

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमः ॥ श्रीमहालक्ष्म्ये नमः ॥ श्रीगुरुचरणभ्यां नमः ॐ
 नमः शिवाय ॥ श्रीशङ्खजोविजयते बुधसात्कृतश्रीः शाहाजिवर्मनृपतिर्नृहरिप्रधानः ॥ यत्पि
 तार्थिमुदमेक्ष्य निजाधिकांतां पंचत्वमापसुरभूरुडपित्रपातः ॥ महाशिवः स श्रीशिवचरणपद्म
 पत्रमरितप्रचेतास्तन्निष्ठोर्चतिगिरिशमब्जादिकुसुमैः ॥ यदचीदृष्टामद्युतलइवचास्तेनिमि
 पतोऽसुरो गंधर्वाढ्यः सपदि सुममो मंडलगतः २ तत्तत्सर्वमनोरथः प्रतिकृतित्वं प्रापितोऽपि स्व
 यं नात्याक्षीन्निजपदुतिं नरहरिः सेवैकबद्धादरः तत्त्वान्त्वान्मनुते हितं च तनुते तेषां यथा
 वैभवं विद्वमंडलमंडनं च कुरुते प्रेष्ठं प्रयच्छन्सदा ३ इत्थं तत्पुत्रमुदहन् पि सदाचारं व्यव
 स्थापयन्कीर्त्या दूतमिवाथि संघमचिरात्समानयन् सादरं आचारं बुधशिष्टमाचिचरि
 पुर्नानार्थसंग्राहकान् ग्रंथान् बीक्ष्य पुरातनान् नवलघुयंथक्रियोत्कृत्वभूत् ४ स्वशाखीयां स
 नं विविधमतनिर्णयकममुं कुरुध्वं यथेत्यखिलगुरुविप्रानुमतितः ॥ कुशाग्रैश्चावंतं विमल

कुल नारायणमुतंसमभ्यर्च्यो बोचन्नितु मन संव्यं बक मयं ॥ ५ ॥ ततस्तंतद्वावं मनसि विनिधा
 य प्रथमतो स्वकल्पं तद्वृत्तिं प्रतन परिशिष्टादिपदशः ॥ विमृश्याचार्याणां मतमनुसरन् शांडिल
 कुलोगुरोस्तातोपाह्लादुपगतरहस्यो भविदुषः ॥ ६ ॥ सतीर्थ्या हलालात्समधिगतसाहायकभ
 रोगणेशं विघ्नो घं द्विषमवनिजा जानि मसकृत् ॥ महालक्ष्मीं नत्वा गुरुजनपदे व्यंबक इमंतनो
 त्याचारे दुर्विमलमतिदृक्तापहतये ॥ ७ ॥ तत्रादौ उपोद्घातप्रकरणं ॥ तत्राचारप्रशंसा माहपरा
 शरः आचारमूलं श्रुतिशास्त्रतत्त्वं आचारशाखास्तु तदुक्तकृत्यं आचारपर्णानि च यज्ञयोगा
 आचारपुष्पाण्ये शोधनानि आचारवृक्षस्य फलं हि नाकस्तस्मात्सुखत्वादुरसश्च मुक्तिः त
 स्मादनंतं फलदंतु तत्त्वमाचारमेवाथ श्रयेत्ययत्नात् इति तत्राचारलक्षणमांनुशासनिके पर्व
 णि आचारलक्षणो धर्मः संतश्चाचारलक्षणाः ॥ साधूनां च यथावृत्तमेतदाचारलक्षणमिति
 हरीतोपि साधवः क्षीणदोषास्तु सच्छब्दः साधुवाचकः तेषामाचरणं यत्तु स सदाचार उच्यते

देवतान्
 सत्यं गच्छ ॥

आ० दु

२

अथ शिष्टलक्षणं ॥

संतः शिष्टाः तेषां स्वरूपमाह बोधायनः ॥ शिष्टाः खलु गतमत्सरानिरहंकाराः कुंभीधान्या अलोलु
पादमदपलोभमोहक्रोधविवर्जिता इति लौकिकाचारस्याप्यावश्यकत्वमुक्तं ॥ अतरे यद्यपि
स्यास्वयं ब्रह्मात्रै लोका कर्षणक्षमः तथापि लौकिकाचारं मनसापि न लंघयेदिति तथा सा
मवाचारिको धर्मो देशजातिकुलोद्भवः ग्रामाचाराः परित्याह्याः सर्वत्रैव यथोदितमिति आ
चारैर्बृहस्पतिः दयाक्षमानसूयाचशौचानायासमंगलं अकार्पण्यमहत्वं सर्वसाधारणा
निच सर्वेषां विप्रराजन्यविद्वद्भ्राणधर्मलक्षणानीत्यर्थः दयादीनां लक्षणमाह स एव परे वा
बंधुवर्गेषां मित्रे द्वेष्टरिवासदा आपन्नैरक्षितं व्यंतुदयैषा परिकीर्तिता बाह्ये वाभ्यंतरे वापि दुः
खउत्पादिते परैः न कुप्यति न बाहंति साक्षमा परिकीर्तिता गुणान्न गुणिनो हंति स्तोति मंदगु
णानपि नान्यदोषेषु रमते सानसूया प्रकीर्तिता अक्षय्यपरिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिर्दिष्टैः
स्वधर्मे च व्यवस्थानं शौचमेतत्प्रकीर्तितं शरीरपीड्यते येन सुशुभेनापि कर्मणा अत्यंतं

२

आ० दु

२

अथ शिष्टलक्षणं ॥

संतः शिष्टाः तेषां स्वरूपमाह बोधायनः ॥ शिष्टाः खलु गतमत्सरानिरहंकाराः कुंभीधान्या अलोलु
पादमदपलोभमोहक्रोधविवर्जिता इति लौकिकाचारस्याप्यावश्यकत्वमुक्तं ॥ अतरे यद्यपि
स्यास्वयं ब्रह्मात्रै लोका कर्षणक्षमः तथापि लौकिकाचारं मनसापि न लंघयेदिति तथा सा
मवाचारिको धर्मो देशजातिकुलोद्भवः ग्रामाचाराः परित्याह्याः सर्वत्रैव यथोदितमिति आ
चारैर्बृहस्पतिः दयाक्षमानसूयाचशौचानायासमंगलं अकार्पण्यमहत्वं सर्वसाधारणा
निच सर्वेषां विप्रराजन्यविद्वद्भ्रातृणां धर्मलक्षणानीत्यर्थः दयादीनां लक्षणमाह स एव परे वा
बंधुवर्गेषां मित्रे द्वेष्टरिवासदा आपन्नैरक्षितं व्यंतुदयैषा परिकीर्तिता बाह्ये वाभ्यंतरे वापि दुः
खउत्पादिते परैः न कुप्यति न बाहंति साक्षमा परिकीर्तिता गुणान् गुणिनो हंति स्तोति मंदगु
णानपि नान्यदोषेषु रमते सानसूया प्रकीर्तिता अक्षय्यपरिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिर्दिष्टैः
स्वधर्मे च व्यवस्थानं शौचमेतत्प्रकीर्तितं शरीरपीड्यते येन सुशुभेनापि कर्मणा अत्यंतं

२

आ० दु

३

इदानीं नाना कल्पनीयेत्याचारस्य ब्यंतरित प्रामाण्येन प्रत्यक्षानुमानयोर्वि
रोधेनुमानस्यैव बहिरंगत्वेन दुर्बलत्वं तदेतत्सकलमभिप्रेत्योक्तं मनुना यस्मि
न्देशेय आचारः पारंपर्यक्रमगतः श्रुतिस्मृत्यविरोधेन सदाचारः स उच्यते इति
स्कांदेऽपि च रागद्वेषविनिर्मुक्तैर्विद्वद्भिर्यदनुष्ठितः सदाचारः स विज्ञेयो धर्ममूलो
मनीषिभिः अत्र रागद्वेषराहित्यविशेषणात्पराशरादिकृतकैर्बर्तकन्यागमनादेरनाचर
णीयत्वमुक्तं इदमेवाभिप्रेत्याह्वारितः अनुष्ठितं तु यद्वैर्मुनिभिर्यदनुष्ठितं नानुष्ठेयं म
नुष्यैस्तदुक्तं कर्म आचरेदिति श्रुत्यादिद्वैधे मनुः श्रुतिद्वैधं तु यत्र स्यात्तत्र धर्मावुभौ स्मृतौ
स्मृतिद्वैधे तु विषयः कल्पनीयः पृथक् पृथक् मनुस्मृतेस्तु विशेषमाहांगिराः मन्वर्थविपरी
ता तु या स्मृतिः सा विनश्यतीति श्रुतिश्च यद्वै किंच मनुरवदत्तद्वेषजमिति स्मृत्यंतरे स्मृत्यन्तर
विरोधे तु कलोपाराशरस्मृतिरिति कल्पस्त्वस्मृत्योर्विरोधे तु प्रत्यक्षश्रुतिमूलत्वेन कल्पस्त्व

३

क

प्रबलमित्याह हेमाद्रौ संग्रहपौलस्त्यः श्रौतानां कर्मणां कृतिः कल्पसूत्रं तदुच्यते तथैवंगृह्य
कल्पानां स्मार्तानां मुपसंग्रहः शाखानां विप्रकीर्णत्वात्पुरुषाणां प्रसादतः नानाप्रकरणसूत्रा
स्मृतेर्मूलं न लक्ष्यते अत्र सर्वशाखाप्रत्ययमेकं कर्मेति न्यायेन सर्वशाखागृह्यसूत्रपरिशि
ष्टस्मृतिपुराणेति हासाचारावगतसकलपदार्थेषां संहारेणैव स्नानसंध्यादि धर्मानुष्ठानं स
र्वसंमतं तत्रायः स्वसूत्रमतिम्यपरसूत्रेण वर्तते अप्रमाणमृषिंकृत्वा सोप्यधर्मेण युज्यते
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्वसूत्रं न चलं घयेदिति विष्णुधर्मेन रादिवचनैः स्वसूत्राविरोधिशास्त्रान्तर
परिग्रहः कर्तव्यः अतएव भविष्यपुराणे उक्तं यन्नाम्ना तं स्वशाखायां पारक्य मविरोधियत्
विद्वद्भिस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रादिकं यथेति काष्ठाजिनिरप्याह आत्मतं वेतु यन्नोक्तं तत्कुर्यात्
रतंत्रिकं विशेषाः खलु सामान्या वेदोक्ता वेदवादीभिरिति न बुद्धत्वा सूत्रस्मृत्या अपसंहारस्व
मानुषेण कर्तुमशक्यत्वात् कर्मण्यनधिकार एव सर्वेषां इति चोन्माधव आह विशेषादर्शनं या

आ० दु

४

व तावत्सामान्यदर्शनं मान्यमेवान्यथा ते स्यात्सर्वज्ञत्वेधिकारिता गुणोपसंहतिश्चैव यथा दर्शनमिच्छतां अदृष्टानुपसंहारेनाकिंचित्करताव्रते यथावदृश्यते वाक्यं शक्तिश्चात्रास्ययावती तावत्कर्तुं न त्वपेक्षायुक्ता वैगुण्यशंकयेति यद्वा सस्त्वैतिकर्तव्यतामात्रमेव कर्मकर्तव्यं तदुक्तं वैजवापायनेन बहुलं वा स्वशाखोक्तं यस्य कर्म प्रचोदितं तस्य तावन्ति शास्त्रार्थे कृते सर्वकृतं भवेत् लौगाक्षिणापि उक्तं वाप्यतिरिक्तोऽर्थः स्वशाखोदितो विधिस्तेन संतनुयाद्यज्ञं न कुर्यात्पारतंत्र्यमिति गृह्यपरिशिष्टमपि स्वस्वसूत्रसमंगृह्यपरिशिष्टमिति समाख्याबलात् तथा हि अथास्मिन्नाश्वलायनगृह्ये यानिकानि चिदन्यत्रोक्तानि हेतुता आचार्येणानुमितानि ज्ञापितानि यानि चोक्तप्रदर्शितक्रियाणितानि सर्ववबोधा यथावदभिधास्याम इति आश्वलायनगृह्यपरिशिष्टे अतएव जगदुरुभद्रेरपि यहमखप्रकरणे उक्तं आश्वलायनानां स्वगृह्यपरिशिष्टोक्तग्रहमखः तस्य सूत्रसमत्वादिति अथ गृह्यपरिशिष्टशौनकगृह्यकारिकाणां विरोधे किमुचितमित्यपेक्षायां परिजातेऽ

४

नकुवशितअनायासःसउच्यते प्रशस्ताचरणनित्यंमप्रशस्तविवर्जनं एतद्धिमंगलंप्रोक्तमृषिभिः
स्तत्त्वदर्शिभिः स्तोकादपिप्रदातव्यमदीनेनांतरात्मना अहन्यहनियत्किंचिदकार्षण्यहितस्मृ
तं यथोत्पन्नेनसंतोषःकर्तव्योद्यत्यवस्तुनि परस्यास्मिन्चितयंनर्थंसास्मृहापरिकीर्तिते
ति धर्ममूलमाहयाज्ञवल्क्यःश्रुतिःस्मृतिःसदाचारःस्वस्यचप्रियमात्मनः सम्यक्कृतं कृजःकामो धर्ममू
लमिदंस्मृतमिति श्रुतिर्वेदः स्मृतिर्मनुपराशराद्युक्तिःसदाचारः संतांशिष्टानामाचारोनुष्ठानं
स्वस्यचात्मनःप्रियंवैकस्मिन्केविषये यथाभर्माष्टमेवाद्देइत्यादौआत्मेक्रेवनिधायामिकास
म्यकसंकल्पाज्जातःकामःशास्त्राविरुद्धः यथामयाभोजनव्यतिथरेकेणोदकंनपातव्यमि
ति एतेधर्मस्यमूलंप्रमाणं एतेषांविरोधेपूर्वपूर्वबलीयस्त्वमिति तथाचसंग्रहे श्रुतिस्मृति
पुराणेषुविरुद्धेषुपरस्परं पूर्वपूर्वबलीयःस्यादितिन्यायविदोविदुरिति स्मृत्याचारयोर्वि
रोधेस्मृतिरेवबलवतीयथाश्रुतिस्मृत्योर्विरोधेश्रुतिः इदानींननाचारेणस्मृतिःस्मृत्याचश्रुतिः

हस्तस्यारिविलंकर्म स्वसत्ताकं गृहं विना न सिध्यति यत्स्माद्गृहप्रकरणं ब्रुवइति यत्र तु बहिः सं
 ध्यादशगुणेत्यादिविशेषवचनं तत्रास्य बाधः यद्विस्तृतं तदासौ परगृहे कर्म करोति तदा तद
 नु मतिग्राह्या नाननुज्ञातभूमिर्हियज्ञस्य फलमश्नुत इति भारतात् परकीयप्रदेशेषु कृतं भव
 ति निष्फलमिति वचनांतरे दोषश्रवणाच्च तीर्थान्वेनानुमत्यपेक्षाप्रवाहमवधिरुत्वायावत्
 स्तचतुष्टयं तत्र नारायणस्वामीनान्यः स्वामी कदाचन तत्र जसंदुतं दत्तं कोटिकोटिगुणं भवे
 दिति ब्रह्मांडवचनात् अटवीपर्वतात् पुण्यानदीतीराणि कामिया निच सर्वाण्यस्वामिका
 न्यादुर्नहितेषु परिग्रहः वनानि गिरयो नद्यस्तीर्थान्यायुतनानि च देवस्वाताश्रवगताश्च न
 स्वाम्यतेषु विद्यत इत्यादित्यपुराणाच्च एवं सर्ववसतो देशोत्तुष्टधर्मशालादौ नानुम
 त्यपेक्षा परकीयत्वाभावादिति भृगुनैकवसानचद्दीपेनांतराले कदाचन श्रुतिस्मृत्युदितं क
 र्म न कुर्यादशुचिः कचित् अंतःसलद्दीपयोर्लक्षणं संग्रहे परितो वेष्टितो देशोद्भिर्यः सदीपमु

व्यते अनावृतस्तुयोदेशः सोऽतः गलं प्रकीर्तितमिति अस्यापवाद आचारचंद्रोदये वृषभैकश
तयंत्रगवांतिष्ठत्यसंवृतं नतक्षर्महतं क्षीपमेवंवेदविदोविदुः मार्कंडेयपुराणे ~~उद्धृष्टं~~ मेभित्यभवानी
सर्वदेवता ततः साप्रत्यहंपूज्यागंधपुष्पाक्षतादिभिः ~~प्राग्वक्तव्यं~~ तत्र असंपूज्यचलेयनं कुर्वन्नर
कमान्नोति तस्मात्परिवर्जयेत् प्राग्वक्कालेस्त्रियाकार्यं गोमये नानुलेपनं अकृत्य सस्ति कायातुक
मेलिसांचमेदिनीं तस्यास्त्रीणि विनश्यंति विव्रमायुर्यशस्तथा ~~अथापुनः~~ नस्तत्रोक्ताः परिभाषाः
तत्रयस्तीर्थेन कर्मकर्तुं विहारं प्रपन्नस्तस्य प्राद्विष्कमणात् मनोवा कायंत्राणादयो नित्याः स्युरिति
सर्वत्र वेदितव्यं कर्तुं प्राद्विष्कमणात् सर्वत्र च प्रागपवर्गता तत्साधनां च प्रागग्रता वेदितव्या अंक
धारणा च नित्या वेदितव्या सर्वदा यज्ञोपवीतीत्यात् तत्र निवीत प्राचीना वीते विधीयेते तत्रैव ते भव
तो न मानुषं पैतृकं वा कर्म दृष्टेति ऋत्वर्थमप्यशुचित्वसंपादियत्कर्म तद्विहारान्निष्क्रम्य बहिः क
र्तव्यं दृष्ट्या यांच त्रासनं भवति तत्र मध्यरेखायाः किंचिदुत्तरत उपविशेत् सव्यदक्षिणभेदेन द्वित्वयोगिय

अनादेशे च दक्षिणं प्रतीयात्

आ० दु

६

दंगहस्तादितस्य द्वित्वेन विनावचने दक्षिणं प्रतीयात्, जपानुमंत्रणा व्यायनोपस्थानान्युपांशुमंत्राश्च
कर्मकरणाः अयमर्थः अनुमंत्रणग्रहणेनाभिर्मंत्रणमपि गृह्यते जपः अनुमंत्रणं व्यायनं
उपस्थानं मंत्रसंज्ञकमंत्राः कर्मकरणमंत्राश्च सर्वत्रोपांशुप्रयोक्तव्याः उपांशुत्वं नाम करण
वदशब्दममनःप्रयोगउपांश्विति तेषां लक्षणानि वृत्तिकारेणोक्तानि ज्ञातव्यानि सर्वत्रमंत्रा
ते कर्मारंभः अनुमंत्रणा व्यायनोपस्थानानां तु मंत्रोच्चारणसमकालमेव क्रियेति आसां श्रौत
परिभाषाणां गृह्ये प्राप्तिस्तु उक्तानि वैतानि कानीति सूत्रवृत्तौ स्पष्टमेव साधिता तत्र ब्रह्मयज्ञा
तिरिक्ते कर्मणि केचिदुदङ्मुखतापितस्य नित्याः प्राञ्चश्चेष्टा इत्यनया पूरिभाषया सर्वत्र प्राङ्मुख
त्वे सिद्धेऽपि ब्रह्मयज्ञप्रकरणेषु नः प्राङ्मुख उपविश्येति सूत्रं ब्रह्मयज्ञातिरिक्तकर्मसु केचिदुदङ्मुख
त्वस्यापि प्राप्त्यर्थमिति वृत्तौ भाष्योक्तत्वात् जपतीति चोदनायां गृह्यकर्मणि अनित्यमुपांशुत्वं इति
वृत्तौ साधितं आसीनाद्यनियमे आसीने नैव कर्मकर्तव्यं इति सूत्रमभिधमादध्यादिति सूत्रे वृत्तौ स्पष्टं

६

कं कारिकागृह्यपरिशिष्टविरोधेपरिशिष्टोक्तमेवानुसंधेयं आचार्येणोक्तवचनत्वात् तथैवलोकिं
वाक्यं स्मृतिबाधेपरित्यजेदितिवचनान्नेति गृह्यपरिशिष्टशौनकेयोर्विरोधेपरिशिष्टोक्तमेवानुसंधे
यं आचार्येणोक्तवचनत्वादिति आचारानुष्ठानेप्रशस्तदेशमाहयाज्ञवल्क्यः यस्मिन्देशे मृगः रु
ष्णास्तस्मिन्धर्मान्निबोधतेति मनुरपि सप्तमतीदृषद्वयोर्देवनद्यौर्यदंतरं तं देवनिर्मितं देशं ब्रह्मा
वर्तं प्रचक्षते तस्मिन्देशेय आचारः पारंपर्यक्रमगतः वर्णानां सांतरालानां सदाचारः स उच्यते
कुरुक्षेत्रं च मत्स्याश्च पांचालाः शूरसेनकाः एष ब्रह्मर्षिदेशो वै ब्रह्मावर्त इदं नंतरः एतद्देशप्रसू
तः स काशादयजन्मनः स्वस्वचरित्रं शिखेरनूटयिव्यां सर्वमानवाः हिमवद्विध्यथोर्मध्यं य
त्वाग्निनशनादपि प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्तितः आसमुद्रातु वैष्ट्रवादा समुद्राच्च पश्चि
मात् तयोरेवांतरंगिर्योरार्यावर्तं विदुर्बुधाः रुष्णासारस्तु चरति मृगो यत्र स्वभावतः स ते यो यज्ञियो
देशो म्लेच्छदेशस्ततः परमिति स्वसत्ताकगृह एव कसकलं कर्मकर्तव्यं तदुक्तं मुहूर्तमालायां गृ

आ० दु

७

व ता कार्ये सायं संध्यादुतीर्विना अत्रापवादश्चतुर्विंशतिमते इहून^{पः} फलं मूलं तांबूलं पयः औषधं
भक्षयित्वापि कर्तव्याः स्नान दानादिकाः क्रियाः सर्वकर्मसंकल्प्य कार्यं तदुक्तं मार्कंडेयपुराणे संक
ल्पलक्षणं संध्यास्त्रे संकल्पो वै मनसि मननं प्रोक्तरीत्याथवाचा व्याहर्तव्यं तदनुचरणां बुद्धे
कस्त्रिधेति वाङ्मात्रेण त्वरितकरणे केचिद्विद्वन्ति चांबुक्षेपस्थानं जलिरुनि मुशंत्य न्यएषिष्ट आ
द्यः तत्र देशकालाद्युल्लेखः कार्यः तदुक्तं संग्रहे मासपक्षतिथीनां च निमित्तानां च सर्वशः उल्लेख
न मकुर्वाणो न तस्य फलभाग्भवेदिति अत्र केचित् ग्रहणादिनिमित्तस्य मासपक्षतिथीनां प्रयागा
देश्वदेशविशेषमात्रस्योल्लेखः कार्यः न तु व्यापकानां मय न मध्यदेशादीनां इत्याहुः अन्येतु व्या
प्यादीनां व्यापकानां च सर्वेषां उल्लेखः कार्य इत्याहुः न त्रसंकल्पे चांद्रसंवत्सरस्यैवोल्लेखः स्मरे
त्सर्वत्र कर्मादौ चांद्रसंवत्सरं सदेति वचनात् ऋतुरभिचांद्र एवेति धर्माब्धिसारे तिथिस्तोदयिकी
यां तिथिं समनुप्राप्येत्यादिवचनादितिकेचित् कर्मणो यस्य यः कालस्तत्काल व्यापिनीतिथिः तया

१ संकल्प्य च तत्तथा कुर्यात् तन्मनुदानं च
तादिकं ॥ अन्यथा पुण्यं कर्माणि निष्क
रन्ति भवन्ति च ॥ पुण्यं त्यक्तं शौच
भोजनं दौर्दृष्ट्यर्थे न संकल्प्य ॥

७

कर्माणि कुर्वतेति वचनाद्वर्तमानतिथेरुल्लेख इत्यन्ये इदमेव युक्तं शिष्टसमाचारात् एवमेव नक्षत्र
 योगादेरपि निर्णयः तुल्यन्यायात् मंडनः मुख्यकाले यदावश्यं कर्मकर्तुं न शक्यते गोणकालेपि
 कर्तव्यं गोणोप्यत्र दृशो भवेत् इदृशो मुख्यसमः अत्र विशेषस्तेनैवोक्तः गोणेष्वेतेषु कालेषु कर्म
 चोदितमाचरन् प्रायश्चित्तप्रकरणप्रोक्तानि कृतिमाचरेत् प्रायश्चित्तमकृत्वा वा गोणकाले
 समाचरेदिति अत्र गोणकाले प्रायश्चित्तकरणकरणयोर्व्यवस्था समर्थसमर्थभेदेन समर्थतु
 इव्यसामर्थ्यं शरीरसामर्थ्यं चेत्याद्यनेकविधं गोणकालस्तु स एवाह स्वकालादुत्तरो गोणः कालस्या
 त्सर्वकर्मसु उत्तरग्रहणान्न पूर्वस्य गोणत्वमित्याचाररत्ने आश्वलायनस्तु उक्तं कर्म यथा काले
 यदिकर्तुं न शक्यते अकाले वापि तत्कुर्यात् उलंघ्याप्यपरुष्यवा वैश्वदेवेन थात्र स्मृत्यज्ञेचैवं वि
 धिस्मृतः संध्ययोरुभयोश्चैव नापकर्षणमिष्यते यतु अकाले यत्कृतं कर्म प्राप्तकाले पुनश्चो
 दिति वचनं तदालस्यापकर्षविषयं कर्मत्रिविधं नित्यं नैमित्तिकं काम्यं चेति तत्र नित्यत्वसाधका

त्वं

आ० दु

८

नि

निसंग्रहे नित्यंसदायावदायुर्नाकदाचिदतिक्रमेत् इत्युक्त्यातिक्रमेदोषश्रुतेरत्यागबोदनात् फला
श्रुतेर्विस्तयाचतन्नित्यमिति कीर्तितमिति अहरहः संध्यामुपासीत यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहु
यात् एवमादीनिलोदाहरणानि जीवनकामनाव्यतिवृत्तं जातेष्टिग्रहणायनस्नानादि अनिय
तनिमित्तं उपजीव्यप्रवृत्तिर्नैमित्तिकं कामनयाप्रवृत्तं वर्षकामेष्टिः काशीत्यादिकं काम्यं तत्र
नित्येककर्मणि अशक्यंगपरित्यागेन प्रधानं कर्तव्यं तावत्तैव शास्त्रवशात्फलसिद्धिरिति षष्ठा
ध्यायेत्तृतीयपादेभीमांसितं बोधायनस्मृतिरपि यथा कथंचिन्नित्यानि शक्यवस्त्वनुत्पत्तः ये
न केनापि कार्याणि नैव नित्यानि लोपयेदिति यथा कथंचित् किंचिदंगहानेनापियेन केनापि स्त
तः परतो वेत्यर्थ इति आचाररत्ने नित्यानीतिर्नैमित्तिकप्रारब्धकाम्योपलक्षणं नैमित्तिकस्या
प्यकरणे प्रायश्चित्तश्रवणात् प्रारब्धकाम्यं नित्यायतद्वद्वित्यायाच्च आनारब्धकाम्यं तु संपूर्ण
नुष्ठानशक्तौ सत्यामेव कर्तव्यद्विषयाद्यपादे सिद्धांतितं व्यासः श्रोतं कर्मन चैकैकः कर्तुं स्मार्त

८

आश्वलायनगृह्यपरिशिष्टे कर्तास्नातो धौतानार्द्रवासाय शोषवीत्याचानाः प्राङ्मुख आसीनो दक्षिणां
काशी समाहितो मंत्रांते कर्म कुर्वीत प्रत्युचोक्तिष्टुगे पु अनादेश आज्यं इव्यं सुवःकरणं अवदानवत्सु दर्वी
पाणिः कठिणेषु कर्मावृत्तौ मंत्रोप्यावर्तते कर्मांत आचमनं चेति सामान्यमिति सर्वकर्मांगतया ज्ञानमा
वश्यं कं ज्ञात्वा कर्माणि कुर्वतेत्युक्तेः छांदोग्योपनिषद्यपि यदेव विद्यया करोति श्रद्धया तदेव वीर्यं द
त्तं भवतीति छंदोगपरिशिष्टे स दोषवीतिना भाव्यं सदा बहुशिखेन च विशिखे व्युपधीतश्च यत्करोति न
तत्कृतं अत्र सदेत्यनेनोपवीतधारणादेः पुरुषार्थत्वं प्रतिपादितं विशिख इत्यादिना कर्मांगत्वं च तत्र
विशेषमाह कुथुमिः शिखिबद्धिकया भाव्यं वा मावर्तनिबद्धया प्रदक्षिणं द्विरावर्त्य पाशांतः संप्रवे
शनात् प्रथमं हि गुणीकृत्य ब्रह्मावर्तं मीतिरितं गायत्रीं प्रजपन्कुर्याच्छिखायाश्च निबन्धनमिति
संध्या रत्ने विप्रादिकानां खलु मुष्टिमेयकेशाः शिखा स्यादधिका ततो न द्विधा त्रिधा वापि विभज्य बं
धो ह्यस्मात्ततोऽस्यापि न लंबितापि वराहपुराणे स्नानपूजातर्पणादिजपहोमसुरार्चनं उपवा

आ० दु

९

यथोपदेशं

णव

चास्मृत्यर्थसारे नपादप्रक्षालनशेषेण नान्युदकशेषेण कर्माणि कुर्यात् भूमौ जलं स्वावयित्वा तत्रांबुपात्रं स्थापयित्वा तृप्त्य कुर्यादिति सर्वचकर्म ऋष्यादिज्ञात्वेव कार्यं तदुक्तं सर्वानुक्रमणिकायां अथ ऋग्वेदाम्नाये शाकलके सूक्तप्रतीक ऋक्संख्या ऋषिदेवत छंदस्य अनुक्रमिष्यामो न ह्येतज्ज्ञानमृते श्रौतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिरिति ऋष्यादिज्ञानाशक्तौ केवलदेवतास्मरणमेव कार्यं देवतास्मरणमेव वा कुर्यादिति परिशिष्टोक्तेः मंत्रोच्चारणविशेषः स्मृत्यंतरे अभ्यासार्थं दुतां दृष्टिं प्रयोगार्थं तु मध्यमां शिष्याणामुपदेशार्थं कुर्यादृष्टिं विलंबितां सर्वत्र मंत्रादौ प्रोक्तोच्चार्यः मंत्रादौ प्रणवं कुर्यादिति वचनात् अत्रापवादः संग्रहे न च स्मरेदृष्टिं छंदः श्राद्धे वैतानिके मखे ब्रह्मयज्ञे च वैतद्वत्तथोकारं च वर्जयेत् ब्राह्मे श्रौतस्मार्तं तथा कर्मकर्तव्यमधिकारिणा शुचिना साधनेः शुद्धैः सम्यक् श्रद्धा न्वितेन वा ॥ अधिकारिणः शुद्धि साधना न्याह वृहस्पतिः गात्रं मृदं भसा शुत्थ्येद्वि तं भूतविशासनात् विद्यया तपसा देहो मतिज्ञानेन शुध्यति स्वाध्या

यति ॥ यदि कु

९

वि

समाचरेत् तत्राप्यशक्तः करणे सदाचारलंभे दुःखः सदाचारः स्नानसंध्यादिः अत्राशक्तिः इव्याभावात् व्या-
धितत्वात् ज्ञानाभावाच्चेति बहुविधा अर्थी समर्थो हि न शास्त्रेण आपूर्येदस्मृताः उत्पृतावाप्रश-
स्ताः स्युः शुद्धैः पात्रैर्यथाविधिः एकरात्रोपितास्तास्तुत्यजेदापः समुत्पृताः तीर्तिसर्वनाम्ना प्रकृता
गोतृसिमात्रपर्याप्ता अत्याएवापः परामृश्यंते अतो बहूदका तडागादेरुत्पृतानां रात्र्युषितानां न दोषः
तथा अक्षौभ्यानि तडागानि नदीवापिसंगसिच चंडालाद्यशुचिस्पर्शतीर्थतः परिवर्जयेत् तीर्थं
मुदकावतरणमार्गस्तत्र चंडालाद्यवतरणस्थले इत्यर्थः आदित्यपुराणे चिरपर्युषितं वापि शृङ्ग-
स्पृष्टमथापि वा ॥ गंगाचपंचधा गंगंपयः पुनाति पापमा मरणांतिकमिति जानूव्याः स्नानदानो-
त्तौ पुनात्येव सदापयः मरीचिः भूमिष्ठमुत्पृतं वापि शीतमुष्णमथापि वा ॥ भागीरथी गोतमी च क-
ष्णावेणी पिनाकिनी अखंडाश्चैव कावेरी पंचगंगाः प्रकीर्तिता इति ॥ प्रचेताः वैश्या नरेण यत्किं चि-
त् कुरुते प्रोक्षणाद्विजः गंगानोयसमं सर्वं वदंति ब्रह्मवादिनः वैश्वानरेण वैश्वानरो अजीर्न इत्यु-
+ गंगंपयः पुनात्येव पापमा मरणांतिकमिति ॥ गंगाचपंचधा ॥

श्रव्याधिकारी विविधाः ॥ कर्मणि प्रसक्तः
जलमाह देयकः ॥ अविगंधारलोपेता निर्मलः
यथिवोगताः अक्षौभ्यानि तडागाः ॥

णं आसनादुपादस्तु जानुमोर्वाथजंघयोः कृतावस्थिको यस्तु प्रोटपादः स उच्यते वाराहे सु
 त्नातः सम्यगाचान्तःकृतसंध्यादिकक्रियः जितेंद्रियः सत्यवादी सर्वकर्मसु शास्यते दक्षः स
 ध्याहीनो शुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु यदन्यत्कुरुते कर्म न तस्य फलभाक् भवेत् तथा
 अधौ ते कारु धौ ते च परिदध्यान्वाससी अहं ते तु परिदध्यात्सर्वकर्मणि संयतः कात्या
 यनः ईषद्वौ तेनैवं श्वेतं सदशं यन्धारितं अहं ते तद्विजानीयात्सर्वकर्मसु पावनं अन्य
 त्तु अहं ते यंच निर्मुक्तं वासः प्रोक्तं स्वयं भुवा शस्तं तन्मांगलिक्येषु तावत्कालं न सर्व
 देत्युक्तं तथा कुशोपरि निविष्टेन तथा यज्ञोपवीतिना सर्वकर्मप्रकर्तव्यमन्यथा विफलं
 भवेत् आपस्तम्बः आर्द्रवासास्तु यः कुर्याज्जपहोमप्रतिग्रहान् सर्वतश्चाक्षसं विधाद्वहि
 र्जानुचयत्कृतं अत्रापवादः हारीतः आर्द्रवासाजले कुर्यात्तत्तर्पणाचमनं जपं शुक्लवासाः स्तु
 ले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपं विष्णुपुराणे होमे देवा च नद्यास्तु क्रियास्तान् चमने तथा नैकवस्त्रः प्र

वर्तेत द्विजवाचनिके जपे शातातपः सव्यादं सात्परिभ्रष्टकटिदेशधृतांबरः एकवस्त्रंतु
ते विद्याद्वैवेपिन्नेचवर्जयेत् मार्कण्डेयः शिरःस्नातस्तु कुर्वितद्वैवंपिन्त्रमथापिवा प्राङ्मुखो
दङ्मुखो वापि श्मश्रुकर्मचकारयेत् देवार्चनादिकार्याणि तथा गुर्वभिवादनं कुर्वित
सम्यगाचम्यप्रयतोपि सदा द्विज इति वृत्थमनुः प्राणानायम्य कुर्वित सर्वकर्मणि सं
यतः वामनपुराणे सर्वमंगलमंगल्यं वरेण्यं वरदं विभुं नारायणं नमस्कृत्य सर्वकर्मणि
कारयेत् अथाभियुक्तोक्ताः काश्चित्कारिकाः लिख्यन्ते श्रद्धया कर्म कुर्वित धौतवस्त्रधरो
भवेत् अव्यग्रोलं कृतो मौनी दंभा स्यादिवर्जितः आपद्युक्तोपिशुद्धः सन्नेव कर्म समाचरेत्
जपहोमादिषु नरमन्यं ताकारणास्पृशेत् अबुक्षिपूर्वसंस्पर्शश्चेत्तदा वार्युपस्पृशेत् बुद्धि
पूर्वकसंस्पृशेत् प्राणायामत्रयंचरेत् संस्पर्शं प्रतिलोमानां स्नानमेव विधीयते खत्वाटत्वा

दिदोषेणविशिखश्चेन्नरोभवेत् कौशीतदाधारयीतब्रह्मग्रंथियुतांशिखां कार्येयंसप्तभिर्दभैः धार्यश्रो
तुदक्षिणे कुर्यान्निलकवान्कर्मवस्त्रद्वययुतस्तथा दानं प्रतिग्रहो होमो भोजनं बलिरेव च सांगुष्ठेन
सदा कार्यमसुरेभ्योन्यथाभवेत् त्रिमात्रः प्रणवो वाच्यः कर्मरंभे च सर्वदा उपोषितः कर्म कुर्याद्दि
ध्यनुज्ञे विना सदा पेषणादिकयंत्रेषु शब्दोयावस्तु वर्तते पतितां त्यज चांडालादीनां यावच्च शब्द
कः तावत्कर्मन कर्तव्यं तथा संध्याद्वयेऽपि च अनुल्लंघ्य स्वशाखोक्तविधिं कर्म समाचरेत् कर्मो न्य
था कृतं ज्ञात्वा तावदेव पुनश्चरेत् प्रधानस्या क्रियायां तु सांगंतस्युनराचरेत् तदंगकरणे प्राय
श्चित्तमेव न कर्म तत् कदंगस्पर्शने वामो हस्तो न्यस्पर्शने न्यकः नाभ्यधोंगा संति स्युर्नाभ्यूर्ध्वस्य
स्तु संति वै नाभौ त्वन्यतरो हस्त इति ज्ञेयं विचक्षणैः करोगोयदितदोभयत्रोभावपि स्मृतौ अवैधं
नाभ्यधस्पर्शं कर्म कालेन चाचरेत् रक्तपूयरेत आदिस्पर्शं स्नानं प्रकीर्तितं प्राक्संस्तु कर्म देवानां
उदग्दिगपवर्गकं^१ दक्षिणाशापवर्गं तु प्रत्यक्दिक्संस्तु मेव हि पित्र्यं कर्म प्रकर्तव्यं स्पष्टं दिवचोभ

^१ उदग्दिक्संस्तु मथवा प्राचीदिगपवर्गकं × १

येनानुतापेनहोमेनेनतपसेवच ध्यानेनक्षेत्रवासेनदानेनाद्यपरिषयः तथा परापवादाश्र
वणपरस्त्रीणामदर्शनं एतल्लोचंश्रोत्रदृशोर्जिह्वाशुद्धिरपेशुनं अप्राणिवधमस्तेयंशुचितं
पादहस्तयोः असंश्लेषः परस्त्रीणांशाशीरंशौचमिष्यते याज्ञवल्क्यः कालोत्रिःकर्ममृ
द्वायुर्मनोज्ञानंतपोजलं पश्वात्तापोनिराहारः सर्वमीशुद्धिहेतवः शुद्धिर्नामानर्हतापादकदो
षनिर्वतकसंस्कारविशेषः आपस्तंबः अग्न्यगारेगवांगोष्ठे देवताब्राह्मणसन्निधौ आहारे
जपकालेचपादुकेपरिवर्जयेत् कर्मणिवाग्यमलोपयोगीश्वरः यदिवाग्यमलोपः स्याज्जपा
दिषुकथंचन व्याहरेद्वैष्णवंमंत्रंस्मरेद्वाविष्णुमव्ययं वैष्णवंमंत्रंअतोदेवाइदंविष्णुरितिवा
अतोदेवाअवंतुनइतिजपेदमित्थान्यावैष्णवीमित्याश्वलायनोक्तेः बोधायनः भोजनंहवनंदानंउप
हारःप्रतिग्रहः बहिर्जानुनकार्याणितद्वाचमनंस्मृतं अत्रकेषांचिदुपादानंअन्येषामुपलक्ष
णार्थं सारव्यायनः पाद्यमाचमनंहोमंभोजनंदेवतार्चनं औदपादोनकुवश्तस्वाध्यायपितृतर्प

वावाससापिवा सर्वेषु धर्मकार्येषु पत्नीदक्षिणतो भवेत् अभिषेके विप्रपादक्षालने वामतः स्मृता य
 न्नाम्ना तं स्वशाखायां पारक्यमविरोधयत् आकांक्षितं शेषभूतमनुष्ठेयं विचक्षणैः तत्कृतौ फलवैशि
 ष्यं न दोषस्त्वक्तुं भवेदिति यदा तु प्रमादात्कर्मप्रच्युतिः तदा प्रजापतिराह प्रमादात्कुर्वतां कर्म
 प्रच्यवेता ध्वरेषु यत् स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णं स्यादिति श्रुतिः आश्वलायनोऽपि कर्मकाले तु सर्व
 त्रस्मरेद्विष्णुं हविर्भुजं तेन स्यात्कर्मसंपूर्णं तस्मै सर्वनिवेदयेदिति इति शांडिल्यकुलसंभवना रा
 यणात्मजत्र्यं कविरचिते आचारे दौ उपोद्घातप्रकरणे ॥ श्रीरामं योगिहृदयारामं सौमित्रिसंयुतं अ
 भीष्टफलसिद्ध्यर्थं सीताकायां कमाश्रये आश्वलायनः अथोच्यते गृहस्थस्य नित्यकर्म यथाविधि
 यत्कृत्वा नृप्यमात्रोतिदैवात्पित्र्यान्मानुषान् पराशरः संख्यास्नानं जपो होमो देवतानां च पूजनं आ
 तिथ्यं वैश्वदेवं च षट्कर्मणि दिने दिने संख्यास्नानमित्यत्र यवागूपाकन्यायेन स्नानस्य प्राथम्यं व्याख्ये
 यं अथात्र ब्राह्ममुद्गर्तमारभ्या स्वापांतं कर्मण्युच्यते ब्राह्ममुद्गर्तश्च दिग्धा अंत्यमौ र्यात्मको रात्रेरु

पांत्यमुद्गर्तश्च तत्राद्यः पितामहेनोक्तः रात्रेस्तु पश्चिमोयामो मुद्गर्तो ब्राह्म उच्यते द्वितीयस्तु विष्णु
 पुराणे रात्रेः पश्चिमयामस्य मुद्गर्तो यस्तृतीयकः स ब्राह्म इति विज्ञेयो विहितः ^स बोधन इति अत्र
 कर्तव्यमाह मनुः ब्राह्मे मुद्गर्ते बुध्येत धर्मार्थावनुचिंतयेत् कायकेशांश्च तन्मूलान्वेदतत्त्वार्थमे
 व च वेदतत्त्वार्थः परमात्मा आगमे ब्राह्मे मुद्गर्ते चोत्थाय चिंतयेद्दधुनंदनं श्रीपूर्वजेयमध्यच्छंदिं जा
 यांतं विश्वक्षणः अंगिरः उत्थाय पश्चिमेयामेरात्रिवासः परित्यजेत् प्रह्लादो हस्तपादास्यान्युपसृश्य हरिं स्मरेत् वि
 ष्णुः उत्थायोत्थाय बोधव्यं महद्भयमुपस्थितं मरणव्याधिशोकानां किमद्य निपतिष्यतीति परिशिष्टे प्रम
 ते दृष्टदेवतां मनसान् तदा तदहः कृत्यं स्मृत्वा धर्मशास्त्रोक्तविधिना सूत्रपुरीषोत्सर्गादिकुर्यादिति प्रा
 तः स्मरणं च पितामहोक्तब्राह्ममुद्गर्तमारभ्य कार्यमिति केचित् अन्येतु द्वितीयब्राह्ममुद्गर्तमार
 भ्यप्रातः स्मरणं कार्यं पितामहोक्तस्तु वेदाभ्यासार्थमित्याहुः युक्तं चैतत् रात्रेरंति मयामेतु द्वि
 जो वेदे विचिंतयेदिति कात्यायनोक्तेः अत्र स्वापे प्रायश्चित्तमुक्तं स्मृतिरत्नावल्यां ब्राह्मे मुद्ग
 * किमद्य सकृत्कृतं कृतं दत्तं वा दापितं वा पिबास्सत्या च पिभाषिता उत्थायोत्थाय बोधव्यं x ४

आ० दु

१३

तेयानिद्रासापुण्यक्षयकारिणी तां करोति तु यो^{हा} मोक्षादहं क्रेण शुल्यति इदं च प्रायश्चित्तं व्याधिर
हितानामेवेत्याचाररत्ने सूर्यास्तोदयकालस्वापेत्वाश्वलायनः आव्याधितं चेत्स्वपंतमादित्योभ्यस्त
मियात्वाग्यतोनुपविशन्नरात्रिशेषं भूत्वा येन सूर्यज्यातिषा बाधसेतम इति पंचभिरादित्यमुपतिष्ठे
ताभ्युदियाच्चेदकर्मश्रातमनभिरूपेण कर्मणा वाग्यत इति समानमुत्तराभिश्च तत्सुभिरूपस्थानमिति
आव्याधितं स्वपंतं आदित्यः उदयं प्राप्नोति अस्तमितो वा भवति यदा रागतः प्राप्तनृत्यादिकर्मणा
श्रांत एव निद्रातदेदं प्रायश्चित्तं विहितकर्मश्रांते तु नेत्यर्थः अथ प्रातःस्मरणं तत्र ऋग्विधाने
प्रातरग्निं प्रातरिदं ऋक् ६९ प्रातर्यावणा प्रथमं ऋक् ५ प्रातारथोनवो ऋक् ७ पुनः पुनर्जायं ऋ
क् १ वामनपुराणे ब्राह्मे मुद्रते प्रथमं विबुध्येदनुस्मरेद्देववरान्मुनींश्चेति देववराः पंचायतनदेव
तादयः पंचायतनदेवताक्रमस्तु पञ्चपुराणे आदित्यगणनाथं त्रिदेवीरुद्रं यथाक्रमं नारायणं
विशुल्काख्यं अंते च कुलदेवतां तत्र तावद्धी सूर्यादेः स्मरणमुक्तधर्मचिंतामणौ प्रातःस्मरामि रव

१३

सर्वेषु

ति

भवेत् अंगोपस्पर्शने वस्त्रदशासंस्पर्शने तथा छेदने मेदने चैव निरासे खनने तथा पैतृके राक्षसे रोदे ने
कस्ते चाभिचारिके एतेषु वै निमित्तेषु ज लोपस्पर्शने भवेत् अधो वायुसमुत्सर्गे प्रहासे नृतभाषणे मार्जार
मूषकस्पर्शे आक्रंदे क्रोधसंभवे निमित्तेषु कर्म कुर्वन् पस्पृशेत् निवीतिता मानुषे स्याद्द्वैवेयज्ञोपवी
तिता प्राचीना वीतिता तु स्यात्पि स्पृष्टं वचो यदि विहारः पृष्ठतो नैव प्रकर्तव्यः कदाचन पात्राण्याज्यं
हविर्वह्निरेतेष्वंतः क्रमात्परं कर्तारस्तु बहिर्भूता एवैष्वंतस्तु होमकृत् बहिर्भूतस्ततो ब्रह्मान्यभ्यां त
भूत इरितः सर्वेष्वेतेषु पल्यंतस्ततोऽप्यंतः प भवेत् एतत्सर्वत्र विज्ञेयं विशेषविधिना विना अवि
ज्ञातस्वरा मंत्राः प्रयोक्तव्याः प्रयोक्तृभिः एकैश्रुत्यैव सर्वत्र जयंत स्वाभिभाषणात् सौत्रे ष्यादि
विज्ञानं नैत्युक्तं पारिजातके कर्मशिष्टोदकं कर्म समाप्तौ तु परित्यजेत् अनादेशे दक्षिणागोर्हं मवा
पूर्णपात्रकं देवकार्ये नैव देयं रजतं त्वश्च जं हितत् पात्रं पदोपसंस्पृष्टं प्रक्षाल्य सर्वथा बुधैः कृतं य
न्मांसधौ तेन तन्न भुंक्ते हि देवता पात्राणां शोधनं नातः कार्यं केवलं हस्ततः किंतु दर्भैस्तृणैर्वापि पणै

दायकं प्रातरुत्थाय सततं यः पठेत्त्रयतः पुमान् अथ पार्वतीश्वरयोः प्रातस्मरामिशरदिंदु करो
 ज्वलाभांसङ्गलवस्त्रकरकुंडलहारभूषां दिव्यायुधोर्जितसुनीलसहस्रहस्तारक्तौसत्ताभचरणं
 भवतीं परेशीं १ प्रातर्नमामि महिषासुरचंडमुंडशुभासुरप्रमुखदैत्यविनाशदक्षां ब्रह्मैन्द्र
 इमुनिमोहनशीललोलांचंडीसमस्तसुरमूर्तिमनेकहृषां २ प्रातर्भजामि भजतामभिलाषदा
 त्रीं स मे स्तजगतां दुरितापहं त्रीं संसारबंधनविमोचनहेतुभूतां मायां परां समधिगम्य परस्य वि
 ष्णोः ३ श्लोकत्रयमिदं देव्याश्चंडिकायाः पठेन्नरः सर्वाङ्कामानवाप्नोति विष्णुलोके मही
 यते ४ प्रातः स्मरामि भवभीतिहरं सुरेशं गंगाधरं वृषभवाहनं विकेशं खट्वाङ्गश्चूलवरदाभयह
 स्तमीशं संसाररोगहरमौषधमद्वितीयं १ प्रातर्नमामि ~~विष्णुं नमो भगवते वासुदेवाय~~ गिरिशं गिरिजा
 र्जुदेवं सगं स्थितिप्रलयकारणमादिदेवं विश्वेश्वरं विजितशिश्वमनोभिरामं संसाररोगहरमौष
 धमद्वितीयं २ प्रातर्भजामि शिवमेकमनंतमाद्यं वेदांतवेद्यमनघं पुरुषमहांतं नामादिभेदरहि

१८३

तं षडभावशून्यं संसाररोगहरमौषधमहितीयं ३ प्रातःसमुत्थाय शिवं विचिंत्य लोकत्रयं ये नुदिनं प
ठेति ते दुःखजातं बहुजन्मसंचितं हित्वा पदं यांति तदैव शंभोः ४ अथ श्रीविष्णोस्कां दे प्रातःस्मरा
भिभवतीति महर्निशात्ये नारायणं गरुडवाहनमञ्जनाभं ग्राह्यमिभूतवरवारणमुक्तिहेतुं च कायुधं
तरुणवारिजपत्रनेत्रं १ प्रातर्नमामि मनसा वचसा च मूर्ध्ना पादारविंदं युगलं परमस्य पुंसः नारा
यणस्य नरकार्णवतारणस्य पारायणप्रवणविप्रपरायणस्य २ प्रातर्नमामि भजतामभयं करंतं प्रा
प्तसर्वजन्मकृतपापभयापहत्यै मोग्राहवक्त्रपतितांघ्रिगजेन्द्रघोरशोकप्रणाशमकरोत्पुनस्तं शंखचक्र
३ श्लोकत्रयमिदं पुण्यं प्रातःपठेन्नरः लोकत्रयगुरुस्तस्मै दद्यादात्मपदं हरिः अथ श्रीरामा
वतारस्यान्यत्र प्रातःस्मरामिरघुनाथमुखावुविंदं मंदस्मितं मधुरभाषिविदुः शालभालं कर्णवलंबि
बलकुंडलगंडुशोभं कर्णांतदीर्घनयनं नयनं भिरामं १ प्रातर्नमामि रघुनाथं करारविंदं रसोगणाय
भयदं वरदं निजैभ्यः यदाजसंसदिविमज्यमहेशचापं सीताकरणमंगलमापसद्यः २ प्रातर्नमा
मिरघुनाथपदारविंदं पद्मांकुशादिशुभरेषु शुभभावहंसे योगींद्रमानसमधुव्रतसेव्यमानं शापापहंस

ग्रह

रिवे

१५

॥ अ० ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

लु तत्सवितुर्वरेण्यं रूपं हि मंडलमृचोश्च तनुर्यजुषि सामानियस्य किरणाः प्रभवादिहेतुं ब्रह्माह
 त्मकमलक्ष्यमर्चित्य नृपं १ प्रातर्नमामितरणितनुवाङ्मनोभिर्ब्रह्मैन्द्रपूर्वकसुरैर्नुतमर्चितं च
 दृष्टिप्रमोचनविनिग्रहहेतुभूतं त्रैलोक्यपालनपरं त्रिगुणात्मकं च २ प्रातर्भजामि सवितारमनंत
 शक्तिं पापौघशत्रुभयरोगहरं परं च तं सर्वलोककलनात्मककालमूर्तिगोकंठबंधनविमोचनमादि
 देवं ३ श्लोकत्रयमिदं भानोः प्रातः प्रातः पठेत्तु यः स सर्वध्याधिनिर्मुक्तः परमं सुखमाप्नुय
 त् अथ श्रीगणेशस्य तत्रैव प्रातः स्मरामि गणनाथमनाथबन्धुसिंदूरपूर्णपरिशोभितगंड
 युग्मं उल्लंडविघ्नपरिवंडनचंडदंडुमारवंडलादिसुरनायकवृंदवद्यं प्रातर्नमामि चतुरान
 नं बद्धमानमिच्छानुकूलमखिलंच वरंदधानं तंतुं दिलेद्विरसनाधिपयज्ञस्त्रंदेवं विलासचतुरं
 शिवयो शिवाय २ प्रातर्भजाम्यभयदंखलुभक्तशोकदावानलं सुरवरं कुंजरास्यं अज्ञानका
 ननविनाशनहव्यबाहमुत्साहवर्धनमहंस्तमीश्वरस्य ३ श्लोकत्रयमिदं पुण्यं सदा सांभ्राज्य

वर

आ० दु

१६

मस्त्वमे अथमंगलदर्शनं कात्यायनः श्रोत्रियं सुभगंगां च अग्निमग्निचितं तथा प्रातरुत्थाय यः पश्ये
दापङ्गः स प्रमुच्यते रोचनं चंदनं गंधामृदं दण्डं मणिं गुरुमग्निं रविं पश्येन्न मस्यैवातरे वहि पारि
जाते अवलोक्यो न चादर्शमलिनो बुद्धिमत्तरैः तथा आदर्शदर्शदर्शं चेद्भानुवारिविशेषतः सप्तजन्मभ
वेदंधोदरिद्रः सोऽपि जायते ब्राह्मे उत्थाय मातापितरौ पूर्वमेवाभिवादयेत् आचार्यश्च ततो नित्यमभि
वाद्यो विजानता अथादर्शनीयाः कात्यायनः पापिष्ठं दुर्भगं चांधं नम्रमुक्तनाशिकं प्रातरुत्थाय यः प
श्येत्तत्कलेरुपलक्षणं क्वचिदंधमित्यस्य स्थाने मत्तमिति पाठः बालव्यतिरिक्तो वनगोवि वसितरूति
पारिजाते इति प्रबोधविधिः अथ मूत्रपुरिषोत्सर्गविधिः तत्र पराशरः ततः प्रातः समुत्थाय कुर्या
द्विष्णुमूत्रमेव च नैर्ऋत्या मिषु विक्षेप मतीत्याभ्यधिकं भुवः मनुः नमूत्रं पथि कुर्वीत न भस्मनि न गो
व्रजे न फालकष्टे न जले न चित्यां न च पर्वते बृहन्नारदीये पथि गोष्ठे न क्षीतीरे तडागे कूपसन्निधौ
तथा च वृक्षछायायां कातारे बन्धुसन्निधौ देवालये तथा दाने कृष्टभूमौ च तुष्यथे ब्राह्मणानां समी

१६

पेतु तथागो गुरुषोषितां तुषांगारकपोलेषु जलमध्ये तथैव च एवमादिषु देशेषु मलमूत्रं न कारयेत्
स्मृत्यंतरे दशहस्तं परित्यज्य मूत्रं कुर्याज्जलाशयात् शतहस्तं पुरीषं च तीर्थे न द्याश्वतुर्गुणं अंगिरः
उत्थाय पश्चिमे यामे तत आचम्य चोदकं अंतर्धाय तृणे भूमिं शिरः प्रावृत्य वाससा वाचं नियम्य य
त्नेन शीवनोद्धासवर्जितः कुर्यान्मूत्रपुरीषेतु शुचौ देशे समाहितः याज्ञवल्क्यः दिवा संध्यासु कर्णस्थ
ब्रह्मस्थ उदङ्मुखः कुर्यान्मूत्रपुरीषेतु रात्रौ चेदक्षिणामुखः कर्णश्चात्र दक्षिणः पवित्रं दक्षिणे क
र्णे कृत्वा विष्णुमूत्रमुत्सृजेत् इति लिंगपुराणे कर्णेः पवित्रं उपवीतमिति महेशादयः अंगिरास्तु विक
ल्पेन स्थानांतरमाह कृत्वा यज्ञोपवीतं तु पृष्ठतः कंठलंबितं विष्णुमूत्रं तु गृही कुर्यादिति कर्णे नि
धानं पृष्ठतः द्वा कर्णे समाहितः तत्र कर्णे निधाने एक वस्त्रविषयं तथा च सांख्यायनः यद्येक
वस्त्रो यज्ञोपवीतं कर्णे कृत्वा मूत्रपुरीषोत्सर्गे कुर्यादिति कर्णे निधानं पृष्ठतः कंठलंबितं वा निवी
ति नैव कार्यं तदुक्तं मन्त्रिणा ऋषितर्पणचांडालभाषणेशववाहने विष्णुमूत्रोत्सर्गे नेस्त्रीणां रति

संगेनिवीतयः सायणीये गृहीत्वाजलपात्रंतुविष्णुमूत्रं कुरुते यदि तज्जलं मूत्रं सदृशं पीत्वा चांद्रायणं च
 रेत् मलमूत्रं समुत्सृज्य विस्मृत्यैवोपवीतयुक् उपवीतं तदुत्सृज्य दध्यादन्यन्नवंतदा आपस्तंबः
 न च सोपानत्को मूत्रपुरीषे कुर्यादिति इदं च यात्राद्यप्युक्तोपानत्परं सोपानत्कः सोपानत् इति या
 त्राप्रकरणे आचारचंद्रिकायामुक्तेः सोपानत्सकले मंडलुरितियंथांतराच्च यमोपि प्रत्यादित्यं न
 मेहेतनपश्येदात्मनः शक्यत् दृष्ट्वा सूर्यं निरीक्षेत गामग्निं ब्राह्मणं तथा मलमूत्रयोर्वेगं न धार
 येत् नोपरुद्धः क्रियां कुर्यादिति न च वचनात् इति मूत्रपुरीषोत्सर्गविधिः अथ शौचविधिः
 याज्ञवल्क्यः गृहीतशिश्रश्चोत्थाय मृद्भिरभ्युत्थितैः जलैः गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्यादतं दि
 तइतिदिङ्-नियममाह ब्रह्मांडे उत्थितो दकमादाय मृत्तिकां चैव वाग्यतः उदङ्मुखो वा दिवा कुर्याद्वा
 त्रौ चैव दक्षिणामुखः मृत्सरव्यामाह शातातपः एकालिं गे करे सूर्येति सौदेहस्तयोर्द्वयोः मूत्रशौचं
 समाख्यातं शकृतित्रिगुणं भवेत् माधवीये तु एकालिं गे गुदेति सस्तथैकत्र करे दश उभयोः स

धर्मात्मापुत्रमध्यापयस्वुकं १ मातापितृसहस्राणिपुत्रद्वारशतानिच संसारेषुभूतानियांतिदीया
 तिचापरे १ हर्षस्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच दिवसेदिवसेमूढमाविशंतिनपंडितं २ उर्ध्ववा
 कुर्विरोम्येषनचकश्चिबृणोतुमे धर्मादर्थश्चकामश्चसकिमर्थंनसेव्यते ३ नजातुकामान्नभयान्न
 लोभात्धर्मत्यजेज्जीवितस्यापिहेतोः धर्मोनित्यःसुखदुःखेत्वनित्येजीवोनित्योहेतुरस्यत्वनित्यः ४ इ
 मांभारतसावित्रीं प्रातरुत्थाययःपठेत् सभारतफलंप्राप्यपरब्रह्माधिगच्छति तथा पुण्यश्लोकोन
 लोराजापुण्यश्लोकोजनार्दनः पुण्यश्लोकाचवैदेहीपुण्यश्लोकोयुधिष्ठिरः १ कर्कोटकस्यनागस्यदम
 यंत्यानलस्यच ऋतुपर्णस्यराजर्षेकीर्तनंकलिनाशनं २ अश्वत्थामाबलिव्यासोहनुमांश्च बिभीषणः
 रूपःपरशुरामश्चसप्तैतेचिरजीविनः ३ सप्तैतान्संस्मरेन्नित्यं मार्कण्डेयमथाष्टमं जीवेद्वर्षशतंसा
 ग्रंमुपमृत्युविवर्जितः ४ अहल्याद्रौपदीसीतातारामंडोदरीतथा पंचकन्यास्मरेन्नित्यं महापातकना
 शनं ५ ततोभूपार्थनापारिजाते समुद्रवसनेदेवीपर्वतस्तनमंडले विष्णुपत्निनमस्तुभ्यंपादस्पर्शश्च

आचा० दु

१८

सव्या

रव्य
णामकौशेनांबालानांचोपनीतितः गंधलेपक्षयकरंशौचंकुर्यान्नसंयां एकैकयामृदापादौह
स्तौप्रक्षालयेत्ततः विवस्वान् देशांतरगतोविप्रः क्षालयेत्तच्चभूतले शौचशेषामृदंतोयैर्नहि
प्रक्षालयेद्यदि अशेषास्तस्यपितरस्तामश्रंतिनसंशयः देशांतरगतोविप्रः देशांतरस्थः स
न् अथपादप्रक्षालनंस्मृतिदीपिकायां प्रथमंप्राङ्मुखः स्थित्वापादौप्रक्षालयेन्नैः नहसन्नै
वसंजल्पनात्मानमवलोकयन् इत्येवमृद्धिराजातुप्रक्षाल्यचरणौपृथक् हस्तावामणिबंधा
चकुर्यादक्षमनंततः पारिजातेआचार्यः पाण्योक्तुर्पायोरद्धिर्द्धिः प्रक्षाल्यचाबुभिः आप
स्तवस्तु प्रक्षाल्यदावनेजनमित्याह हस्तशौचोत्तरंउपवीतीभूत्वापादशौचंकुर्यादितिपारि
जातेआचाररत्नेच आचारार्केतुपादशौचगंडुषकरणोत्तरंउपवीतीभूत्वाद्विगच्छेदित्युक्ते पा
दशौचेक्रमस्मृत्यंतरे शौचादृतेवामपादेपूर्वेनक्षालनंभवेत् शौचुवामपूर्वेस्यादन्यत्रदक्षिणं चे १८
सदेति आश्वलायनस्तु स्वपादंपाणिनाविशौचामेनक्षालयेत्सदा शौचे दक्षिणपादंतुपश्चात्

व्यंकरावुभौ॥ शौचं विना सदान्यत्र सव्यं प्रक्षाल्य दक्षिणमिति आह आश्वलायनैः स्त्रयमेव
पक्षः स्वीकार्यः एवमुक्तशौचकरणेऽपि यस्य भावशुद्धिर्नास्ति न तस्य शुद्धिरित्याह व्याघ्रपादः
शौचं तु द्विविधं प्रोक्तं बाह्यमभ्यन्तरं तथा मृज्जलाभ्यां स्मृतं बाह्यं भावशुद्धिस्तथांतरं गंगा
तोयेन कृतं तेन मृद्गारेऽथ न गोपमैः आमृत्योश्चावरन्ध्रौ च भावदुष्टेन शुध्यतीति बौध
यनः देशकालं तथात्मानं इव्यं इव्यं प्रयोजनं उपपत्तिमवास्थां च ज्ञात्वा शौचं प्रकल्पयेत् शौच
स्य द्विविधस्यापि सर्वकर्माधिकारहेतुत्वमन्वयव्यतिरेकाभ्यां दर्शयति शौचे यत्नः स
दाकार्यः शौचमूलो द्विजः स्मृतः शौचाचारविहीनस्य स मस्तानिष्फला क्रियाः उक्तशौचाकर
णे प्रायश्चित्तं स्मृतिरत्नावल्या गायत्र्यष्टशतं चैव प्राणायामत्रयं तथेति केचित्तु विष्णुस्मरणमे
वाचय सर्वदोषनिर्हणं इति वचनात् विष्णुस्मरणं वा कार्यमित्याहुः व्यासोऽपि अपवित्रः
पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरशुचिः गंडूषानाह श्वला

यनः कुर्याद्वादशगंडुषाम्पुरीषोत्तर्जनैद्विजः मूत्रेचत्वारएवस्तुर्भोजनान्तेतुषोडश भक्ष्यभोज्या
वसानेच गंडुषाष्टकमाचरेत्तर्गंडुषदेशः पारिजाते पुरतः सर्वदेवाश्च दक्षिणेपितरस्तथा ऋष
यः पृष्ठतः सर्वेवामंगंडुषमाचरेत् अथप्रयोगः पूर्वोक्तब्राह्ममूत्रैर्नैः उत्थायवस्त्रांतरेधृत्वाह
स्तपादमुखानिप्रक्षाल्याचम्येष्टदेवतां नमस्कृत्य प्रातः स्मरणीयं विधायैत्रामां द्विर्नैः ऋत्यांश्च पु
षेष्वात्यये शुद्धमृत्निकां ससिकतां जलपात्रं चादाय कीटादिरहितं स्थलं गत्वा मृज्जलपात्रे निधाय तृ
णाद्यंतर्हितभूमौ प्रावृत्तशिराः निवीति पृष्ठतः कंठलंबितः यज्ञोपवीतः यद्येकवस्त्रं श्वेदक्षिणकर्णे
निहितं निवीतये यज्ञोपवीतः मौनी घ्राणास्येपि धाय दिवा संध्यासूदङ्मुखः मूत्रं पुरीषे उत्तुज्य लो
षादिना गुदं प्रमृज्य गृहीतशिश्ने उत्थाय पूर्वगृहीतमृज्जलपात्रे गृहीत्वा आर्द्रमलकमात्रमृज्ज
लैर्द्विवारलिंगशौचं कृत्वा मृज्जलैस्त्रिवारं अपानं संक्षोभ्य पुनर्लज्जलैरेव लिंगगुदे प्रक्षाल्य शुद्ध
मृत्निकाया एकवारं हस्तं प्रक्षाल्य दक्षिणवामशुद्धभूमिमां गत्वा न्यमृज्जलैः दशवारं वामकरं प्रक्षाल्य

सदातव्यामृदःशुद्धिमभीप्सतेएवंचसंख्याविशेषेधिकसंख्यामुख्यःकल्पः अल्पसंख्यात्वानु
कल्पइतिविवेक्तव्यमितिभट्टाजीये शक्ताशक्तभेदेनव्यवस्थेत्यन्येउक्तसंख्यायांगंधलेपादन
पगभेदेवलः यावत्तुशुद्धिमन्येततावत्तौचंविधीयते प्रमाणंशौचसंख्यायांनविप्रैरुपदिश्यते
केवलमूत्रोत्सर्गेदक्षः एकालिंगेतुसव्यविरुभयोर्मृदूयंस्मृतं मूत्रशौचंसमाख्यातंमैथुनेद्वि
गुणंस्मृतं बृहन्नारदीये तिस्रस्तिस्रःप्रदानव्यापादयोर्मृत्तिकाःष्टथक् आश्वलायनः लिंग
शौचंपुराकृत्वागुदशौचंततःपरं मनुः एतत्तौचंगृहस्थानाद्विगुणंब्रह्मचारिणां त्रिगुणंस्याद्
नस्थानायतीनांस्याच्चतुर्गुणमिति देवलः धर्म्यवैदक्षिणंहस्तेअंधःशौचेनयोजयेत् तथाचवा
महस्तेननाभेदूर्ध्वेनशोधयेत् ऋष्यशृंगः धाराशौचंनकर्तव्यंशौचसिद्धिमभीप्सुना चुलकैर्नैव
कर्तव्यंहस्तशुद्धिविधानतः आदित्यपुराणे स्त्रीशूद्रयोरर्धमानंप्रोक्तंशौचंमभीषिभिः दिवाशौ
चस्यनिश्वर्धंपथिपादंविधीयते आर्तःकुर्याद्यथाशक्तिः शक्तःकुर्याद्यथोदितं तथा स्त्रीशूद्रा

परिशिष्टाक्तं समाप्तं च मनंदु संध्याप्रयोगे तदेतत्तः

आचमं

२०

णि विधानपारिजाते संध्यादौ ब्रह्मयज्ञे च होमे देवार्चने तथा श्रौतमेव द्विजैः कार्ये इति बोधाय
नो ब्रवीत् पौराणमथ वा स्मार्तं श्रौतमाचमनं तथा ततः कर्मणि कुर्वीत यथैष्टं वा विधीयते तत्र
श्रौतमाचमनं तैत्तिरीयारण्यकस्त्वं ब्रह्मयज्ञांगं तत्प्रकरणे वक्ष्यामः पौराणं तु अगस्त्यसंहिता
यां केशवाद्यैस्त्रिभिः पीत्वा द्वाभ्यां प्रक्षालयेत्करो द्वाभ्यामोष्टौ तु संमृज्य द्वाभ्यामुन्मार्जनं तथा
एकेन हस्तेन प्रक्षाल्य पादावपितथैकतः संप्रोक्ष्यैकेन मूर्धनं ततः संकर्षणादिभिः आस्यं
नासाक्षिकर्णे च नाभिहृत्कंभुजौ स्पृशेत् एवमाचमनं कृत्वा साक्षान्मारायणो भवेत् शंखः
तर्जन्यंगुष्ठयोगेन स्पृशेन्नासापुटद्वयं अंगुष्ठानां भिकाभ्यां च चक्षुःश्रोत्रे पुनः पुनः कनि
ष्ठांगुष्ठयोर्नाभिं हृदयं च तलेन वै सर्वाभिः स्तुततः शीर्षे बाहू चाग्रेण संस्पृशेत् आचमनसा
धारणविधिमाह योगी अंतर्जानुशुचौ देशे उपविष्ट उदङ्मुखः प्राग्वा ब्राह्मेण तीर्थे न द्विजो
नित्यं उपस्पृशेत् कनिष्ठादेशिन्यंगुष्ठमूलान्यग्रं करस्य च प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थं ननु क्र

२०

मातृ आचमनीयं उदकं विशिनष्टिशंखः अद्भिः समुत्थृताभिस्तुहीनाभिः फेनबुद्बुद्धैः वक्त्रिना
नचतसाभिरक्षाराभिरुपस्पृशेत् याज्ञवल्क्येऽपि अद्भिस्तु प्रकृतिस्थाभिर्हीनाभिः फेनबुद्बुद्धैः
हृत्कंठतालुगाभिस्तु यथा संख्यं द्विजातयः शुत्थ्ये संस्त्री च शूद्रश्च सकृत् स्पृष्टाभिरंततः तृतीया
र्थे तसिः अंते नतालुना स्पृष्टाभिरित्यर्थः यमः अपः करनखस्पृष्टाः समाचामतियादिजः सु
रांपिबति सुव्यक्तायमस्य वचनं यथा संध्याभाष्ये नाचामेदासनस्था धिर्नबद्धासन एव वा प
वित्रकर आचामेदिति पवित्रं हिरण्यं पवित्रं वै हिरण्यमिति श्रुतेः अस्यापवादमाह यमः मधुपर्के
भोजनांते संध्यादौ नित्यकर्मणि आसने स्थापित्वा चामेदन्यत्र कुक्कुटासनः विष्णुः जान्वा रूर्ध्वं ज
ले तिष्ठनाचांतः शुचितामियात् अधस्तात् कृतकृत्वोऽपि समाचांतो न शुध्यति अधस्ताज्जान्वाः यत्र
जलस्यात्मता तत्रोपविश्या चामेदिति तदुक्तं स्मृत्यं सारे उपविष्टः समाचामेज्जातु मात्रादधोजले
प्रचेताः अनुष्णाभिरफेनाभिः पूताभिर्वस्त्रचक्षुषा दृक्कृताभिरशब्दाभिस्त्रिष्वतुर्वाद्भिराचमे

दिति अत्रापवादमाहयमः रात्राववीक्षितेनापिशुद्धिरुक्ता मनीषिणां उदकेनातुराणांचतथोष्णेनोष्ण
 पायिनां उदकस्यग्रहणप्रकारं परिमाणं चाह भरद्वाजः आयतं पूर्वतः कृत्वा गोकर्णकृतिवत्कारं सं
 हतां गुलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना द्विजः सुक्तां गुष्ठकनिष्ठेन शेषेणाचमनं चरेत् माषमज्जनमा
 त्रास्तु संगृह्य त्रिःपिबेदपद्विति अत्र माषः सुवर्णस्य तदुक्तं आचारप्रकाशे उशनसा माषसुवर्णमज्जन
 मात्रा हृदयंगमा इति अन्वारंभमाहयमः तावन्नोपस्पृशेत् दक्षिणं करमिति शेषः आचारप्रा
 दीपे दक्षिणे संस्थितं तोयं तर्जन्या सव्यपाणिना ततोयं स्पृशते यस्तु सोमपानफलं लभेत् केचि
 त्विदं निर्मूलमित्याकुरिति द्योते स्मृत्यर्थसारे सौवर्णरोप्यपात्रैस्तु वेणुबिल्वाश्मचर्मभिः वाग्ने
 नो धृत्य चाचामेदिति पारिजाते संग्रहे करकालावुपात्रेण ताम्रपात्रपुटेन च गृहीत्वा स्वयमा
 चामेत् भूमिलमेन तान्यथा अत्र भूमिलमत्वे मानं चित्यं वाग्नेनो धृत्येति स्मृत्यर्थसारविरोधा
 दित्याचाररत्ने कमलाकरमनुः कास्येनायसपात्रेण त्रपुसीसकपित्तलैः आचातः शतकृत्ये

ल्यततः करद्वयं सप्तवारं मृज्जलैः प्रक्षाल्य दक्षिण वाम पादौ प्रत्येकं त्रिः प्रक्षाल्य अन्यजले न द्वादश गंडुषा
नू वाम भागे कृत्वा जल पात्रं त्रिः प्रक्षाल्योपवीती द्विराचामेत् मूत्रमात्रे त्सर्गे तु पूर्ववदेकवारं लिङ्गं प्रक्षो
ल्य वाम करं त्रिः प्रक्षाल्य करद्वयं द्विः प्रक्षाल्यैकैकया मृदा पादौ प्रक्षाल्य गंडुषचतुष्टयं विधाय
चामेत् इति शौचप्रकरणं अथाचमनं दृढपराशरः कृत्वाथ शौचं प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च
मृज्जलैः निबद्ध शिरः कळेस्तु द्विज आचमनं चरेत् आचमनं तावन्निविधं श्रौतं स्मार्तं पौराणं
चेति तत्र प्रत्यक्षश्रुतिचोदितं श्रौतं सूत्रपरिशिष्टस्मृतिपूक्तं स्मार्तं केशवाद्यैस्त्रिभिः पीत्वे
त्याद्यगस्त्यसंहिताद्युक्तं पौराणं अथैतेषां विनियोगः स्मृतौ संध्यायां कर्मकाले च स्मृतेराच
मनं भवेत् ब्रह्मयज्ञे च वैकुर्यात् श्रुतेराचमनं द्विजः तथा शौचाचारे तथापाने स्पृष्टास्पृष्टाच
मर्पणे घुराणाचमनं कुर्यान्नावभिः केशवादिभिः कमलाकरान्हिके संध्यादौ ब्रह्मयज्ञे च हो
मे देवार्चने तथा श्रौतमाचमनं प्रोक्तं स्मार्तं स्मार्तं तथा स्मृतं पौराणमथवा कार्यं संध्यायां श्राद्धक

आचा०दु

२२

७

३५

निष्ठांगुष्ठाभ्यां नाभिसंस्पृश्य जनार्दनाय० इति पाणि तलेन हृदयं संस्पृश्य उपेंद्राय इति सर्वांगुल्यग्रे
शिरः संस्पृश्य हृदये० कृष्णाय० इति द्वाभ्यां तथैव दक्षिण वाम बाहु मूले स्पृशेत् एतत्त्रयं गमद्भिः
संस्पृशन्नाचामेत् इमानि नामानि प्रथमैकवचनातानि संबुध्यतानि बोधार्थीणीति आन्हिकं च
द्विकायां अथाचमनकल्पाः तत्र स्मृत्यर्थसारे त्रिःपीत्वा हस्तं प्रक्षाल्य दक्षिणं श्रवणं स्पृशेत्
मार्कंडेये कुर्यादाचमनं स्पर्शं गोष्ठस्यार्कदर्शनं कुर्वीता लभनं वापि दक्षिण श्रवणस्य तु यथा
विभवतो ह्येतत्पूर्वालाभे ततः परं न विद्यमाने पूर्वत्र उत्तरं प्राप्तिरिष्यते अत्राचमनशब्देन जल
स्पर्शमात्रं अर्केति चंद्रस्याप्युपलक्षमिति यतिधर्मप्रकाशे याज्ञवल्क्यः गंगा च दक्षिण श्रोत्रे ना
सिकायां कुताशनः उभयोः स्पर्शने चैव तत्क्षणादेव शुल्यति बोधायनः नीधी विस्त्रस्य परिधायो
पस्पृशेदादं तृणभूमिं गोमयं वा संस्पृशेदिति इत्याचमनानु कल्पाः अथ सकृदाचमननिमित्तानि
मनुः प्राणस्यायमनं कृत्वा च मेत्ययतोपि सन् आंतरं विद्यते यस्मात्तस्मादाचमनं स्मृतं कृत्वा

२२

मूत्रं पुरीषं वारान्याचांत उपस्पृशेत् वेदमध्येष्यमाणश्चाप्यन्नमशनंश्च सर्वदा कौर्मे चांडालस्ते
 कसंभाषेस्त्रीशूद्रोच्छिष्टभोजने उच्छिष्टपुरुषं स्पृष्ट्वा भोज्यं चापि तथाविधं आचामेदश्रुपाते च लो
 हितस्य तथैव च यमः उत्तीर्योदकमाचामेद वतीर्य तथैव च मार्कंडेये देवार्चनादिकर्मणि त
 था गुर्वभिवादनं कुर्वीत सम्यगाचम्य तद्देवभुजिक्रियां क्षुते निष्ठीवने सुप्ते परिधाने श्रुपात
 ने पंचस्वेतेषु चाचामेद्रोत्रं वा दक्षिणं स्पृशेत् कौर्मे अग्नेर्वा मथालं स्पृष्ट्वा प्रयतमेव वा
 स्त्रीणामप्यात्मनः स्पर्शे नीवीं वा परिधाय च केशानां मात्मनः स्पर्शे वा ससोक्षालितस्य च छं
 दोगपरिशिष्टे पित्र्यमंत्रानुद्बवणे आत्मा लंभे धमेक्षणे अधोवायुसमुत्सर्गे ग्रहासे नृतभाषणे
 मार्जारमूषकस्पर्शे आकुष्ठे क्रोधसंभवे निमित्तेष्वेतेषु सर्वेषु कर्मकुर्वन्नुपस्पृशेत् मार्जारमूषक
 स्पर्शोत्र मार्जारकर्तृकः पुरुषकर्तृकः स्पर्शे तु अभोज्यसूतिकाषण्डं मार्जाराखूंश्च कुकुरानि त्या
 दिना मार्कंडेये स्नानविधानात् एतत्स्नानमुच्छिष्टसमये वेदिनव्यंसमाचारादिति आपस्तंबः

ग भे

स्वमेक्षवथोसिंघाणिकाश्चालंभेइत्यादि सिंघाणिकानासामलं अश्रुनेत्रजलं इतिसकृदाचमननि-
 मित्रानि अथद्विराचमननिमित्रानि याज्ञवल्क्यः स्नात्वापीत्वाक्षतेसुमेभुक्कारथ्योपसर्पणे आच-
 तः पुनराचामेहासोविपरिधायच पैठीनसिः रथ्यामाक्रम्यकृतमूत्रपुरीषः पंचनखास्थ्यस्नेहं स्-
 स्वाचांतः पुनराचामेचंडालस्नेह संभाषणेच कोर्मौ ओष्ठौविलोमकौ स्मृत्वावासोविपरिधायच
 रेनो मूत्रपुरीषाणां उत्सर्गेशुक्लभाषणे धीवित्वाध्ययनारंभेकासश्वासासागमेतथा चत्वरंवाशम-
 शानंवासमागम्यद्विजोत्तमः संध्ययोरुभयोस्तद्वाचांतोप्याचमेत्युनः शुक्लभाषणममृतवाक्यं
 व्यासः दानेभोजनकालेच संध्ययोरुभयोरपि आचांतः पुनराचामेजपहोमार्चनादिषु बोधा-
 यनः भोजमेहावेनेदानेउपहारेप्रतियहे हविर्भक्षणकालेचतद्विराचमनंस्मृतं इतिद्विराच-
 मननिमित्रानि अथाचमनापवादः दंतलग्नेफलेमूलेभुक्तस्नेहेतथैवच तांबूलेचेक्षुदंडेचनो-
 छिष्टेभवतिद्विजः उच्छिष्टस्याचमनविधानात्तद्वताप्रायत्याभावो नथाचमनमपोद्यते स्नेहे

पिनकदाचनश्रुत्यति शौनकः ताम्रपात्रस्थितैर्वापितथातोयाशयस्थितैः कुर्वन्नाचमनं वि
प्रो नित्यं रवानि समालभेत् पौराण्याचमनप्रयोगः शुचौ देशे भूमिष्ठपादः अंतर्जानुहस्तः प्राङ्मु
ख उदङ्मुखो वापविश्य संहितां गुलिना शुद्धजलं गृहीत्वा मुक्तांगुष्ठकनिष्ठिकेन वामान्वारब्धेन पा
णिना ब्रह्मतीर्थेन ॐ केशवाय नमः ॐ नारायणाय नमः ॐ माधवाय नमः इति त्रिभिः नाम
भिः त्रिःष्वेत् प्रणवाद्यतानमो तताच सर्वत्र गोविंदाय विष्णवे इति द्वाभ्यां करौ प्रक्षाल्य मधुसू
दनाय त्रिविक्रमाय इति द्वाभ्यां अंगुष्ठमूले नौष्ठो संमृज्य वामनाय श्रीधराय इति द्वाभ्यां तथैव
मुख्यमुन्मार्ज्य हृषीकेशाय इति वामकरं प्रोक्ष्य पद्मनाभाय इति पादौ संप्रोक्ष्य दामोदराय इति मू
र्धनं संप्रोक्ष्य संकर्षणाय इति संहतं मध्यमांगुलित्रयेणास्यं संस्पृश्य वासुदेवाय प्रह्लादाय इति
द्वाभ्यां मंगुष्ठतर्जनीभ्यां नासापुटे संस्पृश्य अनिरुद्धाय पुरुषोत्तमाय इति द्वाभ्यां अंगुष्ठानामिका
भ्यां च कृष्णाय संस्पृश्य अधोक्षजाय नारसिंहाय इति द्वाभ्यां तथैव श्रोत्रे संस्पृश्य अन्युताय इति क

आ० दु०

अ

पुसोमेचमधुपर्केतथैवच आस्यहोमेषुसर्वेषुनोछिष्टोभवतिद्विजः आस्यहोमादष्टावशिष्ट
मदयोः इत्याचमनापवादः इत्याचारेदोआचमनप्रकरणं अथदंतधावनंभारतेप्रल्यह
स्तौपादौप्रक्षाल्यचमुखंचसुसमाहितः दक्षिणंबाहुमुत्थृत्यकृत्वाजान्वंतरेततः प्राङ्मुख
श्चोपविष्टस्तु भक्षयेद्वाग्यतो नरः दक्षिणंबाहुमुत्थृत्योपवीतीभूत्वेत्यर्थइतिदत्तमहेश
दयः अत्रदंतधावनस्यदंतसंबंधमात्रेणभक्षणशब्दप्रयोगः आश्वलायनः एवमाचम्य
दंतानांकाष्ठेन सृजेन्मलं प्राग्बोदङ्मुखआसीनः प्राङ्मुखएववा वितस्तिमात्रमुद्दिष्टंदंत
काष्ठं द्विजन्मनां कनिष्ठांगुलिवत्कुलंतदग्रकृतकूर्चकमिति अंगिराः आयुरित्यादिमंत्रेयं
उक्तः शाखाभिमंत्रेण उपरितनंदंतानारभ्यनिमृजेत् ततर्ध्वक्रमेणैवधावयेच्छाख्यात
थेत्यंगिरस्मरणात् ततःकाष्ठप्रक्षाल्यनैर्ऋत्यात्यजेत् राक्षसस्यामुत्सृजेत्काष्ठंदृत्याश्वला
यनस्मरणात् सूर्योदयोत्तरंदंतकाष्ठेनदंतधावननिषेधमाहाश्वलायनाचार्यः पुरोदयाइवेस्त्वद्या

भक्ष्याः

गुद

नोदितेस्त्रमितेरवौ अथग्राह्याणि दंतकाष्ठानि नारसिंहे खदिरश्च करंजश्च कदंबश्च वटस्त
था बदरीतिंदुकास्त्वेते प्रशस्ता दंतधावने आश्वलायनः सर्वे कंटकिनः पुण्याः क्षीरीणश्च
विशेषतः भक्तिचंद्रोदये दंतकाष्ठं प्रकुर्वीत जिह्वोलेखनिकां तथा एकेनैवोभयं कुर्वन् दुःख
दारिद्र्यप्राप्नुयात् निषिध्य कालेपि जिह्वोलेखः कार्य एव तथा च व्यासः प्रतिपद्दर्शपृष्ठी
षु नवम्यां दंतधावनं पर्णैरन्यत्र काष्ठेस्तु जिह्वोलेखः सदैव हीति दंतधावने निषिद्धकालः
र आचारतै नंदा स्वष्टमिरंध्रयोर्व्रतदिने दर्शैरवोभूजि जे श्राद्धे जन्मदिने चतुर्दशियुगे कान्तो व्यती
पातके द्वादश्यानि जजन्मभे परतरे तत्पूर्वमेष्टुर्णिमास्यां मंगल्यदिनोपवासदिनयोश्चाप्यसुते
वाभृगो अथ दंतकाष्ठा लाभे निषिध्य काले च कथं कर्तव्यमिति चेदाह व्यासः अलाभे दंतका
ष्ठानां निषिधायतिथौ तथा अपां द्वादशगंडुषैर्विदध्या दंतधावनं स्मृत्यर्थं सारे तु तृणपर्णैर्मि
का ध्यमाना मिगुष्ठैर्वानिषिधायैपि कुर्युरिति स्तुतं पैंगिनसिरपि तृणपर्णैर्दकेनां गुल्यावा दंता

धावयेत्प्रदेशिनीवर्जमिति आचारप्रकाशे आश्वलायनस्तु नांगुलीभिश्चमृद्भिश्चपर्णेर्लोष्ठैश्च
 भस्मना नायमैश्च तथा लोहैः सर्वैर्दन्ता जेद्विज इत्याह अंगारवालुकापर्णतृणवस्त्रनखादि-
 भिः न दन्तधावनं कुर्यात् श्रीकामी इषिते दिने अत्र सर्ववचनैकवाक्यतया निष्कर्षस्तृणपर्ण
 योर्विहितप्रतिषिद्धत्वाद्विकल्पः अनामांगुष्ठोऽन्तमौ मध्यमायाः कनिष्ठिकायाश्च विहित
 प्रतिषिद्धत्वाद्विकल्पः तर्जनीतु सर्वमते निन्द्या अथ प्रयोगः निषिद्धदिनातिरिक्तेषु
 दिनेषु प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा द्वादशांगुलप्रमाणं कनिष्ठांगुलि वत्सुलं चूर्णिकृताग्रं अपामार्गोदुं
 बरादिविहितं काष्ठं प्रक्षालितं गृहीत्वा ॐ आयुर्बलं यशो वर्चः प्रजापशुवस्तु निच ब्रह्ममज्ञां च मेधां च त्वं नो दे
 हिव न स्पृते इत्यभिसंध्य उपरितनदन्तक्रमेण प्रादक्षिण्येन सर्वाण्डो यित्वा तत्काष्ठं नैर्ऋत्यां निरस्याप उपस्पृ
 श्य पुनस्तादृशेनैव जिह्वोलेखनेन जिह्वां सं शोध्य द्वादशांगुलान् कृत्वा चामेत निषिद्धदिने तु जंबूक्षेत्र
 पर्णेर्मध्यमानांमिकांगुष्ठेर्द्वादशांगुलैर्वा दन्ताण्डो धयेत् इति दन्तधावनप्रकरणे अथ केशमसाधनं बधनं च

वक्रताचमनस्यापियोहस्तादिलग्नोभोजनस्नेहइतिहेमाद्रिः याज्ञवल्क्यः मुखजाविप्रुषो मे
ध्यास्तथाचमनविंदवः शमश्रुचास्यगतंदंतसक्तंत्यक्ता ततःशुचिः मुखजातःश्लेष्मविप्रुषो मे
धनिपतितामेध्याः स्मृत्यर्थसारे वेदाभ्यासे मुखजाताः शुद्धाएवतुसर्वतः स्मृत्यंतरे द्वा
क्षादीनिफलानि क्षून्ययोमूलफलंदधि तांबूलं औषधंपत्रं हविर्भुक्तापिनाचमेत् पट्टिश
न्मते वाग्भिः पत्रैर्मूलफलैस्तृणकाष्ठमयेस्तथा सुगंधिभिस्तथाद्रव्यैर्नोच्छिष्टस्तुभवेद्दिजः
यां यमः प्रत्याचमतोयाश्चशरीरेविप्रुषो नृणां उच्छिष्टेषोनास्त्यत्र भूमितुल्यास्तुताः स्मृताः
बोधायनः दंतवदंतलनेषु यच्चाप्यंतर्मुखेभवेत् आचांतस्यावशिष्टं तु निगिरं नेवतकुचिः
एतच्च निगिरणं याज्ञवल्क्योक्त्यागेन विकल्पते नचैवकारवैयर्थ्यं चर्वणेत्वाचमेन्नित्यं
मुक्तातांबूलचर्वणमिति विष्णुक्ताचमननिषेधार्थत्वात् दंतवदिति बोधायनवचनं रसानु
पलं भेजेयदंतवदंतलनेषु रसवर्जं अन्यत्र जिह्वाभिमर्शनादिति शंखोक्तेः वशिष्ठः प्राणाद्गुती

नोळिष्टं तत्पवित्रं तु भुक्तोळिष्टं तु वर्जयेत्

आ० दु

२६

वर्ण

नोळिष्टं तु वर्जयेत् मार्कंडेयेऽपि सपवित्रेण हस्तेन कुर्यादाचमनं क्रियां न ब्रह्मग्रंथिना चामेदितिरपि
निसागन् यत्तु ग्रंथिरुतपवित्रेण न भुंजीयान्न चाचमेदित्याश्वलायनवचनं तत्तु ब्रह्मग्रंथिविषयं न
ब्रह्मग्रंथिना चामेदिति स्मृतिः सारात् पवित्रदर्भसंख्यामाह मार्कंडेयः चतुर्भिर्दर्भैः पिंजूलैः ब्रह्मणस्य
पवित्रकं एकैकन्यूनमुद्दिष्टवर्णैः यथाक्रमं सर्वेषां वा भवेद्वाभ्यां पवित्रं ग्रंथितं न वा विभिः शांतिके का
र्ये पौष्टिकं पंचभिस्तथा आत्रिः उभाभ्यामपि पाणिभ्यां विप्रैर्दर्भपवित्रके धारणीये प्रयत्नेन ब्रह्मग्रंथि
समन्विते ब्रह्मयज्ञे जपे चैव ब्रह्मग्रंथिर्विधीयते भोजने वर्तुलः प्रोक्त एवं घर्मे न हीयते ब्रह्मग्रंथि
वर्तुलं ग्रंथ्योर्लक्षणं हेमाद्रिणोक्तं यथा द्विगुणीकृतानां दर्भैश्चिरवानां पाशः प्रदक्षिणं अर्धावेष्टनं विधा
य पश्चाद्वाग्निनयदा प्रवेश्यते तदा वर्तुलो ग्रंथिः स एव यदा प्रादक्षिण्येन सर्वावेष्टनं विधाय पुरोभागेन प्र
वेश्यते तदा ब्रह्मग्रंथिरिति पवित्रधारणस्थानमुक्तं स्कांदे अनामिकाष्टतादर्भाह्ये कानां किकयापि वा
उभाभ्यामनामिकाभ्यां धार्यैर्दर्भपवित्रके रत्नावल्यां द्योस्तु पर्वणोर्मध्ये पवित्रधारयेद्बुधः प्रथमं ल

स्तु

२६

घमेत्पर्वद्वितीयंतु नलंघयेत् अग्रपर्वस्थितोदर्भस्तपोरुद्धिकरोहिंसः मध्येचैव प्रजाकामोमूलेस
 वीर्थसाधकः चेदिकायां अंगुलीमूलदेशेतुपवित्रं धारयेद्विजः राज्ञां द्विपर्वकेचैव विशामयेकरस्यच
 ब्राह्मे मंत्रं विना धृतं यत्तत्पवित्रं मफलं भवेत् तस्मात्पवित्रे मंत्राभ्यां धारयेदभिर्मंत्र्यच पवित्रवंतइ
 त्यादि मंत्रद्वितयं मस्य तु प्रणवस्त्वस्य मंत्रः स्यात्समस्ता व्याहृतीस्तु वापवित्रत्यागे विशेष उक्तः स्म
 त्यंतरे नित्ये नैमित्तिके वापि कर्मोपक्रमणे द्विजः धृतं पवित्रं कर्मांते ग्रंथिं मुक्ते वतत्यजेत्
 अत्रापवाद माह भरद्वाजः कर्मांते पुनरादाय पवित्रद्वितयं द्विजः शुचौ देशे विनिसिष्य दध्यादेत
 तुनः पुनः यच्छिष्टाद्युपहतं पवित्रं वैयदा भवेत् तदैव ग्रंथिमुत्सृज्य त्यजेदितरथा न हि ग्रं
 थिमत्पवित्रासंभवे आश्वलायनः अथवा नानामिकाभ्यां तु ग्रंथिहि
 नं कुशादिकं हेमाद्रीन्वाथ निभृयात्सर्वकर्मस्वपि द्विजः अथ कुशाग्रे हण कालमाहांगिराः अह
 न्यहनि कर्मार्थं कुशाच्छेदः प्रशस्यते कुशा धृताये पूर्वत्र योग्याः स्फूर्नोत्तरत्र तदिति पूर्वकर्मणि धृताये

आ-चा०दु

२७

न्यत्ने

कुशास्तेनोत्तरत्रानंतुरंक्रियमाणेषुकर्मसुयोग्यादृत्यार्थः कालान्तरमुक्तंस्मृत्यन्तरे मासिमास्या
हृतादर्भास्तन्मास्यैर्वचोदिताइति अस्याप्यसंभवेविष्णुः दशैश्रावणमासस्यसंमंत्रोत्पदिताकुशाः
अयातयामास्तेदर्भानियोज्याः स्फः पुनः पुनः अयातयामाः अपर्युषिताः नियोज्याः उपयुक्ताः अ
प्यनिषेधेन्यत्रप्रयोज्यादृत्यर्थः शंखोपि दर्भाः कृष्णाजिनमंत्राब्राह्मणाहविरनयः अयातयामा
न्येतानिनियोज्यानिपुनः पुनः भाद्रमायामपिकुशग्रहणमुक्तंमदरूत्ने अथनिषिध्यकुशानाहहा
रीतः पथिदर्भाश्चिदौदर्भायेदर्भायज्ञमूमिषु प्रस्तरासनपिंडेषुषट्कुशान्परिवर्जयेत् ब्रह्मयज्ञे
चयेदर्भायेदर्भापित्तनर्पणे हस्तामूत्रपुरीषाभ्यांतेषांत्यागेविधीयते अप्रुतागर्भितादर्भायेचद
र्भानखेः क्षताः कथिताअग्निदग्धाश्चकुशाः नवर्जयेत् कुशग्रहणविधिमाहशौनकः शुचौ
देशेश्चविभृत्वास्थित्वापूर्वोत्तरामुखः ओंकारेणैवमंत्रेणकुशांस्पृष्ट्वादिजोत्तमाः विरिचिनास
होत्यन्नपरमेष्ठिनिसर्गज नुदसर्वाणिपापानि धर्मस्वस्तिकरोभव इममंत्रं समुच्चार्य ततः पूर्वोत्तरामुखः

३०

२७

६

विष्णुपुराणे स्वाचांतस्तुपुरकुर्यात्पुमान्केशप्रसाधनं मार्कंडेये दक्षिणाभिमुखोयस्तुविदिकसंमुखएव
च केशान्संस्करते मर्त्याधननाशंसविंदति शौनकः स्मृतौकारं च गायत्रीं निबध्नीयाच्छिरवांततः त
र्थः तदंतधावनानंतरमित्य इत्याचारप्रकाशे तच्चबंधनंदक्षिणभागे तदुक्तं सुमंतुना गायत्र्या
तु शिरवांबध्वाने र्कस्यांब्रह्मरंध्रतः पश्चात्तु जटिकांबध्वासर्वकर्मसमारभेत् शिरवायाः ब्रह्मग्रंथिः
कार्या तर्जनीरौप्यसंयुक्तांब्रह्मग्रंथियुतां शिरवां भोजने मैथुने सूत्रे कुर्वन्कुक्षेण शुध्यतीति रत्नमा
लाधतसंग्रहवचनेन भोजनादित्रिवेव तस्य प्रतिषेधात् इतिकेशप्रसाधनबंधने अथ कुशप्रकर
णं कुशहस्तेन यज्जनं दानं चैव कुशैः सह कुशहस्तैश्च यत्नानंतस्य संख्या न विद्यते कुशशतं भवेत्
न कुशेनोपस्पृशेद्भिजः कुशेन चोत्थृतं तोयं सोमपानेन संमितं उपस्पृशेत् आचामेत् स्मृत्यंतरे
स्थाने होमे जपे दाने स्वाध्याये पितृकर्मणि करौ सदर्थौ कुर्वीत तथा संध्याभिवादाने कात्यायनः सप
वित्रः सदर्थौ वा कर्मांगे पितृकर्मणि अशून्यं तु करं कृत्वा सर्वत्राचमनं चरेत् नोत्सृज्यं तत्पवित्रं तु भु

आ० दु

वि

२८ न
३५५५५
३५५५५

५

अश्वरजतपूत्रं वाराहे तर्जन्यां रजतं धृत्वा पितृभ्यो यत्प्रदीयते अंतोस्ति परमाणूनां तस्यांतो नैव वि
घते नारदीयेऽपि रूप्यहस्ते दातव्यं यत्किंचित्पितृवत्समं तेन स्यः पितरस्तृप्ताः यावदाभूतसंस्त
वं योगयाज्ञवल्क्यः अनामिकाधृतं हेमं तर्जन्यां रोष्यमेव च कनिष्ठिकाधृतं खड्गं तेन पूतो भवेन्न
रः तर्जन्यां रोष्यधारणं जीवत्पितृकस्य जीवज्ज्येष्ठे भ्रातृकस्य च निषिद्धं तदुक्तं संग्रहे पादुके च
तरीयं च तर्जन्यां रोष्यधारणं न जीवत्पितृकः कुर्याज्ज्येष्ठे भ्रातरि जीवति अथ ताम्रपवित्रं देवी
पुराणे दार्भे पवित्रं ताम्रं वाराजतं हेममेव वा बिभृयाद्दक्षिणे पाणौ पवित्रं चोत्तरोत्तरं वर्णभे
देन व्यवस्था स्मृतिसारे दार्भे पवित्रं विज्ञेयं ब्राह्मणस्य विशेषतः हेमराजतताम्राणि सत्रवि
द्भृद्भजातिषु विधातुमुद्रामाहाश्वलायनः अग्रं शिकं च हेमं च तथा लोहं च योद्भवं गायत्र्य
क्षरवर्णेन गृहीयात्ताम्रमुत्तमं अनुष्टुभस्तथारोष्यं त्रिष्टुभः कनकोत्तमं गायत्र्यक्षराणि चतुर्विंशतिः
अनुष्टुभो द्वाविंशतस्त्रिष्टुभश्चतुश्चत्वारिंशत् शांकाकारयित्वा तोमिस्तजेदं गुलीयकं एव लोहं च

३५५

यिणेव कृतं रक्षोघ्नमुत्तमं शुद्धैर्धार्यं दिवारात्रं च यं सममथापि वा अभिस्तजेत्कुर्यात् शलाकात्रयं नै
 रंतर्त्येण संयोजयेत् न तु वेणी अग्रं थिकानुपपत्तेः शारदातिलकैस्तु तारताम्रसुवर्णानां अर्कषोडशरे
 दुभिः कृता विशक्तिमुद्रयेतीव्रदारिद्र्यनाशिनी अवग्रहणे वेष्टिता मुद्रेत्येवं तृतीयचरणः क्वचित्प
 ष्यते तारं दूष्यं अर्काः द्वादशखेंदवो दशहेमद्वयताम्राणां क्रमेण दशद्वादशषोडशभागैर्मुद्रा का
 र्येत्यर्थः नवरत्नमुद्रा तु आचारमयूखे ज्ञेया इति हेमाद्रिपवित्रप्रकरणं कौशिकः गवां बालपवि
 त्रेण संध्योपास्तिकरोति यः स वै द्वादशवर्षाणि कृतसंध्यो भवेन्नरः भरद्वाजः रोम्णां पवित्रकरणे
 नियमो न कुशे धिवेति इति गोबालपवित्रं अथ स्नानविधिः गौतमः कृतशौचविधिः सम्यक्स्नाच
 तो दंतधावनं विधायोषसि कुर्वीत स्नानं च विधिपूर्वकं अथ स्नानभेदानां हशंखः स्नानं तु द्विविधं
 श्रोतं गौणमुख्यप्रभेदतः न योस्तु वारुणं मुख्यं तत्पुनः षड्विधं भवेत् नित्यं नैमित्तिकं काम्यं क्रिया
 गं मलवर्षणं क्रिया स्नातुं षष्ठादस्नानं प्रकीर्तितं तत्र नित्यस्नानलक्षणमाह स एव अस्नात्

तद्धे

आचा०दु

२९

स्तुपुमान्नाहेजिषाग्निहवनादिषु प्रातःस्नानंतदर्थेतुनित्यस्नानंप्रकीर्तितं कौर्मे नित्यमभ्युद
यात्पूर्वं स्नातव्यंशुद्धिमिच्छता एषसाधारणोधर्मेऽश्वतुर्वर्णस्यकीर्तितः स्त्रीभिःशूद्रैश्चकतेव्यं
मंत्रवर्जंविगाहनं चतुर्विंशतिमते उषस्यषमियत्स्नानंसंध्यायामुदितेपिवा प्राजोपत्येनतत्तु
ल्यं सर्वपापप्रणाशनं उदितेपिबेतिमुख्यकालासंभवेगौणकालपरं अस्मिन्पक्षेसंध्यापुच्छुष्य
तेइतिभट्टोजीये चंद्रिकायांतु नचप्रातःस्नानोत्कर्षेसंध्योत्कर्षःशक्यः कर्मणांस्वस्वकालए
वयथाकथंचित्कर्तव्यत्वात् प्रातःसंध्यामुपासीतदंतधावनपूर्विका मितियाज्ञवल्क्यवचना
चेत्युक्तंइदमेवयुक्तं नित्यमेवतुमध्याह्नेप्रातश्चकचकस्यचिदितिस्मृत्यर्थसारात् मध्याह्ने
एनित्यंस्नानमित्याचारादशौक्तेः अथस्नानविधिस्तत्प्रातर्मध्याह्नयोर्गृहस्थः कुर्यादेकतरत्रवे
त्याश्वलायनपरिशिष्टेगृहस्थस्यप्रातःस्नानवेकल्यिकत्वोक्तेस्तत्र उषःकालंतुविष्णुराह नाडिकाः
षट्पचाशत्मातस्त्वेकाधिकोरुणः उषःकालोऽष्टपचाश्लेषः सूर्योदयः स्मृत इति संग्रहेतुपंचपंच

व

२९

सने

कुंफट्कारेणमंत्रेण सकृद्वित्वा समुत्थरेत् अथप्रयोगः कुशसमीपे गत्वा स्नातः शुक्लवस्त्रधरः प्राङ्मुखो
खण्डदण्डमुखो वा स्ति त्वा प्रणवेन दर्भां नृपृष्ट्वा ॐ विरिंचिना सहो ॥ तिमंत्रं उच्चार्य प्राङ्मुखो खण्डदण्डमुखो
वोपविश्य ॐ कुंफट् इति सकृद्वित्वा अङ्घ्रिना ग्रान् शुभान् पवित्रान् कुशान् समुत्थरेत् इति कुशग्रह
णविधिः अथ कुशाभावे तत्प्रतिनिधिमाहाविः कुशाः काशा यवा दूर्वा उशीराश्च सकुंदकाः गोधूमा
व्रीहयो मुंजा दशदर्भाः सबल्बजाः कुंदरः कुंदनाम्ना प्रसिद्धः बल्बजो दक्षिणे देशे मोकड इत्याच
रप्रकाशे बल्बजं शुच्यार्द्रतृणमित्याचारार्के गोधूमादिशब्दास्तत्तत्तृणपराः इति कुशप्रकर
णं तत्र स्कांदे अतो हेममयं कुर्यादंगुलीयकं संज्ञकं पवित्रं परमह्ये तदनामांगुलसंज्ञकं
अन्यानि च पवित्राणि कुशदूर्वात्मकानि च हेमात्मकपवित्रस्य कलानां हतिषोडशीं पारिजा
ते पवित्रोक्तप्रकारेण हेम्ना कुर्यात्पवित्रकं हेमेन सर्वदा सर्वं कुर्यादेवा विचारयन् आश्वला
यनः अन्यैर्धृतं न गृहीयात्पवित्रं तृणसंभवं हेमादयस्तु संयाह्याः सम्यक् प्राप्य वज्रिना
इति

कैः

अथ हेमा
दिपवित्र
प्रकरणं

न्नादेयमुच्यते तीर्थतोयंततः पुण्यंततो गां गंतु सर्वतः योगयाज्ञवल्क्यः त्रिरात्रफलदानद्योयाः कश्चि
 दसमुद्रगाः समुद्रगास्तपक्षस्य मासस्य सरितांपतिः त्रिरात्रफलदाः त्रिरात्रव्रतफलदाः एवं मास
 पक्षयोरपि भविष्योत्तरे गंगायां मौसलं स्नानं प्राजापत्यसमं विदुरिति महाभारते चंद्रायणसह
 संतु यश्चरेत्कायशोधने पिबेद्यश्चापि गंगां भः समो स्यातां न वा समो भवन्ति निर्विषाः सर्पा यथा
 तार्ह्यस्य दर्शनात् गंगाया दर्शनात् तद्वत्सर्वपापैः प्रमुच्यते नायमर्थवादः तदुक्तं कौर्मि स्नानमा
 त्रिण गंगायाः पापं ब्रह्मवधोद्भवं दुराधर्षं कथं याति चिंतयेद्यो वदेदपि तस्याहं प्रददे पापं कोटिब्रह्म
 वधोद्भवं स्तुतिवादमिमं मत्वा कुंभीपाकेषु जायते आकल्य नरकं भुक्त्वा ततो जायेत गर्दभ इति संग
 मे स्नानं दशगोदानफलदं तदुक्तं ब्राह्मे नद्याप्रत्येकं शस्त्राने भवेद्गोदानं फलं गोप्रदाने श्वदशभिः
 स्नानेषु पुण्यं तु संगमे अत्र विशेषः प्रयागमाहात्म्ये कर्तव्यां न निमज्जेत पृथिव्यां संगमांतरे प्रयागे न नि
 षेधोस्ति तत्र तत्रैव तच्चेत् कृष्णामहात्म्ये स्नानं कृत्वा संगमे तु संगमे शंप्रवृज्य च सर्वपापविनिर्मु

को गतिं प्राप्नोति शाश्वतीं संगमादुत्तरे कूले प्रमाणं धनुषोद्वयं पश्चिमे धनुषे केन संगमं पापनाशनं
षट्कूलमध्ये यदि वा कृतं च स्नानं सदा साधुभिर्मन्त्रविन्नमैः संतर्प्य देवांश्च यवे ऋषीन्मुदापितृस्त्रि
लैर्मन्त्रैः पूजितैः कुशाद्यैः यमः नित्यं नैमित्तिकं चैव क्रियां गंगमलकर्षणं तीर्थाभावे तु कर्तव्यमुष्णाद
कपरोदकैः परोदकैः शीतोदकैः गंगादिपुण्यजलमिश्रवणेन कूपवाप्याद्यदकमपि पवित्रं भव
ति तदुक्तं मत्स्यपुराणे पुण्यां भसः समायोगाद्बुधमप्यंबुपावनं भारतेऽपि अपवित्रमपि प्रा
प्य गंगां याति पवित्रतां अथ निषिद्धोदकानि जलाशयोत्सर्गपद्धतौ सदा जलं पवित्रं स्यादपवित्र
मसंस्कृतं कुशाद्येणापि राजेन्द्रनस्पृष्टव्यमसंस्कृतं मनुः परकीयनिपानेषु स्नायान्नैव कदाचन
निपानकर्तुः स्नात्वा हि दुष्कृतां शीनलिप्यते यानशय्यासनान्यस्य कूपोद्यानगृहाणि च अदत्तान्यु
पभुंजान एनसस्यात्तु शीयभागिति तत्र पारक्यशब्देन यदनुत्सृष्टं अप्रतिष्ठितं तदेव गृह्यते सर्वोद्दे
शेनोत्सृष्टस्य परकीयत्वाभावादिति विज्ञानेश्वरमैत्रातिथिप्रभृतयः उत्सृष्टजलालाभेतु व्यासः

पंचपिंडान्समुत्पत्यपारक्येस्नानमाचरेत् स्मृत्यंतरोक्ताः पिंडगताधिकन्यूनसंख्यास्तु यथा सामान्य
 वस्थिता इत्याचारादर्शकूपादौपिंडोत्थरणासंभवे धायनः निरुद्धा मुतुचीन्पिंडान्कूपात्रिर्वाघटांस्त
 थेति परकीयेपिविशेषः उत्सर्गपद्धतौ ब्राह्मणः सत्रियो वैश्यः शूद्रश्चैवान्यजातयः एभिरेकारिताः
 कूपाः स्नानं तेषु तु कारयेत् अन्यजातयः मूर्ध्नावसिक्ताद्या अनुलोमाः आपस्तंबः अंत्यजैः स्वानि
 ताः कूपास्तडागं वाप्य एव च एषु स्नात्वा च पीत्वा च प्राजापत्येन शुभ्यति अत्रापवादः शास्त्रातपः
 अंत्यैरपि कृते कूपे सेतो वाप्यादिके तथा तत्र स्नात्वा च पीत्वा च प्रायश्चित्तं न विद्यते इदं अत्यंतापहि
 षयमिति शूलपाणिः योगयाज्ञवल्क्यः दृथा उष्णोदकस्नानं दृथा जप्यमं वैदिकं दृढमनुः मृते जन्म
 निसंक्रांतौ श्राद्धे जन्मदिने तथा असृश्यस्पर्शने चैव न स्नायादुष्टवारिणा संक्रांत्यां भानुवारे च सप्त
 म्याराहुदर्शने आरोग्यपुत्रमित्राथश्नस्नायादुष्णवारिणा पौर्णमास्यां तथा दर्शयः स्नायादुष्णवारिणा
 सगोहत्याकृतं पापं प्राप्नोतीह न संशयः तदेतत्सर्वमनातुरस्य नद्यादि सद्भावविषयं न द्याद्यभावेत्याह

ॐ

उषःकालद्वयं कें श्राद्धचंद्रिकायां तु पुराणे अरुद्रयोऽपि स्नाने उक्तः च तस्मिन् घटिकाः प्रातररुणोदयउच्यते यतीनां स्नानकालस्तु गंगां वुसदृशः स्मृतः यतयेनियता योगयाज्ञवल्क्यः लालास्वेदसमाकीर्णः शयनादुत्थितः पुमान् स्विद्यंति हि सुषुप्तस्य इन्द्रियाणि स्रवंति च अंगानि समंतां यांति चोत्तमान्यधमैः सह अत्यंतमलिनः कायेन वच्छिद्रसमन्वितः स्ववत्येव दिवारात्रौ प्रातः स्नानं विशोधनं प्रातः स्नानं प्रशंसंति दृष्टादृष्टकरं हितत् सर्वमर्हति श्रुद्धात्मा प्रातः स्नायी जपादिकं गुणादशस्नानपरस्य साधोऽप्येव च तेजश्च बलं च शौचं आयुष्यमारोग्यमलोलुपत्वं दुःस्वप्नघातश्च तपश्च मेधाबोधायनः समाहं प्रातरस्नायी संध्याहीनस्त्रिभिर्दिनैः द्वादशाहमनग्निः स्याद्विजः श्रुद्धत्वा बुयात् तद्वेषपरिहारार्थं भानुवारे पिशस्यते भानुवारे त्वचश्यं प्रातः स्नानं कार्यमित्यर्थ इत्याचारार्कं अथ स्नानोदकानि योगी नद्यां स्नानानि पुण्यानि तडागे मध्यमानि च वापीकूपे जघन्यानि गृहे प्रत्यवराणि च याज्ञवल्क्यः भूमिष्ठमुत्थृता सुष्यंततः प्रस्रवणोदकं ततो पितारसं पुष्यंतस्मा

पुत्रजन्मनि एतद्विवाससास्नानमन्यत्रैकेनवाससा वार्तामरणवार्ता मेधानिधिः नजलंताडयेत्यप्यांनज
लतुमलंत्यजेत् मलंप्रक्षालयेत्तीरेततः स्नानं समाचरेत् वामनपुराणे निक्षिप्यतीरेकुशपिंडुलानि
पूर्वोत्तराग्नाणिमृदंन्यसेच्च प्रक्षाल्यपादौचमुखंचकंठयज्ञोपवीतंचजलंपिवेत्रिः कंठयज्ञोपवीतमित्ये
तद्वचनंकंठान्नोत्तरीयमित्येतदर्थं तथा निवीतंकृत्वाप्रक्षालयेदित्यर्थः कगभ्यांधारयेद्भीष्मिग्वाबंधंविधाय
च प्राणायामांस्ततः कुर्यात्कालज्ञानं यथाविधि कालज्ञानं अद्यब्रह्मणे द्वितीयपरार्धे इत्यादि इति विधान
पारिजाते स्नानसंकल्पः स्नानानंतरं कार्यः संग्रहे उदिने स्नानसंकल्पेक्षरकर्मणि मैथुने दुःस्वप्ने दुर्ज
ने स्पर्शेषदुःस्नानं विधीयते सूर्योदयात्पूर्वरात्रौ स्नानादोपूर्वाह्णे रात्रिसंबधिवारोक्षेखः सूर्योदयो
नंतरं वारमृत्तैः इत्याचारसारेतिथिनक्षत्रादेरपि वर्तमानस्योक्षेखइति पूर्वमुक्तं नंदिनी नलिनी सीता माल
तीचमहापगा विष्णुपादाब्जासभूतागंगात्रिपथगामिनी भागीरथी भोगवती जान्हवी चिदशेश्वरी हा
दशैतानि नामानीय त्रयत्रजलाशये स्नानोद्यतः स्मरेन्नित्यं तत्र तत्र वसाम्यहं स्मृतिसंग्रहे गंगां गंगकु

तथाचारप्रकारे॥

कुरुक्षेत्रं प्रयागोदधिसंगमं तीर्थान्येतानि संस्मृत्य ततो मज्जेज्जलाशये इदं कृत्रिमजलेषु गंगा
दिपुण्यतीर्थानि कृत्रिमादिषु संस्मरेदितियोगयाज्ञवल्क्याकेः देवलोपि एकोनदीं समासाधनाभ्यासात्
नेन हींस्मरेत् अस्यापवादः स्कांदे स्नानकाले न्यतीर्थेषु जप्यते जाङ्गवीजनैः विना विष्णुपदीं क्वान्य
त्समर्थमघशोधने एवं च पूर्वोदाहृतयोगयाज्ञवल्क्यवचने गंगादीत्यद्गुणसंज्ञानवद्ग्रीहिरेवांगीकर्तव्य इति न वि
रोधः वृद्धपराशरः निरुध्य कर्णोनासांचत्रिः कृत्वोन्मज्जनं ततः पुराणे ततः शिरां स्वपुरतः कृत्वामज्जे
दीमुखः अथ स्नानांगतर्पणं ब्रह्मांडपुराणे नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं स्नानमुच्यते तर्पणं तु भवेत्
स्यत्संगत्वेन प्रकीर्तितं ब्रह्मवैवर्ते नाभिमात्रजले स्थित्वा कुर्यात्त्रागतर्पणं देवानृषीन्पितृगणान्
स्वपितृंश्चापि तर्पयेत् उत्थितैरुदकैः स्नातो न कुर्यादन्यदा पुनः स्नानांगतर्पणं विद्वान्कदाचिन्नेव ह्यपये
त् चतुर्विंशतिमते स्नानादनंतरं तावन्नर्पयेत्पितृदेवताः उत्तीर्य पीडयेद्दस्त्रं संध्याकर्म ततः परमिति
उशनाः द्यौहस्तौ युग्मतः कृत्वा शरयेदुदकांजलिं गोशृंगमात्रमुत्सृत्य जलमध्ये जलं सिपेत् अस्य ह्यत्रोक्त
त्वाभावाद् अंजलिर्नैव दानं यद्ब्रह्म यज्ञांगं स्वपित्रा देस्तर्पणं तद्दक्षिणे नैव स्रुवे अंजलिचोदनाभावे नानादे

आचा० दु

३३

सर्वेषु

मिथः कनिष्ठिके बध्वा तर्जनीभ्यामनामिके अनामिकोर्ध्वसंस्निष्टदीर्घमध्यमयो रथः अंगुष्ठाग्रद्वयं न्यस्येद्योनिमुद्रयेयमीरिता ५
भावेपि सूत्रसमपरिशिष्टोक्तत्वा
शेदक्षिणं प्रतीयादिति सूत्रकारोक्तेरितिकमलाकरः अन्ये त्वस्य सूत्रोक्तत्वात्तत्र च दक्षिणा गकारा इति प्र
रिभाषाया मुक्तेर्दक्षिणहस्तेनेव सव्याचारः ॥ अथे न तर्पणं नोजलिनेत्याहुः भगवान् स्नानांगं तर्पणं
कृत्वा यस्मिन्ने जलमाहरेत् तत्र मंत्रं प्रयोगे वक्ष्यामः नदीक्षेमापनं कौर्मे ज्ञानतो ज्ञानतो वापि यन्म
यादु कृतं कृतं तत्समस्वारिवलं देवि जगन्मातर्नमोस्तु ते स्नानाप्रयोगिन्योः शंखयोनिमुद्रयोर्ले
क्षणं आगमे वामांगुष्ठं तु संगृह्य दक्षिणेन तु मुष्टिना कृत्वोत्तानं ततो मुष्टिं अंगुष्ठं तु प्रसारयेत्
वामांगुष्ठं तु ल्यस्तथा स्निष्टाः संयुक्ताः सुप्रसारिताः दक्षिणांगुष्ठं संस्पृष्टाः शंखमुद्रयेयमीरिता ५ अथ
स्नानविधौ आचाररत्नमयूरवादि धृतपरिशिष्टं अथ स्नानविधिस्तथा तर्मध्यान्हे च गृहस्थः कुर्यादेकं
रत्र वा प्रातरे व ब्रह्मचारी यतिश्चिषुं द्विस्त्रिर्वान् प्रस्थः तद्यातः सह गोमयेन कुर्यान्मृदामध्यं
दिने सायं शुद्धाभिरद्भिर्न प्रातः स्नानात् प्राक् संध्यामुपासीत प्रातरुत्पृष्टं गोमयं अरिस्तु संगृह्य भूमि
ष्ठं चोपर्यधश्च संत्यज्य तीर्थमेत्यधौ तपाणि पादमुख आचम्य संध्योक्तवदात्माभ्युक्षणादिकृत्वा द्वि

३३

नि

यमः नित्यं नैमि त्रिकं चैव क्रियां गमल कर्षणं तीर्थाभावे तु कर्तव्यमुष्णोदकपरोदकेः आतुरविषये
प्रतिप्रसवमाह यमः आदित्यकिरणैः पूतं पुनः पूतं तु वह्निना आम्नातुमातुरस्नाते प्रशस्तं तु शृतोद
कं अत्र एव सदा पूता स्नासां वह्निर्विशोधकः तस्मात्सर्वेषु कालेषु उष्णाभः पावनं स्मृतं तत्रापि विशेष
माह शीतास्वप्नुष्विच्छा स्नानं त्रसंभारसंभृतः गृहेऽपि शस्यते स्नानं न फलं स्यात्तदन्यथा परिशिष्टे
पि न च गृहे मृदा स्नायान् शीतोदकेन शीतोष्णोदकेन गृहे स्नायान् त्रविधिं वर्जयेत् बहिर्वीश्वचौ दे
शे सर्वपश्चात्कुर्यादिति अत्रापवादः संग्रहे उपरिगेर्कवारि च स्थमावास्यां च पर्वसु गृहे वापि प्रकु
र्वीत स्नानं शीतोदकेन च इति निषिद्धोदकप्रपंचः अथ स्नानेति कर्तव्यता मार्कंडेयः नादशा
नेन वस्त्रेण स्नायात्कौपीनकावृतः नान्यदीयेन नार्द्धेण न सूच्या ग्रथितेन च अत्रैतत्कर्मवत् वस्त्र
द्वयधारणं नियतमिति कल्पतरुः मेधातिथिस्तु एकेन वाससा स्नायाद्वाभ्यामपि यमस्मृतेः बहुभि
श्च प्रतीषेधः स्नाने फलमभीक्ष्ण्यतेत्याह आशार्कस्तु व्यवस्थां मन्यते अस्पृश्यस्पर्शने चैव वार्तायां

आ-चा-०-६

४०१२

३४

व्याहृतिभि

यादन्यत्रादित्याभिमुखोऽथ साक्षताभिरद्भिः प्राङ्मुख उपवीती देवतीर्थेन व्याहृतिभिर्भ्यस्तममस्ताभिर्ब्रह्मा
दिदेवताः सकृत्सकृत्तर्पयित्वाथोदङ्मुखोऽनिवीतीत्यथवाभिरद्भिः प्राजापत्येन तीर्थेन कृष्णद्वैपायनादीन्
षीन्यस्तममस्ताभिर्द्भिर्द्भिस्तर्पयित्वाथ दक्षिणामुखः प्राचीनावीतीपितृतीर्थेन सतिलाभिरद्भिर्व्याहृ
तिभिरेव सोमः पितृमान्यमोंगिरस्वानभिषांता अग्निः कव्यवाहन इत्यादींस्त्रिस्त्रिस्तर्पयेत्तस्मानांग
तर्पणमथ तीरमेत्यदक्षिणामुखः प्राचीनावीतीयेकेचास्मत्कुले जाता अपुत्रागोत्रिणो मृताः ते गृहं तु म
यादन्नं वस्त्रनिष्पीडनोदकमिति वस्त्रं निष्पीड्योपवीत्यप उपस्थस्य परिधानीयमभ्युक्ष्य परिधाय द्वितीयं चे
न्नरीयं पर्युक्षितं प्रावृत्य द्विराचामेदथोक्तवत्संध्यामुपासीते दंप्रातः स्नानविधानमिति अथ प्रयोगः अं
तरिक्षस्के गोमयं भूमिष्ठं च दुपर्थं धृत्वा संत्यक्तं गृहीत्वा तिलयवकुशभिस्मृगोपीचंदनादिकं च गृहीत्वा ती
र्थादिजलसमीपंगत्वा उत्थृतजलैर्बहिरेव हस्तौ पादौ म्रुवं च प्रक्षाल्य निधीतं यज्ञोपवीतं कृत्वा प्रक्षाल्य
यज्ञोपवीतिबन्धकच्छशिरव आचम्य ॐ भूर्भुवः स्वरित्यात्मानमभ्युक्ष्य द्विराचम्य प्राणानायम्य देशकालौ

४

३४

संकीर्त्य ममकायवाञ्छनः कृतकर्मदोषपरिहारपूर्वकं सर्वकर्ममुश्रुत्यर्थनित्यविधितूपंप्रातःस्नानं करि
 ष्ये इति संकल्प्य बीक्षितंगोमयमादाय सव्ये पाणो निधाय ॐ भूर्भुवः स्व रिति त्रेधा विभज्य दक्षिणभागं
 ॐ इति मंत्राद्युत्था प्राच्यादिदशदिक्षु सित्वा उत्तरभागं तूष्णीं तीर्थे सित्वा मध्यमभागं गृहीत्वा मानस्तो
 केति कुत्सोरुद्रो जगती गोमया भिमंत्रणे वि० ॐ मानस्तोके० हवामहे इत्यभिमंत्र्य ॐ गंधद्वारां
 दु० श्रियं इति मूर्ध्नादि सर्वांगं आलिप्य प्राञ्जलिर्वरुणं प्रार्थयेत् तत्र मंत्राः ॐ हिरण्यशृंगं० यन्मया०
 यन्मे मनसा० तेन इंद्रो० पुनः अवते हे क इति द्वयोरजीगर्तिः श्रुनः शेषो वरुणस्त्रिष्टुप् वरुण प्रार्थने नि०
 ॐ अवते हे को० नि० ॐ उदुत्तमं० मप्रसम्वाज इत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य भो मोत्रिर्ऋषिः वरुणो देवता त्रि
 ष्टुप् छंदः वरुण प्रा० ॐ प्रसम्वाजे हृद्दर्चा गभीरं० याः प्रवत इत्यस्य वसिष्ठेन द्यौजगती तीर्थाभि
 मर्शने ॐ याः प्रवतो० भवंतु ततो बल्यशिरां स्वपुरतः कृत्वानाभिमात्रजले गत्वा प्रवहन्ते प्रवाहाभि
 मुखः अन्यत्रार्काभिमुखः स्त्रिवारमवगाह्य शरीरं प्रक्षाल्य द्विराचम्य मार्जयेत् अंबयोयं त्यध्वभि

आवा० दु

२५

ति

धि

रित्यष्टर्चस्य काण्डो मेधातिर्जेषिः आद्यानां सप्तानामो देवताः अष्टम्या आपोऽग्निश्च देवताः आद्या
नां तिसृणां गायत्री छंदः चतुर्थपुरउष्णिक् पंचम्यनुष्टुप् षष्ठी प्रतिष्ठा अंत्ये द्वे अनुष्टुभौ मार्जनं ॐ अंबयो
यंत्य ८ आपो हि षे नवर्चनं मार्जनं कृत्वा ततो गुष्ठमूलेन जलं विप्रदक्षिणमालोडयेत् इमं मे गंग
इत्यस्य प्रैय्यमेधः सिंधुसिन्धोजगती जलालोडने विनि० ॐ इमं मे गंगे० ततः अंगुष्ठाभ्यां श्रोत्रे तर्जनीम
ध्यमाभिर्नेत्रे अनामिकाभ्यां नासाविले संपीड्य कनिष्ठिकाभ्यां मुखं च संमील्य प्रकाशयच्छमं नः क्रतुं चे
त्यघमर्षणसूक्तं विराट् त्वनिमज्योन्मज्य आदित्यमवलोक्य द्वादशकृत्व आप्लुत्य पाणिभ्यां शंखमुद्रया यो
निमुद्रया बोदकमादाय मूर्ध्नि मुखे बाह्वोरु रसि चात्मानं गायत्र्याभिषिच्य त्वं नो अग्ने० ॐ स त्वं नो अग्ने०
ॐ तरत्समंदी० ४ पुनः स्नायात् मूर्ध्नि चाभिषिचेत् ॐ तद्विष्णोः परमं० ॐ अग्ने रक्षाणो० ॐ यत्किंचे
दं० इति जपेत् अथ नाभिमात्रे जले तिष्ठन् स्नानां गतर्पणं कुर्यात् साक्षताभिरद्भिः प्राङ्मुख उपवीती देव
तीर्थेन ब्रह्मादयो ये देवास्तां देवांस्तर्पयामि भूदेवां० भुवो देवांस्त० स्वदेवां० भूर्भुवः स्वदेवां० ततो निवीती

२५

द्विराचम्य संयत प्राणः कर्मसंकल्प्य गोमयं वीक्षितमादाय स व्येपाणौ कृत्वा व्याहृतिभिस्त्रिधा विभज्य दक्षिण
 भागं प्रणवेन दिक्षु निक्षिप्योत्तरभागं तीर्थे स्तिप्त्वा मध्यमं मानस्तौ कद्रुत्य चाभिमंत्र्य गंधद्वारा भित्तु चा मूर्ध्नि
 दि स र्वांगमालिप्य प्रांजलिर्वरुणं हिरण्यशृंगमिति द्वाभ्यां अवते हे कद्रुति द्वाभ्यां प्रसंम्राजे बृहद्वर्चेति सूक्ते
 न च संप्रार्थ्य हिरण्यशृंगं वरुणं प्रपद्ये तीर्थं मे देहि याचितः यन्मया भुक्तमसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्रहः
 यन्मे मनसा वाचा कर्मणा वा दुष्कृतं कृतं तं न दूं देव रुणो बृहस्पतिः सविता च पुनंतु पुनः पुनरित्यर्थः याः
 प्रवत इत्येतया तीर्थं मभिमृश्यावगाह्य स्नातो द्विराचम्य मार्जयेदं ब्रूयो यंत्यध्वभिरित्यष्टाभिरापो हिष्ठा म
 यो भुव इति नवभिरथ तीर्थं मंगुष्टेनेदृत्य चाग्निं दक्षिणमालोक्य प्रकाशपृष्ठमग्रे घर्षणं सूक्तं त्रिरावृत्य निम
 ज्या न्मज्यादित्यमालोक्य द्वादशकृत्व आहुत्य पाणिभ्यां शंखमुद्रया बोदकमादाय मूर्ध्नि मुखे बाह्वोरु रसि चा
 त्मानं गायत्र्या भिषिंच नूत्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वानिति द्वाभ्यां तरत्समं दीधावतीति सूक्तेन पुनः स्नाया मूर्ध्नि चा
 भिषिंचे तद्विष्णोः परमं पदमग्ने रक्षाणो अहसो यत्किंचेदं वरुणदेव्ये जन इत्येताजपेत्स्मृतसो भिमुखं सरित्सु स्ना

म

मे मे गं मे

आचा० दु

३५

रणमित्येतदुपदिष्टं महात्मभिः अथप्रयोगः नद्यादौ गत्वा शिखं बध्वा जानूर्ध्वजले तिष्ठन् अन्यथा तू
पविश्याच्चम्यप्राणानायम्यदेशकालो संकीर्त्य मम कायिकवाचिकमानसिकदोषपरिहारपूर्वकसर्वकर्मसु
शुद्ध्यर्थं नित्यविधिनूपं प्रातः स्नानं करिष्ये इति संकल्प्य प्रवाहाभिमुखः विरवगाद्यां गानि निमृज्य स्ना
त्वा द्विराचम्या पोहिष्ठेति मार्जनं कृत्वा इमं मे गंगै इति जलमालोऽग्राधमर्षणं त्रिरावृत्तेन कृतं चेति सूक्तेन
जलनिमग्नतया कृत्वा कृत्याच्चम्यजलतर्पणं कुर्यात् स्नानं तथा पारिजाते गृहस्थस्य प्रवाहोदके मज्जनं रूपं स्ना
नं वापीकूपतडागाद्यप्रवाहेषु हस्ताभ्यां शिरासे च नूपं यतिबनस्थ ब्रह्मचारीणां सर्वत्र निमज्ज
ननूपं स्नानमिति इति संक्षिप्तस्नानविधिः अथ गृहस्नानविधिः व्यासः शीतान्ध्रु निषि
द्योष्णामंत्रसंभारसंभृताः गृहेऽपि शस्यते स्नानं न फलं स्यात्तदं न्यथा कात्यायनः यथाह नितथा प्रा
तर्नित्यं स्नायादतं इति इतान्ध्रुक्षाल्य नद्यादौ गृहे चेत्तदमंत्रवत् अमंत्रं वदितिनोल्यत्वमर्थः यत्तु
मंत्रश्च न्यत्वमेवार्थ इति केचित्तन्न गृहेऽपि हि द्विजातीनां मंत्रवत् स्नानमिष्यत इति जैमिनिवचो विरोधात् गृ

३५

सर्वथा

हस्तानविधौप्रातिस्विका ल्यमंत्रपाठाच्च यमः पादौप्रक्षालयेत्पूर्वमुखंयज्ञोपवीतकं द्विराचम्यकराभ्यां
चर्द्धान्द्विर्वाशिखांस्पृशेत् प्राणायामंनतः कुर्यात्कालज्ञानंयथोदितं आपोहिष्ठेतिमंत्रेणद्वमंमेगंगद्वत्य
थ अतोदेवेतिस्मृक्तेनसावित्र्याचाभिमंत्रयेत् शीतोदकेतुदर्भैश्चपश्चादुष्णादकंक्षिपेत् आश्वला
यनः स्नानमध्येत्वाचमनंतर्पणंवस्त्रपीडनं करपात्रगतंतोयंगृहेचैतानिवर्जयेदिति बोधायनः गृ
हस्नानेनतुप्रोक्तंमार्जनंतर्पणादिकं नांतराचमनंकुर्यात्पश्चादाचम्यशुध्यति संग्रहेपि स्नानमध्येन
चमनंमार्जनंतर्पणंनच वस्त्रस्यपीडनंनैवसंकल्परहितंतथा संकल्परहितंस्नानमध्येसंकल्पर
हितं नतुसंकल्परहितमित्यर्थः गृहेगृहमुखंस्नानंमध्येसंकल्पवर्जितमितिबृहधमोक्तेः यत्वाचारं
दोदये वापीकूपगृहस्नानेस्मृतकेमृतकेतथा मासोचारंनकुर्वीतततोयंरुधिरंभवेदितिबृहत्सत्रमूलं
सृग्यमित्याचारप्रकाशे आश्वलायनः आसनैरहितंस्नानंपाषाणेस्नानंस्थितैः गृहएतानिवर्ज्यानि स
र्वदाद्विजसत्तमेरिति आसनेविशेषमाहमनुः श्रीपण्डितशमीशलीकदंबोवारुणस्तथापिचासनोपविष्ट

स्तु स्नानहोमादिकंचरेदिति अथप्रयोगः हस्तौपादौमुखंयज्ञोपवीतंचप्रक्षाल्यगृहाभिसुखोद्विराचम्य
कराभ्यांदर्भाभ्युत्थाशिरांवावध्वाप्राणानायम्यदेशकालौसंकीर्त्यममकायवाङ्मनःकृतदोषपरिहारपू
र्वकंसर्वकर्मसुशुद्ध्यर्थंनित्यविधिरूपंप्रातःस्नानंकरिष्यदितिसंकल्प्य स्नानपर्याप्तमुष्णादकंपात्रे
आदाय ॐ आपोहिष्ठा०१ॐ इमंमेगंगे०१ॐ अतोदेवा०६ॐ तत्सवितु०१ इत्यभिमंत्र्यशीतोदक
पात्रे निषिच्यगंगादितीर्थानिप्रयागराजंचसंस्मरन्स्नात्वाचामेत् मार्जनात्प्राचमनतर्पणाद्यम
र्षणवस्त्रनिष्पीडनादिवर्जयेत् यदा स्नानोत्तरंशुचौदेशेगृहाद्वहिरुपविश्यमार्जनादिसर्वंकुर्यात्
बहिर्वाप्सुचौदेशेसर्वंपश्चात्कुर्यादितिपरिशिष्टोक्तेः परिजातेतु शनोदेवी० आपःपुनंतु दुपदादिवे
सुमुचानस्विन्स्नात्वामलादिव पूतंपवित्रेणेवाज्यमापःशुद्धंतुमेनसः १ व्रतंचसत्यं०१ आपोहिष्ठा०
इतिपंचमंत्रैःपूज्योदकमभिमंत्र्यतत्रनंदिनीनलिनीसीतामालतीचमहापगा विष्णुपादाब्जसंभृतागं
गाविपथगामिनी भागीरथीभोगवतीजान्हवीचिदशेश्वरी इतिगंगामावाह्यशीतास्वसुनिषिच्यतेनस्ना

भू०

उदङ्मुखः प्राजापत्यतीर्थेन सयवाभिरद्भिः कृष्णद्वैपायनादयो ये ऋषयः तानृषींस्तु० भुव० स्वर्क० भूर्भुवः स्व
र्क० ततः प्राचीनावीतीदक्षिणामुखः पितृतीर्थेन सतिलाभिरद्भिः सोमः पितृमान्यमेगिरस्नानं निघ्नान्ता अ
ग्निः कव्यवाहन इत्यादयो ये पितरः तानृषींस्तु० भूः पितॄ० भुवः० स्वः० भूर्भुवः० इति तर्पयित्वा तीरमेत्यद
क्षिणामुखः प्राचीनावीतीयेके चास्म० इति स्नानवस्त्रं निष्पीड्योपवीतीयन्मया दूषितं तोयं शरीरमलसं भ
वात् तदोषपरिहारार्थं यस्मात्तर्पयाम्यहमित्यंजलिना यस्मात्तर्पणं विधाय नक्षीप्रार्थयेत् स्नानतो ज्ञा
न० नमोस्तुते अथैतत्करणाशक्तौ साग्निकस्य वा संक्षिप्तस्नानविधिरुच्यते कात्यायनः अत्युत्पादो
मकालस्य बहुत्वात् स्नानकर्मणः प्रातः संक्षेपतः स्नानं होमलोपं विगर्हितः दक्षोपि प्रातर्न तया स्ना
नं होमलोपं विगर्हितः अतो मध्याह्नकाले तु स्नानं विस्तरतश्चरेत् योगयाज्ञवल्क्यः यो सो विस्तरतः
श्रोक्तः स्नानस्य विधिरुत्तमः असामर्थ्यान् कुर्यात् चेत् तत्रायं विधिरुच्यते स्नानमंतर्जले चैव मार्जनाद्
चमने तथा जलाभिमंत्रणं चैव तीर्थस्य परिकल्पनं अघमर्षणं सूक्तेन विराट्तेन नित्यशः स्नानाच्च

आचा० दु

३८

ननप्राशनात्मागाचौलंबालकः स्मृतः कुमारकस्तुविज्ञेयो यावन्मौजीनिबंधनं इति नैमित्तकस्नानं अथ क
स्य शंखः पुष्पस्नानादिकं यत्तु देवज्ञविधिचेदितं तद्विकाम्यं समुद्दिष्टं नाकामस्तत्त्वयोजयेत् पुल
स्त्यः पुष्पे च जम्बूनक्षत्रे व्यतीपाते च वैधृतौ अमायां च नदीस्नानं पुनात्यासप्तमंकुलं आदित्यपुराणे
गुरुवारेऽप्यमावास्यामश्वत्थच्छायावारिणी स्नानं प्रयागस्नानेन संपातकं नाशनं प्रार्थनामं
त्रः जीवोद्बृहस्पतिः सौरिराचार्यो गुरु रंगिराः वाचस्पतिर्देवमंत्री शुभं कुर्यात् सदा मम इति काम्य
स्नानं अथ क्रियांगं शंखः जम्बुकामः पवित्राणि अर्चिष्यन् देवताः पितृन् स्नानं समाचरेद्यस्तु
क्रियांगं तत्प्रकीर्तितं अथ मलापकर्षणं स्नानं स एव मलापकर्षणं नाम स्नानमभ्यंगपूर्वकं मला
पकर्षणार्था तु प्रवृत्तिस्तस्य नान्यथा ब्रौधायनः नंदासु चैवरिक्तासु पूर्णासु च नयासु च द्वादश्यां चै
व सप्तम्यां व्यतीपाते स वैधृतौ रविसंक्रमणे चैव नाभ्यंगस्नानमाचरेत् अन्ये च निषेधाः ग्रंथांतरे स्ते
याः ते च सर्वे रागप्राप्तविषया इति हेमाद्रिः पुरुषार्थचिंतामणौ उपोषितस्य क्लिन्नस्य कृतकेशानख

३८

स्यच तावद्धीस्तिष्ठतिप्रीत्यायावत्तैलंनसंस्पृशेत् प्रचेताः तैलाभ्यंगनिषेधेतुतिलेतैलंनिषिध्यते
 तदपिशुद्धमेव अतएवबृहस्पतिः संक्रांत्यारविचारेचषस्याभौमदिनेतथा इत्यांतरयुतंतै
 लंनदुष्यतिकदाचन यमोपि घृतंचसार्षपंतैलंचतैलंपुष्पवासितं नदोषःपक्वतैलेषुस्ना
 नाभ्यंगेषुनित्यशः यत्रत्वभ्यंगस्यैवनिषेधस्तत्रसार्षपाद्यपिनिषिध्यते अभ्यंगस्यनिषेधे
 तुसार्षपादेर्निषिध्यतेतिप्रचेतस्मरणात् अभ्यंगलक्षणंआयुर्वेदे मूर्ध्निदत्तंयदातैलंभवेत्सर्व
 गसंगतं स्नानोनिर्तर्पयेद्वाङ्गनभ्यंगःसुखाहतः अन्यत्रतु शिरोभ्यंगावशिष्टेनतैलेनांगंनलेप
 येत्तदित्युक्तं इतिमलापकर्षणंस्नानं अथक्रियास्नानंशंखः सरःसुदेवस्वातेषुतीर्थेषुचनदीषुच
 क्रियास्नानंसमुद्दिष्टंस्नानंनत्रक्रियामता तथा यत्तुतीर्थादिषुस्नानंक्रियास्नानंप्रकीर्तितं स्ना
 नमेवफलंयत्तुक्रियास्नानंप्रकीर्तितं इतिक्रियास्नानांताःषट्मु स्नानभेदाः अनेकेषांस्नाना
 नांएककालसंनिपातेनित्यनैमित्तिककाम्यानामुत्तरोत्तरेणपूर्वपूर्वस्यप्रसंगसिद्धिः अन्येषां

रव्य

आचा० दु

३९

तत्र तानेक कालेद्वयं स्नानमिति व्याधपादस्मृतेः तत्र संक्रांतिनिमित्तनित्यस्नानयोः सन्निपाते
संक्रांतिनिमित्तं स्नानं करिष्येदिति संकल्प्य स्नानं कार्यं तेन नित्यस्नानस्यापि सिद्धिः इयं प्रसंगसिद्धिः
मध्याह्नस्नानदर्शश्चाङ्गस्नानसंनिपाते मध्याह्नस्नानं दर्शश्चाङ्गस्नानं च तत्रैव करिष्येदिति सं
कल्प्य स्नायात् तेन स्नानद्वयसिद्धिः इदं तत्रोदाहरणं अथाशक्नो अशिरस्नानमाह जाबालिः
अशिरस्कं भवेत्स्नानं स्नानाशक्नो तु कर्मिणां स्मृतिसारे चक्षुरोगी शिरोरोगी कर्णरोगी कफाधि
कः कंठस्नानं प्रकुर्वीत शिरस्नानं समं हितं तथा शिरोरोगी जटी चैव स्नायादशिरसं तथा
आपो हिष्ठादिभिर्मन्त्रैर्मर्जयेन्मूर्ध्नि वैजलं इत्यशिरस्कस्नानं अथ गौणस्नानानि योगयाज्ञव
ल्क्यः अस्मामर्थ्याच्छीरस्य कालशक्त्याद्यपेक्षया मंत्रस्नानादितः सप्तकेचिद्विद्यंति स्मृतयः मा
त्रं भौमं तथाग्नेयं वायव्यं दिव्यमेव च वारुणं मानसं चैव सप्तस्नानान्यनुक्रमान् आपो हिष्ठादिभिर्मा
त्रैर्मृदालभश्च पार्थिवं आग्नेयं भस्मना स्नानं वायव्यं गोरजः स्मृतं यत्तु सातपथ्येण स्नानं तद्विद्यमुच्यते

१२१

३९

त्वापश्वाद्दहिः शुचौदेशे मार्जनादिविधिं कुर्यादित्युक्तं धर्माधिसारे तु शीतोदके उष्णोदकं प्रक्षिप्य शं
नो देवीत्यादिपंचभिरभिमन्त्र्य स्नायदित्युक्तं इति गृहस्नानविधिः इति नित्यस्नानं अथ नैमित्तिकं
गोभिलः निमित्तादथ जातं तु स्नानं नैमित्तिकं स्मृतं अत्रिः तृष्णीमेवावगाहेतद्भदा स्यादशुचिर्नरः आ
चम्य प्रयतः पश्वात्स्नानं विधिवदाचरे इति गार्ग्यः कुर्यान्नैमित्तिकं स्नानं शीताद्भिः काम्यमेव च
आपस्तम्बः अस्पृश्यस्पर्शनेवांते अश्रुपाते क्षरे भगे स्नानं नैमित्तिकं कार्यं दैवपित्र्यविवर्जितं दैवपि
त्र्यविवर्जितं देवादितर्पणरहितं निमित्तान्याहमनुः अजीर्णेषु दितेवांते शमश्रुकर्मणि मेशुने दुस्वप्ने
दुर्जनस्पर्शे स्नानमात्रं विधीयते श्रुनाचैव श्वपाकेन मृतनिर्हरं केण वा स्पृष्टमात्रस्तु कुर्वीत संचैलं
स्नानं जले परिजाते शवं दृष्ट्वा शवं स्पृष्ट्वा गत्वा शवगृहं तथा शवानुगमनं कृत्वा सवासजलमावि
शेत् मार्कण्डेयपुराणे तु शवदर्शनं प्रक्रम्य शुभ्ये दर्कविलोकनादित्युक्तं शिखादिविषये आचारप्र
दीपे शिशोरभ्युक्षणं प्रोक्तं बालस्याचमनं स्मृतं रजस्वलादिसंस्पर्शस्नानमेव कुमारके शिशुस्त्व

आचानु

४०

कीर्त्यवारुणस्नानाशक्तोहं अनुकल्पद्रूपं मंत्रस्नानं करिष्ये इति संकल्प्य सच्ये पाणौ उदकं गृहीत्वा आपो
हिष्ठेति तृचस्य आंब० मार्जने विनि० दर्भैर्वा महस्ते स्ते द कैर्मीर्जयेत् ॐ आपो हिष्ठा० इति पादयोः
ॐ तान उर्जे इति मूर्ध्नि ॐ महेरणाय० इति हृदये ॐ यो वः शि० मूर्ध्नि ॐ तस्य भाज० हृदये ॐ उ
शती० पादयोः ॐ तस्मा अरंग० हृदये ॐ यस्य० पादयोः ॐ आपोज० मूर्ध्नि अथार्धचशः ॐ आ
पो हि मूर्ध्नि ॐ महेरणाय० हृदये ॐ यो वः शिव० त० पादयोः ॐ उशती हृदये ॐ तस्मा० पादयोः ॐ
आपोज० मूर्ध्नि अथर्षाः ॐ आपो हि हृदये ॐ यो वः शि० पादयोः ॐ तस्मा अरं० मूर्ध्नि अथ नृ
चिन ॐ ॐ आपो हिष्ठा० चनः मूर्ध्नि मार्जयित्वा दक्षिणहस्ते जलं गृहीत्वा गायत्र्या गाथिन० जलाभि
मंत्रणे वि० ॐ तत्स वि० इति दशावृत्याभि मंत्र्य प्रणवस्य ब्रह्मा० आशने वि० ॐ ॐ इति पीत्वा द्वि
राचामेत् इति परिशिष्टोक्तमंत्रस्नानविधिः यद्वा विष्णुस्मृतौ तृचाभि मंत्रिते स्तेऽप्ये प्रक्षिपे

४०

वंदन

मूर्ध्निसर्वतः अनुकल्पमिदं स्नानं सर्वपापापहं नृणां संकल्पांतं पूर्ववत्कृत्वा दक्षिणपाणि तले जलं
गृहीत्वा ॐ आपो हि ष्ठा ०३ इति त्वचेनाभिं संव्यतेन मूर्धादि सर्वांगं प्रोक्ष्य आचामेत् एतानि च गो
णस्नानानि जपसंध्यावेदाध्ययनेष्वेव शुचित्वकारिणी तदा हाचार्यः प्रातः स्नातुमशक्तस्परोग
द्यैर्वाभयाच्च वा पूर्ववत्संपरित्यज्य गोणस्नानेन शुद्धता सच कर्मस्वनर्हः स्याद्वाङ् देवार्चनदि
षु जपेत्संध्यां तथा वेदान्त्सोधीयीत यथाविधीति केचित् अन्ये तु अत्र संध्यादीनां केषांचिदु
पादानं औपासनं होमब्रह्मयज्ञादिसकलनित्यकर्मणामुपलक्षणार्थं अन्यथा प्रातः स्नानस्यैव
कल्पिकत्वात् प्रातर्वारुणेनास्नातस्य मध्याह्नपर्यंतं सकलकर्मसु नित्यमनधिकारापत्तिः तथा श्राद्ध
निषेधः सगतिकमहालयकाम्यश्राद्धादिपरः न तु दर्शादिपरः तस्य कालांतरासत्वात् अकरणे प्राय
श्चित्तश्रवणाच्च देवार्चननिषेधोऽपि नैमित्तिककाम्यदेवार्चनपरः न तु नित्यदेवार्चनपरः वरं प्राणा
परित्यागः शिरसो वापि कर्तनं न त्वसंपूज्यभुंजीत भगवंतं त्रिलोचनं स्तुतके मृतके चैव न रोषः परिकी

ति तद्व्यादिलैंगादिवचनैः आशौचेपि तस्य कर्तव्यत्वाभिधानात्कै. मुख्यन्यायिनात्रापि तस्यापेक्षित्याहुः
इतिगौणस्नानानि इत्याचारेणैस्नानप्रकरणं अथस्नानोत्तरकृत्यंकार्ष्णाजिनिः स्नानवस्वततः
पीड्यपुनराचमनंचरेत् तत्रविशेषमाहहारीतः तस्मादेकंजलस्यांतं पादमेकंस्थले तथा कृत्वा
चामन्विधानज्ञः पूतो भवति नान्यथा नतोदर्भास्त्यजेत् तथाचस्मृतिः विकिरेपिंडदानेचतर्पणे
स्नानकर्मणि आचांतः सप्रकुर्वीत दर्भसंत्यजनंबुधः हारीतः स्नात्वा नगात्रमवमृज्यान्नशिरोवि
धुनुयान्नोत्तरीयविपर्यासंकुर्यादिति विष्णुपुराणेतुस्नातो गानिनमृज्याच्चस्नानशाठ्या नपाणि
नेति पाणिस्नानशाटीनिषेधइत्युक्तं तत्रसमर्थस्य मार्जनाभावः असमर्थस्य पाणिशाटीमार्जना
भावइतिव्यस्तेतिहरिहरः केशविदून्मुरतः स्वावयेत् तदुक्तंसंग्रहे सुराबिंदुसुराज्ञेयाःष्ट
ष्ठतः केशविंदवः तएवपुरतोज्ञेयाः सर्वतीर्थोपमाबुधैः मार्जनपक्षेधौतवस्त्रेणांगमार्जनंकार्यं
तदुक्तं देवलेन अंगानिशक्नोवस्त्रेण पाणिना न च मार्जयेत् धौतां वरेण वा प्रोक्ष्य बिभृयाहुक्वा

मूर्ध्निहृदये

अवगाहो वारुणस्यान्मानसं विष्णुचिंतनं अथ कापिलस्नानं बृहस्पतिः आर्द्रेण कर्पटे नांगशोधनं
कापिलं स्मृतं अथ गायत्रं गायत्र्या जलमादाय दशकृत्वोभिमंत्र्य च शिरश्चांगानि सर्वाणि प्रो
क्षयेत्तेन वारिणा स्नानं गायत्रकं नाम सर्वपापप्रणाशनं अशक्तानां तु जंढूनां गुरोः पादोदकं शु
भं विप्रपादादिष्णुपदानुलस्याः संभृतं जलं अथ सारस्वतं व्यासः चिद्वत्सरस्वती प्रासं स्ना
नं सारस्वतं विदुः अथाचारार्कादिधृतपरिशिष्टं अथाशक्तस्य मंत्रः स्नानं शुचौ देशे शुचिराचां
तः प्राणानायम्य दर्भपाणिः सव्ये पाणावपः कृत्वा तिष्ठ भिरापो हि ष्ठीयाभिः प्रणवपूर्वं दर्भे दिक्
मार्जयेत् पादयोर्मूर्ध्नि हृदये पादयोर्हृदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथार्धचर्चशोर्मूर्ध्नि हृदये पादयोर्हृद
ये पादयोर्मूर्ध्नि चाथर्वशाहृदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथ त्वेन मूर्ध्नीति मार्जयित्वा गायत्र्या दशधाभि
मंत्रिता अपः प्रणवेन पीत्वा हिराचामेदित्येतन्मंत्रस्नानमिति अथ प्रयोगः प्रक्षालितपाणिपा
दमुखयज्ञोपवीतो धोतवस्त्रधरः आसने उपविश्य पवित्रे धृत्वा च मय्यप्राणानायम्य देशकालो सं

पञ्चस्त्रिभि

वस्त्रद्वयावश्यकतामाह योगयाज्ञवल्क्यः स्नानं दास्य न जपे होमं स्वाध्यायं पितृतर्पणं नैकवस्त्रोद्दि-
जः कुर्याद्वाद्भोजनसत्क्रियां एकवस्त्रलक्षणमाह गोभिलः सव्यादंसात्परिभ्रष्टं कटिदेशधृतो
वरः एकवस्त्रतुतं विद्याद्वैवैप्येचवर्जयेत् आश्वलायनस्मृतावपि उपवीतं यथा यस्मिन्धत्ते कर्म
णि वैदिके ब्रह्मचारी गृहस्थश्च तद्वद्दासोऽपि धारयेत् परिशिष्टे परिधानीयमभ्युस्य परिधाय
द्वितीयं चोत्तरीयं पर्युक्षितं प्रावृत्य द्विगचामेदिति विष्णुः स्नात एव सोष्णीषे धौते वा ससी बिभृया
दिति उष्णीषे कं केशजलापकर्षणार्थं वस्त्रमिति पृथ्वीचंद्रः तथा कर्तव्यमुत्तरं वासः पंचस्वेतेषु क-
र्मसु स्वाध्यायोत्सर्गदानेषु भोजनाचमनेतथेति पंचग्रहणार्थं व्यापत्तेः न सर्वत्र वस्त्रद्वयनिय-
म इति माधवप्रयोगपरिजातो न ववस्त्रपरिधानं समंत्रकमेव कार्यं वासश्च त्रौपानहश्चापूर्वाश्चे-
त्समंत्रादिति कात्यायनोक्तेः मंत्रस्तु युवं वस्त्राणीति प्रसिद्धः परिधानप्रकारस्तु याज्ञवल्क्यो नोक्तः

आजानुमूलं वस्त्रं स्यान्निकठं धारयेद्बुधः तनूनमधिकं चैव सर्वकर्मसुगर्हितं वामकुक्षौ च नाभौ च
पृष्ठे चैव यथाक्रमं विकठेन समायुक्तो द्विजोऽसौ मुनिरुच्यते पंचकटा अपि ग्रंथांतरे कुक्षिद्वये
तथा पृष्ठे नाभौ द्वौ परिकीर्तितौ पंचकळाः स्तुते प्रोक्ताः सर्वकर्मसुशोभनाः जातृकर्ण्यः परिधानाद्बहिः
कक्षानि बद्धा ह्यासुरीमता धर्मकर्मणि विद्वद्भिर्वर्जनीया प्रयत्नतः आद्रवस्त्रं तु गृहेऽर्ध्वमार्गेण निष्का
शनीयं नद्यां त्वधस्त्यजेत् उर्ध्वमुत्तारयेद्द्रवस्त्रं गृहे नद्यां मधस्त्यजेदिति बोधायनोक्तेः जावालिः नि
ष्पीडितं धौतवस्त्रं यदा स्कंधे विनिक्षिपेत् तदा सुरं भवेत्कर्मपुनः स्नानं विशोधनं वस्त्रं चतुर्गुणीकृत्य
निष्पीड्य सदशं तथा वामप्रकोष्ठे निक्षिप्य स्थूलं शुद्धिं रात्रौ चामेत् वस्त्रं द्विगुणीतं यस्तु निष्पीड
यति मंदधीः वृथा स्नानं भवेत्तस्य स्नानस्य दशांशं बुनि शुक्लवस्त्रधारणानंतरं समंत्रमाद्रवस्त्रं नि
ष्पीडनं शाखांतरविषयं आश्वलायनानां तु स्नानानंतरं आद्रवस्त्रं समंत्रं निष्पीड्य शुक्लवस्त्रधार

आचा०दु

४३

येदिति गृह्यपरिशिष्टे उक्तत्वात्तैस्तथैव कर्तव्यं आचार्यैः प्राबल्यादिति प्रयोगपारिजाते कमलाकरानि
के गृहे ह्यधोदशं पीड्यं नद्यामूर्ध्वदशं तथेति विधानपारिजाते अधोतं कारुधोतं च पूर्वैर्दधोतमे
व च अमुयत्पीडितं वस्त्रं तत्याज्यं सर्वथा द्विजैः कात्यायनस्तु पूर्वैर्ह्यधोतं कार्पासं देवे पित्र्ये
च कर्मणि ग्राह्यं शुत्थं विजानीयात्तदन्यत्सालनाकुचिरित्याह तदन्यदि न दूयात्पूर्वं धौतमि
त्यर्थ इति प्रयोगचिंतामणौ स एव पट्टवस्त्रं कंबलं च धौतमष्टदिनावधि शुद्धं तदन्यथा शुद्धं
पुनः प्रक्षालनाकुचि भृगुः श्रौतस्मार्तं तथा कर्मनग्नश्चित्तयेदपि नग्नलक्षणं प्रभासरवंडे
नग्नः स्यान्मलवहासानग्नः कौशेयकेवलः विकृष्टो नुत्तरीयश्च द्विकक्षोवस्त्र एव च नग्नः
काषायवस्त्रः स्यान्नग्नश्चार्धपट्टावृत्तः कौशेयकेवलस्य नग्नत्वोक्तेः वासोत्तरसहितकौशो
यत्वेन नग्नत्वं परिहितवस्त्रोपरितदुत्तरार्धेन वस्त्रांतरेण वा कटिबंधनं द्वितीयाकक्षातद्वा

४३

ससी शुक्लवस्त्राभावेतुचतुर्विंशतिमते वस्त्रद्वितीयं निषीड्य ससवाताहनं कृतं स्थापयित्वा तु
शिरसि द्वादश्याक्षरमंत्रतः प्रोक्षयेदुपविश्यैव सर्वांगशोधयेत्ततः अथ वस्त्रधारणं मनुः स्नात्वे
वं वाससीधौ ते अकिंन्ने परिधाय च वासो विशिनष्टिवसिष्ठः शुरुमहतं वासो ब्राह्मणस्य कार्यं
संमंजिष्ठं सौमं क्षत्रियस्येति अहतलक्षणमाह प्रचेताः ईषत्थीतं न वश्वेतं सदशं यन् न धारितं
अहतं तद्विजानीयात्सर्वकर्मसु पावनं ईषत्थीतमकारुडौ तं तथा च न देवलः स्वयं धौ तेन कर्तव्यं
क्रियाधर्म्या विपश्चिता न तु नेजकधौ तेन नाहते न न कुत्रचित् नाहते नेत्येकं पदं स्वयं ग्रहणादेव
नेजकनिवृत्तौ पुनस्तन्निषेधो न्येनापि ब्राह्मणादिना धौ तेन क्रियाकार्येत्येतदर्थं तत्प्रमाणं
योगयाज्ञवल्क्य आह अष्टहस्तं न वश्वेतमिति अत्र दशहस्तमिति वा पाठः क्वचित् यत्र
निर्मुक्तमक्षालिममप्यहतमित्याह संत्यतपाः अहतं यत्र निर्मुक्तं वासः प्रोक्तं स्वयं भुवा
शस्तं तन्मांगलिक्ये पुता वत्कालं न सर्वदा मांगलिक्यं मंगलकर्मणि विवाहादीनि

चोत्तरीयेतेनैवशाणादीनां ग्रहणमित्याचाररत्ने आश्वलायनः परिधानेशितं शस्त्रं वा सः प्रावरणे तथा
 पट्टकूलं तथा लाभे ब्राह्मणस्य विधीयते आविकं च सरंचैव परिधाने परित्यजेत् शस्त्रं प्रावरणे प्रोक्तं
 स्पर्शदोषो न हि द्वयोः भोजनं च मलोत्सर्गं कुर्वते च सदा वृतः प्रक्षाल्य च सरं शुद्धं दुकूलं च सदा शुचि
 गौतमः धौता धौतं तथा दग्धं संधितं रजकाहृतं शुक्लमूत्राद्यं संस्पृष्टं आविकं चातसीभवं पवित्रमि
 ति विज्ञेयं सर्वकर्मण्यसंशयं यमः रेतः स्पृष्टं शवः स्पृष्टं स्पृष्टं मूत्रपुरीषयोः वा ताहृतं क्षौमवस्त्रं अ
 विकं च सदा शुचिः अयमर्थः मूत्रपुरीषाद्यैरननुलेपे वा युनाहृतं शुद्धं लेपे तु क्षालनमेव देवलः
 ओर्णकोशे यकुतपट्टपट्टक्षौमदुकूलजोः अल्पशोभ्या भवंत्येते शोषणमोक्षणादिभिः तान्ये वा
 मिध्ययुक्तानि क्षालयेच्छोधनैः स्वकैः उत्तरीयमाह जातकपर्णः संयथि परिमंडलं वस्त्रमुत्तरी
 यंकुर्यात् वस्त्रोत्तरीयाभावे त्वेकांगुलं द्वांगुलं त्र्यंगुलं चतुरंगुलं वा सूत्रैरेव कृतं परिमंडलमुत्तरी
 यंकुर्यादिति इदं च जीवत्पितृकस्य जीवज्येष्ठभ्रातृकस्य निषिद्धं तदुक्तं स्मृतिस्मारे उत्तरीयं

योगष्टोत्रपट्टं तर्जन्यां रोष्यधारणं न जीवन्मृतकः कुर्याज्ज्येष्ठो वा विद्यते यदि अत्रोत्तरीयमिति योगपट्टस्यैव विशेषमित्याचारचंद्रोदयः पादुके चोत्तरीयं चेति वृद्धमनुपाठः एतेनैव तृतीयमुत्तरीयार्थे वस्त्राभावे दिष्यत इति विश्वामित्रोक्तमुत्तरीयस्थानापन्नं तृतीयमुपवीतमपि निषिद्धं द्वितीयवस्त्रमात्रं तु तस्यापि भवत्येव एकवस्त्रस्य कर्मनिषेधात् जातकर्मणः आभावश्चेद्वितीयस्य च स्त्रचीरं तदा भवेत् अस्याप्यसंभवे पारस्करगृहे एकं वै द्वा सो भवति तस्यै चोत्तरभागेन प्रच्छादयतीति धौतवस्त्राभावे तृशनाः स्नात्वा अनुपहतं वस्त्रं परिदध्याद्यथाविधि अभावे पूर्ववस्त्रं वा सोमं प्रोक्ष्य प्रणवेन तु अनुपहतं अपरिहितं शुक्लवस्त्राभावे स्मृतिरत्नावल्यां समवाताहतं चार्द्धं शुक्लवस्त्रं त्वतिपादयेत् नीली वस्त्रनिषेधो भविष्ये नीलीरक्तं यदा वस्त्रं विप्रस्वंगेषु धारयेत् अहोरात्रोपि भूत्वा पंचगव्येन शुध्यति अयं च नीली निषेधः कार्त्तिस एव उर्णीयां पट्टवस्त्रे वा नीली रागो न दुष्यतीति तत्रैवोक्तेः भृगुः स्त्रीयुताशयने नीली ब्राह्मणस्य न दुष्यति भारते अन्यदेव भवेद्वासः

आचा० दु

४५

शयनीयेनराधिप अन्यद्रव्यामुदेवानामर्चयामन्यदेवहि अन्यत्रचलोकयात्रायां अन्यदीश्वरद
र्शने सुमंतु अन्यत्त्वानेतथापानेभोजनेचान्यदेवहि वस्त्रशोषणप्रकारमाहशान्तपः प्रागग्र
मुदगग्रंवाधौतंवस्त्रं प्रसारयेत् पश्चिमाग्रदक्षिणाग्रपुनःप्रक्षालनाकुचि॥ इत्याचारैर्दौस्नानोत्त
रंकृत्य॥ अथतिलकः॥ सचद्विविधः उर्ध्वपुंड्रस्त्रिपुंड्रश्चेति तत्र उर्ध्वपुंड्र उक्तः विष्णुस्मृतौ यागोदा
नंजपोहोमः स्वाध्यायः पितृतर्पणं भस्मीभवतितत्सर्व उर्ध्वपुंड्रं विनाकृतं यागादिसर्वकर्मोपलक्ष
णार्थं नपरिसंख्यार्थं उत्तरार्थं सर्वपदश्रुतेः त्रिपुंड्र उक्तो भविष्यस्युराणे सितेन भस्मना कुर्यादिति
त्रिसंध्यंच त्रिपुंड्रं सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवेन सह मोदते सत्यं शौचं जपो होमस्तीर्थं देवादिसेव
नं तस्य व्यर्थं भिदं सर्वं यास्त्रिपुंड्रं न धारयेत् ब्राह्मे उर्ध्वपुंड्रं मृदा कुर्यात् त्रिपुंड्रं भस्मना सदा तिलकं वै
द्विजः कुर्याच्चंदनेन यदृच्छया कात्यायनोपि उर्ध्वपुंड्रं मृदा कुर्याद्भस्मना तु त्रिपुंड्रं उभयचंदने
नैव अप्यंगोत्सवरात्रिषु पारिजाते स्नात्वा पुंड्रं मृदा कुर्यात्पुनश्चैव तु भस्मना देवानभ्यर्च्य गंधे

४५

नृिकसः एकस्यपटस्यअर्धप्रावृण्वानोर्धपटावृत्तः खंडपटवसानोवा भृगुः नमोद्दिगुणवस्त्रः स्यान्न
मोदग्धपटस्मृतः नग्नस्तुस्यूतवस्त्रः स्यान्नमोप्रथितवस्त्रकः नग्नश्वबकुवस्त्रः स्यान्नग्नः कौपी
नकेवलः आचारप्रदीपे कटिस्पृष्टचयद्वस्त्रं पुरीषयेनकारितं मैथुनं मेहनं वापितद्वस्त्रं परिवर्जये
त् दग्धं जीर्णं च मलिनं मूषकोपहतं तथा खादितं गोमहिष्याद्येस्तत्याज्यं सर्वथा द्विजैः स्त्रीपरि
हितं च वासोनिषिद्धं अश्रीरातनूर्भवति रुशनीपापया मुयापतिर्यद्वध्वो वाससास्वमंगमभिधित्स
तद्वत्पृष्ठं त्रेणाश्रीत्यादिदुष्टफलश्रवणेन तत्रापि निषेधकल्पनात् मंत्राणामपि स्वार्थानुसंधानविष
यं प्रामाण्यं राणकेन प्रतिपादितमेव न्यायसुधायां एते च वासोनिषेधाः सति संभवे ज्ञेयाः सति संभवे
न जीर्णमलवद्वासास्यादिति गौतमस्मरणात् वस्त्रानुकल्पमाह योगयाज्ञवल्क्यः अभावे धौतवस्त्र
स्य शाणक्षौमाधिकानि च कुतपयोगपटंबाद्विवासायेन वै भवेत् क्षौममतसीस्त्रवृत्तं कुतपोनेपा
लकंबलः धौतेति विशेषणोपादानात् शाणादीन्यक्षालितान्यपि गृहीयात् द्विवास इति पादापादाना

कुर्युर्विष्णोश्चवाबुधाः सूर्ध्वमूलेष्वनमंत्रेणशेषंद्वादशनामभिः स्थानेष्वेष्टुद्विजः स्नात्वा नमोऽन्तेः
प्रणवेनचेति ॐ केशवायनमइत्यादिमंत्रैरित्यर्थः स्थानविशेषेणाकृतिविशेषः स्मर्यते नि
टिलेबाहुवश्चैवदंडवत्कर्णपल्लवे हृदयेकमलाकारमुदरेक्षीपवलिखेत् वेणुपत्रसमाका
रं बाह्वोर्मध्येलिखेत्सुधीः अधःपृष्ठेकंठदेशेलिखेज्जंबूफलाकृतिनिरिलेभाले दशांगुल
प्रमाणंतुल्यकृत्तमोत्रममुच्यते नवांगुलंमध्यमंस्यादष्टांगुलमतःपरं सप्तषट्पंचभिःपुंडुम
ध्यमंत्रिविधंस्मृतं चतुस्त्रिद्व्यंगुलैःपुंडुकनिष्टंत्रिविधंभवेत् ऊर्ध्वपुंडुमृजुसौम्यं कनिष्ठां
गुलिवस्मृतं नासादिकेशपर्यन्तेप्रयत्नात्धारयेद्विजः पारिजातेसंग्रहे ऊर्ध्वपुंडुं वामध्येशून्य
प्रधारयेत् शृणुषण्मुकतन्मध्येउभयाहंश्रियाहरिः स्मृतिसारसमुच्चये गोपीचंदनलिप्तां
गोयंयंपश्यतिचक्षुषा तंतंशुद्धंविजानीयान्नात्रकार्याविचारणा अशुचिर्विष्यनाचारोम

न सा पापमाचरन् शुचिरेव भवेन्नित्यं मूर्ध्वपुंड्रं कितो नरः व्यासः वामहस्ते जलं कृत्वा सा विद्या
चाभिमंत्रितं तद्विष्णोरिति मंत्रेण मर्दयेन्मृत्तिकां ततः अतो देवेति सूक्तेन तिलं कंकारयेत्सदेः ला
ह अथ प्रयोगः वामहस्ते जलं गृहीत्वा ॐ तत्सवितु० अभिमंत्र्य ॐ इदं विष्णुर्वि० सुरे इति
मृदं मर्दयित्वा कनिष्ठिकारहितचतुरंगुलीनामन्यतमेन ॐ केशवाय नमः इति ललाटे वेणु
पत्राकारं ॐ नारायणाय नम इति उदरे दीपाकारं ॐ माधवाय नम इति हृदये कमलाका
रं ॐ गोविंदाय नम इति कंठमूले जंबूफलाकारं ॐ विष्णवे० इति उदरदक्षिणपार्श्वे दीपाका
रं ॐ मधुसूदनाय० इति दक्षिणबाहुमध्ये वेणुपत्राकारं ॐ त्रिविक्रमाय० इति दक्षिणकर्ण
मूले दंडाकारं ॐ वामनाय० इति उदरवामपार्श्वे दीपाकारं ॐ श्रीधराय० इति वामबाहुमध्ये वे
णुपत्राकारं ॐ हर्षकेशाय० इति वामकर्णमूले दंडाकारं ॐ पद्मनाभाय० इति अधः पृष्ठदेशे जं
बूपत्राकारं ॐ हामोदराय० इति ककुदिजं बूपत्राकारं ॐ नमो भगवते वासुदेवाय इति शिरसि

आचा०दु

४७

एवंपुंड्राणिकुर्यात्कृष्णोपक्षेएवमेवसंकर्षणादिद्वादशनामभिःद्वादशंपुंड्राणिकृत्वा ॐ नमोभगव
तेवासुदेवायेतिशिरसिचकुर्यात् यद्वा पात्रे ललाटेहृदिबाह्वोश्चचतुःपुंड्राणिधारयेत्
तत्रचतुर्षुसंकर्षणवासुदेवप्रद्युम्नानिरुद्धेतिचत्वारोमंत्रादित्याहिकरत्नमालायां इत्यूर्ध्वपुंड्र
विधिः अथभस्मत्रिपुंड्रविधिः पुरुषार्थप्रबोधे श्रौतभस्मद्विजामुख्येस्मार्तगौणप्रकीर्तितं
अगस्तिसंहितायां अग्निहोत्राग्निजंभस्मंअग्निकार्योद्भवंतथा औपासनात्समुद्भूतंलक्षहोमो
द्भवंतथा भस्मानिषड्विधान्याहुः सर्वपापहराणिचत्रैवर्णिकानांसर्वेषांअग्निहोत्रसमुद्भवं अग्नि
कार्यात्समुद्भूतंतद्वार्यंब्रह्मचारिणां आवसथ्याग्निसंभूतंगृहस्थैरेवधार्यते शेषंभस्मत्रयंचैव
सर्वैःसर्वचधार्यते देवर्षिकृतहोमस्थंधार्यंयत्नेनसर्वत्रा अग्निहोत्रजंसर्वंभस्मप्रशस्तं तथापि
गार्हपत्यायतनस्थप्रशस्तंतरंनर्यभस्मपरंब्रह्मद्वयंसंसारतारकंतयोरन्यतरत्वेव्यंसंसारभयभीरुभि
रितिबचनात् श्रौताग्निजंभस्मतदभावेस्त्रौपासनजंवाविभृयादित्याहिकचंद्रिकायांपुलस्त्यः अग्नि

४७

नां

जलमध्येजलेनतु आचारतिलके ब्राह्मणानृपाणांचभस्ममिश्रंचवन्दनं॥अथोर्ध्वपुंड्रविधिः॥तत्रमृ
दःभारते जान्हवीतीरसंभूतांमृदंमूर्ध्नाबिभर्तियः बिभर्तिरूपंसोर्कस्यतमोनाशयकैवलं ब्रह्मपुरा
णे द्वारवत्युद्वाङ्गोपीचंदनादूर्ध्वपुंड्रकं कांस्येनित्यमेवंहिहंतिपापंदिनेदिने पर्वताग्रेनदी
तीरे ममक्षेत्रेविशेषतः सिंधुतीरेचवल्मीकेतुलसीमूलआश्रिताः मृदएवास्तुसंपाद्यावर्जये
दन्यमृत्तिकाः अंगुष्ठाःपुष्टिदःप्रेक्तोमध्यमायुःकरीभवेत् अनामिकान्तदानित्यमुक्तिदाच
प्रदेशिनी एतैरंगुलिभेदैस्तुकारयेन्ननरैःस्पृशेत् चंदिकायांब्रह्मपुराणे ललाटिकेशवविद्या
न्नाशयणमथोदरे माधवंहृदिविन्यस्यगोविंदंकंठमूलके उदरेदक्षिणेपार्श्वेविष्णुरित्यभिधी
यते तत्पार्श्वेबाहुमध्येतुविन्यसेन्मधुसूदनं त्रिविक्रमंकर्णदेशेवामकुक्षौतुवामनं श्रीधरंवा
मकेबाहोहृषीकेशंतुकर्णके षष्ठदेशेपद्मनाभंकुक्षौमोदरंन्यसेत् हादशैतानिनामानि
वासुदेवेतिमूर्ध्नि संकर्षणादिभिःकृष्णेशुक्लेचेत्केशावादिभिः शौनकः उर्ध्वपुंड्रशिवस्येव

आचा०ड

४६

लोबाङ्गसंधिषु पृष्ठदेशेशिरस्येवंस्थानेष्वेतेषुधारयेत् अथप्रयोगः गार्हपत्यायतनादिस्थंस्वोपासनजं
वाभस्मवामपाणौकृत्वादक्षिणेनाच्छाद्य भस्माभिमंत्रणमंत्रस्यपिप्पलादऋषिः रुद्रोदेवतागायत्रीछंदः
भस्माभिमंत्रणेविनि० ॐ अग्निरितिभस्मवायुरितिभस्मजलमितिभस्मसूत्रमितिभस्मव्योमेतिभस्म स
र्वं हवाद्दंभस्ममनएतानिचक्षुषिभस्मानिइतिसप्तभिः ॥ अंतिमरहितैः षड्विंशमंत्रैरभिमंत्र्यजलेन
मिश्रयितामध्यांगुलित्रयेणतिर्यगक्षिपर्यंतललाटहृन्नाभिकंठांसदक्षिणबाङ्गमूलमध्यमणिबंधवा
मबाङ्गमूलमध्यमणिबंधपृष्ठशिरः स्थानेषु ॐ नमःशिवायेतिमंत्रावृत्त्याबिभृयात् इतिभस्मत्रि
पुंड्रविधिः एवमुक्तयोगेर्गोपीचंदनभस्मधारणयोर्यथास्वकुलसंप्रदायमित्युद्भवेव्यवस्थाश्रूयते
श्रीणाकउदकंगामवाजतिमांसमेकः पिशंतिस्त्वनयाभृतं आनिमृचः शरुदेकोअपाभक्तिंस्वित्युत्रेभ्यः
पितराउपावतुः अत्रप्रथमः पादोगोपीचंदनादेस्तिलकं द्वितीयस्तुगोरोचनायाः तृतीयोभस्मधा
रणंच चतुर्थस्वकुलसंप्रदायानुरोधंचैषांधारणेप्रतिपादयतीति विष्णुरपि शाखांशिरांचपुंड्रं

४६

चसमयाचारमेव पूर्वैराचरितंकुर्यादन्यथापतितोभवेदिति यदा मद्रक्तोधारयेन्नित्यं उर्ध्वपुण्ड्रं विना
तु तत् यत्कर्मक्रियते नित्यं तत्सर्वं निष्फलं भवेत् इति वचसि मद्रक्त इति विष्णुस्मृतैः तथा उर्ध्वपुण्ड्रं
वैति वचनै उभयाहं प्रिया हरिरिति शिवोक्ते श्वशिवमक्तस्य च पुण्ड्रं वैष्णवस्योर्ध्वपुण्ड्रं आवश्यकं इतरेषां
तु विकल्पः कचिद्गोपीचंदनादेर्निषेधमाह ज्यातिर्निबन्धे अभ्यंगे स्मृतके चैव विवाहेषु च जन्मनि मां
गल्येषु च सर्वेषु न धार्यं गोपीचंदनं एतच्च विवाहादिमांगल्ये मासपर्यंतं विवाहादौ मासमेकं न
धार्यं गोपीचंदनमिति तेनैवोक्तत्वात् संस्कारदर्पणे स्मृतिसंग्रहे मृत्पुण्ड्रमस्मपुण्ड्रं च स्नानं शीतोद
केन च नैव कुर्युः सपिंडाश्च मंडपोद्वासनावधि इत्याचारे दौ तिलकप्रकरणं अथ संध्यापासनवि
धिः तस्य च नित्यं तामाह मरीचिः संध्यायेन न विज्ञाता संध्यायेनानुपासिता जीवमानो भवेच्छुद्धो
मृतः श्वाचाभिजायते शुचित्वसंपादनेन कर्मांगतामाह दक्षः संध्याहीनो शुचिर्नित्यमनर्हः सर्व
कर्मसु यदन्यत्कुरुते कर्मन तस्य फलभाग भवेत् अंगता च प्रातः संध्याया एवेति केचित् युक्तं तु व

चनोत्तरप्राप्ततत्संध्याकालोत्तरभावितत्तत्कर्मगतासंध्यात्रयस्यापिअविशेषात्॥ अत्रिःसंध्यात्र
यंतु कर्तव्यं द्विजेनात्मविदासदा॥ अत्र संध्यापदस्य संधिरुपकालयोगात् दर्शपौर्णमादिपदवत्कूर्म
नामधेयत्वमभिमतं॥ तत्रार्घ्यप्रक्षेपणं गायत्रीजपः सूर्योपस्थानं चेति त्रितयं संध्याकर्मणि प्रधानं
मार्जनाचमनादीनां समस्तानां अंगतं॥ त्रितयेऽपि अर्घ्यप्रक्षेपणं बलवत्॥ गायत्रियाभिमंत्रिता आ
पुर्ध्वं विक्षिप्यंतीति श्रुतौ तावन्मात्रस्यैव प्रधानत्वेन विधानात्॥ गायत्रीजपोपस्थानप्रतिषेधपूर्
वकं आशौचादावपि अर्घ्यप्रक्षेपणमात्रविधानाच्चेति केचित्॥ अन्येतु उद्यंतमस्तं यंतं मादित्य
मधिध्यायन्कुर्वन्ब्राह्मणो विद्वान्सकलं भद्रमश्नुते सावादित्यो ब्रह्मेति ब्रह्मैव सन्न ब्रह्माप्येति य ए
वं वेदेति श्रुतौ ध्यानमात्रोक्तेः ते तथैव महाराजदंशितारणमूर्धति॥ संध्यागतं सहस्रांशुमादित्य
मुपतस्थिरेद्विभारतेरणे प्रांगानुष्ठानासमर्थैरर्जुनादिभिः॥ सूर्योपासनशब्दवाच्यसूर्यध्यानं॥
मात्रस्यानुष्ठितत्वाच्च गायत्रीजपद्वयध्यानस्यैव प्राधान्यं मन्यते॥ आश्वलायनगृह्ये संध्यामुपा

रित्यादिभिर्मंत्रैः शुद्धं भस्माभिर्मंत्रितं शिवमंत्रेण तद्धार्यमंत्रेणाष्टाक्षरेण वा गायत्र्या वा शदेवर्षमंत्रेण प्र
णवेन वा क्रियासारे वामहस्ते तले भस्मक्षित्वा छाद्यान्यपाणिना अभिरित्यादिमंत्रेण स्पृशन्मंत्र्यभिर्म
त्र्यच अभिरित्यादिमंत्राश्चाथर्वणशाखायां प्रदर्शिताः ते च षट् अभिरित्यादिभिर्मंत्रैः षड्विंशत्यथर्वणे
स्तथेति क्रियासारवचनात् सप्त वा अभिरित्यादिभिर्मंत्रैः जाबालोपनिषद्भूतैः सप्तभिर्धूलनं को
र्यं भस्मना सजलेन चेति सूत्रसंहितायां मुक्तत्वात् स्मृतिसंग्रहे धार्यं भस्मत्रिसंध्यं तु गृहिणा जल
संयुतं सार्वकालं भवेत्स्त्रीणां यतीनां जलवर्जितं वानप्रस्थस्य कन्यानां दीक्षाहीनानां तथा मध्या
ह्नात्पाग्नौ लैर्युक्तं परतो जलवर्जितं मध्यांगुलित्रयेणैव स्वदक्षिण करस्य च त्रिपुण्ड्रधारये द्विद्वान्त
र्वकर्मसु सर्वदा षडंगुलप्रमाणं तु ब्राह्मणानां त्रिपुण्ड्रं नृणानां चतुरंगुल्यं वैश्यानां द्व्यंगुलं तथा
शूद्राणामथ सर्वेषामेकांगुल्यं त्रिपुण्ड्रं स्मृतिरत्नावल्ल्या मध्यमानामिकांगुष्ठैरनुलोमविलोमतः
अतिस्वल्पमनायुष्यमतिदीर्घं तपोहरं नैव युग्मप्रमाणेन त्रिपुण्ड्रं धारयेद्द्विजः ललाटे हृदये नाभौ ग

आचा०दु

५०

स्या

जिता धर्मसारे उत्तमातारकोपेतामध्यमालुप्ततारका अधमासूर्यसहिताप्रातः संध्यात्रिधामना उत्तमा
सूर्यसहितामध्यमालुप्तभास्करा अधमातारकोपेतासायंसंध्यात्रिधामना संध्याकर्मणः प्रारंभः
कालोभिस्मृतौ संध्याकालः प्रागुद्याद्विप्रस्यद्विमुहूर्तकः एतद्वह्निहिककर्तृपरमिति महेशादयः
दक्षः रात्र्यंत्यामनाडीद्वे संध्यादिः काल उच्यते दर्शना इविलेखायास्तदंतो मुनिभिः स्मृत इति
गौणकालावधिरुक्तः स्मृत्यंतरे उद्यास्तमितादूर्ध्वं यावत्स्यात् घटिकात्रयं तावत्संध्यामुपासीत
प्रायश्चित्तं मतः परं माधवीये आसंगवंप्रातः संध्यामगौणः कालः आप्रदोषावसानंच सायंसंध्या
याः तदाह वृद्धमनुः न प्रातर्न प्रदोषश्च संध्याकालो निपद्यते मुख्यकालोऽपि कल्प्यश्च सर्वस्मिन्
र्मणि स्मृतः तत्र घटिकात्मकः कालः प्रातः शब्दार्थः मुहूर्तत्रयं प्रातरिति वचनात् प्रदोष
कालोपेतावानेव त्रिमुहूर्तः प्रदोषः ज्ञानावसंगते सतीति वचनात् गौणकालेऽप्यति क्रांते आ
सार्यप्रातः संध्या कुर्यात् तावत्पर्यंतं सूर्यस्य रक्षसांच युत्थप्रवृत्तेः सूर्यस्य तत्कथबाध

५०

निवृत्यर्थत्वात्संधोपासनस्य तस्मादुनिष्ठं तं हवातानिरक्षां स्यादित्यंयोध्यंति यावदस्तमन्व
गादिति श्रुतेः कालातीतप्रायश्चित्तं त्वग्रेवक्ष्यामः अथ संध्येतिकर्तव्यता तत्र संवर्तः अथाच
म्यकुशैर्युक्त आसने समुपस्थितः करसंपुटकं कृत्वा संध्यानित्यं समाचरेत् अर्घ्यदानोत्तर
समंत्रासनविधेरुक्तत्वात् तावत्पर्यंतं तूष्णीमेव प्रागग्रदर्भयुक्त आसने उपवेशनं तत्रोपस्थं प्र
कारेण अंकधारणा चेति आचार्येण परिभाषायामुक्तेः अंकधारणा उपस्थापरपर्यायः तल्लक्ष
णमाहाश्वलायनः दक्षिणं चोपविश्योरुवामगुल्फोपरिन्यसेत् वामोरो दक्षिणं गुल्फं तत्रोपस्थं
मुदीरितमिति संध्यात्रयेऽपि प्राङ्मुखतैव तदुक्तमाचार्यैः तस्य नित्याः प्राञ्चश्चेष्टा इति आश्वला
यनस्मृतिरिति प्रावृत्य परिधाय प्राङ्मासीनः समाचरेत् संध्यामिति शेषः भारते प्राङ्मुखः
स ततं विप्रः संध्योपासनमाचरेत् इति परिशिष्टे परिभाषारवंदे आचान्तः प्राङ्मुख आसीन इति
अथाचमनं आश्वलायनः कुशपाणिर्द्विराचान्तः स्त्रीरेतल्लिलसन्निधौ प्रवर्णेन द्विराचामेदृशि

णेनतुपाणिना उभोहस्तौचगल्लोहाबोष्ठौपाणिद्वयंस्पृशेत् पादद्वयंशिरश्चास्यंनसारंभ्रेचचक्षुषी श्रो
त्रिनाभिंचहृद्देशंशिरश्चांसौस्पृशेत् क्रमात् प्राणानायम्यसंकल्पततःसंध्यामुपास्महेद्वि अथआचा
ररत्नधृतपरिशिष्टं बहिर्यामात्राच्यामुदीच्यांवान्यस्यांदिश्यनिंदितायामनल्पमुदकाशयमेत्यप्रा
तःशुचिर्भूतःपाणिपादमुखानिप्रक्षाल्यशुचौदेशेभूमिष्ठपादोनपरिश्रितआचमेतप्रकृतिस्थमफेना
बुबुदमुदकमीक्षितंदक्षिणेनपाणिनादायगणिष्ठांगुष्ठोविश्लिष्टोवितत्यतिस्त्रौगुलीःसंहतोर्ध्वाःकृत्वा
ब्राह्मेणतीर्थेनहृदयप्रायंत्रिःपीत्वापाणिंप्रक्षाल्यस्पृष्टांभसांगुष्ठमूलेनाकुंचितोष्ठमास्यद्विःपरिमृ
ज्यसकृत्संहतमध्यांगुलीभिर्मुखंप्रमृज्यपाणिंप्रक्षाल्यसव्यंपाणिंपादौशिरश्चाभ्युक्ष्यस्पृष्टांभसा
संहतमध्यमांगुलित्रयात्रेणास्यमुपस्पृश्यसांगुष्ठयाप्रदेशिन्याघ्राणबिलद्वयमनाभिकयाचक्षुःश्रो
त्रिकनिष्ठिकयानाभिकरतलेनहृदयंसर्वांगुलिभिःशिरस्तदग्रैरंसौचोपउपस्पृशेदित्येतदाचमनं

सीतेत्यनुक्रम्य जपमात्रस्यैवविधानादाशलायनानांविदमेवयुक्तं अथसंध्याबेषुःशातातपः गृहे
उप्राकृतीसंध्यागोष्ठेदशगुणाभवेत् नदीषुशतसाहस्राननंताशिवसन्निधौ प्राकृताएकगुणा
शिवसन्निधाविति विष्णादीनां उपलक्षणं अनंताविष्णुसन्निधावत्यादिवचनात् व्यासः बहिः सं
ध्यादशगुणगर्तप्रसवणेषु च स्वातेतीर्थेदशगुणात्यनंताजान्हवीजले शातातपः अनंतंमद्य
गंधंचदिवाभेशुनमेवच पुनातिवृषलस्यान्नं बहिःसंध्याखुपासिता यत्त्रिवचनं संध्यात्रयंतु
कर्तव्यं द्विजेनात्मविदासदा उभेसंध्येतु कर्तव्ये ब्राह्मणेस्तु गृहेष्वपि तस्याशयः यद्यपिसंध्यात्रयंब
हिरेवेति कमलाकरः अथकालपरिशिष्टं प्रशस्तं तथापि यदाहरणाद्यंगलोपप्रसक्तिस्तदाश्रौतस्यवि
हरणस्य प्राबल्याच्च दनुरोद्येन द्वेसंध्ये गृहे अनुष्ठेये इति यदि विहरणमन्य कर्तव्यं तदा बहिरेवेति कम
लाकरः अथकालपरिशिष्टं यावदहोरात्रयोः संधीयश्च पूर्वापराह्नयोस्तत्कालमवादेवतासंध्यामु
पासीतेति शातातपः प्रातःसंध्यासनक्षत्रामध्याह्नमध्यगेबौ पश्चिमातुसमाख्यातारविनक्षत्रव

छिरः पश्चात्प्रयोजयेत् व्यासः षोडशाक्षरकंब्रह्मगायत्र्यास्तु शिरस्मृतं ओमापोज्योतिरित्येषमंत्रो वै
 तैत्तिरीयके आद्यंतप्रणवद्वपमेकमक्षरं अन्यथा षोडशाक्षरकंब्रह्मेत्यादिविरुध्येत्येतेति अथवा
 सुवरित्यस्यैकाक्षरत्वभावनया षोडशाक्षरत्वं दृष्टव्यं अत्रावर्तनशब्देन वर्णाभिधानमात्रं नोच्चारणं
 तस्यासंभवात् अतएव सर्वतः प्रणवेन तु संयुक्ताः व्याहृतीः सप्तनित्यशः सावित्रीशिरसासाधं मनसा
 त्रिः पठेत्तद्विजः शौनकः नासिकासंगुलीभिश्च तर्जनीमध्यमादृते सव्येन तु समाकृष्य दक्षिणेन विसृ
 र्जयेत् शनैर्नासापुटे वायुमुत्सृजेन्नतु वेगतः नखं पश्येच्छरीरं तु सयोगीपरमो मतः यस्तु वामेन रेचकुंकु
 र्यादक्षेनाक्षर्यचोदं दतिदक्षोक्तो रेचकद्वारकव्यत्यासः सशाखांतरपरः व्यासः अंगुष्ठेन पुटं ग्राह्यं नासा
 यां दक्षिणं पुनः कनिष्ठानामिकाभ्यां तु वामं प्राणस्य संग्रहे यत्तु पंचांगुलीभिर्नासाग्रपीडनं प्रणवाभि
 धा मुदेयं सर्वपापघ्नी वानप्रस्थगृहस्थयोः कनिष्ठानामिकागुष्ठेर्नासाग्रस्य च पीडनं ॐ कारमुद्रा सा प्रोक्ता
 यतेश्च ब्रह्मचारिण इति व्यवस्थापकं स्मृतिसंग्रहवचनं तद्वद्वत्त्वचिन्नपरं बह्वचानां शौनकोक्तस्यभ्य

र्हितत्वात् उक्तप्राणायामाशक्तौ वैद्यनाथरीक्षितकृतान्हिकेभरद्वाजः अशक्तिः स्याद्यदिप्रोक्तेप्राणायामे
द्विजन्मनः बालस्यचेतरेषांचदशकृत्वाजपःस्मृतः अंत्यंताशक्तौसएव समैवव्याहृतीरेताः केवलावादिजो
जपेत् जपकामेयमेवस्यात्सर्वपापप्रणाशनः ततःप्राणायामनिमित्तंआचमनं तदुक्तंमनुना प्राणस्य
यमनंकृत्वाआचमेत्ययतोपिसन् आंतरंखिद्यतेयस्मान्स्माद्वाचमनंस्मृतमिति यद्वा आचमनानुक
ल्मत्वेनदक्षिणश्रवणंस्पृशेत् कुर्वतालंभनंवापिदक्षिणश्रवणस्यत्वितिमार्कंडेयात् शिष्टाचारोप्येवं ततःस
कल्पःनत्रपरिशिष्टं अथकर्मसंकल्पेति शौनकः प्राणानायम्यविधिवद्वाग्यतःसंयतेंदियः अथसंध्यामु
पासिष्यइतिसंकल्प्यमार्जयेत् तत्रसंकल्पप्रकारोमतभेदो नत्रिविधः कोमारिलमतेतावत्संध्यावंदनदि
ष्टुनित्येषुकर्मसुअधिकारवाक्यचोदितफलाभावेपिमंत्रलिङ्गार्थवादादिबद्धवाक्यपर्यालोचयोपात्तदुरित
क्षयएवफलत्वेनपरिकल्पितइतितदनुरोधादुपात्तदुरितक्षयार्थंप्रातःसंध्यामुपासिष्येज्योतिष्टोमेनयष्ट्ये
दूत्यादिरीत्यासर्वेषुनित्यकर्मसुसंकल्पः गुरुमतेतुविधिसिद्धिरेवविधेःफलंइतिचोदितफलाभावेपिविधि

सिध्यर्थं प्रातः संध्या मुपासिष्ये ज्योतिष्टोमेन यक्ष्ये इत्यादिरीत्या संकल्पः भट्टसोमेश्वरस्तु सर्वोपात्तक्षये न्यान
 र्थक्यात्कस्यचिच्छये विनिगमकाभावात् नित्यकर्मणां प्रत्यवायपरिहारार्थं त्वमाह एतन्मते प्रत्यवायपरि
 हारार्थं प्रातः संध्या मुपास्महे इति सांप्रदायिकास्तु ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातः स
 ण्धा मुपासिष्ये इति संकल्पमाहुः नैमित्तिकेऽपि यत्र जातेऽस्यादौ फलश्रवणं तत्र निमित्तफलसमुच्चिताधि
 कारात्पुत्रजन्मनिमित्तं पुत्रगतपूतत्वदिकामो जातेऽस्यायक्ष्ये इत्यादि संकल्पः यत्र तत्परागेऽस्नायादित्या
 दौ निमित्तमात्रश्रवणं तत्रोपरागनिमित्तं स्नानं करिष्ये इति संकल्पः संकल्पे देशकालाकार्ये इत्युक्तं प्रा
 क् अथ मार्जनं परिशिष्टं शुचौ पात्रे सव्यपाणौ वाप आधाय स्थिरे दृढकाशये यावत्कर्म कुर्वीत तावत्
 दुःकस्य विभागं कल्पयित्वा तीर्थानितत्रावाह्यापः सदभेण पाणिना दयोत्तानं शिरसि मार्जयेदं पूर्वं पठ
 आपो हि षेति तिसृभिरिति शुचिपात्रमाह ब्रह्मा नद्यातीर्थं ह देतत्र भाजने मृन्मये गृहे औदुंबरवृक्षे
 वर्णे राजतेदारुसंभवे कृत्वा तु वामहस्ते वा संध्योपास्तिं समाचरेत् औदुंबरं ताम्रं औदुंबरं स्मृतं ता

अत्र सांगुष्ठयेति अत्रेपि अनामिकाया कनिष्ठिकयेत्यत्रानुवर्तनीयं अंगुष्ठानामिकाभ्यां च चक्षुः श्रोत्रे च
 संस्पृशेत् तथांगुष्ठकनिष्ठिकाभ्यां नाभिं पश्चादुपस्पृशेत् इति शौनकवचो नरोधात् जयंते नाप्येतत्सं
 वादी आचमनप्रकार उक्तः तथा एवं द्विराचम्यात्मानमभ्युक्ष्य दंतान्छेदयित्वा पुनर्द्विराचम्यदर्मप
 वित्रपाणिः प्रथमं मंत्रं प्राणायामत्रयं कृत्वा समंत्रं स कृत्कुर्यादायतप्राणः सप्रणवसप्तव्याहृतीः
 सावित्रीं सशिरसं त्रिरावर्तयेद्देवसमंत्रं प्राणायामः मात्रालक्षणं वैद्येनोक्तं यावत्कालं त्रिरावेक्ष्य ज
 नुहस्तेन दक्षिणं छोटिकाकरणं यत्सामात्रेति परिपश्यते सिद्धांतशेखरेतु मात्रायालक्षणं वक्ष्ये
 णायामादि साधने वेष्टयित्वा त्रिधा जानुमंडलं छोटिकां स कृत् कुर्याद्देवाभवेन्मात्रा कनिष्ठा कालमानतः
 आदुरन्येयथामात्रां स कृज्जानुप्रदक्षिणां छोटिकां च स कृत्कुर्याद्देवामात्रा कनिष्ठिका मध्यमा द्विगुणा चैव
 त्रिगुणा ह्युत्तमा तथेति सप्तव्याहृतीस्तु योगयाज्ञवल्क्य आह सप्तव्याहृतयः प्रोक्ताः प्राणायामेषु नित्य
 शः भूर्भुवः स्वर्महर्जनक्षपः सत्यं तथैव च प्रत्योकारसमायुक्तं तथा तत्सवितुः परं ओमापो ज्योतिरित्येत

तुमार्जनकुशानांबद्धत्वं पूर्वोक्तसंवर्तवचने स्पष्टं शौनकः पादे पादे क्षिपेन्मूर्ध्नि प्रतिप्रणवसंयुतं अष्टाक्ष-
 रं नवपादपादांते वारिचोक्तजेत् अपादांते तु यद्धारिततोयं रुधिरं भवेत् यतु आपोहिष्ठादिभिः पादैः क्षि-
 रस्यंसे च विप्रुषः यस्य क्षयायेत्यधस्तात् क्षित्वाद्भिः परिषेचयेदिति ब्राह्मवचनं सप्तथत्रयमाकाशे वरव-
 चयमस्तके भूम्यां प्रोक्तं नत्रयंतु एतन्मार्जनलक्षणमिति संग्रहवचनं च आश्वलायनमिन्नपरं परिशिष्ट-
 शौनकादिविरोधात् अथमंत्राचमनं तत्रमयूखादिधृतपरिशिष्टं अथाचमनोदकमादाय स्वर्यं श्वे-
 तिपिबेत् स्वर्यं श्वमा मनु श्वमनु पतय श्वमनु कृतेभ्यः पापेभ्योरक्षतां यद्वाप्यापापमकार्षमनसा वा-
 चाहस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्ना रात्रिस्तद्वलुं पतयत्किंच दुरितं मयि द्दमहं माममृतयेनो स्वर्यं ज्योति-
 षि जुहोमि स्वाहेत्येतत्समंत्राचमनमिति अन्त्रयद्यपि स्वर्यं श्वेत्यादयो मंत्राचमनमंत्राः तैत्तिरीयो-
 पनिषद्यप्यान्नास्तीत्याप्याश्वलायनैः परिशिष्टोक्ता एव ग्राह्याः स्वस्वव्यागे प्रत्यवायश्रवणात् ते-
 येकश्रुत्येव पठनीयाः अविज्ञातस्वरो मंत्राः सौत्र एकश्रुतिर्भवेदितिकारिकोक्तेः अतएव जगद्गुरुना

रायणर्भट्टैरपि दुष्माधानादि सौत्रमंत्रा एकश्रुत्येव पठनीया इत्युक्तं अत्र यद्यप्युदकपरिमाणं नोक्तं तथापि
माषमज्जन मात्रास्तु संगृह्यत्रिःपिबेदपद्व्याचमनत्वस्यात्राप्यविशेषात् आकांक्षासत्वाच्च अथ द्विती
यमार्जनं तत्र भट्टोजीये गृह्यपरिशिष्टं अथ पुनराचम्यमार्जयेत्प्रणवव्याहृतिसावित्रीभिर्ऋक्षआ
पोहिष्ठेति स्तुक्तेन गायत्रीशिरसाचांभसात्मानं परिषिंचेदेतन्मार्जनमिति इदंच सकृदाचमनं अत्र विशेष
नूक्त्वात् आदावंतेच संध्यायां द्विर्द्विराचमनं भवेत् तथैवार्घ्यप्रदानांते मध्ये मध्ये सकृत्सकृदिति वच
नाच्च द्विराचमनमिति नागदेवीये भगवान् प्रणवेन व्याहृतिभिर्गायत्र्या प्रणवाद्यया आपोहिष्ठेति
स्तुक्तेन चतुर्थमिति मार्जनं प्रणवाद्ययेत्ययमनुवादः मंत्रादौ सर्वत्र पारिभाषकप्रणवस्य प्राप्तत्वात्
अन्यथा आपोहिष्ठेत्यादौ प्रणवो न स्यात् प्रणवादिशिरोमंत्रांतानि च योद्दशमार्जनानि ऋगंते मार्ज
नं कुर्यात्पादांते वासमाहितः अर्धर्चांते थवा कुर्याच्छिष्टानां मतमीदृशमिति प्राजापत्युक्तप्रकारत्रये प्र
थमप्रकारः द्वितीयमार्जनानुगुणः ऋक्ष इत्युक्तत्वात् द्वितीयः प्रकारः प्रथममार्जनानुगुणपठ इत्युक्त

त्वात् तृतीयप्रकारः शाखांतरपरः आचारार्के तु अर्धचांते द्वितीयमार्जनमुक्तं तच्च परिशिष्टविशेषादिचा-
 रणीयं इमान्यपि मार्जनानि शिरस्येव शिरसो मार्जनं कुर्यात्कुशीः सोदकविंदुभिः प्रणवेन व्याहृतिभिर्गीय-
 त्वेति क्रमाच्चयं अद्वैवताभिः क्रमिश्चतुर्थमिति मार्जनमिति कात्यायनस्मरणात् तत आत्मन परि-
 षेकः अयंच मार्जनोत्तरांगं अभिसात्मानं परिषिंचेदेतन्मार्जनमिति त्युपसहारात् पूर्वोक्तब्राह्मवचने प्र-
 थममार्जनांगत्वेन परिषेकस्योक्तत्वाच्च पारिजातप्रयोगेऽप्यभिसात्मानं परिषिंचेदित्युक्तं नतो घर्मर्षणं
 अथ गोकर्णवत्कृतेन पाणिनोदकमादाय नासिकाग्रे धारयन् रुष्णपुरुषाकृतिं पाप्मानं तर्थाप्यस्थितं वि-
 चिंत्य संयतप्राणो घर्मर्षणसूक्तं दुपदामृचं वा वर्यदक्षिणे न नासापुटे न शनैः प्राणैरेचयन् सर्वतस्तेन संह-
 त्य रुष्णपुरुषं रेचनवर्त्मना पाणिस्थोदके पतितं ध्यात्वा तदुदकमनवेक्षमाणो वामनो भुवि ति त्रिधा तेन क्षि-
 त्वा तं पाप्मानं वज्रहतं भावयेदेतस्याभ्यपोहनमेकेन कुर्वेति मार्जने नैव तस्य व्यपोहितत्वादिति दुपदादि-
 वेन्मुमुचानः स्विन्नः स्नात्वा मलादिवद्भूतं पवित्रेणेवाज्यमापः शुद्धं तु मे न स इति दुपदाऽऽम्पापशोधनीति

अमिति विश्वकोशात् कृत्वेत्यनंतरं उदकमिति शेषः पात्राकृतिमाह मरीचिः गोकर्णाकृतिवत्पात्रं ताम्रं रौप्यं
च हाटकं जलं तत्र विनिक्षिप्य संध्यापासनमाचरेत् सव्यपाणिर्वेति उक्तपात्राभावे बोध्यं न तु पात्रसत्वेपि
वामहस्ते जलं कृत्वा ये तु संध्यामुपासते सायं संध्यावृषलीज्ञेया असुरास्ते स्तुतं विपिता इति स्मरणात् अयं
च विकल्पो गृहसंध्याविषयः न तु नद्यादिसंनिधिकर्तव्यसंध्याविषयः तथा च संवर्तः इत्थं कृत्वा तु संक
ल्पं कुशानादाय पाणिना नद्यां नद्युत्थृतैस्तैर्ये गृहे वामकरस्थितैः मार्जनं कुर्यादिति शेषः आपस्तंबोपि
गंगायां वापिकायां वा तडागे च तथैव च वामहस्ते जलं गृहं न कुर्यान्मार्जनं क्वचित् गृहे स पात्रसद्भावेपि
तन्मार्जनपात्रे वामहस्तं धार्यं गृहे वामकरस्थितैरिति पूर्वोक्तवचनात् अतएव गृहे वामकरस्थितपात्रस्थोद
कैर्मार्जयेदिति हस्तिमेकेः कमलाकरो वदत्तशिष्टाचारोप्येवं मार्जनं च देवतीर्थे नैव कार्यं मार्जनाच्च न बलिकर्म
भोजनानि देवतीर्थे न कुर्यादिति हारीतोक्तेः देवतीर्थं तु अंगुल्यग्रे तीर्थं दैवमित्यमरसिंहोक्तं ज्ञेयं तत्रापि
विशेषः स्मृत्यंतरे मध्यमानामिकागुष्ठेः क्षेपणं तु कुशोदकैः पारिजाते तर्जनीमध्यमाभ्यां वा तच्चेनाद्देवतेन

आचा०दु

५६

गादिषु च जल एवार्घ्यदानं गृहादिषु कर्तव्यं चेत्तु चिच्छले संप्रोक्ष्य तत्रार्घ्यदानमिति इदं प्रातर्मध्याह्न
कालार्घ्यप्रदानविषयं तदुक्तं उपविश्य तु सायं न्हे जले त्वर्घ्यं न निक्षिपेत् निक्षिपेद्यदि मूढात्मारौ रवं न र
कं ब्रजेत् सायं उपविश्य वारिणा संप्रोक्ष्य भूमौ अर्घ्यदानं कार्यं न जले इत्यर्थः सायमुपविश्यार्घ्यदानं
बद्धचातिरिक्तविषयं अंजल्या आप्मादाय गायत्र्या ह्यभिमंत्रयेत् रवेरभिमुखस्तिष्ठन् विनृध्वं संध्य
योः क्षिपेदिति शौनक परिशिष्टादिविरोधात् अत्र गायत्र्या अभिमंत्रिता अपः उर्ध्वं विक्षिपंतीत्यादि श्रुत्या
दिषु गायत्रीमात्रोक्तेः केवलगायत्र्यार्घ्यदानं न प्रणवव्याहृति युतयेति तच्छास्त्रांतरविषयं परिशिष्टवि
रोधात् प्रत्यर्घ्यदानं मंत्रावृत्तिः कर्मावृत्तौ मंत्रोप्यावर्तत इति परिशिष्टपरिभाषोक्तेः यतु सकृन्मंत्रेणादि
स्तृष्णी अर्घ्यं दद्याद्विचक्षण इति स्मृतिवचनं तदितरा न्यतिसार्थकं अत्र विशेष आश्वलायन स्मृतौ
ततस्तिष्ठज्जलं गृह्यप्राङ्मुखो जलिना स्मरन् मंडले सुस्थितं तेजः स्फारिकं ज्योतिषा समं उन्नीर्य तच्च स
प्राप्तं दक्षिणेन पथांजलिं व्याहृत्यादिजपेन मंत्रं स्मृत्वेवं परितोरवेः मंदेहान्मुध्यतः कूरान्निक्षिपेत्तेष्वंजलि

५७

न षोडशाक्षरमंत्रेण पुनराकृष्य सत्वरः पुनर्जलं गृहीत्वैवं तेजो मंत्रं च संस्मरन् एवं चित्तारभावस्य दग्ध्वा तान सु
रान् हि जः मंत्रेणाकृष्य तत्रैजः स्थानादौ स्थापयेत् स्मरन् एव ब्रह्ममार्गेण स्मृत्वा संस्थाप्य चात्मनि म
दक्षिणं समावर्त्य जलं गृह्णा च मेततः स्थानादौ आधारमंडपे स्थितं ज्योतिः नीसारंध्रेण आधारमंडपादंतरं
जलि आगतं मंदे हा ख्य राक्षसनाशाय तोयेन सहस्रित्वं गायत्री शिरसानासावा मसंध्रेणा पुनराधारमंडपे स्था
पयामीति भावयेदिति सर्वतात्पर्यार्थः इदं मांत्रिकसंध्याविषयं न तु वैदिकसंध्याविषयं प्रत्यक्षवेदे तथा अ
नुक्तत्वादिति केचित् आश्वलायनस्मृता बुक्तत्वादाश्च आश्वलायनानामावश्यकमन्येषां कृताकृतमित्यन्ये
अर्ध्यां जलोत्तर्जन्यं गुष्ठयोगेन कार्यः तदुक्तं स्मृत्यंतरे तर्जन्यं गुष्ठयोगेन राक्षसी मुद्रिका भवेत् यो द
दाति तया चार्धं तत्रैतयं रुधिरं भवेत् आश्वलायनः गोशृंगमात्रमुत्थृत्य रविं वीक्ष्य जलां जलिं द्वौ पा
दौ च समौ कृत्वा पाष्णीं उत्थृत्य निक्षिपेदिति गोशृंगं तु द्वादशांगुलं वेति बोध्यमिति चंद्रिकायां अर्धका
लः काशीखंडे अर्धोदयास्तसमये तस्मादर्कोदकं क्षिपेत् आश्वलायने स्तु अर्धास्ते सायं अर्धं नक्षत्रास्ते
प्रातर्यथा जपारंभो भवेत् तथा च मनादि गायत्र्या वाहनांतं कर्म कर्तव्यं तथैव तत्सिद्धांतात् शौनकः असा

वादित्यमंत्रेण प्रदक्षिणमतः परं अपस्पृष्ट्वा दक्षिणे त्विति श्रुतिरिति यत्प्रदक्षिणं प्रक्रमं तितेन पाप्मानमवधून्वतीति असावादित्यमंत्रेण दीर्घमाकारं केचित्पठन्ति तद्वाप्यविरुद्धत्वात् हेयं अपउपस्पृशेदिति केवलजलस्पर्श एव न त्वाचमनं सायं मंत्रवदाचम्य प्रोक्ष्य सूर्यस्य चांजलिं दत्वा प्रदक्षिणं कृत्वा जलं स्पृष्ट्वा विश्रुत्यतीति च शोदये नारसिंहात् मंदेहानां विनाशाय निक्षिपेत्तु जलं लज्जलिन् प्रायश्चित्तार्थमाचम्य मुच्यते दैत्यहृत्ययेति संग्रहवचनेनाचमनमुक्तं जलस्पर्शाचमनयोः समुच्य इति केचित् उभयोरेककार्यत्वान्न समुच्य इत्यन्ये इदं च द्विराचमनमिति केचित्तथैवार्थप्रदानं तदिति पूर्वोक्तवचनात् अथ गायत्रीजपः तत्र गृह्यं यज्ञोपवीतीनित्योदकः संध्यामुपासीत वाग्यतः सायमुत्तरापरामिमुखो त्वष्टमदेशं सावित्रीं जपेद्धर्मास्तमिते मंडलं आनक्षत्रदर्शनादेव प्रातः प्राञ्जुरवस्तिष्ठन्नामंडलददर्शनादिति परिशिष्टं शुचौ देशे दर्भांभसोक्षिते दर्भांस्तं स्तीर्य व्याहृतिभिरुपविश्य प्राणायामत्रयं कृत्वा त्मानं व्याहृतिभिरभ्युक्ष्य सावित्र्या ऋषिदैवत छंदोऽस्य नुस्मृत्य तामेतां चतुरक्षरशो विभक्तो मंत्रं योऽस्मिन्तां षड्भिश्चांगमं

गोकर्णलक्षणमुक्तं द्योते अंगुष्ठाग्रं समाकुंच्य मध्यमा मध्यपर्वणि गोकर्णं तद्विविज्ञेयं सर्वेषां च मनेष्वपि
 प्रजापतिः उत्सृज्य दक्षिणे हस्ते जलं गोकर्णं वल्कते निश्वसन् नासिकाग्रे तु पाप्मानं पुरुषं स्मरेत् ऋत्वं त्वे
 तितृचं वापि दुपदां वा जपेदृचं दक्षनासापुटे नैव पाप्मानं मपसारयेत् तज्जलं नावलोक्याथ वामभागे क्षि
 तोक्षिपेत् आचारप्रकाशे जलपूर्णं तथा हस्तं नासिकाग्रे समर्पयेत् अथार्घ्यदानं तत्राचारार्कधृतप
 रिशिष्टं अथाचम्य दर्भपाणिः पूर्णमुदकं जलिमुत्सृज्य दित्याभिमुखः स्थित्वा प्रणवव्याहृतिपूर्वया सावि
 त्त्रिनिवेदयन्नुक्षिपेत् देवार्घ्यनिवेदनं असावा दित्यो ब्रह्मेति प्रदक्षिणं परियन्मरिषि च्याप उपस्पृशेदि
 दिति इदमाचमनं सकृदित्युक्तं प्राक् अत्रार्घ्यादके पुष्पमिश्रणं कार्यं सावित्र्याभिमंत्रितं उदकं पुष्पमि
 श्रमं जलिना क्षिपेत् इति हाशितस्मरणात् शौनकः ईषन्मन्त्रप्रभाते सुमध्यान्हे ऋजुसंस्थितः द्विजोर्घ्यं
 प्रक्षिपेद्देव्यासायं ह्यपविशन् भुवीति स्मृत्यंतरे जले त्वर्घ्यं प्रदातव्यं लाभावेशु चिच्छले संप्रोक्ष्य वारिणा
 सम्यक्पश्चादर्थं यथाविधि अत्रापि दातव्यमित्यन्वयः अस्यार्थमाह पारिजातकारः नद्यादौ तडा

हव्यासः कौशेयंकवलं चैव अजिनं पट्टमेव च दारुजं तालपत्रं वा आसनं परिकल्पयेत् कृष्णाजिने ज्ञान
सिद्धिर्भोक्षश्चीर्वाघ्रचर्मणि वशाजिने व्याधिनाशः कंबले दुःखमोचनं अभिचारे नीलवर्णं स्तुवंश्यादि
कर्मणि शान्तिके कंबलः प्रोक्ता सर्वेष्टचित्रकंबले शारदातिलके वस्त्रासने रोगनाशं चित्रकं विष्टरं श्रि
ये महोदधौ अनंतं विमलं पद्मं देतासनं नमोन्वितं जपन्निदध्यादर्भास्त्रीन्कुशचर्माम्बरासने शंखः
कुशहंस्यां समासीनः कुशोत्तरायां वा कुशपवित्रपाणिः सूर्याभिः मुखे देवतां ध्यायन् जपं कुर्यादिति ॥ नि
षिद्धान्याह प्रचेताः ॥ गोशकृन्मृन्मयं भिन्नं तथा पालाशपिप्पलं लोहबद्धं सुदैवार्कं वर्जयेदासनबुधः
व्यासः वंशासने तु दारिद्र्यपाषाणे व्याधिजं भयं धरण्यां दुःखसंभूतिदौर्भाग्यच्छिद्रदारुजे तृणे धनयशो
हानिः पल्लवे चित्रविभ्रमः ॥ स्मृत्यंतरे मृगचर्मप्रयत्नेन वर्जयेन्मुत्रवानरही ॥ उपवेशनमंत्रस्तु परिशिष्टम
ते व्याहृतिः ॥ गायत्री कल्पे तु मंत्रांतरमुक्तं पृथ्वी त्वया धृता लोके त्यादि अनयोः समुच्चय इति प्रयोगिकाः उ
भयोरेककार्यत्वात् न समुच्चय इत्यन्ये आचारार्कं तु व्याहृतिभिरुपवेशनोत्तरेष्टवित्वयेति मंत्रपाठ उक्तः

सकिंमूलकद्वितिनविद्यः॥ उपवेशनं त्वपस्थासनेनेति पूर्वमुक्तं वायुपुराणे॥ पञ्चमर्धासनं वापि तथा स्वस्ति
कमासनं एषां लक्षणानि कौर्मे उर्वोरुपरिविभ्रं इकृत्वा पादतले उभे समासीतात्मनः प्रोक्तमासनं स्वस्ति
कंपरमिति पञ्चमे तदासनमुत्तमं एकपादमथैकस्मिन् विन्यस्योरुणिसत्तम आसीनोर्धासनमिदं यो
गसाधनमुत्तमं उभे कृत्वा पादतले जानूर्वोरंतरेण हि समासीतात्मनः प्रोक्तमासनं स्वस्तिकंपरमिति
न्याषडंगैः सप्तत्रेभ्यु प्रतिमंत्रमादौ पारिभाषिकः प्रणवउच्चार्यः॥ पारिजातेप्येवं शक्तेः॥ षडंगं मुद्रामहोदधौ
हृद्यंगुलीत्रयं न्यस्ये तर्जन्यादि द्वये तु केशि स्वाप्रदेशे थांगुष्ठं दशांगुल्यस्तु वर्मणि हृद्वन्नेत्रं पूर्वमस्त्रं
शक्तेरंगस्य मुद्रिकाः पूर्वमस्त्रं विष्णोरस्त्रं तुल्यं तच्च तत्रैव प्रसारितां भ्यां हस्ताभ्यां कृत्वा तालत्रयं सुधीः
तर्जन्यंगुष्ठयो रग्रे स्फालय नूबन्धये दिश्यति मंत्रदेवतां ध्यायेत्युक्तं तत्थ्यानमुक्तं परिशिष्ट एव अ
थ देवता ध्यानं यासंध्योक्ता सैव मंत्रदेवता रत्न लूपास्यते तां सर्वदेकत्रयां ध्यायेदनुसंध्यमन्या न्यत्रयां वा
यदैकत्रयामृग्यजुः सामत्रिपदांतिर्यगूर्ध्वाधरदिक् षट्कुक्षिपंचशीर्षामग्निमुखं ब्रह्मशिरसं विष्णुहृदयां स

शिखां पृथिवीयोनिदंडुकमंडल्वक्षस्त्रामयकांचतुर्भुजां शुभ्रवर्णां शुभांबरानुलेपनैर्मंडलमध्यस्थां रक्त
वर्णां रक्तांबरानुलेपनस्वगाभरणांचतुर्वक्त्रांदंडुकमंडल्वक्षस्त्रामयांकचतुर्भुजांहंसासनारूढांब्रह्मदेव
त्यां ऋग्वेदमुदाहरंतीं भूर्लोकाधिष्ठात्रीं गायत्रीनाम देवतां अथ मध्यं दिने तां युवतीं युवादित्यमंडलमध्य
स्थां श्वेतवर्णां श्वेतांबरानुलेपनस्वगाभरणांपंचवक्त्रां प्रतिवक्त्रं द्विनेत्रांचंद्रशेखरां त्रिशूलखड्गखट्वांग
डमर्वकचतुर्भुजां वृषभांसनरूढां रुद्रदेवत्यां यजुर्वेदमुदाहरंतीं भुवर्लोकाधिष्ठात्रीं सावित्रीनाम देव
तां मथसायं तां वृथां वृथादित्यमंडलमध्यस्थां श्यामवर्णां श्यामांबरानुलेपनस्वगाभरणां एकवक्त्रां शं
खचक्रगदापद्मांकचतुर्भुजांगरूढांसनारूढां विष्णुदेवत्यां सामवेदमुदाहरंतीं स्वर्लोकाधिष्ठात्रीं सरस्व
तीनाम देवत्यां ध्यात्वा बाह्यजपित्वेति संध्या देवत्यावसिष्ठेन स्पष्टीकृत्वा यासंध्या सा जगत्स्फूर्तिर्मायाती ५९
ताहिनिश्चला ईश्वरी केवलाशक्तिः वेदत्रयसमुद्भवा ध्यात्वा त्कमंडलागतां सावित्रीं वैजपेक्षुधः अनेना
* स्वगाभरणां शरच्चंद्रसहस्रभांसर्वदेवमयीमिमोदेवीं गायत्रीं एकमेव तिसृषु संध्यामुध्यायेदथ यदि भिन्नरूपां तां प्रातर्बालां बालादित्य ९

त्रैयथांगं मात्मनि विन्यस्यात्मानं तद्रूपभावयेत् तद्यथा तत्सवितुर्हृदयाय नम इति हृदये वरेण्यं शिरसे
स्वाहेति शिरसि भर्गो देवस्य शिरसायैवैष इति शिरसायां धीमहिकवचाय कृमित्युरसि धियो यो नो नेत्रत्रया
यवोषडिति नेत्रललाटदेशेषु विन्यस्याथ प्रचोदयादस्त्राय फडिति करतले नास्त्रं प्राच्यादिदशसु दिक्षु न्यसे
देवांगन्यास एतमप्येकेनेकं तिसहिविधिरवैदिक इत्यथ मंत्रदेवतां ध्यात्वा आगच्छंतु वरदे देवीत्यावाह्यति
ष्ठन्नर्धनष्टेषु नक्षत्रेषु आमंडलदर्शनान्मंत्रार्थमनुसंधानः प्रणवव्याहृतिपूर्वकां सावित्रीं जपेदिति शुचि
देशमाह संख्याः गृहत्वेकगुणं जाप्यं नद्यां तु द्विगुणं स्मृतं गवांगोष्ठे दशगुणं मग्न्यागारे शताधिकं स्थित्यक्षे
त्रेषु तीर्थेषु देवतानां च सन्निधौ सहस्रशतकोटीनां अनंतं विष्णुसन्निधौ इति अभ्युक्षणलक्षणं तु मुष्टि
करोति यमोयमभ्युक्षणमिति स्मृतमिति ज्ञेयं दर्भास्तरणं प्रागय तथा प्राक्कुलेषु ततः स्थित्वा दर्भेषु सु
समाहित इति कूर्मपुराणात् अथासनांतराणि आचारप्रकाशे मंत्रखंडे यथोक्तासनमाचूढो जपमंत्रां
समाचरेत् कुशाजिनां वरैर्युक्तैश्चतुरंगुलमूर्ध्वतः चतुरस्रं दिहस्तं च मुदुदं मृदुदु बुनिर्मलं तत्र विशेषमा

आचा० दु

६०

समविकल्पमाहुः अत्रपर्वशब्दोरेखावचनः प्रदेशिन्याः पर्वणि उत्तम इति सूत्रवृत्तौ तथैवोक्तत्वात्
अतोनामिका मध्यरेखामादिं कृत्वा तदधः कृत्वा क्रमेण प्रादक्षिण्येन तर्जन्यादिरेखायां समाप्तिः पर्वश
ब्दोत्रकांडवचन इति केचित् तन्मते अनामिका द्वितीयकांडप्रभृतिगणना तर्जन्यादिकांडे समाप्तिः वृत्त्यम
नुः वस्त्रेणाच्छाद्य तु करं दक्षिणं यः सजपेत् तस्य स्यात्सफलं जप्यं तद्दीनमफलं स्मृतं अतएव तिर्य
क्सचिका केनचिद्बुद्धिमाता वृद्धेन जशीलेन जपार्थे कल्पिता सा च गोमुखीति व्यवक्रियते तस्यास्त्व
न्य किंचिन्मूलं न पश्यामः मंत्रार्थः परिशिष्टे यः सवितानोऽस्माकं धियो धर्मादिविषयबुद्धीः प्रचोद
यात्प्रेरयेत्तद्वरेण्यावरणीयं देवस्य सवितुर्भगः पापभंजनं तेजो मयं रूपं वयं धीमही ध्यायेमेति
पारिजाते संध्याकल्पे प्रातर्नाभौ करौ कृत्वा मध्याह्ने हृदिसंस्थितौ सायं जपस्तु नासाग्र्ये त्रिसंध्यं जप
लक्षणं स्मृत्यं तरेतु सायं मुखसमौकरावियुक्तं शौनकः कृत्वा तानौ करौ प्रातः सायं चाधोमुखो क
रो मध्ये संमुखहस्ताभ्यां जप एव मुदा हत इति जपस्त्रिविधः नृसिंहपुराणे त्रिविधो जपयज्ञः स्या

६०

तस्य भेदं निबोधत वाचिकश्च उपांशुश्च मानसस्त्रिविधः स्मृतः त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयां स्यादुत्तरे
त्तरः वाचिकत्वे उपांशुत्वयोर्लक्षणं पुराणेभिहितं यदुच्चनीचस्वरितैः शब्दैस्सष्टपदाक्षरैः मंत्रमुच्चा
रयेद्वाचा वाचिको यं जपस्मृतः शनैरुच्चारयेन्मंत्रमीषदौष्ठौ प्रचालयेत् अपरैरस्मृश्रुतः किंचित्का
उपांशुजपः स्मृतः विश्वामित्रः धिया यदक्षरश्रेण्या वर्णादूर्णं पदात्पदं शब्दार्थचिंतनं भूयः क
थ्यते मानसो जपः अत्र यद्यपि वाचिकादित्रिषु यथोत्तरं श्रेष्ठ्यमुक्तं तथाप्याश्वलायनानां उपां
शुत्वमेव जपानुमंत्रणाप्यायनोपस्थानान्युपांशुमंत्राश्च कर्मकरणादिति तत्कृत्वात् जपे प्रणवव्या
हृतिपूर्विका गायत्री पूर्वोक्तपरिशिष्टात् प्रणवव्याहृतियुतां गायत्रीं प्रजपेत्तत इति व्यासवचना
च्च यद्यपि गृह्यकारमते सायं अर्धास्तादारभ्यानक्षत्रदर्शनं प्रातरर्धनक्षत्रास्तादारभ्या सूर्योदयं
जपकर्तव्यता प्रतीयते तथापि संख्या आवश्यकी असंख्यातं तु यज्जपंतत्सर्वं स्यान्निरर्थकमि
ति संख्याहीनस्य वैफल्यश्रवणात् परिशिष्टमालाया उक्तत्वाच्च जपसमाप्त्यवधिप्राप्तौ मालाय

असमाप्तावपि जपं समाप्य उपस्थानं कुर्यात् न खंडांकारयेन्मालां जपकर्मणि मानव इति माला खंडं न निषे-
धेयेषां सूत्रे वधिर्नोक्तस्तत्परां जपान्तरपरोवा आनक्षत्रदर्शनादामंडलदर्शनादित्युभयत्राडवर्तते त-
स्य आडु मर्यादाभिविध्योरिति पाणिनिस्मरणात् उभयार्थत्वेऽपि प्रकृते मर्यादार्थत्वमेव अभिविध्यर्थ-
कत्वे आसौ यमा प्रातश्च जपप्रसंगात् तथा च नक्षत्रे सूर्ययोर्दर्शनं जपस्यावधिर्भवति न तु स्थानोप-
वेशनयोः गायत्रीजपस्यैव मुख्यतया प्रतिपाद्यत्वात् तेने गोणकाले संध्यानुष्ठानेऽपि जपस्यावश्यकत्वा-
त् सायमुपविश्यैव प्रातस्तिष्ठन्नेव जपेदिति गम्यते प्रातस्तिष्ठंतो जपे कारणमपिश्रूयते ऐतरेयब्राह्म-
णे प्रत्युत्थेयावा आपः प्रतिवैश्रेयांसमायंत मुत्तिष्ठंतीति श्रेयांसं श्रेष्ठतममायंतं आगच्छंतं प्रत्यभि-
मुखास्तिष्ठंति लोके परत्र गुर्वादौ श्रेष्ठे आगच्छति सति भृत्यादय उन्निष्ठंतीति सूर्ये विश्वेश्वरे उदिते आगच्छ-
तिकेनापि स्थातुं नोचितं अतः कारणात् प्रातस्तिष्ठन्नेव जपेत् इतरकालयोरुपविश्य जपः सूर्यस्याभिमु-
खागमनाभावात् दृषाकपिरपि कन्यादानं च गोदानमुत्तराद्यारमेव च प्रातः संध्याजपंचैव तिष्ठन्ने-

कविंवाभिव्यक्तं आदित्यशब्दवाच्यपरं ब्रह्मरूपचिह्नितरेव संध्यादेव तेत्युक्तं भवति आवाहनमंत्रः परिशिष्टे
आगच्छ वरदे देवि जप्ये मे संनिधो भव गायं तं त्रायते यस्माद्गायत्री त्वं ततः स्मृता व्यासः आवाहयेत गा
यत्रीं सर्वपापप्रणाशिनीं आगच्छ वरदे ० स्मृता जप्ये मे त्यत्रयकारविशिष्टः संनिधावित्यत्र स संम्यं त
श्वपाठः समीचीनः अथ जपमालापरिशिष्टं जपं चाक्षस्त्वेणानासिकायामध्यादारभ्य प्रदक्षिणं दश
भिरंगुलिपर्वभिर्वागणयेत् यद्यप्यत्र विशेषेणाक्षमा=लाकरमालयोर्विकल्प उक्तस्तथापि पर्वभिस्तु
जपेद्देवींमालाकाम्यजपे स्मृता गायत्र्या वेदमूलत्वाद्देवः पर्वमुगीयते आख्यानामिकामध्यं पर्वदेवीम
नुक्रमान् तर्जनीमूलपर्यंतं जपेद्दशमुपर्वसु मध्यमांगुलिमूले तु यत्पर्वद्वितयं भवेत् तं वै मेरुं विजानी
याज्जपे तं नातिलंघयेत् इति ब्रह्मयामलवचो नुरोधेन संध्यां जपे करमालापुरश्चरणजपे क्षमाले ति
व्यवस्थितिर्ज्ञेयेति केचित् अन्ये तु ब्रह्मयामलवचनस्य शाखांतरे सावकाशत्वात्पश्चिममुखः सूर्याभि
मुखं वा क्षमालामादाय तं ध्यायं जपेदिति शंखस्मृत्यनुयाहकपरिशिष्टादाश्वलायनामक्षकरमालयोः

आचा०दु

६२

दोषादिनिमित्तवशेन न्यूनसंख्याप्रतिपादकानि नारदसुमंत्वादिवचनान्यपि गौणकालसंख्यावन्दनपराणि शा
खांतरपराणि चेति केचित् युक्तं तु यथा शौचनिमित्तेन उक्ता दशसंख्या अविशेषेण सर्वैर्गृह्यते तथा प्रदोषादि
निमित्तेनोक्ताष्टादिसंख्या सर्वैरपि ग्राह्येति अत्र जपमालामणिसंख्यातत्संस्कारजपनियमाद्विकंच सर्वे नै
मित्तिकजपप्रकरणे वक्ष्यामः जपांते उपविश्य पूर्ववत् षडंगं कुर्यात् अयं षडंगो यद्यपि परिशिष्टे अथ जातवे
दसे सुनवामसोमंतं छंदोरावृणीमहे नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये इत्येताभिरुपस्थायेति शौनकोपि सायं
प्रातरुपस्थानं कुर्यान्मंत्रैर्यथाक्रमे जातवेदसे इत्येकातं छंदोरावृणीमहे नमो ब्रह्मणे इत्येतैरुपति
ष्ठेत् दिशं प्रति भगवान् अंबकमिति मंत्रेण नमो ब्रह्मणे इत्यथ इमं मे वरुणतत्वेति सायंकाले
विशेषः मित्रस्य चर्षणी द्वाभ्यां प्रातः काले विशेषतः आश्वलायनस्मृतौ तु अग्निश्च तस्य भिर्मंत्रैर्गा
यत्रैरेव बह्वच इत्युक्तं अत्र स्मृत्यंतरे कोपस्थानमंत्राणां परिशिष्टो कोपस्थानानंतरं संनिवेशः
आगंतूनामंते संनिवेश इति न्यायात् अतएव पारिजातादिप्रयोगे तथैवोक्तं आचारार्के तु

६२

जातवेदसदित्यनंतरं स्मृत्युक्तमंत्राणां संनिवेशः कृतः सनसमीचीन इति भाति यथाक्रममिति शौनकोऽन्त्यामध्ये
संनिवेशस्यात्यंतानुचितत्वात् उपस्थानं चादित्यस्यैव तदुक्तमाश्वलायनस्मृतौ अथोपतिष्ठेदादित्यमु
दयं सुसमाहितः भारतेपि ते तथैव महाराजदंशितारणमूर्धनि संध्यागतं सहस्रांशुमादित्यमुपतिष्ठे
केचित्संध्योपस्थानमाहुः तत्रापि संध्याशब्दः आदित्यशब्दवाच्यपर इति भट्टोजीये उक्तत्वादविरोधः
अत्र यद्यपि जातवेदसे इमं मेवरुण इत्यादिभिरनिवरुणाद्यप्युपस्थानं लिङ्गबलात् प्राप्तं तथापि श्रुतेः प्राब
ल्यादादित्योपरिष्ठाने तेषां विनियोगः ॥ एतत्सर्वं तृतीयाध्याये ऐन्द्रागार्हपत्यमुपतिष्ठत इति अत्र विचा
रितं उपस्थानलक्षणं वृत्तौ मंत्रमुच्चारयन् एव मंत्रार्थत्वेन संस्मरन् शेषिणं तन्मना भूत्वा स्यादेतद
नुमंत्रणं एतदेवाभि मंत्रस्य लक्षणं चेक्षणाधिकं अद्भिः संस्पर्शनाधिक्यात् तदेवाध्यायनं स्मृतं
उपस्थानं तदेव स्यात्प्रणतिस्थानं संयुतमिति प्रणतिमुद्रालक्षणव्यास आह नमस्काराभिधासु
द्राक्षेयापाणीतुसहस्रौ ॥ कश्यपः ॥ हस्ताभ्यां स्वस्तिकं कृत्वा प्रातस्तिष्ठेद्दिवाकरं मध्याह्ने तु त्र

आचा० दु

५३

नमः

जृबाङ्गसायमुकुलितौकरो उपस्थानोत्तरकृत्यपरिशिष्टे प्रदक्षिणंदिशः साधिपानत्वाथ संध्यायैगायत्रे
सवित्र्यैसरस्वत्यैसर्वाभ्योदेवताभ्यश्च नमस्कृत्य तत उन्नमेशिखरेजाते भूस्यां पर्वतमूर्धनि ब्राह्मणेभ्योभ्यनु
ज्ञातागच्छ देवियथा सुखंमिति संध्यां विरुज्य भद्रं नो अपिवातय मन इत्थं क्लेशांति च चिरुच्चार्य प्रदक्षिणं
परिक्रामन्ना सत्यलोकादापातालादाक्लोकाक्लोकपर्वताद्ये संति ब्राह्मणादेवास्तेभ्यो नित्यं नमो नम इ
ति नमस्कृत्य भूमिमुपसंगृह्य गुह्यं नृत्वांश्चोपसंगृहीयात् एवं सायनमिति अत्र दिग्गच्छेन चत
स्र एव दिशो गृह्यंत इति केचित् तन्न परिशिष्टे वृषोत्सर्गप्रकरणे च तस्त्रोदिश उपस्थायेत्यत्र चतुर्ग
हणस्य वैयर्थ्यापातात् श्रुतावपि अवांतरदिङ्मनस्य विहितत्वाच्च अतो विशेषाद् दिग्ग्रहणं युक्तं त
त्र प्राच्यैदिशौ इंद्राय नमः अग्नये दिशे नमः अग्नये नमः इत्यादिप्रयोगः पारिजातादौ अन्ये तु प्राच्यैदिशे
इंद्राय च नमः इत्यादिप्रयोगमाहुः परिशिष्टस्वरसान्द्रायै प्राच्यैदिशे नमः साग्निकायै आग्नेये दिशे
नम इत्यादिरीत्या प्रयोग इत्यभियुक्ताः इदमेव युक्तं केचित्तु प्राच्यैदिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसं

समाचरेत् योगयाज्ञवल्क्यः ब्रह्मचार्यहिताग्निश्च शतमष्टोत्तरं जपेत् वानप्रस्थेयतिश्चैव सहस्र
दधिकं जपेत् अत्राहिताग्निशब्देन परिशेषा गृहस्थ उच्यते इति पारिजाते स्मृत्यन्तरे सायंप्रातश्च म
ध्यान्हेसावित्रीं वाग्यतो जपेत् सहस्र परमां देवीं शतमध्यां दशावरां व्यासः अष्टोत्तरशतं नित्यमष्ट
विंशतिरेव वा विधिना दशकं वापि त्रिकालेषु जपेद्बुधः आपद्यष्टसंख्येति स्मृत्यर्थसारे नारदः सर्वत्रै
व प्रदोषेषु गायत्रीमष्टसंख्यया अष्टाविंशत्यनध्याये जपेन्नाष्टोत्तरं शतं सुमंतुः अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नि
त्यादर्धं जपेत्तुर्धाः प्रतिपत्तु तुरीयां शंपर्वण्यत्यन्तरं जपेत् चंद्रिकायां श्राद्धे प्रदोषे दर्शे च गायत्री दश
दशसंख्यया अष्टाविंशत्यनध्याये त्रयोदश्यां तु मानसं अत्रोक्तवचनानां व्यवस्था स्वर्गोदयनक्षत्रावधि
र्जपः काम्यः कामनाभावेष्टोत्तरशतादिसंख्याग्रहइत्याचारादर्शः तन्न कामनाश्रुतेः अतोष्टोत्तरशतादिसं
ख्याप्रतिपादकानि योगयाज्ञवल्क्यादि वचनानि गौणकालसंध्यावंदनपराणियेषां गृह्येजपावधिर्नोक्तस्तत्प
राणि चेति युक्तं वक्तुं अशक्तौ दशाष्टादिसंख्या सर्वेऽपि ग्राह्या नित्या कर्मणायथा कथंचित्कर्तव्यत्वात् प्र

आचा० दु

६४

पादः

णः ४ मार्गशीर्षः ५ आर्द्रकः ६ पुनर्वसुः ७ तिथिः ८ आश्लेषः ९ माघः १० पूर्वाफल्गुणः ११ उत्तराफ
ल्गुणः १२ हस्तः १३ चैत्रः १४ स्वातिः १५ विशाखः १६ अनूराधः १७ ज्येष्ठः १८ मूलकः १९ पूर्वाषाढः २०
उत्तराषाढः २१ अभिजितः २२ श्रवणः श्रावणः २३ श्रविष्ठः २४ शतभिषकुशातभिषजः २५ पूर्वाप्रो
ष्ठः २६ उत्तराप्रोष्ठपादः २७ रैवतः २८ अत्रमूलं सुदर्शनभाष्ये स्पष्टं अस्य शर्मांतत्वं मुक्तं प्र
योगरत्ने कौस्तुभे च ततः नक्षत्रचरणाक्षरघटितं नाम पठंति शिष्टाः अभिवादयामीति परस्मैपदं
केचित् कुर्वन्ति तदुपेक्ष्य कर्तृणाभिक्रियाफले आत्मनेपदस्यैव वक्तव्यत्वात् संध्याते प्रार्थनामंत्रमा
हपराशरः यदक्षरपदभ्रष्टं मात्राहीनं च यद्भवेत् तत्सर्वं क्षम्यतां देविकश्यपप्रियवादिनी कुलहले
संवर्तः स्वरमात्राविहीनं तु पदाक्षरविवर्जितं न्यूनाधिकं वा कृत्वा तु आभिर्गीर्भिरितीरयेत् ततः सकृ
देवाचमनं कर्मांत आचमनं चेति सामान्यमिति परिभाषायामविशेषोक्ते अत्र द्विराचमनमिष्यते
तत्र विदधाति यथा संध्या रभे एव द्विराचम्येति देवीपुराणेपि दाने प्रतिग्रहे होमे संध्याव्रितयवंद

६४

ने बलिकर्मणिचाचामेदादौहिर्नाततोहिजः अंतेदिशचमनविधायकं पूर्वोक्तवचनंशाखांतरं परं त
तः संध्योपासनकर्मविष्णवे समर्पणीयं तदुक्तं बृहन्नारदीयेनित्यं नैमित्तिकं काम्यं यच्चान्यन्मोक्ष
साधनं विष्णाः समर्पितं सर्वसात्विकं सफलं भवेत् गीतायामपि यत्करोषियदश्नासियज्जुहो
षिददासियत् यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणमिति केचन कर्मांता च मनात्पूर्वं कर्मैव
रार्पणं कुर्वन्ति तेन समंजसं आचमनस्य कर्मांगत्वात्सांगकर्मणः ईश्वरे समर्पणीयं स्यादिति तत्त्वा
त् समर्पणवाक्यं तु अनेन संध्योपासनारव्यं न कर्मणा परमेश्वरः श्रीयतामिति ब्रह्मवः युक्तं
तु इदं यत्कृतं प्रातः संध्योपासनारव्यं कर्म तत्परमेश्वराय समर्पयामीति विष्णाः समर्पितं स
र्वमित्याद्युक्तवाक्यानुरोधात् कुशल्यागकालमाह धर्मप्रवृत्तौ शौनकः मंत्राचमनांते वि
स्तृत्य दर्शनाचम्य कुशापाणिश्च मार्जयेत् आपोहिष्ठेति नवभिर्ऋग्भिर्मार्जनं माचरेत् ऋ
तं चेति त्वचं वापि दुपदां वा जपेदृचं दक्षिणासापुटे नैव पाप्मानमपसारयेत् तज्जलं नाबलो

आचा०डु

६५

क्याथवामभागेक्षितौक्षिपेत् आचम्यदर्भान्विसृजेत् धृत्वादर्भानतः परं पाणिभ्यांजलमादाय गायत्र्या
चाभिमन्त्रितं आदित्याभिमुखस्तिष्ठस्त्रिद्वर्ध्वं संध्ययोः क्षिपेदिति असावादित्यमन्त्रेण प्रदक्षिणमतः
परं अपः सृष्ट्वा दक्षिणे तु पश्चाद्दर्भान्विसर्जयेत् प्रयोगपारिजातेष्वेवंपवित्रस्य तु कर्मसमर्पणो
त्तरं ग्रंथिं विस्वस्य शुचिदेशे क्षेपः धृतं पवित्रं कूर्मांते ग्रंथिं मुक्तैव तत्त्यजेदिति वचनात् अथ संध्या
मंत्राणां ऋषिदेवतच्छंदो विषये परिशिष्टं अथास्य मंत्राणां ऋषिदेवतच्छंदं मिश्रणवस्य ब्रह्माग्नि
देवी गायत्री व्याहृतीनां समानां विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजगोतमात्रिचसिष्ठकश्यपाः प्रजाप
तिर्वीसर्वासामग्निवायव्यादित्या यजुश्छंदः आपो हिनवत्रिशिरास्त्वाष्टः सिंधुद्वीपो वां बरीष आयं
गायत्रं छानुष्टुबं तंपंचमीवर्धमाना सप्तमी प्रतिष्ठा स्वर्यश्च ब्रह्मा स्वर्यमन्युमन्युपतिः प्रकृतिरापः पु
नंतु विष्णुरापोष्ठी अग्निश्चरुद्रोऽग्निमन्युमन्युपतयश्च प्रकृतिः ऋतंतृचं माधुछंदसो घर्मर्षणो भाव
तन्न मानुष्टुभं जातवेदसे कश्यपो जातवेदा अग्निस्त्रिष्टुप् तच्छंयोः शंयुर्विश्वेदेवाः शक्नीनमो ब्रह्मणे

६५

त्येताभ्यश्च न मइत्यादि तैत्तिरीयारण्यकमंत्रैर्दिगुपस्थानमाहुः तैत्तिरीयाणामेव तथैव शिष्टसमाचारात्
उत्तमेशिखरे जातेत्यत्रेऽभिधीति मूर्धनीत्यत्र वासिनीति ब्राह्मणेभ्योभ्यनुज्ञातोत्यत्र ब्रह्मणा समनुज्ञा
तेति ब्राह्मणेभ्यनुज्ञातेति च क्वचित्प्रयोगे दृश्यते सनारायणीयोपनिषद्वाप्यपरिशिष्टविरोधादुपेक्ष्यः
आसत्यलौकादापातालादिति पातालशब्दात्पूर्वमप्याहुः चार्यः लोकालोकपर्वताद्यैरूपेण चोच्चार्य त
थैव बहुपुस्तकेषु दृष्टत्वात् उपसंग्रहणं नाम अमुकप्रवरान्वितामुकगोत्रोमुकशर्माहंभोअभिवा
दयेइत्युक्त्वादक्षिणोत्तरकर्णौवामदक्षिणपणिभ्यां स्त्रुत्वादक्षिणहस्तेन गुरोर्दक्षिणां पादवामेन वामं
स्पृष्ट्वा शिरोवनमनमिति संध्याभिवादानेनाक्षत्रनाम्नः प्रथमया तद्धितां तेन च निर्देश इति सुदर्शन
चार्यः अतएवासावित्यस्यादिश्यनामनीदृति स्मृत्रव्याख्यानावसरदेवत्रातोपितत्र जात इत्यस्मि
नर्थे तस्मिन् इति उत्पद्यते इति प्रकृत्य तस्मादेवं प्रयोगो भवति अक्षराधो देवदत्त इति अथ तद्धितां
तानां नक्षत्रनाम्नां संग्रहः अश्वयुक् आश्वयुजः १ अपभरणः आपभरणः २ कृत्तिकः ३ रोहि

आचाण्डु

६५

स्वर्यमन्युमन्युपतिरात्रयोदेवताइतिचंडिकामदनपारिजातौ आपःपुनंतित्यस्याग्निश्चेत्यस्यचर्षाद
यःपरिशिष्टानुत्पाएवचंडिकायोरत्नमालायांचेक्ताःस्वर्यश्चेत्यस्ययाज्ञवल्क्येनपनिषदऋषिःस्व
र्यमन्युमन्युपतयोरत्रयश्चदेवताःगायत्रीपंक्तिर्विराजश्चंदंसिद्धत्यादिप्रकारांतरंआश्वलायनैः
नादतैर्व्यंस्वगृह्यपरिशिष्टविरोधात् अथऋष्याद्युच्चारणेक्रमोच्चहृद्देवतानुक्रमणिकायांनियमो
यंजपेहोमेऋषिश्चंदोयदैवतं अन्यथाचेत्प्रयुंजानस्तत्फलंचात्रहीयते अर्थेसर्वःखल्वृषय
श्चंदोभिर्देवताःपुरा अभ्यधावन्नितिचंदोमध्येत्वाद्गुर्महर्षयः ऋषितुप्रथमंब्रूयाच्छंदस्तुतदनंतरं
देवतामभ्यमंत्राणांकर्मस्वेवमितिश्रुतिः तथारामबाजपेय्यागृह्यकारेपि ऋषिमादौप्रयुंजीतचंदोम
ध्यनियोजयेत् देवतामवसानेचमंत्रंशोमंत्रमिदुये सर्वानुक्रमण्यामपिब्राह्मणार्षेयश्चंदोदैवतवि
द्याजनाध्यापनाभ्यांश्रेयोधिगच्छतीति प्राचीनास्तुऋषिदैवतचंदोस्यनुक्रमिष्यामइतिसर्वानुक्रमवा
क्यंअथास्यमंत्राणामृषिदैवतचंदोस्येतिपरिशिष्टवाक्यंचक्रमबोधकंमन्यमानाःप्रथमंऋषिःततोदेव

६५

ताततश्चंदः एवं क्रमेणोच्चारणमाहुः अथ संध्याकालातिक्रमप्रायश्चित्तं तत्र स्कंदे उदयास्तमयादू
र्ध्वयावत्प्रात्यह्निकात्रयं तावत्संध्यामुपासीत प्रायश्चित्तमतः परं इदं च श्रांतपरं अन्यथा प्रातः संध्या
सनक्षत्रां नोपास्तेयः प्रमादतः गायत्र्यष्टशतं तस्य प्रायश्चित्तं विशुद्धयदतिकर्मप्रदीपवचोविरोधापत्तेः
प्रातः संध्यासनक्षत्रामितिसायं संध्यातुसादित्यामित्येतदुपलक्षणमिति पृथ्वीचंद्रः तत्र यमः
प्राणायामत्रयं प्रातर्द्दिगुणं संगवे स्मृतं मध्याह्ने विगुणं प्रोक्तमपराह्णे चतुर्गुणं सायाह्ने पंचगु
णकं संध्यातिक्रमेण भवेत् यत्रुजामदग्न्यवचनं संध्याकाले त्वत्किं ते स्नात्वा चम्ययथाविधि
जपेदष्टशतं देवीततः संध्या समाचरेत् इति तत्प्राणायामाशक्तपरं एवं कर्मप्रदीपवचनमपि य
त्रुयः संध्या चैव नोपास्ते अग्निकार्यं यथाविधि गायत्र्यष्टसहस्रं तु जपेत्स्नात्वा समाहित इति तद्बुद्ध्या
सरुल्लोपविषयं यत्रुवसिष्ठवचनं कालातिक्रमेण चैव त्रिसंध्यमपि सर्वदा चतुर्थार्ध्यं प्रकुर्वीत भानो
व्याहृति संपुटमिति तदल्पकालातिक्रमविषयं एकाहाद्यतिक्रमेजमदग्निः एकाहं समतिक्रम्य संध्याचंद्र

आचा०दु

६७

न कर्म तत् अहोरात्रोषितो भूत्वा गायत्र्या अयुतं जपेत् द्विरात्रे द्विगुणं प्रोक्तं त्रिरात्रे त्रिगुणं स्मृतं त्रि
रात्रात्परतश्चेत्याहुः इ ए व न सं शयः अथ प्रायश्चित्तार्थे विशेषः तत्र प्रायश्चित्तार्थं प्रधानार्थं
प्रधानार्थं प्रधानार्थं प्रदानात्पूर्वदद्यात् तदाह व्यासः प्रणवव्याहृतियुतां गायत्रीं शिरसा सह उ
च्चार्य हत्वा र्घ्यमादौ संध्या कर्म समाचरेत् तथा चतुर्थ्यंतु गायत्र्या दत्त्वा संध्या समाचरेत् काला
तीत विशुद्ध्यर्थं संध्या सुमु समाहित इति न नूक्तवचनद्वये प्रायश्चित्तार्थं दत्त्वा संध्या कर्म समा
चरेदिति स्पष्ट मुक्तेः संध्या रंभात्पूर्वमेव प्रायश्चित्तार्थं दत्त्वा संध्या रंभं कुर्यादिति चेन्न संध्या भा
ष्ये यदा कालातिपाति संध्या वंदनं क्रियते तदा प्रायश्चित्तार्थं दत्त्वा तत्स्त्रीणि प्रधानार्थाणि दद्या
दित्युक्त इदं प्रायश्चित्तं संध्या त्रयेऽपि समानं चतुर्थ्यंतु गायत्र्या शिरो व्याहृतिसंपुटं कालातीत
विशुद्ध्यर्थं त्रिसंध्या सु समाचरेदिति संध्या भाष्ये द्रुतवचनात् अथ प्रयोगः अद्य मूर्धणोत्तरकर्त
व्याचमनानंतरं ममा मुक्तं संध्या पास न स्य मुख्य कालातिक्रमदोषपरिहारार्थं अर्घ्यं प्रक्षिप्य पण्डितं कं प्रा

६७

प्रजापतिर्विश्वेदेवाजगती आकृष्णेनहिरण्यस्तूपः सवितात्रिष्टुभं सः शुचिषद्वसुवामदेवः सूर्यो जग
त्युदुत्यं प्रस्कण्वः सूर्यो गायत्रं मंत्याश्च तस्त्रिष्टुभः चित्रं देवानां कुत्सः सूर्यस्त्रिष्टुभं तच्चक्षुर्वसिष्ठः
सूर्यः परउष्णिक् देवतास्मरणमेव वा कुर्यादेव मन्यत्र व्याख्यातमिति प्रणवस्य ब्रह्माग्निर्देवी गाय
त्री व्यासोऽपि प्रणवस्य ऋषिर्ब्रह्मा गायत्री छंद एव च देवोऽग्निः सर्वकर्मा दौ विनियोगः प्रकीर्तितः वच
नान्तरे तु परमात्मा देवतोक्ता परंतु गायत्री हृदये उक्तपरिशिष्टे चाग्निदेवतोक्ते राश्वलायनैरग्निदे
वतैर्बोचार्या कमलाकरनृसिंहा वप्येव सूचतुः सप्तव्याहृति ऋष्यादिविषये वचनान्तरं विश्वामि
त्रो जमदग्निर्भरद्वाजोऽथ गोतमः ऋषिरत्रिर्वसिष्ठश्च कश्यपश्च यथा क्रमादिति अत्र व्याहृ
तीनां सप्तानां विश्वामित्रभृगुभरद्वाजवसिष्ठगोतमकश्यपांगिरसा इति ऋचि त्पाठः परिशिष्टपुस्तका
न्तरे दृश्यते परंतु वचनान्तरैकवाक्यतया आचारार्कादिबहुग्रंथानुरोधाच्च पूर्वपाठ एव समीची
नः सूर्यश्चेत्यस्य ब्रह्मा ऋषिः प्रकृतिश्छंदः आपो देवतेति पृथ्वी चंदो दयः अग्निर्ऋषिः प्रकृतिश्छंदः

आचा०दु

६६

सुखं ईक्षितमुदकं गोकर्णकृतिना दक्षिणेन पाणिना दायकनिष्ठां गुष्ठो वितत्यति स्र्वांगुलीः संहतोर्ध्वाः कृत्वा
ब्राह्मेण तीर्थेन हृदयप्रापि त्रिः पीत्वा हस्तं प्रक्षाल्य स्पृष्ट्वा दकेनांगुष्ठमूलेनाकुचिंतोष्ठं मुखं द्विः परिमृ
ज्य संहतमध्यमांगुलीभिः पुनर्मुखं प्रमृज्य हस्तं प्रक्षाल्य सव्यहस्तपादौ शिरश्चाभ्युक्ष्य स्पृष्ट्वा
दकेन मध्यमांगुलि त्रयायेण मुखं उपस्पृश्य अंगुष्ठतर्जनीभ्यां नासाबिलद्वयं अंगुष्ठानामिका
भ्यां च क्षुषीकर्णौ चांगुष्ठकनिष्ठिकाभ्यां नाभिं करतलेन हृदयं सर्वांगुलीभिः शिरः सर्वांगुल्यंग्रैः
असौचाप उपस्पृशेत् एवं द्विराचम्य प्राणायामं कुर्यात् यथापंचांगुलिभिः अंगुष्ठेन दक्षिणं पुटं क
निष्ठिकानामिकाभ्यां वामं पुटं इत्येवं वानासां धृत्वा वामरंध्रेण वायुमापूर्य पंचदशमात्रकालं कुंभ
कं कृत्वा दक्षिणरंध्रेण विसृजेत् एवं वारत्रयं कृत्वा वामरंध्रेण वायुमापूर्य निरोधेन कुंभके कृते प्रण
वस्य ब्रह्मा ऋषिः अग्निदेवता देवी गायत्री छंदः सप्तानां व्याहृतीनां विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजगोतम
विवसिष्ठकश्यपाऋषयः अग्निवायव्यादित्यबृहस्पतिवरुणोऽविश्वेदेवा देवताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुबृ

६८

हृतीपंक्तीचिष्टपूजगत्यश्वंदंसि गायत्र्यागाग्निनोविश्वामित्रऋषिः सवितादेवता गायत्री छंदः गाय
त्रीशिरसः प्रजापतिर्ऋषिः ब्रह्माग्निवायव्यादित्यादेवताः यजुश्छंदः प्राणायामे विनियोगः ॐ भूः ॐ
भुवः ॐ स्वः ॐ महः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यं ॐ तत्सवितु० यात् ॐ मापो ज्योतीरसो मृतं ब्रह्म भूर्भु
वः सुवरो एवं त्रिरुक्तादक्षिणरंध्रेण वायुं शनैर्विस्तृजेत् एवं प्राणायामं कृत्वा देशकालौ संकीर्त्य ममोपा
नतदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातः संध्यामुपासद्विष्ये इति संकल्प्य आपोहिष्ठेति तृच स्यां बरी
षः सिंधुद्वीपऋषिः आपोदेवता गायत्री छंदः मार्जने विनियोगः ॐ आपोहिष्ठामयो भुवः ॐ तान
र्ज्जेदधातन ॐ महेरणाय चक्षुसे ॐ योवः शिवतमोरसः ॐ तस्य भाजयते हनः ॐ उशतीरिव मात
रः ॐ तस्मा अरंगमामवः ॐ यस्य क्षयाय जिन्वथ ॐ आपोजनयथाचनः इति प्रतिपादं प्रणवयुतैर्न
वभिः पादैर्नद्यादौ तदुत्थैर्गृहादौ सुवर्णादिशुचिपात्रैस्त्वेवामकरधृतपात्रैस्त्वेवामहस्तैस्त्वेवामूर्ध्वैर्दर्भा
ग्रैर्देवतीर्थेन मध्यमातर्जनीभ्यां वा उत्तानं शिरसि मार्जयेत् स्थिरे उदकाशयेत्तु तदुदकविभागं कल्पयि

त्वा ॐ गंगेचयमुनेचैवगोदावरिसरस्वति नर्मदेसिंधुकावेरीजलेस्मिन्संनिधंकुरुद्रुतितत्रतीर्थान्यावा
 ह्यमार्जनादिकुर्यात् ततो गोकर्णकृतिहस्तेन जलं गृहीत्वा सूर्यश्चेत्यस्य ब्रह्मा ऋषिः सूर्यमन्युमन्यु
 पतयो देवताः प्रकृतिश्छंदः मंत्राचमनेवि० ॐ सूर्यश्च मामन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापे
 भ्योरक्षंतां यदा व्यापापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्नैरात्रिस्तदवलुपतु यत्किंच
 दुरितं मयि दूदमहं माममृतयो नो सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहेति मंत्रमुच्चार्य हस्तं स्तब्धं जलं पिबे
 त् इति मंत्राचमनं कृत्वा पुनराचम्य प्रणवस्य ब्र० अग्नि० देवी० समस्तव्याहृतीनां प्रजापतिर्ऋषिः
 प्रजापतिर्देवता बृहती छंदः गायत्र्या गा० आपो हि ष्ठेति नवर्चस्य सक्तस्यांबरीषः सिंधुदीपः ऋषिः
 आपो देवता गायत्री छंदः पंचमीवर्धमाना सप्तमी प्रतिष्ठा अंत्ये द्वे अनुष्टुभौ गायत्री शिरसः प्रजा० मार्ज
 ने विनि० ॐ ॐ इति प्रथमं ॐ भूर्भुवः स्वः इति द्वितीयं ॐ तत्सवितु० इति तृतीयं ॐ आपो हि ष्ठा० महे
 र० ॐ यो वः शिव० तरः ॐ तस्मा अ० च नः ॐ शन्नो देवी० तु नः ॐ ईशाना वा० षजं ॐ अमुमे सोमो

यश्चित्तं करिष्ये इति संकल्प्या संकल्प्य वा प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिः अग्निर्देवता देवी गायत्री छंदः व्याहृतीनां प्र
जापति बृहती गायत्र्या विश्वामित्रः सविता गायत्री शिरसः प्रजापतिर्ऋषिः ब्रह्माग्निवायव्यादित्या देवता
यजुश्छंदः प्रायश्चित्तार्घ्यं प्रदाने विनि० ॐ भूर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नो ज्ञायते ॥ सुबरो श्रीसूर्याये
दमर्घ्यं समर्पयामीति मंत्रेणैकं प्रायश्चित्तार्घ्यं दत्त्वा उक्तवत्प्रधानार्घ्यत्रयं दद्यात् यद्वा चतुर्घ्यं तु
गायत्र्या दद्यात् व्याहृति संयुतमिति वचनांतरात् प्रधानार्घ्यं देवप्रायश्चित्तार्घ्यं मंत्रः धर्माब्धिसा
रेतु प्रधानार्घ्यत्रयोत्तरं प्रायश्चित्तार्थं चतुर्थमुक्तं आश्वलायनसूत्रपरिशिष्टाविरोधिकं चिदावश्य
कशास्त्रान्तरपरिग्रहेण प्रातः संध्योपासनप्रयोगः बहिर्यामात्याच्यामुदीच्यां वा ईशा वा दिशि आ
नत्समुद्रकाशयमेत्यस्वगृहे वा देवद्विजगोष्ठतुलस्यादिशुचिस्थले कुशाद्यासने शुचिर्भूतः प्राङ्मु
खस्तृष्णीं दक्षिणोत्तरणोपस्थेनोपविश्या प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिः अग्निर्देवता देवी गायत्री छंदः पवित्र
धारणे वि० ॐ ॐ इति अनामिकयोर्मूलपर्वणोः पवित्रैधृत्वा चामेत्स्मृमिष्ठपादः अफेनबुद्बुदं प्ररुति

आचा० दु

७०

उत्प्लुत्य अंजलिं गोशृंगमात्रमुत्प्लुत्य जले तदभावे प्रोक्षितभूमौ क्षिपेत्तेन सार्धं कोटि त्रय संख्याक संदेह
संज्ञक राक्षसवधो भवतु इति मनसा संचिंतयेत् ॐ मापो ज्योतीरिति शिरोमंत्रेण तत्रैव जो वामना सा पुटे ना
रुष्य स्वस्थाने आगतं विभावयेत् एवं त्रीण्यर्घ्याणि दत्त्वा कालात्ययश्चेच्चतुर्थार्घ्यं प्रधानार्घ्यात्पूर्वं उ
त्तरवादघात् ततः सजलहस्तः ॐ असावादित्यो ब्रह्मेति प्रदक्षिणं परीयन् परिषिच्योपविश्याप
उपस्पृश्य दर्भान्दक्षिणभागे विसृजेत् ततः शुचिदेशे दर्भोदके माभ्युक्ष्य तत्र प्रागया न्दर्भानास्तीर्य
समस्तव्याहृतीनां प्र० आसनोपवेशने ॐ भूर्भुवः स्वः इति दक्षिणोत्तरिणोपस्थेनोपविश्य प्राणा
यामत्रयं कृत्वा समस्तव्याहृतीनां प्रजा० आत्माभ्युक्षणे वि० ॐ भूर्भुवः स्वः इत्यात्मानं अभ्युक्ष्य प्रण
वस्य ब्र० समस्तव्याहृतीनां प्र० गायत्र्या गायत्रिनः० जपे विनि० ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नो ज्ञानं प्रचोदयात् इति म
ध्यमांगुलि त्रयेण हृदयं स्पृशेत् ॐ वरेण्यं शिरसे स्वाहेति तर्जनीमध्यमाभ्यां नमः शिरसि ॐ भर्गो
देवस्य शिरवायै वषडिति अंगुष्ठेन शिरवायां ॐ धीमहि कवचाय हुं इति दशांगुलीभिः स्कंधावारभ्य

७०

उरः पर्यंतं ॐ धियो यो नः नेत्रत्रयाय वौषडिति मध्यमांगुलित्रयेण नेत्रललाटेषु ॐ प्रचोदयाद
स्त्राय फडितिकरतलास्फोटनेनास्त्रप्राच्यादिदंशसुदिक्षु न्यसेत् ततो मंत्रदेवतां ध्यायेत् य
था बालांबालादित्यमंडलमध्यस्थारक्तवर्णारक्तांबरानुलेपनस्वगाभरणांचतुर्वक्त्रांदंडकमंडल्व
क्षिप्तत्राभयांकचतुर्भुजां हंसासना रूढां ब्रह्मदेवत्यां ऋग्वेदमुदाहरंतीं भूर्लोकधिष्ठात्रीं गायत्रीं
नामदेवतां ध्यायामि इति ध्यात्वा ॐ आगच्छ वरदे विदेवि जप्ये मे संनिधो भव गायंतं त्रायते यस्मा
द्गायत्री त्वंततः स्मृता इत्यावाह्यप्राञ्जुस्वस्तिष्ठ नूयः सवितानः अस्माकं धियः धर्मादिविषयबुद्धीः
प्रचोदयात् प्रेरयेत् तद्वरेण्यं वरणीयं देवस्य सविनुर्भगः पापभंजनं तेजो मयं नृपं वयं धीमहि ध्या
येमहि इति मंत्रार्थानुसंधानपूर्वकं अर्धनष्टेषु नक्षत्रेषु मंडलदर्शनपर्यंतं नाभिसमकरधृतयाव
स्त्राच्छादितरुद्राक्षादिमालयाजपंगणयनप्रणवव्याहृतिपूर्विकां गायत्रीं जपेत् यद्वा अनामिका
मध्यपर्वारभ्य प्रदक्षिणं दशभिरंगुलिपर्वभिर्गणयेत् गोणकालसंध्यावंदने तु अष्टोत्तरशताष्टा

विंशतिदशान्यतमासंख्या जपंते उपविश्य पूर्ववत्पुंड्रं कृत्वा तिष्ठन् कृतांजलिः आदित्यमुपतिष्ठेत् जातवेदस इत्यस्य मारीचः कश्यपो जातवेदा अग्निस्त्रिष्टुप् आदित्यो पस्त्रह्णो वि० ॐ जातवेदसे० तच्छंयोः शंयुर्विश्वे देवाः शक्ररी आदित्योप० तच्छंयो राह० नमो ब्रह्मणे इत्यस्य प्रजापतिर्विश्वे देवा जगती० आदित्योप० ॐ नमो ब्रह्मणे० मित्रस्येति चतसृणां गायत्री नो विश्वामित्रो मित्रो गायत्री आदित्यो० ॐ मित्रस्य चर्ष० अंबकमित्यस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो रुद्रस्त्रिष्टुप् आदित्योप० ॐ अंबकं य० ततो दक्षिणावृत्त्या धिपादिशो नमेत् यथा ॐ सेंडाये प्राच्यै दिशे नमः ॐ साम्निकाये आग्नेय्यै दिशे न० ॐ सयमाये दक्षिणस्यै दिशे नमः ॐ सनिर्ऋतये नैऋत्यै दिशे नमः ॐ सवरुणायै पश्चिमायै दिशे न० ॐ सवायुकायै वायव्यै दिशे नमः ॐ समोमायै उदीच्यै दिशे न० ॐ सेशानायै ऐशान्यै दिशे न० ॐ सवृत्तकायै उर्ध्वायै दिशे नमः ॐ सनंतायै अधरस्यै दिशे नमः ॐ संध्यायै नमः ॐ गायत्र्यै न० ॐ सावित्र्यै नमः ॐ सरस्वत्यै नमः ॐ सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमः इति नमस्कृत्य उत्तमस्य वामदेव ऋषिः

शंभुवं ॐ आपः प्रणीतं दृशे ॐ इदमापः ० नृतं ॐ आपो अर्चसागइति प्रणवयुतै नवभिर्ऋग्भिः नव ॐ
आपोज्योती ० सुवंशे इति एकं एवं त्रयोदशमार्जनानि शिरसि कृत्वा हस्तेनोदकमादाय स्वदेहपरिषे
कं कृत्वा गोकर्णकारहस्तेन जलमादाय नासिकाया धारयन् कृष्णपुरुषाकारं पापपुरुषं अंतर्ग्राह्यं
स्थितं विचिंत्य संयतप्राणः ऋतं चेति तृचस्य माधुच्छंदसो घर्मर्षणऋषिः भावकृतो देवता अनुष्टु
पच्छंदः अघर्मर्षणे विनि ० ॐ ऋतं च सत्यं चाभीत्या स्वः इति पठित्वा दक्षिणनासापुटे नानैः प्रा
णैरेचयेत् तं पापपुरुषं वज्रहंतं पाणिस्त्रोदके पतितं ध्यात्वा तदुदकमनवेक्षमाणः स्ववामभागे भूमौ
तीव्रघातेन क्षित्वा तं पापपुरुषं वज्रहंतं सहस्रधा दलितं भावयेत् तत आचम्य दर्भास्त्यक्तान् तनदर्भा
न्त्यागग्रानंजलोनिधाय उदकपूर्णांजलिं कृत्वा आदित्याक्षिभिर्मुखं स्निग्धं नृद्वौ पादौ समौ कृत्वा अंजलो
दक्षिणनासापुटेनाधारमंडुलं स्तुतेजः समागतं विभाव्य प्रणवस्य ब्रह्मा ० समस्तव्याहृतीनां प्र० गा
यत्र्यागा ० सूर्यार्घ्यदाने वि० ॐ भूर्भुवः स्वः तत्सवितु ० यात् श्रीसूर्यायेदमर्घ्यं समर्पयामीति पाष्णिउ

आचाण्डु

७२

त्रः कुमार्यं ते वासीवेति गोतमस्तु भार्यादिरग्निर्दीयादिर्वेति कालद्वयमुक्तवान् अस्यार्थाभार्याशब्देन
विवाहो लक्ष्यते यस्मिन्नग्नेौ भार्यौ दुह्यते तमग्निमारभ्य यस्मिन्नहतिपितृभ्रात्रादिभिर्दीयविभागः क्रिय
ते तद्दहरारभ्य वासायमुपक्रममग्निं परिचरेत् दायविभागात्पूर्वमग्निपितुर्ज्येष्ठभ्रातुर्वा कर्माण्युप
जीवतो न प्रत्यवायः गार्ग्येऽपि पितृपाकोपजीवीवाभ्रातृपाकोपजीवकः शानाध्ययननिष्ठो वा न दुष्ये
ताग्निना विनेति न च पाणिग्रहणादिगृह्यं परिचरेदित्याश्वलायनसूत्रादाश्वलायनानां दारकाल एवाग्नि
परिचरणं न दद्याद्य काल इति वाच्यं यदि वैवाह्यो न गृहीतः दायविभागकाले गृह्यते ततः उक्तं क्रियया
पश्चाद्गृहीतो भवति तथा विवाहाग्निमुपसमाधायेति सूत्रे विवाहाग्निग्रहणं अन्याग्निनिवृत्यर्थं कथं
पुनरन्याग्निप्राप्तिशंका उच्यते दायविभागकालेऽग्निः परिगृह्यते चेत्तदा न्योष्यग्निः प्रसज्येत न नि
वृत्यर्थमिदं इति वृतावेव स्पष्टमुक्तेः दक्षः संध्याकर्मावसाने तु स्वयं होमो विधीयते स्वयं होमे फलं
यस्यातदन्येन न लभ्यते भगवान् पत्नीकुमारीपुत्रौ धाशिष्यौ वापि यथाक्रमं पूर्वपूर्वस्थाभावे वि

७२

दध्यादुत्तरोत्तरः दक्षः ऋत्विष्पुत्रो गुरुर्भ्राता भागिने योश्च विटपतिः एतैरेव द्रुतं यच्च तत्पुत्रं स्वयमेव तु
 विदतिर्जीमाता एतैश्च यजमानानुज्ञया पत्न्यानुज्ञया वा होतव्यं तदुक्तं कौर्मे ऋत्विष्पुत्रोश्च वा पत्नी
 शिष्यो वापि सहोदरः प्राप्यानुज्ञां विशेषेण जुहुयाच्च यथाविधीति विशेषेणेति वचनं समावश्यकं का
 र्यं किंचिदस्ति मम काचिदापदस्ति वा त्वया होमः कार्यः इति विशेषतो नुज्ञापेक्षार्थं अन्ये न होमोदपत्योः
 सन्निधाने अन्यतरसंध्याने वा कार्यः उभयोरसमक्षंतु अद्रुतमेव तदुक्तं स्मृत्यर्थसारे असमंक्षंतुर्द
 पत्योर्होतव्यं न त्विगादिभिः द्वयोरप्यसमक्षंचेत् भवेत्पुत्रमनर्थकं त्यागस्तु स्वयंपत्न्या वा कार्यः पत्न्या
 रजस्वलादिना अनधिकारे होमकर्तृव तदुक्तं स्मृत्यंतरे सन्निधौ यजमानः स्यादुद्देशत्यागकारकः
 तद्भावे तु पत्नी स्यादुद्देशत्यागकारिणी असन्निधौ तु पत्न्याः स्यादध्वर्युस्तदनुज्ञया उन्मादे प्रसवे च
 तौ कुर्वता नुज्ञया विना कार्यव्यासक्तावपि पर्वणितुसायं होमः प्रतिपत्वा तर्होमश्च स्वयमेव पयसैव कार्यो
 न त्विगादिना नान्यद्व्येण यवाग्वापयसा वा स्वयंपर्वणि जुहुयादृत्विजामेकद्वितरकालमिति सूत्रात्

यदित्वशक्तिरसां विनिध्यं वा तदान्यो जुहुयादेव न तु सर्वशालोपः नित्यत्वात् आचारार्कप्रयोगचिंतामणिसंस्काररत्नमालास्वप्येवं शक्तौ सान्निध्ये च पर्वणि स्वयमजुहुतः प्रायश्चित्तं बृहस्पतिराह आहिताग्निरुपस्थानं न कुर्याद्यस्तु पर्वणि चरतौ न गच्छेद्भार्यावासोपिकृच्छ्राधेमाचरेत् अत्रोपस्थानग्रहणं होमोपलक्षणं अत्र यद्यपि आहिताग्निग्रहणं कृतं तथापि य आहिताग्नेर्धर्मः स्यात्स औपासनिकस्यैत्विति वचनात्समार्ताग्निमतोप्यस्य प्राप्तिः अथ प्रादुष्करणं तत्र प्रादुष्करणं नामाग्नेः प्रज्वलनमिति प्रयोगरत्ने तत्कालः श्रौतसूत्रे उत्सर्गे पराह्णे गार्हपत्यं प्रज्वल्येति अत्रा पराह्णशब्देनान्हश्चतुर्थी भागो गृह्यत इति वृत्तिः कारिकायामपि ज्वलयेद पराह्णे ग्निमस्तं याते दिवाकरे अत्रा पराह्णशब्दरस्तमया पूर्वकालीन दिनशेषवाचक इति भाष्यं प्रयोगपारिजाते परिशिष्टेऽपि अस्तमित आदित्ये सायमग्नेः प्रादुष्करणे मुदिते प्रातरिति अस्तमिते स्तंगच्छतीति उदिते उदयंगच्छतीति व्याख्यातं तेनैव अत्र यद्यपि सूत्रवृत्त्या शयाद्या मत्रयोर्ध्वं अस्तमयपर्यंतं यदा कदा वा सायं प्रादुष्करणं कर्तव्यमिति प्रतीयते तथाप्युक्तकारिकाभाष्यपरिशिष्टे कवाक्यतया सायमस्ता

गायत्रीदेवता अनुष्टुपूछंदः संध्याविसर्जनेवि० ॐ उन्नमेशिवरेजातेभूम्यां पर्वतमूर्धनि ब्राह्मणेभ्यो
भ्यनुज्ञातागच्छदेवियथासुखं इति संध्याविसृज्य भद्रं न इत्यस्य विमदऋषिः परमात्मा देवता ॐ वि
राट् पूछंदः पठने विनियोगः ॐ भद्रं नो अभिवा नय मनः ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः इत्युच्चार्य प्रदक्षिणं परि
क्रामन् ॐ आसत्य लोकादापातालादावलोकालोकपर्वताद्ये संति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमोन
मः इति नमस्कृत्य तत उपविश्य अमुकप्रवरान्वितामुकगोत्रो मुकशर्माहं भो अभिवादये इत्युक्त्वा द
क्षिणोत्तरकर्णौ वामदक्षिणपाणिभ्यां स्मृष्ट्वा तथैव स्वस्तिकाकारहस्ताभ्यां भूमिं संगृह्य शिरो वनमेत
इति गुह्यं नृत्वांश्चोपसंगृह्य ॐ यदक्षरपदभ्यष्टमात्राहीनं च यद्भवेत् तत्सर्वं क्षम्यतां देव प्रसीद पर
मेश्वर इति संप्रार्थ्य सकृदेवाचम्य विष्णुं स्मृत्वा अनेन कृतेन प्रातः संध्योपासनेन श्रीपरमेश्वरः प्रीय
तां ॐ तत्सद्ब्रह्मा र्पणमस्तु इति कर्मेश्वरार्पणं कृत्वा पवित्रग्रंथं विस्मृत्य शुचिदेशे क्षिपेदिति इति प्रातः
संध्याप्रयोगः अथ नित्योपासनविधिः तत्र गृह्यं पाणिग्रहणादिगृह्यं परिचरेत् स्वयं यत्पिघातु

आन्वा० दु

७४

हरणंप्रादुक्करणमितियावत् एतच्च होमकर्तृरुत्थरणासंभवे ज्ञेयं इति रत्नमालायां कुतहलेतु अस्य चोत्थर
णस्य यः कर्ता स एव होमस्यान्यत्र यजमानात् इत्युक्तं इदं च श्रौतहोमविषयं तत्र समंत्रकोत्थरणस्य विहि
तत्वात् इतिकेचित् अथ होमकालः आश्वलायनः अस्तमिते होमः तथा एवं प्रातरुपोदयं व्युषित उदि
ते वा उपोदयं आदित्योदयसमीपमित्यर्थः व्युषिते उपस्युदिते इत्यर्थः अनुदित इति यावत् उदिते आ
दित्यमंडले कृत्स्नादित इत्यर्थः एते त्रयः प्रातर्होमप्रधानकालाः अत्र यद्यपि श्रुतौ उदिते जुहोति अनु
दिते जुहोतीति पक्षद्वयस्य साम्यतोक्ता सूत्रेऽपि कालत्रयस्य साम्यमुक्तं तथापि बहुच ब्राह्मणे प्रातः
प्रातरनृतं ते वदन्ति पुरोदया ज्जुह्वति ये हि होत्रमित्यादि अनुदिन होमनिंदापूर्वकं तस्मादुहिते होत
व्यमिति सिद्धाति तत्वात् बहुचानां उदित होमो मुख्यः विधानपरिजाते आह्निकप्रकाशे चैवं प्रधा
नं यथा मुख्यकाले संपद्यते तथांगानामप्युत्कर्षे वा दृष्टव्य इति वृत्तौ उदितदिस्वप्न उक्तं कात्यायने
न रेखा मात्रस्तु दृश्येतरश्मिभिस्तु दिवाकरः उदितं तं विजानीयात्तत्र होमं प्रकल्पयेत् रात्रेः षोडशके भा

७४

गेग्रहनक्षत्रभूषिते कालं त्वनुदितं ज्ञात्वा तत्र होमं समाचरेत् तथा प्रभातसमये नष्टे नक्षत्रमंडले रविर्या
वन्न दृश्येत समयाध्युषितः सत्त्विति उदितस्याक्षरावधिश्चंद्रिकायां कात्यायनेनोक्तः हस्तादूर्ध्वं रवि
र्यावद्भिरिभित्वानगच्छति तावत्थोमविधिः पुण्येनान्ये स्तुदितहोमिनामिति अस्तमितस्वप्नमप्युक्तं ते
नैव यावत्सम्यक् न भाव्यं तेन भस्मृक्षाणिसर्वतः लोहितत्वं च नपैति तावत्सायंतुद्ध्यतइति अनुदि
नहोमी अर्घ्यांतां संध्यां कृत्वा सूर्योदयात्पूर्वं कृत्वा गायत्री जपेत् उदितहोमी तु संध्यां समाप्य होमं कु
र्यादिति पृथ्वीचंद्रः उभयोः संध्या समाप्य होम इति कल्पतरुः अनुकल्पकालमाह सूत्रकारः प्रदो
षांतो होमकालः संगवांतः प्रातस्तमतिनीयचतुर्गृहीतमाज्यं जुहुयादिति प्रदोषेनामरात्रेः पूर्वश्च
तुर्थो भागः तदंतः सायं होमस्य कालः अहस्तृतीयो भागः संगवः तदंतः प्रातर्होमकालः अत्र मु
ख्यकालातिक्रमे समस्त व्याहृतिभिरेकाज्याहुतिः प्रायश्चित्तविशेषस्य यत्र नोक्ते विधिर्भवे
त् होतव्याज्याहुतिस्तत्र भूर्भुवः स्वतिरिति चेत्तिकारिकोक्तेः अनुकल्पकालातिक्रमे मनोज्याति

आचा० दु

७५

रिति मंत्रेण चतुर्गृहीता ज्याहुतिरिति प्रयोगरत्ने आपदितु अनुकल्पकाले होमेन प्रायश्चित्तमिति कुतूहले बो
धाय नेन तु आसायं कर्मणां प्रातरप्रातः सायं कर्मणा आहुतिर्नातपद्येत पार्वणं पार्वणांतसदित्युक्तं अनेन
स्वालीपाकस्यापि गोणकाल उक्तः अत्र यद्यपि स्वस्ववे अनुकल्पकालातिक्रमे यदिसायं दोषावस्तर्नमः
स्वाहेति यदि प्रातः प्रातर्वस्तर्नमः स्वाहेति चतुर्गृहीतहोमादिकं प्रायश्चित्तमस्ति तथापि तत्समार्तेन प्रा
प्नोति तत्रैव विशेषान्नादिति सागरे अथ होम इव व्याणि आश्वलायनः होम्यं च मांसवर्जं कामंतु व्रीहियव
तिलैरिति अत्र मांसनिषेधाच्छास्त्रांतरदृष्टमन्यदपि होम्यं भवतीति वृत्तिः तच्च तत्रैव पयोदधियवागूश्च
सर्पिरोदनतंडुलाः सोमो मांसं तथा तैलमाषस्तानि दशैव तु सूत्रे कामग्रहणं पूर्वोक्तदश इव व्याणामभावे व्रीहि
यवतिलानां प्राप्त्यर्थं अत्र पयसानित्यहोम इति सूत्रात् तस्याभावे न्येषां पूर्वोक्तानां प्राप्तिः अतएव पर्वणि पयो
होमस्य नित्यत्वं व्रीह्यादीनां व्रीणि प्रत्येकं साधनानि न तु मिश्राणि गृह्यपरिशिष्टे पयोदधिसर्पिर्यवागूरो
दनंतंडुलाः सोमस्तैलमापो व्रीहयो यवस्ति ला इति होम्यानि तंडुलानि वारश्यामाकयावनालानां व्रीहिशालि

७५

णि

तूर्वप्रातरुदयात्पूर्वमेव प्रादुक्करणं न च श्रोतोक्तप्रादुक्करणकालस्य कथमत्र प्राप्तिरिति शक्यं तस्याग्निहो-
त्रेण प्रादुक्करणहोमकालौ व्याख्यातवित्याचार्येणैवतिदेशस्य कृतत्वात् प्रातः प्रादुक्करणकालं आचार्यः
स्वयमेवाह एवं प्रातर्युष्टायामिति युष्टायामुषसि उदितायामादित्योदयात्प्रागित्यर्थः उदयात्पूर्वघटि-
काद्वयादिलक्षणे रात्रिशेषे व्युष्टाशब्दवाच्य इति कारिकाभाष्ये कात्यायनः सूर्ये तु शैलमप्राप्तेष्वग्नि-
रिहांगुलैः प्रादुक्करणमग्नीनां प्रातर्भासामदर्शने भासामदर्शन इत्येतत्प्रादुक्करणस्य गौणकालपरमु-
त्तेयं कारिकाभविष्यविरोधात् ॥ अतः सायं प्रातश्च प्रादुक्करणं कृत्यैव संध्या रंभः ॥ कमलाकरस्तु भासाम-
दर्शन इत्येतत्प्रादुक्करणस्य मुख्यकालपरत्वं मन्यमानः प्रातरर्घ्यां तां संध्यां विधाय प्रादुक्करणं कृत्वा जप-
दिसंध्या समाध्यततो होम इत्याह एतत्प्रादुक्करणकालात्यये समस्तव्याहृतिभिरेकाज्याहुतिः
कार्येति भट्टाः होमासंभवे जपो वा अनाज्यवतिकर्म जप आज्यवति होम इति रत्नमालायामुक्तेः उत्थ-
रणे दुहितृन्पुत्रयोरपि कर्तृत्वमुक्तं कात्यायनेन दुहितृन्पुत्र्यावाग्निविवाहो न विरुद्ध्यते विहारो वि-

आचा० दु०

७६

स्तर्जन्यंगुलवर्तुलाः अपादिताश्चादिशाखाः रुमिदोषविवर्जिताः ईदृशीर्हीमयेत्वाज्ञः प्राप्नोति विपुलां श्रियं
समिद्धो मे विशेषः संग्रहे मूलतः कर्मनाशः स्यान्मध्यतः पुत्रनाशनं अग्रेण मुंचतो व्यारिरेकपाणे धनक्षयः मू
लमध्यममध्येन समिद्धो मस्य लक्षणमिति मूलतः मूलेन मध्यतः मध्येन मूलतो मध्यत इत्युभयत्रापि मुंच
त इत्येतस्यान्वयः मूलमध्यमप्रदेशयोर्मध्यभागयोर्धृत्वा समिद्धो होतव्याः एतदेव समिद्धो मस्य समिद्ध्या
धानस्य चलक्षणं ज्ञेयमिति अत्रैकपाणिना समिद्धो मनिषेधेन सव्यपाण्यन्वारब्ध दक्षिणपाणिना होम
विधिर्गम्यत इति प्रयोगपरिजाते सुवधारणो विशेषो विधानमालायां अग्रे धृतो विनाशाय धृतो मध्ये प्र
जाक्षयी मूले धृतस्तु होतुस्तु मृत्तिं दद्यात्तु बोधुवं अग्रान्मध्याच्च मध्ये तु मध्यान्मूलाच्च मध्यतः सुवः प्र
धार्यो विद्भिः सर्वकामार्थसिद्धय इति अयमर्थः दंडस्य पंचभागान्कृत्वा द्वितीयभागे चतुर्थभागे वा सुव
धारणं कार्यमिति प्रयोगार्णवे कठिनद्वये होमे तु मुष्टिना धारणं सुवः इव द्रव्यस्य होमे तु उत्तानांगुलि
भिः स्मृतं सुवस्याप्युत्तानांगुलिभिरेव धारणं एतच्च सुवधारणं सौम्यतीर्थेन कार्यं सुवग्रहणं दैविकं सौम्यं

७६

नेतिबोधायनोक्ते अत्रदेविकमिति विशेषणात्पिच्यं सुवधारणद्वित्तीर्थेनैव सुवग्रहणं सुगुपलक्षणं सो
म्यतीर्थलक्षणं बोधायनेनैवोक्तं अंगुलिमूले सौम्यमिति सायं होमैर्द्रव्येणैव प्रातर्होम इति पूर्वपरिशिष्टे उ
क्तं मंडनेपि सायं होमे तु यद्रव्यं तदेव प्रातरिष्यते एवं कर्तृनियमेपि तथा च गदाधरभाष्ये श्रौतग्नि
मथवा स्मार्तसायं प्रातर्होमोत्तमः सायमन्यः प्रातरन्यो जुहुयात्लौकिको भवेत् स्मृतिसारे सायं प्रातश्च
जुहुयादेक एव कुताशनं यदान्यो जुहुयात्प्रातः सवृथाग्निर्भयेत्स्वयं सायं प्रातश्च जुहुयादाहुतीनां चतुष्ट
यं एक एवाग्निहोत्रं च स्मार्तग्निं च विशेषतः आचारप्रकाशे परिशिष्टे सायमदि प्रातरंतमेकं कर्म प्रचक्षते
पोर्णमास्यादि दर्शितमेकं कर्म जगुर्बुधाः गदाधरभाष्ये यजमानं विनानान्यो जुहुयात्प्रातराहुतिमिति
एतदतिक्रमे कुतूहले कपालनाशने चैव ऋत्विग्द्रव्यविपर्यये पवित्रनाशने चैव यत्किंचित्प्रातर्भेद
ने आज्याहुतिश्च होतव्या व्याहृत्या प्रणवेन वेति अयंचद्रव्यकर्तृनियमः समुदायसंकल्पपक्ष एव
ति प्रयोगार्णवे प्रातर्होमे यजमानं कर्तरि नायं नियम इति केचित् अयंच होमः स्थंडिले कार्यः अथ

खलु यत्र च होष्यं तथादिषु मात्रावरं सर्वतः स्छंडिलमित्याचार्येण तस्यैवोक्तत्वात् शौनकेन तु आयतनमुक्तं
 अरत्तिमात्रं विज्ञेयमग्नेरायतनं शुभं श्रौते चैवापसने वापि स्वातये निविर्जितं मेखलाद्वितयं कार्यं रेखात्
 न तु बाह्यतः बाह्या अंगुलविस्ताराभ्यंतरा च तुरंगुला बाह्या षडंगुलोत्सेधाभ्यंतरा द्वादशांगुलेति शकौ
 स्वाविरुद्धमन्यतो यावदिति न्यायादनयोः समुच्चयः अशकौ स्छंडिलमेव नायतनं स्रवे तस्यैव विहितत्वा
 त् भट्टप्रभृतयस्तु स्छंडिलायतनयोः समविकल्पमाहुः तत्सम्यपेक्षया कल्पस्रवस्य प्रबलत्वादबा
 धेन गतौ सत्यां बाधस्यायुक्तत्वात् च सुधीभिर्विचारणीयं स्छंडिलं च द्वाष्टुमात्रावरमित्युक्तं द्वाष्टुस्तु च्यरग्नि
 रिष्टुस्मृतद्वयमुक्तलक्षणः अरत्तिस्तु कलां शरद्वितो हस्तः तस्मिन्मक्षे एकैकस्यां दिशि किंचिन्मूनसमद
 शांगुलप्रमाणे भुजः यदा तु आपस्तम्बमना चतुर्विंशत्यंगुलो रत्तिस्तदा एकैकस्यां दिशि अष्टादशांगुलप्र
 माणे भुजः शारदातिलके हस्तमात्रेण तत्कुर्याद्बालुकाभिः सुशोभनं अंगुलोत्सेधसंयुक्तं चतुरस्रं समंत
 त इति अंगुलोत्सेधमित्येकांगुलोच्चमिति केचित् अंगुष्ठं हित्वा यानि चतुरंगुलानि तावदुच्चमित्यन्ये कुं

यवगोधूमप्रियंगवः स्वरूपेणापि हौम्यास्तिलाः स्वरूपेणैव शतं चतुःषष्टिर्वाङ्गुतिर्ब्रीहितुल्यानां तदर्धं तिलानां तदर्धं
सर्पिलैलयोः तैलं च न्निलजर्तिला तसीकुसुमानां येन प्रथमां देवतां जुहुयात्तेनैव द्वितीयां जुहुयात् येन च
सायं जुहुयात्तेनैव प्रातरिति तदर्धं सर्पिलैलयोरिति तिलमानार्धं तैलितमित्यर्थ इति कारिकाभाष्ये परि
माणान्तरमाह बृहस्पतिः प्रस्कृद्धान्यं चतुःषष्टिराङ्गुतेः परिकीर्तितं तिलानां च तदर्धं तु तंडुला ब्रीहिभिः समाः
प्रस्कृत्य चतुषष्टितमो भाग इत्यर्थः अगस्त्यः इव इव्यस्य मानं स्याद्द्वारागो कर्णदीर्घिका सिद्धांतशेखरे
अन्नं प्रास समं प्रोक्तं लाजा मुष्टिमितामताः होमेष्वकार उक्तः संग्रहे इव हविः सुवेणैव पाणिनां कठिनं हविः
अंगुल्यथैर्न होतव्यं न रुत्वांगुलिभेदनं अंगुल्युत्तरपार्श्वे न होतव्यमिति च स्मृतिः होमात्पूर्वसमिधानं
पाक्षिकमुक्तं छंदोगपरिशिष्टे उपरिष्ठादपि समिधनमेक इति एक इति वचनात्पाक्षिकत्वं समिल्लक्षणं
स्मृत्यर्थसारे पलाशखदिराश्वत्थशम्युदुंबरजासमित् अपामार्गार्कदूर्वाश्च कुशाश्चेत्यपरे विदुः सत्व
चः समिधः कार्याः क्रतुश्च स्लक्ष्णसमास्तथा शस्ता दशांगुलास्तत्तु द्वादशांगुलिकास्तथा आर्द्राः पक्वाः समच्छेदा

आचा०दु

शकलं तस्मिन् नभ्युक्ष्य स्छंदिलं जलैः निरस्य शकलं प्राच्यां पाणी प्रवाग्यत इति गृह्यपरिशिष्टे तु यज्ञियशक-
लमूलेन स्छंदिलमुल्लिख्य तत्र प्रागग्रं निधाय प्रोक्ष्याग्नेय्यांदिशि निरस्य इत्युक्तं इदमेवाश्वलायनैः स्त्रीकार्यं
शौनकपरिशिष्टविरोधेपरिशिष्टमेव प्रबलं मिति पूर्वमेव सिद्धं तत्वात् मेखलानामप्यंगुलमानमाय-
तनभुजचतुर्विंशं शङ्खपंबोध्यं कुडानां चतुर्विंशो भागः सौंगुलसंज्ञकः विभज्यानेन कर्तव्या मे-
खकंठनाभय इति सोमशं मुक्तेः आयतनेऽपि उपलेपनादिविधिमाह परशुरामः तस्मिन्कुंडे तु गृ-
ह्योक्ता कर्तव्या कुशकुडिकालौकिकाग्निं समानीय कुंडमध्ये ततो न्यसेदिति आयतने भुजमानां तराणि
यथांतरास्तेयानि विस्तरयान्ने होच्यंते अथ प्रयोगक्रमः तत्रादौ हि राचनं अंते सकृदोषसंचयाप्रक-
रणोक्तदेवीपुराणवचनात् परिशिष्टमते तु आदावपि सकृदेव तच्च हिः कृत्वा विहारं प्रविशेत् नानिशा-
लायामाचामेदिति निषेधात् अतएव भट्टैः रौपासनप्रयोगे आचमनं नोक्तमिति केचित् अन्येतु निषे-
धः शुद्ध्यर्थाचमनपरः कर्मांगाचमनं अग्निशालायामपि भवत्येवेत्याहुः इदमेव युक्तं आहिताग्नेः गा

गार्हपत्यस्य पश्चाद्भ्रातृजेन सायं संध्या वंदनस्योक्तत्वात् ततः प्राणायामः होमे पश्चात्त्या अपिसं
बन्धिध्यमपेक्षितं पत्न्यर्नो यज्ञसंयोग इति पाणिनिस्मृत्या पत्नीशब्दस्य यज्ञसंयोग एवोक्तत्वात्
असमक्षं तु होतव्यं दंपत्योर्नैर्त्विगादिभि रिति वचनात् च सा च दक्षिणाभागे सर्वेषु धर्मकार्येषु पत्नी द
क्षिणतः सदा विप्रपादक्षालने तु अभिषेके च वामत इति वचनात् ततः संकल्पः अग्निं रूपपरमेश्व
रप्रीत्यर्थं औपासनं करिष्ये इति भट्टाः समोपातदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं औपासनं होमं क
रिष्ये इति दिवाकरः सायमौपासनं पयसा होष्यामीति रत्नमाला न्यायविदस्तु गृह्यपरिचरे हित्या
चार्येणोक्तत्वात् प्रातरग्निं परिचये इत्याहुः ऋत्विगाद्यन्यकर्तृके होमे तु ममेत्यत्र यजमानस्येति वा
च्यं करिष्ये इत्यत्र करिष्यामीति सर्वत्र कर्तृगामिकियाफलाभावात् ततो मिध्यानं पारिजाते हो
ष्यन्नेर्विजानीयात् च द्रुपं श्रुतिचोदितं आश्वलायनः ध्यात्वा समित्थमभ्यर्च्य स्वस्त्वनस्त्वं कुताश
नं ततः परिसमूहानादि तद्देशनियममाह कश्यपः अष्टांगुलामिते देशे परिषेचनमाचरेत् न

वांगुलिप्रमाणेतुविधिनापरिधीन्यसेत् दशांगुलिप्रमाणेतुपरिस्तीर्यकुशान्कमात् एकादशांगुलेदेशेगं
 धपुष्पांक्षतादिभिः अर्चयेदिति शेषः स्मृत्यन्तरे तु त्रिभिश्चैव चतुर्भिश्च पञ्चभिः षड्विंशंगुलैः सेचनं प
 रिधींश्चैव स्तरणं पूजनं तथैत्युक्तं अत्राग्निक्षेत्रं बाह्यमेखलावा पादानावधिर्दृष्टइति संस्काररत्नमा
 लायां सेचनं नेष्टेपरिसमूहनमपि गृह्ये हेमाद्रौ एकमेखलकेकुण्डेमेखलाधःपरिस्मृतिः द्विमे
 खले द्वितीये स्यान्मध्यमे गुणमेखले कारिकायां तु अलंकरोति पुष्पाद्यैरनलायतनं तत इति आयत
 नस्यैवालंकरणं मुक्तं शिष्टाचारोप्येवं नित्यहोमपरिस्तरणानां त्यागाभावः पुनः पुनरुपयुज्यादिति स्मृ
 त्यर्थसारे होमइव स्याग्निहोत्रवाह्विरेव संस्कारः होम्यचाग्निहोत्रेणेति तत्प्रमातिदेशात् मंत्रास्तु
 न भवन्ति सर्वत्र गृह्यकर्मणि इति कर्तव्यतामात्रादिदेशात् अत्र चान्वधिश्रयणं स्मृतिसामर्थ्याभ्यामि
 तिकातीयसूत्रादधितंडुलसोमनैः कृवीहितिलानां नाधिश्रयणं तेन तत्र पर्यग्निकरणं प्रोक्षणं च द्वयमेव
 पयः सर्पिर्यवाग्नेदनादीनां स्मृतितः अधिश्रयणं च भवत्येवेति अधिश्रयणानंतरमेवावज्वल्यते

इमार्तडे कनकरुचिरकांत्यासन्मदास्त्वंडिलं बाकरमितचतुरस्रं कूर्मदृष्टो न तं च बुधकुरुकृततुल्यैरंगुलैरुक्तं
तं वांगुलमितमपिरस्यं स्वल्पहोमेमुदात्तं एवं स्त्वंडिलं कृत्वा उपलेपनादिकुर्यात् तदुक्तं गृह्ये उपलिचोद्धि
रव्यषट् लेखा उदगायतां पश्चात्मा गायते नानांतयोस्तिस्त्रो मध्ये तदभ्युक्ष्येति उपलपने कारणमुक्तं स्मृतिर
त्वाकुरेपुराणे सर्वत्र ब्रह्मकुरेवमुधामेध्योऽसशैलचनकानना अथ विष्णुपदाक्रांतोपलेपनमिदं कुतः पुरा
शकौहिवज्जेण वृत्रं हत्वा महासुरं तन्मेदसाहिनिर्लिप्ता तदर्थमुपलेपनं तत्रैकाप्रादेशमात्रा उदगायता
प्रागायते दक्षिणे चरयोर्द्वे असंस्पृष्टे मध्येति स्त्रः षडग्रहणं षट् स्वपिलेखालम्बेः प्रतिष्ठापनं यथा स्यादि
त्येवमर्थं ताश्च लेखा दक्षिणेष्टौ अंगुलानि उदीच्या द्वे प्रतीच्या च त्वारिप्राच्या मधु इत्यंगुलानित्यत्क
कुर्यादिति मद्वाः अत्रांगुलं स्त्वंडिलव्यासचतुर्विंशोऽङ्गुलिप्रयोगचिंतामणौ एतेन प्रादेशमात्रोदका गाय
तिरेखाया अनुपपत्तिं वदंते निरस्ताः प्रादेशमात्रान्यूनं वेति वृत्तौ उल्लेखानंतरं कृत्यमाह कारिकाकारः
लिखितायेन शकलं यज्ञियं तन्निधाय च अद्भिरभ्युक्ष्य शकलं निरस्थाप उपस्पृशेत् शौनकः निधाय

आचा० दु

८०

वस्त्रेण वाथ पर्णेन पाणिश्रृर्पास्य दारुभिः न कुर्यादग्निधमनं न कुर्याद्वज्रजतादिभिः भद्रैस्तृतीर्गपत्तौ व्यज
नेनाप्यग्निसमिधनमुक्तं संग्रहे धमनीमंतराकृत्वा दणवाकाष्ठमेव वा मुखेनाग्निं समिधीत मुखादग्निर
जायत उपस्थानमत्रानाह शौनकः परिसमुद्याथ पर्युष्याप्युपतिष्ठेत्थविर्भुजं अग्नेः सूक्तैश्च सौरैश्च
प्राजापत्यैश्च नित्यशः अग्निं प्राजापतिं सायं प्रातः सूर्यं प्राजापतिं अग्न आयुषि पतिष्ठमिर्द्वाभ्यामग्ने त्वमि
त्यथ सूर्यो न इति मंत्रेण ह्युदुत्यं च द्वितीयया तृतीयया चित्रमिति नमो मित्रस्य चान्यथा प्राजापते
न त्वदृचातुंतं न द्वितीयया हिरण्यगर्भः समिति ह्युपतिष्ठेत्क्रताशनमिति केचित्तुंतं न त्वन्नित्यस्य सर्वा
नुक्रमणिकायां अग्निदेवतोक्तेः प्रातरुपस्थाने इमं मंत्रं न पठन्ति अन्येतुंतं तुंतं न त्वजसो भानुमन्चि
ह्रीति प्राजापत्यां शंसतीत्येतरेय ब्राह्मणेस्य प्राजापतिदेवतात्वोक्तेः प्रातरुपस्थाने यं मंत्रं पठनीय एवे
त्याहुः इदमेव युक्तं शौनकेन तंतुंतं न त्वन्द्वितीयमेत्युभयशेषत्वेनोक्तत्वात् आश्वलायनः प्रातः सायं
जपेन्मंत्रं ओं च मे स्वर इत्यथ यद्वा सायं प्रातरग्ने च न्न इति च तस्य भिर्वोपतिष्ठेदिति शौनकः उभयत्रोच

८०

मइत्येकेनैवोपस्थानमुक्तमान्त्रिकचंद्रिकायां उपस्थानोत्तरं वापरिस्तरणविसर्गपरिसमूहनादिकु
र्यादित्यप्युक्तं तत्रैव स्मृत्यर्थसारे चैवं उत्तरपरिषेकोत्तरमन्यर्चनं विश्वानि न इत्यादिभिः केचि कुर्वन्ति त
तो वह्निपूजनमुक्तं स्मृत्यंतरे गंधपुष्पादिभिर्वह्निहोमंतेपरिपूजयेत् बहिरग्निमनुलक्ष्मीकृत्यपूजयेत्
न च्चायतनादेकादशांगुलं षडंगुलं वा स्थलं विहाय तत्र कुर्यात् वायव्यं दिशीति संप्रदायः अग्निपूज
ने आरक्तगंधपुष्पाक्षतान्वर्जयेत् आरक्तपुष्पेषु जपापुष्पमेव वा विवर्जयेदिति प्रायश्चित्तप्रदीपे वि
भूतिधारणमाहाश्वलायनः अभिवाद्य जपे देवीविभूतिं चैव धारयेत् विभूतिधारणे मानस्तोके यं मंत्र
उच्यते बृहत्सामेति वा होमेनैत्येके च महामखे वसिष्ठः ऐशान्या आहरेद्भस्मसुचा वाथ सवेण वा
वंदनं कारयेत्तेन शिरःकंठं सकेषु च कश्यपस्येति मंत्रेण शानुक्रमयोग इति शाखायनसूत्रे आयु
षपंचभिर्मंत्रैः प्रतिमंत्रं ललाटके हृदये दक्षिणस्कंधे वा मेचमस्मना चिपुंडं करोतीति ततो न्यूनातिरि
क्ता छिद्रत्वात्थं विष्णुसंस्मरेत् अतैसरुदेवा च मनमित्युक्तं अथोपासनहोमप्रयोगः प्रादुष्टतस्या

आच० दु

८१

ग्नेः पश्चात्सपत्नीकः प्राञ्जु ख उपविश्या चम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य ममोपातदुरितक्षयद्वारा
श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सायमोपासनं पयसा होष्यामी चत्वारिंशंगा गौतमो वामदेवो निस्त्रिष्टुप् अग्नि
मूर्तिध्याने विनि० ॐ चत्वारिंशंगा० समहस्त० सोदकेन पाणिना ईशानीमारभ्य प्रदक्षिणं पुनः पुनरु
दकमादाय त्रिःपरिसमूह्य परिस्तीर्य पर्युक्ष्य आयतनादुत्तरतः शरावा दौ अंगारानपो ह्यतेषु पयः अ
धित्य ज्वलता दर्भोल्मुकेनापज्वल्य दोहनपात्रक्षालनोदकं सुवं आनीय तेन प्रतिषिंचेत् ततः अ
वज्वलनोल्मुकेनैव त्रिःपर्यं निष्ठुत्वा उल्मुकं पश्चिमायां निरस्याप उपस्पृश्य दुग्धं फेनोद्गमय तं
अपयित्वा कषन्निबोदगुद्वास्य किंचित्कालमाकाशी घृत्वा ग्नेरुदकभूमौ विधाय अंगारानायतने विस्त
ज्याग्नेः पश्चिमतः स्तीर्णकुशेषु समिधा सह हविर्निधाय विश्वानि न इति तच्च स्यान्नेयो वसुश्रुतो निस्त्रि
ष्टुप् द्वाभ्यामर्चनेत्ययो पस्थाने विनि० ॐ विश्वानि० ॐ सिंधुन० ॐ अग्नेवे अ० ॐ अस्माकं० ॐ यस्त्वा
ॐ अमर्त्यं० ॐ जातवेद० ॐ प्रजाभि० ॐ इत्यायतनं ऐशानी प्रभृत्य षडिष्टकमेण गंधपुष्पाक्षतेरलं

८१

नेवत्रिःपर्यग्निकुर्यादिति वृत्तौ उद्वासनवेलायां पर्यग्निकरणं कार्यमिति सिद्धांतभाष्ये अथान्यर्चनं
आश्वलायनः विश्वानीत्यष्टभिः पादैः पूर्वतो दिक्षु चाष्टमु अर्चयेद्भुधुष्पाद्यैरग्निं स्तुयादृचां त्यया
ऋग्विधानेपि विश्वानिनेति वैद्वाभ्यां ऋग्भ्यां यो वद्विमर्चति सतरत्यापदः सर्वाः फलं प्राप्नोति चाक्षयं
अग्न्यर्चनं ऐशान्या आरभ्य कार्यमिति प्रायोगसारे सर्वदिक् संबन्धं कर्मापराजिताया आरभ्य कार्यमि
ति वृत्तौ उक्तवादिति तदाशयः ततः प्रधानहोमः तत्र गृह्यं अग्नये स्वाहेति सायं जुहुयात्सूर्याय स्वाहे
ति प्रातस्तूष्णीं द्वितीये उभयवेति तूष्णीं ग्रहणं प्रजापतिधानार्थमिति वृत्तिः उत्तरां तूष्णीं भूयसीं संमृ
ष्टं प्रागुदगुत्तरतो वेति स्वे उक्त्वात् हुत्तराहुतौ आहुतिपरिमाणवाध इति सागरे विष्णुः बद्धुश्च
केधने चाग्नौ सुसमित्येहुताशने विधूमेलेलिहाने च होतव्यं कर्मसिद्धये योनर्चिषि जुहोत्यग्नौ व्य
गारे चैव मानवः मंदाग्निरामया वीचदरिद्रो नाम जायते अग्निं समिधुनं वेणुधमन्या कार्यं तदुक्तं
संग्रहे वेणोरग्निप्रस्तुति त्वाद्देणुरग्नेश्च पावनः तस्माद्देणुधमन्येव धमेदग्निं विचक्षणः देवलः

निनदत्यर्चयित्वा वायव्यदेशे ॐ अग्नये नमः इति गंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यानि समर्प्य प्रदक्षिणीकृत्य उपवि
 श्य मानस्तोत्रेति विभूतिवृत्ताश्रद्धामेधामिति संप्रार्थ्य नमस्कृत्य मंत्रहीनं क्रियाहीनं० प्रमादात् कुर्व० इति वि
 ष्णुसंस्मृत्य सकृदाचम्य अनेन सायमौपासनेन श्रीपरमेश्वरः प्रीयतामिति कर्मेश्वराय समर्पयेदि
 तिसायं होमः अथ प्रातर्होमे विशेषः प्रातरौपासनं पयसा होष्यामि अग्निध्यानादिसमित्यक्षेपातं कृ
 त्वा ॐ सूर्याय स्वाहा सूर्यायेदं नमेति प्रथमा कुटिं सायंकालद्वितीया कुटिं त्रितीया कुटिं च कृत्वा उपस्था
 नं कुर्यात् सूर्यो नो दिवस्पात्वित्यस्यैर्ष्यसौर्यश्चक्षुः सूर्यो गायत्री सूर्योपस्थाने० ॐ सूर्यो नो० उदुत्यं का
 ण्वः सूर्यो गायत्री सूर्योप० ॐ उदुत्यं जा० चित्रं देवानां मांगिरसः कुत्सः सूर्यस्त्रिष्टुप् सूर्योप० ॐ चित्रं
 दे० नमो मित्रस्येति सौर्योभितपाः सूर्यो जगती सूर्योप० ॐ नमो मित्रस्य ॐ प्रजापत इत्यादिभिः प्राजाप
 त्यैश्चोपस्थाय ॐ चमेस्वर० इत्युपस्थाय स्वरः इत्युपस्थाय परित्तरणविसर्गाद्या चमनां तं कृत्वानेन प्रात
 रौपासनेन श्रीपरमेश्वरः प्रीयतामिति श्वरायार्पयेत् अथ केवलस्त्रोक्तौपासनहोमः आचम्य प्राणाना

यम्यदेशकालौ स्मृत्वाग्निद्वपपरमेश्वरप्रीत्यर्थं औपासनं करिष्ये अग्निं परिसमूह्य परिस्तीर्य पर्युक्ष्य होम
इयं संस्कृत्य समिधा सह स्वाये कुशेषु निधाय समिधं तूष्णीं अग्नावाधाय ॐ अग्नये स्वाहा अग्नय ॐ
प्रजापतये ॐ प्रजापयइ ॐ ततः परित्तरणविसर्गं परिसमूहन पर्युक्षणानि कृत्वा विष्णुं संस्मृत्या च म्याने
नोपासने नैनपरमेश्वरः प्रीयतां इतीश्वरार्पणं कुर्यादिति सायमौपासनं प्रातस्तु अग्निस्थाने सूर्यः अ
न्यत्समानं इतिकेवलं सूत्रे कौपासनहोमः प्रातर्होमोत्तरं मौरजपमाहयाज्ञवल्क्यः कृत्वा ग्रीत्सूर्य
देवत्यां जपेन्मंत्रान्त्समाहितः ऋग्विधाने शौनकः ऋग्भिस्तु सार्धषष्ठीभिः सौरीभिः प्रत्यहं द्विजः उप
तिष्ठे द्विजः सूर्यं सर्वरोगैः प्रमुच्यते अत्र प्रत्यहमिति श्रवणान्नित्यत्वं इत्याचारं दौ सौरजपविधिः अथ
पत्नीकुमारीकर्तृको होमः आचमनप्राणायामौ तूष्णीं कृत्वा देशकालौ अग्निद्वपपरमे ॐ औपासनं क
रिष्ये परिसमूह्य परिस्तीर्य पर्युक्ष्य होम इयं संस्कृत्य तत्समिधा सह स्वाये कुशेषु निधाय तूष्णीं समिधोमं
कृत्वा अग्नये स्वाहा अग्नयइ ॐ प्रजापतये स्वाहा प्रजापतयइ ॐ प्रातरग्निस्थाने सूर्यः ततः परित्तरणानि वि

आचा० दु

८३

सृज्यपरिसमूहनपर्युक्षणे कृत्वाविष्णुं स्मृत्वाक्षणीमाचामैग्राने नौपासनेन श्रीपरमेश्वरः प्रीयतां मतांतरे
तु तूष्णीमेवाहुतिद्वयं सायं प्रातर्जुङ्गयादन्यत्समानं स्मृत्यर्थं सारे तु पत्नीकुमारीकर्तृकहोमेपरिसमूहन
पर्युक्षणयोर्वर्ज्यत्वमुक्तं तत्प्रायेणापस्त्रं बविषयमिति भातितेषां परिसमूहनपर्युक्षणयोः अदितेनुमन्य
स्वेत्यादिमंत्रां नानात् इति सागरे इति पत्नीकुमारीक० हो० अथापत्काले होमद्वयसमाप्तः गृह्यपरिशिष्टे
सायंप्रातर्होमौ सायंवासमस्येन्न तु प्रातः प्रातः सायं होमाविति आश्वलायनस्मृतिरपि सायंप्रातस्तनौ
होमौ उभौ सायं समस्यतु सायंकालस्य मुख्यत्वाद्दिहोत्रमिति श्रुतिः समस्यसायमारभ्य जुङ्गयात्सा
यमाहुती परिषिच्याहुती प्रातुङ्गत्वात् परिषेचयेत् हविष्यातं द्विदैवत्यमिति सूर्यग्निदैवतं समस्येपंच
भिर्ऋग्भिः प्राजापत्येन नित्यशः छंदोगपरिशिष्टे सायं होमात्यये प्रातर्हुत्वा तां सायमाहुतिं प्रातर्होमं
ततः कुर्यादेष एवोत्तराविधिः अथ पक्षहोमादयः मैत्रायणीयपरिशिष्टे तस्मादा मया व्यातोर्धमासा
यग्निहोत्रं जुङ्गयात् पक्षादौ पर्वणोते वा सायं च प्रातरेव चतुर्दश चतुर्गृहीतानि चतुरनुयेत् एका

८३

कृत्य ॐ यस्मेत्वं सु कृतेजातवेदउलोकम० इत्युपस्थाय उपस्थविरोधेन दक्षिणजानुसंघात्य ह
ष्णींसमिधौ अग्नौ प्रागायतां प्रक्षिप्याप उपस्पृश्य समिधिप्रदीप्तायां मूलतो ह्यंगुलप्रदेशे जान्वा न्येव
सव्यपाणिमूर्ध्वांगुलिं हृदि निधाय ॐ अग्नये स्वाहा अग्नय इदं० जान्वा न्येव पूर्वा कृतेरीशान्यामु
त्तरतो वाभूयसीं ॐ प्रजापतये इत्युपां शुध्यात्वा स्वाहेत्युक्त्वा प्रजापतय इदं० ततो मेवाय व्यदेशे
प्रह्वी भूतः स्थित्वा कृतांजलिरग्निमीक्षमाणः अग्न आयुषीति तिसृणां शतं वैश्वानसा ऋषयः अग्निः
पवमानो देवता गायत्री छंदः अग्न्युपस्थाने ॐ अग्न आयुं० अग्ने त्वन्न इति च तसृणां गौपायना
बधुः सुबं धुः श्रुतबं धुर्विप्रबं धुश्चक्रमेण ऋषयः अग्निर्देवता द्विपदा विराट् छंदः अग्न्युपस्था० ॐ अ
ग्ने त्वन्नो० ४ प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् प्रजापत० ॐ प्रजापते० तं तु तन्वन् देवाः प्रजापति
र्जगती प्रजापत्यु० ॐ तं तु तन्वं० हिरण्यगर्भ इत्यस्य हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् प्रजापत्यु० ॐ हिर
ण्यगर्भः० ॐ ॐ चमेस्वर० इत्युपस्थायोपविश्य परित्तरणान्युत्तरे विष्टय परिसमूह्य पयुं स्थविश्व

आचाण्डु

८४

अथ प्रसंगात्किंचिद्गृह्याग्निविषये प्रोच्येते तत्रादावनुगत प्रायश्चित्तं नित्योधार्येभिर्यघनुगच्छेदायत
न मध्ये यद्युष्मास्ति तदा तैलादियत्नेन प्रत्यक्षं कुर्यात् यदि नोष्मा तदा भस्मा पोल्यायतनं गोमये नोपलि
प्य अनुगतं गृह्याग्निमुत्पादयिष्यामीति संकल्प्य उल्लिख्य श्रोत्रियागारात्त्वगृहाद्यापिग्निमाहृत्य प्रति
ष्ठाप्य परिसमूहनादिकृत्वा पवित्रोत्पत्तिपूर्वकं माज्यं संस्तुत्या याश्चेति सुवाङ्मतिं सर्वप्रायश्चित्ताङ्क
तिंचङ्कत्वा परिसमूहनादिकुर्यात् द्वादशरात्रपर्यंतं इदमेव प्रायश्चित्तं तदूर्ध्वं पुनः संधानं इत्यनुग
त प्रायश्चित्तं अथ होमप्रायश्चित्तानि तत्र पयो होमे ददानीं तनशिष्टैः सित्यदुग्धस्वीकारादोहनका
लेगवा मुपवेशनादि प्रायश्चित्तानामप्रसंगात्तानि न लिख्यन्ते अधिश्रितं पयः स्थालीमूलेन यदि स्त
वति तदा गर्भं स्ववंतमगदमकर्माग्निर्होता पृथिव्यं तरिषं यतश्च्युतदग्नावेव तन्नाभिप्राज्ञोति नैऋतिं
परस्ता इत्यनेन नैऋतिमं च्यदुग्धममुप्रक्षिप्य सर्वप्रायश्चित्तं चङ्कत्वा शेषेण ऋङ्क्यात् अशेषे पुनर्दुग्धमानीय जु
ङ्क्यात् अथ अधिश्रयणमारभ्या होमपर्यंतं सर्वावस्थायापयसिस्कन्नेन यदद्यदुग्धं पृथिवीमस्तस्य दोषधी

८४

रत्यष्टपद्यदापः पयो गृहेषु पयो अघ्न्यायां पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीति स्कन्नं दक्षिणेन पाणिना भिमु
शन्जपेत् यावत्स्कन्नं तावज्जले प्रक्षिप्य स्थाव्यां होमद्वयस्थापर्याप्तावपि मात्रापचारेण तेनैव होमः
सर्वस्कन्ने आज्यं संस्कृत्य तेन होमः मात्रापचार होमे आज्य होमे इति पक्षद्वये यांकां चिद्धारुणीं जपित्वा
यथा कयाचिद्धारुण्या होमः प्रारुत होममंत्रयोरपवादो वारुणी अन्यस्मात् होमकालाद्यजमानस्यान
शनं गाणगारिमते पुनर्होमं च तत्करणपक्षे शेष होमतं च समाप्य पुनर्होमारंभं कुर्यात् अथाग्नि हो
त्र मधिश्रितं यदि शब्दयेत दासमोषापाप्मानमित्यभि मंत्रयेत् ततः सर्वप्रायश्चित्तमिति केचित् अथ
धिश्रिते पय आदिद्रव्यं विष्यं दने नाग्निं भूमिं वा प्राप्य ते तदा शांत्यै शांतिर्वा अपइति तदुपर्युदकं सिच्य
दक्षिणेनाभि मृश्य दिवं तृतीयं देवान्यज्ञो गाततो माद्विणमाष्टं तरिषं तृतीयं पितृ यज्ञो गाततो माद्वि
विणमाष्टं पृथिवीं तृतीयं मनुष्या न्यज्ञो गाततो माद्विणमाष्टं ययोरौजसास्कभितारजांसि वीर्यं भिर्वी
तरतमाशविष्टायापत्ये ते अप्रतीता सहोभिर्विष्णू अगन्वरुणा पूर्वकुताविति जपेत् उदासिते उदास्यमा

वा
 नेपयोविष्यंदनेनाग्निंभूमिंवाप्राप्यतेतदामहीद्यौरित्यनेनाहवनीयस्यभस्मांतेनिनयेत् ततोऽन्यद्व्यमानीयसं
 स्कृत्यहोमःशेषेणेतिकेचित् यदिविष्यंदनेनस्त्राल्यांबहिर्गमनमात्रेणाग्निंभूमिंवानप्राप्यतेतदानप्रायश्चित्
 तं अवज्वलनप्रभृतिआहोमपर्यंतंतंडलादिद्व्येस्कन्नेसमुद्रंवःप्रहिणोमिस्वांयेनिमपिगच्छतअरिष्टा
 अस्माकंवीरामयिगावःसंतुगोपतौइत्यभिमंत्र्यजलेप्रक्षिप्यशेषेणजुहुयात्सर्वेस्कन्नेपुनर्द्व्यमुत्पाद्यहो
 मः यदिकेशनखकीटादिना अन्यैर्वावीभक्तैर्दुष्टंप्रजापतेनत्वदित्यूचावल्मीकद्वारेअसुवात्क्षणींप्रक्षिप्य
 न्यद्व्यंसंस्कृत्यहोमः अस्यापवादमाहगोपालः पिपीलिकामक्षिकाभिः सुदकीटैर्नदुष्यति तानुहृत्य
 द्विरभ्युक्ष्यतददुष्ययद्भयतां स्क्रनापवादः कुतूहले सर्वमिदंप्रायश्चित्तं आहुतिपरिमाणद्व्यस्कंदनए
 वनन्यूनस्यआहुतिपरिमाणंतुप्रागुक्तंचेदिकायांतुआहुतिपरिमाणान्यूनस्कंदेनस्कन्नानुमंत्रणंकृत्वा
 सर्वप्रायश्चित्तमित्युक्तं प्रायश्चित्तप्रदीपे भस्मन्यग्नेोहविर्धानेवेघांस्तीर्णेचबर्हिषि कूर्चेविप्रस्य
 पाणौचरकंनदोषोनविद्यतइति यद्यायतनाद्बहिःषड्विंशतिदंगुलादर्वागग्निःसमरतएकदेशोवाचहिः

समित्सकृत्थोमइति तेनपर्वणि सायंकालेप्रतिपदिवासायंपक्षहोमारंभः भट्टैस्तुप्रतिपत्यभृत्येवसा
यमादिपक्षहोमारंभइत्युक्तं स्मृत्यर्थसारत्रिकांडमंडनयोः आमयाव्यार्तिमानापङ्क्तोवाध्वगतोपिवा
राष्ट्रभंगेधनाभावेगुरुगेहैवसन्नपि अन्येवैवंप्रकारेषुनिमित्तेषुच समासमग्निहोत्राणायथासंभ
वमाचरेत् अनापदिपक्षहोमेतंतुमतीष्टिप्रायश्चित्तमित्युक्तंप्रदीपे त्रिकांडमंडलाः पक्षहोमा
नशेषान्वाशेषहोमानथापिवा समस्यजुहुयादिति तथा एवंप्रतिपदन्यत्रयत्रापदुपजायते त
थैवोपवसथ्यात्वाग्यत्रत्यापदिनश्यति तृतीयायांचतुर्थ्यांवापंचम्यामितरत्रबा दतादीनां
तदंतानांहोमानांस्यात्समस्यता आपदेवावधिर्होमसमासस्याभ्युपेयते पक्षत्रयंपक्षहोमसंत
तौपुनराहितिः तावतानापगच्छेच्चेदापत्यक्षेतृतीयके कृच्छ्रेणापिनिनिवर्त्यतत्रहोमान्दिनेदिने
पक्षांतरेषुनः कामंपक्षहोमादिकंचरेत् पक्षहोमादिप्रयोगस्तुहोमादिप्रयोगरत्नादाववगंतव्य
अग्निसंरक्षणंगोशकृत्पिंडेनकार्यंतदुक्तं पारिजातेनबुभुक्षेगोशकृत्पिंडेरग्निसंरक्षणंस्मृतं अ

आचावु

८६

सूर्यपूजाप्राशस्त्यं भविष्यपुराणे प्रदद्याद्दैगवालसंदेग्धीणां वेदपारगे एकाहमर्चयेत्तु भातुं तस्य पुरा
ण्यंत तोधिकं तथा यः सूर्यपूजयेन्नित्यं प्रणमेद्वापि भक्तितः तस्य योगं च मोक्षं च ब्रह्म तुष्टः प्रयच्छति
विशेषतश्च आरोग्यफलकं सूर्यार्चनं आरोग्यं भास्करादिछेदितिवचनात् तत्र तत्र मंत्रेणाराधनमुक्तं भ
विष्योत्तरपुराणे अर्जुनं प्रति भगवता कृष्णेन उद्यं नद्येति मंत्रेण सौरः पापप्रणाशनः रोगघ्नश्च द्विषत्
घ्नश्च भुक्तिमुक्तिफलप्रदः कण्वेन च पुरादृष्टे गुह्या दुह्यतरो महान् पुत्रस्य रोगनाशाय सर्वलोकहि
ताय च तेन चाराधितो देव तत्र मंत्रेण भास्कर इति अथ श्रीभास्कररायोन्नीत तत्र भास्करानुसारिणी
संक्षेपेण तच्चार्यपत्यतिर्लिख्यते श्रुच्या सने उपविश्या च म्यगायत्र्या त्रिः प्राणानाचम्य देशकालौ
संकीर्त्य ममामुकरोगनिरासद्वारा रोग्यसिद्ध्यर्थं श्रीसूर्यप्रीत्यर्थं वा उद्यं नद्येति सूर्यदेवत्येन तत्र
नामुक संख्याकाभिरावृत्तिभिरर्घ्यदानं करिष्ये उत्तिष्ठत्विह भूतानि भूमौ तिष्ठति भूपतिः सर्वेषां
विरोधेन ब्रह्मकर्मसमारभे इति भूतानि प्रार्थ्य ॐ पृथिवी त्वया धृता लोका देवित्वं विष्णुना धृता त्वं

८६

चधारयमांदेविपत्रंकुरुचासनंद्व्यासनंशामार्य ॐ भूर्भुवः स्वरोमित्युपविश्यतुं तपः सत्यात्मने अस्त्रा
यफद् इति मंत्रेण तर्जन्यगुष्ठजन्यदशछोटिकाभिर्दशदिशा बध्वा ॐ तीष्णकंदंष्ट्रमहाकाय कल्प्यात
दहनोपम भैरवाय नमस्तुभ्यमनुज्ञां दातुमर्हसि ब्रुति क्षीत्रपालां नुज्ञां प्रार्थयेत् ब्रह्मरंध्रगते चंद्र
मंडले मृतवार्षिणीं भवानीं भूमिं शुद्ध्यर्थं भावयेदमृतेश्वरीं ततस्तन्मौलिनिष्पदसुधाकल्लोलवृष्टि
भिः चिंतयेन्मन्मत्मानं भूमिं शुद्धिरियं भवेत् इत्यांतरभूशुद्धिः ततो लंबरं यंहं इति पंचभूतबीजा
निकुंभके सकृदावर्तयेत् इति रहस्यभूतशुद्धिः ततो हृदि हस्तं दत्वा आसौ हं इति त्रिः पठेत् इति
प्राणप्रतिष्ठा ततः अंजलिं बध्वा अं आं इं ईं उं ऊं कं कैं लं लूं ऐं ऐं ओं ओं अं अः कं खं गं घं ङं चं छं जं झं
अं टं ठं डं णं दं धं नं पं फं बं भं मं यं रं लं वं शं षं संहं कं क्षं इति मातृकाः पठन् जल्पन्तर्गता विभाव्यमूर्धा दिव्या
पकं त्रिर्न्यसेत् इति मातृकान्यासः अस्य च भूतशुद्ध्यादिमातृकान्यासां तस्यैकदिनक्रियमाणकर्म
णि प्रति तंत्रेणोपकारकत्वमतः कर्मांतरारंभे तदारंभेन पुनः करणमिति अर्धचषडंगः ॐ श्राउघं नद्यं

मित्ररविभ्यां नमः अंगुष्ठाभ्यां नमः ॐ श्रीं हृद्भ्यां नमः नाशमसूर्यभानुभ्यां नमः तर्जनीभ्यां ॐ शुक्रेषु मे ० दध्य
 मित्रगणभ्यां नमः मध्यमाभ्यां नमः ॐ श्रीं अथोहारि ० धमसिहिरण्यगर्ममरीचिभ्यां ० अनामिकाभ्यां ०
 ॐ श्रीं उदगादय ० सहआदित्यसवितृभ्यां ० कनिष्ठिकाभ्यां ० ॐ श्रीं द्विषंतं मल्यं ० रघं अर्कभास्कराभ्यां ०
 करतलकरपृष्ठाभ्यां ० एवं हृदयादिन्यासः इत्यर्थं च षडंगः न्यासः अथ पूजा गुंगुरुभ्यां नमः गंगणप
 तये नमः श्रीं श्रीं सूर्याय ० इति नत्वा तच्च मण्डविंशतिवारं यथा वाजपित्या स्वाये स्वनाभिसंमितं देवतापी
 ठं संस्थाप्य स्ववामभागे क्षालितमाधारं निधाय तत्र क्षालितां वर्धनीं स्कुलानि क्षिप्य तां शुद्धोदकैः कर्पूरवासि
 तैरापूर्य क्षालितेन पिधानेनापि दध्यात् ततः स्वस्य देवतायाश्च मध्यगामिन्यांतिर्यक् वीथ्यागोमयोपलिप्ता
 यां वामभागे कलशं संस्थाप्य शुद्धजलेन गायत्र्या पूर्या क्षतानि क्षिप्य ॐ उदकुभाय नम इति गंधादिभिः
 संपूज्य कलशस्य मुखे विष्णुरित्यमिमं च घंटायै नम इति घंटां संपूज्य आगमार्थं तु देवानामिति तां वादयित्वा
 कलशोदकेन आपो हि षेति त्रिभिः आत्मानं पूजासंभारान् देवगृहं च संप्रोक्ष्य पूर्वस्थापितपीठे महापात्रे सूर्यप्रति
 मां सूर्यकोतं द्वादशदले नाचतमदलं सकर्णिकं यंत्रं वा निक्षिपेत् जलसांनिध्ये जलएव वा यंत्रचिंतनं क

शुं

६७

ध्या

पतेत्सच प्रायश्चित्तं जुहुयात् समाप्तिपर्यंतं स्थितियोग्यस्तदा इदं त एकं जनित्रे इति मंत्रेणायतनने प्रक्षिपे
त् तत आज्यं संस्कृत्य समस्त व्याहृतिभिः सर्वप्रायश्चित्तं जुहुयात् षड्विंशदंगुलातिक्रमे पश्चि कृच्छ
रुः पूर्णाहुतिर्वा अग्नेर्जलादिना उपहतौ यदि श्लक्ष्णोपधातः स्यादग्नीनां तत्र तत्र तु पुनस्त्वेति सभि
धानं पुनस्त्वेति सुवाहुतिः प्रयत्नं विनैवाग्नेः प्रज्वलिते उद्दीप्य स्वमानो हिंसीदिति द्वाभ्यां समिद्ध
यमग्नावादात् नान्नास्वाहाकारः प्रधानाहुत्योः संसर्गे सर्वप्रायश्चित्तं विशेषानभिधानात् अनाज्य
होमे सर्वत्र प्रायश्चित्तं मंत्रजपो वेति पूर्वमुक्तं इति होमप्रायश्चित्तानि इति शांडिल्यकुलसंभवमाटे इत्यु
पनामकनामात्मजच्यंबकविरचिते आचारेणैतौ नित्यौ पासनविधिः अथ सूर्यार्चनं तदुक्तं पारिजाते
प्रातः संध्यावसाने तु नित्यं सूर्यं समर्चयेदिति अत्र यद्यपि प्रातः संध्यावसाने इत्युक्तं तथापि होमोत्तर
मेव सूर्यार्चनं प्रातः संध्यावसाने तु स्वयं होमो विधीयत इति दक्षवचसा होमस्यापि संध्यावसाने कर्तव्य
त्वात्तदिति क्रमे प्रायश्चित्तविधानाच्च यस्य तु नाग्निपरिग्रहः तेन संध्यावसाने एव सूर्यार्चनं कर्तव्यं

आचा ०३

६६

यामी लुक्ता हृदि ध्यातां मूर्ति ते जोरूपांश्वास मार्गेण पुष्पांजली समानीय पुरः कल्पित मूर्ते ब्रह्मरंध्रे पुष्पांजलि
नास हते जा प्रक्षिप्य द्वारा प्रवेश्य सर्वा वयव भावेन परिणमयेत् ॥ ॐ आदित्यं च सहस्रांशुं प्रभाती तसमुद्भवं लोक
नाथं जगच्चक्षुः सूर्यमावाहयाम्यहं श्रीसूर्याया वाहनं समर्पयामि नम इत्यक्षतान् निक्षिपेत् इत्या
वाहनं ॐ कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा विश्वतोमुखः यस्मादग्निस्वप्नस्तत्ततः पाहि दिवाकर श्रीसूर्य
या यासनं समर्पयामि नमः इति मंडलस्योत्तरतो दद्यात् २ ॐ एहि सूर्य सहस्रांशो ते जोराशे जगत्पद्मते
अनुकंपय मां भक्त्या गृहाणार्घ्यं नमोस्तु ते श्रीसूर्यायार्घ्यं स० इति पद्मे देवशिरसि वा गंधपुष्पाक्षतयु
वकुशाग्रतिलसर्षपदूर्वासहितजलरूपमर्घ्यं ते जसेन पात्रेण दद्यात् ३ ॐ उदुत्यं जान० सूर्यं श्रीसूर्या
यपाद्यं स० इत्यासनमंडलयोर्मध्ये पद्मे वा श्यामा कदूर्वा कमलविष्णुकांता सहितं केवलं वा सलिलं पाद्यं
दद्यात् ४ ॐ अपत्येता० क्षमे श्रीसूर्याया च मनस इति पद्मे जानिलवंगकं कोलमिश्रितेन कर्पूरादि वा
सितेन केवलजलेन वा तेजसपात्रेण च मनं दद्यात् ५ ॐ अहश्चमस्य० यथा श्रीसूर्याय स्नानं स० इति

८६

कस्तूरीरोचनाकुंकुमादिमिश्रितं जलं मंडले केसरे दद्यात् अत्रार्घ्यादिषु प्रक्षेप्य इव्यालाभे तंदुलानेव ततश्चा
वनायासिपेत् ६ ॐ तरणिर्विश्वं रोचनं श्रीसूर्याय वस्त्रं स० इति पद्मस्य बहिर्भागे द्वा रादौ वस्त्रं निवेदयेत्
७ ॐ प्रत्यङ्मुदे० दृशे सूर्यायोपवीतं स० इति वस्त्रं स्थाने दद्यात् ८ ॐ येनापावः शयसि श्रीसूर्याय गंधान् स०
इति पद्मे दद्यात् ९ ॐ विद्यामेषि सूर्य श्रीसूर्याय पुष्पाणि स० इत्यूर्ध्वमुखानि पुष्पाणि पद्मे दद्यात् १० अथ
वरणपूजा तत्र कर्णिकायां ॐ सूर्याय नमः प्रागादिद्वादशकलेषु ॐ मित्राय नमः ॐ रवये नमः ॐ सूर्य
याय नमः ॐ भानवे नमः ॐ खगाय ॐ पूषे ॐ हिरण्यगर्भा ॐ मरीचे ॐ आदित्याय ॐ सवित्रे ॐ
काय ॐ भास्कराय ॐ दक्षिणपार्श्वे ॐ दंडाय ॐ वामपार्श्वे ॐ पिंगलाय ॐ अग्ने ॐ अरुणसारथये तृचेन
सूर्याय पुष्पांजलिं दत्वा अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणांभेगतवत्सला भक्त्या समर्पयेत्तुभ्यं प्रथमा वरणार्चनं
इति कलशजलेन देवस्य दक्षिणहस्ते आवरणपूजां समर्प्य नमेत् इत्यावरणपूजा ॐ सप्तत्वाहरितो
क्षिणश्रीसूर्याय धूपं समर्पया० इति देवस्य पादामुखेन धूपं प्रदर्शय देवस्य वामतो धूपपात्रं स्थापयेत् ११

आचा०रु

८९

ॐ अयुक्तसप्त०क्तिभिः श्रीसूर्याय दीपं स० इति देवस्य दृष्ट्वाभिमुखेन दीपं प्रदर्शय देवस्य दक्षिणतो दीपपात्रे
स्थापयेत् १२ देवस्य पुरतो वामे दक्षिणे वा कृतमंडले नैवेद्यभृतं पात्रं निधाय ॐ उदयंतमसं० उत्तमं श्रीसूर्याय
नैवेद्यं समर्पयामि नमः १३ इत्युक्त्वा ॐ प्राणायस्याहेत्यादि पठित्वा श्रीसूर्याय पानीयमीदं स० नैवेद्यपात्रमुत्तरतो
निधाय श्रीसूर्याय गेहूषाणि निमांस्त समर्पयामि नमः श्रीसूर्याय हस्तप्रक्षालनमि० श्रीसूर्याय च मनीयमिदं०
श्रीसूर्याय मुखैव प्रोक्तं नंदं० इति सर्वं समर्पितं विभावयेत् ॐ उद्यन्नद्य० शय श्रीसूर्याय फलानि० १४ ॐ शुकेषु मे० धमसि श्रीसूर्याय तांबूलं स० १५ ततः श्रीसूर्याय प्रसन्नार्घ्यं स०
इत्यर्घ्यं दत्वा ॐ उदगा० रुधं श्रीसूर्याय दक्षिणां स० १६ ततस्तु चेन पुष्पांजलिं दत्वा कृपाकृपारतुल्य
स्वथ च नदनदीरेयकासावापीष्वापातालं प्रविष्टैर्दशशतगुणितैरग्निमैर्वारिमूरिग्राहं ग्राहं निषिंचन्तु
स्वयंसिद्धयितान्यादपानूपादहीनो नेषाते दानघाटी निरुपधिकरणावेति भानो न विद्मः १ विकर्त्तमो
विवस्वाश्च मार्तण्डो भास्करो रविलोकप्रकाशकः श्रीमान् लोकचक्षुर्यहेश्वरः लोकसाक्षी त्रिलोकेशः क

भि० ५३

८९

लशोदकेनमूलेनप्रोक्षेततः ॐ आं आधाराय नमः ॐ कूं कूर्माय नमः ॐ शं शेषाय नमः ॐ वं वराहाय ॐ
ॐ षं षष्ठ्यै नमः ॐ कं कंदाय ॐ नां नालाय ॐ पं पद्माय ॐ ओं पं पत्रेभ्यो ॐ कं कर्णिकाकेसरैभ्यो ॐ
इति दशदेवताः यंत्रस्थोत्तरतः पूजयेत् अत्र पूजनं नाम गंधपुष्पाक्षतानां केवलाक्षतानां वा देवताध्यानपुरः
सरं तत्तत्स्थाने प्रक्षेपः ततः अरुणायै सरं हे मद्युतिकुंडलभूषितं तेजोराशिं श्रियायुक्तं तप्तकांचनसन्निभं
किरीटिनं पद्मनेत्रं पद्मरागविभूषितं सिंदूरारुणभीशानं वामार्धद्वयितं रविं पाशांकुशधरं देवं वक्षस्वत्रकम
डलं प्रसन्नवदनं शांतं कमलासनसंस्थितं समाश्वेनैकचक्रैर्गणैश्चैव विराजितं चंद्रादिभिर्ग्रहैर्युक्तं के
यूरादिविभूषितं नानाविधैरावरणदैवतैरभितोद्युतं ततोऽपि दूरे तद्भस्मिदग्धदेहं निजामयं रोगानन्या
नपि मुहुः कं पमानां कृतां जलीन् ब्रह्मैव सच्चिदानंदमिति ध्यायेद्दिवाकरं एवं हृदियंत्रे च चिंतयेत् इ
ति चिंतयेत् ध्यानं गंधपुष्पाक्षतयुतमंजलिं प्रसृतं हृदि कृत्वा ॐ एहि स्वर्यं सहस्रांशो तेजो राशे जगत्पते
अनुकंपय मां भक्त्या प्रसीद परमेश्वर इति त्रिरुच्चार्य ॐ उद्यं नद्यं रथं भगवान्नागच्छागच्छ ॐ आवाह

यदक्षिणमणिबंधाय नमः ॐ क्लीं आरोहं नुत्तरां दिवं रवये दक्षिणकोष्ठाय ॐ क्लृं ह्रुदोगं ० सूर्याय दक्षिण
हस्ताय नमः ॐ क्लृं हरिमाणं च नाशय भानवे दक्षिण कूर्पाय ॐ क्लृं शुक्रैषु मे ० खगाय दक्षिण करतलाय
ॐ क्लृं रोपणाका ० पूष्णे रुदक्षिण करपृष्ठाया ॐ अक्लृं अथोहारिद्वे ० हिरण्यगर्भाय वाममणि
बंधाय ॐ क्लीं हरिमाणं निदध्मसि मरीचये वामप्रकोष्ठाय ॐ क्लृं उदगा ० आदित्याय वामहस्ताय ॐ
क्लृं विश्वेन ० सवित्रे वामकूर्पाय ॐ क्लृं द्विषंतं ० अर्काय वामकरतलाय ॐ क्लृं मोअहं ० भास्कराय वाम
करपृष्ठाया ० इति करशुद्धिन्यासं कृत्वा द्वादशांगुलवीस्त्रीर्णषोडशांगुलदीर्घपदंगुलोच्चं मध्येष्टदलकु
मलयुक्तं व्यावहारिकचतुःषष्टितोलात्मकमागधप्रच्छेदकयाहिताम्रमर्घ्यपात्रं कलशज्जलेनापूर्य
तत्रांगुष्ठानामिकाभ्यां रक्तचंदनं रक्तपुष्पमेकं दशषड्भारकतंडुलान् एकां दुर्वीयवांस्तिलांश्चक्षित्वा ह
स्तद्वयेन तत्पात्रं शनैः शिरःपर्यंतं नीत्वा सूर्यचिंतानासाग्रमवलोकयन् ॐ ह्रीं उद्यन् नद्यमित्रमहः क्लीं
मित्राय नम इति सूर्यं दृष्ट्वा मनसान्नात्वा इदमर्घ्यं समर्पयामि इति देवशिरसि प्रक्षिपेत् एवमग्रेष्वर्घ्यं

पूरणादिप्रक्षेपांतं ॐ क्लीं आरोहन्नुत्तरान्दिवं क्लीं रवये नमः इदं ॐ हृद्दोगं मम स्वर्यं हूं स्वर्याय ॐ हूं ह
रिमाणं च नाशय ॐ हूं भानवे न ॐ हूं शुक्रेषु मे हरिमाणं हूं रवगायन ॐ हूं रोषणाका सुदध्मसि हूं
पूष्णे नमः इदं ॐ हूं अथोहारिद्वेषु मे हूं हिरण्यगर्भाय नमः ॐ हूं ह्रीं हरिमाणं निदध्मसि ह्रीं मरी
चये न ॐ हूं उदगादयमादित्यः हूं आदित्याय ॐ हूं विश्वेन सह सा सह हूं सवित्रे न ॐ हूं
द्विषंतं मह्यं रंधयन् हूं अर्काय ॐ हूं मो अहं द्विषते रधं हूं भास्कराय ॐ अथार्धर्चशः ॐ हूं ह्रीं
उद्यनिद्य ॐ दिवं हूं ह्रीं मित्ररविभ्यां ॐ इदं ॐ हूं हूं हृद्दोगं म ॐ शय हूं हूं स्वर्यभानुभ्यां ॐ हूं ह्रीं
शुक्रेषु मे ॐ दध्मसि ह्रीं हूं रवगपूषभ्यां ॐ हूं ह्रीं अथोहारिद्वेषु मे ॐ दध्मसि हूं ह्रीं हिरण्यगर्भमरीचि
भ्यां न ॐ हूं हूं उदगादय ॐ सह हूं हूं आदित्यसवितृभ्यां ॐ हूं ह्रीं द्विषंतं मह्यं रधं हूं ह्रीं अर्कभास्कराभ्यां ॐ
अथर्चशः ॐ हूं ह्रीं हूं हूं उद्येनद्य ॐ शय हूं ह्रीं हूं हूं मित्ररविस्वर्यभानुभ्यां ॐ हूं ह्रीं हूं ह्रीं शुक्रेषु मे ॐ दध्मसि
ह्रीं ह्रीं ह्रीं रवगपूषहिरण्यगर्भमरीभ्यां ॐ हूं हूं ह्रीं ह्रीं उदगादय ॐ रधं हूं हूं ह्रीं ह्रीं आदित्यसवितृवर्क

भास्करेभ्योन० ओं ह्रीं क्लीं हूं क्लैं क्लौं क्लः २ उद्यं नद्यं २ रधं ह्रीं क्लीं हूं क्लैं क्लौं क्लः २ मित्ररविसूर्यभानुरवगृध्रहिर
ण्यगर्ममरीच्यादित्यसवित्रेर्कभास्करेभ्योनमः इदम० एवं त्रीण्यर्घ्याणि दद्यात् २४ एवं प्रत्यहं द्वादशवृत्तयः
इत्युत्तमः पक्षः षड्विंशतिमध्यमः तिस्र इति निरुष्टः यथा शक्तीति ततोऽपि चरमः प्रात्यहिकात् द्विगुणं रवि
वासरे एवमभीक्षिप्तं संख्या समाप्य पूर्वोक्तार्धचषडंगं स्वशरीरे न्यस्य पंचभिरुपचारैरुक्तमेवैरेव
संपूज्यार्घ्यपात्रेर्घ्यजले गृहीत्वा सूर्यगायत्र्या बिभेत्पाययेद्वा नमः सवित्रे जगदेकचक्षुषे जगत्प्रसू
तिस्थितिनाशहेतवे त्रयीमया घञि गुणात्मधारिणे विरिञ्चिना रायणशंकरात्मने इति पुष्पांजलिं द
त्वा आकृष्टेनेति स्तुत्वा सवितादिति संप्राथम्यं रविः कर्तारविर्भोक्ता रविः सर्वमिदं जगत् रविर्जयति
सर्वत्र योरविः सोहमेव हि त्वमेवाहमहं त्वंच सच्चिन्मात्रवपुर्धरः आवयोरंतरभ्रान्तिस्त्वत्प्रसादात्प्र
णश्यति त्युक्त्वा सूर्यपिणमात्मानं ध्यावरणदेवतास्तेजोमयीः कृत्वा सूर्यतनूप्रविष्टा विभाव्यक्षणं
ध्यात्वा नत्वा तालत्रयेण देवं प्रबोध्यते जोमयमात्रं विभाव्य उद्यन्नद्येत्युचमुच्चार्य श्रीसूर्यसांगसप

ताहर्तातमिस्वहा तपनःपावनश्चैवशुचिःसमाश्ववाहनः गभस्तिहस्तोब्रह्माचसर्वदेवनमस्कृतः
इति स्तुत्वोत्थायदक्षिणंहस्तंप्रसार्यशिरोदक्षभुजमूलेनमयित्वादक्षकटिंचकिंचिद्विनाम्यप्रादक्षिणे
नसप्तवारंवेष्टयेत् ततोदेवस्यसाक्षादभिमुखभागेपरिहृत्यकिंचित्पार्श्वभागस्थोदेवाभिमुखसूध्ये
बाहुंदंडवद्भूमौनिपत्यहृदयंचिंबुकंवत्क्रान्तिसिकाग्रंललाटकंब्रह्मरंध्रंदक्षवामौकर्णौचक्रमशो
भुवि स्पर्शयेत्सनमस्कारःकायिकाष्ठांगद्विरितःइतिरित्याकायिकं श्रीसूर्यायनमइतिकथनं
रूपंवाचिकंमतोयमुत्कृष्टयइतिभावनद्रूपमानसिकंचनमस्तुर्यात् नैवेद्याकृष्णंतांशंजलंमाठरा
दिभ्योनिवेद्यमंत्रहीनंक्रियाहीनंभक्तिहीनंचयन्मया कृतंत्वराश्रितंकर्मरूपयातत्प्रवरयइतिप्राथ
नत्वाभास्करायविग्रहेमहद्युतिकरायधीमहि तनोआदित्यःप्रचोदयात्इतिद्वादशवारंजपेत् इ
तिपूजाविधिः ततनिषादतियथाभूमौपूर्वजानुःक्रमेलकः पादाग्रंपश्चिमस्थानेगुल्फस्थतुयथाक्रमं
उद्घासिकाख्यमुपवेशनंसौगार्यकर्मणीत्युक्तलक्षणमुपविश्य ॐ ह्रीं उद्यन्द्यमित्रमहः मित्रं

वैष्णवैर्वारुणैः सौरेः पावमानीभिरेव च क्षपयेदाश्रुपापानिकामांश्च निखिलां लभेत् रौद्रैर्विशेषतोद्यो-
 रान्ब्रह्महत्यादिकानपि क्षपयेत्पौरुषेणापिकामांश्चेच्छतिदुर्लभात् सर्वमंत्राणामादौ मंत्रसिद्धये
 तुरश्चरणमवश्यं कर्तव्यं तथा च वैशांपायनः पुरश्चरणसंपन्नो मंत्रो हि फलदायकः किं होमैः किं ज-
 पैः श्रैव किं मंत्रन्यासविस्तारैः रहस्यानां हि मंत्राणां यदि न स्यात्पुरस्क्रिया तच्च पंचांगमुक्तं मंत्रको-
 मुद्यां जपो होमस्तर्पणं च मार्जनं विप्रभोजनं मंत्रविद्विस्तु पंचांगपुरश्चरणमीरितं एतत्संख्याप्युक्ता
 तत्रैव होमो जपदशांशेन तद्दशांशेन तर्पणं मार्जनं तद्दशांशेन तद्दशांशेन भोजनं महोदधीटीकायां
 पंचांगपुरश्चरणमिति कनीयान्यक्षः अभिषेकवर्ज्यं मध्यमः तर्पणाभिषेकवर्जं रुद्र्यगुत्तमः पक्ष-
 नारदः संख्यापूर्तो निजैर्द्व्यैर्जपसंख्यादशांशतः यश्चोक्तकुंडे ऋद्ध्यात् तथा विधिसमाहितः
 अथवा प्रत्यहं जप्त्वा ऋद्ध्यात् तद्दशांशतः होमाशक्तौ ब्राह्मणानां पुरश्चरणसंख्याद्विगुणो जप इति
 मुख्यः पक्षः होमसंख्याद्विगुणो जप इति गोणः क्षत्रियादिनां त्रिगुणादिजपः एवं तर्पणेऽपि जपलक्ष-

णमाहकुंभसंभवः गुरोर्लब्धस्यमंत्रस्यशश्वदावर्तनंहितत् अंतरंगाक्षराणांचन्यासपूर्वोजपः
स्मृतः अंगेतिमुतीष्टणसंबोधनं अक्षराणांअंतरावर्तनंजपइतिसंबंधः गायत्रीयसंहितायां ए
वमुक्तविधानेनविलंबत्वरितंविनाउक्तसंख्यंजपंकुर्यात्पुरश्चरणसिद्धये देवतागुरुमंत्राणामैक्यं
संभावयन्धिया जपेदेकमनाः प्रातःकालान्मध्यदिनावधियत्संख्ययासमारब्धंतत्कर्तव्यंदि
नेदिदने यदिन्यूनाधिकंकुर्यात्प्रतप्त्रष्टोभवेन्नरः तथाजपदेशस्तत्रैव स्वर्यस्याग्नेर्गुरोरिदो
दृश्यस्यचजलस्यवा विप्राणांवागवांवापिसंनिधौशस्यंतजपः अथवानिवसेत्तत्रयत्रचित्तंप्रसीद
ति कूर्मपुराणेपि गुह्यकाराक्षसासिद्धाहरतिप्रसमंयतः एकांतेतुशुभेदेशेतस्माज्जप्यंसदाचरे
त् आसनविधेरावश्यकत्वमुक्तंसिद्धांतेश्वरे आसनंप्रोक्ष्यसंपूज्यजपंतत्रसमाचरेत् आसने
पवेशनप्रकारजपोपांशुत्वादिसंध्याप्रकरणोक्तमत्रानुसंधेयं भूतशुद्धेरप्यावश्यकत्वमुक्तं
कुंभसंभवेनभूतशुद्धिविहीनेन कृतापूजाभिचारवत् विपरीतंफलं दद्यात् अभक्त्यापूजनयथेति

प्राणप्रतिष्ठापनमप्युक्तेमारसंयहे भूतशुद्धिविधायेत्यंततोवैस्थापयेदसून् अस्त्राणान् अंतर्मातृ
काचहिर्मातृकान्यासावपितत्रैवकृत्वांतर्मातृकान्यासंबहिर्न्यासंततश्चरेत् न्यासस्यावश्यकत्वमु
क्ते गीतमीये ध्यानंजपार्चनाहोमाःसिद्धमंत्रकृतांअपि अंगविन्यासविधुरानदास्यंतिफलान्यमी
कपिलपंचरात्रे ऋषिछंदोदेवतानांविन्यासेनविनायदाजपः संसाधितोप्येषतत्रतुळफलंभवेदिति
अथमुद्राः तत्रबहिर्न्यासमुद्रादक्षिणामूर्तिसंहितायांपुष्पैरनामयाक्वचिवापि मनसावान्यसेदणून्
अणून्मंत्रान् अत्रैवंव्यवस्था पुष्पैर्देवतामूर्तौअनामयास्वदेहे मनसामूलाधारादिचक्रेषु तत्र
करस्पर्शसंभवात् अनामयासांगुष्ठया अंगुष्ठानामिकाभ्यांतुन्यासः सर्वत्रसंमतइतियद्यवाहि
नीवचनात् अंगन्यासमुद्रास्तुतंत्रराजादौ प्रसारितमनंगुष्ठंतर्जन्यादिचतुष्टयं हृदिमूर्धनिचां
गुष्ठहीनोमुष्टिः शिरवातले चकारात्पृथ्व्यवदेवमूर्धनिरंकधमारभ्यनाभ्यनादशांगुल्यस्तुवर्मणि तज
न्यादित्रयंनेत्रत्रयेनेत्रद्वयेद्वयं प्रसारिताभ्यांहस्ताभ्यांकृत्वानालत्रयंसुधीः तर्जन्यंगुष्ठयोरग्रेस्फ
लयन्बधयन्दिशः एषास्त्रमुद्रासंप्रोक्ताचिष्णोरेताः प्रकीर्तिताइति मुष्टीविनिर्गतांगुष्ठौसंयुक्तौहृदिवि

रिवारं विसर्जयामि नमः स्वस्थानं गच्छ गच्छेत्पुनराविसर्जयेत् नवाविसर्जनं तत आचम्यानेन सह्यार्थं
दानेन श्रीपरमेश्वरः प्रीयतां तच्च मंत्रेण नमस्कारा अपि कार्यः तत्रैव मर्त्यं समर्पयामीति पल्लववर्जि
ताः पूर्वोक्ता एव मंत्राः इत्याचारैर्द्वौ सूर्यार्चनं समाप्तं अथ प्रसंगान्नैमित्तिकजपविधिरुच्यते तत्काल
लउक्ते आश्वलायनाचार्येण न जपेत्संध्ययोरेवंकार्थं ब्राह्मणः क्वचित् प्राग्वापश्चाच्च तत्कालाच्छ
त्तः कामजपः सदेति तत्कालात्तद्विधिरुच्यते अमृत्युविनाशार्थं चतुर्वारमनुकूलं सावित्रीं प्रजपे
न्नित्यं सहस्रं ध्यानतत्परः शतादप्यधिकायुः स्याज्जपेन्नानेन मानवः श्रीमानरोगी विरजाविद्वान्मृ
ज्यंश्च बंधुमान् कपिलसंहितायां नमस्कंच मस्कंचैव रौद्रस्वत्वं विशेषतः तमुष्टुहीत्युचं वापि
सद्योजातादिपंचकं पंचाक्षरं महामंत्रं जपेदनुदिनं सुधीः आयुरारोग्यमैश्वर्यं संतती पूर्णजीव
नं संपत्समृद्धिसौख्यंच लभते शिवमासनात् दीर्घरोगी जपेदुद्वेगं नित्यं प्रातरुदङ्मुखः आरो
गी पूर्णजीवी च भवेत्क्षणमासयोगतः उदङ्मुखो जपेत्कामी निष्कामः प्राङ्मुखो जपेत् आचार्यः

तिता चतुःपंशाशिकावत्समध्यमासाप्रकीर्तिता अधमाप्रोच्यतेनित्यं सप्तविंशतिसंख्ययेति अयुतादि
संख्यजपेतु नखंडांकारयेन्मालांजपकर्मणिमानवः इतिमालाखंडननिषेधादेतासांमालानांजपसाध
नत्वासंभवेनशतसंख्यमणिघटितमालायाविधानाभावेपिअनायत्याशतसंख्यमणिघटितैवमालात्र
कल्पनीयाअयुतादिजपेप्रोक्तामालाक्षैःशतसंख्यकैरितिवचनादितिकेचित् अन्येतु अयुतादिसंख्य
जपेशतसंख्यवर्णमालैवद्रष्टव्या नतुमणिमयीएतस्यामालायाअखंडायाअत्रासंभवात् शतसंख्यम
णिमालाप्रतिपादकवचनस्यनिर्मूलत्वाच्चेत्याहुः अष्टोत्तरशताष्टोत्तरसहस्रादिसंख्योपयुक्ताकरमालाभै
रवीतंत्रे अनामामध्यमारभ्यकनिष्ठानुक्रमणे तु मध्यमामूलपर्यंताकरमालाप्रकीर्तितेति अनामाम
ध्यमूलमध्यायानामाग्रमध्यमूलपर्यंतमितिचवसुपर्वसुगणनायांकृतायांनववारंमंत्रजपोभवति एवं
द्वादशवारंपुनःपुनरावर्तनेनाष्टोत्तरशतजपोभवति द्वादशोत्तरशताष्टोत्तरसहस्रजपोभवति इत्य
मयुतादिषष्ट्युहनीयंजपस्याष्टोत्तरशतादिविषयेकारणमुक्तंऐतरेयब्राह्मणे तस्मादेतेषुकर्मस्वष्टवष्ट

वनूच्यंतदंद्रियाणांवीर्याणामवरुध्येइति शतादिसंख्यापयोगिनीकरमालोक्तातंत्रसारे अनामा मूल
मारभ्यप्रादक्षिण्येनवैक्रमात् मध्यमामूलपर्यंतंजपेद्दशसुपर्वसु तथा अंगुलीर्नवियुंजीतकिंचिदकुं
चितेतले अंगुलीनां वियोगेतुच्छिद्रेषु स्ववतेजपः अंगुल्यग्रेषु चयज्जप्तंयज्जप्तंमेरुर्लघितं पर्वसंधिषुय
ज्जप्तंतत्सर्वंनिष्कफलंभवेत् अक्षमालारचनप्रकारःयोगिनीतंत्रे ततोद्विजेंद्रपुण्यस्त्रीनिमित्तंयंथि
वर्जितं त्रिगुणंत्रिगुणीकृत्यसूत्रंप्रक्षाल्ययत्नतः तत्रांतरे ब्राह्मण्याचमुवासिन्यातदभावेन्यवर्णया
कार्पासनिर्मितंसूत्रंत्रिगुणंत्रिगुणीकृतं प्रक्षाल्यतत्रमालायांमणीन्युक्त्यानियोजयेत् अन्यच्चसूत्रां
तरेषुतुच्छोऽल्यमानयोर्नियमोनहि कार्पासव्यतिरिक्तेषुसूत्रेषु पाप्मे गोपुच्छावयवाकारामक्षमालां
विधायच मेवाख्यंयोजयेत्तदक्षमेकंमूलायसूत्रके यंथिकुर्यात्तदयेणकीर्तिताचाक्षमालिका माला
सूत्रंसमत्कुमारीये यथाशुक्लंतथारक्तंपट्टसूत्रंमथापिवा मंत्रशास्त्रे स्वयंयंथितमालातुशकस्यापिश्रि
यंहरेत्इति वराहसंहितायां अक्षान्यथोक्तोत्संहृत्यवियिधान्दोषवर्जितान् क्षालितान्चगव्येनपंचवे

दांतविद्यया सद्योजाताद्यैः पंचब्रह्ममंत्रैरित्यर्थः आरोपयेत्थेमस्त्रेद्विगुणत्रिगुणीकृते स्त्रेवाराजतेक्षौमे
 शणकेशादिवर्जिते कार्पासेवायथालाभंक्षालितेपरिशोभिते दृष्टेनष्टभागंचमुखेनमुखमेवच परस्परं
 रंतुसन्नत्वा मणयः सदृशाः शुभाः स्त्रेणवासुवर्णस्य मध्येमध्येचसांतरादिति अथमालासंस्कार
 स्तत्रचिंतामणो कुशोदकैः पंचगव्यैर्मांसांश्चक्षालयेत्तुथीः अश्वत्थपत्रनवकेमालां संस्थापयेत्ततः मा
 तृकास्तत्रविन्यस्यसद्योजातादिपंचभिः अभिमंत्र्यततोमालां पंचगव्येनवारिभिः प्रथमेनतुमंत्रेण
 तांमालांक्षालयेत्पुनः उद्धर्तयेद्वितीयेनचंदनेनसुगंधिना गुग्गुल्वगरुभिर्मांसांस्तृतीयेनसुधूपयेत्
 कस्तूरीचंदनाद्यैस्तुचतुर्थेनानुलेपयेत् सवान्मणीन्यंचमेनमंत्रेणत्वभिमंत्रयेत् तृतीयेनततोमेरुं
 शतवारममंत्रयेत् ततस्तैः पंचभिर्मंत्रैर्मांसांसम्यक्प्रक्षजयेत् अथप्रयोगः देशकालौ स्मृत्वाजप
 मालासंस्कारं करिष्ये कुशोदकसहितैः पंचगव्यैर्मांसांश्चक्षाल्यपश्चात्कारवत्संस्थापितेअश्वत्थपत्र
 नवकेमालांनिधाय अंआंइंईंद्यादिहंक्षंद्यंताः पंचाशन्मातृकाविन्यस्य अं सद्योजातं अं वामदे

स्फा

न्यसेत् निस्तर्जनीतादृशौतुशिरस्यथशिरवातले निरंगुष्ठकनिष्ठेतौनिरंगुष्ठप्रदेशिनी मुष्टीपृथक्
कृतौत्स्क्रंधात् दंतवर्मणिस्मृतौ तर्जन्यादित्रयनेत्रे तलास्पष्टोस्त्रैरितः शैवीषडंगमुद्रोक्ते
ति शक्तेरंगमुद्रास्तु गायत्रीजपप्रकरणे उक्ताः ऋष्यादिन्यासमुद्रा अपितत्रैव ऋषिष्ठंदो देवता
नां न्यासे त्वंगुल्या स्मृताः चतस्रंगुष्ठरहिता इति विद्वत्प्रभाषितं अथ जपमाला गोतमः अंगुल्या
जपसंख्या न मेकमेकमुद्रादृतं रेखायाष्टगुणं प्रोक्तं जीवैर्दशगुणाधिकं शतं स्याच्छंखमणिभिः प्रवा
लैश्च सहस्रकं ~~स्फटिकैर्~~ दशसाहस्रं मौक्तिकैर्लक्षमुच्यते पद्माक्षैर्दशलक्षं तु सौवर्णैः कोटिरुच्य
ते कुशयंथ्या च रुद्राक्षैरनंतफलमुच्यते आचारप्रकाशे स्कांदे प्रवालमुक्तास्पटिकैर्जसंकोटिफल
प्रदं तुलसीमणिनाथेन गणितं चाक्षयं भवेत् अगस्तिसंहितायां तुलसीकाष्ठघटितैर्मणिभिर्जप
मालिका सर्वकर्मणि सर्वेषामीप्सितार्थफलप्रदा मणिसंख्यामाह प्रजापतिः अष्टोत्तरशतं कुर्यात्
चतुःपञ्चाशिका तथा सप्तविंशतिका कार्या ततो नैवाधिका हिता अष्टोत्तरहिता माला उत्तमा सा प्रकी

जपेदिमि शक्तिमंत्रेणसंयंध्यशिवमंत्रंजपेच्छिवे ध्रुवेणमातृकाभिर्वायध्यतेमणयोयदि तदासर्वेपिज
सव्यामनवोमालयातया ध्रुवःप्रणवः प्रमादाद्गलिताहस्तामालाछिन्नाथवाभवेत् स्पृष्टावास्यानि
षित्वेनमूलमष्टशतंजपेत् मूलमितिशेषः तंत्रांतरे जपकालेप्रगोसव्यानियमेनमुमेधसा परदृ
ष्टिगतामालानिष्फलाजपकर्मणि जपकालेशमालांतुगुरवेपिनदर्शयेत् मध्यमानामिकांगुष्ठेगृही
त्वाजमाचरेत् शैवागमे तर्जन्यानस्पृशेत्सूत्रं कंपयेन्नचघर्षयेत् नस्पृशेद्दामहस्तेनकरभ्रष्टान
कारयेत् अक्षाणांचालनेंगुष्ठेनान्यमक्षंनसंस्पृशेत् जपकालेसदाविद्वान्मेरुंनैवविलंघयेत् परि
वर्तनकालेचसंघट्टनैवकारयेत् कलिःखट्खटशब्देदोलमानेचलन्मतिः चलितेचैवविद्वेषःस्फुटि
तेव्याधिसंभवः हस्तच्युतेमहाविघ्नः सूत्रच्छेदेविनश्यति चलितेमध्यमातोंगुल्यंतरगते अंगुष्ठेनाक्ष
मालांचचालयेन्मध्यमायतइतिवचनात् तथा कासेक्षतेचतुर्भायांएकमावर्तनंसृजेत् प्रमादात्तर्ज
नीस्पृशीभवेदावर्तनंत्यजेत् आवर्तनंमंत्रस्य जपन्निषिद्धसंस्पर्शेक्षालयित्वापुनर्जपेत् उत्तरतंत्रे ज

पादौ पूजयेन्मालां तोयैरभ्युक्ष्य यत्नतः विधाय मंडपस्यांतः सहस्रगतां च वा इष्टमंत्रेण मालायाः
प्रोक्षणं परिकीर्तितं ॐ मां माले महामाये सर्वशक्तिस्वरूपिणि चतुर्वर्गस्त्वयिन्यस्तस्मान्मे सिद्धि
दा भव पूजयित्वा ततो मालां गृहीयादक्षिणे करे बीजं गाणपतं पूर्वमुच्चार्य तदनंतरं अविघ्नं कुरु
माले त्वं मिति तां प्रार्थयेद्विजः मालां स्त्वहृदया संनेधत्वा दक्षिणपाणिना देवीं विचिंतयन्त्राप्यं कु
र्याद्वा सेन न स्पृशेत् जपान्ते तां न मस्तुत्य विदध्यान्मस्तु केततः त्वं माले सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदा भ
व शिव कुरु धमे भद्रे यशो वीर्यं च सर्वदा पुष्करं शिखि बीजं स्तुतुं स्तुतुं स्तुतुं स्तुतुं भवेत् आकाशशशि
संयुक्तं सिध्यै हृदयसंयुतं क्लीं सिध्यै नम इति एष पंचाक्षरो मंत्रो मालायाः परिकीर्तितः ग्रहणे स्तु
तने चैव पूजने विनियोजयेत् न धारयेत् करे मूर्ध्नि कंठे वा जमालिकां जपकाले जपं कृत्वा सदा शुद्धं स्तु
तिक्षिपत् बाल्यैरुपचारैरिष्टदेवतां संपूज्य जपं कुर्यात् यद्वा मानसैरुपचारैः पूजनं तत्प्रकारः प्रप
चसारे प्रथममुभयकरां गुणग्रेण उभयकनिष्ठिकयोः मध्यमपर्वणोः स्पृशन् ॐ गंधं परिकल्प्य

या मीत्युक्तागंधोपचारं समर्पयेत् पुनस्तथैव तर्जन्यग्रहये नांगुष्ठमध्यदेशसंस्पर्शपूर्वकं ॐ पुष्पं समर्पयामि
 ति पुष्पमुद्रया पुष्पोपचारं समर्पयेत् पुनरितरासुतिस्तृष्यंगुलीषु तर्जन्यादिषु अंगुष्ठेण मध्यदेशसं
 स्पर्शं पूर्वकं धूपदीपनैवेद्यमुद्राः क्रमेण ततन्नाम्ना पूर्ववदेव समर्पयेत् एवमेव सर्वत्र मानसपूजाप्रका
 रः अथवा कल्पांतरोक्तप्रकारेण गंधाद्युपचारमंत्राः लंष्ट्रिभ्यात्मने नारायणाय सत्यं गंधं कल्पयामि
 हं आकाशात्मने वासुदेवाय ब्रह्मपुष्पं कल्पयामि यंवस्वात्मने संकर्षणाय धूपं कल्पयामि
 रं अग्न्यात्मने प्रद्युम्नाय दीपं कल्पयामि वं अंबात्मने अनिरुद्धाय आनंदनैवेद्यं कल्पयामि मुद्रास्तु पु
 र्वोक्ता एव यद्वा केवलनैवेद्यमुद्राप्रदर्शनं तदुक्तं क्रमदीपिकायां ततो निवेद्यमुद्रिकां प्रधानया करद्व
 ये स्तृशब्दनामिकां निजं मनुजपन्त्रदर्शयेत् प्रधानयेत्यंगुष्ठेन व्यासः जपकालेन भाषेत ब्रतहोमादि
 केषु च एते वैवावसक्तस्तु यथा गच्छन्ति जोज्ञमः अभिवाद्य ततो विप्रयोगक्षेमं च कीर्तयेदिति यथागुमवेला
 यां तन्मनस्कः सन्नेव गच्छति तद्गजपादिष्वपि तन्मनस्क एव भवेदित्यर्थः विप्रमभिवाद्यतेन विप्रेण यो

ॐ अघोरेभ्यो० ॐ तसुरुषाय० ॐ ईशान इतिपंचमंत्रैरभिमंत्र्य सद्योजातेतिमंत्रेणमालापंचगव्येन प्रोक्ष्यश
तजलेन प्रक्षाल्यवामदेवेतिचंदनेनाघृष्य अघोरेतिगुग्गुल्वगुरुभिर्धूपयित्वातसुरुषेतिकस्वरीचंदना
दिनालेपयित्वा ईशानइतिमंत्रेणप्रतिमणिमंत्रादृत्यासर्वान्मणीनभिमंत्र्याघोरेभ्यदृत्यनेनमेरुंशतवा
रमभिमंत्रयेत्ततएतैरेवपंचभिर्मंत्रैर्गंधादिपंचोपचारैर्मालांप्रपूजयेदिति केचित्तुमंत्रयेत्पंचमेने
वप्रत्येकंतुशतंशतंइतियामलवचनात्प्रतिमणिशतवारमभिमंत्रणमाहुः प्रतिमणिदशवारंचे
तिधर्माधिसारः ग्रंथांतरे प्राणानांस्थापनंकुर्यात्तत्रावात्येष्टदेवतां इष्टदेवतांयदीयमंत्रजपस्तां
मूलेनाभ्यर्च्याभिमंत्र्यमातृकावर्णैश्चमूलतःमातृकावर्णैर्मूलेनचमालामभिमंत्र्येत्यर्थः आज्याहु
तिरेष्टशतंमूलेनजुहुयात्ततः संपाताज्यंतुमालायांप्रत्याहुतिविनिक्षिपेत् होमाशक्तौतुमूलेनमा
लायाअभिमंत्रणं होमसंख्यादिगुणितसंख्यायासाधकश्चरेत् अन्यच्चतंत्रांतरे यन्मंत्रस्यजपाद्य
र्थसामालासंस्कृतासुया तन्मंत्रस्यैवकुर्वीतजपनान्यस्यकस्यचित् शिवमंत्रेणसंग्रंथ्यशक्तिमंत्रं

शिभीमाशक्तिभ्योनमः दक्षिणहस्तेने रक्तदंतिकादुर्गोभामरीबीजेभ्योनमः वामस्तने अग्निवायुभगतत्वे
भ्योनमः हृदये न्यासेजपेचविनियोगायनमसर्वांगे ऐं हृदयाय नमः ह्रीं शिरसे स्वाहा ह्रीं शिखायै वषट्
चा मुंडायै कवचाय हुं विच्चेनेत्रत्रयाय वौषट् ऐं ह्रीं ह्रीं चामुंडायै विच्चे अस्त्राय फट् अथ ध्यानं खड्गं
चक्रगणेषु चापपरिधानशूलं मुमुंडी शिरःशंखं संधतीं करैस्त्रिनयनां सर्वांगभूषावृतां नीलाशमद्युतिमा
स्य पादशकांसेवे महाकालिकां यामस्तौ लघुते हरौ कमलजोहं तुं मधुकैटभं १ अक्षस्रकूपरशुगणेषु कु
लिशंपद्मं धनुःकुंडिकादंडं शक्तिमसिं च चर्मजलजं घंटां सुराभाजनं शूलं पाशमुदर्शने च दधतीं हस्तैः प्रवाल
प्रभां सेवे सेरिभमर्दनीमिह महालक्ष्मीं सरोजस्थितां २ घंटां शूलं हलानिशंखमुसले च कंधनुः सायकं हस्त
जौर्दधतीं घनांतविलसद्गीतां शुतुभ्यप्रभां गौरीदेहसमुद्रवां त्रिजगतां माधारभूतां महापूर्वामत्र सरस्वती
मनुभजे शुभादिदैत्यादिनीं ३ पूर्वोक्तप्रकारेण मानसैः पंचोपचारैरभ्यर्च्य जपमालां कवित्पात्रे संस्था
प्यशुद्धोदकेन मूलेन प्रोक्ष्य ॐ मां माले महामाये सर्वशक्तिस्वरूपिणि चतुर्वर्गस्त्रयिन्यस्तस्तस्मान्मे सिद्धि

गंक्षेमंचकीर्तयेदित्यर्थः अलब्धलाभयोगः लब्धस्य लक्षणं क्षेमः एतदितिरिक्तवाग्यमलोपेतुवैष्णव्यव
जपइतिपूर्वकं फेत्कारिणीतंत्रे जपकाले यदापश्येदृशुचिमंत्रउत्तमः प्राणाभ्यामंततः कृत्वा जपशे
षंसमापयेत् यदाचैवंभवेन्मंत्रीस्वयमेवाशुचिः पुनः स्नात्वा चम्ययथापूर्वन्यासंकृत्वा जपेदिति
न्यासोधिकारसंपादकः एतेन मूत्रोत्सर्गादवशुचित्वसंभवचैत्तन्नानं अन्यथा प्राणायामषडंगं
सानुकृत्वांशेषंसमापयेदिति प्रदीयते कपिलपंचरात्रे विक्षेपादथवालस्याजपहोमार्चनांतरा उ
त्तिष्ठतितदान्यासंषडंगं विन्यसेत्पुनः सिद्ध्यादिशोधनं मंत्रविशेषे तदपवादः मंत्रसंस्कारः पुर
श्चरणधर्माश्च यथांतरास्त्रेयाः विस्तरभियानावलिख्यते अथमालासंख्यानिवर्ज्यपदार्थान्प्राद्यगु
टिकांचाहसंयहकारः नाक्षतैर्नचपर्वैर्वानधान्यैर्नचपुष्पकैः नमृन्मयैः फलैर्वपि जपसंख्यां नकारये
त् लाक्षांकुसीदंसिंदूरंचंदनंचकरीषकं संमेल्य गुटिकां कृत्वा जपसंख्यां तु कारयेत् अथनवार्णवि
धिः डामरतंत्रे नवबीजनिबद्धोयंमंत्रस्त्रेलोक्यपावनः एतं जपतियोमंत्रीफलंतस्य वदाम्यहं वश्याभवं

तिकामिन्यो राजानोनुचरा इव नहस्ति सर्पदावाग्निचोरशत्रुभयं भवेत् सर्वाः समृद्धयस्तस्य जायन्ते च
 टिकाज्ञया नश्यन्ति दारुणारोणाः सत्यं सत्यं न संशयः अस्मिन् न वाक्षरे मंत्रे महालक्ष्मीर्व्यवस्थिता
 तस्मात्सुसिद्धः सर्वेषां सर्वदिक्षु प्रदीपकः अनेनास्य सिद्धादिविचारो नास्तीति स्थापितं अथ मंत्रोच्चा
 रः ऐं बीजमादींदुसमानदीप्तिं ह्रीं सूर्यतेजोद्युतिमप्रमेयं ह्रीं भूतवैश्वानरतुल्यं पतृतीयमानं तु
 सुखाय चित्तं चाशुल्यजांबूनदकांतितुर्यं मुंपंचमं रक्ततरं प्रकल्प्यं स्याद्वाषडुग्रार्तिहरं सुनीतं ये
 सप्तमं कृष्णतरं रिपुघ्नं विषादुरं त्वष्टममादिसिद्धं चैत्थम्वर्षां नवमं विशालं ऐं ह्रीं ह्रीं चामुंडाये
 विच्चेदिति न वाक्षरे मंत्राः न वाक्षरस्य ऋषयो ब्रह्मविष्णुमहेश्वरः कुंदां स्युक्तानि मुनिभिर्गायत्र्युष्णि
 गनुष्टुभः देव्यः प्रोक्ता महापूर्वाः कालीलक्ष्मीसरस्वति नंदाशाकंभरीभीमाः शक्तयोऽस्य मनोऽस्मृताः
 स्याद्वक्तृदंतिकादुर्गाभ्यामयोर्बीजसंचयः अग्निवायुभगास्तत्वं फलं वेदत्रयोद्भवं भगूः सूर्यः सर्वाभी
 ष्टप्रसिध्यर्थं विनियोग उदाहृतः ऋषिष्ठदो देवतानि कास्य हस्तु प्रविन्यसेत् शक्तिबीजानि स्तन

योस्तत्त्वानि हृदये पुनः मंत्राणां पल्लवो वासा मंत्राणां प्रणवः शिरः शिरः पल्लवसंयुक्तौ मंत्रकाम उद्यो भवेत्
अस्मिन्नवाक्ष्ये आदौ प्रणवो ज्यः शिरः पल्लवसंयुक्त इति समन्तरलिखितवचनात् न्यासहीनो भवेन्मू
को मृतः स्याच्छिरसाविनेति वचनाच्च न वशिरो वत्पल्लवस्याप्यावश्यकत्वात् तैस्तद्योगोपि कर्तव्य इति वाच्यं
अस्य वैदिकत्वेन ओंकारमुखरो मंत्रौ वेदागमसमुद्भवौ पल्लवस्त्वागमे मंत्रे वैदिके नास्ति पल्लव इति डामरेत
न्निषेधात् वैदिकत्वं तु भास्कररायैर्गुप्तवत्यामुक्तं ततः षडंगकुवक्षितविभक्तैर्मूलवर्णकैः एकेनैकेन चैकेन
चतुर्भिर्गुणलेन च समस्तेन च मंत्रेण कुर्यागानि षट्सुधीः यद्वा मया बीजं चंडिकायै हृदयादिनमोत्तमं
अथ वा चंडीं चंडिकायै व्यस्तेन समस्तेन षडंगकविति अथ प्रयोगः आचम्य प्राणानायम्य शुचौ देशे कंब
लाद्यासने ॐ एष्ट्वित्वयेत्युपविश्य स्वस्तिकाद्यासनं बद्ध्वा देशकालौ संकीर्त्य श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहा
सरस्वत्यात्मकं चंडिकाप्रीतिद्वारा सर्वाभीष्टसिद्ध्यर्थं नवार्णजपं करिष्ये अस्य श्रीनवार्णमंत्रस्य ब्रह्मविष्णुम
हेश्वराक्षयः गायत्र्युष्णिगनुष्टुभश्छंदसि श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वत्यो देवताः नंदाशाकंभ

इतिनवार्णविधिः अस्यचतुर्लक्षात्मकं पुरश्चरणं एवंध्यात्वाजैपेक्षक्षचतुर्कंतदशांशतः प्रायसान्नेन जु
 ङुयासृजिते हेमरेतसीति महोदधावुक्तेः यद्वा आश्विनस्यसितेपक्षे आरभ्यामिति थिं सुधीः अष्टम्यतं
 जपेक्षं जुङुयात्तदशांशतः इति गुप्तवत्युक्तप्रकारेण पुरश्चरणं अथशिवपंचाक्षरविधानं तत्रमंत्रोत्था
 रः शिवार्चनचंद्रिकायां हृदयं परं साक्षिलां सोनं तांतिको मरुत् पंचाक्षरो मनुः प्रोक्तः स्ताराद्यो यं षडक्षरः
 ब्रह्मोत्तरखंडे शिवपंचाक्षरं प्रक्रम्य महापातकदावाग्निः सोयं मंत्रः षडक्षरः प्रणवेन विनामंत्रः सोयं पंचाक्ष
 रो मंत्रः स्त्रीभिः श्रुद्देश्वसंकीर्णैर्धार्यते मुक्तिकांक्षिभिः नास्यदीक्षानहोमश्च न संस्कारो न तर्पणं न कालनि
 यमश्चात्र जप्यः सर्वैर्यं मनुः स्कंदपुराणे सूतसंहितायां नैमिषीया उच्युः भगवन् देवदेवस्य नीलकण्ठस्य श्रुति
 नः ब्रह्मपूजाविधिं विद्वन् रूपया भुक्तिमुक्तिदं इति प्रश्ने सूतः कथकः वक्ष्ये पूजाविधिं विप्रा इत्युपक्रम्य श्रीम
 त्पंचाक्षरेणैव प्रणवेन युतेन त्विति पूजासाधनमंत्रमभिधाय आश्रमभेदेन तथा स्त्रीणां च मंत्रे विशेषं दर्शयति
 प्रणवेन महादेवं सर्वज्ञं सर्वकारणं ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थश्च मुन्यतः एवं दिने दिने देवं पूजयेदं विना

पतिं प्रणवेनेति प्रणवयुक्तेन पंचाक्षरेणेत्यर्थः सन्यासीदेवदेवेशं प्रणवेनेव पूजयेत् नमो तेन शिवेनेव स्त्रा
णां पूजाविधीयते शिवेन मंत्रेण विरक्तानां च श्रद्धाणां मेव पूजा प्रकीर्तितेति पारिजाते भाले त्रिपुंड्रं कंभाति
गले रुद्राक्षमालिका वल्के षडक्षरो मंत्रः सरुद्रो नात्र संशयः एवं च ब्रह्मचारी गृहस्थवानप्रस्थानां ॐ नमः शि
वायेति प्रणवाद्यः षडक्षरः स्त्रीश्रद्धाणां तु शिवाय नमः नमः शिवायेति वा सन्यासीनां तु केवलः प्रणवः अस्य प्रणव
योगेन षडक्षरत्वेऽपि पंचाक्षर मंत्रजपं करिष्ये इत्येव संकल्पः पंचाक्षरः स प्रणवो द्विजराज्ञो विधीयत इति वासि
ष्ठादिवचनैः पंचाक्षरस्य प्रणवसाहित्यविधानात् शिवार्चनचंद्रिकायां वा मदेवमुनिश्रद्धः पंक्तिरीशोऽस्य देवता
षड्विर्वर्णैः षडंगानि कुर्यान्मंत्रस्य देशिकः जपे कालनियमः रामकल्पे सर्वेषां श्रुतिमूलानां नित्यानैमित्तिकात्मकं
कर्मणामविरोधे धैकालेषु जप इष्यते शिवगीतायामपि ब्राह्मं मुहूर्तमारभ्य आसमध्याह्नं जपेन्मनुं अतर्ध्वं कृते
जप्ये विनाशो भवति ध्रुवं पुरश्चरं विधायैवं सर्वकामफलेष्वपि नित्यनैमित्तिके वापि तपश्चर्या सुवापुनः सर्वदेवज
पः कार्यो न दोषस्त्वत्र कश्चनेति तत्रास्थाननियमोऽपि तत्रैव बिल्वमूले समाश्रित्य यो मंत्रानि विधानं जपेत् ए

केकदिवसेनैवतत्पुत्रश्वरणंभवेत् यस्तुबिल्ववनेनित्यंकुटींरुत्वाजेपेन्नरः सर्वमंत्राःप्रसिध्यन्तिजपमात्रेणके
 वलं अथप्रयोगः आचम्यप्राणानामभ्यर्च्यकेचलाद्यासनेष्टुत्वेत्युदङ्मुख उपविश्यपञ्चस्वस्तिकाद्यासनं बद्ध्वा
 देशकालावनुकीर्त्यममश्रीशिवसाक्षात्कारसिद्धिपूर्वकधर्मार्थकाममोक्षार्थसिध्यर्थश्रीसदाशिवप्रीत्यर्थवाश्री
 शिवपञ्चाक्षरविद्योपासनंकरिष्ये अस्याश्रीशिवपञ्चाक्षरविद्यायाः वामदेवत्रयः पंक्तिच्छन्दः श्रीसदाशिवादे
 वताममचतुर्विधपुरुषार्थसिध्यर्थजपेविनियोगः वामदेवर्षयेनमः शिरसिपंक्तिच्छन्दसेनमोमुखेसदाशिव
 देवतायैनमोहृदयेममचतुर्विधपुरुषार्थसिध्यर्थजपेविनियोगायनमः करसंपुटे ॐ हृदयायनमः नंशिरं
 मंशिखायै० शिंकवचायकुं० वांनेत्रत्रयाय० यंअस्त्राय० यद्वा ॐ ॐ सर्वत्रशक्तिधाम्नेहृदयायनमः ॐ
 नंनित्यतृप्तशक्तिधाम्नेशिरसे ॐ मंअनादिबोधशक्तिधाम्नेशिखायै ॐ शिस्वतंत्रशक्तिधाम्नेकवचा
 यकुं ॐ वांअलुप्तशक्तिधाम्नेनेत्रत्रयाय ॐ यंअनंतशक्तिधाम्नेअस्त्राय० अथध्यानं ध्यायेन्नित्यं
 महेशंरजतगिरिनिमंचारुचंद्रावतंसंरत्नाकल्पोज्ज्वलांगंपरशुमृगवराभीतिहस्तंप्रसन्नं पद्मासीनंसंमं

दाभवेतिसंप्रार्थ्यद्गीमिथ्येनमः इतिमंत्रेणपुनःपुनरावृत्तेनगंधादिभिःपंचभिर्गंधपुष्पाभ्यामेववासंपूज्यगंधवि
घ्नकुरुमालेत्वंगृह्णामिदक्षिणेकरे जपकालेतुसततंप्रसीदममसिधयेइतिदक्षिणहस्तेनवस्त्रादिनाच्छादि
तांमालांगृहीत्वास्वहृदयसमीपेधृत्वामध्यसामध्यपर्वावलंबिनींतांतर्जन्यावामहस्तेनचास्पृशान् एकमणि
ग्रहणेन्यमनुपादधानः क्रमादंगुष्ठाग्रेणमणीन्परिवर्तयन्महासरस्वतिचित्रेमहालक्ष्मीसदात्मिके महाक
ल्मानंदरूपेत्वतज्ञानसिद्धये अनुसंदध्महेचंदिवयंत्वांहृयांबुजेइतिमंत्रार्थमनुसंदधानः इष्टसंख्यंमंत्रंप्रा
रंभेप्रोक्तसंख्यावधौचप्रणवपुटितंजपित्वात्वंमालेसर्वदेवानांप्रीतिदाशुभदाभव शिवंकुरुधमेभदेयशोवी
र्यंचसर्वदाइतिसंप्रार्थ्यद्गीमिथ्येनमःइतिमालांशिरसिनिधायसुगुप्तस्थलेनिदध्यात् अथपुनःपुष्पादिमा
नसंपूजांतंविधायगुह्यातिगुह्यगोप्रीत्वंगृहाणास्मत्कृतंजपंसिद्धिर्भवतुमेदेवित्वत्वादात्मयिस्थिरेतिज
लधारयादेव्यादक्षिणहस्तेजपंनिवेदयेत् यच्चन्यदीयंजपंकरोतितदामयिीत्यत्रयजमानइत्युहइतिके
चित् अंतेसकृदाचम्यानेननवार्णजपेनश्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वत्यात्मकचंदिकाप्रीयतां

मूलांतेतुपदेदेयंमिंचामीत्यभिषेचने ॐ ऐं ह्रीं क्लीं चामुंडायैविच्चेचंडिकांतर्पयामि नमः ॐ ऐं ह्रीं क्लीं चामुंडायैविच्चेचं
डिकामभिषिंचामीति यद्वा ॐ ऐं ह्रीं क्लीं चामुंडायैविच्चेनमश्चंडिकामभिषिंचामीत्यभिषेकेविशेषउक्तः पुरश्चर
णचंडिकायांस्वसूर्ध्वन्यभिषेकइत्यपितत्रैव अन्यत्रतुदेवतायाः शिरसिवाभिषेकइत्युक्तं इतिशांडिल्यकुल
संभवमाटेइत्युपनामकनारायणात्मजव्यंबकविरचितेआचारैर्दौर्नैमित्तिकजपप्रकरणं अथपुराणश्रवणं च
तुर्वर्गचिंतामणौसर्वपापविनिर्मुक्तिकरणेयस्यस्यमानसं वर्ततेविधिवतेनपुराणंश्रूयतेध्रुवं प्रातःकालेसमु
त्थायदंतधावनपूर्वकं प्रातःस्नानंविधायैवजुहुयाज्जातवेदसं कृतान्हिकंसमाह्वयवक्तांशीलकोविदं सं
भाव्यासनदानेननमस्कुर्यात्समंजसा तत्रनमस्कारमंत्रः नमस्तेभगवन्व्यासवेदशास्त्रार्थकोविद ब्रह्मवि
ष्णुमहेशानांमूर्तेसत्यवतीसुतेतिश्रीमद्भागवतेपि तएकदातुमुनयः प्रातर्हुतहुताग्रयः सत्कृतं सतमासीनं प
प्रहृदिदमादरादिति अनेनप्रातर्होमोत्तरंपुराणंश्रोतव्यमितिलभ्यतेदेवस्तु कालांतरमाह इतिहासपुराणाद्यैः प
ष्ठसंसमकौनयेदिति सर्वपुराणेषुश्रीमद्भागवतंअवश्यंनित्यंश्रोतव्यं तदुक्तंपद्मपुराणे अंबरीषंप्रतिगोतमेन
अंबषशुकप्रोक्तं नित्यंभगवतंशृणु पठस्वस्वमुखेनापियदीकृषिभवक्षयमिति अथप्रयोगः आचम्यप्राणाना

यस्य देशकालौ संकीर्त्य सकलपातकक्षयपूर्वकमोक्षसिद्ध्यर्थं श्रीमद्भागवतश्रवणं करिष्ये ॐ सरस्वत्यै नमः
तिगंधादिभिः पुस्तकं संपूज्य ॐ व्यासस्वर्णपिण्डे वाचकाय नम इति वाचकं गंधादिभिः संपूज्य नमस्ते भगवन्नि
ति श्लोकेन नमस्कृत्य तन्मुखेन एकाग्रमनाः पुराणं शृणुयान् इत्याचारेण दौ पुराणश्रवणविधिः अथ नित्यदा
नविधिरभिधीयते याज्ञवल्क्यः दातव्यं प्रत्यहं पात्रे निमित्तेषु विशेषतः याचितेनापि दातव्यं श्राद्धाप्तं
तु शक्तितः स्मृतिरत्नावल्यां दातव्यं प्रत्यहं पात्रे स्वच्छः शक्त्यनुसारतः गौरवं प्राप्य ते दानात् न तु वित्तस्य
संग्रहात् आयासतः प्रलब्धस्य प्राणेभ्योऽपि गरीयसः गतिरेकैव वित्तस्य दानमण्वपि यत्नतः विदुराह
समानार्यो बह्व्यः संति बद्धप्रजाः सैकैव विरला काचिद्यादात्तु बुधवीरसुः यासादर्धतरो या सोऽस्थिभ्यः
किं न दीयते इच्छानुरूपो विभवः कदाकस्य भविष्यति अंजनस्य क्षयं दृष्ट्वा बल्मीकस्य च संचयं अवं
ध्यं दिवसं कुर्याद् दानाध्ययनं कर्मभिः ॥ महाभारते भीष्मोयुधिष्ठिरं प्रत्याह एकस्मिन् न्ययति क्रांते दिने दानं
विवर्जितं दस्युभिर्मुषितेभ्य इयुक्तमाक्रंदितुं शृणु तस्माद्विभवानुसारतः पूगीकलादिकमपि प्र

त्यहं देयमिति तार्क्ष्यार्थः अत्र प्रत्यहशब्दश्रवणादहनियदावादानमिति केचित् भट्टदिनकरस्तु उषोयेते
प्रयामेषु युंजते मनोदानाय स्वरयः इति मंत्रलिंगदर्शनात्सोमात्पूर्वनित्यं दानमाह इदंच नित्यं प्रत्यहशब्द
श्रवणात् इत्याचारेणैवेति नित्यदानविधिः अथ प्रातर्नित्यं समुवर्णज्यदानं मदनरत्ने विष्णुपुराणे स्वमात्मा
नं घृते पश्येद्यदीष्टे चिरजीवनं भविष्ये कांस्पपात्रस्थिता ज्येच आत्मनूपनिरीक्ष्य च समुवर्णं द्विजोदघा
त्सर्वविघ्नोपशान्तये हेमाद्रौ आयुष्यमथ वर्चस्यं सौभाग्यं शत्रुतापनं दुष्टप्रनाशनं धन्यं घृतावेक्षणमु
च्यते प्रयोगचिंतामणौ दद्यात्पूर्वमुखोदानं गृहीयादुत्तरामुखः आयुर्विवर्धते दातुः ग्रहीतुः क्षीयते न
तत् नाम गोत्रे समुच्चार्य संप्रदानस्य चात्मनः संप्रदेयं प्रयच्छति कन्यादाने तु पुंस्त्रयं अथ प्रयोगः आ
चमनादिदेशकालकीर्तनांते ममेतच्छरीरावच्छिन्नसमस्तपापक्षयसर्वग्रहपीडाशांतिशरी
रोत्थार्तिनाशमनः प्रसादायुरारोग्यादिसर्वसौख्यकामोहं समुवर्णं कांस्पपात्रस्था ज्यदा
नं करिष्ये स्वयंप्राङ्मुखः उदङ्मुखं द्विजं संपूज्य रूपं रूपमिति मंत्रेण स्वप्रतिरूपमाज्यः

तात्तुतममरगणेर्व्याघ्ररुतिंवसानं विश्वाद्यं विश्ववंद्यं निखिलभयहरं पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं मानसेः पंचोपचारैरभ्य
र्च्य नवार्णोक्तप्रकारेण माहायहणादिकृत्वा इष्टसंख्यां जपित्वा मालाप्रार्थनादि सर्वं उत्तरांगं नवार्णवत्कृत्वा सकृ
दाचम्य अनेन शिवपंचाक्षरविद्योपासनेन श्रीसांबसदाशिवः प्रीयतां अस्य चतुर्विंशतिलक्षात्मकं पुरश्चरणं
तत्त्वलक्षं जपेन्मंत्रं दीक्षितः शैववर्त्मना तावत्संख्या सहस्राणि जुहुयात्पायसैः शुभैः ततः सिद्धो भवेन्मंत्रः साध
काभीष्टसिद्धिदइति वचनात् यद्वालक्षपदे जपेद्वत्सनियमस्त्रोजितेन्द्रियः तावत्सहस्रं जुहुयात्तिलैः शुद्धैर्घृ
तप्लुतैः पायसैः पायसैः क्षीरवृक्षोत्पन्नसिद्धिर्वागणेश्वरेति वचनात्षट्शतलक्षात्मकं पुरश्चरणं इति शिवपंचाक्ष
रविधानं अथ पुरश्चरणानुकल्पश्चंद्रिकायां चंद्रसूर्योपरागे च स्नात्वा प्रयतमानसः स्पर्शादिमोक्षपर्यंतं
जपेन्मंत्रं समाहितः जपादशांशतो होमस्तथा होमात्तु तर्पणं तर्पणस्य दशांशेन मार्जनं कश्चित्किल होमे वि
धिस्तु वैदिकः प्रसिद्धः तां चिकस्तु मत्कृते सामान्यविधौ इष्टव्यः तर्पणमार्जनयोर्विधिर्महोदधौ एवं हो
मं समाप्याथ तर्पयेद्देवतांजलैः आवाह्यतदशांशेन तर्पणादभिषेचनं तर्पयामिनमश्चेति द्वितीयांतेष्टपूर्वकं

आ०६०

१०४

क्यस्य धर्मस्य दाना संभवः भूमिदानावपि समानत्वात् देवतानां गुरुणां च मातापित्रोस्तथैव
पुण्यं देयं प्रयत्नेन न पुण्यं नोदितं क्वचित् इति स्मृत्यंतरे विधर्मदानश्रवणाच्चेति अथ
देवपूजातत्कालः स्मृत्यंतरे प्रातर्होमं च कृत्वा वा ब्रह्मवादकं यद्दामाध्याह्निकं कृ
त्वा पूजयेत्पुरुषोत्तममिति मात्स्ये तु प्रातर्मध्यंदिने सायं देवपूजां समान्चरेत् अथ
कौविस्तरेणैव प्रातः संपूज्य केशवं मध्याह्ने चैव सायं च पुष्पांजलिमपि क्षिपेत् इत्य
क्तं एकपाकवतां पुत्रपितृभ्रातृणामपि पृथग् देवतार्चनमाहाचार्यः पृथगप्येकपा
कानां ब्रह्मयज्ञोद्दिजातीनां अग्निहोत्रं सुरार्चां च संध्या नित्यं भवेत्तथा निर्णय
सिंधौ बृहस्पतिस्तु एकपाकेन वसतां पितृदेवद्विजार्चनं एकं भवेद्विष्णुक्तानां तु
देवास्याद्गृहे गृह इत्याह देवसंख्याविशेषनिषेधआचारप्रकाशे गृहे लिङ्गद्वयं

१०४

नार्च्यगणेशत्रयमेवच शक्तित्रयंतथा मत्स्यकूर्मादिदशकंगृहे द्वौशंखौनार्चयेच्चैवशालग्रामशिलाद्वयं
द्वैचकैदारकायास्तुतथासूर्यद्वयंबुधः एतेषांपूजनेनित्यमुद्गं प्राप्नुयाद्गृहीति अन्यत्रतुचक्रांकमि
थुनंपूज्यंनैकंचक्रांकमर्चयेदित्युक्तंतेनविकल्पः वाराहे गृहेग्निदग्धाभग्नश्चनार्चाः पूज्याःवसुंधरे
ति निर्णयसिंधौ शालग्रामाःसमापूज्याःसमेषुद्वितमंनहि विषमानैवपूज्यास्तुविषमेष्वेकएवहि
शालग्रामशिलाभग्नपूजनीयासचक्रका खंडितास्फुटितावपिशालग्रामशिलाशुभा चमत्कारचिंता
मणौ नार्च्यागृहेशमजामूर्तिश्चतुरंगुललोधिका नवितस्त्यधिकाधातुसंभवाश्रेयदृढता पंचायतन
पूजापक्षे तत्कृत्वापनप्रकारैर्बोपदेवआह शंभौमध्यगतेहरीनहरभूदेव्योहरोशंकरेभास्येनागसुतारवौह
रणेशांजंबिकास्थापिताः देव्यांविष्णुशिवैकदंतरवयोर्लंबोदरेजेश्वरेनार्याःशंकरभागतोति सुखदाप्य
स्तास्तुतेहानिदाः इन्द्रःसूर्यः अजोविष्णुः आर्यादुर्गा शंकरभागदृशानदिकृतामारभ्योक्तरीत्यास्थापिताअति
सुखदानान्यथेत्यर्थः अत्रदिकुस्वल्पमुक्तंप्रयोगपरिजातेमंत्रशास्त्रे देवस्यमुखमारभ्यदिशांप्राचीप्रकल्प

आचा०दु

१०५

येत् तदादिपरिवाराणां अंगाद्यावरणस्थितिः विष्णुयामलेपि पूज्यपूजकयोर्मध्ये प्राचीप्रोक्ताविचक्षणेः
प्राच्येव प्राचीसोद्दिष्टा मुक्तावैदेवापूजनमिति आचारमयूखेतु पूज्यपूजकांतः प्राचीआगमोक्तपूजायामे
वतत्परिभाषायामुक्तत्वात् वैदिकपूजायांतु यत्रैवभानुस्तुवियत्युदेति प्राचींतुतांवेदविदोवदतीतिगौत
मोक्तप्रसिद्धप्राच्येवग्राह्येत्युक्तं बहुशिष्टाचारानुसारदिदमेवयुक्तं पूजाक्रमेतुविवदते तत्रतावद्विवि
नायकचंडीर्दशोविष्णुस्तुपंचमः अनुक्रमेणपूज्यंतेव्युत्क्रमेणमहद्भयमितिपाद्योक्तपाठक्रमानुसारेणपू
जाकार्येति केचिदाहुः राघवभट्टास्तु मुख्यपुष्पांजलिदत्वागणेशाद्यर्चनंभवेत् गणेशश्चैवमुख्यश्चे
तत्रसूर्यक्रमोद्भवेदितिवचनात् गणेशमारभ्येवसर्वत्रांगपूजा गणेशस्यमुख्यत्वेतुसूर्यमारभ्येतिमन्यंते
अत्रपुष्पांजलिशब्देनतदंतापूजालक्ष्यते पुष्पांजल्यंतरंवाविधीयतइति वस्तुतस्तुअयंपूजायामेवज्ञे
यः तत्रैवोक्तत्वात् वैदिकपूजायांतुस्थापनक्रमएव अतएववाजपेययाजिभिः विष्णुशिवगणेशसूर्यदु
र्गाभ्यानमइतिश्लिष्टमंत्रउक्तोविष्णुपंचायतने अथोपचाराः तेचअष्टोत्तरशतंचतुःषष्टिअष्टादशषोडशद

१०५

वलोक्य आज्यं तेजः समुद्दिष्टमाज्यं पापहरं शुभं आज्येन देवतास्तृप्यन्ति आज्ये देवाः त्रिषिता यालस्मीर्यञ्च मे दौस्त्रं
सर्वांगे समुपस्थितं तत्सर्वं नाशयाज्यत्वं त्रियमायुश्च वर्धयत्युच्चार्य संकल्प्योक्तफलकामः दूदं समुवर्णकांस्त्य
पात्रस्थाज्यं विष्णुदैवत्यं अमुकगोत्राया मुकशर्मणे तुभ्यमहं संप्रददेदिति जलपूर्वकं द्विजहस्ते दद्यात् दानसं
गतार्थं यथा शक्तिवक्षिणां दद्यात् अनेन कांस्त्यपात्रदाननापिनित्यदानसिद्धिः यथा काम्याग्निहोत्रेण नित्य
ग्निहोत्रस्येति स्वमात्मानं घृते पश्येदिति विष्णुपुराणवचने केवलावलोकतस्यैव विहितत्वादशक्तावलोक
नमात्रं न दानं इति समुवर्णकांस्त्यपात्रस्थाज्यदानं अथात्र प्रसंगाद्गोदानसमान्युच्यते तत्र याज्ञवल्क्य
श्रान्तसंवाहनं रोगिपरिचर्यासुरार्चनं पादशौचं द्विजोच्छिष्टमार्जनं गोप्रदासमं श्रान्तस्यासनशयनदाने
नश्रमापनयनं रोगिणां परिचर्या यथाशक्तीषधदानेन सुरार्चनं प्रसिद्धं पादशौचं द्विजानां समानाम
धिकानां वातेषामेवोच्छिष्टसंमार्जनं एतानि गोदानसमानीत्यर्थः तथा गृहधान्याभयोपानुष्ठानमाल्यानुले
पनं यानं च प्रियं शस्त्रां य्यां दत्वा त्यंतं सुखी भवेत् अमयं भीतत्राणं माल्यं मल्लिकादि अनुलेपनं कुंकुम
चंदनादिवृक्षमुपजीव्य माम्नादिकं प्रियं यद्यस्य प्रियं धर्मीदिकं शेषं प्रसिद्धं न च हिरण्यादिवत् धस्ते दातुमश

आचा० दु

१०६

निर्माल्यमपनोदयेत् शंखलक्षणमुक्तंक्रियासारे प्रस्थाबुप्रमितः शंखः श्रेष्ठस्तत्र्यंशसर्वकः
कः मध्यः स्यादर्धप्रमितः कनिष्ठः क्रमशोभवेत् सुश्वेतः प्रशुशिरवरः त्रिगुहोदीर्घाबुपद्धतिः
शंखस्यादर्चनेयोग्योयोसावलिकचक्षुषः अलिकचक्षुः स्त्रियंबकः तथाचतथैवताम्रस्पदि
कशंखेषु सुवर्णकलंधौतयोः न विद्यते भिन्नदोषोद्व्येधन्येषु विद्यते कलंधौतं रजतं शंखः शु
धो भवेत्तत्क्रतुषाभ्यां घर्षणेन चेति अथोपकरणलक्षणपरिजाते सपर्याविष्टं ब्रह्महस्तमा
नोन्नतं शुभं यद्वान्यूनसमुत्सेधं यथा विज्ञानुसारतः सपर्याविष्टं सिंहासनं सिंहापादयु
तं यद्वा हस्तिपादचतुष्टयं शार्दूलपादमथवा हेमरत्नपरिष्कृतं चतुरस्रं मध्यमेतु सरसीरुहवि
स्तृतं तपनीयमयं यद्वा रजतादिविनिर्मितं दारुजं वामणिष्ठं न स्वर्णपिष्टं विराजितं लोहजा
दीपिकास्तं भानुचतुर्हस्तप्रमाणकान् त्रिहस्तानेकहस्तान्वा द्विहस्तान्वा यथावलं ताम्रजाना
जतीयान्वा युग्मेस्तैः स्नेहधारकैः युग्मेर्वारुतिविस्तीर्णैर्बल्यस्तैर्वापरिष्कृतान् स्नेहाधारगतैः क्षि

सपद्मकोशैरलंकृतान् कुर्यादर्घ्यादिपात्राणि सौवर्णानीतराणि च राजतान्युभयाभावेश्चुद्धताम्रम
यानि वा तथा कार्तस्वरमयं च त्रंराजतं वाथपावनं अरुत्तिमानविस्तारं मध्येष्टदलसंयुतं प्रतिप
द्दलं मध्ये सुषिराणि शतं भवेत् अष्टोत्तरशतं भूयः पर्यंतदलमध्यतः खचितं च महारत्नैरेवंधा का
रासहकं धाराष्टकेन चायुक्तं अभिषेकाय कल्पयेत् व्याकोशपंकजाकारं शुद्धमुत्तमलोहजं आ
ट्टपरिमाणं भूयः पूरयोग्यं महाबिलं हस्तदीर्घजलस्नाविपार्श्वमानोपशोभितं कल्पयेदपरं स्नानपात्रं
मुक्तापरिष्कृतं यद्वा शंखनिभाकारं अग्रतो जलनालकं धूपपात्रं सरोजाभं सुवर्णादिविनिर्मितं पाद
योरपितस्य स्यादुत्सेधश्चतुरंगुलः अनेकमुषिरंतस्य पिधानं संहतं भवेत् अथवा विकसत्पद्मसदृ
शाकारशोभितं दीपपात्रं तथा नालमध्ये कुमुदकुड्मलं वर्त्याधारेः शतेनापि युक्तमष्टाभिरेव च विंशत्या
चाष्टभिश्चैव द्वाभ्यां वा दशभिश्च वा अष्टभिर्वा यथाशक्तिकल्पयेच्छिल्पिविज्ञमः तथानैवेद्यपात्रं व
क्ष्यामि केशवाय महात्मने हैरण्यं राजतं ताम्रं कांस्यं मृन्मयमेव वा पालाशं पद्मपत्रं वा पात्रं विष्णोरति

प्रियं तथानीराजनक्रियापात्र्योहेमादिद्रव्यनिर्मिताः वितालायतविस्तीर्णावृतमध्यसरोरुहाः नववा
सप्तवापंचतिसस्त्वेवावृतिर्भवेत् वाराहे शृणुतत्वेनमेदेविप्रियपात्राणियानिमे सौवर्णराजतंरामं
कास्यंचैवतुयद्भवेत्सर्वेभ्याम्यधिकंताम्रंतदेवममरोचते इत्युपकरणलक्षणं अथवाहनाद्युपचा
रलक्षणं तत्रावाहनंमहोदधौ मूलमुच्चार्यहृदयात्सुषुम्नावर्त्मनामहः द्वारेणब्रह्मध्रस्यनासारंश्च
विनिर्गतं पुष्पांजलौमातृकाञ्ज्योजयित्वाविनिक्षिपेत् मूर्तेपुष्पांजलिंचैतदावाहनमुदीरितं अथा
सनं ततावत्सप्तविधं पौष्पंदारवंचास्त्रचर्मणंकौशतेजसंशैलंचेति पौष्पपुष्पौघरचितंकुशस्त
त्रेणवेष्टितं अहिफेनादिकुसुमैर्निर्गंधैरचितंनहि यज्ञसारुसमुद्रतमासनंमस्तुणंशुभं सुदर्शना
तिविस्तीर्णंदारयंतत्प्रचक्षते वास्त्रंचर्मणचप्रसिद्धं यदासनंकुशमयंतलुकौशमितिस्मृतं आय
संसीमकंकांस्यंत्यक्ताताम्रादितैजसं शैलंरत्नमयंचारुशिलामयमपिस्मृतं पौष्पेषुतत्तदेवस्य
प्रीतिदैःकुमैर्वरं दारवेचांदनंश्रेष्ठंवास्त्रेकांबलशुभं चर्मणेशांबरशस्तैजसेषुहिरण्यं शैले

रापंचेतिषड्विधाः तत्रचतुःषष्टिरष्टोत्तरशतंचप्रायेणदेवीविषयएवोपलभ्यंतेतेचग्रंथांतराज्ञेयाः षोड
शसंख्यातुसंख्येयभेदान्नानाविधादृश्यतेतत्राश्वलायनैर्वक्ष्यमाणपरिशिष्टोक्ताएवषोडशोपचाराया
ह्याः दशोपचारास्तुज्ञानमालायां अर्घ्यःपाद्यमाचमनंमधुपर्कसनानिच गंधादिपंचकंचेतिउपच
रादशोदिताः पंचोपचाराअपितत्रैव गंधपुष्पेअपिधूपदीपौनैवेद्यंपंचमस्मृतं सर्वोपचारासंभवेग
ंधपुष्पमात्रेणैवपूजाकार्येतितिथितत्वेस्थितं सूर्योदयात्पूर्वघंटादिवाद्यैर्देवंप्रबोधयेत्तदुक्तपात्रे प्र
बोधेमज्जनेधूपेदीपनैवेद्ययोस्तथा नीराजनेचकुर्वतघंटावाद्यहिपूजकः तथाचद्योते विनाद्वर्यादि
घोषेणद्वारस्थाद्वाटनंमम महापराधंजानीयाद्वात्रिंशदितिमेप्रियेदिति तत्रैव वैनतेयांकिताघंटासु
दर्शनयुतापिवा अत्रवैनतेयपदंतत्तद्वाहनाद्युधोपलक्षणं तेनशिवादेर्नदित्रिशूलादियुताबोध्या नि
र्माल्यापुत्तरणंसूर्योदयात्पूर्वमुक्तंस्मृत्यंतरेदेवायत्रसनिर्माल्यास्तरणेरुदयात्परं द्वादशग्रामसंभू
तंपातकंतस्यमस्तके स्कादे मध्यमानामिकामध्येपुष्पंसंगृह्यपूजयेत् अंगुष्ठतर्जन्यग्राम्यां

आचा० दु

१०६

सूर्ये तरेभ्यः शंखेन वेति त्वचभास्करे महोदधौ तु हेमद्वयोदुंबराङ्गरीतिदारुसमुद्रं पालाशं पद्मपत्रं
वास्मृतं पाद्यादिभाजनं अशक्तावर्घ्यपात्रेण पाद्यादीनि निवेदयेत् पाद्यादीदेव शरीरे देयानि तदुक्तं त्व
चभास्करे प्रतिमादिषु यद्योग्यं गात्रे दातुं च तन्न नो दद्यादयोग्यं पुरतो नैवेद्यं भोजनादिकं तत्रापि पा
द्यं पादोपर्येव दद्यात् मूलश्लोकनमोमंत्रेण पाद्यं पादांबुजेर्पयेदिति महोदधावुक्तत्वात् इति पाद्यं अ
थार्घ्यं महोदधौ अर्घ्यपात्रे क्षिपेदूर्वातिलदर्भाय सर्षपान् यवपुष्पाक्षतानां धंमूर्ध्नि तेनार्घ्यमाच
रेत् यद्द्वारत्नकोकेशो कुशाक्षततिलव्रीहियवमाषप्रियंगवः सिद्धार्थकसमायुक्तद्व्यर्घ्यस्य तु विशेष
तः महोदधौ विहाय शंकरं सूर्यमर्घ्यं शंखः प्रशस्यते इत्यर्घ्यं अथाचमनीयं त्वचभास्करे उदकं दी
यते यत्तु प्रसन्नं फेनवर्जितं आचमनाय देवेभ्यस्तदाचमनमुच्यते जानी ॥ लवंगकं कोलैर्मतमाचम
नीयकं केवलं तोयमेवैतद्द्याहान्यैरमिश्रितं जाजीतातीफलं तथाचमनपात्रेऽपि दद्याज्जातीफलं मुने
इति वचनांतरात् यद्द्वारत्नकोशे एलालवंगोक्षीरं कंकोलं च चतुर्थकं आचाममिति विज्ञेयं यथा

१०६

लाभं प्रगृह्य च इदं मुखेयं दद्यादाचमनं वस्त्रे इति महोदधावुक्तेः तथा च तत्रैव पाद्यादिद्रव्याभावे तु तस्मै
रन्नक्षतान्क्षिपेत् इत्याचमनीयं अथ मधुपर्कः तृचभास्करो दधिसर्पिर्जलं सौद्रं सितेत्येभिस्तु पंचभिः प्रो
च्यते मधुपर्कोयं सर्वदेवौघतुष्टिदः जलं तु सर्वतः स्वल्पं सितादधि घृतं समं सर्वेषामधिकं सौद्रं मधुपर्के
प्रयोजयेत् दधिसौद्रमिति द्वाभ्यां मधुपर्कपरे जगुः यद्द्वारत्नकोकशो इक्षुर्मधुघृतं चैव पयोदधिस
हैव तु प्रसूतप्रमाणं वा यात्यं मधुपर्कमिहोच्यते इह कांस्यपात्रं प्रशस्तं अयं च मुखे देयः पात्रे तु मधुप
र्कस्य दध्याज्यं च मधुक्षिपेत् मूलश्लोकसु धामं वैर्दद्यात्तं वदने प्रभोरिति महोदधावुक्तेः मधुपर्कोत्तरं
अंगत्वेनाचमनीयं इति मधुपर्कः अथ पंचामृतस्नानानि तत्र दुग्धदध्याज्यशर्करामधूनि दुग्धदध्याज्य
मधुशर्करा इति वाक्म इति महार्णवे पंचद्रव्याणि समान्येवेत्यपि तत्रैवोक्तं पंचद्रव्यालाभे संग्रहे मधु
दध्नामलाभे तु घृतस्य च न राधिष क्षीरस्नानेन चैकेन सर्वसं पूर्णतां व्रजेत् अभ्यंगमाह महोदधिः ग
धते लंततो दद्यादिति तत उद्धर्तनं रत्नकोशे शालिपिष्टं च गंधांश्च पलालस्य तु भस्मकं शिलाचूर्णं तु संग्रो

आचा०दु

१०९

क्तं अथोद्धर्तनमाहरेदिति नरसिंहपुराणेपि यवगोधूमयोश्चूर्णे रुद्धर्योष्णेनवारिणा प्रक्षाल्य देवदेवे
शवारुणं लोकमाप्नुयात् पादपीठं तु यो भक्त्या बिल्वपत्रैर्निधर्षयेत् उष्णांबुना च प्रक्षाल्य सर्वपापे
प्रमुच्यते महोदधौ हरिद्राद्यैस्तमुद्धृत्य स्नापयेद्दुभयं पठन् इत्युद्धर्तनं अथ स्नानं मंत्रतंत्रप्रकाशे
अक्षतागंधपुष्पाणि स्नानपात्रे तथा त्रयं विष्णुधर्मपुष्पादकेन गोविंदं तथा गंधोदकेन च स्नापयित्वा न
रो भक्त्या युगं स्वर्गाधिपो भवेत् जलेन वस्त्रप्लुतेन यस्नापतिकेशवं सर्वपापविनिर्मुक्तः शताब्दं
मोदते दिवि स्नानोत्तरं वापंचामृतस्नानादीति केचित् प्रयोगपारिजाते व्यासः प्रतिमापट्टयंत्राणां
नित्यस्नानं न कारयेत् कारयेत् सर्वदिवसे यदा वामलधारणं लेप्यादिमूर्तौ स्नाने विशेषस्त्रिचभास्क
रे सद्यः स्निग्धे मृन्मये वा सर्पिः सिंदूरजे तथा श्रीचंदननिघर्षे वा लेपने प्रतिमा तनौ अंतिकस्था
पितेरवड्गे स्नापयेद्दर्पणे धवा कमलाकराह्निके नृसिंहपरिचर्यायां जन्मप्रभृतियत्किंचित्कुरुतंतु स
मर्जितं नश्यति द्वादशीदिने हरेर्निमाल्यलंघनात् स्नानं यो हरयोदयाद्वादश्यां वैष्णवो दिवा ज

१०९

रत्नभवंश्रेष्ठं अतर्पेदिभुवं कुशीयान्येवासनानि देवतायाविहितान्येवसाधकस्यापि पौष्यभिन्नानि द्विरदेवं
 तसहितानि परिमाणेतुविशेषः चतुर्विंशत्यंगुलेन दीर्घकाणसनं मतं षोडशांगुलविस्तीर्णं उक्तायेच
 तुरंगुलं षडंगुलं चाकुर्यात्पूर्वोक्तं सिद्धिदायकं षडंगुलाधिकं कुर्यान्नोद्धितं तु कदाचन बद्धदीर्घं बद्ध
 छायां तथैव बद्धविस्तृतं दारुभूमिसमं प्रोक्तमन्यदास्तरणं मतं अत्र भूमिसममित्यनेन तत्र जपूजावि
 निषेध उक्तस्तदुपर्यासनांतरावश्यकता च सिध्यति स्वस्योपवेशने यदि स्थलाभावस्तथा यैव पूजाकार्या
 यद्यासितुं न संस्थानं विद्यते तोयमध्यतः अन्यत्र वा तदा स्थित्वा देवपूजां समाचरेत् इत्यासनं अथ
 पाद्यं आहामरसिंहः पादार्थमुदकं पाद्यं पाद्यं पादार्थवारिणी विष्णुपादोदकधारणपानादिविधिष्वपि
 पादोदकशब्देन पाद्यस्यैव ग्रहणं न स्नायीयादिजलानामिति भक्तिमीमांसातंत्रेशादित्यमुनिना पादोदकं
 तु पाद्यमप्यासेरित्यधिकरणे निर्णीतं पाद्यद्रव्याणिरत्नकोशे पञ्चविष्णुपणीचिद्वर्षश्यामाकमेव च
 चत्वारि पाद्यद्रव्याणि लब्ध्वापि समाचरेत् केवलं तोयमेवैतदितु क्वचित् ततैजसापात्रेण सर्वभ्यो देयं

दे

घंटाशब्देनरैः कार्यः सर्ववाद्यमयीयतः श्रीमद्भागवते चंदनोशीरकर्पूरकुंकुमागरुवासितैः सलिलैः स्नाप-
येन्मंत्रैर्नित्यदाविभवेसति स्वर्णघर्मानुवाकेन महापुरुषविद्यते पौरुषेणापि सूक्तेन सामनी राजनादिभिः रक्त-
दे स्नानकाले तु देवस्य अग्रं दहते तु यः सप्तजन्मार्जितं पापमतिक्रम्य हरिं विशेत् आचारद्योते देवं स्नामा-
ईगात्रं तु वस्त्रेण परिमार्जयेत् तस्य जन्मार्जितस्यापि भवेत्पापस्य मार्जनं इत्यभिषेकः अथ वस्त्रं नरसिं-
हपुराणे वस्त्राभ्यामच्युतं भक्त्या परिधाय्य विचित्रकं सोमलोके रमित्वा तु विष्णुलोके महीयते तच्च भा-
स्करे रक्तं कौशेयकं देव्याः पीतकौशेयकं हरेः रक्तकंबलकः शंभोः परमप्रीति साधनः कार्पासं सर्वतोभद्रं
चित्रं सर्वसुरप्रियं नैकांतरं श्रीविष्णोः शंभोर्नैकांतरं नीलकं नीत्यारक्तं तु यद्वस्त्रं सर्वथा तन्निषिध्य-
ते विचित्रे वाससि पुनर्नीली रागो न दोषकृत् देव्या एव च तादृग्वैनान्यस्मै तु कदाचन महोदधौ पी-
तं विष्णोः सितं शंभोरक्तं विघ्नार्केशक्तिषु सच्छिद्रं मलिनं जीर्णं त्यजेतैलादिदूषितं वितस्त्रिमात्रं वस्त्रमि-
ति दानहीनवत्यां वस्त्रालंकारादिन प्रत्यहमपूर्वं वस्त्रमभ्युक्षणाखुल्ये देपरं तु दिने दिन इति तत्त्वसाग

रसंहितोक्तेः अपरंपत्रपुष्पादि निर्माल्यं न भवेद्दस्त्रस्वर्णवस्त्रस्वर्णरत्नविभूषणमिति विद्याधरीयनिबंधा
च्च वस्त्रं निषिद्धं चाराहे नीलीरंजितवस्त्रं यो मर्त्यो मर्त्यं निवेदयेत् न च मंक्षालितं चैव सचिरं गौरवे वसेत्
अस्यापवादः स्मृत्यंतरे उर्णायां पट्टवस्त्रे वा नीलीरागेन दुष्यति इति वस्त्रं अथ यज्ञोपवीतं दानेन सुरेभ्यो
ब्राह्मणाय च भवेद्दिप्रश्चतुर्वेदीश्रुद्धीर्नीचसंशयः पारिजाति रूतं शास्त्राक्तविधिना सौवर्णं देवमानतः
त्रिवृतं यं थिसंयुक्तं उपवीतमिति स्मृतं बृहन्नारदीये त्रिवृतं श्रुक्लपीतं वा पट्टसूत्रादिनिर्मितं दत्त्वा उपवीतं रू
द्राय भवेद्देहांतपारगः इदं यज्ञोपवीतं पुं देवतेभ्यो देयमिति तृचभास्करे यज्ञोपवीतमपि प्रत्यहं नापूर्वं
वस्त्रसमत्वादिति हरनाथः अथालंकाराः तृचभास्करे किरीटं च शिरोरत्नं कुंडलं च ललाटके इत्यादि
नापुराणादिभेदे न बहवो भेदा अलंकाराणां तत्र तत्र प्रतिपादिताः घंटा च मरकुभादिपात्रोपकरणादिकं
प्रावरः पात्रं न पात्रं च गंडुषो गृहमेव च पर्यंकादियदन्यच्च सर्वतदुपभूषणं शिरोगतानि चेद्दद्यात्सौ
वर्णान्येव सर्वदा यैवेयं कादिकं सर्वं सौवर्णं राजतं तु वा निवेदनीयं देवेभ्यो नान्यत्रैजससंभवं शिति

रंगादिसंजातपात्रोपकरणादिकं दद्यादायसर्वजंतुभूषणं न कदाचन सर्वताम्रमये दद्याद्यत्किंचिद्भूष-
णादिकं सर्वत्र स्वर्णवताम्रमर्घ्यपात्रेततोधिकं तान्निदेवाः प्रमोदन्ते तान्निदेवाः सदास्थिताः सर्वदे-
वप्रतीकारं तस्मान्नामं प्रयोजयेत् इत्यलंकाराः अथ गंधाः तत्र सर्वदेवसाधारणगंधाष्टकं रत्नकोशो-
मांसीमलयजं चैव कुंकुमोशीरमेव च द्विवेरिं चैव कोष्ठंतु कर्पूरं चाग्रं तथा गंधद्रव्याणि चाष्टौ तु गृ-
हीत्वा च विशेषत इति देवताभेदेन गंधाष्टकानि शारदायां चंदनागरुकर्पूरचोरकुंकुमरोचनं
जयमांसीमुरयुतं शङ्कैर्गंधाष्टकं मतं चंदनागरुकर्पूरतमालजलकुंकुमं कुशीतकुष्ठसंयुक्तं शै-
वंगंधाष्टकं मतं चंदनागरुद्विवेरकुंकुमं कुष्ठसेव्यको जयमांसीमुरयुतं विष्णोर्गंधाष्टकं मतं तृचभ-
स्करे सेव्यकुंकुमं कुष्ठं द्विवेरागरुचंदनं जयमांसीमुरश्चेति सौरगंधाष्टकं मतं मदनरत्नेगारुदे-
कस्तूरिकायादौ भागो चत्वारश्च दनस्य तु कुंकुमस्य त्रयश्चैकं शशिनः स्याच्चतुः समः शशीकर्पूरः
कर्पूरचंदनं दर्पः कुंकुमं च समो शकं सर्वगंधमिति प्रोक्तं समस्तमुरवल्लभं मंत्रराजानुष्ठुब्धिधाने

नमप्रभृतियत्किंचित्कृतं तु समर्जितं नश्यति द्वादशीदिने तृप्यं बाह्याय तु गच्छति इति दिवा स्नाननिषेधात्
 रात्रौ सायं संध्योपासनानंतरं स्नानादिषोडशोपचारैः पूजाकार्यादिवा तु पंचोपचारैरेवेति अत्र वैष्णवग्रहणा
 द्विष्णुदीक्षावतामेवायं नियम इति केचित् इति स्नानं अथाभिषेको महोदधौ ततः सहस्रं शंखेन शतं वा श
 क्तितोपि वा गंधयुक्तोदकैरीशमभिषिंचेन्मनुजपन् तत्रांतरे महाभिषेकं सर्वत्र शंखेनैव प्रकल्पयेत्
 सर्वत्रैव प्रशस्तोक्तः शिवस्वर्यार्चनं विना आदित्यपुराणे उद्धरिष्याजलं यात्यं नाप्नु शंखं निमज्जयेत्
 शखस्य पृष्ठसंलग्नं पयःपापकरं ध्रुवं शिवार्चनचंद्रिकायां शिवंगवयश्चुंगेण केशवशंखवारिणा विघ्नाकै
 ताम्रपात्रेण स्वर्णेन जगदंबिकां अभिषेकपात्रलक्षणमुक्तं प्राक् स्कादे कपिलाक्षीरमादाय शंखे कृत्वा
 जनार्दनं यज्ञायुतसहस्रस्य स्थावयित्वा लभेत्फलं तत्र ताम्रमूर्तेर्गव्याभिषेको न निषिद्धतदुक्तं पद्मिंश
 न्मते स्नानतर्पणदानेषु ताम्रे गव्यं न दुष्यति होमकार्ये तथा दोहेपोके च परिवेषणे स्कादे वादिन्न निन है
 रुचैर्गीतमंगलसंस्तवैः यः स्नापयति देवेशं जीवन्मुक्तो भवेद्धिमः वादित्राणामभावे तु पूजाकाले च सर्वदा

आचा०दु

११२

बंधगर्वयोः स एव इव्यवचनः पुंसि भूम्नि च गद्यत इति विश्वकोशात् बराहपुराणसूत्रात् तृतीयमाहा-
त्म्ये द्रवीभूतं दृतं चैव द्रवीभूतं च चंदनं नार्पयेन्मम तु स्यर्थं घनीभूतं तदप्येत् इति गंधाः अथ पुष्पा-
णि तत्र विष्णो आचारप्रकाशे स्कादे वासंती मल्लिका पुष्पं तथा चैवार्षिकी तु या कुसुमं यूथिके द्वे च
तथा चैव वातिमुक्तं केतकं पंचकं चैव माद्यवृत्तकमेव च पुरंधी मंजरी पुष्पं चूत पुष्पं तथैव च पा-
टलायास्तथा पुष्पं नीलमिंदी चरं तथा बंधुजीवक पुष्पं च कुसुमं कुकुमस्य च जाती पुष्पाणि सर्वा-
णि कुंद पुष्पं तथैव च कुमुदेष्वेतरक्ते च श्वेतरक्ते तथां बुजे एव मादी निपुष्पाणि दातव्यानि सदाह-
रेः तथा मंजरी सहकारस्य केशवोपरिनारद इच्छति ये महाभागा गोकोटिफलभागिनः वामनपुराणे
जाती शताह्लासु मनाकुंदं चांबुपटं तथा बाणं च चंपकां शोकरवीरं च यूथिका पारिमं डं पाटला-
चंबुकुलं गिरिशालिनी तिलकं जासुवनजं पीतकं तगरं तथा एतानि सुप्रशस्तानि कुसुमान्य च्युता-
चने सुरभीणि तथान्यानि वर्जयित्वा तु केतकीं अत्र विहितं प्रतिषिद्धत्वात् केतक्या विकल्प एव

११२

तिकेचित् अन्येतुनिषेधेकेतकपदंधत्तरपरंवनकेतकपरंवेत्याहुः शताह्वाअशोकः अंबुपटः कर्णिकारः
जासुवनजंजपागिरिशालिनीश्वेतकुटजायूथिकाजुयी विष्णुरहस्ये मल्लिकांतुदिवारात्रौनक्तं संपाक
यूथिके नद्यावर्तं चार्धरात्रे मालतीघ्रातरेवच इतराणि च पुष्पाणि दिवा भागवतर्पयेत् मल्लिकावेल
मोगरा जटमल्लयंथे येषां च संति पुष्पाणि प्रशस्तान्यर्चने हरे पल्लवा अपि तेषां स्युः शस्ता अर्चवि
धौ हरेः अथ पत्राणि अपा मार्गस्य प्रथमं भृंगराजमतः परं तस्माच्चखादिरं श्रेष्ठं शमीपत्रमतः परं
दूर्वापत्रं तथा श्रेष्ठं ततोऽपि कुशपात्रकं तस्माद्दमनकं श्रेष्ठं ततोऽबिल्वपत्रादपि हरेस्तुलसी पत्रमुत्तमं
एतेषां तु यथा लाभपत्रैश्चैवा र्चयेद्धरिं स सर्वपापनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते तथा बिल्वपत्रैररवा
डिश्च सकृद्देवं प्रपूज्य वे सर्वपापविनिर्मुक्तो ममलोके सतिष्ठति विष्णुरहस्ये च सकृदभ्यर्च्य गोविंदं
बिल्वपत्रेण मानवः मुक्तिर्भागी निरातंकः कृष्णस्यानुचरो भवेत् पात्रे तावद्दर्जंति पुष्पाणि तथा मु
क्ता मर्यानि च यावन् प्राप्यते पुण्या तुलसी विष्णुवल्लभा स्कांदे मणिकांचनपुष्पाणि तथा मुक्ता मर्या

निच तुलसीदलपत्रस्य कलां नार्हति षोडशीं पादौ तुलसीं प्राप्य यो नित्यं न करोति मयार्चनं तस्याहं प्र
तिगृह्णाति न पूजां शतवर्षिणीं तथा तुलसीदलजामालामेकादश्यां विशेषतः मुच्यते सर्वपापेभ्यो यद्य
पि ब्रह्महा भवेत् तन्मूलमृत्तिकां चांगेरुत्वा स्नाति दिने दिने दशाश्वमेधावभूथस्नानजलभते फलं
भविष्यत्पुराणे अवकः कर्णिकारस्तु किंकरा तोहरेस्तथा किंकिरातः पीताग्रकः विहितप्रतिपिद्ध
मित्यर्थः अथ निषिद्धानि ज्ञानमालायां कलिकाभिस्तथाने ज्यं विना चंपकपंकजैः शुक्लैर्न पूजये
द्विष्णुपत्रैः पुष्पैः फलैरपि विष्णुधर्मोत्तरे न गृहे करवीरोत्थैः कुसुमैर्न येद्वरिं पतितैर्मुकुलैर्न
श्वामैर्न जंतुदूषिभिः आध्यातैर्न गसंस्पृष्टैर्नूषितैश्चैव नार्चयेत् अत्र गृहे करवीरोत्थैरित्यस्यारो
पितवशात् गृहजातैरित्यर्थः बंधूककरवीरे तु न गृहे रोपयेत्कचिदिति वामनोत्तये कवाक्यत्वादिति
आचारसारे तु यथाश्रुतमेव युक्तमित्युक्तं तथा अन्यायतनजातानि कटकानि तथैव च रक्तान्य
कालजातानि चैत्यवृक्षोद्भवानि च श्मशानजातपुष्पाणि नैव देयानि कर्हि चित् तथा च करानीतं

शान्तिकेपौष्टिकेनित्येगंधस्याद्यक्षकर्मः त्रिपलंचंदनं प्रोक्तं कुंकुमंतत्समं स्मृतं तदर्धं कर्पूरं ज्ञेयं
घनसारश्च तत्समः पलेनैकेन कस्तूरीमलेनाक्षद्यक्षकर्मः यथा लाभानि मान्निहान्कलयेत्संग्रह्य
यानया एकं कर्तुमशक्तश्चेद्वैकैकेनापि पूजयेत् चंद्रिकायां पात्रे गंधेभ्यश्चंदनं श्रेष्ठं चंदनाद्
गुरुर्वरः रुष्णागरुः स्ततश्श्रेष्ठः कुंकुमंतु ततो वरमिति आचारसारे गारुडोददातिहरेर्नित्यं तुलसी
काष्ठचंदनं युगानिवस + ते स्वर्गं अनंतानि नरोत्तमः सर्वेषामपि देवानां तुलसीकाष्ठचंदनं पि
तृणांच विशेषेण सदा भीष्टं हरेर्यथा तुलसीदललत्तेन चंदनेन जनार्दनं विलेपयति यो नित्यं लभ
ते चिंतितं फलं गंधपात्रमुक्तं स्कंदपुराणे विलेपयति देवेशं शंखे कृत्वा तु चंदनं परंगत्वा परं प्री
तिकरोति शतवार्षिकी शंखेशं खपात्रेशं खपात्रस्थितं गंधं मंत्रैर्दधात्कनिष्ठयेति पादार्थादर्शोक्ते
ताम्रपात्रनिषेधः संग्रहे हस्ते यतानि पुष्पाणि ताम्रपात्रे च चंदनं गंधोदकं चर्मपात्रे निषिद्धं सर्व
कर्मसु अत्र गंधान्त्समर्पयामीति बद्धवचनांताः प्रयोगः कर्तव्यः गंधो गंधक आमोदे देवेशे सं

नेनाक्षतनिषेधोवतरति अथशिवेविहितपुष्पाणि आचारप्रकाशे अर्कपुष्पेतथैकस्मिंछिवायविनि
वेदिते दशदत्तासुवर्णस्ययत्फलंतदवानुयात् यत्फलंतदवानुयात् अर्कपुष्पसहस्रेभ्यः करविरंवि
शिष्यते करवीरसहस्रेशोबिल्वपत्रंविशिष्यते बिल्वपत्रसहस्रेभ्योऽद्रोणपुष्पंविशिष्यते द्रोणपुष्प
सहस्रेभ्योऽपामार्गंविशिष्यते अपामार्गसहस्रेभ्यः कुशपुष्पंविशिष्यते कुशपुष्पसहस्रेभ्यः शमीपु
ष्पंविशिष्यते तथा पद्मपुष्पसहस्रेभ्योऽबकपुष्पंविशिष्यते बकपुष्पसहस्रेभ्य एकंधत्तूरकंवरं
बकोबकुलः तथा चंपकोशीरतगरंतथावैनागकेसरं पुन्नागंकिंकरातंचद्रोणपुष्पंतथाश्रुभं शि
शपोदुंबरश्चैवजपामल्लीतथैवच मल्लीवेलमोगरा पुष्पाणियज्ञरक्षस्यतथाबिल्वंप्रियंश्रुभे कुंकु
मस्यचपुष्पाणितथावैकंकतस्यच नीलंचकुमुदंचैवतथारक्तोत्पलानिच सुरभीणिचसर्वाणिस्थल
जान्यौदकानिच गृण्हामिशिरसादेवियोमेभक्त्यानिवेदयेत् नीलोत्पलसहस्रयोमेमालांप्रयच्छति
शिवायविधिवद्भक्त्यातस्यपुण्यफलंशृणु कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच वसेच्छिवपु

रेश्रीमान्शिवतुल्यपराक्रमः सुरभीणिचसर्वाणीति सर्वपदं निषिद्धेतरविषयं अन्यनिषेधानर्थक्या
पातात् अत्रविशेषोल्लेखे मणिमुक्तप्रवालैस्तुरलैरम्बुचर्चनं कृतं नगृह्णामिविनादेविवित्त्वपत्रैर्वरा
नने तत्त्वसागरसंहितायां विष्णोर्यानीहचोक्तानि पुष्पाणिपिचपत्रिकाः केतकीपुष्पमेकं तु विनाता
न्यखिलान्यपि शक्तान्येव सुरश्रेष्ठशंकराराधनेपि हि विहितप्रतिषिद्धाधिकारेभविष्यत्पुराणे कुं
दं पलाशकुसुमं दुर्वांच शिवपूजने तिलकं मालतीबाणस्तुलसीभृंगराजकं तमालं शिवदुर्गार्थं निषि
द्धं विहितं भवेत् बाणः करसलोद्गतिप्रसिद्धः अगस्तिरतिमुक्तश्च त्रिशट्चहरेहरो अथ निषिद्धानि
आदित्यपुराणे शिवे कुंदं मंदं तींच यूथी बंधूक केतकं जपारं क्रात्रि संध्ये द्वे सिंदूरे कुटजानि च माल
लीं युष्टेण रक्तहयारिं ववरीत्यजेत् यूथी जुयी बंधूक दुपारी त्रिसंध्यं तिसैंगी रक्तहयारिः आरक्त
करवीरः उग्रगंधमगंधं च कृमिकेशादिदूषितं अशुद्धपात्रे पाण्यं गवासोभिः कुत्सितात्मभिः आ
नीतं नार्पयेच्छंभोः प्रमादादपि दोषकृत् कलिकाभिस्तथान्येज्यं विना चंपकपंकजैरिति अत्र कुं

आचाण्डु

११५

कुंदनिषेधः प्राघेतरविषयः माघेचकुंदकुसुमैरितितत्रविशेषतोविधानात् इत्याचारसारेवस्तुतस्तु
पूर्वोक्तभविष्यद्वचनात्माघातिरिक्तेविहितप्रतिषिद्धः कुंदः माघेविहितएव केतकनिषेधस्तुरात्र
रन्यत्रज्ञेयः तदुक्तंभविष्यसुराणे केतकानिकदंबानिरात्रौदेयानिशंकरे दिवाशेषाणिदेया
निदिवात्रात्रौचमल्लिकेति तथाशिवधर्मेषु कपित्थंलकुचंतडीशिरीषंचविभीतकं धातकीनिं
बपत्रंचगृजनेंचविसर्जयेत् भविष्यसुराणे धत्तूरःशिशपापुष्पंमंदारश्वापराजिता सूर्यवि
ष्णोर्नविहितंदमनंशिवसूर्ययोः अत्रमहेशादयः सर्वपुष्पनिषेधावसंतेतरविषया वसंतेतत्र
तौप्राप्तेसर्वैःपुष्पैर्मनोरमैः पूजितेतुमहादेवेअश्वमेधफलंलभेत्तदितितत्रसर्वेषांविधानादित्याहु
वस्तुतोनिषेधानित्यपूजाविषयाः कामनापुरस्कृतेनवचनेनकथंवाध्या इतिनिषेधस्यवसंतेत
रविषयत्वमयुक्तं अथगणपतौविहितपुष्पाणिपारिजाते विद्मेशमर्चयेदकैर्वस्त्रभूषणामात्य
कैः पत्रपुष्पफलादीनिशिवविष्णुसमर्चनेचशस्तानितानिविश्वेश्वरंप्रति आदित्यपुराणे द्विर

११५

परा नीतं आनीतं चार्कपत्रके एरंडपत्रेष्वानीतं तत्पुष्पं सकलं त्यजेत् करोवामः पटो धोवस्त्रं देवोप
रिघृतं यच्च वामहस्ते धृतं च यत् अधोवस्त्रं धृतं यच्च तत्पुष्पं परिवर्जयेत् इति पंचायतनसारात्
तथा नार्कं नोन्मत्तकं किंचित्थैव गिरिकर्णिकां न कंठकारिकापुष्पमच्युताय निवेदयेत्
कुटजं शाल्मलीपुष्पं शिरीषं च जनार्दने समर्पितं भयं शोकं निस्त्रातं च प्रयच्छति तथा क
कचस्य च पुष्पाणि तथा धत्तूरकस्य च रुष्णं च कुटजं चार्कं न च देयं जनार्दने ककचः कर
वीरः महोदधौ अक्षतानर्कधत्तूरो विष्णोर्नैवार्पयेत् सुधीः अक्षतानामयवाः अक्षतास्तु यवा
प्रोक्ता इति पदार्थादर्शे उक्तत्वात् अयं अक्षतानिषिद्धः शालग्रामशिलायामेव विष्णुपूजने
शालग्रामशिलामेव नाक्षतैरर्चयेद् द्विज इति चंद्रिका धृतवचनेनोपसंहारात् अयमपि च निषेधः
पंचायतनातिरिक्त इति हेमाद्रिः महोदधिव्याख्यायां तु अक्षतां स्तंडुलादीन् तेषां तिलकोपर्यर्पणे
न दोष इत्युक्तं शालग्रामे मणौ यंत्रे नित्यपूजां समाचरेदिति महोदध्या कृत्वा कालग्रामे देवतांतरपूज

आचाण्ड

लीकांचनारजं निषिद्धविहितं स्वर्ग्ये तगरकंटकारिका अगस्त्यं किं शुकं तद्वृजायां भास्करस्य तु तुलसीका
लतुलसीतथारक्तंचंदनं केतकीपुष्पपत्रंच सद्यस्तुष्टिकरं रंधेः कुशेशयंकमलं बकंबकुलं किं शुकः पल
शः पुनागः उंडीण नेपालीकानेवालीकुन्दाकं आघाडा वासंतीचमेलीशतपत्रिका शैवतीविचकितो मुकु
रः आम्रातको नाम आम्रसदृशः गोडदेशे शूर्पीलकक्षेत्रे च अंबडा इति भाषया प्रसिद्धः नागकेसरं ना
गचाफा कैरवंकुमुदं सिहास्यकं आटद्वपः पाटलापाडकुकुमं करडीति कर्णिकारः लघुवाहवाति
लकः तिलकदृक्षः बाणः कृष्णकुरंटकः कदंबः कलंबः कांचनारः अपटा आचारप्रकाशे चंपकोरोत
कः कुंदोवाणो वर्बरमल्लिका अशोकस्तिलकोरोधः कुरंटश्वाटरूपकः अटरूपकः अडोकसावर्बरम
ल्लिकावर्वरीतिप्रसिद्धा पूजार्थं भास्करस्येष्टानीत्यनुषंगः अथ निषिद्धानितत्रैव कृष्णलोत्मतकं का
चीतथाचगिरिकर्णिका नकंटकारिका डोलरी तथा धनूरं शिंशपापुष्पमंदारश्वापराजिता स्वर्ग्य
विष्णोर्नविहितं दमनं शिवस्वर्ग्ययोः अथ देव्यां विहितपुष्पाणि देवीपुराणे शृणुशकं कप्रवक्ष्यामि पुष्पा

ध्यायं समासतः ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैर्मल्लिकाजातिकुंकुमैः सितरक्तैश्चकुसुमैस्तथापद्मैश्चपांडुरैः किंश
कैस्तरंगैश्चवकिंकिरातैः सचंपकैः बकुलैश्चैवमंदारैः कुंदपुष्पैस्तिरीटकैः करवीरार्कपुष्पश्चशोशिपे
श्चापराजितैः सितैरक्तैस्तथापीतैः कृष्णैश्चैवचतुर्विधैः धत्तूरकातिमुक्तैश्चबंधूकागस्ति संभवैः म
दतैः सिंधुवारैश्चसुरभीमरुबकैस्तथा लताभिर्ब्रह्मरक्षस्यदूर्वाकुरश्चकोमलैः मंजरीभिः कुशानां च
बिल्वपत्रैः सुशोभनैः किंकिरातः पीतपुष्पकाख्यावद्वर इति प्रसिद्धः मंदारो निंबः खेताको वातिरीट
कोलोध्रः अतिमुक्तः चमेली सिंधुवारः निर्गुंडी नदूर्वयायजे दुर्गमिति ज्ञानमालोक्तैर्विहितप्रतिषिद्ध
र्वा महोदधिटीकायां तु शक्तौ दूर्वा निषिद्धा महालक्ष्म्यास्तु दूर्वा प्रशस्तं त्यक्तं अर्कमंदारयोरपि विहितप्रति
षिद्धत्वं देवीनामर्कमंदारौ स्वर्यस्य तगरंतथेति पराशरेण निषिद्धेषु परिगणनाद्यद्वार्कमंदारनिषेधो दुर्ग
तरदेवीविषयः दुर्गापूजाधिकारे तयोपायात् कदंबैरर्चयेद्वात्रो मल्लिकोभयतः शुभा दिवा शेषाणि पुष्पा
णियथा लाभेन योजयेत् मल्लिकामुत्पलं पुष्पं शमीं पुनागपंचकं अशोकं कर्णिकारं च द्रोणपुष्पं विशे

पतः पारिजाते यानिपुष्पाणिचोक्तानि शंकरस्यार्चनेपुरा तानिगौर्याः प्रशस्तानित्वमामार्गविशेषतः शि
 वार्चनेनिषिद्धानिपत्रपुष्पफलानिच तानिदेव्याः प्रशस्तानि अनुक्तानिविशेषतः नित्यंगौर्याः प्रशस्ता
 निरक्तपुष्पाणिसर्वदा श्रुक्लान्यपिचसर्वाणिगंधवन्तिस्मृतानिवै भविष्यत्पुराणे पाटलाचशमीप
 चंदुर्गयास्तुहिताहितं जयःकाशःश्वेतपद्मःश्वेतमंदारकंतथा दुर्गयाश्चैवविष्णोश्चनिषिद्धंवि
 हितंभवेत्तज्जयोजयंती अथपुष्पावचयः तत्रहारीतः समितुष्यकुशादीनिब्राह्मणः स्वयमाहरेत्
 शूद्राहृतैः कयकीतैः कर्मकुर्वन्नजत्यधः अत्रशूद्रानीतैः कयकीतैरिति सामानिधिकरणेनसंबंधः
 अन्यथाचेतनदानेनकयत्वाविशेषादरामादेः स्वयमपिपुष्पाहरणेदोषापत्तेः कुशेष्वप्येवं अतोद्विजे
 भ्यः कुशादिकयेनदोषः स्वयमिति शक्तपरं तेनैव नियममिदं शूद्रानीतनिषेधानुपपत्तेः तेनस्वाशक्तो
 शिष्यपुत्राद्याहरणेप्यदोषः पारिजाते अस्वामिकवनानीतंस्वीकृतं विक्रयेणच पुष्पंतद्देवपूजायां निष्क
 लंयाचितंतु यत् अस्वामिकवननियमोद्विजेतरपरः द्विजेस्तण्धः पुष्पाणिसर्वतः स्वयदाहरेदितियाज्ञ

दोहातकः शिशुजीवायनपराशिवा सुधायोगातदुद्धृतादूर्वागणपतिप्रिया दूर्वासप्तपत्रयुतावाअ
छिन्नायाग्राख्येतिरत्नमालायां साचप्रादेशमात्राषडंगुलवैतिजयसिंहकल्पदुमे अथनिषिद्धानिआ
चारप्रकाशे करणीगणपेत्योज्यायतः करिमुखोहितः तृचभास्करे नतुलस्यागणाधीशमेकविंश
तिकंविना एकविंशतिपत्रांतुर्गतत्वातुलस्यास्तावतामर्पणेनतुलसीनिषेधः पार्थक्येनार्पयेदित्यर्थः
अथसूर्येविहितपुष्पाणिपुष्पमालायां जातीकुंदशमीकुशेशयकुशाशोकंकिंशुकंपुंनागंकरवीरचं
पकजपानेपालिकाकुञ्जकंवासंतीशतपत्रिकाविचकितंमंदारमर्काह्वयंपीताम्नातकनागकेसरमि
दंपुष्पंरवेःशस्यते लोचकैरवमुत्फलंचसकलंसिंहास्यकंपाटलायूथीकुंकुमकर्णिकारतिलकंबाणं
कदंबंजपा काशंकेसरकेतकीमरुबकंदोणत्रिसंध्याह्वयं पुष्पंशस्तमिदंचपूजनविधौसर्वसहस्रा
र्चिषः तमालतुलसीबिल्वशमीभृंगारजोद्वंकेतकीदूर्वयोर्ध्याः पत्रंदिनकरप्रियं ज्ञानमालायांतु
बिल्वपत्रैर्दिवाकरनार्चयेदितिनिषेधउक्तोतोविहितप्रतिषिद्धत्वादिकल्पः पुष्पशस्तभृंगराजशात्म

न्यति ते छिदंति हरेः शिरः विष्णुधर्मोत्तरे तु रविवारं विना दूर्वा तुलसीं द्वादशीं विना जीवितस्या विना शायप्रविचिन्त
त धर्मविदित्युक्तं अयं निषेधो न कृष्णतुलस्याः तुलसीकोलतुलसीतथारक्तचचंदनं केतकी पुष्पपत्रं च जीर
कं कृष्णजीरकमिति वदित्याचारसारे रुद्रयामले देवार्धतुलसी छेदो होमार्थं समिधस्तथा इंदुक्षयेन दुष्येत्
गवार्थं तृणस्य च बिल्वग्रहणे मंत्रः अमृतोद्भवश्रीवृक्षमहादेवप्रियः सदा गृह्णामि तव पत्राणि शिवपूजा
र्थमादरात् अत्र निषिद्धदिनानि लिंगे अमारिक्ता सुसंक्रान्त्या मष्टम्या मिंदुवासरे बिल्वपत्रं न च छिंद्याच्च
छिंद्याच्च नरकं व्रजेत् पारिजाते पत्रेणैतत्समाद्ये पुष्पवैसंचितः पुरा अंते च प्रक्षिपेत्पत्रं पुष्परक्षाकरं प्रीति
पुष्पवस्त्रेण बध्नीयाच्छिरसानवेद्धुधः नयेत्पत्रपटेनैव पाणिना लंघ्य संयतः इति पुष्पाद्यवचयः अथ पु
ष्पार्पणविधिः तत्र पुष्पदानं कराभ्यामिति केचित् तन्न अत्र दक्षिण करनियमात् पुष्पांजलावंजलि वि
धेश्च यत्तु यजन्कराभ्यां यज्ञेशमिति यच्च तावेव केवलौ भ्राष्ट्र्यो तत्पूजाकरो करवितितत्कथं विल्लब्धकर
द्वयव्यापारानुवाद इति षोडशानंदः पुष्पांजलिपुरमित्याचारसारः मेध्यमाना मिकां गुष्ठैः पुष्पार्पणं मध्य

मानामिकांगुष्ठैः पुष्पं संगृह्य पूजयेदिति चिंतामणिधृतवचनात् तृचभास्करो पात्रं वा यदि वा पुष्पं फलं नेष्ट
मधोमुखं पुष्पांजलिविधिं हित्वा यथोत्पन्नं तथार्पणं दूर्वास्वाभिमुखं वा स्युर्बिल्वपत्रं त्वघः कृतं पुष्पां
जलो नायं निषेधः अधः कृतमनुत्तानं दूर्वामुखं संमुखं वा त्रयोक्त्या बिल्वे तथा नेति सिध्यति प्रतिष्ठासा
ददीपिकायां पूजायां पुष्पमूर्ध्वमुखं फलं संमुखं तुलस्यादिपत्रमात्माभिमुखं त्र्यनुक्तां समर्पणीयं बिल्व
पत्रं तु देवाभिमुखं त्र्यनुक्तां समर्पणीयं तथा च स्कंदवाराहयोः अष्टिद्वैश्वनवैः शुद्धैः संवृत्तैः परितो
न्वितैः वामपत्रे स्थितो ब्रह्मापद्मनाभश्च दक्षिणे मध्यपत्रे स्थितो रुद्रसांवः संसारमोचकः पृष्ठभागे
स्थिता यक्षाद्यभक्तानां निषेधकाः इन्द्रादयो लोकपाला वृताग्रे परिकीर्तिताः पूर्वभागे मृतं न्यस्तं देवैर्ब्र
ह्मादिभिः पुरा अतो वै पूर्वभागेन पूजयेद्भिरिजापतिं वाराहे पुष्पं चाधोमुखं नेष्टं तुलसी बिल्ववर्जितं
तस्माच्चाधोमुखं देयं बिल्वपत्रं च शंकरे स्कंदेऽपि पुष्पमूर्ध्वमधोयोज्यं पत्रं योज्यं त्वधोमुखं फलं तु सं
मुखं योज्यं यथोत्पन्नं तथार्पयेदिति शिवरहस्येतु बिल्वपत्रसमुत्तानमुदगग्रं जलान्वितं अर्पयेत्

रमाभक्त्या शिवाय परमात्मने अत्र निर्गलितोर्थः पुष्पांजलिं विना पुष्पमूर्ध्वमुखं सर्वसंमतं तुलसीपत्रं स्वा
भिमुखाय न्युज्जमेव बिल्वपत्रं देवाभिमुखाय न्युज्जं उतानमुदग्रं वेति इतरपत्राणामप्यूर्ध्वमुखायो मु
खत्वयोर्विकल्पः फलं देवाभिमुखाय धर्माब्धिसारे तु बिल्वपत्रं स्वाभिमुखाय न्युज्जमपेये तद्व्युक्तं
शारदायां लक्षपूजासु सर्वासु पुष्पमेकैकमर्पयेत् समुदायेन चेत्सूजालक्षपुष्पार्पणं न तत् लक्षपुष्पा
दौ पुष्पाद्यर्पणं यथेष्टमिति पंचायतनसारः इति पुष्पार्पणविधिः अथ पुष्पपर्युषितविचारः निर्णयसि
धौ भविष्यप्रहरंति षष्ठे जातीकरवीरमहर्निशं जातीप्रहरात् करवीरमहोरात्रात् पश्चाद्देवादुतारणीय
मित्यर्थ इति पुरुषार्थचिंतामणौ आचारसारे तु अवचयोत्तरं जातीपुष्पप्रहरपर्यंतं पुजार्हमित्युक्तं
तुलस्यां बिल्वपत्रेषु सर्वेषु जलजेषु च न पर्युषितदोषोऽस्ति मालाकारगृहेषु च पारिजाते ललं पर्युषितं
त्याज्यपत्राणि कुसुमानि च तुलस्यगस्त्य बिल्वानि गांगवारि न दुष्यति अत्र विशेषः स्कांदे पालाशदिन
मेकं च चंपकं च दिनत्रयं पंचाहं बिल्वपत्रं च दशाहं तुलसीदलं अपर्युषितमित्यनुषंगः वोपदेवस्त

वल्क्योक्तेः वानस्पत्येफलेदार्वग्न्यर्थचगोतृणंदेवतार्थचसुकेममस्तेद्यंमनुरब्रवीदितिममूक्तेश्च एतन्नित्यं
जापरं पारक्यारामसंजातैः कुमैरर्चयेत्सुरान् तेनपापेनलिप्येयंयदेतद्वृत्तंभवेदितिनारदीयादितिपंचाय
तनसारः हारीतः स्नानकृत्वातुयेकेचित्पुष्पंचिन्वन्तिमानवाः देवतास्तंनगृह्णातिमस्मीभवतिकाष्ठवत्
तन्मध्याह्नस्नानपरं अस्नात्वातुलसीत्वादेवतापितृकर्मणि तत्सर्वंनिष्फलायातिपंचगयेतशुल्यतेतिपा
थोक्तेरितिचंद्रिकामदनरत्नयोः अत्रतुलसीपदंपुष्पमात्रंपरं शिष्टाचारानुरोधादितिरुद्रधरः पारि
जाते प्रक्षाल्यपादौपाणीचआचम्यचकृतांजलिः पादपाभिमुखोभूत्वाप्रणवादिनमोत्तकं विसृज्यपु
ष्पमेकंतुवाचावरुणमुच्चरेत् व्योमायचष्टथ्येचद्वित्रिपुष्पंयथाक्रमं पूर्वपूर्वमुखोभूत्वापुष्पंसंचिनुयात्तु
भं तुलसीग्रहणमंत्रः तुलस्यमृतजन्मासिसदात्वंकेशवप्रिया केशवार्थंविचिन्वाभिवरदाभवशोभने त्वदंग
संभवैःपत्रैःपूजयामियथाहरिं तथाकुरुविचित्रांगिकलौमलविनाशिनि तुलसीग्रहणेनिषेधकालःनिर्णयसि
धौस्मृतिसारे वैधृतौचव्यतीपातेभौमभार्गवभानुषु पर्वद्वयेचसंक्रांतौद्वादश्यांस्वतकद्वये तुलसीयेविचि

आचा०दु

१२०

गतं महोदधौ मलिनंतनुसंस्पृष्टं आघ्रातं स्वविकाशितं शुक्लं पर्युषितं कृष्णं भूमिगं नार्पयेत्सुमं यथोक्तपुष्प
पचाद्यलामेपरिजाते यद्वा पर्युषितैश्चापि पुष्पाद्यैरविकारिभिः गंधोदकेन चास्त्रिणविः प्रोक्ष्यैव प्रपूजये
त् अस्त्रं कडिति शिवरहस्ये शुक्लै पर्युषितैः पत्रैरपि बिल्वस्य नारद पुजयेद्भिरिजानाथं अलाभे
रत्नतो नरः सुवर्णं बिल्वपत्रंच दलंच रजतं तथा नहि पर्युषितं यस्माच्छुद्धमेव स्वयंततः चंडिकाया
भविष्ये तुलसी बिल्वनिर्गुडीजं ~~का~~ चा समलकं तथा पंच बिल्वमिति प्रोक्तं मर्चयेद्दिंदुशेखरं मा
लायां पर्युषितत्वं नास्ति तदाह अन्यशेषं पर्युषितं वर्जयेद्यज्ञकर्मणि यथितानि च पुष्पाणि नैव पर्युषि
तानि वै स्कांदे अर्पितान्यपि बिल्वानि प्रक्षाल्यापि पुनः पुनः शंकरायार्पणीयानि न नवानि यदि क्वचि
त् इति पुष्पपर्युषितविचारः इति पुष्पाणि अथ धूपः त्वचभास्करे नासाक्षिरंभ्रमुखदः सुगंधोतिमनो
हरः द्रुमानस्य काष्ठस्य पवित्रस्येतरस्य वा परागस्याभवाधूपो निस्तापो यस्य जायते स धूप इति वि
ज्ञेयो देवानां प्रीतिदायकः भविष्ये अगुरुंचंदनं मुस्तासिंहांकद्वृषणं तथा समभागंतु कर्तव्यं धूपोय

१२०

ममृताह्वयः शिखकंशिलारसद्विप्रसिद्धः वृषणंकस्तूरीतथा षड्भागकुष्ठं द्विगुणोगुडश्चलाक्षात्रयंपंच
नखस्यभागाः हरीतकीसर्जरसः समांसीभागे कमेकं त्रिलवंशिलाजं घनस्य चत्वारिपुरस्य चैको धूपो
दशांगः कथितो मुनीद्वैः सर्जरसः राकमांसीजटांसी घनः कर्पूरः पुरः गुग्गुलुः बृहन्नारदीये शंकर
स्याथवा विष्णोर्घृतयुक्तं च गुग्गुलं दद्यात् भक्त्या नरो यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते नारसिंहे रुष्णागरुस
मुत्थेन धूपेन श्रीधरालयं धूपयेद्द्वैष्णवो यस्तु समुक्तेन रकार्णवात् महोदधौ धूपयेद्दक्षहस्तेन
देवतानाभिदेशतः पादाभिमुखेन धूपः प्रदर्शनीयः स च देवस्य पुरतो वामतो वा स्थापनीय इति त्वच
भास्करे विधानपारिजाते वनस्पतीति मंत्रेण देवपादौ च धूपयेत् धूपयेद्वा जनेनैव न करेण न वा ससा
इति धूपः अथ दीपः त्वचभास्करे पद्मस्तत्र भवादभर्गभस्तत्र भवा तथा शाणजाबादरावापि फलकोशो
द्भवा तथा वर्तिकादीपकृत्येषु सदा पंचविधा स्मृता दीपवृक्षास्तु कर्तव्यास्तैजसा वापिकाष्ठजाः वृक्षेषु
दीपादातयानतु भूमौ कदाचन दक्षिणावर्तवर्तिस्तु दीपउत्तमर्हरितः वृक्षेण रहितो दीपो मध्यमः प

रिक्तीर्तितः विहीनः पात्रतैलाभ्यां अथ मः परिकीर्तितः दीपवृक्षाः ठाणवयी समयीति भाषया प्रसिद्धाः महो
 दधो दीपमुद्रादर्शनं च तद्दानं नैव देशतः भूयः पक्षेतु वतश्नां विषमावर्तिकामता धूपदीपोदक्षिणत
 स्तेलदीपस्तु वामतः सितवर्तियुतोदक्षे वामांगेरक्तवर्तिकः वतश्नां बद्धत्वं पक्षे विषमाख्याद्याः
 सितवर्तियुतस्तेलदीपोपि दक्षिणतः रक्तवर्तिष्ठतदीपोपि वामत इत्यर्थः आचारप्रकाशे घृतेन
 वाथ तैलेन दीपं प्रज्वालयेन्नरः विष्णवे विधिवद्भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु विहाय सकलं पापं स
 हसादित्यसंनिभः ज्योतिष्मता विमानेन विष्णुलोके महीयते भविष्योत्तरे प्रज्वाल्य देवदेव
 स्य कर्पूरेण तु दीपकं अश्वमेधमवाप्नोति कुलं चैव समुद्रं वेत् दीपेशलाकां प्रज्वाल्य तेन दीप
 प्रज्वालनं कार्यं न तु साक्षाद्दीपेन दीपं प्रज्वाल्य दक्षिणव्याधिमावेदितिलेंगे दोषस्योक्तेः शाक
 लकारिकायां दक्षिणाभिमुखदीपं स्थापयेन्न कदाचन प्रत्यङ्मुखं तथानैव दोषः स्यादेकदीप
 के दीपस्याभिमुखो दीपः मुखायुः श्रीधनप्रदः गृहे चैवापि देवे च प्राङ्मुखो वाप्युदङ्मुखः सत्र

न्यथाआह बिल्वापामार्गजाति तुलसीशमिशताकेतकीभृंगदूर्वामंदांभोजाहिदर्भामुनितिलतगरब्रह्मक
ल्हारमल्ली चंपाश्वरातिकुंभीदमनमरुबकाबिल्वतोहानिशस्तात्रिंशत् ३० न्ये ३ का १ र्य ६ री ६ शो ११ द
धि ४ निधि ९ वसु ० भू १ भू १ यमा २ भूय एवं अस्यार्थः शताशतावरी मंदः मंदारः अहिर्नागचंपकः मुनि
रगस्त्यः अश्वारातिः करवीरः कुंभीपाटला बिल्वमारज्याहिपर्यंतं गणयित्वा दर्भमारज्याः पुनस्त्रिंश
हादिगणयिदिति स्मृतिसारावल्यां कुशपुष्पस्य रजतसुवर्णकृतयोरपि न पर्युषितदोस्त्रितीर्थतोय
स्य चैव हि विष्णुधर्मेक्षेत्रे समित्युष्पकुशादीनि वहतो नाभिवादयेत् तत्प्राची चैव नान्यान् हि निर्माल्या
तद्भवेतयोः आपस्तंबोपि समित्युष्पकुशाग्र्यंबुमृदन्नाक्षपाणिकं जपं होमं च कुर्वाणं नाभिवाद्ये तवै हि
जं शंखः नोदकुंभहस्तोभिवादयेन्न भिक्षां च रत्नपुष्पाज्यहस्तो नाशुचिर्न जपन्न देवपितृकार्यं कुर्वन्न श
यानइति आचाररत्ने तु सर्वेष्वपि नमस्कार्याः सर्वावस्थासु चैव हीति आचारप्रकाशे देवोपरिष्ठतं
यच्च वामहस्ते च यस्थितं अधोवस्त्रधृतं यच्च जलैतः क्षालितं च यत् देवतास्तं न गृह्णति पुष्पं निर्माल्यतां

मानसं प्रवरं स्मृतं अत्र परमान्नप्रियः स्वर्योगणेशोलडुकप्रियइत्यादितत्तद्देवताप्रियपदार्थानामावश्यक
तार्थमेवोक्तिर्नैतरपरिसंख्या स्मृतिरत्नावल्या नैवेद्यस्यत्वलाभेतुफलान्यपि निवेदयेत् पारिजाते शि
वपूजाविधौ परमान्नं हरिद्रान्नं दध्यन्नं कृसरौदनं गुडौदनं च मुद्गान्नं इत्यन्नं षड्विधं स्मृतं तंडुलत्रिगु
णं दुग्धं दुग्धार्धजीवनीयकं तदर्धगुडचूर्णं तु परमान्नमिति स्मृतं संस्कृतं मथितं गव्यं तडुलानां चतुर्गुणं
ईषत्परिद्रव्यायुक्तं मरीचाजाति संयुतं एतदुक्तं हरिद्रान्नं सुपक्षौद संयुतं लवणाईक संयुक्तं एतदध्योद
नं स्मृतं मरीचक्षौदः मरीचकणः तंडुलार्धं मुद्गभिन्नं वारिणा सह संपंचेत् युक्तं मरीचचूर्णेन तिलचूर्णं
विनिक्षिपेत् इदं कृसरनामान्नं इत्याख्यातं सुरेश्वर पूर्वोक्तपायसेयुज्या दुग्धार्धं गुडखंडकं अयमर्थः
पूर्वोक्तपायसवत् तंडुलत्रिगुण दुग्ध दुग्धार्धजलयोगे दुग्धार्धगुडं योजयित्वा पचेदित्यर्थः इतरथा गु
डौदनमिति भिन्नं संज्ञानुपपत्तिः तदर्धमाज्यं मोचायाः फलमेतद्गुडौदनं तंडुलस्यत्रिभागे कमुद्गखंडे
न मिश्रितं पक्वं यदेतत् मुद्गान्नं आख्यातं च चतुर्मुखं विनाशुद्धानमन्येषां प्रदध्याल्लवणं बुधः गा

सं

रुडे नैवेद्यं तुलसीमिश्रं घंटाद्यैर्जयनिखनैः नीराजनैश्च हरये दद्यादापोशनं ततः स्कांदे दद्याद्भीहरये
नित्यं यद्यन्नियममथात्मनः प्रक्षिप्य तुलसीं प्रोक्ष्यं समकृत्वौभिमंत्रयेत् गोविंदराजीये ब्रह्मांडे पत्रं पु
ष्पं फलं तोयं अन्नपानीयमौषधं अनिवेद्यनभुंजीत यदा हारायकल्पितं कौर्भेपि अनर्पयित्वा गोविंदे
येर्भुक्तं धर्मवर्जितैः श्रुनो विष्ठासमंचान्नं नीरं च सुरयासमं अत्रानिवेदितभक्षणनिषेधात् सर्वान्निवेदन
मित्याचारसारे महोदधौ निवेद्यामि भवने जुषाणे दं हविर्हरे षोडशार्णमिति प्रोच्य ग्रासमुद्रां प्रदर्शयेत्
यामहस्तेन पद्माभां प्राणाद्यादक्षिणेन तु कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्मुद्रां प्राणस्य कीर्तिता तर्जनीमध्यमांगुष्ठैर्
पानस्य तु मुद्रिका अनामामध्यमांगुष्ठैर् रुदानस्य तु साम्भृता तर्जन्यनामामध्याभिः सांगुष्ठाभिश्च तु थि
का सर्वाभिः सासमानस्य प्राणाद्या नूडे द्विठान् विठान् तारपूर्वांजपन्मुद्राः प्राणादीनां प्रदर्शयेत् ततो ज
ज्वनिकां दत्वा ब्रह्मेशाद्यैरिदं पठन् देवस्य पुरतः चतुरस्रं मंडलं कृत्वा तदुपरि यंत्रिकां निधाय तस्यां परिविष्ट
नैवेद्यपात्रं स्थाप्य निवेदयेदिति परिजानतः पूर्वापोशनमुत्तरापोशनं च समंत्रकमुक्तं तच्च भास्करे आ

चारवदोदये अथमुक्तवदोदयाज्जलेः कर्तृवाभिनेः आचमनं तु गावुलचंदनेः कर्मजनं अथगावुलोसि
 रववासाख्यः पाणिनां श्वेतपत्रचतुर्लवचकमुकाणां फलानि च गानिके लफलोकेन मातुलंगममायुतं
 एलालवंगकं कोले सुखवासं यच क्षते पणानिमगयदोदयाद्वानि फलानि च गानिके लफलोकेन मातुलंगममायुतं
 कमुकाः सुगंधिवादिरोपाण्यजनचतुर्लकर्तृनागरेलावंगके शराजानी फलपत्रपनस गानिके लफलोकेन
 मगिवादि के विषयायायां मिलितं पणानि च तु लयमेव वागावुलपदवाच्यं अथस्त्रिः साचमयागेव
 क्षते अथनमस्कारः त्रिस्तोत्रे गोपाणायामाः सर्वदेवे बुधचमत्रयोपि वा वाह्ये गानि पणस्य देव
 वदुमीनमस्कारोपायेत सयागानि सवावोति नगां कर्तुं गौरीय नमस्कारोपाये केन लवागेन दितिवं
 त नीरसिहं पड्माकमभ्युष्टि सापंचागायणलिः स्मृता दोर्भापड्माचजानुया उरसातथा मनसावचसाप
 न्यायणा मोष्टाग ईरितः गाविंदराजीये मविष्य अथेष्टलवाममोनासमीपे गमंति देवोपहोमन मस्कारान्
 कृषीदेवमालय वागाह वस्त्रायावदेवदक्षिणा नरसां मदासं जायसे मूर्धः समजन्मनि माभिमनि

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

٤٤٦

٤٤٦

भा

हे मध्यमानामिकांगुष्ठैर्धृत्वा दीपं मुपूजितं नेत्रप्रदेशेष्वङ्गारं भ्रामयन् देवमर्चयेदिति तत्र सारे दीपं दक्षिण
तो दद्यात् पुरतो वान वामतः वामतस्तु तथा धूपमथेवानुदक्षिणे नैवेद्यं दक्षिणे वामे पुरतो वान पृष्ठतः दीपप्र
लोपनं पुरुषस्य निषिद्धं दीपप्रलोपनं पुंसां कृष्णानुच्छेदनं स्त्रियाः अचिरेणैव कालेन वंशच्छेदो भवेद्भुवं आ
चारप्रकाशोपाद्ये शरवोदकं हरेर्भुक्तं निर्मोक्त्यपादयोर्जलं चंदनं धूपशेषस्तु ब्रह्महत्यापहारकः धू
पंचारार्तिकं विष्णोः कराभ्यां यस्तु वंदते कुलकोटिं समुत्थृत्य याति विष्णोः परंपदं उपचारभिन्नकाले
दीपस्पर्शे तु पातालखंडे सृष्ट्वा दीपमनाचम्य पूजनं चान्तेन यत् अपराध इति अथ नैवेद्यं तृच
भास्करे निवेदनीयं यद्भुज्यं प्रशस्तं प्रयतंतथा तद्भुज्यं च पंचविधं नैवेद्यमिति गद्यते भक्ष्यं भो
ज्यं च लेख्यं च पेयं चोष्यं च पर्चमं बृहन्नारदीये हविः शाल्योदनं दिव्यमाज्ययुक्तं सशर्करं नैवेद्यं देवदे
वाय विष्णवे विनिवेदयेत् संस्कृतं चान्नमाज्याद्यैर्दधि क्षीरमधूनि च फलमूलव्यंजनादिभोदकं च निवेद
येत् फलानामप्यभावे तु तृणगुल्मौषधीरपि औषधीनामलाभे तु तोयान्यपि निवेदयेत् तदलाभे तु सर्वत्र

नवप्रदक्षिणोपेतं यः कुर्यात्तु प्रदक्षिणं त्रिंशत्सहस्रसंख्याकं प्रदक्षिणफलं लभेदिति तत्रैव पदं पदां
 तरेन्यस्य करौ चलनवर्जितौ स्तुतिर्वाचिहृदि ध्यानं च तुरंगं प्रदक्षिणं एकांगणाधिपेदद्यात् द्वे स्तु
 र्ये त्रीणि शंकरे चत्वारिकेशवे दद्यात् समाश्वेत्ये प्रदक्षिणं वाराहे प्रदक्षिणं नकर्त्तव्यं पुरतः पृष्ठद
 र्शनात् चक्रवर्द्धमयेदं गंष्टु तौ गं दर्शयेत् हलायुधे एकहस्तप्रणामं च एकाचैव प्रदक्षिणा
 अकाले दर्शनं चैव पुण्यं हंति पुराकृतं चंडीविनाकयोरेकापि प्रदक्षिणा कार्यविशिष्यविधानात्
 इति प्रदक्षिणाः अथ फलानि विष्णुधर्मे फलानि दत्वा देवेभ्यः सफलं विंदते श्रियं पारिजाते
 कदलीनारिकेलान्मपनसानां फलानि च जंबूफले सुदंडानि सुपक्वानि शुभानि चेति दद्यादिति शेषः
 अथ प्रदक्षिणा तत्र प्रत्यहं दक्षिणारहितं देवार्चनं कार्यमिति हेमाद्रिः पूजासाफल्यार्थं स दक्षिणं
 कार्यमिति महार्णवे च विधाने दानकमलाकरे देवे दत्वा तु तांबूलं देवे दत्वा तु दक्षिणां तत्सर्वं ब्राह्म
 णे दद्यादिति अथ नीराजनं आरार्त्तिकं सकर्षं ये कुर्वन्ति दिने दिने तेषां पुत्रवन्ति सायुज्यं नात्र कार्या वि

त्रा

चारणा पारिजाते बडुवर्तिसमायुक्तं वलितं केशवोपरि कुर्याद्वारतिकं यस्तु कल्पकोटिदिवं व्रजेत्
निराजं प्रभाविष्णोर्येषां गौणिसंस्पृशेत् यज्ञावभृथलक्षाणां स्नानजलभतेफलं मदनपारिजाते उ
चिरादायहस्ताभ्यां अपादतलमस्तकं त्रिःपरिभ्राम्य देवेशं बहिरेनंततः क्षिपेत् देवाभिमुख्येन न
ववारं भ्रामणमिति तृचभास्करे अथ पुष्पांजलिः कमलाकराह्निके नानावेदोक्तमंत्रैश्च अंतपु
ष्पांजलिं क्षिपेदिति ततो नैवेद्यस्य शतांशं विष्वक्सेनादिभ्यो दद्यात् संग्रहे विष्वक्सेनायदातव्य
नैवेद्यस्य शतांशकं पादोदकं प्रसादं च लिङ्गे चंडेश्वराय तु अथ निर्माल्यधारणविधिः तत्र स्कां दे
विष्णुमूर्ध्नि स्थितं पुष्पशिरसा यो वहेन्नरः अपर्युषितपापस्तु भवेद्युगचतुष्टयं बृहन्नारदीयेपि ह
दिद्वपं मुखेनामनैवेद्यमुदरे हरेः पादोदकं च निर्माल्यं मस्तके यस्य सोच्युतः अथ शिवनिर्माल्यग्रा
हणविचारो धर्माधिसारे अग्राह्यं शिवे नैवेद्यं पञ्चपुष्पं जलं फलं शाकं ग्रामशिलासंगात्सर्वं याति
पवित्रतां शैवसौरनैवेद्यभक्षणे चांदायणं अन्यनिर्माल्येष्वनापद्येवं दहं च ज्योतिर्लिंगस्वयं भूमिद्वप्रतिष्ठापि

तलिङ्गातिरिक्तस्त्वावरलिङ्गविषयं ज्योतिर्लिङ्गादौ तु पूजकेन दत्तं फलतीर्थादिकं भक्त्या श्रुत्यर्थं ग्राह्यं न लोभे
न पंचायतनस्थितचरलिङ्गेषु प्रतिमासु च अन्नादेरपि स्वर्यग्रहणेऽपि न दोषः ज्योतिर्लिङ्गाद्यन्यस्थिर
लिङ्गेषु तीर्थोदकचंदनमात्रं श्रद्धावद्भिः शिवोपासकेरेव ग्राह्यं ज्योतिर्लिङ्गादौ पूजकदत्तमन्नमपि भक्ष्य
मितिकेचित् स्कादे शंखमध्यस्थितं तोयं भ्रामितं केशवोपरि अंगलग्नं मनुष्याणां ब्रह्महत्यायुतं
दहेदिति अथ तीर्थविधिः तत्र पूजापटले उदकं चंदनं च क्लेशं च तुलसीदलं यदां पुरुषसूक्तं
वताम्रपात्रमथाष्टमं शालग्रामशिलाचै नवभीक्ष्णं तीर्थमुच्यते इति यस्य यस्य यदाराध्यदेवतं
तेन तेन तस्यैव तीर्थं नैवेद्यादि ग्राह्यमितिकेचित् पात्रे पीते घृते च शिरसि सर्वास्तुष्ट्यंति देवताः प्रा
यश्चित् हि पापानां कलौ पादोदकं हरेरिति भविष्ये विष्णुपादाभिषिक्तं यः पात्रेणैव पिबेज्जलं स
र्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमं गतिं यः पादसलिलं विष्णोः करेण पिबते यदि समूढो न कंयाति यावदि
द्वाश्चतुर्दश अगस्त्यः शालग्रामशिलातोयमपीत्वा यस्तु मस्तके प्रक्षेपणं प्रकुर्वते ब्रह्महासनिगद्य

इदं परिधानीयात्परमित्याचारसारः इति नमस्कारः अथ प्रदक्षिणाः तृचभास्करे प्रसार्यदक्षिणं हस्तं स्व
यं नम्रशिराः पुनः दर्शयन् दक्षिणं पार्श्वं मनसापि च दक्षिणः सकृद्विर्विवेष्टयेद्यत्तत्प्रदक्षिणमुच्यते ए
काचं ड्यारवेः समतिस्त्रोदद्याद्दिनायके च तस्मै विष्णवे देयाः शिवस्यार्धं प्रदक्षिणां अर्धं सोमसूत्रांतमि
त्यर्थः शिवं प्रदक्षिणीकुर्वन्त्सोमसूत्रं नलंघयेदिति वचनांतरात् तथा सव्यं ब्रजेत तो सव्यं प्रणालीनै वलं
ययेदिति इदं स्थिरलिङ्गे चरेत्तु सव्येनैवेति पुरुषार्थचिन्तामणौ सोमसूत्रं लंघनापवाद आचारसारे तृणैः
काष्ठैस्तथा पणैः पाषाणैर्वेष्टकादिभिः अंतर्धानं पुनः कृत्वा सोमसूत्रं तु लंघयेत् तत्प्रमाणं तत्रैव प्रासा
दविस्तारसमानसूत्रं सोमस्य सूत्रं दिशि सोमसूत्रं मंडपाददीच्यां दिशि प्रासादविस्तारसमानसूत्रं सोमसू
त्रमित्यर्थः बृहन्नारदीये सोमसूत्रं द्वयं यत्र यत्र वा विष्णुमंदिरं अपसव्यं न कुर्वीत कुर्वीतैव प्रदक्षिण
मिति सचंडशिवविशेषः पारिजाते स्थाने चंडस्य संकल्प्य संकल्प्य वृषभादौ प्रदक्षिणं सव्ये सव्यं विजा
नीयादपसव्येपसव्यकं वृषे चंडे वृषेभ्यः सोमसूत्रे पुनर्दृषे चंडे च सोमसूत्रे च पुनश्चंडे पुनर्दृषे

आचा० दु

१२६

नित्यक्रियानिवर्तेत काम्यनैमित्तिकैः सहेतिकालिकापुराणवचनात् एकादश्यादिब्रतदिने श्राद्धदिने च
श्राद्धात्पूर्वतीर्थप्राशनं न कर्तव्यमिति केचित् तन्न देहः शुध्यति चाप्यात्मा पीत्वा पादो कं हरेः नित्येनै
मित्तिके काम्ये पीत्वा भुक्तान दुष्यतीति कमलाकरधृतस्मृत्यंतरवचो विरोधेन कालिकापुराणवच
नस्य रागप्राप्तविषयतात् एकादशीभिन्नदिने त्रिवारं तीर्थग्राह्यं एकादश्या तु सकृत् एकादशी
दिने चैव तथैव हरिवासरे त्रिवारं नपि चेत्तोयं शालग्रामशिलोद्भवमिति गारुडे त्रिवारप्राशननिषे
धादेकादश्यामेकवारं तीर्थंचतुर्लसीं विनेति संग्रहवचने सकृत्प्राशनविधानाच्च आह्निकप्रदीपे
सकृत्केसृतके चैव आशोचं नैव विद्यते तेषां पादोदकं मूर्ध्नि प्राशनं ये च कुर्वतेति अथ नैवेद्य
ग्रहणं श्रीमद्भागवते त्वयोपभुक्तस्वगंधवासोलंकारचर्चिताः उच्छिष्टभोजनोदासास्तव माया
जयेमहि पाद्रे गौरीं प्रति शिववाक्यं अग्निष्टोमसहस्रैश्च वाजपेयशतैरपि यत्फलं लभते देवि
विष्णो नैवेद्यभक्षणात् नैवेद्यमन्नं भोजनकाले भुंजीत तदुक्तं कौर्मे मध्याह्ने विधिवत्सर्वज्यश्री

१२६

विष्णुं वैष्णवोन्नमः नैवेद्यं शिरमानत्वाश्लोकमेतमुदीरयेत् यस्योच्छिष्टं हि वांछंति ब्रह्माद्याऋषयो म
लाः सिद्धाद्याश्च हरेस्तस्य वयमुच्छिष्टभोजिनः तिथ्यालोके तु मंत्रांतरं उच्छिष्टभोजिनस्तस्य वयमुच्छिष्ट
कारिणः येन लीलावरोहेण हिरण्याक्षो निपातित इति यत्तु आचारदर्शसात्वतेभ्यस्तु तदेयं विष्णवे यन्नि
वेदितमिति ब्राह्मंतदन्ये न निवेदितविषयं अनिवेद्यं न भोक्तव्यं विष्णवे तु कदाचनेति बृहन्नारदीयेन अ
द्वयेन विवेद्यैव भोक्तव्यमित्यर्थात् कत्याप्रत्ययेनाभिषुत्यङ्कुत्वाभक्षयंतीति वन्निवेदनसमानकर्तृके
भक्षणे क्तेः पारिजाते मुखबाधकृतो ये तु देवतायतने नराः विमानशतसंयुक्ताः कल्पं स्वर्गादि
वासिनः करशब्दं प्रकुर्वन्ति देवतायतने तु ये ते सर्वे पापनिर्मुक्ताः विमानेशायुगद्वयं देवतायतने ये
तु घंटानादं प्रकुर्वन्ते तेषां पुण्यं निगदितुं कः समर्थोऽस्ति पंडितः तालादिकां स्य निनदं कुर्वन् विष्णुगृहे
नरः यत्फलं लभते ते राजन् नृपुष्पगदतो मम सर्वपापविनिर्मुक्तौ विमानशतसंकुलः गीयमानश्च गंधर्वै
विष्णुना सह मोदते शिलाचूर्णेन यो मर्त्यो देवतायतने नृप करोति स्वस्तिकादीनि तेषां पुण्यं निशम्य

आचाण्डु

१२७

यावंत्यः कणिकाभूमौ सिताविकुलोद्भव तावद्युगसहस्राणि हरिसालोक्यमश्रुते देवतायतने न राजन्
कृत्वा संमार्जनं नरः यत्फलं समवाप्नोति तन्मैनिगदतः शृणु यावंत्यः पांसुकणिकाः सम्यक्संमार्जिता
नृप तावद्युगसहस्राणि विष्णुलोके महीयते मृदाधातुविकारैर्वा पर्णकैर्गोमयेन वा उपलेपनकृत्वा
स्तु नरा वै मातिको भवेत् अथ वैखानसाचार्योक्तद्वात्रिंशदपराधा उच्यन्ते अपराधास्तथा विष्णोर्द्वाविं
शत्परिकीर्तिताः यानैर्वा पादुकैर्वापि गमनं भगवद्गृहे देवोत्सवाद्यमेवाच अप्रमाणामस्तद्व्यतः ए
कहस्तप्रणामश्च तत्पुरस्तात्प्रदक्षिणं उच्छिष्टे च तथा शौचे भगवद्द्वन्द्वनादिकं पादप्रसारणं चात्र तथाप
र्यंकबंधनं शयनं भाषणं चैव मिथ्याभाषणमेव च उच्चैर्भाषा च तथा जलमोरोदनादि च विग्रहः नियम
नुग्रहोच्चैस्त्रीष्वसत्कृतभाषणं अश्लीलकथनं चैव अधोवायुविमोचनं कंबलास्तरणं चैव परनिवे
परस्तुतिः शक्तौ गोणोपचारश्च अनिवेदितभक्षणं तत्काले भवानां च फलादीनामनर्पणं विनियु
क्तविशिष्टस्याप्रदानं व्यंजनादि नः गुरौ मोनं निजस्तोत्रं देवतानिंदनं तथा तमेव प्रणमे प्राज्ञो विष्णुः

१२७

न आनिष केवलकरेणैव शाशानिवायकवचनात्पुल्लस्यते गानिषेण्यवपरणि भाषने मंत्रजिते
 स्थिप्रथमिति वैदिकः अस्मार्थः अभिप्रथमव्यकारैः प्रथमं सार्थः अस्यापि वैद्यकिं न वेद्यत्रयमसि
 धीयमाने इति शेषः नरः देवयवः देवलप्रार्थुरज्वः मदेति हेतुनिष्ठान्तरात्किं यदस्मिन्नव्याः परमेपदे म
 खः मधुरसस्यवत्सः निष्पदः मधुरमदे वेणुपरिणमते स हि उरुष इत्याहं यकारोऽपि उरु उरु मस्य विष्णोः
 बभूवुः स एवाहति अस्मि मंत्रस्य नीधुपा नो लिङ्गादिनिधोगः यथास्थानं ते मदेन करोमि ति मंत्रस्य प्र
 सोऽपि मदेन करणे धीराणां मंत्रांतरं यद्योगो वक्ष्यते यदा सवर्तुर्दुरिरनक्षयका मः सत्यं न यो के विप्रपा
 दसलितं विवृतोऽयं मः पाद्वे विष्णुपादोऽरकात्सर्वे विष्णुपादोऽरकं विवृतं विरुल्यमाचरेद्यस्मिन्नस्येहो म
 निगद्यते गगनै विष्णोः पादोऽरकं पीत्वा कोटिजन्मा यमाशानं तदेवाह गुरुपापं ममैवोर्द्विजितपातनादि
 ति कमलाकरे विष्णुरहस्ये विष्णुपादोऽरकं पीत्वा पञ्चादं नृनिषाकया यज्ज्ञानं मति ममाहं ब्रह्माहं
 यामसि वदतीति आलुकादेषयादोती यथाहं विचारः न जज्ञजस्मापि न रेभ्यो ब्रह्मणा नो कं वज्राहं

ति गृह्यसूत्रसूत्रचैत्ययज्ञव्याख्यावसरेचितेभवश्चैत्यइतिकारेणोक्तं अथगृहसूत्रस्यविशेषमाह गृहसूत्रो
हरहरिष्ठान्देवानिष्टाभीष्टानर्थान्श्चिनोतितस्यतेहरहश्चैत्याः इष्टान्देवानिष्टाभीष्टानर्थान्श्चिनोतिसं
गृह्णातिततस्तेदेवास्तस्याहरहश्चैत्याः पूज्याभवन्ति गणपत्यादीनां पाठेनैव देवत्वेसिद्धेदेवाविति वच
नंयक्षिण्याः देः सकाशादभीष्टार्थसिद्धावपितद्यजनमहरहर्माभूदित्येवमर्थं अथचैत्यानाह तेगण
पतिर्वास्कोदेवास्वर्येवासरस्वतीवागोरीपतिर्वान्योवायोभिमतस्तएतेयथारुचिसमस्तावेज्यंते प्रत्ये
कंवाशब्देपादानंतत्तदुपासकान्प्रतितत्त्वाधान्यद्योतनार्थं अन्योवेत्यत्रान्यशब्देन देवएवगृह्यते
पूर्ववाक्येदेवानित्युक्तेः योभिमतइतिसर्वत्रसंबध्यते ततश्चगणपत्यादीनामध्येयः स्वस्त्याभिमत
स्तंयजेत एतदित्यत्रैकशेषः यथारुचीत्यस्यद्वौवाइत्येतेबहवाइज्यंतेइतिफलितोर्थः अन्यस्पष्टं अ
थपक्षांतरमाह केचिद्गणपतिमादित्यंशिवंशक्तिमन्व्युतंपंचकमेववाहरहर्यजंतेपंचकमितिगण
पत्यादिप्रधानमेकैकंएतदेवपंचायतनमिति व्यवह्रियते अविवक्षितः क्रमोयं पंचायतनस्थापन

कमस्तु पूर्वमुक्तः अथ पूज्याधिकरणान्याह तानसुवाग्नौ वा सूर्यो वा स्वहृदये वा स्तुडिले वा प्रतिमा सुवा
यजेत वा शब्दाभ्यासोधिकारिभेदेन सर्वेषां प्राधान्यद्योतनार्थः आचार्येणात्र यद्यप्यविशेषेण पूजाधि
करणषट्कमुक्तं तथाप्यधिकारिभेदेन व्यवस्थेयं कर्मिणाग्नौ जले सर्वैर्योगिभिर्हृदये हरिः सूर्ये म
नीषिभिः पूज्य स्तुडिले भावितात्मभिः स्थानेष्वेतेषु पूज्यत इति नारदोक्तेः नन्वग्नौ पाद्यादिदानेनाग्नि
नाशः प्रसज्येत तत्कथं पूजनं संभवतीत्याकांक्षायां तत्र स्थानभेदेनार्चनप्रकारमाह स एव हविषा
ग्नौ जले पुष्येर्ध्यानेन हृदये च येत् जपेन सूर्यबिंबे तु स्तुडिले विनतात्मभिः वाद्यैर्द्व्यगणैरन्यैः प्र
तिमां पूजयेत्सूदेति प्रतिमा स्वक्षणिकासु नावाहनविसर्जने भवतः प्रत्यहमिति शेषः अक्षणिकासु
धातुपाषाणादिनिर्मितासु स्थिरासु नावाहनविसर्जने भवतः तत्र प्रतिष्ठाकाल एव देवताया अवाहि
तत्वात् क्षणिकासु मृत्तिकादिनिर्मितासु ते भवत इत्यर्थः सिद्धं स्मरुतिपुहिशास्तासु नावाहनविसर्ज
ने भवत इत्यत्रापि संबध्यते मध्यगतस्य विशेषाग्रहणात् स्मरुतिपुस्तयन्वादिषु शालग्रामादिषु च

शस्तास्वितिवचनं अशस्तामुपूजनं माभूदित्येवमर्थं ततश्च शालग्रामादीनां तच्छास्त्रेण सलक्षणादिकं ज्ञात्वा
 शास्तानामेव पूजनं कार्यमिति सिद्धं उक्तं च चक्रांकितहरेश्चापि शालग्रामस्य लक्षणं यथायोग्यं विचार्यैव
 ग्रहीतव्यः प्रयत्नत इति अशस्तायाः पूजने कोटरादुपूजनं हंतीत्यादि दोषा अपि स्पष्टतरा एव ननु स्वाकृतिषु
 प्रत्यहमावाहनविसर्जने कुतो न भवत इत्यत आह देवतानित्यं सन्निहिता इति यतस्तासु देवतानित्यं सन्नि-
 हिताः संति इति हेतोस्तेन भवतः उक्तं च शालग्रामविषये शालग्रामशिलायां तु नित्यं सन्निहितो हरिः त-
 स्मादावाहनं वैव प्रत्यहं न विसर्जनमिति बाणलिंगविषये भविष्यत्पुराणं बाणलिंगानिराजेंद्रव्यातानि
 भुवनत्रये न प्रतिष्ठानसंस्कारस्तेषामावाहनं न चेति अयं निषेधः शालग्रामशिलासु विष्णोरेव पूजा
 यां देवतां तरस्य तत्र पूजायामावाहनमावश्यकं एवं बाणेशिवस्येव हिं गुलापी गोद्रवपाषाणे देव्या ए-
 व एवं मातृपुरुषपाषाणेऽपि शोणनर्मदापाषाणयोर्विनायकस्यैवेत्यादि बोध्यमिति परमरहस्यमिति
 तच्च भास्करे आस्थिरायां विकल्पः व्यवस्थितोऽयं यस्यां धात्वादिनिर्मितायां चलप्रतिमायां प्रतिष्ठा

वेविनेन गतिनि अत्यपराधासाल्याश्चिन्तानि च पतिजाता दोषे पतिविरतिभिर्नैव लिखितानि अपराधा
पवादः पतिजाते अपराधाः परिज्ञेयाः प्रतिभाद्यन्वेषेन सदा शालया मेव च कांकेषु जायानेन संति हि अपरा
धप्रप्राप्यश्चिन्तयानां त्रुदे सहस्रनामपराधवर्गीतापाया यणादपि तुलसीदासनाच्चापि अपराधनि
वारणं संति कोसि मेमांसे अपराधमहत्सु नि अपराधशानि च पश्येनैके न देवेभ्यः समवेहेति
चित्तः अथ पुज्या विधौ सव्याख्याना माधवभाष्येन गृह्ये परिशिष्टे अथाहोमोहोदहश्चैव समाप्तः अथ
वृत्तान्तवर्गः आचार्येण गृह्ये परिशिष्टे होमसहितश्चैव यज्ञोपराजीमकोयहयज्ञउक्तः उदासीनो
मरहेतश्चैव यज्ञोपराजीमकः पूजाययउच्यते यस्मिन् उदासीनो न कृत्विजस्य केचु अथ होम इति पाठो
दृश्यते सल्लेखकप्रमादोदिति भाति केवल होमशब्दात्प्राप्तमिति ह्येकपविर्विगीताधीनुपलब्धः अहो
धौगस्मिन्नेवोक्तः अथ यज्ञेयस्यैव श्रित्ययुपपत्तिवत्तुच्यते तत्रमयाः शानिप्रतिदोदेवगाश्चैव आह

आचा० दु

१३०

आत्सङ्गमूतदूपाः मंत्रलिङ्गात् ऋचेर्जपो मनुष्यगन्धनिवारणार्थः तेभ्यो वै देवा अपेवा बीभत्सं तमनुष्यं
धातएते धाव्ये अंतरदधतयेभ्यो माते वापि च इतीत्येतरे यच्चाह्मणात् शुचा वासने पृथिवित्वया धृ० सनमि
त्युपविश्याय तप्राणः कर्मसंकल्प्य रमृतितः प्राप्तावपि शुचा वासने इति यदुक्तं तेनैतज्ज्ञाप्यते अर्चनवि
धौ यदुक्तं आसनं तदेव ग्राह्यमिति तेनान्यत्र शुचित्वेपि कंबलासनं स्यान्न निषेध इति गम्यते द्वात्रिंश
दपराधेषु कंबलास्तरणस्य परिगणितत्वात् पूर्ववत्स्त्रासनेषूक्तं कंबलासनं देवतासने विषयमिति न वि
रोधः नार्चीयां दार्वासनोपवेशनमित्याचारदीपे मृदकमलाकरः आयतप्राणः कृतप्राणायामः क
र्मसंकल्पदेवतार्चनं करिष्य इति संकल्प्य शुचिशंखादिपात्रं सपवित्रमग्निः प्रणवेन पूरयित्वा गंधाक्षतपु
ष्पाणि प्रक्षिप्य सावित्र्याग्निमंत्र्यतीर्थान्यावाह्याभ्यर्च्य पवित्रपुष्पपाणिस्तदुदके नापो हिष्ठीयाभिरा
त्मानमायतनं यजमानां गानि चाप्युक्ष्य शुचिसुप्रलक्षितं आदिपदेन सुवर्णादिपात्रं गृह्यते विष्णुपू
जायां शंखोतिप्रशस्तः पुरतो वासुदेवस्य सपुष्पं सजलक्षितं शंखमभ्यर्च्य तं तिष्ठेत्तस्य लक्ष्मीर्न दुर्लभेति
रकादात् शंखालाभे पात्रांतरं विष्णवतरदेवतापूजायां शंखो वा पात्रांतरमिति बोध्यं अत्र पवित्रशब्देन प्रा

१३०

देशमात्रं दर्भद्वयात्मकं पाकयज्ञतंत्रेयप्रसिद्धं तदेव ग्राह्यं केचिन्नुत्तुवर्णमयं पवित्रं वैहिरण्यमिति श्रुतेरित्याहुः
तुलसीपत्रदूर्वादियस्य वित्रं तदित्यन्ये तीर्थावाहनमंत्रस्तु प्रयोगे वक्ष्यते यजनांगानि पूजासंभाराः अ
भ्युक्षणलक्षणं प्रागुक्तं प्रथमयर्चात्मनः द्वितीयया देवतायतनस्य तृतीयया संभारेणां इति यथा
संख्यं अपि वाऽपोहिष्ठीयाभिरिति बहुवचननिर्देशान्मृचांतेत्माद्यभ्युक्षणं क्रियांगोदककुंभगंधा
दिभिरभ्यर्च्यते नोदकेनाबर्थाकुर्वीत क्रियांगानि पाद्यादीनि तदर्थमुदकुंभगंधादिभिरभ्यर्च्यतदुद
केन पाद्यादीन्युदककार्याणि कुर्वीत अंगन्यासोऽप्यत्रावश्यकः देवो भूत्वा यजेद्देवं नादेवो देवमर्चयेदिति
वचनात् देवो भूत्वा न्यासं कृत्वेत्यर्थः न्यासेन तु भवेत्सोऽपि स्वयमेव जनेनार्दन इति शीनकोक्तेः के
चिदपात्रानुक्तत्वा न्यासे विकल्पमाहुः अथ पूजामंत्रान्याह नमोऽंतेन नाम्ना नाममंत्रेणेत्यर्थः तल्ल
क्षणं ॐ कारादिसमायुक्तं नमस्कारांतकीर्तनं स्वनामसर्वसत्त्वानां मंत्र इत्यभिधीयत इति ॐ विष्णो
विनमः ॐ शिवाय नम इत्यादि युगपदेनेकदेवतापूजने समुद्दिष्टमंत्रोपिकैश्चिदुक्तः यथा ॐ शिव

विष्णुभ्यां नमः ॐ विष्णुशिवगणेशस्वर्यलक्ष्मीभ्यो नमः इत्यादिः तल्लिङ्गमंत्रेण वा वैदिकेनेति शेषः ग
णानां त्वेत्यादि मंत्रपाठे नैव तल्लिङ्गमंत्रत्वे सिध्येत तल्लिङ्गमंत्रेणेति वचनं परिगणिते तत्र देवतायां गेपि तल्लि
ङ्गमंत्रं ज्ञात्वा तेन यजेतेति ज्ञापनार्थं वा शब्दे विकल्पार्थः केचिद्वा शब्दं समुच्चयार्थं मन्यन्ते ऋगं ते
श्चिष्टमंत्रमुच्चार्य पाद्यादिनिवेदयेदित्याचारा कोक्तेः क्रमेणोपचारादद्यात्पुष्पोदकेन पात्रादेव न
मे सिद्धे यत्क्रमेणेत्युक्तं तदेते नैव क्रमेण शास्त्रांतरोक्तक्रमेणेति ज्ञापनार्थं उपचारान्पुष्पोदकेन
दद्यात् महोदधावपि आह्वानाद्युपचारेषु प्रत्येकं पुष्पपात्रं सीदत्वा प्रक्षाल्य च करं उपचारांतरं च
रेत् तथाहि मंत्रांते उपचारं समर्प्य पात्रेषु पुष्पोदकं गृहीत्वा तद्देवाये सित्वा हस्तं प्रक्षाल्योपचारां
ंतरं चरेत् पाद्योदकमर्घ्यंच पात्रांतरेण संगंधाक्षतकुसुमं दद्यात् पाद्यदानेर्घ्यदानेचायं विशेषः उद
कुंभोदकं तत्तदुपचारपर्याप्तं पात्रांतरे कृत्वा तत्र गंधाक्षतपुष्पप्रक्षिप्य दद्यादिति अत्र पात्रांतरेणेत्युक्तं
त्वादित्यत्रोदकुंभे नैवेति गम्यते सति संभवेत्सूक्तपदार्थानि पाद्यादिषु क्षिपेत् अथोपचारानाह

काल एव नित्यं देवतासां निध्यार्थमावाहनं कृतं स्यात्तत्र न प्रत्यहमावाहनविसर्जने भवतः तदभावे तद्व्यम
पि प्रत्यहं भवतीति स्मृदिले तु भयं भतिस्पष्टं प्रतिमां प्राङ्मुखीं कल्पयित्वेति शेषः उदङ्मुखो यजेत
स्थिरप्रतिमाविषयमिदं यस्यां दिशि प्रतिमा मुखं ता मेव दिशं प्राचीं कल्पयित्वा तदनु रोधेन प्रतिमा
यादक्षिणभागे उदङ्मुखो भूत्वा यजेतेत्यर्थः अन्यत्र प्राङ्मुखः चलप्रतिमादवित्यर्थः संभृतसंभा
रं यजनभवनमेत्य यजनभवनं देवागारं संभृतं संभारमित्यनेन पूर्वमेव शास्त्रात्तरोक्तप्रकारेण तत्र
देवतोक्ता न्यूजासंभारान्तं संभृत्य देवागारे निदध्यादिति सिद्धं देवागारप्रवेशात्पूर्वकं मींगत्वेनाचमनं क
र्तव्यं देवसमीपे तन्निषेधा तच्च सकृदेव आचान्त इति भाषाखंडे अविशेषेणोक्तत्वात् अत्र द्विराचमन
मिष्यते तत्र विदधाति यथासंध्योपासने एवं द्विराचम्येति यत्तु दानभोजनकाले च संध्ययोरुभयोपि
आचान्तः पुनराचामेज्जपहोमर्चनादिक्षितिर्द्विराचमनविधायकं व्यासवचनं तद्वद्देवतान्प्रतिसार्धकं
द्वारदेशे स्थित्वा हस्ततालत्रयेणापसर्पंतु ये भूता ये भूता भूमिसंस्थिताः ये भूता विद्मकर्तारस्ते नश्यंतु शि
वाज्ञयेति विघ्नानुद्वास्य प्रविश्य येभ्यो माता मधुमत्सिन्धुते पय एवापि त्रैविश्वदेवा यदृष्णा इति जपित्वा वि

आचा० दु

१३२

त्ययेदिति तस्मात्पदार्थालाभे मनसा संपादनपक्ष एवाचर्य स्याभिमतः आसनं मनसा परिकल्पयामीत्यादि
प्रयोगो बोध्यः अनेकपदार्थकेतां ब्रूयादौ किंचिद्ब्रूयात् लाभे तत्र द्रव्यं मनसा संकल्प्य लब्धं निवेदयेत्
द्रव्याणामप्यलौभेतु तत्र द्रव्यं स्मरेद्बुध इति वचनात् षोडशे मानुषचारा निति वक्ष्यमाणत्वाद् त्रैलोक्ये
पचाराणां षोडशातिरिक्तत्वाच्च पूर्वोपरिविरोध इति मांशं कां परिहर्तुमाह स्वयमेवाचार्यः आचमनं नष्टं
गुपचारः प्रणामस्तोत्रांगं प्रदक्षिणादिविसर्जनांगं अत्राचमनशब्देन द्वितीयादिगृह्यते प्रथमं तूपचा
र एव अन्यथा षोडशसंख्यानुपपत्तेः एवं च स्नानोत्तरं पदाचमनमुक्तं तत्त्वानां गमेव एवमुत्तरत्रा
पि पानार्थं जलमपि नष्टं गुपचारः किंतु नैवेद्यांतर्गतमेव नैवेद्योत्तराचमनीययोर्मध्ये पाठात्
स्तोत्रमुपचारः तदंगं प्राणामः प्रदक्षिणादिविसर्जनांगं तच्च विसर्जनात् पूर्वमेव तदंते देवतासां निध्याभा
वात् आदिशब्देन फलदक्षिणानीराजनादेः समर्पणयथा लाभं एवमुपचाराणां षोडशत्वमुपपन्नं अ
थ गणपत्यादीनां पूजनमंत्रानाह अथ मंत्रागणानां त्वेति गणपतेः कुमारश्चित्पितरमिति स्कंदस्याह

१३२

ते

षोडशमेत्यादित्यस्य पावमानः सरस्वतीति सरस्वत्या जातवेदस इति शक्तेः स्र्यंबकं यजामहे इति
रुद्रस्य गंधद्वाराभिति श्रिय इदं विष्णुरिति विष्णोः स्पष्टं इति गणपत्यादीनां तत्तल्लिंगकामंत्रानुक्तेदानीं
गणपत्यादीनां सर्वेषामविशेषेण पूजनमंत्रा उच्यन्ते षोडशोपचारान्योरुषेणैव सूक्तेन प्रत्युचं सर्व
त्रैव प्रयुज्यते इमानिति वचनं पुरुषसूक्तमंत्रार्चनपक्षेऽपि इमानेव पूर्वोक्तानुपचारान्दद्यान् शोऽस्मिन्
तरोक्तानि ज्ञापनार्थं तेन शो न कीयः ऋग्विधानोक्ते पुरुषसूक्तार्चनविधौ येन मस्कारप्रदक्षिणा
सहिताः षोडशोपचारा उक्ताः तेनानादेव्या इति सिद्धं पौरुषेणैव सूक्तेनेति नान्येन षोडशार्चनसू
क्तेनेत्यर्थः सर्वत्रैव सर्वासु देवतास्वित्यर्थः प्रयुज्यते यज्ञविदः ननु देव्याः पूजने कथमेतं मंत्रा पुरु
षपदघटिता उपयुज्यते उच्यते वैदिकमंत्राणां ब्रह्मपरत्वात् तस्य च सर्वव्यापकत्वाद् वैदिकमंत्राः सर्वत्रो
पयुक्तं शक्याः दृश्यन्ते च सर्वाः नुक्तमण्यां जातवेदस इति मंत्रेभिर्देवतामंत्रलिङ्गेनापि सैव अस्मिन्
वैत्ययज्ञे तु जातवेदस इति शक्तिरित्युक्तत्वाद्गौरी कचिद्गुर्गीपि तद्दत्तापि ज्ञेयं उक्तं च शौनकी

यत्कृग्विधाने आनुष्टुभस्यरुक्कस्यत्रिष्टुभंतस्यदेवता पुरुषोयोजगद्बीजमृषिर्नागायणः स्मृतइति तस्माज्जगद्बीजनूपेनस्त्रीपुरुषभेदइतिज्ञातेनकश्चिदिरोधइति अथमतांतरेणान्यानपिसर्वासां देवतानां साधारणमंत्रानाह अन्येसावित्र्यावाजातवेदस्यावाप्राजापत्ययावा व्याहृतिभिर्वाप्रणवेनैववाकुर्वन्ति चैत्ययज्ञमितिशेषः अत्रापिमंत्राणांसाधारण्यंपूर्वद्व्याब्धे रत्येयं प्रत्येकंवाशब्दस्तुल्यविकल्पघातनार्थएवकारः प्रणवेतिप्राशस्त्यघातकः सएषदेवयज्ञः अन्वर्थसंज्ञेयं अहरहर्गोदानसंमितः प्रत्यहंगोदानस्यप्राजापत्यप्रत्याम्नायफरत्वात् पापभीरुणाचैत्ययज्ञानुष्ठानेभ्यस्तेप्रत्यहमेकैकंप्राजापत्यंभवतीतिज्ञेयं अथास्ययज्ञस्यकाम्यत्वंदर्शयन्नाह सर्वाभीष्टप्रदः स्वर्गोपवर्ग्यश्च अपवर्गोमोक्षः शेषस्पष्टंकाम्यत्वेतिनित्यानुष्ठानस्यकाम्येनैवसिद्धिः यथाकाम्याग्निहोत्रेणनित्यस्यसिद्धिस्तद्वत् एवंचास्ययज्ञनित्यत्वंप्रायश्चित्तत्वंचेतित्रैविध्यंसिद्धंतस्मादेनमहरहःकुर्वीत पुनर्विधानप्रकरणेप्रत्यवायप्रदर्शनार्थं प्रयवायस्तुकूर्मपुराणे योमोहादथवालस्यादकृत्वादेवतार्चनं भुक्तेसयातिनरकान्कमिर्भूत्वाहजायत

आवाहनमासनं पाद्यमर्घ्यमाचमनीयं स्नानमाचमनीयं वस्त्रमाचमनीयमुपवीतमाचमनीयं गंधपुष्पंधूपं
दीपं नैवेद्यं पानार्थं जलमुत्तरमाचमनीयं मुखवासं स्तोत्रं प्राणायामं प्रदक्षिणां विसर्जनं कुर्यात् स्थिरादि
प्रतिमाशालग्रामादिषु आवाहनविसर्जनेन स्तः तत्र तत्स्थानेषु पुष्पांजलिं समर्पयेत् उक्तचमंत्रराजानु
ष्ठुब्धिधाने आवाहनं ऋचादद्यात्पूर्वपुष्पांजलिं हरेः तस्यैवोन्मुखताप्राप्त्येयागे चोद्वासनं ऋचा अंते
पुष्पांजलिं दद्याद्यागसंपूर्तिमिदं यइति वस्त्रमित्येकवचनं जात्यभिप्रायं वस्त्रद्वयमिति शास्त्रान्तरे
दर्शनात् उपवीत्यमित्यत्रापि तथैव पुष्पमित्यत्रापि च तथैव पुष्पशब्दश्च पत्रादीनामुपलक्षणार्थः
ततश्च यथा लाभं पुष्पाणि तुलसीपत्रदूर्वांकुरादीनि तत्र देप्रियाणि चार्पयेत् नैवेद्यशब्देनान्नमेव गृह्य
तेष्ट्यगन्धेन वेत्यग्रे वक्ष्यमाणत्वात् तच्च वैश्वदेवयोग्यं तच्छेषेण तद्विधानात् मुखवासप्राणायामप्रदक्षि
णालक्षणानि प्रागुक्तानि षेधाः प्रसिद्धाः असंपन्नमनसा संपादयेत् मनसा संपादनं प्रतिनिधिव्यावृत्य
र्थं प्रतिनिधिस्तु परिजाते उक्तः तत इव्यंतु संकल्प्य पुष्पैर्वीपिसमर्चयेत् अर्चनेषु विहीनं यत्ततो येन प्रक

आचा०दु

१३४

ज्यदेवताध्यायनसमाहितमनाः प्रणतिमुद्रयानमोभूत्वा देवागारं प्रविश्य देवायेतिष्ठान् येभ्यो मातेत्य-
स्य गयः स्नातो विश्वे देवा जगती एवापि त्रदृत्य स्य वामदेवो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् मनुष्यगंधनिवारणार्थं
जपेवि ॐ येभ्यो माता १ॐ एवापि त्रै १ इति जपित्वा देवान् नमस्कृत्य देवस्यायभागे पृथ्वीति मंत्रस्य मेरु-
पृष्ठत्रयिः कूर्मो देवता सुतलं कुंदः आसने उपवेशने ॐ पृथिव्या ० स नंद्या सने उपवेश्य प्राणानाय-
देश कालो स्मृत्वा मम गोदानजन्यफलसमफलसर्वाभीष्टस्वर्गपवर्गफलप्राप्तिद्वारा श्रीपर० र्थं विष्णु-
शिवगणेशसूर्यदुर्गार्चनं करिष्ये कामाभावेन फलोत्प्रेषः तत्र ममोपात्तदुरितक्षयप्रतीत्यर्थं विष्णुशि-
वगणेशसूर्यदुर्गार्चनं करिष्ये कामाभावेन फलोत्प्रेषः तत्र ममोपात्तदुरितक्षयइत्येव संकल्पः
ततः प्रक्षालितघंटां गंधपुष्पादिभिरलंकृत्य आगमार्थं रक्षसांकुरुघंटेवरं न्नादं देवतास्थानसंनि-
धौ इति संप्राप्य वादयित्वा तानि धाय प्रक्षालितेशं वेदमर्हत्यात्मकं पवित्रं निधाय तदभावे सोवर्णदूर्वा तु-
लसीपत्रादिनिधाय प्रणवेनाद्भिः पूरयित्वा गंधाक्षतपुष्पाणि प्रक्षिप्य सावित्र्याभिमंत्र्य पृथिव्यां योनिती-

१३४

थीनिस्त्वाचराणिचराणिच तानितीर्थानिशंखेस्मिन्विशंतु ब्रह्मशासनात् इतितीर्थान्यावाह्य ॐ शंखायनमः
इतिगंधपुष्पादिभिरभ्यर्च्य त्वंपुरासागरोत्पन्नोविष्णुनाविधृतः करे निर्मितः सर्वदेवानां पांचजन्यनमोस्तुते
इतिनमस्कुर्यात् पात्रांतरेतु तानितीर्थानिपात्रेस्मिन्नित्यूहः तूष्णीनमस्कारः शंखस्तुपवित्रंपुष्पंचदक्षिण
हस्तेकृत्वा आपोहिष्ठेतिवच० गायत्रीआत्माद्यभ्युक्षणेवि० ॐ ओपोहिष्ठा० चनः शंखोदकेनात्मानमभ्युक्ष्यदे
वागारं पूजासंभारांश्चाभ्युक्षेत् ततः पूजाकलशं शुद्धोदकद्वारितं ॐ उदकुंभायनमः इतिमंत्रेणगंधादिभि
रभ्यर्च्य ॐ कलशस्यमुखेवि० मूलेत्वस्यस्थितो० कुक्षौतु० ऋग्वेदो० अंगेश्व० अत्रगा० आयातु० गंगेच
य० नर्मदेसिंधु० इत्यभिमंत्र्यप्रार्थयेत् देवतानवसं० भवसर्वदा अपिवागंगेचयमुने० कुरुइतिमंत्रेणैवाभि
मंत्र्यप्रार्थयेत् अत्रानुक्तत्वात् कलशपूजनं विनानैव किंचिदिति वा अथन्यासपक्षे सहस्रशीर्षेतिषोडश
र्वस्यसूक्तस्यनारायणः पुरुषोनुष्टुप् अंत्यात्रिष्टुप् स्वांगन्यासेवि० ॐ सहस्रशी० वामकरायनमः इति
वामकरे एवमुत्तरत्र ॐ पुरुषदक्षिणकरे ॐ एतावा० वामपादे ॐ त्रिपादूर्ध्व० दक्षिणपादे ॐ तस्माद्विरा

आचा० दु

१३५

वामजानो ॐ यत्पुरुषेण० दक्षिणजानो ॐ तंयज्ञं० वामकट्यां ॐ तस्माद्यज्ञा० दक्षिणकट्यां तस्माद्यज्ञा
त्सर्वद्रुतत्रचः नामो ॐ तस्मादश्वा० हृदये ॐ यत्पुष्यं० कंठे ॐ ब्राह्मणोस्य वामबाहौ ॐ चंद्रमा० द
क्षिणबाहौ ॐ नाभ्याआसी० मुखे ॐ सप्तस्या० अक्ष्णोः ॐ यज्ञेनय० मूर्ध्नि अथपंचांगन्यासः ॐ ब्राह्म
णो० हृदये ॐ चंद्रमाशिरसि ॐ नाभ्याआ० शिरसायां ॐ सप्तस्या० कवचे ॐ यज्ञेन० अस्त्रे एवमेव देवांगे
पुष्पतुलसीपत्रादिनान्यासं कृत्वा कृत्वा वा षोडशैरुपचारैः प्रपूजयेत् ॐ सहस्रशीर्षेति षोडशपूजायां विनियोगः
ॐ सहस्रशीर्षी० ॐ विष्णुशिवगणेशस्वर्यदुर्गाभ्योनमः पुष्पांजलिसमर्पयामि इति पुष्पांजलिसमर्प्य देवायै
पुष्पोदकं क्षिपेत् एवमुत्तरत्रापि ॐ श्रीसूर्यगणेशमहालक्ष्मीशिवविष्णुभ्योनम इति वामत्रः ॐ पुरुष एवे० ॐ
श्रीविष्णुशिवगणेशस्वर्यमहालक्ष्मीभ्योनमः आसनं समर्पयामि तदभावे आसनं मनसा परिकल्पयामीति
वदन् मनसा संपादयेत् एवमुत्तरत्राप्युपचाराभावे मनसा समर्पणं ॐ एतावान० इति कलशस्थमुदकं किं
चित्पात्रांतरे वनीयपूर्वोक्तपदार्थयुतं गंधाक्षतपुष्पयुतं वा कृत्वा तेन पाद्यं दद्यात् ॐ त्रिपादूर्ध्व उ० इति पा
त्रांतरा वनीतजलं पूर्वोक्तार्थयुतं गंधपुष्पाक्षतसहितं वा कृत्वा तेनार्घ्यं दद्यात् ॐ तस्माद्दिरा० इ

१३५

इति प्रायश्चित्तं तु सकृदकरणे धर्तुं छुं उपवासत्रयं एक उपवासः अष्टोत्तरशतं गायत्रीजपो वेति शक्त्यनुसा-
रणबोध्यं तमेनैवैश्वदेवद्वुतशेषेण वा पृथगन्नेन वा कुर्यात् एतच्छब्देन षोडशोपचारां तर्गतं नैवेद्यं गृ-
ह्यते अनेन नैवेद्ये प्राधान्यमपि द्योतितं ततश्च संकटे प्रधाने मुञ्चिते सति प्रत्यवायाभाव इति वैश्वदेवं
कृत्वा तच्छेषेण नैवेद्यं कुर्यात् अथ वानैवेद्यार्थं पृथक्पाकं कुर्यात् अद्यः पक्षो माध्याह्निकपूजावि-
षयः द्वितीयः कालांतरपूजाविषय इति वा व्यवस्था बोध्या नास्य शेषेण वैश्वदेवं कुर्याद्वुतशेषेणेत्येते
नैवेद्यशेषेण वैश्वदेवस्य प्रतिषेधे सिद्धे पुनर्वचनं नैवेद्यशेषेण यद्वैश्वदेवातिरिक्तं कर्म तत्सर्वं कुर्यादि-
त्येवमर्थं ततश्च मनुष्ययज्ञनित्यश्राद्धादिकर्तव्यमिति सिद्धं अथात्रानेकपक्षत्वेऽपि बह्वाचारात्पु-
रुषस्तुक्तमंत्रनाममंत्रैः शालग्रामादिविष्णुपंचायतनदेवतार्चनपक्षमाश्रित्य प्रयोगोलिख्यते स्नात्वादि-
नाशुचिर्भूत्वा बडशिरवः शुक्लवस्त्रधरो देवागाराद्बहिः सकृदाचम्य द्वारदेशे स्थित्वा अपसर्पंतु वामदेवः शि-
वो नृष्टुर्भूतादिविघ्नो द्वासने वि० ॐ अपसर्पंतु ये भूता ये० ज्ञया इति हस्ततालत्रयेण विघ्नानुद्वास्य स्ना-

आचा० दु

१३६

णं नाम भोजेण ॐ तं यज्ञं इति वस्त्रद्वयं आचमनीयं ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वदुःखः संभृतं इति यज्ञोपवीतयुगं आ-
चमनीयं ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वदुःखतत्र च सामानि० गंधान् त्समर्प० ॐ तस्मादश्वा० पुष्पाणितुलसीपत्रवि-
न्वपत्रदूर्वाकुरादिचयथासंभवं दद्यात् ॐ यत्पुरुषं व्यद० धूपं पाददेशं दर्शयन् घंटाशब्दयन् घंटाशब्दं
कुर्वन् समर्प्य देवदक्षिणभागे संस्थापयेत् ततो देवस्य पुरतो वा मे दक्षिणे वा चतुरस्त्रमंडले यंत्रिकायां
नैवेद्यपात्रं संस्थाप्य गायत्र्या तुलसीपत्रेण प्रोक्ष्य तुलसीपत्रं नैवेद्योपरि संस्थाप्य ॐ चंद्रमा ॐ प्राण
यस्वाहेत्यादिमंत्रैर्घंटां वा दयन् नैवेद्यं समर्पयेत् पानार्थं जलं नाम भोजेण उत्तरमाचमनीयं चंदनेन
करोद्धर्तनं फलं च समर्प्य ॐ नाभ्या आसी इति मुखवासं सम० ॐ सप्तास्यास० इति मंत्रमुच्चार्य स्तो-
त्रं पठेत् तच्च तनू देवताकस्तुक्त्त पुरुषस्तुक्त्तौत्तरनागायणादिवैदिकं अथवा ऋग्विधानोक्तं म-
हापुरुषविद्यास्थं स्तुक्तं ॐ जितं ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन नमस्ते स्तुद्धशीकेश महापुरुष
पूर्वज नमो हिरण्यगर्भाय प्रधानाव्यक्त रूपिणे ॐ नमो वासुदेवाय शुभ्रज्ञानस्वरूपिणे दे-

१३६

वानादानवानांचसामान्यमभिदैवतं सर्वदाचरणद्वंद्वं ब्रजामिशरणंतव ३ एकस्त्वमसिलोकस्य स्वष्टासं
हारकस्तथा अध्यक्षश्चानुमंताच्च गुणमायासमावृतः संसारसागरं घोरमनंतं क्लेशसाधनं त्वामेव शरणं
प्राप्य निस्तरंति मनीषिणः ५ न ते दूषणं चाकारो नायुधानि न चास्पदं तथापि पुरुषाकारो भक्तानां त्वं प्र
काशसे ६ नैव किंचित्परोक्षं ते प्रत्यक्षोऽसि न कस्यचित् नैव किंचिदसि दुर्तेन च सिद्धोऽसि कस्यचित्
७ कार्याणां कारणं पूर्ववच्च सांवाक्यमुत्तमं योगिनां परमां सिद्धिं वदंति परमर्षयः ८ अहंभीतोऽस्मि दे
वेश संसारेऽस्मि न भयावहे पाहि मां पुंडरीकाक्ष न जाने शरणं परं ९ कालेष्वपि च सर्वेषु दिक्षु सर्वांस्तु वाच्यु
शरीरेऽपि गतेऽपि वर्धते मे महद्भयं १० त्वत्पादकमलादन्यन्नमेजन्मांतरेऽपि निमित्तं कुशलस्यास्ति ये
न गच्छामि सद्गतिं ११ विज्ञानं यदिदं प्राप्तं यदिदं ज्ञानमर्जितं जन्मांतरेऽपि मे देव मा भूदस्य परित्यक्तः १२
दुर्गतावपि जातायां त्वंगतिस्त्वं मतिर्मम यदि नाथं च विदेयं तावतास्मि कृती सदा १३ अकाकलुषं चिन्तं म
म ते पादयोः स्थितं कामये वैष्णवत्वं तु सर्वजन्मसु केवलं १४ पुरुषस्य हरेः सूक्तं स्वर्ग्यं धन्यं यशस्करं

आचा०दु

१३७

आत्मज्ञानमिदं प्रोक्तं योगज्ञानमिदं परं १५ इत्येवमनयास्तुत्यादेव देवं दिने दिने किं करोमीति चात्मानं देवायेव नि
वेदयेत् १६ ततः शिवादीनां ततः दुक्तस्तोत्राणि पठित्वा तदंगे ॐ नमोऽस्तु नंताय० नमः इत्यादि मंत्रैर्देवान् नम
स्कुर्यात् यानि कानि च पापानि जन्मांतरकृतानि च तानि तानि विनश्यंतु मरुक्षिणपदे पदे इति मरुक्षिणत्रयम
धिकं वा ततो नाम मंत्रेण दक्षिणां समर्प्य श्रिये जात इत्यस्य कण्वः श्रीस्त्रिष्टुपूनीराजन समर्पणे वि० ॐ श्रिये
जातः नीराजनं समर्प्य ॐ यज्ञेन यज्ञमयजंत० इति पुष्पांजलिं समर्प्य ततो विष्वक्सेनादिभ्यो निर्माल्यं नैवेद्यस्य
शतांशं जले दद्यात् तत्र केचिच्छास्त्रांतरोक्ता मंत्रान्मठंति ते यथा विष्वक्सेनोत्थवाङ्कुराः सनकाद्याः श्रुकारयः
महाविष्णुप्रसादोऽयं सर्वगृहंतु वैष्णवः १ बाणरावणश्चंडीशानंदिभृंगिरदादयः सदाशिवप्रसादोऽयं सर्वगृहंतु
शंभवाः २ गणेशो गालवोगार्गेयी मंगलश्च सुधाकरः गणेशस्य प्रसादोऽयं सर्वगृहंतु भागिनः ३ छायासंज्ञाश्चा
द्देवा दंडमांठरकादय दिवाकरप्रसादोऽयं ब्राह्मणगृहंतु शेषकं ४ शक्तिरुच्छिष्टचांडाली सोमस्वर्यकुताशनाः म
हालक्ष्मीप्रसादोऽयं सर्वगृहंतु शक्तिकाः ५ अपि वामत्रं विनैव विष्वक्सेनाद्युद्देन निर्माल्यादिजले समर्पये

१३७

ति पूर्वोक्ताचमनीयंपदार्थयुतं केवलजलेन वाचमनीयंदद्यात् ॐ यत्पुरुषेण ह० इति स्नानोक्तपदार्थ
युतेन केवलजलेन वा स्नानं ददानीं सति संभवे सुगंधतैलाभ्यंगपंचामृतस्नानान्यपि दद्यात् कनिक दिति
सूक्तेन सुगंधतैलाभ्यंगं कृत्वा उद्धर्त्तने नोद्धर्त्य उष्णोदकेनाभिषिच्य आप्यायस्वेत्यस्य राट्ठगणे गोतमः
सोमो गायत्रीपयः स्नात्तेने वि० ॐ आप्याय० इति पयसा संस्नाप्य शुद्धवारिणा स्नापयेत् दधिका व्यादृत्य
स्य वामदेवो दधिका वानुष्टुप् दधि स्नापने ॐ दधिका व्या० इति दध्ना संस्नाप्य शुद्धोदकेन च संस्ना
प्य घृतं मिमिक्ष इत्यस्य गृत्समदः प्रियस्त्रिष्टुप् घृतस्नाने ॐ घृतं मिमिक्षे० इति घृतेन स्नापयित्वा शु
द्धोदकेन च संस्नाप्य मधुवाता इत्यस्य गोतमो विश्वेदेवा गायत्री मधु स्नापने ॐ मधुवाता० इति मधुना सं
स्नाप्य शुद्धोदकेन च संस्नाप्य स्वादुः पवस्वेत्यस्य वेनो भार्गवो विश्वेदेवा जगती शर्करा स्नापने ॐ स्वादुः प
व० इति शर्करया स्नापयित्वा शुद्धोदकेन च संस्नाप्य ततो देवाय चंदनतुलसीपत्रपुष्पाणिसमर्प्य घंटावादनपूर्व
कंपुरुषसूक्तेन शंखोदकेनाभिषेकं कुर्यात् ॐ विष्णु शिवः आचमनीयंस० एवमुत्तरत्रापि अंगोपचारसम

त्रिलिंगमस्तकं कृत्वा त्रिगुणिततत्सूत्रवेष्ट नार्हलिंगं स्त्रौल्यं स्त्रौल्यसूत्रपरिमितं पीठे च त्वं पीठविस्तारं च कृत्वा
त्रिगुणिततत्सूत्रवेष्ट नार्ह पीठं स्त्रौल्यं पीठे च तासूत्रं तृतीयांशेन पीठे च ता मध्यप्रदेशे लिंगं स्त्रौल्यं द्विगुणं स्त्रौल्यं
एकवप्रद्विवप्रत्रिवप्रसंमवा पीठं कृत्वा पीठस्योत्तरदिभागे लिंगोच्चता समदीर्घं पीठार्धदीर्घं वा मूले तत्समविस्तरं
अथेतदार्धविस्तारं गोमुखाकारं प्रणालं कुर्यात् लिंगमस्तकविस्तारषष्ठांशेन पीठस्य प्रणालशष्ठांशेन प्र
णालस्य च समं तादुपरित न बर्हिभागं त्यत्वा आसमंतात् तत्परिमाणकं स्वातं कुर्यादिति पंचसूत्रं विधानं च
पार्थिवेन विचारयेत् यथा कथंचिद्विधिनारमणीयं तु कारयेत् पङ्कजं बुफलाकारं सर्वकामप्रदं शिवं
इति वचनात् पार्थिवलिंगातिरिक्तलिंगे पंचसूत्रविधानमावश्यकमिति बोध्यं अखंडं स्थावरलिंगं द्वि
खंडं चरमेव च ये कुर्वन्ति नरा मूढा न पूजाफलभागिन इत्यादि वचनात् स्थावरं द्विखंडमेव चरलिंगं मखं
डेमेव कार्यं चरलिंगेषु यद्यपि रत्नलिंगं सहस्रस्य पूजाभायत्पलं भवेत् ततः शतगुणं पुण्यं धातुलिंगं स्य पूज
ने इत्यादि वचनैः रत्नधातुमृद्वाणपारदलिंगानि यथोत्तरप्रशस्तान्युक्तानि तथापि केवलपारदलिंगस्य

दुर्लभत्वात् सकृत् स्तुता नूतनरुद्रिमेति न हीयते बाणलिंगमिति श्रेष्ठं शेषं नामर्दमुच्यते इति लक्षणलक्षित बा
णलिंगस्यापि दुर्लभत्वात् सुवर्णादिलिंगे पंचसूत्रं संपादनस्यावश्यकत्वात् तस्य च दुःसंपादकत्वात् पार्थिवं तु
कलौ युगे इति वचनेन कलौ पार्थिवस्यैव श्रेष्ठत्वप्रतिपादनात् पंचसूत्रत्वाभावेऽपि दोषाभावाच्चायुष्मांश्च
लमान् स्त्रीमान् पुत्रवान्धनवान्त्तत्तरीवरमिष्टं लभेद्विगं पार्थिवं यः समर्चयेत् इति नंदीपुराणि प्राशस्त्यप्रति
पादनासार्थिवलिंगपूजनं प्रशस्तरं तत्र शिवपूजनं भस्मरुद्राक्षधारणं विना न कार्यं तदुक्तं लैंगे विना भस्म
त्रिपुंड्रेण विना रुद्राक्षमालया पूजितोऽपि महादेवो न तस्य फलदो भवेत् तथा निर्णयसिंघौ विना मंत्रे
ण यो धत्ते रुद्राक्षभुवि मानवः स्याति नरकान्धो राप्तावदिंद्राश्चतुर्दश पंचामृतं पंचगव्यं स्नानकाले
प्रयोजयेत् रुद्राक्षस्य प्रतिष्ठायां मंत्रं पंचाक्षरं तथा त्रैयंबकादि मंत्रं च तथा तत्र प्रयोजयेत् यद्वा ॐ
अघोर ॐ ह्रीं अघोरतर ॐ ह्रीं ह्रीं नमस्तै रुद्राय ह्रीं स्वाहा अनेनाभि मंत्र्यधारये पुरुषार्थप्रबोधेतु
प्रक्षाल्य गंधतोयेन पंचगव्येन चोपरि शिवांभसा च प्रक्षाल्य श्रीरुद्रेणाभिषेचयेत् रुद्राक्षाणां प्रतिष्ठा

यमेवंवैदिकसमंता अथवावैदिकमतेप्रतिष्ठानेवविद्यतइत्युक्तं वोपदेवः रुद्राक्षान्कंठदेशे
 दशनपरिमितान्मस्तकेविंशतिद्वेषदृषदकणप्रदेशेकरयुगलकृतेद्वादशाद्वादशैव बा
 द्वारिंदोः कलाभिर्नयनयुगकृतेएकमेकं शिखायां वक्षस्पष्टादि धिकंयः कलयतिशतकंस
 स्वयं नीलकंठः प्रजापतिः सप्तविंशतिरुद्राक्षमालयादेहसंस्थया यत्करोतिनरः पुण्यं स
 र्वं कोटिगुणं भवेत् उपचारनिर्णयः निर्मात्यग्रहणाग्रहणविचारश्च पूर्वमुक्तः स्कांदे ए
 कं मोचाफलं पक्कं यः शिवाय निवेदयेत् सर्वभक्षमहाभोगैः शिवलोके महीयते मोचाकद
 ली गौतमः रात्रावुदङ्मुखः कुर्याद्देवकार्यं सदैव हि शिवार्चनं सदाप्येवं शुचिः कुर्यादुद
 ङ्मुखः सदा रात्रौ दिवा चेत्यर्थः रुद्रायामलेपि न प्राचीमग्रतः शंभोर्नोदीचीं शक्तिसंश्रिता
 नप्रतीचीं यतः पृष्ठमनोदक्षं समाश्रयेत् इदं चरलिंगविषयं तदुक्तं क्रियासारे चरलिंगच
 ये देवं पूर्वाभिवदनं बुधः स्थिरलिंगे यथाकृतं मुखमादौ तथार्चयेत् अथ पार्थिवलिंगपूजा

त ततः सजलं शंखं देवो परिभ्रामयित्वा शंखमध्ये स्थितं तोयं भ्रामितं केशवोपरि अंगलग्नं मनुष्याणां ब्रह्महत्याय
 पोहति इति शंखस्थमुदकं स्वशिरस्यभ्युक्ष्य ततो देवतीर्थं हृद्गम्य पात्रांतरेणपि बन्नरकेण तत्र वैदिकमंत्रः ॐ त
 दस्य प्रियमभिपार्थो अश्यां नरो यत्र देवयवो मदंति उरुक्रमस्य सहिबं धुरित्या विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः य
 हा अकालमृत्युह० १ कालमृत्युहरं पुण्यं हत्या कोटिविनाशमं व्याधिघ्नं पुण्यं पापस्ये विष्णुपादावने जनं त
 तः शिरसि तीर्थं धृत्वा देवमने कृधासं प्रार्थयेत् आवाहनं न० १ मंत्रहीनं न० २ अन्यथा शरणं ना० रक्ष मां परमेश्व
 र ३ भूमौ स्वलितपादानां भूमिरेवावलंबनं त्वयि जाता पराधानां त्वमेव शरणं शिव ४ मत्स मोनास्ति पापिष्ठ
 त्वत्सो मोनास्ति पापहा इति ज्ञात्वा महादेवययै कसितथा कुरु ५ प्रपन्नं पाहि मामीशभीतं मृत्युग्रहार्णवान् ततो देव
 शिरस्य पुष्पं स्वशिरसि धृत्वा पूजावशिष्टं चंदनादिप्रसादत्वेन धृत्वा नैवेद्यमन्नं काले भुंजीतेति अयमेवार्चनवि
 धिराश्वलायनैरनुष्ठेयः बह्वल्पं वेति वचनात् इति परिशिष्टोक्तदेवपूजाप्रयोगः अथ शिवपूजा साचलिंगे प्र
 शस्ता शूलपाणौ लिंगे वरं प्राणपरित्यागः शिरसो वापि कर्तनं न च चैवापूज्यं भुंजीत शिवलिंगे महेश्वरमिति त
 च लिंगं द्विविधं स्थावरं चरंच तच्च पंचसूत्रं कार्यं तल्लक्षणं पुरुषार्थचिंतामणौ लिंगौ च ताप्रमाणसूत्रसमानसू

नामसुमुख्या न्यष्टनामान्युक्तानि तदनुक्रमः शिवपुराणे शिवो महेश्वरश्चैव रुद्रो विष्णुः पितामहः संसार
 वेद्यः सर्वज्ञः परमात्मेति मुख्यतः नामाष्टकमिदं तस्य प्रतिपादितमीशितुरिति एतेरष्टनामभिः पूजाका
 लेबिल्वपत्राण्यर्पयेत् लिंगपूजांते कर्तव्यं महोदधौ लिंगपूजां विधायाग्रे स्तोत्रं वा शतरुद्रियां प्रजपेत्
 नमः नानाभूताशिवे स्वं विनिवेदयेत् इति पार्थिवपूजाविधिः अथ पूजानुकल्पाः तत्र पारिजाते दद्यात्पुरु
 षसूक्तैः नयः पुष्पाण्यप एव च अर्चितं ते न वै सर्वं त्रैलोक्यं स चराचरं ऋग्विधाने सहस्रशीर्षासूक्तं तु
 त्रिवारं च दिने दिने विष्णवादि सर्वदेवानां सर्वार्चनफलं लभेत् महोदधौ अशक्तः कारयेत्पूजां दद्यात्
 न साधनं दानाशक्तः समर्चनं पश्येत् तत्परमानसः केवलमैवेद्यं समर्पणे नैव पूजासिद्धिरिति परिशिष्टव्या
 ख्यायां पूर्वउक्तं गंधपुष्पसमर्पणमात्रेण पूजासिद्धिरित्यपि पूर्वमुक्तं इत्याचारैर्द्वौ पूजानुकल्पाः अथ
 पूजाधिकारिणः लेंगे ब्राह्मणस्यैव पूज्यो हंश्चोरेप्यशुचेःपि स्त्रीशूद्रकरसंस्पर्शवज्रादपि सुदुःसह इ
 ति अवकेचि स्त्रीशूद्रपदमसस्त्रीशूद्रपरं मद्यपस्तु समासाद्य मम कर्मपरायणः तस्य पापं प्रवक्ष्यामि शृ

एमुंदरितत्वतः एकजन्मभवेऽर्द्धश्र्वांडालः सप्तजन्मस्विति वाराहोत्तये कवाक्यत्वाद्विष्णुमंत्रदीक्षितादि
सस्त्रीशूद्रैस्तु स्पर्शवत्यपि पूजाकार्येत्याहुः भट्टास्तु स्पर्शसहितपूजायानिषेधार्थत्वमविशेषेण मन्यन्ते
वस्तुतस्तु स्त्रीशूद्रादिस्पर्शनिषेधः प्रतिष्ठितलिंगशालग्रामविषयः यदा प्रतिष्ठितं लिंगं मंत्रविद्विर्यथावि
धि तदा प्रभृतिशूद्रश्च योषिदपि न संस्पृशेदिति बृहन्नारदीये प्रकरणवाक्याभ्यां प्रतिष्ठितयोरेव विष्णुलि
गयोः स्पर्शनिषेधाभिधानात् एतेन स्त्रीणामनुपनीतानां शूद्राणां च जनेश्वरस्य शनैनाधिकारोऽस्ति वि
ष्णोर्वाशंकरस्य च शूद्रोऽनुपनीतो वास्त्रियो वा प्रतिनोपि च केशवं च शिवं वापि स्पृष्ट्वा नरकमश्नुते इ
ति निषेधा अपि व्याख्याताः इति पूजाधिकारिणः अथ पूरणपूजा तत्र स्कंदपुराणं वैष्णवानितु शास्त्रा
णि ये च यंति सदा गृहे धन्यास्ते मानवा लोके विष्णुस्तेषां वरप्रदः धारयंति गृहे नित्यं शास्त्रं भागवतं हि ये
कल्पकोटि सहस्राणि विष्णुलोके वसंतिते अथ गुरुपूजा स्मृत्यर्थसारे एवं देवार्चनं कृत्वा गुरुं संपूज्य य
त्नतः पुष्पं क्षित्वा प्रणम्याथ नित्यदानं स्वशक्तिः कृत्वा हृद्धान्नमस्कृतकर्तव्यं मंगलेक्षणं मास्त्ये त

त्रोपदेशारमपि पूजयेच्चततोगुरुं न पूज्यते गुरुर्यचनरेस्तत्राफलाक्रियेति अथतुलसीपूजास्कांदे दृष्ट्वा स्मृ
 ष्ठाथवाध्याताकीर्तितानमितास्तुता रोपितासिंचितानित्यं पूजितातुलसीशुभा तथाधात्रीफलंचतुलसीमृ
 त्तिकाद्वारकाद्ववा सफलंजीवितंतस्यचितयंयस्यवेशमनि इतिमाटइत्युपनामकच्यंबकविरचितेआ
 चारेदोपूजाप्रकरणंसमाप्तं अथमंगलदर्शनादिमनुः अग्निचित्कपिलासत्रीराजाभिक्षुर्महोदधि दृष्ट
 मात्राः पुनंत्येतेतस्मात्पश्येत्सदाबुधः कपिलाकपिलवर्णीधेनुरितिमाधवः नारदोपि लोकेस्मिन्मंगल
 न्यष्टोब्राह्मणोगौडुताशनः हिरण्यं सर्पिरादित्य आपोराजा तथाष्टमः एतानिसततंपश्येन्नमस्येदर्चये
 तुयः प्रदक्षिणंतु कुर्वीत तथास्यायुर्नहीयते वामनपुराणे होमंचरुत्वालभनंशुभानांततोबहिर्निर्गमनं
 प्रशस्तं दूर्वांचसपिर्दधिचोदकुंभं सुवर्णं मृद्धोमयं स्वस्तिकमक्षतांश्चैलं मधुब्राह्मणकन्यकांच श्वेता
 निपुष्पाणि तथाशमींचक्रुताशनंचंदनमर्कविंबं अश्वत्थरक्षं च समालमेत न तश्च कुर्यान्निजजातिधर्मं भ
 रद्वाजोपि कंडूयष्टष्ठतो गांतुरुत्वाचाश्वत्थवंदनं उपगम्य गुरुन्तर्वाचि प्रांश्चैवाभिवादयेदिति प्रदक्षि

मद्यः देशकोऽस्मिन्ममचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धयर्थपात्रित्वात्तद्विगमनमहंकारिण्युद्देश्यममम
 निमृदमादेत्यशोषितायांनस्याजलमक्षेपनसंवीकृत्यनोपदिष्टं ॐ महेश्वरायनममर्दनित्वांर्क्यात्
 तच्चैत्रिंशमशोषितुंजातककर्षादेवकपरिमाणमगुह्यमात्रंनोषिकंवाक्यार्थन्यायं ॐ शूलपाण
 नमः शिवदेवप्रतिज्ञेनमविमलपञ्चैवजापितुंमतिशयव्याख्यामहेशोर्दत्तव्याना ॐ विनाक
 यक्षेनमः श्रीसाक्षाद्वदद्दोगच्छेदप्रतिष्ठेदसंनिहितोमवस्थामादयेन ईदृहेजानामववक्ष्येभोजिष्येभ
 वनः ॐ नमः शिवायैतिमूलमंत्रपाद्यामव्यमाचमनं देवापच्युतयेनमर्दनंमूलंनचक्षामवक्ष्येमुप
 नमस्यान्युषधूपदीपनंवेद्यकलनाद्वैलनीराजनमंत्रवृष्णान्तेनैवाशोकीयस्त्रिंशैर्मर्त्येनमर्दितमा
 वृजये मवायुजलमर्त्येनमर्दनीशान्तेनमर्दनीशान्तेनमर्दनीशान्तेनमर्दनीशान्तेनमर्दनीशान्तेन
 वायव्या भीमायाकाशमर्त्येनमर्दनीशान्तेनमर्दनीशान्तेनमर्दनीशान्तेनमर्दनीशान्तेनमर्दनीशान्तेन
 त्रैलोक्यमहादेवायनममर्दनित्वांर्क्यात्तद्विगमनमहंकारिण्युद्देश्यममम

तदुक्तं षड्विंशन्मते वेदस्वीकरणं पूर्वं विचारोभ्यसनं जपः तद्दानं चैव शिष्येभ्यो वेदाभ्यासो हि पंचधेति या
ज्ञवल्क्यः वेदार्थानधिगच्छेच्च शास्त्राणिविविधानि च विविधानि धर्मशास्त्रादीनि न तु बौद्धादिसंम
तानि अवेक्षेत च शास्त्रार्थमिधर्मादीनि द्विजोक्तमइति कौर्मत् एतस्मिन्नेव भागे कृत्यांतरमाह दक्षः
समितुष्यकुशादीनां सकालः समुदाहृत इति इति द्वितीयभागकृत्यं अथ तृतीयभागकृत्यं दक्षः तृती
ये च तथा भागे पोष्यवर्गार्थसाधनमिति कुर्यादिति शेषः पोष्यवर्गस एवाह मातापितागुरुर्भार्या प्रजाही
नः समाश्रितः अभ्यागतो तिथिश्चाग्निः पोष्यवर्ग उदाहृतः मनुष्य इत्येवमातापितरौ साध्वीभार्या
शिशुः सुतः अप्यकार्यशतं कृत्वा भर्तव्या मनुष्यं वीत् दानप्रकाशे ज्ञातिर्बन्धुजनः क्षीणस्तथानाथः समा
श्रितः अन्योपि धनयुक्तस्य पोष्यवर्ग उदाहृतः ज्ञातिः सपिंडः बन्धुः पितृबन्धादिः इत्येव विशेषणं क्षीण इति
अनाथः पोषकरहितः इदं समाश्रितविशेषणं कौर्म उपेयादीश्वरं चाथ योगक्षेमार्थं सिद्धये साधये
द्विविधानर्थान्कुटुंबार्थं ततो द्विज इति श्वरं राजानं अन्यं वासमर्थं अप्राप्तस्य प्रापणं योगः प्राप्तस्य

पालनं क्षेम एतच्च धनसाधनं यथावृत्तिकार्यं तदाह मनुः यात्रा मात्र प्रसिध्यर्थं स्वैः कर्मभिः रागतं
अक्षेणेन शरीरस्य कुर्वति धनसंचयं अगर्हितानि याजनादीनि तदुक्तं तेनैव षण्णां तु कर्मणाम
स्य त्रीणि कर्माणि जीविका याजनाध्यापने चैव विशुद्धाच्च प्रतिग्रह इति अत्र विशेषः श्रीमद्वा
गवते प्रतिग्रहं मन्यमानस्तपस्तेजो यशो नुदं अन्याभ्यामेव जीवेत शीलैर्वा दोषदृक्तयोरिति
वृत्त्यंतरमाह गौतमः कृषिवाणिज्ये वा स्वयं कृते कुसीदं चेति कुसीदं वृद्ध्यर्थं इव्यप्रयोगः तत्र या
ज्ञवल्क्यः अशीतिभागो वृद्धिस्त्यान्मासि मासि संबंधके वरणक्रमाच्छतं द्वित्रिचतुःपंचकमन्यथे
ति चतुर्विंशतिमन्ते कुसूलकुंभीधान्यो वा आहिकोऽश्वस्तनोऽपि वा जीवेद्वापि शिलोच्छेन श्रेयाने
षां परः परः स्वकुटुंबपोषणे द्वादशाहपर्याप्तधान्यं कुसूलधान्यः षडहपर्याप्तधान्यः कुंभीधान्यः
आहिकाश्वस्तनोऽप्रसिद्धौ अश्वस्तनिकवृत्तिः कलोवर्जो अश्वस्तनिकतातथेति माधवीयकलि
वर्जपागत् श्रीमद्वागवते वार्ताविचित्राशालीनयायावरशिलोच्छनं विप्रवृत्तिश्चतुर्धेयं श्रेय

आचा० दु

१४३

स्य

सीचोत्तरोत्तरा वार्ताविचित्राः कृष्यादिदूपाः शालीनंधार्थ्यविनैव प्राप्तमयाचितं यायावरंप्रत्यहंधान्यया
त्रा शिलंशालिक्षेत्रादौस्वामित्यक्तकणिशोपादानं उच्छंनं आपणादिपतितकणोपादानं शिलोच्छन
द्वयमेकीकृत्यचतुर्थेत्युक्तं श्रेयसीउत्तमा शिलोच्छवृत्तिः कलौवर्ज्येतिग्रथांतरे चतुर्विंशतिमते रा
जप्रतिग्रहोघोरोमध्वास्वादोषेविषोपमः पुत्रमांसंवरंभोक्तुंनतुराजप्रतिग्रहः एतच्चोच्छास्त्रवर्ति
राजविषयं तथाचयाज्ञवत्कथः नराज्ञःप्रतिगृण्हीयालुब्धस्योच्छास्त्रवर्तिनइति धमिष्ठराजप्रति
ग्रहस्तु ज्यायानेवतदाहनारदः शुचीनामशुचीनांचसन्निपातोयथांभसि समुद्रेसमतांयातितद्
द्राज्ञांधनागमः यथाग्नौसंस्थितंसर्वंशुद्धिमायातिकांचनं एवंप्रतिग्रहाः सर्वेशुचितांयातिराजनी
ति इदंचानापदि आपदितुलुब्धादेरपिराजप्रतिग्रहेनदोषः तदुक्तंचतुर्विंशतिमते सीदंचेत्य
तिगृण्हीयात्त्रात्मणेभ्यस्ततोऽनृपात् ततस्तुवैश्यशूद्रेभ्यःशंखैर्वचनंयथेति दुर्भिक्षेदारुणेप्र
तिकुटुंबेसीदतिक्षुधा असतःप्रतिगृण्हीयादात्मवृत्त्यर्थमेवचेति इव्यतोवर्ज्यप्रतिग्रहमाहमनुः

१४३

णार्हाणि स्मृतिदीपिकायां चित्रभानुमनद्वाहं देवगोष्ठं चतुष्पथं ब्राह्मणंधार्मिकं चैव नित्यं कुर्यात्प्रदक्षिण
मिति चित्रभानुरग्निः रक्षणमात्रेण शुद्धिप्रदानमर्थानाह पराशरः अरणिं कृष्णमार्जारं चंदनं सुमणिं द्यु
तं तिलान्कृष्णाजिनं छागं गृहे चैतानि रक्षयेदिति अथ धार्याण्याह भरद्वाजः विष्णुक्रांतां शमीं दूर्वां चंद
नं शंकपुष्पिकां सिद्धार्थं च प्रियंगुं च प्रातः शिरसि धारयेत् रत्नावल्यां धार्याणि शिरसि नित्यं पुष्पाणि
श्रियमिच्छतेति छागलेयः यतीनां दर्शनं चैव स्पर्शनं भाषणं तथा कुर्वाणः पूतये नित्यं तस्मात्पश्ये
त्तनित्यशः इति मंगलदर्शनादि एतावदष्टधा विभक्तं स्यात् आद्यभागे कर्तव्यं दिवसस्याद्यभागे तु सर्व
मेतत्समाचरेदिति दक्षोक्तेः इति मारेदुत्पुपनामक नारायणात्मजं च बकविरचिते आचारं दौ अष्टधा
विभक्तं दिवसस्य प्रथमभागकृत्यं नर्तुं सस्मृतिवारिधेस्त्रिजगतां नोर्नाम यस्य प्रभोर्येनेदं सकलं वि
भातिसततं जातं स्थितं संहतं यश्चैतन्यघनः प्रमाणपुरतो वेदांतवेद्यो विभुस्तवं देसहजप्रकाशममलं
श्रीरामचंद्रपरं अथ द्वितीयभागकृत्यं दक्षस्मृतौ द्वितीये च तथाभागे वेदाभ्यासो विधीयते संपंचधा

तनंविद्याभृतकाध्यापनादिकुसीदंस्वयंकृतावृद्धिः शकटंधान्यादिवाहनेन जीवनसाधनं एवंगिरिस्त
णादिना अनुपंजलप्रायदेशः शाकादिना तथाविक्रयविषयेनारदः ब्राह्मणस्यतुविक्रयंशुक्रद
रुतृणानिच गंधमुञ्चैरकावेत्रतूलंमूलंकुशादृते अविक्रयाणिआहयाज्ञवल्क्यः फलोपलक्षौ
मसोममनुष्यापूपवीरुधः तिलोदनरससारान्धिक्षीरघृतंजलं शस्त्रासवमधूच्छिष्टमधुलाक्षास
बर्हिषः मृचर्मपुष्पकुतपकेशतक्रविषसितीः कौशेयैनीलीलवणमांसैकशफसीसकान् शाक
दोषधिपिण्याकपश्वगंधांस्तथैवच वैश्यवृत्त्यापिजीवन्नोविक्रीणीतकदाचन सर्वेनेतान्वैश्य
वृत्त्याजीवन्ब्राह्मणः कदाचिदपितोविक्रीणीतक्षत्रियादेस्तुनदोषः अतएवनारदेनवैश्यवृत्ता
वविक्रियेयंब्राह्मणस्यपयोदधीतिब्राह्मणग्रहणं द्विजेभ्योगोरसादेः क्रयोपिनिषिद्धः तदुक्तं
पराशरपुराणे पिण्याकंसक्तवस्त्रैलंगच्येतकादिकंतथा शूद्रादेवतुसंग्राह्यंनद्विजेभ्यः कदाच
नेतिप्रतिप्रसवमाह धर्मार्थंविक्रियंनेयास्तिलाधान्येनतत्समाः तिलन्यायोरसेपियोजनीयः अ

अतएवमनुः रसारसैर्निमातव्यान्त्वेबलवणरसैः कृतान्त्वेचकृतान्त्वेन कितिलाभान्येनतत्समादिति अन्येन
चान्नस्य मनुष्याणां मनुष्यैरसानांचरसैः गंधानांचगंधैः विद्ययाविद्यानामिति आपदुक्तक्षात्रादिधर्म
मपेक्ष्य ब्राह्मणादेर्विगुणोपि स्वधर्म एव श्रेयान् यदुक्तं मनुना वरं स्वधर्मो विगुणो न पारक्यस्वनुष्ठितः
परधर्मेण जीवन्हि सद्यः पतति जाति तद्वति इत्यापदुक्तयः धनार्जनार्थं प्रवासप्रसक्तौ तद्विधिः का
रिकायां कश्चिदुनाथश्चिदुक्तैर्न वयमुत्वापद्यते धनार्थं धनमर्जयितुं प्रवृत्तः पूर्ववत्प्रवृत्तं
होमं कुर्यात्तत्तत्कं वा जपेत् केवगृह्याग्निमतो मासद्वयावधिप्रवासः उक्तं च पैठीनसिना प्रसवली
कृतधर्मस्य पीड्यमानस्य शत्रुभिः मासद्वयं प्रवासोऽस्ति परतो नाहिताग्निवत् मासद्वयोपर्यनाहिता
ग्नेः आहिताग्निवत् प्रवासो नास्तीति तुर्यपादार्थः मासद्वयावधिप्रवासे होमार्थं द्विजं परिकल्प्य प्रसवेदि
त्याह कात्यायनः निक्षिप्याग्निं स्वदारुषु परिकल्प्य त्विजं तथा प्रसवेत्कार्यवान्निमोहश्चैव न चिरं वसेदि
ति अत्र कार्यवानिति धर्मी नार्थं न तु तपोऽर्थं धनान्यर्जयितुं युक्तः प्रवासोऽप्यग्निहोत्रिणः धनैर्य
त्संभवेदिज्यातपाद्यर्थं न तु ब्रजेदिति सत्यव्रतोक्तेः तीर्थाद्यकरणकारणमाह मंडनः ब्रह्माविष्णुः शिवः

आचा० दु

१४६

कुर्यादित्युक्तेः प्रवासादेत्युत्रस्यशिरःपरिगृह्येत्यादिगृह्यसूत्रे उक्तत्वाच्चेक्षणप्रपदनपुत्रशिरोव्याणान्येव
कार्याणि नान्यदुपस्थानातीति संस्काररत्नमालायां तु सर्वेऽपि प्रवासविधिर्गोर्त्येकताकृतः तत्रकरणेत्वस्युद-
यः अकरणे प्रत्यवायाभाव इति ज्ञेयं करणपक्षे सर्वदा कर्तव्य एवेत्युक्तं इदानीं तत्र शिष्टैरकरणपक्ष एव स्वी-
कृतः अथ सभार्यस्य प्रवासे प्रसक्ते अग्निसमारोपणविधिः कालहोमानंतरं अयं ते योनिरित्यस्य गाथि
पुत्रो विश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् अग्निसमारोपणे ॐ अयं ते गिरः इत्यनेनारणिद्वयेऽग्निं समारोपयेत् अ-
थ वाने नैवाश्वत्थसमिधिसमारोपयेत् तत्र प्रादुकरणकाले अरणीं समारोपयेत् अरणी निर्मथ्य प्र-
त्यवरोहजातवेद इत्यनेन स्तुंडिलेऽग्निं प्रतिष्ठापयेत् अश्वत्थसमिधसमारोपणे ऋणपक्षे श्रोत्रियागाराद-
ग्निमाहृत्य संस्तुते स्तुंडिले प्रतिष्ठाप्य प्रत्यवरोहेति मंत्रेण तां समिधं निदध्यादिति संकटे केवलपत्न्यापि प्र-
वासे उपस्थानमकृत्यैव प्रवासः कर्तव्य एवेति प्रायश्चित्तकुलह्लादौ अथात्र प्रसंगात्पुनराधाननिमित्त-
नि कात्यायनः विहायाग्निं सभार्यश्चेत्सीमा मुल्लंघ्य गच्छति होमकालात्प्रयेत स्य पुनराधानमर्हति अत्र

१४६

सीमाग्रहसीमानुग्रहसीमा ननु केचिदाहं मंडनेन विहारकाले यदि कार्यलोभात् यदीति सीमानमनीत्य
 गच्छेत् त्रिः संध्या आदिः सल्लुगाशंसति गृहस्थसीमात्रविधिर्विधौ श्रद्धेति शीतकः अनाग्रवृत्तये यत्र होमकाल
 दृश्यते तत्र उभयोर्विषयवास्योक्तिको विधीयते गोविंदोर्णवेतु द्वादशाहैकते होमस्त्रालोपाकत्रयेन
 आ विडयस्त्रालये चैव अग्निर्नश्यति वैश्वं श्रीत होमत्रये लोपुन गंधानमिष्यते अथ लक्ष्म्यनागत
 द्वादशाहिनं होमलोपरादिनाशः मगवान् अष्टिर्तेतय द्वादशी यदि आमां तं रंजयेत् होमकाले यदि आमा
 नमा होषेण द्युभ्यते अथ तत्रैव वसति होमकाल अति कमः औक्तिको निगविधीयेत काठक श्रुतिर्दशनादिति
 मंडनः संध्यावदल्यथाप्यग्नीहोत्रावेदं पत्नीगौ आसं वाप्यथसीमां तं तत्रैकेयीनागान्विष्टुः अन्यथा
 मां तं रंजानवति केममात्रतः सीधिवति केमादेव केवलं आशमभुवन यदेवमावत्यति केम्यसीमां प्रत्य
 गतीवृत्तः उदयास्तमयात्पूर्वनाशो वृत्तिकेचनो तथा पञ्चनरोश्च चापलोक्तो नाशो न समीपे तदा पत्नी
 यथाकोममति कोमोदीमपि असमुद्रगाभिनीमिति केचित् अहं स्वयमभुज्जो होमवदेति विगादिना

तस्यस्यासुनराधेयंपवित्रेष्टिरथापिवेति यज्ञपार्श्वे गजोष्ट्रवृषभंनारीसमारुह्योथवापुमान् योजनेयोज
नेकृद्धमग्निश्चापिविनश्यति प्रायश्चित्तप्रदीपे आहिताग्निस्तु योमोहादनुगच्छेत्तद्वयं यदि तदाग्नीनां वि
नाशः स्यादिति प्राहुर्मनीषिण इति इदमन्यगोत्रविषयं आहिग्निः प्रमादाद्वा प्रेतानुगमनं यदि अग्नि
नाशं विजानीयात्सपिंडे तु न दोषकृदिति प्रायश्चित्तकेशवीकरोक्तेः आहिताग्नेः प्रमादाच्चेष्टवानुगम
नं यदि अग्निनाशं विजानीयात्सगोत्रेषु न दोषकृदिति प्रयोगदर्पणे स्मृतिवचनात् च वाहिनीपत्न्यता
वपि असपिंडशवानुगमने शवस्पर्शे च पुनराधानमिति आहिग्नियहणं साम्निकोपलक्षणाभितिकेचि
त् एवमन्यान्यपि निमित्तानि ग्रंथां तरेभ्यो ज्ञातव्यानि विस्तृतीभीतेर्नात्र लिखितानि इति पुनराधाननि
मित्तानि अथार्जितधनस्य विभागः दानधर्मे धर्मेणार्थः समाहार्यो धर्मलब्धं त्रिधा धनं कर्तव्यं धर्म
परमं मानवेन प्रयत्नतः एकैश्च नानां धर्मार्थश्च तर्तव्यो भूतिमिच्छता एकैनांशेन कामार्थ एकमं
शं विवर्धयेत् कामः कुटुंबस्यात्मनश्चावश्यको भोगः वर्धयेदित्यनेन धनेन धनान्तरमर्जयेदित्य

दि नतोमुहानीक्षेनमुहोविमिनोपवसत्येवोस्मासुच मजायल्लमाचवोयोगीपनीरिषदितिमञ्जेण नतःप्रपहोत
 मुहोनहंसुमममः प्रपहोवोरवोवमः सुवीगानमुहोवहंसोयनमुक्षमाणोक्षेहंसुममासंविश्यानीतिशिवो
 ममशोकोःशोकोरितिमञ्जेणगच्छन्सर्वोन्मदाशानुवीक्षमाणश्चियोहल्यमञ्जुयान नतःपुञ्जस्यगिरःपरी
 मुहोसुर्वनिविदवद्यायजपति अगादेगासं शानमिति नस्मिन्नेतिअवगमनमप्यप्यवगमोसोरागत
 यमनिवेदयेयुः इतिकेवलमग्निकस्यपुरुषस्यप्रवासविधियमञ्जुगच्छेत्तकः अस्त्वशोकोकोकेम
 विरुद्धमममयुश्चानशोविदमितिकोकोकेः स्मार्तेषमाक्षिः अथमेष्विमप्रकारःप्रयोगोये होमाते
 प्रवीकमञ्जुकेनपस्त्वयुवनः प्रवासार्थममयवोमयमोदितिमञ्जेणानिमेष्वस्त्वयशोव्ययुनःस्वमुहंसमीप
 मय्य ॐमुहोमां इतिमुहंनिरीक्ष्य ॐमुहोनहं ॥ इतिमुहंयेवपिपश्य ॐ शिवेशामं ॥ इतिपुनस्मिन्पुनर्वी
 दिममानमिति वसितस्य मुहोनीक्षेणाप्यनादितिमिनिस्वञ्जुहोईक्षयाप्रपदेनंनानादितामिनाप

आचा० दु

१४८

तधनविभागः इति माटे इत्युपनामक नारायणात्मजं चक्रविरचिते आचारेणैव अष्टधा विभक्तं स्यादि
तस्य पोष्यवर्गार्थं साधनं नाम तृतीयभागकृत्यं अथ चतुर्थभागकृत्यं दक्षः चतुर्थे तु दिवा भागे स्नाना
र्थं मृदमाहरेत् तिलपुष्पकुशादींश्च स्नायाच्चाकृत्रिमेजले व्यासः स्नानं मध्यं दिने कुर्यात्सुजीर्णा
न्नो निरामयः न भुक्त्वा लंघुतो रोगी नाज्ञातां भसिना कुले निरामय इत्यनेन आमययुक्तो न स्नायादि
त्युक्तं भवति अथ गृह्यपरिशिष्टं अथ मध्यं दिने तीर्थमेत्यधो तपादपाणिमुखोद्विग्राचम्याय तत्र प्राणः
स्नानं सकल्प्य ऋजुदर्भपाणिः शुचौ देशे खनित्रेण भुवं गायत्र्यस्त्रेण स्वात्वे परिमृदं चतुरंगुलिमुद्राया
धस्ता न्मृदं तथा स्वात्वा गायत्र्या हायगर्तमुद्रासितया प्रतिपूर्य मृदमुपात्तां शुचौ तीरे निधाय गायत्र्या प्रोक्ष्य
तद्धिरसात्रेधा विभज्यैकेन मूर्ध्ना आनाभेऽपरेण चाधस्तादात्मानमनुलिप्याप्साकृत्य क्षालयित्वा हित्यं निरी
क्ष्य तं ध्यायं स्नायादेतं मलस्नानमाहुरथ तीरे दिग्राचम्य तृतीयमस्त्रेणादाय संव्येपाणो कृत्वा व्याहृति
भिस्त्रेधा विभज्य दक्षिणभागमस्त्रेण दिक्षु दशमुविनिक्षिप्योत्तरं तीर्थे क्षिप्त्वा तृतीयं गायत्र्या भिमंत्रितं मा

१४८

दित्याय दर्शयित्वा तेन मूर्ध्ना आपादात् गायत्र्या प्रणवेन वा सर्वांगमनुलिप्य सुमित्रियान आप ओषधयः
संत्वितिसकृदद्विरात्मानमभिषिच्य दुर्मित्र्यास्तस्मै भूयास्सूर्योऽस्मान्दृष्टियंच वयं हि भद्रं मृच्छेम मद्भिः प्र
क्षालयेदथ वरुण प्रार्थनादिना तर्पणां ते नो क्ते न विधिना स्नायानास्मि त्वाग्ब्रह्म यज्ञ तर्पणादस्त्रं निष्पीड
येदपुत्रादयो ह्यंते तर्प्या इत्येष स्नानविधिस्तदेतदसंभवेद्भिरेव कुर्याद्भौमादिषु च न च गृहे मृदा स्नायादिति
गायत्र्यस्त्रेण प्रचोदयादिति पदं गायत्र्यस्त्रमंत्रः भौमादिविति भौमभानुवारादिषु कालेषु ते च पारि
१ जाते नंदायां भार्गवदिने कृत्तिकासु मघासु च भरण्यां भानुवारे च गजछायां ह्येतथा अयनद्वितये
चैव मन्वादिषु युगादिषु मृदा स्नानं पिंडदानं न कुर्यात्तिलतर्पणं मन्वादियुगादयः स्तूत रत्नतिलतर्पणे
वक्ष्यंते दक्षः प्रक्षाल्य यज्ञस्त्रं तु मृद्भिरद्भिः शनैः शनैः आपादमस्तकं देहं तथैव क्षालयेद्बुधः एतच्च म
लापकर्षणं स्नानं तटे कार्यं तदुक्तं नृसिंहपुराणे शुचौ देशे समभ्युक्ष्य स्थापयेत्कुशमृत्तिकाः मृतोयेन
स्वकं देहं बहिः संशोध्य यत्नतः अथ मध्याह्न स्नानप्रयोगः तीर्थमेतत्प्रक्षालितपादपाणिमुखः द्वि

आवा० दु

१४९

राचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा आत्मनः कायवाङ्मनः कृतकर्मदोषपरिहारद्वारा आयुरभिवृद्धिं हा
च श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मध्याह्नस्नानं करिष्ये इति संकल्प्य ॐ जुदर्मपाणिः शुचौ देशे ॐ प्रचोदयादिति
मंत्रेण खनित्रेण भूमिस्वात्वा उपरि मृदं चतुरंगुलामुद्वास्या धत्स्वान्मृदं पूर्ववत्सुनः स्वात्वा तं गायत्र्या दायगत्
मुद्वासितया मृदा प्रतिपूर्य्यातां मृदं दर्भान्ति लान्यवांतडुलांश्च शुचौ तीरे निधाय मृदं गायत्र्या प्रोक्ष्य आचु
त्तेन ॐ मा पोज्यो० सुवरो मिति गायत्री शिरसा त्रिधा विभज्य एकेन भागेन मूर्धा दिनाभिपर्यंतं द्विती
येन नाभेरधः पादपर्यंतं अनुलिप्य अप आलुत्यो गानि क्षालयित्वा हिल्यं निरीक्ष्य तं ध्यायन् स्नात्वा तीरात्
गत्य द्विगचम्य ॐ प्रचोदयादिति तृतीयं मुद्गागं मादाय मध्ये पाणौ निधाय ॐ भूरिति दक्षिणभागं ॐ
भुव इति मध्यमभागं ॐ स्वरिति उत्तरभागं विधाय ॐ प्रचोदयादिति मंत्रेणा वृत्तेन दक्षिणभागं दश
सुदिक्षु निक्षिप्योत्तरभागं तीर्थे तूष्णीं शिष्वा मध्यमभागं गायत्र्या हित्याय प्रदर्शयते न मूर्धादि पादपर्यंतं
गायत्र्या प्रणवेन वा सर्वांगमनुलिप्य० सुमित्रान आप ओषधयः संत्विति दक्षिणेन पाणिना द्धिरात्मानं

१४९

र्थः प्राप्यते तथाच विदेशगमनाद्युपयोगितया शस्त्रबाहनादिसंपादकतया सेवादिसंपादकतया वा ब्राह्म
णादीनां धनसाधनत्वं धनस्येति बोध्यं अयंच औचित्यावर्जिते विभागप्रकारः अन्यथानियमादृष्टकल्प
नापत्तेरतः स्वल्पतरपरिजनस्येतोप्यधिकदाने बहुतरपरिजनस्य स्वल्पार्जने इतोपिन्यूनगोमत्ते गोसमा
नुपत्तेः प्रकाशं तत्तं शिवधर्मे दानेवान प्रत्यवायः अतएव एकां गां दशगुर्दद्याद्दशदद्याच्च गोशतीत्यादाव
न्यादृशोपि प्रकारोक्तः नचायंगोमात्रपरः पूर्ववचनंतु तदितरपरमिति बाध्यं दशन्यूनगोमतो गोदाना
नुपत्तेः प्रकारांतरं शिवधर्मे तस्मान्निभागंवितस्य जीवनाय प्रकल्पयेत् भागद्वयंतु धर्मार्थन नि
त्यं जीवितं यतः वित्तस्य भागपंचकं कृत्वा भागत्रयं जीवनार्थं भागद्वयं दानार्थमिति हेमाद्रिः अत्रार्जित
सर्वधनस्यायं पंचधा विभाग इति केचित् भक्ष्यावशिष्टस्येत्यन्येतत्र जीवनायेति दुर्भिक्षादाविति व्या
ख्येयं श्रीमद्भागवते धर्माय यशसेनाय कामाय स्वजनाय च पंचधा विभजन् वित्तमिहामित्रचमो
दते एतेषां वचनानामविरोधः रूपणोदारभेदेनेति कश्चित् स्वल्पाधिकपरिजनपरतयेत्यपरे इत्यर्जि

आ-चा० दु

१५०

ध्यंदिने प्रबलं मधीयीति य एवं विद्वान्महारात्र उषस्युदित इति एवं च ब्रह्मयज्ञः सर्वकालं भवति न तुरात्रौ निषेधः
तथा च स्तुत्रं तस्य द्वावन ध्यायौ यदा त्माश्रुचिर्यद्देशश्रुचिरिति तथा श्रुतिरपि ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीत
दिवानक्तं चेति तेन पितृतर्पणमपि रात्रौ सिद्धं तस्य ब्रह्मयज्ञांगत्वात् स्तुत्रे गृहानेत्ययददाति सादक्षिणेत्यनेन
ब्रह्मयज्ञोपसंहारात् अवगाहं ब्रह्मयज्ञमिति स्मृतिसंयहवचनेन मध्याह्नसंध्योत्तरं रात्रिनिषेधकं वचनं तत्र
स्वांतरपरं अत्र केचित् आवर्तने वगाह्यापः कुशपाणिस्तु बह्वचः ततो मध्याह्निकीं संध्यां ब्रह्मयज्ञमतः पर
मिति स्मृतिसंयहवचनेन मध्याह्नसंध्योत्तरं ब्रह्मयज्ञ इत्याहुः तदा श्वलायने तरविषयं आश्वलायनानां तु त
स्तुत्रे अथ स्वाध्यायविधिरित्युपक्रम्याप आहुत्येति मध्ये मध्याह्नस्नानमुक्त्वा ततो ब्रह्मयज्ञो ब्रह्मयज्ञोक्तेर
वांतरप्रकरणात्त्वनं ब्रह्मयज्ञांगं न योर्मध्ये न संध्या अंगं भिनोरनंगेन व्यवायापत्तेः कर्मणिकर्मांतराभा
योगात् पूर्वोक्तशौनकवचने पिब्रह्मयज्ञोत्तरमेव संध्योक्ते श्वब्रह्मयज्ञोत्तरमेव संध्या नचैवमंतेयददाति
सादक्षिणेत्युक्ते स्तावत्पर्यंतं मवांतरप्रकरणाद्ब्रह्मयज्ञोत्तरमपि संध्यानस्यादिति ददातीत्यस्याविधायक

१५०

त्वात् अतएव वृत्तिरुदन्यथा दद्यादित्येवावश्यमिति उक्तवान् अथतिकर्तव्यता योगयाज्ञवल्क्यः
प्रदक्षिणं समावृत्य न मस्कृत्योपविश्य चेति श्रुतिश्च दक्षिणत उपवीत्युपविश्येति दक्षिणतः प्रदक्षिणं कृत्वे
त्यर्थ इति माधवः तत आचमनं तच्च श्रोतं आहाश्वलायनः मध्याह्ने च पुनः स्नात्वा धौतशुक्लांबरावृतः
श्रुत्युक्तविधिना च म्यत्राङ्गसीनः कुशासने तत्प्रकारः श्रुतौ ब्रह्मयज्ञं प्रकृत्य हस्ताववनिज्यत्रिराचा
मेतद्विः परिमृज्य सकृदुपसृश्य शिरश्चक्षुषीनासिकेश्रोत्रे हृदयमालभ्येति अत्र सकृदुपसृश्येत्यस्यानं
तरं सव्यं पाणिं पादौ प्रोक्षेदित्यध्याहर्तव्यं उत्तरस्मिन्फलवाक्ये तथा नुक्रमणात् प्रकारांतरं षड्गर्भचंद्रि
कायां देव्याः पादैस्त्रिभिः पीत्वा अब्लिगैर्न वधास्पृशेत् सप्तव्याहृति गायत्री शिरोमंत्रो द्विधा कृतः एते स
प्तस्य चतुर्विंशति मंत्रा भवंति तेषां विनियोगः केशवादीनामिव द्रष्टव्यः अन्य कृत्या चमनं स्मृत्यंतरे तदोका
रेणाचमनं यदा व्याहृतिभिर्भवेत् सा विद्या वापि कर्तव्यमिति व्यासेन भाषितमिति यद्वा श्रोतस्मार्तपौरा
णेषु द्रष्टव्या अन्यतमं कर्तव्यं यथेष्टं वा विधीयत इति आचमनप्रकरणे पूर्वमुक्तत्वात् आह शौनकः प्राणायामा

आचा०हु

१५१

मेर्दग्धदोषः शुक्लांबरशुचिः यथाविध्यप आचम्य आरोहेद्दर्भसंस्तरं अत्र कंबलाद्यासननिषेधउक्तः पारिजाते सं
ग्रहे न कुर्यादासनस्थोऽपि ब्रह्मयज्ञं कदाचन तथैवाचमनं प्रोक्तं तथैव ब्राह्मणार्चनं ततः संकल्पः स च तानेता
न्यस्तान हरहः कुर्वते त्यागवलायनोक्तेः ब्रह्मयज्ञं करिष्ये इत्येव पारिजातैष्येवं अतएव दानप्रकाशे महानवि
धो महादानमहं करिष्ये इत्येव संकल्पः महादानमखं कुर्यादित्युपक्रमात् षोडशैतानि यः कुर्यान्महादानानि
मानव इत्युपसंहाराच्चेत्युक्तं अत्रार्च्यौ तयोरप उपस्पर्शनं मंत्रश्चोक्तः पारिजाते स्मृतिसंग्रहे प्रदक्षिणं समावृत्य
नमस्कृत्योपविश्य च वाग्यतः सौत्तरीयश्च स्पृशेद्विद्युदसीत्यपः विद्युदसीत्यस्य ऋषिरग्निर्वैसमुदाहृतः वाच्य
मानुषु मंछं दोवरुणो देवता स्मृता नमो ब्रह्मण इत्येतां त्रिरुद्रुत्य समापयेत् अपो वृष्टिरसि स्पृष्ट्वा चांते जलमुपस्पृ
शेत् वृष्टिरसीति मंत्रस्य ऋषिरग्निरिति स्मृतः देवः प्रजापतिस्तस्य छंदोऽनुष्टुप् प्रकीर्तितमिति आचाररत्ने तु
ब्रह्मयज्ञस्याद्यंतयोर्विद्युद्वृष्टि मंत्रौ पठनीयो सर्वेषु यज्ञकतुषु होष्यन्नपः स्पृशेत् विद्युदसि विद्यमेपाप्मानमिति
अथ कुत्वापः स्पृशेद्वृष्टिरसि वृश्च मेपाप्मानमिति यक्ष्यमाणो वेष्टावेति तैत्तिरीयश्रुते श्रुतिभाष्ये माधवभाष्ये च

१५१

मभिषिच्य ओं दुर्मित्रास्तस्मै संतु योऽस्मान्नेष्टियं च वयं हि भद्रं इति मंत्रेणांगानि प्रक्षाल्या च म्य प्रातः स्नानं च द्दुरुणप्रार्थनं
दितर्पणं तं वस्त्रं निष्पीडनं वर्जं कुर्यात् प्रावरणवस्त्रं तीरे निधाय ब्रह्मयज्ञांगतर्पणं ते ये के चास्मदिति मंत्रेण तं
निष्पीडयेदिति मृत्तिका स्नानासंभवे भौमादि पूर्वोक्तनिषिद्धदिने गृहे च मृत्तिका स्नानं जलेनैव कुर्यादेतच्छक्तौ
अशक्तौ तु प्रातर्वस्नानमात्रं कुर्यादिति कमलाकरः अत्राप्यशक्तौ पूर्वोक्तपरिशिष्टप्रकारेण मंत्रस्नानं कुर्यात् स्मृ
तितृपेणाहाचार्यः स्नानं वारुणिकं चैव क्वचित्कर्तुं न शक्यते तत्रादौ ब्रह्मयज्ञार्थं मंत्रस्नानं विधीयत इति इदं म
ध्यान्ह स्नानं प्रातः स्नानं पेक्षया अत्यावश्यकमाश्वलायनानां अपआहुत्येति ब्रह्मयज्ञप्रकरणे तत्त्वज्ञे उक्तत्वा
त् इति मध्याह्न स्नानप्रयोगः अथ ब्रह्मयज्ञः तत्कालमाह बृहस्पतिः स चार्वाक तर्पणात्कार्यः पश्चाद्वा प्रात
राहुतेः वैश्वदेवावसानेवानान्यदर्शने निमित्तत इति अत्र प्रातराहुतेः पश्चादिति शाखांतरविषयं आश्वलायने न तु
धनार्जनोत्तरकालमेव कर्तव्यताया उक्तत्वात् दीपैस्तथैवानुष्ठेयं यदाह प्रातरे चार्जयित्वैव महायज्ञांस्ततश्चरेत्
स गृहविधिना कृत्वा ब्रह्मयज्ञं समाचरेत् ततो मध्याह्निकीं संध्यां कृत्वा तु गृहमाविशेदिति तैत्तिरीयश्रुतौ म

आचा० दु

१५२

नं विधाय तस्मिन्नाग्रे पवित्रे निधाय दक्षिणं पाणिं न्यंचं प्रागंगुलिं कृत्वा तेन संदध्यादित्यर्थ इति वृत्तिः यस्तु प
वित्रे लक्षणे र्युक्ते कृत्वा छिन्नाग्रतादिके तयोरेकैकमेकैकपाणिनाधारयेत्पृथक् एवं पवित्रं तौ द्वौ पाणी कृ
त्वा द्वयोरथ सव्यस्य पाणे रंगुष्ठप्रदेशिन्योस्तु मध्यतः दक्षिणस्यांगुली न्यस्येच्च तस्योंगुष्ठवर्जिताः तथा स
व्यकरांगुष्ठं दक्षिणांगुष्ठवेष्टितं कुवश्तत्त्वेवं संबद्धौ पाणि दक्षिणसक्थिनि निधाय स्वस्य तददये पश्यन् केवल
मंबरमिति शौनकोक्तो विशेषः सस्वसूत्रवृत्ति विरुद्धत्वादाश्वलायने नान्तरणीयः दक्षिणसक्थिनि धानमा
त्रमविरुद्धत्वादपेक्षितत्वाच्चाहं गृह्यं द्यावापृथिव्योः संधिमीक्षमाणः संमील्य वायथा वायुक्तमात्मानं म
न्येत तथा युक्तो धीयीत स्वाध्यायमापूर्वा व्याहृतयः सावित्री मन्वाह पछोर्ध्वर्चशः सर्वा मिति तृतीयमिति प्र
णवमादौ सकृदुक्ता ततस्तित्रो व्याहृतोः समस्ता ब्रूयादिति वृत्तिः तृतीया वृत्तौ धीमहि धिय इत्यत्र सस्वरः स
धिर्यिस्वरो वेति रत्नमालायां प्रतिगायत्री प्रणवव्याहृतिशं कानकार्य उपाकर्मण्येव तथा विधानात् ततो
ध्येतव्यमाह गृह्यकारः अथ स्वाध्यायमधीयीत ऋचो यजुषिसामान्यथर्वागिरसा ब्राह्मणानि कल्प
नाथाना राशसीरिति हासपुराणा नीति सूत्राण्येव कल्पा इत्युच्यते गाथानाम ऋग्विशेषा इदगाथादयः

१५२

दंतैर्निरीयमात्रपरं अन्यथा बहुचस्य वैश्वदेवादावपितदापत्तेः होष्यन्नित्युक्तेः सहोमकेष्वेव यज्ञेष्विदमिति के
चिदित्युक्तं तत्पारिजातधृतस्मृतिसारवचनादर्शनमूलकमिति वक्तुं युक्तं स्मृतिसारवचनेन सर्वेषामपिशेषेण
तत्प्राप्तेः इदमत्र गृह्यं अथ स्वाध्यायविधिः प्राग्वोदगायामनिष्कम्यापआहुत्यश्रुचौ देशे यज्ञोपवीत्याचम्या
क्षिन्नवासादर्भाणां महदुपस्तीर्य प्राकूलानां तेषु प्राङ्मुख उपविश्योपस्थं कृत्वा दक्षिणोत्तरोपाणी संधाय पवित्र
वंतौ विज्ञायत इति महदिति बहु इत्यर्थः प्राकूलानां प्रागग्र्याणामित्यर्थः दक्षिणोत्तरेणोपस्थं कुर्यादपैतृकत्वादि
तिष्ठतिः तेन पैतृके सव्योत्तर्युपस्थं सिद्धं भवति स्मृतिरूपेणाहाचार्यः दक्षिणं चोपविश्योरुं वामगुल्फोपरित्यजेत्
त् वामोरो दक्षिणं गुल्फं तच्चोपस्थमुदीरितं वामपादांगुष्ठोपरि दक्षिणपादांगुष्ठं निधाय पादपाणिमेलने
नोपस्थमिति पृथ्वीचंदोदयः इतरेतरपादव्यत्यासेनोपवेशने तदिति स्मृतिमंजरीं मदनपारिजाते च अत्राद्य
पक्ष एव सूत्रं दृष्टि संमतत्वादाश्चलायनानां मुख्यः द्वितीयस्त्रीरादौ स्थलसंक्रोचे योज्यः तृतीयस्त्वाश्चलाय
नातिरिक्तपरः दक्षिणः उत्तरः ययोः पाण्योस्तौ दक्षिणोत्तरोपाणी पवित्रे प्रादेशमात्रे सव्यपाणिं प्रागंगुलिं उक्ता

आचा०दु

१५३

तीर्त्तिस्वः सावित्रीचतदित्युचं मनसेतामनुस्मृत्यवेदादीन्समुपक्रमेदिति याज्ञवल्क्येऽपि वेदाथर्वपुराणानि
सेतिहासानि शक्तितः जपयज्ञसिद्ध्यर्थं विद्यामाध्यात्मिकीं जपेदिति प्रत्यहं वेदादिपाठेनास्तीति पृथ्वीचं
इः वेदादिपाठपक्षे यजुगादिः इषेत्वेत्यारभ्य कर्मण इत्यंतो यजुः अन्न आयाहि वीतय इति ऋक् ब्रह्म वसामा
दिः शंनो देवीरभिष्टय इत्युगथर्वादिः गोपथ ब्राह्मणे तथैव दर्शनात् गायत्रीपाठानंतरं अग्निमीळ इति
सूक्तं पठित्वा संहिता ब्राह्मण षडंगानि एकं समाप्या परमिति अध्यायं सूक्तं मृचं वा यथाशक्तिकमशः पठेत्
मंत्रब्राह्मणादीनि भागशः सर्वाण्यथ शक्तिप्रतिदिनं पठेदिति केचिदिति धर्माधिसारः स्वशाखाध्ययनं
विप्रब्रह्मयज्ञ इति स्मृत इति लैंगादनेकशाखाध्यायिनेऽपि स्वशाखामात्राध्ययनाद्ब्रह्मयज्ञसिद्धिरपारकः शा
खाध्ययनाभावे तेति शीय ब्राह्मणे एकां मृचं यजुः सामवातद्ब्रह्मयज्ञः संतिष्ठत इति शौनकेऽपि ततो याव
त्प्रतिज्ञातं अध्यायं सूक्तमेव वा ऋचं वाप्यंतततो वश्यमधीयीति स्वशक्तित इति अग्निस्मृतौ अवेदविन्महा
यज्ञान्कर्तुमिच्छंतु यो द्विजः तारव्याहृतिसंयुक्तां सावित्रीं त्रिःसमुच्चरेदिति श्रुतिरपि ऋचमपि ब्रह्मयज्ञं कु

१५३

यदिति अस्मिन्क्षेत्रे सावित्रीपर्यंतसावित्र्या ब्रह्मयज्ञकमिति ऋग्बिधाने अग्निमीळे जपेत्सूक्तं पापघ्नं श्रीकं
परं पारायणफलं तस्य वेदानां स्यात्सहस्रशः मात्स्ये ब्रह्मयज्ञे जपेत्सूक्तं पौरुषचिंतयन् हरिं ससर्वां जपते वे
दांसां गोपागान् हि ज्ञोत्तमः सूक्ताद्यन्यतमं पाठविशेषं शक्तिः पूर्वमभिसंधाय ब्रह्मयज्ञं कुर्यादिति तदुक्तं
शौनकेन यावत्तमं त्रयं संध्येतुं शक्यं स्वाध्यायमात्मनः तावत्तमनुवाकं वा सूक्तं वर्गमथापि वा संकल्प्य
न सा पूर्वमिममभ्येष्य इत्यथेति कालविशेषेण स्वरविशेषमाह स एव मंड्रमेव जपेत्प्रातः मध्यं मध्यं दि
ने स्थिते उच्चैरेवापराण्येतुं संध्याकाल उपारमेदिति इदं नद्यादिविषयं ग्रामे चेद्विशेषः श्रूयते ग्रामे मनसा
स्वाध्यायमधीयीतेति अत्रर्ष्यादिस्मरणं निषिद्धं तदुक्तं कृष्णभट्टीये संग्रहे न च स्मरेदृषिं छंदः श्राद्धे वै
तानिके मखे ब्रह्मयज्ञे च वै तद्वत्तथोकारं तु नोच्चरेदिति अत्र प्रणवोच्चारणनिषेधो मध्यविषयः सूत्रे आदा
वोकारोच्चारणस्य विधानादंतेपि परिधानीयां त्रिःपठित्वा प्रणवं वदेदिति श्रुत्या तस्य विधानात् आश्वनायन
स्तु ऋषिं छंदोदैवतं च विनियोगंतथैव च अविदित्वा जपेद्यस्तु महानर्थमवाप्नुयादिति ब्रह्मयज्ञे ऋष्यादि
स्मरणं कुर्यादित्याह एवं चर्ष्यादिस्मरणस्य विधिनिषेधो भयद्वपत्वाद्विकल्प एव श्रेयान् अतएव पारिजा

तादय उभयविधा बहवः प्रयोगादृश्यंते इदानीं तनशिष्टास्तु ब्रह्मयज्ञे ऋष्यादिस्मरणं नैव कुर्वतीत्यकरण
 पक्ष एव समीचीनः अत्रानध्यायदोषो नास्तीत्याहमनुः वेदोपाकरणे चैव स्वाध्याये चैव नित्यके नानु
 रोधोऽस्य नध्याये होममंत्रेषु चैव हीति अनध्यायविशेषेऽल्पपाठमाहापस्तंबः अथ यदि वा तो वा वायात्तन
 ये द्वाविद्योते त वा स्फूर्जे द्वौकां वर्चमेकां वा यजुरेकां वा सामाभिव्याहरेदिति अनध्यायांतरेऽल्पपाठ एवेति चंड
 कामदनरत्नमदनपारिजाताः अनध्यायेऽल्पपर्वण्यल्पतरपठेदिति देवजातीये गृह्यं तस्य द्वावनध्या
 यो यदात्माशुचिर्यद्देशः तस्य ब्रह्मयज्ञस्य द्वावेवानध्यायो यदात्माशुचिस्तत्केन मृतकेन वा मलादिना वा
 यदा च देशोऽशुचिः अमेध्यादिना तेनोभयत्रैवेत्यर्थ इति वृत्तिः पूर्वोक्तोपवेशना संभवे एवं वा ब्रह्मयज्ञं कु
 र्यादिति श्रुतिमेवाहाचार्यः अथापि विज्ञायते स यदि तिष्ठन् ब्रजन् नासीनः शयानो वा यं यं कृतुमधीते ते
 न तेन हास्य कृतुनेष्टं भवतीति न त्वंगाशक्या प्रधानं परित्याज्यमित्यर्थ इति माधवपारिजातो न शयानो
 धीयीत नाष्टम्या मधीयीतेत्यादि निषेधो नित्यस्वाध्यायस्यैव न ब्रह्मयस्येति श्रुतिर्वा हेति वृत्तिः

यदिंशो ~~दश~~ दशराद्वितीयाङ्गाः पञ्चर्चः नाराशंस्यश्चत्तएव इदंजनाउपश्रुतेत्यादयः इतिहासं महाभार
तं यत्र स्थित्युत्पत्तिप्रलयाः कथ्यन्ते तत्पुराणमिति वृत्तिः तत्र ब्रह्मपुराणस्य प्राथमिकत्वात्तदादिश्लोकमारभ्य प
ठनीयमिति केचित् अन्येतु वारुणीजपित्वा वारुण्या जुहुयादिति सूत्रव्याख्याने अत्राविशेषाद्ये केचन वारु
ण्योभवत इति वृत्तिकदुक्तत्वात्तद्वापि पुराणेषु यत्किमपि पुराणं पठनीयं अतएव श्रीमद्भागवताद्यश्लोक
मेव पठन्ति शिष्टा गृह्यं स यावन्मन्येत तावदधीत्येतया परिदधाति नमो ब्रह्मणे ० करोमीति ऋगादीनां दश
कमध्ये तव्यमित्युक्तं तत्र नियमेन दशानामृगादीनामध्ययने प्राप्ते इदमुच्यते स यावत्कालमेकाग्रमनस
मात्मानं मन्येत तावत्कालमेवाधीयीत न दशैवेति नियमः सर्वदा समाहितमनसैवाध्येतव्यमिति नियम इत्य
र्थः परिधानीयायाश्च त्रिः पाठ इति वृत्तिः अत्र विशेषं आचारसारे आह व्यासः वेदमादौ समाभ्यस्य श्रोत
र्युपरि क्रमात् यदधीते न्वहं शक्त्या स्वाध्यायं तं प्रचक्षते उपर्युपरीति प्रथमे न्हि वेदादीन्यठित्वा तदुत्तरं
केचिद्देवभागं पठेत्तदन्यदिनेषु वेदादिं पठित्वा तदुत्तरान्वेदभागान्यठेदिति चंडिकाविष्णुरपि ॐ कारव्याह

आ-वा० दु

१५५

ब्रह्मेत्यादि कारिकापि अपांसमीपमागत्य तर्पयेदथ देवताः एवमंतानि तृप्यंतित्यंतैश्च प्रतिमंत्रकं सिं
चेत्पजापतिस्तृप्यंतित्यंतो देवतीर्थतः धातुस्तृप्तिर्यथा लिंगं मंत्रांतेषूपयुज्यते अत्र द्यावापृथिवी तृप्यत
लोहः प्रथमं पुरुषदिवचनं प्रयोक्तव्यं तृप्येतामिति लोहात्मनेपदं प्रयुज्यते प्राञ्चः तदशुद्धं तृपप्रीणन इत्य
स्य धातोः परस्मैपदित्वात् नच परस्मैपदं न भवेदिति वाच्यं ये चान्ये आचार्यास्ते सर्वे तृप्यंतितिवक्तुराश्वला
यनस्य लोटप्रयोगस्यैव विवक्षितत्वात् तथा मंत्रैः शतर्चिनस्तृप्यंतित्यादिभिरतः परं प्रतिमंत्रं निवीतीतु
तर्पयेदृषितीर्थतः प्राचीनावीत्यथेदादनीं तर्पयेत्पितृभ्यतीर्थतः सुमंतित्यादिभिर्मंत्रैः प्रतिमंत्रं च पूर्वव
त् द्वितीयांतेषु मंत्रेषु तर्पयामि पदं वदेदिति अन्वारब्धेन सव्येन पाणिना दक्षिणेन तु तृप्यतामिति सेक्तव्यं ना
म्नातु प्रणवादिनेति योगयाज्ञवल्क्याक्तः सर्वत्र तृप्यतामिति प्रयोगः अथाद्विस्तर्पयेद्देवान् तस्मिन्नाभिः पि
तृनपि नामांते तर्पयामीति आदावोमिति च ब्रुवन्निति कात्यायनोक्तं तर्पयामीति प्रयोगश्च स्वस्त्यवृत्तिकारि
का विरुद्धत्वादाश्वलायनैर्नादर्थव्यः आश्वलायनानां तर्पणस्य ब्रह्मयज्ञांगत्वात् तत्र प्रणवनिषेधात् तेषां तर्पणे
प्रणवाद्यनापि न भवति शिष्टाचारोप्येवं वृद्धयाज्ञवल्क्यः अन्वारब्धेन सव्येन पाणिना दक्षिणेन तु सव्येन

१५५

च

राभ्यां पाणिभ्यामथ वा तर्पणं भवेति अत्र पूर्वार्द्धं बहुचान्नत्युत्तरार्धं मन्यान्प्रतिबोध्यं दक्षिणं प्रतीयादनादेश
इत्याश्वलायनसूत्रातेषां केवलदक्षिणांगप्रसक्तौ अन्वारंभरूपेति कर्तव्यतायाः सूत्रानुक्ताया अप्यविरोधेन स्मृ
तौ ग्रहणे बाधकाभावात् स्मृतिप्राप्ततीर्थग्रहणादेर्दृष्टिकृत्संमतत्वाच्चेत्याचारार्कादयः मम तु आसनं
वासर्वत्रैवं भूतो वचनादन्यदिति सूत्रवृत्तौ उक्तस्यान्यथाभावो यावन्मात्रस्य वचनं तावन्मात्रस्यैव न तत्संब
धिनोन्यस्यापीति तेन होमादौ क्रियमाणे दक्षिणपाणे रपाये निस्रयो हृदयान्नापैतीति सिद्धमित्युक्तेः स
य्यपाण्यनन्वारब्धदक्षिणपाणिनैव तर्पणमाश्वलायननामिति भाति ननु श्रोतसूत्रे उक्तस्यास्य कथं गा
र्थप्राप्तिरिति चेत्संबधकरणेन दक्षिणांगादिपरिभाषायथाप्राप्यंते तद्वदस्यापि परिभाषात्वादेव प्राप्तिरिति
वक्तुं युक्तमेवेति देवादितीर्थान्याचमनविधौ पूर्वमुक्तानि तर्पणे प्राङ्मुखत्वेव अस्य ब्रह्मयज्ञांगत्वात् तत्र
च प्राङ्मुखतायानियमात् यस्तु प्रादेशमात्रमुत्थत्यसलिलं प्राङ्मुखः सुरान् उदङ्मुखान् स्तर्पेतपितृन्
क्षिणतस्तथेति दक्षोक्तौ विशेषः सन्नामांगतर्पणपरः स्थूलस्त्रोभूमावेव तर्पणं कुर्यान्नजलादौ तथाच विष्णुः

आचा०दु

१५६

स्थले स्थितो जले यस्तु प्रयच्छेदुदकं नरः नोपतिष्ठति तद्धारिपितृणां तं निरर्थकमिति आर्द्रवासा जले कुर्यात्तर्प
णाच्च मनंजपं शुक्रवासा स्थले कुर्यात्तर्पणाच्च मनंजपमिति हारीतोक्तेः भूमावपि विशेषस्तत्रैव वसित्वा व
सनं शुक्लं स्थले विस्तीर्णं बर्हिषि विधिज्ञस्तर्पणं कुर्यान्न पात्रेषु कदाचन पात्राद्वा जलमादाय शुभे पात्रांतरे
क्षिपेत् जले पूर्णं थवागतेन स्थले तु विबर्हिषीति कुशास्तरणे विशेष उक्तः आग्नेयपुराणे प्रागग्नेषु सुरांस
र्व्ये न्मनुष्यांश्चैव मध्यतः पितॄंस्तु दक्षिणाग्नेषु चैकद्वित्रिजलांजलीनिति यत्र पुनरशुचि स्थलं तत्र जले द
द्यादित्याह विष्णुः यत्राशुचि स्थलं वा स्यादुदके देवताः पितॄन्तर्पयेत्तु यथा काममप्सु सर्वं प्रतिष्ठितमिति
मदनस्तु वस्त्रं परिधायाद्दिरे वाप्सु यथोत्तरं देवान् पितॄंस्तर्पयेदिति बोधायनेन जल एव तर्पणविधानात् स्थ
लं स्थस्यानुद्धृतं जलेन तर्पणे जलं स्थलं योरधिकरणयोर्विकल्पबोद्धव्याह आचारप्रकाशे तु जलमध्ये ज
लक्षेपो गंगादिषु विधीयते तद्दादिषु तटक्षेपो न जातु जलमध्यत इति स्कांदवचनात् व्यवस्थां क्ता करणपा
त्रमाह छागलेयः लघुपात्रं करे कृत्वा सौवर्णं खड्गमेव वा राजतं ताम्रजं वापितेन संतर्पयेत् पितॄन् अत्र शक्ते

१५६

अथ ब्रह्मयज्ञप्रशंसामहोपेगी नसिः स्वशारवायनं यत ब्रह्मयज्ञं प्रचक्षते ब्रह्मयज्ञपरोमर्त्यो ब्रह्मलोके महीय
ये वेदाभ्यासो यथाशक्त्या ब्रह्मयज्ञक्रियाक्षमः नाशयत्याशुपापानि महापातकजान्यपि ब्रह्मयज्ञपरोमर्त्यो ब्र
ह्मयज्ञपरायणः ब्रह्मलोकमवाप्नोति न चेह्राजायते पुनः ब्रह्मयज्ञेन तु ष्यंति सर्वदेवाः सवासवाः याज्ञवल्क्ये
पि यं यं क्रतुमधीयीत तस्य तस्यामुयात्फलं त्रिविधं पूर्णं पृथिवीदानस्य फलमश्नुत इति ब्रह्मयज्ञजपानं
तरं करस्त्वपवित्रे स्वोत्तरतस्त्यजपेत् तदुक्तं पारिजाते स्मृत्यंतरे कुशावुत्तरतः सिद्ध्वा तथा च मनमाचारे दि
ति कार्तीयस्त्वचप्रयोगेपि यथाशक्ति पठित्वा ते ॐ स्वस्ति त्र्युक्ते दीच्यां दुर्भान्निरस्येदिति नचाश्वलायना
नां तर्पणस्य ब्रह्मयज्ञांगत्वोक्ते स्ते स्तर्पणसमास्यंतं ब्रह्मयज्ञजपकालगृहीतं पवित्रे एव ग्राह्ये इति वाच्यं ब्रह्मय
ज्ञे च ये दर्भा ये दर्भाः पितृ तर्पणे हेतामूत्रपुरीषाभ्यां तेषां त्यागो विधीयत इति ब्रह्मयज्ञतर्पणयोर्दर्भाणां भिन्नत्वे
क्तैः कुशाग्रैस्तर्पयेद्देवानिति तर्पणदर्भाणां बहुत्वोक्तैः तर्पणादीनि कार्याणि पिपितृणां यानि कानिचित् तानि
स्युद्धिगुणैर्दर्भैः सप्तपत्रैर्विशेषत इति हेमाद्रौ नारदीयाच्चेति अथ तर्पणं तत्र गृह्यं देवतास्तर्पयति प्रजोपति

तदिति पात्रे देवान्ब्रह्मकर्षीन्सर्वोत्तर्पणीताक्षतोदकैः असतायवदतिकेचन ग्रीहितंडुलादत्यन्येस्मृत्यंतरे अद्विस्तंडुलमिश्राभिर्देवानांतर्पणं भवेत् सयवाभिकर्षीणां स्यात्पितृणां सतिलोदकैरिति गोभिलस्तु देवादितर्पणे वर्णभेदेन तिलानेवाह शुक्लैस्तु तर्पयेद्देवान्मनुष्यान्धबलैस्तिलैः पितृस्तु तर्पयेत्कृष्णैस्तर्पयेत्सर्वदाद्विजः स्मृतिसारे जलांते तिलदर्भादीन् नानुष्ठानायथाचयेत् जलांते तीरे अर्थादन्यत्र यावनेन दोषः अस्यापवादः कमलाकराह्निके देवातिथ्यर्चनकृते गुरुभृत्यादिदृत्तये सर्वतः प्रतिगृह्णीयात्तत्र दोषो न विद्यत इति तिलग्रहणे विशेषमाह योगयाज्ञवल्क्यः यद्युद्धृतं निषिञ्चतु तिलात्संमिश्रयेज्जले अतो न्यथा तु सव्येन तिलाग्राह्या विचक्षणैरिति अन्यथा अनुद्धृतेन तर्पणे सव्येनेति अधिकरणेन प्रत्ययः न तृतीया सव्यपाणो तिलां स्थापयेदित्यर्थः दक्षहस्ता गुष्ठतर्जन्योरन्यतरेण वा महस्तस्त्वतिलग्रहणं अथवा येषां शाखिनां एकहस्तेन तर्पणं तेषां सव्येनैव तिलग्रहणमिति ज्ञेयं अस्मिन्पक्षे सव्येनेति करणे तृतीया सव्यहस्ते तिलस्थापने विशेषो गोभिले रोमसंस्त्रांस्ति

आन्तुत्वायस्तुतर्पयतेपितृन् पितरस्तर्पितस्तेनरुधिरेणमलेनचेति स्मृत्यर्थसारे वामहस्तेतिला
स्निग्धाजलमध्येतुतर्पयेत् स्थलेशाद्यांतरेपात्रेरोममूलेनकुत्रचित् अथतिलतर्पणनिषेधकाल
माहबोपदेवः भामिकेभृगुजेमयागृहनिशासप्तम्यनंगाक्ष्यानंदाजन्मदिनेषुसंधियुगुलेनोतर्पण
स्यात्तिलैः नोद्वाहव्रतचौलवृद्धिषुसमार्धापणिमादक्षिणेनतुत्तम्यतामितिसेक्तव्यंनान्नातुप्रणवै
दिने धेक मासंक्रमान्नोदुष्येतुमृतौमहालयगयापुण्याहतीर्थादिषु संग्रहे नंदायांभार्गवदिने
रुत्तिकासुमधामुच भरणंभानुवारेचगजछायाहयेतथा अयनद्वितयेचैवमन्वादिषु पिंड
दानंमृदास्नानंनकुर्यात्तिलतर्पणमिति इदंसंग्रहवचनंद्वयंचिंत्यमतिकमलाकरः मन्वादयउ
क्तामत्यपुराणे आश्वयुक्शुक्लनवमीकार्तिकीद्वादशीसीता तृतीयाचैत्रमासस्यतथाभाद्रपद
स्यच फालगुनस्यत्वमावास्यापौषस्यैकादशीसिता आषाढस्यापिदशमीमाघमासस्यसप्तमी
श्रावणस्याष्टमीकृष्णाआषाढस्यापिपौर्णिमा कार्तिकीफाल्गुनीचैत्रज्येष्ठीपंचदशीसिता म

आचा० दु

१५६

चंतरादयश्चैतेदत्तस्याक्षयकारका इति युगादय उक्ताविष्णुपुराणे वेशारवमासस्य चयात्तृतीयानवम्य
सौकार्तिकशुक्लपक्षे नभस्यमासस्य चरुष्णपक्षे त्रयोदशीपंचदशीचमाघ इति हलायुधीये द्वादश्य
निशिसप्तम्यारविशुक्लदिने तथा श्राद्धे जन्मदिने चैव न कुर्यात्तिलतर्पणमिति एते सर्वे पिनिषेधास्तिल
मात्रपराः न तु नित्यतर्पणपराः अन्यथा तिलतर्पणपदवैयर्थ्यापत्तेः अत्र महेशादयः सर्वे तिलतर्प
णनिषेधाः गृहविषयाः सप्तम्यारविचारे च जन्मर्क्षदिवसोत्सवे गृहे निषिद्धं सतिलं तर्पणं तद्बहिर्भवेत्
इति सत्यव्रते निषिद्धदिनेषु बहिस्तर्पणविधानादित्याहुः अन्ये तु गृहस्य पृथगेव तिलतर्पणनिषिद्धनिषि
त्ततेति सर्वैरेव सतिलं तर्पणं गृहे निषिद्धमिति व्याचक्षते अपरे तु गृहेपि तिलोदकेन शिष्टानां तर्पणा
चारदर्शनात् सत्यव्रते क्ते। अथ सप्तम्यादिकालत्रय एव गृहे सतिलतर्पणनिषेधः स्वारसिकः न तु सर्वदा ना
पि निषिद्धकालांतरे उपलक्षणत्वे प्रमाणाभावात् अन्यथा प्रतिप्रसववाक्यानां गृह एव तर्पणविधाने ता
त्पर्येव क्तव्यमिति महदनिष्टं तथाहि अयने विषुवे चैव संक्रांतौ ग्रहणेषु च उपाकर्मदृषोत्सर्गे युगादौ

१५६

पात्रदेवादितीर्थयोः समुच्चयः अशक्तौ केवलदेवादितीर्थेन अधिकरणपात्रमाह पितामहः हेमरूप्यमयं पात्रं
ताम्रं कांस्यसमुद्रवं पितृणां तर्पणे पात्रं मृन्मयं तु परित्यजेदिति स्मृत्यंतरे खड्गमौक्तिकहस्तेन कर्तव्यं पितृता
र्पणं मणिकांचनदर्भैवानशुद्धेन कदाचन शुद्धेन रिक्तेन योगयाज्ञवल्क्यस्तु अनामिकाधृतं हेमतर्ज
न्योरूप्यमेव च कनिष्ठिकाधृतं खड्गं तेन पूतो भवेन्नरः मरीचीरपि विनारौप्यसुवर्णेन विना ताम्रतिलै
स्तथा विना मंत्रैश्च दर्भैश्च पितृणां नोपतिष्ठत इति न चात्र समुच्चयो नापि समविकल्प इत्यभिप्रेत्य स
एवाह तिलानामप्यभावे तु सुवर्णरजतान्वितं तदभावे निषिंचेत्तु दर्भैर्मंत्रैश्च वा पुनरिति स्मृतिरीपिकायां
राजते मनसा याति सुवर्णे हस्तनिःसृतं द्विमुद्धर्ते न ताम्रे तु आश्वेव तु तिलोदके आशुशीघ्रेण दर्भैः सप्तमुद्ध
र्ते न मंत्रमुक्तं तथा क्षयमिति दर्भेषु विशेषः स्मृतिभास्करे कुशाग्रे स्तर्पयेद्देवान्मनुष्यान्कुशमध्यतः द्वि
गुणीकृतमूलाग्रेः पितृन्स्तर्पयेद्द्विज इति भृगुस्तु ऋषितर्पणे उदगग्रतामाह प्रागग्रैस्तर्पयेद्देवानुदगग्रै
स्तु मानुषा बहू तानेव द्विगुणीकृत्य तर्पयत्यतः पितृनि तानेवेति देवर्षितर्पणयोग्यतेत्युक्तमिति हेमाद्रिः
दर्भसंख्यामाह नारदः तर्पणादीनि कार्याणि पितृणां यानि कानिचित् तानि स्युर्द्विगुणैर्दर्भैः सप्तपत्रैर्विशेष

उदाहृतः ऋभिस्तर्पणेनित्येनैमित्तं न तु बाधत इति अत्र तिथ्यादिनिषेधास्तात्कालिकाः निषेधस्तु निवृत्त्या
 त्माकालमात्रमपेक्षत इति वचनात् आह्निकचंद्रिकायां तु गृहे तिलतर्पणनिषेधः पृथक् कृतिलाभिप्रायो
 ज्ञेय इत्युक्तं यत्तोपवीतादेर्लक्षणमाह भरद्वाजः दक्षिणबाहुमुत्थृत्य वामस्कंधे निवेशितं यत्तोपवीत
 मित्युक्तं देवकार्येषु शस्यते कंठावलंबितं चैव ब्रह्मसूत्रं यदा भवेत् तन्निवीतमिति ख्यातं शस्तं कर्म
 णिमानुषे उत्क्षिप्ते वामबाहौ च दक्षिणस्कंधमाश्रितं प्राचीनावीतमित्याहुस्तस्मिन् चैव कर्मसु
 जीवत्पितृकं प्रत्याह वृद्धगार्ग्यः न कुर्वीतापसव्यं च न कुर्वीतापि मुंडनं अपसव्यनिषेधः प्रकोष्ठादुप
 रि अपसव्यं हि जागृत्याणां पित्र्ये सर्वत्र कीर्तितं आप्रकोष्ठात्प्रकर्तव्यं मातापित्रोस्तु जीवतोरिति वच
 नादित्युक्तं जीवत्पितृकनिर्णये भट्टैः प्रकोष्ठस्तस्य चाप्यध इत्यमरः तस्य कूर्परस्याधः मणिबंधपर्य
 तं प्रकोष्ठ इत्यर्थः अस्य कृष्णतिलतर्पणनिषेधमाह व्यासः न जीवत्पितृकः कुर्यान्निलैः कृष्णेऽथ तर्प
 णमिति कात्यायनः दक्षिणपातयेज्जानुदेवान्परिचरन्त्सदा पातयेदितरज्जानुपितृन्परिचरन्पि

नैततर्पणैकविषयंसदेतिवचनात् आचारसारेषुलस्यः मनुष्यतर्पणंकुवन्नकिंचिज्जानुपातयेत् जा
नुनिपातनंउपसृष्टस्योत्तानत्वाविरोधेनकर्तव्यमितिपूर्वमुक्तमेव अंजलिसंख्यामाहव्यासः एकैकमं
जलिंदेवान्द्वौद्वौतुसनकादकः अर्हतिपितरस्त्रींस्त्रीत्त्रिंयस्त्वेकैकमंजलिमिति अत्रपितृशब्देनम
नुष्यपितरोदिव्यपितरश्चसंगृहीताइतिचंद्रिका अत्रस्त्रीपदमात्राद्यतिरिक्तपरं मातृमुख्यास्तुयास्ति
सस्त्रासांत्रींस्त्रीज्जलांजलीन् सपत्याचार्यपत्नी~~उपनीय~~नांद्वौद्वौदद्याज्जलांजलीइतियमोक्तेः मातुः
स्त्रीनंजलीन्दद्यादन्यासामेकमंजलिमित्याचारलोकेष्व सपत्नीसपत्नमाता आचार्यपत्नीउपनीय
दहद्देदमाचार्यः सउदाहृतइतिलक्षणोक्तस्तस्यपत्नीमातामह्यादीनामप्यंजलित्रयंदेयं मातृमुख्या
श्चयास्तिस्त्रोमातामह्यादयश्चयाः अंजलित्रयमेतासांअन्यत्रैकैकमंजलिमितिस्मृत्यंतरोक्तेः पृष्ट
णांमातामहानांचांजलित्रयं पितृणांप्रीणनार्थायचिरपः पृथिवीपते पितामहेभ्यश्चतथाप्रीयेत
प्रपितामहान् मातामहायतत्पित्रेचसमाहितइतिविष्णुपुराणादितिपृथ्वीचंद्रोदये अयंच

संख्याविशेषः आश्वलायनानां वैकल्पिकः तत्सूत्रे संख्यानुक्तेः येषां सूत्रे संख्याक्तिस्तेषां नित्यइति माधवः हे
मादिश्च अथ तर्पणीयपितरः आह बोपदेवः तांतां वा त्रितयं सपत्नं जननी माता महादिव्यं सस्त्रिस्त्री
स्तनयादिता तजननी स्वभातरः सस्त्रियः ततां वा त्मभगिन्यपत्यधवयु कज्ञायापिता सङ्गुरुः शिष्य
माः पितरो महालय गयातीर्थे तथा तर्पणे अत्र सस्त्रीति माता महादिव्यस्य विशेषणं मता माहाः
सपत्नीका इति स्मृतेः तत्स्त्रीत्यपि क्वचित्पठ्यते तत्र मूलं अथ माता महीनां चेति गारुडवचनं ज्ञेयं
बोपदेवोक्तं क्रमेण पूर्वत्रितादयस्तर्प्यस्ततो मात्रादयोऽपि च ततो माता महाश्चैव माता मह्यस्ततः पर
मित्यादिव्यासादिवचांसि मूलभूतानि संतीति निर्मूलता शंका न कार्या यत्तु स्मृत्यन्तरे क्रमांतरमुपलभ्य
ते तत्रैच्छिको विकल्पो भविष्यति सस्त्रिय इति स्त्रीपदं स्त्र्यपत्ययो रूपलक्षणं तेन पितृव्यं सपत्नीकं साप
त्यमित्यादि प्रयोगः पितृभगिनी मातृभगिनी मिति षष्ठ्याः लुक्प्रयोगं कुर्वन्ति बहवः तन्न ऋतौ विद्यायो
नि संबधेभ्य इत्यनेन योगि संबधे षष्ठ्या अलुक् विधानात् पितुर्मगिनी मातुर्मगिनीमित्येव वाच्यं अत्र पितृ

मृतवासरे निषिद्धेपि हि सर्वत्र तिलैस्तर्पणमाचरेद्दित्यादि वचनैर्भवन्मते गृहे निषिद्धतर्पणस्य पुनः प्राप-
णनसंनिहितेपि महातीर्थे गृहे एव तर्पणं स्यात् किंच जान्हव्यादे निषेधस्याप्राप्तत्वाद् विशेषतस्तु जान्ह-
व्यां सर्वदा तर्पयेत्पितृन् न कालनियमस्तत्र क्रियते सर्वकर्मसु तिथितीर्थविशेषे च गंगायां प्रेतपक्ष-
के निषिद्धेपि दिने कुर्यात्तर्पणे तिलमिश्रितमिति स्कांदाद्युक्तप्रतिप्रसवोप्यनुपपन्नः स्यादित्याहुः ति-
लतर्पणनिषेधप्रतिप्रसवमाह गोभिलः संक्रांत्यादि निमित्तेषु स्नानांगे तर्पणे तथा तिथिवारनिषेपिति
लैस्तर्पणमाचरेदिति अत्र संक्रांतिरयनभिन्ना पूर्ववचने पितृग्रहणं पितृव्यादिश्राद्धसंग्रहार्थं
अमावास्याग्रहणं सकलश्राद्धतिथेरुपलक्षणं इति पारिजाते पूर्वोक्तवचने तिथिविशेषः अष्टका कपि-
लाषष्ठ्यादिः तीर्थविशेषशब्देन यस्य तीर्थस्य समीपे निवसति तद्व्यतिरिक्तं तीर्थं ग्राह्यं अन्यथा तीर्थ-
इत्येतावतैव सिद्धौ विशेषपदवैयर्थ्यापत्तेः एतच्च गंगातिरिक्तपरं न स्य पुनर्ग्रहणात् गंगाचपंचधेति पू-
र्वमुक्तं उपरागेपितुः श्राद्ध इति पूर्वोक्तकातीयवचनपरेद्युः स्मृत्यर्थसारे तिथिवारसमायोगान्निषेधोय

आचा० दु

१६१

कर्म तस्मै पाद्या तथा च हित्वादि संख्यां जलिकरण कर्तव्यं स्यैकत्वात् सकृदेव मंत्रः ब्रीह्यवयात मंत्रवत्
आचारार्के तु संध्यार्घ्यदानवन्मंत्रावृत्तिरित्युक्तं तन्न अर्घ्यदाने मंत्रस्य इव्यसंस्कारकतायाः कर्ग
भ्यां तोयमादाय गायत्र्या चाभिमंत्रितं मिति व्यासस्मृतावभिधानाद् व्यभेदान्मंत्रावृत्तिरिति वैषम्यं अ
स्तु वायेषां सूत्रे हि स्तर्पयेत्ति स्तर्पयेदित्युक्तं तत्रोत्पत्तिवाक्यगतायाः संख्या यास्ति स्त्राङ्गुतीर्जुहोतीति
वत्कर्मभेदकत्वात्तर्पणभेदे तदावृत्तौ तदंगमंत्रस्याप्यावृत्तिः आश्वलायनानां तु सूत्रे संख्या नुक्तत्वा
न्न मंत्रावृत्तिः एकमंत्राणि कर्माणीति नारायणवृत्तौ कपर्दि सूत्रन्यायोक्तेरिति आचाररत्न आचारसा
रे चैवमित्यलंम् आवृत्तिपक्षे अस्मदित्यादितर्पयामीत्यंतरस्यावृत्तिः केचित्तु स्वधानमस्तर्पयामीति म
त्रैकदेशस्यैवावृत्तिं कुर्वन्ति तत्प्रमाणाभावादुपेक्ष्य अत्रावसानां जलिमाह कात्यायनः पितृवंश्यामा
तृवंश्यायेचाव्येत उदकमर्हंति तांस्तर्पयामीत्यवसानां जलिरिति विस्तरेण कर्तुमसमर्थस्य संक्षेपे
ण तर्पणमुक्तं स्मृत्यंतरे आब्रह्मस्तं वपर्यं दिदस्तु तिलोदकं एकं जलां जलिंदद्यात्कुर्यात्तं क्षिप्ततर्प

१६१

णमिति आचारांकेतु अस्यैवावसानां जलित्वमुक्तं तत्किं मूलकमिति न विद्मः प्रकारांद्वयं उक्तं विष्णुपुरा
णे आब्रह्मस्तबपथं तं जगत् क्षिप्यत्विति ब्रुवन् क्षिपेत्पथो जलीं स्त्रीं स्तुकुर्यात्संक्षिप्ततर्पणमिति स्व
पितृ तर्पणस्यापि संक्षेप उक्तो वृत्तिकारेण प्रतिपुरुषं पितृं स्तर्पयित्वा गृह्णानेत्ययद्दाति सा दक्षिणा
पितरं पितामहं प्रपितामहं च तर्पयित्वा गृह्णानेत्ययद्दाति अतिथिभोजनभिक्षादानादि सा ब्रह्मयज्ञ
स्य दक्षिणा भवति सदक्षिणत्वं ब्रुवता सोमया गसाम्यमस्य दर्शितमिति दक्षिणा विषये श्रुतिरपि गृ
ह्णानेति ततो यत्किंचिद्दाति सा दक्षिणेति सेयं दक्षिणा गृह्णानेति त्वरण्य इत्यर्थ इति पारिजाते तर्पणा
करणे प्रत्यवायः पुराणे दर्शितः देवताश्च पितृंश्चैव मुनीन्वा योन तर्पयेत् देवादीनामृणी भूतान करं प्रति
पद्यते इति द्विगुणीकृत दर्भत्यागे मंत्राविशेष उक्तः स्मृतिरन्नावल्यायेषां पिताननं स्तथेति अथति
थिविशेषकर्तव्ययमतर्पणविद्धिः वृत्थमनुः दीपोत्सवचतुर्दशां कार्यं च यमतर्पणं कृष्णांगार
चतुर्दशा अपिकार्यं सदैव हीति अथभीष्मतर्पणव्यासः शुक्लाष्टम्यानुमाद्यस्य दद्याद्दीप्ताय यो

आचा० दु

१५२

जलं संवत्सरकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यतीति एतच्च ब्राह्मणस्य न भवतीति मदनपारिजाते योगयाज्ञवल्क्येऽपि सवर्णेभ्योजलं देयं नासवर्णेभ्यएव चेति तत आचम्य पवित्रदर्भविर्सजनं कुर्यात् तथा चोक्तं स्मृतिरत्नावल्यां विकिरेपिंडदाने च तर्पणे स्नानकर्मणि आचांतः स न्यकुर्वीत दर्भसंयजनं बुध इति वस्त्रनिष्पीडनमाह पराशरः निष्पीडयेत् स्नानवस्त्रं तिलदर्भसमन्वितं न पूर्वतर्पणाद्वस्त्रं नैवाभसिनपादयोः निष्पीडनं स्थले कार्यं तदुक्तं स्मृत्यंतरे वस्त्रनिष्पीडितं तोयं श्राद्धे चोच्छिष्टभोजिनां भागधेयं श्रुतिः प्राह तस्मान्निष्पीडयेत् स्थले इति तथा धौतवस्त्रं प्रपीडयेत् उर्ध्वपल्लवसंयुतं पल्लवाधौ न पीडयेत् तर्पिते त्वशुचिर्भवेदिति वस्त्रनिष्पीडनं ये के चास्मदिति मंत्रेण प्राचीनाधीति नाकार्यमिति प्रातः स्नानविधौ परिशिष्टे पूर्वमुक्तं यत्तु मनुष्यतर्पणे चैव स्नानवस्त्रनिष्पीडने निवीतीतु भवेद्विप्रस्तथा मूत्रपुरीषयोरिति तच्छास्त्रांतरविषयं गृहस्नानादौ वस्त्रनिष्पीडनं न कुर्यात् आह मदनरत्ने पराशरः द्वादश्यां पंचदश्यां च संक्रांतौ श्राद्धवासरे वस्त्रं निष्पीडयेन्नैव न चक्षारेण योजयेदिति गृहे वस्त्रनिष्पीडननिषेधः

१५२

पत्न्यः सर्वा मातरः तद्धातरोमातुलास्तद्गिन्यो मातृषसारस्तदुहितरश्च भगिन्यस्तद्रूपत्यानि भागिनेयानि
इति सुमंतुवचनात् सापत्न्यमातुलादीनामपि स्वमातुलाद्यनंतरं तर्पणं केचिदाहुः प्रयोगे विशेषमाहव
सिष्ठः संबंधमनुकीर्त्यैव नाम गोत्रमनंतरं वस्वादिभूषं संकीर्त्य स्वधाकारेण तर्पयेदिति योगयाग
वल्क्यः गोत्रनामस्वधाकारैस्तर्पयेदनुपूर्वश इति यद्यपि स्मृतिषु कचिन्नाम्नः प्राथम्यं कचिद्गोत्र
स्येति द्वैविध्याद्विकल्प एव न्याय्यस्तथापि बहूनां गोत्रोच्चारः पूर्वततो नामोच्चारः तस्य गोत्रं नाम च
गृहीत्वेति तद्भूत्ये उक्तत्वात् आचाररत्नैकमलाकरे चैवं नाम ग्रहणे विशेषमाहाश्वलायनः शर्मा
तंब्राह्मणस्योक्तं वर्मांतं क्षत्रियस्य त्विति निर्णयसिंधौ सकारेण तु वक्तव्यं गोत्रं सर्वत्र धीमता यथाका
श्यपसगोत्रमिति गोत्रसगोत्रयोः पर्यायत्वात् आत्माभेदेन व्यवस्येति तत्रैव अस्मत्पितरं काश्यपगो
त्रं विष्णुशर्माणं स्वधानमस्तर्पयामीत्यादिप्रयोगो दृष्टव्यः अत्रांजलिना नान्येपि मंत्रो नावर्तन्ते तत्रस्य
तर्पणकरणत्वेनांजल्यनंगत्वात् अंजलीनिति द्वितीया तु सकृन्नुहोतीत्यत्र सकृन्निति वत्थावर्थ

आचा० दु

१६३

ह

रिष्ये इति संकल्प्य विद्युदसि विद्यमेपाप्मानमृतात्सत्यमुपैमीत्यप उपस्पृश्य वा मजानूपरिदक्षिणपादं निधाय
सव्यं पाणिं प्रागंगुलिं मुत्तानंदक्षिणं जानुशिरसि निधाय तस्मिन् प्रादेशमात्रौ कुशौ निधाय तत्र दक्षिणपाणिं
न्यंच प्रागंगुलिं संधाय समाहितमनाः मनसा गृहे अन्यत्र मध्यमेन स्वरेण पठेत् ॐ भूर्भुवः स्वः तत्सवि
तुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् तत्सवितुर्वरेण्यं ० धीमहि
धियो यो नः प्रचोदयात् अग्निमीळे पुरोहितं ० स्वस्तये इषे त्वोर्जे त्वा वायवस्त्वोपायवस्त्वदेवो वः सवि
ता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणे अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये निहोता सत्सि बर्हिषि शं
नो देवी रभिस्रय आपो भवंतु पीतये शं योरभिस्रवंतु नः अग्निर्वै देवानां भवमो विष्णुः परमः अथैतस्य
समाम्नायस्य यदि द्वादो दाशराज्ञे मानुषं व्यगाह्याः इदं जना उपश्रुत नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरो
त्तमं देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् जन्माद्यस्य यतो न्वयादितरतः श्वार्थेष्वभिज्ञः स्वराट् तेनै
ब्रह्म ह्यदाय आदिकवये मुह्यंति यत्स्वरयः तेजो वारिमृदां यथा विनिमयो यत्र त्रिसर्गो मृषा धाम्नास्ये
न सदानिरस्त कुहकं सत्यं परं धीमहि नमो ब्रह्मणे ० करोमि इति त्रिरुच्चार्य ॐ इत्युक्त्वा दृष्टिरसि वृश्च

१६३

मेपाभानमृतात्सत्यमुपागां इत्यप उपस्पृश्य करस्तु पवित्रेस्वोत्तरतस्त्यजेत् ततोदक्षिणजानुसंपा
त्यसतंडुलानिरद्भिः त्रिभिः कुशाग्रैः नद्यादौ जले अन्यत्र ताम्रादिपात्रे सव्यान्वारब्धदक्षिणपाणिमानतर्प
येत् प्रजापतिस्तृप्यतु ब्रह्मास्तृप्यतु वेदास्तृप्यतु देवास्तृप्यतु ऋषयस्तृप्यतु सर्वाणि छंदांसि तृप्यं
तु ओंकारस्तृप्यतु वषट्कारस्तृप्यतु व्याहृतयस्तृप्यतु सावित्री तृप्यतु यज्ञास्तृप्यतु द्यावापृथिवी तृ
प्यतां अंतरिक्षं तृप्यतु अहोरात्राणि तृप्यतु सारव्यास्तृप्यतु सिद्धास्तृप्यतु समुद्रास्तृप्यतु नद्यस्तृ
प्यतु गिरयस्तृप्यतु क्षेत्रौषधिवनस्पतिगंधर्वाक्षरसस्तृप्यतु नागास्तृप्यतु वयंसि तृप्यतु गाव
स्तृप्यतु साध्यास्तृप्यतु विश्वास्तृप्यतु ययास्तृप्यतु रक्षांसि तृप्यतु भूतानि तृप्यतु एवमंतानि तृप्यं
तु इत्येकोनविंशन्मंत्रैर्देवतीर्थैर्नैकैकवारं तर्पणं कुर्यात् ततो निवीती ऋषितीर्थेन कुशमध्यमः सय
वाभिरद्भिः शतर्चिनस्तृप्यतु माध्यमास्तृप्यतु गृत्तमदस्तृप्यतु विश्वाभिस्तृप्यतु वामदेवस्तृप्यतु
अत्रिस्तृप्यतु भरद्वाजस्तृप्यतु वसिष्ठस्तृप्यतु प्रगाथास्तृप्यतु पावमानस्तृप्यतु शुद्धस्तृप्यतु

आचा० दु

१६५

तु महासूक्तात्पु इतिद्वादशमंत्रैः सकृन्मंत्रेण सकृत्तूष्णीमेवं द्विद्विस्तरपणं कुर्यात् ततः प्राचीनावीती
सच्यं जान्वाच्यद्विगुणीकृतकुशमूलाग्रैः पितृतीर्थेन सतिलाभिरद्भिः सुमंतुजैर्मिनिवैशंपायनपैलसूत्रभा
प्यभारतधर्माचार्यास्तृप्यंतु जानंतिबाह्विर्गार्ग्यगतमशाकल्यबाभ्यमांडुयैः मांडुकेयास्तृप्यंतु
गर्गवाचक्रवीतृप्यंतु वडवाप्रातीथेयीतृप्यंतु सुलभामैत्रेयीतृप्यंतु सुलभामैत्रेयीतृप्यंतु कहेकं
तर्पयामि कौषीतकं तर्पयामि महाकौषीतकं० पेंग्यंत० महोपेंग्यंत० सुयज्ञं० सांख्यायनं० ऐतरे
यं० महैतरेयं० शाकलं० बाककं० सुजातवक्त्रं औदवाहिं० महोदवाहिं० सोजामि० शौनकं० आश्व
श्लायनं० येचान्ये आचार्यास्ते सर्वे तृप्यंतु इति त्रयोविंशतिमंत्रैः सकृन्मंत्रेण द्विद्विद्विस्तरपणं कुर्यात्
ततः अस्मत्पितरं अमुकगोत्रं अमुकशर्माणं स्वधानमस्तर्पयामीत्यश्वसकृन्मंत्रेण सकृत्तूष्णी
मात्तमातामहीपार्वणभिन्नस्त्रीणां सकृन्मंत्रेण आचार्यस्य सकृन्मंत्रेण सकृत्तूष्णीं ततः पितृवंश्या
मात्तवंश्यायेचान्ये मतउदकमर्हंतितांस्तर्पयामि इवसानां जलिंदद्यात् शाकलः तर्पणं नैत्यकं कुर्यात्

१६५

पूर्वप्रातस्नानविधावुक्तः अतो गृहादौ ये के स्मदिति मंत्रबोध्योऽेत्याह्निकचंद्रिकायां ततः सूर्यायार्घ्यं त
दुक्तं विष्णुपुराणे दत्त्वा कामोदकं सम्यक्प्रेतेभ्यः श्रद्धयान्वितः आचम्य च ततो दद्यात्सूर्याय सलिलां
जलिं नमो विवस्वते ब्रह्मभास्वते विष्णुते जसे जगत्पवित्रेश्च ये सवित्रे कर्मदा इति ततः सकृ
दाचमनं कर्मांते आचमनमिति परिशिष्टोक्तेः ततः कर्मसमर्पणमिति अथ ब्रह्मयज्ञप्रयोगः या
मात्याच्यां मुदीच्यां अन्यस्यां वा प्रशस्तायां दिशि नद्यौ दोस्वगृहे वा वारुणस्नानं विधाय अंशक्तौ मंत्रस्नानं
कृत्वा धौते वा ससीपरिधाय मृद्मयोरन्यतरसुद्विधाय पवित्रे धृत्वा आत्मानं प्रदक्षिणीकृत्य ॐ वै
दपुरुषाय नम इति नमस्कृत्य प्राङ्मुखः श्रुत्युक्ताचमनं कुर्यात् तद्यथा हस्तौ प्रक्षाल्य त्रिराचम्य सोद
केनां गुष्ठं मूले न द्विरोष्ठौ संमृज्य सादमध्यमां गुलिभिरोष्ठौ सकृदुपस्पृश्य सव्यं पाणिं पादौ प्रोक्ष्य शिरश्च
क्षुषीनासिकैश्चोत्रे हृदयमालभ्येति यद्वा ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः इति त्रिराचम्य प्राणानायम्य आदि
ऊर्ध्वाग्रांस्तु चोद्देशो आस्तीर्य तत्र प्राङ्मुख उपविश्य देशकालो स्मृत्वा ममोपात्तदुरितं ब्रह्मयज्ञं

आचा०डु

१५७

ताअपुत्रागोत्रिणोमृताः तेगृहंतुमयादत्तंवस्त्रनिष्पीडनोदकंमितिमंत्रेणपूर्वस्थापितपरिधानीयवस्त्र
चतुर्गुणंउपरिदशंतिलदर्भसहितंवा मभागेच्छलएवनिष्पीड्यवामप्रकोष्ठेनिक्षिप्यद्विराचामेदिति
एतच्च संक्रांतिपौर्णमासीद्वादशेकादश्यमावास्याआहुदिनेषुगृहेचवर्ज्यं ततोयज्ञोपवीती ॐ व
मोविवस्वतेब्रह्मन्भास्वतेविष्णुतेजसे जगत्पवित्रेशुचयेसवित्रेकर्मदायिनेइत्येकांजलिं स्तूर्यायद
द्यादिति अस्यकृतस्यब्रह्मयज्ञस्यपरिपूर्णतासिध्यर्थंभैक्ष्यंदास्यमानंदक्षिणात्वेनदातुमहमु
त्सृज्यइतिसंकल्प्यसकृदाचम्यअनेनब्रह्मयज्ञाख्येनकर्मणाश्रीपरमेश्वरःप्रीयतां इतीश्वरा
यकर्मसमर्प्यपवित्रग्रंथिविस्वस्यशुचिदेशेक्षिपेत् इतिब्रह्मयज्ञप्रयोगः श्रीवेदपुरुषार्पणमस्तु
अथमध्यान्हसंध्या अत्रयद्यपिआचायेर्गृह्येमध्यान्हसंध्येनोक्तातथापिगृह्यपरिष्ठेउक्त्या
संध्यात्रयंतुकर्तव्यंद्विजेनात्मविदासदेतियोगयाज्ञवल्क्याक्तेः एतत्संध्यात्रयंप्रोक्तंब्राह्मण्यंयद
धिष्ठितं यस्यनास्त्वादरस्तत्रनसब्राह्मणउच्यतइतिछंदोगपरिशिष्टाच्चावश्यंकार्यं तत्कालःदि

१५७

रि

नार्धभागोऽमुष्यः यश्च पूर्वापराण्हायोः संधिस्तत्कालभवादेव तासंध्यातामुपासीतेतिपरिशिष्टोक्तेः
कमलाकरस्तु पूर्वाण्हेवैदेवानां मध्यंदिनो मनुष्याणामपराण्हः पितृणां भित्तिश्रुतौ त्रेधा विभक्ते मध्या
ह्नै मनुष्याणां भोजनोक्तेस्त्रेधा विभक्तदिनद्वितीयभागे मध्याह्नसंध्याकार्येत्याह ततः असायं गौण
काल इत्यपि स एव स्मृतिसंग्रहे मध्याह्नस्नात्नादूर्ध्वयः कालस्त्वव्यवधानतः तत्र मध्याह्नसं
ध्यास्यादूर्ध्वं गौणः स्मृतो बुधैर्ऋति अव्यवधानतः शाखांतरपरः आश्वलायनानां ब्रह्मयज्ञोत्तरमे
व मध्याह्नसंध्येति पूर्वपंचितत्वात् शाकलकारिकायामपि कुर्यान्मध्याह्निकी संध्या ब्रह्मयज्ञाद
नंतरं संगवादूर्ध्वमित्याहुर्न चेद्वर्गाग्रापिवेति संध्यात्रयेऽप्युपस्थानमेतदाहुर्मनीषिणः मध्याह्ने
उदयं वापि विभ्राडादींस्तथाजपेत् इति छंदोगपरिशिष्टे उदये वा पीत्य ऊर्ध्वभिधानादुदयानंतरमपि
मध्याह्नसंध्येति परिजाते स्थितं दक्षः अध्यषयाभादासायं संध्यामाध्याह्निकीष्यते इति परिशिष्टं
अथ मध्यंदिन आपः पुनंत्विति मंत्राचमनमापः पुनंतु दृष्टिवी० प्रतिग्रहं स्वाहेत्यथा ह

आचा०दु

१६६

ष्णीय याहं सवत्यावाविः सकृदार्घ्यमुस्त्रिषोर्ध्वबाहुः रुन्मुख उदुत्यं जातवेदसं चित्रं देवानामिति स्मृताभ्या
माभ्यां वामं त्रिभ्यां तच्च क्षुरित्येकयावादित्यमुपस्थाप्य जपमासीनो यथेष्टं कालं कुर्यादित्येष संध्याविधिर्व्याख्यात इति
भगवान्सवितुर्मंडलं पश्यन्नुपतिष्ठेद्दिवाकरं उर्ध्वबाहुः पठेत्स्मृते उदुत्यं जातवेदसं तच्च क्षुरि
रिति स्मृते च हंसः शुचिषदित्यपि चंद्रिकायां पुराणे ततो मध्याह्नं संध्याया मासीनः प्राञ्जुखोजपेदि
ति तिष्ठंश्चेद्दीक्ष्यमाणो र्कमासीनः प्राञ्जुखोजपेदितियोगयाज्ञवल्क्यी यवैकल्पिकं तिष्ठं जपविधा
नं शाखांतरपरं आश्वलायनानामासीन इत्याचार्येणोक्ते प्राबल्यात् अत्र केचिज्जपोत्तरं दिगभिवादन
नादि उपसंग्रहणांतं प्रातः कुर्यादित्याहुः तन्न एवं सायमितिसायं संध्यायामेवाचार्येण दिगभिवादन
दिकृत्वा तिदेशस्य कृतत्वा न्मध्याह्ने जपमासीनो यथेष्टं कालं कुर्यादित्येष संध्याविधिर्व्याख्यात इत्युप
संहारात् स्मृत्यंतरेपि प्रातः सायं संध्ययोरेव दिगभिवादनोदरुक्तत्वाच्च अर्घ्यदानविषये आश्वलायन
मध्याह्नोत्तुविशेषोऽयं प्रदद्यात्सं इत्युच्चा आरुणेन द्वितीयाह्नं गायत्र्या च तृतीयकं उपविष्टः समाच

१६६

इत्ययज्ञं पुरः सरं ग्रहणादिनिमित्तेषु ब्रह्मयज्ञं विना भावेत् इत्याचारे दौतर्पणविधिः एवं विस्तृततर्पण
करणाशक्तौ आब्रह्मस्तंबपर्यंतं देवर्षिपितृमानवाः तप्यंतु पितरः सर्वे मातृमाता महादयः अतीतकु
लकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनां आब्रह्मभुवनालोकादिदमस्तु तिलोदकं इत्येकांजलिं दद्यात् त्रिरित्या
चारार्के गृहादौ तिलतर्पणनिषेधे तिलालाभे वा तिलपदस्थाने इदमस्तु कुशोदकमित्यूहः कार्य इति
केचिन्यायविदस्त्वत्र अतीतकुलकोटीनामिति मंत्रलोपस्तिलपदलोपो वेत्याहुः न प्रकृता ब्रूह इति न्या
यात् मम तु असंपन्नं मनसा संपादयेदिति पूजाविधौ परिशिष्टोक्तेः इव्याणामप्यलाभे तु तद्व्यंस्म
रेद्बुध इति तच्च भास्करधृतवचनाच्च तिलध्यानमात्रं मंत्रस्त्वविकृत एव तिलालाभे तिलनिषेधे तु यदंत
रिहं इति मंत्रं स्थगार्हपत्यपदलोप एवेति भाति अस्याप्यशक्तौ आब्रह्मस्तंबपर्यंतं जगत्पत्यतु इति हि
राष्ट्रत्वेन मंत्रेण त्रीनंजलीन्दद्यात् तत आचम्य येषां पितान न भ्रातान पुत्रो नान्यगोत्रिणः ते सर्वे
तस्मिमायां तु मयोत्तरेः कुशेस्तथेति द्विगुणीकृतदर्भास्त्यक्त्वा प्राचीनावीत्येव ये केचास्मत्कुले जा

आचा०दु

१६७

र्योपस्थाने०ॐ उदुत्यंजातवेदसं० षतेरधं० चित्रं देवानामिति षड्रचस्य स्रक्तस्यांगिरसः कुत्सः ऋषिः सूर्यो दे-
वतात्रिष्टुप्छंदः सूर्योपस्थाने०ॐ चित्रं देवानामु० उत द्यौः अथवा उदुत्यं काण्वः सूर्यो गायत्री चित्रं देवा-
नामांगिरसः कुत्सः सूर्यस्त्रिष्टुप् सूर्योपस्थावि०ॐ उदुत्यंजातवेदसं० सूर्यं०ॐ चित्रं देवानां षश्च अथवा
तच्च क्षुर्वसिष्ठः पुरउष्णिक् सूर्योपस्थाने०ॐ तच्च क्षुर्देव० शतं इत्युपस्थायोपविश्य शुचौ देशे दर्भाभिसोक्षि-
ते दर्भानास्तीर्येत्यादि न्यासांते युवतीं युवादित्यमंडलमध्यस्थां श्वेतवर्णां श्वेतांबनुलेपनस्रगाभरणां
पंचवक्त्रां प्रतिवक्त्रं त्रिनेत्रांचंद्रशेखरां त्रिशूलखड्गखट्वांगडमर्वकचतुर्भुजां वृषभासनाकृतां रुद्रदैव-
त्यां यजुर्वेदमुदाहरंतीं भुवर्लोकाधिष्ठात्रीं सावित्रीं नाम देवतां ध्यायामि जपित्वा उत्तरपङ्कगं विधाय पद-
क्षरपदभ्रष्टमात्राहीनं च यद्भवेत् तत्सर्वं क्षम्यतां देविकं श्यपप्रियवादिनीति संप्रार्थ्य सकृदाच-
म्यानेन मध्याह्नसंध्यापासनेन श्रीपरमेश्वरः प्रीयतामिति कर्मेश्वरायार्पयेत् इत्याचार्येदौ
मध्याह्नसंध्याविधिः प्रमादादस्याजकरणे आश्वलायनानां न प्रत्यवायइतिसंध्याभाष्ये

१६७

ततो गंगातिरिक्तवस्त्रपूतजलपूर्णपात्रंदक्षिणहस्ते गृहीत्वा गृहमागच्छेत् तदुक्तं मनोहरकृतान्ति-
के यदि स्नातो द्विजस्तीर्थे दृष्ट्वा गृहीतकमंडलुः आज्ञानाद्गृहमागच्छेत् स्नानंतस्य गृथाभवेत् गर्गः त्रिसं-
ध्यं वा ग्यतो वारिगुप्तमाहृत्य शोधयेत् होमोपहारभोगार्हद्रव्यात्मपरिचारकान् ततः स्नानं मुपस्था-
य सम्यगाचम्य च स्वयं अभ्युक्षणं समादाय संयत्नात्मा गृहं व्रजेत् सोपानत्कः सदर्भश्च पात्रस्थं सा-
तदशोत्तरः सोपानत्क उपानदाद्गच्छेत् सदर्भो दर्भपवित्रपाणिः स दौ शोत्तरः दशायुक्तो तृतीयवस्त्रा-
वृतः पात्रस्थमभ्युक्षणार्थं जलमाहरेदित्यर्थः स्वस्यासामर्थ्ये पारिजाते आत्मीयं प्रथमं प्रोक्त्वा विप्रह-
स्ताद्वितीयकं तृतीयमुदकस्थानात् चतुर्थं मणिकास्मृत्यं नद्यादेः स्वयमाहृतं प्रथमं अन्येन शुचिना
ब्राह्मणेन तस्मादानीतं द्वितीयं गृहास्थिता देवकूपादेर्जलस्थान्नात् गृहीतं तृतीयं मणिकादुपातं
चतुर्थं बङ्गलजलभांडं मणिकडूतिनारसिंहे जलदेवान्नमस्कृत्य ततो गृहगतः शुचिः विधिना पुरु-
षस्तुक्तस्य तत्र विष्णुं समर्चयेदिति न प्रकारं तु प्रागेव मुख्यकाले सविस्तरमदर्शयं गृहागमानो

आचा० दु

१६६

त्तरं यथाशक्त्युपचारैः देवं संपूज्य ब्रह्म यज्ञदक्षिणार्थं पूर्वसंकल्पितमन्नं अतिथिपूजनकाले तस्मै अन्यस्मै भि
क्षवे वा दद्यादिति अथ दिवा विहितानि प्रातः संध्यादिकर्माणि प्रमादादकृतानि चेद्वा त्रौ प्रथमया मपर्यंतं क
मेण कर्तव्यानि अथ दिवा विहितानि प्रातः संध्यादिकर्माणि प्रमादादकृतानि तदुक्तं परिशिष्टे यदि दिवो दि
तानि कर्माण्यकृतानि यावत्प्रहरं याभि न्यास्ताव क्रमेणैव सर्वाणि सौरं वर्जयित्वा कुर्यादाकृष्णीययै वाध्य
दानं कुर्यादिति एतन्मते प्रातः स्नानादियथाक्रमं सर्वमान्हिकं कृत्वा सायं संध्यामुपास्य ततः क्रमेण दिवा सायं
होमादिकुर्यात् केचित्तु प्राप्तकालत्वादाहौ सायं संध्यामुपास्य ततः क्रमेणातिशयात् मान्हिकं कृत्वा ततः सायं
होमादिकुर्यादित्याहुः मध्याह्नं संध्यायां गायत्र्यै वाध्यदानमिति पारिताते तदा श्वलायनातिरिक्तपरं आकृ
ष्णीययैवेत्याचार्योक्तेः प्राबल्यात् उपस्थाने विशेषः स्मृतिसंग्रहे मध्याह्नं संध्या रात्रौ चेत्प्रमादादक्रियते य
दि सौरं स्नानेन जपेत्तुक्तं सौर्यवैश्वानरीयकं हविष्यात् मजरं स्वर्विदित्येकोनविंशत्युच्चात्मकं सौर्यवैश्वान
रीयं सूक्तं उपस्थानेन जपेत् अंगिराः रात्रौ प्रहरपर्यंतं दिवा कर्माणि कारयेत् अवगाहं च सौरं च सौरं च ब्र
ह्म यज्ञं च वर्जयेत् अवगाहं स्नानस्य प्रतिप्रसवमाह व्यासः प्रदोषे पश्चिमे यामे दिनवत्स्नानमाचरेदिति ब्र

१६६

स्यतिष्ठेदभिमुखो रवेः व्यासस्तु सरुदेवतु मध्याह्नेक्षेपणीयं द्विजातिभिरित्याह कात्यायनः पुष्पाप्यंबुमिश्रा
ण्यूर्ध्वं प्रक्षिप्योर्ध्वबाहुः सूर्यमुदीक्ष्येति अर्घ्यदाने ऋजुत्वं प्रागुक्तं अथ प्रयोगः हिराचम्य प्राणानायम्य दे
शकालौ संकीर्त्य ममोपातदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमे० मध्याह्नं संध्यामुपसिद्धये इति संकल्प्य पूर्ववत् प्रथम
मार्जनं कृत्वा आपः पुनं त्वित्यस्य विष्णु। ऋषिः आपो देवता अष्टौ रुद्रः मंत्राचमने विनियोगः ॐ आपः पुनं
तुष्टिर्वीष्टिर्वीपुता पुनातु मां पुनं तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपुता पुनातु मां यदुच्छिष्टममोज्यं यद्वा दुश्चरितं म
म सर्वं पुनं तु मामापो सतां च प्रतिग्रहस्वाहेति मंत्राचमनं कृत्वा चम्य पूर्ववद्वितीयमार्जनात्मपरिषेकां य
मर्षणाचमनानि कृत्वा सूर्याभिमुखस्तिष्ठन्नेव हत्स मां जलिमुत्प्लुत्य जल एव आकृष्णेनेत्यस्य हिरण्यस्त
प ऋषिः सविता त्रिष्टुप् रुद्रः अर्घ्यदाने विनियोगः ॐ आकृष्णेन० श्रीसूर्यायेदमर्घ्यं समर्पयामीति त्रिः सरु
दार्यं दद्यात् ततः पूर्ववत् आत्मानं परिषिञ्च्योपश्याप उपसृश्योत्थायोर्ध्वबाहुः कुरुमुखः सूर्यमुपतिष्ठेत् उदुत्य
मिति त्रयोदशर्चस्य सृक्तस्य काण्वः प्रस्कण्व ऋषिः सूर्यो देवता नवाद्या गायत्र्यः अंत्याश्च तस्रोऽनुष्टुभः स

आचा०ट्ट

१६९

रुत्वा दशसंख्या गायत्र्यपि जप्या उक्तं च भट्टोजीये आश्वलायनस्मृतौ आपन्नश्चाशुचिः कालेतिष्ठन्
पि जपेद्दृशेति आपन्नानामापद्रुस्तः तं प्रति अग्निस्मृतौ अंगांतरहानावपि अर्घ्यस्यावश्यकत्वं मुक्तं
जलाभावे महामार्गे बंधने त्वशुचावपि उभयोः संध्ययोः काले रजसाचार्य्यमुत्तृजेदिति आशुचौ
आशौचे इत्यर्थ इति भट्टोजीये विधानपारिजाते उच्चार्यवाचा गायत्रीमनसा जपेदिति पैठीनसिः
सूतके मृतके चैव रोगोत्पन्नौ तथा ध्वनिमानसी च जपेत्संध्यां कुशवारिविवर्जितां पराशरः देशभंगे
प्रवासे च व्याधिषु व्यसनेषु च रक्षेदेव स्वदेहं च पश्चाद्भूमौ समाचरेदिति सूतकिना संध्यावंदनप्रया
गः आचम्य अमंत्रकं प्राणायामं विधाय देशकालो संकीर्त्य ममोपात्तदु० प्रातः संध्यामुपासिष्ये इ
ति संकल्प्य प्रणवरहितमार्जनमंत्रात्मन सोच्चार्य मध्यमातर्जनीभ्यां कुशरहितजलेन प्रथममार्जनं कृ
त्वा प्रणवरहितमानसोच्चारणे नैव मंत्राचमने विधाय द्वितीयमार्जनं पूर्ववत्कृत्वा प्रणवरहितमानसो
च्चारणे नाद्यमर्षणं विधाय आचम्योत्थाय गायत्रीमंत्रेण सम्यगुच्चारितेन त्रीण्यर्घ्याणि दत्त्वा मनसोच्चारि

१६९

तेनासावादित्येति मंत्रेणांभसात्मानं परिषिच्योपविश्यापउपस्पृश्योत्थायाष्टाविंशतिदशान्यतरसंख्यं
मानसंगा यत्रीजपंविधायोपविश्याचम्यकर्मेश्वरार्पणंकुर्यादिति सूतकिनां संध्यावंदनप्रयोगः आप
क्तालकर्तव्यसंध्यावंदनविधिः राष्ट्रक्षोभेनृपक्षोभे रोगार्तेशावसूतके संध्यावंदनविधितिर्न दोषाय
कदाचनेति एतत्सांगानुष्ठानविषयं जलाभावे महामार्गे बंधने त्वश्रुचावपि उभयोः संध्ययोः काले
रजसाचार्यमुत्क्षिपेदिति अग्निस्मृतौ अनुकल्पविधिस्मरणात् तदभावे सूर्यध्यानमेवाह भारते व्यासः
तंतथैव महाराज दंशितारणमूर्धनि संध्यागतं सहस्रांशुं आदित्यमुपतस्थिरेदिति दंशिताः सन्नद्धाः
संधिमागतं संध्यागतं इत्यापक्तालसंध्यावंदनविधिः जातृकर्ण्यः सूतके तु समुत्पन्ने स्मार्तं कर्म कथं
भवेत् पिंडं यज्ञं च रुंहो मम सगोत्रेण कारयेत् चरुः स्थालीपाकः श्रवणा कर्मादिश्चेति ज्ञानेश्व
रः सर्वथा लोपप्रसक्तौ स्थालीपाको ब्राह्मणद्वारा कार्यः अन्यथा शौचांते स पूर्वश्रवणा कर्मादिकंच विप्र
द्वारा शौचेऽपि पितृवार्तवेपिकार्यमिति धर्माब्धिसारः तत्रत्यागमात्रे स्नानौत्तरं सस्य कर्तृत्वं श्रौते कर्म

णितकालस्मात् श्रुद्धिमवाप्नुयादिति स्मृतेः त्यागातिरिक्तेतु श्रोते स्मार्ते चान्यस्यैव कर्तृत्वमिति निर्णयसिंधुः
 अपराकर्मादिनिबंधास्तु श्रोतं सर्वस्वयं कार्यं स्मार्ते तु त्यागातिरिक्ते न्यस्यैव कर्तृत्वं त्यागमात्रे तु स्वस्यैवेत्याहुः स
 मादृष्टेनौ द्विविधा शौचपाते प्रत्यवरोहपूर्वको होमो न कार्य इति केषां चिन्मतं किंतु पुनराधानमेव समारोपप्रत्य
 वरोहयोराशौचेपवादाभावात् अनन्यकर्तृकत्वाच्च भवत्येव होम आशौचेपीत्यन्येषां मतं होमविधिव
 लेनैव प्रत्यवरोहसिद्धेः तेन समारोपोपि कर्तव्य इति चरजो दोषः सूतके मृतके च अगतिकप्रवासगमना
 गमनेपिन दोषः इति प्रायश्चित्तरत्नमालायां अग्न्यनुगमने प्रायश्चित्तपूर्वकपुनरुत्पत्तिरन्यद्वारा भवती
 ति धर्माभिमारः शिवपूजायां नाशौचं वरंप्राणपरित्यागः शिरसो वापि कर्तनं न त्वसंज्ञ्य भुजीत भगवंतं
 त्रिलोचनं सूतके मरणे चैव न दोषः परिकीर्तित इति लैंगात् विष्णुपूजानकार्येति आचारार्के पुरश्चर
 णादिजपः स्तोत्रपाठः अविच्छेदेन संकल्पित हरिवंशादिश्रवणादिश्च कर्तव्यः कालनियमाभावे तु स्तोत्रह
 रिवंशादिहेयमेवेति सिंधुः रत्नमालायां सूतकात्याक्समारब्धं अनेकाहंतु यद्वतं कायिकतनुकुर्वन्त न तु
 दानार्चनार्चनं जपं सवर्तः पंचयज्ञविधानं तु न कुर्यान्मृत्युजन्मरनोरिति हरदत्तेन आश्वलायनानां सूत

स्य यत्तु स्य प्रतिप्रसवस्तु ब्रह्म यज्ञप्रकरणे उक्तः सौरजपस्तु प्रतिषिद्ध एव प्रतिप्रसवविध्यभावात् इ
त्याचारे होरात्रौ पूर्वयामे दिनकर्मणां कर्तव्या कर्तव्यनिर्णयः अथाशौचे नित्यस्नानादिकर्तव्या कर्तव्यनि
र्णयः स्मृत्यर्थसारे स्नतकादौ नित्यस्नानं बलिदानापोशनप्राणाहुत्यादयो भुजिनियमा अस्पृश्यस्पर्श
नस्नानादिकंचेचि सर्वं कर्तव्यं मेवेति अत्र नित्यस्नानं निषेधकवचनाभात्त्वान्तसंकल्पमार्जनाद्यम
र्षणांगतर्पणसहितं कार्यमित्याचारार्के स्नानं प्रतिग्रहो होमः स्वाध्यायश्च निवर्तते स्नतके मृतके
चैव स्पर्शनं मृतके धिकमिति भृगूक्तेः समंत्रकस्नानस्य निषेध एवेति केचिदाहुः ग्रहणनिमित्तकस्ना
नश्राद्धादावपि नाशौचमिति शैबरे प्रयोगपरिजते संक्रांतिनिमित्तकस्नानादावपि नाशौचमित्युक्तं
संध्यामाहभरद्वाजः स्नतके मृतके कुर्यात्प्राणायाममंत्रकं तथामार्जनमंत्रांश्च मनसोच्चार्य मार्जयेत्
गायत्रीं सम्यगुच्चार्य सूर्यायार्घ्यं निवेदयेत् मार्जनं तु नवाकार्यमुपस्थानं न चैव हीति विष्णुस्मृतौ
अर्घ्यांतामानसीं संध्याज्ञेयाप्रणववर्जितेति आश्वलायनानां तु गायत्रीजपप्राध्यान्यतैरर्घ्यांतमनसा

आचा०दु

१७१

मितियुक्तं उक्तहेतोः अशौचापगमेपंचगव्यप्राशनमुक्तं विधानमालायां ब्रह्मशुद्धौ गृह्यारंभे स्नतके स्नतके
तथा यज्ञारंभे धनप्राप्तौ प्रायश्चित्ते विशेषतः रोगमुक्तौ च संपर्के क्षुद्रपापापनुत्तिषु विदध्या ब्रह्मकूर्चं च
मासि मास्यथवा द्विज इति इदं च संध्यां विनान्यकर्मस्वनधिकारात्मातः संध्योत्तरं कर्तव्यमिति रत्नमाला
यां अन्ये त्वस्य शुद्धि संपादकत्वात् संध्योपासनात् पूर्वमेव पंचगव्याशनमित्याहुः शिष्टाचारानुरोधाद्दिद
मेव युक्तं अथ ब्रह्मकूर्चविधिः बोधायनस्मृतौ ब्रह्मकूर्चं प्रवक्ष्यामि कायशोधनमुत्तमं शूद्राणां भाजने
भुत्वा वेदानां विज्ञेयतथा होमातिक्रमकाले च पर्वहीनमसंस्कृतं एतेषां चैव शुद्ध्यर्थं पंचगव्यं प्रशस्यते परा
शरः गोमूत्रं ताम्रवर्णायाः श्वेतायाश्चैव गोमयं पयः कांचनवर्णायाः नीलायाश्च तथा दधि घृतं च कृष्ण
वर्णायाः सर्वकापिलमेव वा अलाभे सर्ववर्णानां पंचगव्येष्वयं विधिः गोमूत्रे माषकान्यष्टौ गोमयस्य
सुषोडश क्षीरस्य द्वादश प्रोक्ता दध्नस्तु दश कीर्तिताः गोमूत्रवत्सु तस्येष्टाः तदर्धं तु कुशोदकं गायत्र्या दा
य गोमूत्रं गंधद्वारेति गोमयं आप्यायस्वेति पयो दधिक्राव्योति वै दधि ते जोसि शुक्लमित्याज्यं देवस्य त्वा

१७१

कुशोदकं पंचगव्यं च चापूतं होमयेदग्निं संनिधाविति कपिलास्वद्वपं हेमाद्रौ सुवर्णकपिला पूर्वादितीयागौरपि
गला तृतीयाचैवरक्षाक्षीचतुर्थगुडपिंगला पंचमीबहुवर्णास्यात्पष्ठीचश्वेतपिंगला सप्तमीश्वेतपिंगा
क्षीअष्टमीकृष्णपिंगला नवमीपाटलाज्ञेयादशमीपुच्छपाटला स्मृत्यंतरे एकवर्णातुकपिलेत्यपि
कपिलाक्षणमुक्तं कांस्यपात्रस्थितविलीनघृतसमानवर्णकपिलेत्यपिकुत्रचित् अथप्रयोगरत्ना
नुसारीप्रयोगः आचम्यप्राणानायम्यदेशकालो संकीर्त्य मम शौचजन्याशुचित्वसकलदोषनिवृत्ति
पूर्वकशरीरशुद्धिद्वारा संध्यातिनित्यकर्मद्यधिकारार्थं ब्रह्मकूर्चहोमपूर्वकपंचगव्यप्राशनं क
रिष्ये इति संकल्प्य स्ठंडिलकरणादिविदनामाग्निप्रतिष्ठापनध्यानां ते क्रियमाणे ब्रह्मकूर्चहोमपूर्व
कपंचगव्यप्राशनं करिष्ये इति संकल्प्य स्ठंडिलकरणादिकर्मणि देवतापरिग्रहार्थमित्यादि चक्षुषी आ
ज्येनेत्यंते त्रप्रधानं पृथिवीं विष्णुरुद्रं ब्रह्माणं अग्निं सोमं सवितारं परमात्मानं प्रजापतिं अग्निं स्विष्ट
कृतं एतादेवताः पंचगव्याद्भुत्वा आज्येन स्विष्टकृतमित्यादी धर्मस्थापनां ते दृष्टेन सहता म्रपात्रं पला

आचा० दु

१७२

शपर्णपुटं वा पंचगव्यार्थमासाद्या ज्येदर्भाग्रद्वयप्रक्षेपांते अपरेणाग्निं दर्भेषु पंचगव्यार्थमासादितं पात्रं नि
धाय तस्मिन्पवित्रे निधाय तत्सवितुरित्यस्य विश्वमित्रः सविता गायत्री गोमूत्रग्रहणे विनि० ॐ तत्सवि
तु इति ताम्राया गोमूत्रं माषाष्टकपरिमितमादाय गंधद्वारामित्यस्यानंदः श्रीरनुष्टुप् गौमयग्र० ॐ
गंधद्वारां० इति श्वेतायाः षोडशमाषामितं पयआदाय दधिकाव्यो वामदेवो दधिकावानुष्टुप् दधिग्रह०
ॐ दधिकाव्यो० इति नीलाया दशमाषमितं दध्यादाय शुक्रमसीत्यस्य प्रजापतिराज्यं यजुः घृतग्रह०
ॐ शुक्रमसिज्योतिर्हिति जोसीति मंत्रेण कृष्णायाः माषाष्टकमितं घृतमादाय देवस्य त्वेत्यस्य प्रजा
पतिरुदकं यजुः कुशोदकग्र० ॐ देवस्य त्वा० पूष्णाहस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामीति माषचतुष्टयमितं स
प्तभिः कुशैस्त्रावितमुदकं गृह्णीयात् देवस्य त्वेति मंत्रे अभिषिंचामीति वाक्यशेषं किंचिदाहुः ततः
प्रणवेन हस्तेनालोऽग्न्यप्रणवेनैव यज्ञियकाष्ठेन निर्मथ्य तत्पवित्रं आज्यपात्रे स्थापयित्वा पंचगव्यपात्रं
गोमयमादाय आप्यायस्तेत्यस्य राहगणो गोतमः सोमो गायत्री पयो ग्रह० ॐ आपाकव इति कांचनवर्णायाः द्वादशमाषमितं

१७२

७

केपिवेश्वदेवंभवतितानेतान्यज्ञानहरहः कुर्वतेति सर्वेषां नित्यलोकावपितस्य द्वावनध्यायौ यदात्मा शुचिर्यदे
शङ्क्यनेनाशौचादौ ब्रह्मयज्ञस्यैव विशेषतो निषेधादित्याह एतदयुक्तमिति वृत्तिः विष्णुः नाशौचे कस्यचित्
न्न मश्नीयादिति केषुचिदाशौचिस्वामिकेषु द्रव्येषु दोषाभावमाह मरीचिः लवणे मधुमांसे च पुष्पमूलफले
षु च शाककाष्ठतृणे वस्त्रदधिसर्पिः पयः सुच तिलौषधाजिने चैव पक्वा पक्वे स्वयं ग्रहः पण्येषु चैव सेवे
षु नाशौचं मृतस्मृतक इति पक्वं भक्ष्यं जाने अपक्वं तंडुलादि स्वयमेव स्वाम्यनुज्ञातो गृह्णीयादित्यर्थः प
क्वा पक्वमनुज्ञातमन्नसत्प्रवृत्तमिति मिति विज्ञानेश्वरः षडशीतौ संसर्गाद्यस्य चाशौचं यस्याति कान्त
कालता तदीयस्य पदार्थस्य नाशौचं विद्यते क्वचित् शेखरेपि अनुगमननिर्हाराद्याशौचेन द्रव्याणां ना
शौचं विद्यते क्वचित् नित्यकर्मलोपश्चनास्ति स्मृतके अस्मृश्यत्वं नास्ति तदाह कूर्मः स्मृतके तु सपिंडानां
संस्पर्शो नैव दुष्यतीति अयं स्पर्शनिषेधाभावः कर्मकालातिरिक्तकाले इति धर्माधिसारः अशौचमुक्ति
स्नानसंगवे कार्यमिति षडशीति विवृत्तौ प्रातरे वेति धर्माधिसारः एकादशाह प्रातः संध्यात्वाशौचवदेव तत्का
लस्य दशरात्रांतः यायात् तदूर्ध्वं तं शुद्धिदशावदशुचित्वाभावात् न च मुख्यकालवदेव गौणकाले पितृकरण

आचा० दु

१७३

ॐ अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा अग्नये स्वि० १० इति दशाहुती हुत्वा ततो वसिष्ठं पंचगव्यं सर्वं प्रणवेनाभिमं च्यासनाह
हिरुपविश्य ॐ यत्पुनश्चिगंतपापं देहेति मामके प्राशनं पंचगव्यस्य दहत्यग्निरिवेत्यनं ॐ इति हस्तेन स
र्वपीत्वा हस्तमुखं प्रक्षाल्या चम्य स्वासने उपविश्य आज्येन स्विष्टकृदादि होमशेषं समाप्या चम्यानेन ब्र
ह्मकूर्चं होमपूर्वकं पंचगव्यं प्राशनारब्धेन कर्मणा तेन श्रीपरमेश्वरः प्रीयतां अस्मिन्होमे इध्माधाना
दिच्छालीपाकेति कर्तव्यतां केचिन्ने कृति इति ब्रह्मकूर्चविधिः अयं होमादिविशिष्टो ब्रह्मकूर्चविधिः
स्वस्यैव पंचगव्यं प्राशने भवति नान्यस्य अथापरो होमरहितो ब्रह्मकूर्चविधिरुक्त आग्नेयपुराणे गा
यत्र्यागृह्यगोमूत्रं गंधद्वारेति गोमयं आप्यायस्वेति च क्षीरं दधिकाव्येति वै दधि तेजोसीति तथा चाज्यं
देवस्य त्वाकुशोदकं ब्रह्मकूर्चं भवत्येव मापो हि ष्टे तृचं जपेत् अघमर्षणस्तृक्तेन संयोज्यं प्रणवेन वा
पीत्वा सर्वाघनिर्मुक्तो विष्णुलोकमुपैतिस इति आशौचापगमे यज्ञोपवीतधारणमुक्तं छंदोगपरिशिष्टे
सूतकांते उपाकर्मगते मासचतुष्टये नवयज्ञोपवीतं तु धृत्वा जीर्णं विसर्जयेदि तत्र यज्ञोपवीतनिष्पत्तिप्र
कारं तत्प्रारणप्रकारं च वदामः बौधायनः अथातो यज्ञोपवीतक्रियां व्याख्यास्यामो ब्राह्मणेन तत्कन्य

१७३

याकृतः स्तत्र मानीयभूरिति प्रथमां षण्णवतिं मिनोति भवइति द्वितीयां सुवरितितृतीयां मीत्वा पलाश
पत्रे संस्थाप्या पोहिष्ठेति तिसृभिर्हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका इति च तसृभिः पवमानः सुवर्जन इत्यनु
वाकेन सावित्र्याभिषिच्य वा महस्ते कृत्वा त्रिः संताड्य भूरग्निं चेत्येतैस्त्रिभिर्वलितं कृत्वा भूर्भुवः स्व
श्रुं द्रमसेत्येतेन ग्रंथिं कृत्वोंकारमग्निं नागान्यमंपितृन् यजोपतिं वा युं स्वर्यं विश्वान् देवानवतं तुष्टुक्रमे
ण विन्यस्य संपूजयेद्देवस्य त्वेत्युपवीतमादायो ह्ययंतमसस्य रीत्यादित्या यदर्शयित्वा यज्ञोपवीतं पर
मंपवित्रं० तेज इति धारयेदित्याह भगवान्बौधायन इति बौधायनीये स्मार्तस्तत्र च अथातो य
ज्ञोपवीतविधिं व्याख्यामस्मि नैविनाशे वा हस्तपादं प्रक्षाल्या चम्य ब्राह्मणकन्यया वा ब्राह्मणवि
धवया वा स्नातया शुद्धया कृता च मनयानिर्मितं स्तत्रं गृहीत्वा प्राचीं वादिशमुपनिष्कम्य चतुरगुलमा
त्रं षण्णवतिस्तत्रं परिमंडलं चैवं द्वितीयमेव तृतीयमग्निः प्रक्षाल्या पोहिष्ठामयो भवइति तिसृभिर्हिर
ण्यवर्णां शुचयः पावका इति च तसृभिः पवमानः सुवर्जन इत्येतेनानुवाकेन मार्जयित्वा देवागारे गवांगो

आचा०दु

१७४

ष्टेनक्षीतीरे शुचौदेशे यत्र बैल्वीरवादिरीमौदुंबरीपैप्पलीमाश्वत्थीवैणवींवायसियवृक्षशाखामवलं व्यस-
जीवायांबध्नातिपितृभ्यो न मइति प्रथमं स व्येसंपन्ने हस्ते गृहीत्वा प्रतिष्ठापयति भूः प्रतिष्ठापया-
भिभुवः प्रतिष्ठापयामि सुवप्र० मिभूभुवः सुवः मीतिप्रतिष्ठाप्यभूतिं च पृथिवीं चेति दक्षिणावर्तिम-
भिमंत्रयते भुवो वायुमिति मध्यमावर्तिं सुवरादित्यं च दिवं चेत्युत्तरावर्तिं त्रयाणां ब्रह्मेश्वरविष्णूनां प्र-
णामं कृत्वा तंतुत्रिगुणितं सूत्रं विष्णुना त्रिगुणीतं चतुर्वेदस्य च त्वारि त्रिवेदस्य त्रिकं भवेत् द्वे स्यातां वै-
द्विवेदस्य एकमेवैकवेदिन इति यज्ञोपवीतविधिर्याख्यात इति षष्ठोऽध्यायः प्रकारांतरं स्मृत्यर्थसारे
शुचौदेशे शुचिः सूत्रं संहतां गुलिमूलके आवेल्य षण्णवत्या तत्रिगुणीकृत्य यत्नतः अल्लिङ्गकैस्त्रिभिः
सम्यक्प्रक्षाल्योर्ध्ववृत्तं कृतं पुनस्तत्रिगुणीकृत्य नवसूत्रमधोवृत्तं अप्रदक्षिणमावृत्तं सावित्र्या त्रिगु-
णीकृतं अधः प्रदक्षिणावृत्तं समं स्यान्नवसूत्रकं त्रिरावेक्ष्य दृढं कृत्वा हरिब्रह्मेश्वरान्यसेत् न मेदि-
ति क्वचित्पाठः सूत्रं सलोमकं चेत्स्यात्ततः कृत्वा विलोमकं एवं कृत्वोपवीतं स्यात्तस्यैकाग्रं शिरिष्यते

- १७४

आज्योत्तरतो निधाय पंचगव्यसहिताज्यपर्यग्निकरणादिबर्हिष्याज्यासादनानंतरंतदुत्तरतो बर्हिषिपंच
गव्यपात्रासादनं आपोत्पवनानंतरं पंचगव्यस्याप्युत्पवनमिति केचित् स्तुवसंमार्गादिचक्षुष्यं ते सम
सुदर्भेषु सहायार्थं स्तुवं निधाय तेन त्रिभिर्मध्यमपलाशपर्णैर्वा पंचगव्यं होमं कुर्यात् तत्र मंत्राः इरावती
त्यस्य वसिष्ठो रुद्रास्त्रिष्टुप् पंचगव्यहोमे ॐ इरावती मयूरैः स्वाहाष्टयिव्याइ० १ इदं विष्णुरित्यस्य का
व्यो मेधातिथिर्विष्णुर्गायत्री पंचगव्य० ॐ इदं विष्णु० सुरे स्वाहा विष्णव इदं० २ मानस्तोक इत्यस्य कुत्सो
रुद्रो जगती पंचगव्य० ॐ मानस्तोके० महे स्वाहारुद्रा येदं ब्रह्मजज्ञानमित्यस्य नकुलो ब्रह्मास्त्रिष्टुप्
पंचगव्य० ॐ ब्रह्मजज्ञान० विवः स्वाहा ब्रह्मण० ४ अग्नये स्वाहा अग्नय इ० ५ ॐ सोमय स्वाहा सोमा
य० ६ तत्सवितुरित्यस्य विश्वामित्रः सविता गायत्री पंचगव्य० ॐ तत्सवि० यात्वा हासवित्र इदं प्रणव
स्य परब्रह्म परमात्मा त्रिष्टुप् पंचग० ॐ ॐ स्वाहा परमात्मान० ८ ॐ व्याहृतीनां परमेष्ठी प्र० पंचग० ॐ तत्स
वितु० यात्वा हासवित्र इ० प्रणवस्य परब्रह्म परमात्मा त्रिष्टुप् पंचगव्य० ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहा प्रजापतय

त्रकं न्यूनेरोगप्रवृत्तिरस्यादधिकेर्धर्मनाशनमिति वसिष्ठः नाभेर्दूर्ध्वमनायुष्यं अधोनाभेस्तपः क्षयः तस्मा
 न्नाभिसमंकुर्यादुपवीतं विचक्षण इति देवलः तन्नादूर्ध्वमधोनाभेर्न कर्तव्यं कथंचनेति तच्चोपवीतं वर्णभेदे
 नाहमनुः कार्पासमुपवीतं स्याद्विप्रस्योर्ध्ववृत्तं त्रिवृत् शण्डमूत्रमयं राज्ञो वैश्यस्याविकमुच्यते क्षौमेयं
 राजन्यस्येति पैठीनसिः उक्तालाभे देवलः कार्पासक्षौमगोवालशणवल्कलृणादिकं यथासंभवतो धा
 र्यमुपवीतं द्विजातिभिरिति धारणसंख्यामाहभृगुः उपवीतंबटोरेकं द्वे तथेनरयोः स्मृते एकमेव यती
 नां स्यादिति शास्त्रस्य निश्चयः इतरयोः गृहस्थवानप्रस्थयोः गृहस्थस्य नित्योपावीतविषयमेतत् ब
 ह्मनिवायुष्कामस्येति गृहस्थं प्रति देवलोक्तैः बहुलावधिमाहकश्यपः त्रीणि चत्वारि पञ्चाष्टगृहिणः स्यु
 र्दशापि वा अत्र त्रिप्रभृति दशपर्यंतमधिकधारणे फलकल्पः सर्वतायज्ञोपवीतालाभे माधवीये ऋष्य
 शृंगः अपि वा वाससीयज्ञोपवीतार्थं कुर्यात्तदभावे त्रिवृतास्तत्रेणेति वस्त्रप्रतिनिधित्वेन यज्ञोपवीतधा
 रणं सव्यादिलक्षणं च पूर्वमुक्तं पराशरः पतितं तद्वृत्तं वापि ब्रह्मस्त्वत्रयदा भवेत् नूतनं धारयेद्विप्रः

उ
न

स्नात्वासंकल्पपूर्वकं यज्ञोपवीतमेकैकं प्रतिमंत्रेण धारयेत् आचम्य प्रतिमंकल्प्य धारयेन्मनुरब्र
वीत् एकमंत्रैकसंकल्पं धृत्वा यज्ञोपवीतकं एकस्मिन्नेति सर्वत्रुटितं नात्र संशय इति जीर्णप्र
तिपत्तिमाह मनुः मेखलामजिनंदंडमुपवीतकमंडलुं अमुप्रास्य विनष्टानि गृहीतान्यानि मंत्रैतः
कालनिर्णयचंद्रिकायां व्यासः उपवीतं वैवस्त्रं कटिस्तुत्रं च मेखलां धारयेदनिनंदंडं पुराणान्यशु
निक्षिपेत् पुराणान्यशु वा क्षिपेदिति पाराशरस्मृतौ उक्तेः वाशब्दाब्राह्मणाय दद्यादिति भावः व
स्त्रादिविषये गोतमस्तु जीर्णान्युपानच्छत्रवासः कूर्चानि कूर्चं वृत्त्यादिशेषं प्रसिद्धं जीर्णान्युपमुक्तान्यु
पानदादीनि परिचरते शूद्राय देयानीति हरदत्तोक्त्या चरव्यो पारिजाते एवं स्वधृतं यज्ञोपवीतं जीर्णं
भवति चेन्न वीनं धृत्वा जीर्णं सरिदाब्धितटाकां न्यत मोदके ॐ समुदंगलु स्वाहेति मंत्रेण प्रणवेन व्याहृ
तित्रयेण वाचिसृजेदिति छंदोगपरिशिष्टे सद्योपवीतिभाष्यं सदाबल्यशिखेन च विशिखो व्युपवीतश्च
यत्करोति न तत्कृतं अत्र पूर्वार्धेन सदाशब्दवशात् पुरुषार्थता उत्तरार्धेन विपर्ययनिर्वाहारेण सशिरव

आचा० दु

१७६

सोपवीताभ्यां कर्तव्यं कर्मेति कीर्तनात् कर्मार्थता एवं च कर्मकालेशिखाबंधोपवीताभावे कर्मांगलोपनिमित्तं
पुरुषार्थलोपनिमित्तं चेति प्रायश्चित्तं द्वयं भवति दर्शपूर्णमासयोरिवानृतवदने कर्मणो बहिस्तु पुरुषार्थ
लोपनिमित्तमेकमेवेति प्रयोगरत्ने प्रायश्चित्तं तु परिजाते यज्ञोपवीतरहितः क्षणमात्रं तिष्ठति चे
त्स तु यज्ञोपवीतं धृत्वा शतवारं गायत्रीं जपेत् तत्रैव स्कंधावरोहिते यज्ञसूत्रे त्रिः प्राणसंयमः षड्गुणं
गते तस्मिन् द्विषट्कमणिबंधके वामहस्तव्यतीते तु तत्पत्काधारयेन्नतं तस्माद्यज्ञोपवीतस्य चलनं
न कदाचन अप्रमत्तैर्द्विजैस्संधेस राधार्यं प्रयत्नतः भृगुः देहसूत्रमेव तत्क्षाल्य मुत्तार्य न कदाच
नेति शाखाविशेषणोत्तराणि निषेधापवादमाह देवलः तैत्तिरीयाः कणः कण्वाश्चरकावाजसेयिनः कं
ठादुत्तार्य सूत्रं तु कुर्युर्वैक्षालं न द्विजाः बह्वृचाः सामगाश्चैव ये चान्ये याजुषा स्मृताः कंठादुत्तार्य सूत्रं तु पुन
रहंति संस्क्रियां अभ्यंगचोदकधिसृजने मात्रापित्रोः क्षये हनिकंठादुत्तार्य सूत्रं तु कुर्युर्वैक्षालं न द्विजा इति
अथर्वणानां तु तारणं कृताकृतमर्थात् संस्क्रियां मंत्रेणोपवीतांतरधारणं अभ्यंग इत्येतद्व्याख्यौ

ग्रंथेश्वरनवसूत्राणां वक्षीयंते देवता क्रमात् ॐ कारोऽग्निस्तथानागाः सोमपितृप्रजापतीन् वायुः सूर्य
श्चशर्वश्च इत्येतानवतंतुषु न्यसेदिति शेषः रुद्रेण दीयते ग्रंथिः सावित्र्या चाभिमंत्रितं सावित्र्या
दशकृत्वाद्भिर्मंत्रिनाभिस्तदुक्षयेत् यज्ञोपवीतं परममिति मंत्रेण धारयेत् बहूनां धारणे तत्र प्रत्येकं
मंत्रं दृष्यत इति उर्ध्ववृत्तप्रकारमाह संग्रहकारः करेण दक्षिणेनोर्ध्वगतेन त्रिगुणीकृतं वलितं ब्राह्मणैः सू
त्रं शास्त्रं उर्ध्ववृत्तं स्मृतमिति उर्ध्वगतेन उर्ध्वस्थितेन दक्षिणकरेण त्रिगुणीकृतं सद्यद्वलितं तदूर्ध्ववृत्तमित्य
र्थः दैवलः विधवारचितं सूत्रं मनध्यायकृतं च यत् विच्छिन्नं चाप्यधोयातं भुक्तानिर्मितमुत्सृजेत् अधो
यातमित्यत्र कटेरिति शेषः कात्यायनः पृष्ठदेशे च नाभ्यां च धृतं यद्विंदते कटिं तत्कार्यमुपवीतं स्यान्नाति
लंबनचोद्धृतं नातिलंबमित्यनेन कटितोधिकं निषिध्यते नोद्धृतमित्यनेन कटितोन्यूनं स्मृतिसारे
पि आकटेस्तत्त्वमाणं स्याद्दीर्घंतुमुच्छ्रितं तथा आयुर्हरत्यतिद्वस्वमतिदीर्घंतपोहरं सिद्धार्थफलमाने
न स्खलं स्यादुपवीतकं यशोहरमतिस्खलमतिष्मंधनापहमिति पराशरः रंध्रादिनाभिपर्यंतं ब्रह्मसूत्रं प

आचा० दु

१७७

तंतुषुन्यसामीत्यादि ततोयज्ञोपवीतानिभूमौनिधायगंधादिभिः संपूज्य ॐ देवस्यत्वासवि० माददेइत्या
राय ॐ उह्यंतमसस्परिपश्यंतोज्योतिरुत्तरं देवं देव० इत्यादित्यादृशयित्वा यज्ञोपवीतमिति मंत्रं
स्य परब्रह्मपरमात्माविष्टुष्य यज्ञोपवीतधारणे वि० ॐ यज्ञोपवीतं० तेजः इति मंत्रेण प्रथमं दक्षिणं बा
हुमुत्थृत्य पश्चात्कंठे धारयेत्पुनरुपवीतं मंत्रावृत्तिराचमनं च अथ संस्कारकौस्तुभघृतच्छंदोगपरिशि
ष्टानुसारेण प्रयोगः संकल्पांतं पूर्ववत्कृत्वा यज्ञोपवीतमापोहिष्ठेति तिसृभिः प्रक्षाल्य ॐ कारादिदे
वता अष्टतंतुषु नवमेशर्वं यं थौरुद्रं च विन्यस्य सावित्र्याभिर्मंत्र्य सावित्र्या दशवारं मंत्रिताभिरद्भिः
प्रोक्ष्य हरये नमः ॐ ब्रह्मणे० ॐ इश्वराय न० इति त्रीन्मंत्रान्विन्यस्य यज्ञोपवीतमिति मंत्रेण धार
येत् अथापरः प्रकारः स्मृत्यर्णवे तूष्णीमेवोर्ध्वं कृतत्वादिलक्षणविशिष्टं यज्ञोपवीतं निर्माय सावि
त्र्या पोहिष्ठादिभिर्मंत्रैर्वाभिर्मंत्रिताभिरद्भिर्दशवारं सावित्र्यैवाभ्युक्ष्य यज्ञोपवीतमिति मंत्रेण व्याहृति
भिर्वाधारयेदिति कौषातकीशाखायां तु यज्ञोपवीतेनोपययामि दीर्घायुत्वाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्या

१७७

यसर्वेषां वेदानां माधिपत्या ययशसे ब्रह्मवर्चसायेति यज्ञोपवीतधारणमंत्रोक्तः प्रयोगचिंतामणौ
तु स्वगृह्ये यज्ञोपवीतस्य तन्मंत्रस्य चानाम्नात्शांखायनसूत्रे च यज्ञोपवीतमसि यज्ञस्य त्वोपवीतेनो
पनत्यामीति यज्ञोपवीतं कृत्वेति इति करणविनियुक्तमंत्रान्नात्तेनैव मंत्रेणोपवीतं धारयेत्वेदैक्यादि
त्युक्तं अथ यज्ञोपवीतत्यागे निमित्तांतराणि रक्तश्लेष्मसुरामांसविष्मूत्राक्तं प्रमादतः उपवीतं तदुसृ
ज्यदध्यादन्यं द्विजः सदा मलमूत्रं त्यजेद्विप्रो विस्मृत्यैवोपवीतधृक् उपवीतं तदुसृज्यदध्यादन्यन्नवं
तदेति उपवीतधृगितियज्ञोपवीती सन्नित्यर्थः पारिजाते आश्वलायनाचार्यः चितिकाष्ठं चितेधूमं
चंडालं च रजस्वलां शवं च स्रुतिकां स्पृष्ट्वा सचैलोजलमाविशेत् त्यजेद्वस्त्रं च सूत्रं च पीत्वा गव्यं घृतं च
वा पुण्याहवाचनं कृत्वा स्पृष्ट्वैतालुत्थिमाप्नुयात् सूत्रं यज्ञसूत्रमिति तत्रैव चंडाललक्षणमाह
गिराः यस्तु प्रव्रजिताज्जातो ब्राह्मण्यं यश्च शूद्रजः तावुभौ विधिचंडालौ सगोत्राद्यश्च जायते अ
स्य वृत्तिः कमलाकरे चंडालश्च पचानांतु निर्ग्रामः स्यात्पतिश्च यः वासांसि मृतचैलानि भिन्नभांडेषु भोज

आचा०दु

१७८

नं अबांधवंशवंचैवनिर्हरयुरितिस्थितिः वथोश्चन्युःसततंयथाशास्त्रेनृपाज्ञया वध्यवासांसिगृ
पहीयुःशय्याश्चाभरणानिचेति चंडालोत्पन्नाःजातिविवेके चंडालःपुल्कसीसंगाच्छपाकंजनयेत्कुतं
स्नानांतरंसनगरात्कर्तुमर्हत्यशेषतः गोगर्दभशुनांकुर्यात्ग्रामांनिर्हरणंबहिः साजीविकास्यविहिता
सर्वलोकेतिविश्रुता पुल्कसीकोळिणी चंडालःप्रसिद्धःतदुभयजःश्वपाकःसचमृतानांगवादीनांच
हिर्निर्हरणंकुर्यात्साजीविकाइतिश्वपाकःलोकेमाहार निषादवनितासूतेचांडातडोंबसंज्ञितं अ
साधंत्यावसायीतिश्मशाननिलयेवसेत् तत्ररक्षांप्रकुर्वत्प्रेतानांवस्त्रजीवनः सतीनांसेवडंगुण्ह
नृकाष्ठविक्रयकृच्चसः तस्येयंजीविकाप्रोक्तालोकेत्यावासिनःसदा इत्यंतावसायीलोकेडोंब आ
ध्रस्यवनितासंगाच्चांडालोजनयेत्कुतं प्लवसंसंसहाडीतिलोकेसर्वत्रविश्रुतः अश्वोष्टगर्दभानांच
मृतानांकालयोगतः कुर्वन्निर्हरणंसोपिमांसमक्षणजीवनः आंध्रस्यवनितापापार्थिकस्त्री चां
डालःप्रसिद्धः तदुभयजःप्लवःलोकेहाडी मेदजायुवतीसंगाच्चांडालोजनयेत्कुतं समागःस्वपन्नो

१७८

दिते श्वेषे षाव्यवस्थाज्ञेयेति संस्काररत्नमालायां अथ तूष्णीं निर्मितस्य यज्ञोपवीतस्य पूर्वोक्तबोधाय
न प्रकरणे मंत्रवत्संस्कार उच्यते स्नात्वा वाससी परिधाय भस्मादिपुंड्रं धृत्वा च म्यत्राणानायम्य दे-
शकालो संकीर्त्य पुरुषार्थं श्रोतस्मार्तकर्मनुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणं करिष्ये तत्रादौ तूष्णीं
निर्मितयज्ञोपवीतस्य मंत्रवत्संस्कारं करिष्ये इति संकल्प्य प्रक्षालितानि यज्ञोपवीतानि वामहस्ते कृ-
त्वा दक्षिणे नाभिं मंत्रयेत् ॐ भूः ॐ भुवः ॐ सुवः ततः पलाशपत्रे संस्थाप्य याजुषैर्मंत्रैरभिषिंचेत्
आपो हिष्ठा मयो भुव इति तिसृभिः हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका इति च तिसृभिः पवमानः सुवर्जन इत्येते
नानुवाकेन सावित्र्या चाभिषिच्य वामहस्ते कृत्वा त्रिः संताड्याभिं मंत्रयेत् ॐ भूरग्निं च ष्ठीवीं च ० ॐ भु-
वो वायुं ० ॐ स्वरादित्यं ॐ भूर्भुवः सुवश्चंद्र ० ॐ कारं प्रथमतो न्यसामि १ अग्निं द्वि ० २ नागां तृ ० ३ सो-
मं चतुर्थ ० ४ पितॄन्पंच ० ५ प्रप्रापतिं षष्ठत ० ६ वायुं सप्तमतं ० ७ सूर्यं अष्टम ० ८ विश्वान् देवान् नव ० ९ द-
योर्यज्ञोपवीतयोः संस्कारे ॐ कारं प्रथमतो न्यसामितीत्या द्यूहः बहूनां संस्कारे ॐ कारं प्रथम

आचाण्डु

१७९

समेते व्यावसायिनः चंडालश्च पचयोर्लक्षणं पूर्वमुक्तं क्षत्रादीनां लक्षणं वृत्तिचजातिविवेके क्षत्रिणां
शूद्रसंयोगाक्षतारजनयेत्कुतं निषाद इति विख्यातः सर्वधर्मबहिष्कृतः शूद्राचारविहीनस्तु पा
पार्थिनिरतः सदा बागुरापाशपाणिश्च मृगबंधनकोविदः दः आरण्यपशूजातीनां मंतकश्च व
नेचरः क्रोधान्वितो मांसवृत्त्या तया जीवेत्स दैवहि घटां पापार्थिकां कुर्याद्वात्रौ विस्मयकारिणी
विधापापार्थिरस्योक्ताव्योमभूजलचारिणां विक्रयं मधुनः कृत्वा धनमिच्छेत्स वृत्तये इति क्षतानि
षादः लोके पारधिः ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्कृतः प्रातिलोभ्येन जायते क्षत्रियाणामसौधमी न्कर्तुमर्ह
त्यशेषतः किंचिच्च क्षत्रजातिभ्यो न्यूनता तस्य जायते गजबंधनमश्वानां रोहणं कर्म सारथेः वैश्य
धर्मेषु सूतस्य नाधिकारः कचिद्भवेत् इति स्तुतः सारथी लोके गाडिवान् ब्राह्मण्यां जायते वैश्व
द्योतौ वैदेहिकाभिधः शुभ्रान्तरक्षणं राजां कुर्यादनुपमं हितः सामान्यवनितापोष्यातासाभा इति
जीविका तस्योक्ता शूद्रधर्माणां नाधिकारोऽस्ति कर्हिचित् पण्यांगनानां राक्षा तु कुर्यात्संगत

१७९

दिक्षुया रूपाजीवासुतास्वेवनिशियःसंगतोविटः सएवतासांश्राणेशो नान्यःकांतोपितत्पतिः चतुःषष्टिक
 लाकामशास्त्रंतदुपजीवनं तेनवेश्यानांराज्ञासहसंगः कारयितव्यस्तासामिच्छया इतिवैदेहकः
 सावासी क्षत्रिणीमागधंवैश्याज्जनयामासयंसुतं सबंदीजनइत्युक्तोव्रतबंधादिवर्जितः शूद्रे
 भ्योभ्यधिकः किंचितस्यजीवनमुच्यते कथालंकारगद्यादिषट्भाषाकुशलक्षमः गद्यपद्यानिचि
 त्त्राणिविरुदानिमहीभुजां अस्यजीविकाराज्ञांविरुदानिगद्यपद्यानिचरित्राण्यलंकारगद्यादिष
 ट्भाषोज्ञेयाः शूद्राकिंचिदाधिक्यं इतिमागधः लोकेबर्हीजनः वैश्यस्त्रीशूद्रसंयोगादायोगवकसं
 ज्ञकः सशूद्रादीयतेधर्मेपाषाणेष्टकर्मकृत् सकुर्यात्कुटिमांभूमिंचूर्णेनास्येहजीविका इत्यायो
 गवःलोकेपाथर्वट् इत्यंत्यावसायिनः सौनिकंकर्मचांडालात्तूतेदाशवधूःसुतं सकुर्यादजमेषाणांव
 धंतन्मासविक्रयं तत्धनंजीवनंतस्यसहीनस्त्वंत्यजातितः दाशवधूधीवरस्त्री कर्मचांडालःवडार
 इतिसौनिकः लोकेखादिक धिग्वण्यायोगवाभ्यांयोजातोदुर्भरसंज्ञकः सकुर्याच्छागलाःसकुरु

आचा०दु

१८०

सुदृढः करपवित्रिकाः अन्यानि चर्मपात्राणि जीवनाय प्रसङ्गेहकान् अत्यजातिषु मुख्यो सौ कीर्तितो
जातिसंग्रहे धिग्वणीमोचिणी अथोगवः पाथर्वटः इति दुर्भरः लोके दोरः विस्तरस्तु गोपीनाथरुत
जाति विवेकज्ञेयः इति चंडाललक्षणं यज्ञोपवीतनाशेतु स्मृतिरत्नावल्या उपवीतविनाशेतु गाय
त्र्याजुङ्गुयात्तिलान् अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वेति मनोव्रातपतीभिश्च तस्य आज्याङ्ग
तिङ्गुत्वा पुनः प्रतीयादित्याह यद्वा उपवीतं यद्वा नष्टं गायत्र्याष्टशतं कुनेत् प्राजापत्यं च रेद्व
पिमद्वा गोदानमिष्यते अथ क्रमेण प्रयोगाः कर्ता विवृत्तुं यज्ञोपवीतार्थं धृत्वा हतवस्त्रा परि
धानादिकृत्वा प्राञ्जल्युपविश्या च म्यप्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य यज्ञोपवीतनाशजन्यदो
षपरिहाराश्चीपरं प्रायश्चित्तं करिष्ये इति संकल्प्य स्फुटिलाद्यग्निप्रतिष्ठापनांतं कृत्वा न्वाधाने सवितार
मष्टोत्तरसहस्रसंख्याभिरष्टोत्तरशतसंख्याभिर्वा घृताक्ततिलाङ्गुतिभिश्च शेषेणेत्याद्यां ज्यभागां तैगा
यत्र्यान्वाधानोद्दिष्टसंख्ययाङ्गुत्वासवित्र इदं नममेतित्यक्त्वा स्विष्टकृदादिहोमशेषं समाप्य नूतनं

१८०

लोके स्पृश्यः साहकारकः यस्यान्नमेव तस्यैव स्वपचस्तेन चोच्यते जीविका तस्य निर्दिष्टा मार्गो चर्मरज्जु
भिः साहसमाहमनुः मनुष्यमारणं चौर्यं परदारमभिमर्शनं अग्निदाहादिकरणं साहसं स्याच्चतुर्विधं
यात्राचार्यपरिवंशाज्जायते वर्णसंकरः राष्ट्रीयैः सह तदाष्टं सिप्रमेव प्रणश्यति मेदयुवतिकोच्छिणी
चांडाकः प्रसिद्धः तदुभयजः स्वपंचः मांगड इति चांडालस्वपचस्त्रीणां काचलोहविभूषणं नागवंगक
लां स्यान्नावदुलस्यापि धातुनः वसनं चोर्णपट्टानां तेषां रात्रौ प्रचारणं मांजिष्ठवस्त्रं सूक्ष्मं च क्षौमं यत्ता
धुवस्त्रतः न तेषां वसनं योग्यं कंबलस्यैव तद्भवेत् दिवा यदा ते गच्छन्ति नगरे कार्यगौरवात् शिवालेति त
क्षेत्राचार्यसंकुचद्रात्रसंकिताः कर्णे कपर्दिकांबध्वाश्वगर्दभशवार्थिनः लोहदंडं स्वहस्ते तु स्वपचख्यातिहे
तवे प्रेतोपकरणे स्तेषां आजीवासं प्रकीर्तितः प्रायश्चित्तमयूरे चांडालान्नभक्षणं प्रायश्चित्तमुपक्रम्ये
त्तं अंगिराः अत्यावसायिनामन्नं मश्नीयाद् द्यस्तुकामतः स तु चांडायणं कुर्यान्न स रुद्धमथापि वेति
अत्यावसायिनस्तु मिताक्षरायां चांडालस्वपचः क्षतास्ततो वै देहकस्तथा मागधायोगो चेति

आचा०

१०१

तएवविष्णुः मध्याङ्गे त्वथसंप्राप्ते बलिं कृत्वात्मनो गृहे देवपितृमनुष्याणां शिष्टं भुंजीत वाग्यत इति आ
श्वलायनः अथातः पंचयज्ञो देवयज्ञो भूतयज्ञः पितृयज्ञो ~~मनुष्ययज्ञो~~ ब्रह्मयज्ञो मनुष्ययज्ञ इति तद्यदने
जुहोति स देवयज्ञो यज्ञो यद्वलिं करोति स भूतयज्ञो यत्पितृयज्ञो यद्व्याध्यायमधीते स ब्र
ह्मयज्ञो यन्मनुष्येभ्यो ददाति स मनुष्ययज्ञ इति तामेता न्यज्ञानहरहः कुर्वतेति अहरहरिति वचनं परान्नभोज
ने उपवासदिनेऽपि पंचयज्ञार्थं पक्तव्यमेवैत्येवमर्थमिति वृत्तिः सर्वथा पाकासंभवे पुष्पैः फलैरद्भिर्वैश्वदे
वं कुर्यादित्येवमर्थमपि चेति तत्रैव आचारप्रकाशयमः पंचसूना गृहसूत्रस्य वर्तते हरहः सदा कंठनीपे
षणी चुल्ली जलकुंभ उपस्करः एतानि बाह्यनिषेधे बध्यते वै मुहुर्मुहुः एतेषां पावनार्था य पंचयज्ञाः प्रकीर्ति
ताः सूना हिंसा स्थानानि कंठनी मुशलो लूखलादिः पेषणी दृषदुपलादिः चुल्ली पाकस्थानं उपस्करः
रः शूर्पादिः अवस्कर इति पाठे मार्जन्यादिर्दृष्टव्यः एताः सूनाः स्वस्वकार्ये प्रायन्यायेन प्रयुज्यत इत्यर्थः
तत्र तावदेव यज्ञ उक्तः कौर्मे लौकिके वैदिके वापि कुतो छिष्टे जले क्षितौ वैश्वदेवस्तु कर्तव्यो देवयज्ञः सर्वैस्तु

१०१

तदिति देवयज्ञभूतयज्ञपितृयज्ञाख्यकर्मत्रयं वैश्वदेवपदवाच्यमित्याचारमधुस्कोक्तोप्रमाणंतु वैश्व
देवंहिनामौतसायंप्रातरुद्गाहृतमिति मार्कंडेयपुराणं एतद्विबलिदानांतं कर्माभिधायोक्तं सच वैश्वदे
वंपुराकृत्यानित्येचाभ्युदयेतथा स्वामीष्टदेवतादिभ्योनैवेद्यं विनिवेदयेत् अकृत्वा वैश्वदेवं तु नैवेद्यं यो
निवेदयेत् तदन्नं च न गृह्णंति देवा विष्वा दयो ध्रुवमित्याश्वलायनस्मृतेः स एष देवयज्ञो हरहर्गोदान
संमिताः सर्वा भीष्टप्रदः स्वर्ग्योपवर्ग्योपवर्ग्यश्च तस्मादेनमहरहः कुर्वीत तमेतं वैश्वदेवदुत शेषेण पृथ
गन्नेन वा कुर्यान्नास्य शेषेण वैश्वदेवं कुर्यादिति गृह्यपरिशिष्टाच्च देवनैवेद्यदर्शनात्पूर्वकार्यं यत्तु विष्णो
र्निवेदिता न्नैनय पृथ्यं देवतांतरं पितृभ्यश्चापि तद्देयं न दानं त्यागकल्पत इति ब्रह्मांडवचनं तद्वैष्णवपरं
एतच्च वैश्वदेवाख्यकर्मपुरुषार्थमन्नसंस्कारार्थं च यथास्विष्टकृद्यागोदेवतोद्देशांशीनादृष्टार्थोद्ध्य
प्रक्षेपांशीनदृष्टार्थश्च वृत्यभिप्रायोपेवं संस्काररत्नमालायांतु वैश्वदेवस्यात्मसंस्कारार्थत्वमेव
अन्नसंस्कारपंचसूनादोषपरिहारावानुषंगिको यथाफलेच्छया रोपिता दानवृक्षाच्छायागंधावित्युक्तं वै
श्वदेवः सायंप्रातश्च कर्तव्यः अथ सायंप्रातःसिद्धस्य हविष्यजुःकुर्यादित्याश्वलायनस्मरणात् अस्य

प्रातरारंभणमिति वृत्तिः सायंप्रातः करणाशक्तौ प्रातरेधद्विरावृत्यासहवाकार्यः तदुक्तमाचार्येण वैश्वदेवो दिनं
 नभवेच्चेष्टथकृष्टथकृ प्रातरेवद्विरावृत्याकुर्याद्वासहतीद्विजः जुहुयात्तर्पिषामक्तं तैलं क्षारविवर्जितं दध्यक्तं प
 साक्तं वा तदभावे बुनापि वा स्मृत्यंतरे कोड्यंचणकं माषं मसूरं च कुलित्यक्तं क्षारंचलवणं सर्वं वैश्वदेवे विसर्ज
 येत् शौनकः वर्जयित्वा विशेषान्नं शुद्धान्नेन च तद्भवेत् विशेषान्नं व्यंजनान्नं आश्वलायनानामिदमेव मुख्य
 मिति पारिजाते अन्नाभावे चतुर्विंशतिमते अन्नाभावेन केनापि फलमूलोदकादिभिः पयोदधिघृतैर्वापि वैश्वदे
 वं सुवेणतु हस्तेनान्नादिना कुर्याद्भस्मिंजलिना जल इति येन केनापि करणेनेत्यर्थः अत्रापि यदशनीयं तेनै
 व होमः तथा च परिशिष्टे शाकं वायदि वा पत्रं वा मूलं वायदि वा फलं संकल्पयेद्यदाहारं तेनैव जुह्याद्विः आ
 श्वलायनपरिशिष्टे अन्नाभावे तंडुलादिभिः कुर्यादिति मुख्यद्रव्यंतु शृतं हविष्यमेव सिद्धस्य हविष्यस्य जुहु
 यादित्याश्वलायनोक्तेः तत्र हविष्याणि स्मृतौ गोधूमाग्नीहयश्चैव तिला मुद्गयवास्तथा हविष्या इति विज्ञेया
 वैश्वदेवादिकर्मसु तथा व्रतार्कैः स्मृत्यंतरे हैमंतिकं सितास्त्रिन्धान्यं मुद्गायवारितलाः कलायकं गुनी वारावा
 स्तु कंहितमोचिका षष्टिकाः कालशाकं च मूलकं केमुकेतरत् कंदः सैधवसामुदेगव्ये च दधिसर्पिषी पयोऽनु

यज्ञोपवीतं धृत्वा कमप्राप्तमान्हिकंकुर्यात् अथापरः प्रयोगः मनोज्योतिरिति अग्नेव्रतपतेव्रतंचरिष्य
मितच्छकेयंतन्मेराध्यतां वा योव्रतपते इत्यादि मंत्रचतुष्टयेन च तस्माज्याहुतीर्हुनेदिति प्रधानहो
मेविशेषः अन्यत्पूर्वदिति अन्यतृतीयः पक्षः अष्टोत्तरशतसंख्याकाभिस्त्रिलैराज्येन वामभागाय त्र्या
हुनेदिति प्रधानहोमेविशेषो न्यत्पूर्ववत् अपरः चतुर्थः पक्षः तदानीमेव प्राजापत्यप्रत्याम्नायत्वे
न इव्यं दत्त्वा गोदानं वा कृत्वा यज्ञोपवीतं धारयेदिति यज्ञोपवीतेऽग्निरित्येकैरधस्ताद्भूते सूत्रपुरीषोत्स
र्गकाले कर्णे यज्ञोपवीताधारणे कृत्वा सुगमांसविष्णुत्रादिभिरुपहृते तस्य त्यागं कृत्वा प्रायश्चित्तहो
मं कृत्वा नूतनं यज्ञोपवीतं धारयेदिति संस्काररत्नमालायो अन्यमते तु सर्वथा विनाश एव होमादि प्राय
श्चित्तं नान्यत्र इति भाटे इत्युपनामनाशयणात्मजच्यंबकविरचिते आचारे दौ यज्ञोपवीतधारणं न निष्यत्या
दिप्रकरणं समाप्तं इत्याचारे दौ दिनचतुर्थभागप्रकरणं अथ पंचमभागकृत्यमाहरहः पंचमेव तथाभा
गे संविभागेयश्चार्हतः देवपितृमनुष्याणां कीटानां चोपदिश्यते कीटानां भूतानां संविभागो न स्य अ

पिपचनएव यस्मिन्नग्नौपवेदनंतस्मिन्होमोविधीयत इत्यंगिरस्मरणात् औपासनान्निपचनंवे
 तिपरिशिष्टाच्च अन्यायतनंस्मृतिसंग्रहे वैश्वदेवप्रकुर्वीतकुंडेवास्छडिलेपिवा अरन्निमात्रं
 कार्यंविंशत्यंगुलमेववा आदेशमात्रमथवाचतुरश्रं समंतत इति स्मृतिसारे वैश्वदेवेप्रकु
 र्वीतकुंडमष्टादशांगुलं मेखलात्रयसंयुक्तं द्विमेखलमथापिवा स्यादेकमेखलं वापिचतुरश्रं स
 मंततः अपिताम्यमयं प्रोक्तं कुंडमत्रमनीषिभिरिति मेखलामानं प्रयोगदीपिकायां चतुर्भिश्च
 त्रिभिर्ह्यभ्यामूर्ध्वामध्यात्वधोगता तिस्रः प्रोक्ताः क्रमादेवविस्तारादुक्त्यादपि द्विमेखलपक्षे तत्रात्
 रे षष्ठांशेनाष्टमांशेन मेखलादितयं मतमिति उपरिमेखलाचतुरंगुला अधोमेखलाच त्र्यंगुलेत्य
 र्थः उत्सेधविस्तारयोरिदमेवमानं एकमेखलापक्षेपिंगलः एकापेडंगुलोत्सेधविस्तारामेखला
 मता यद्वाप्रयोगदीपिकायां चतुरंगुलविस्तारामेखलातद्वदुद्धितेति अत्रांगुलं करणीचतुर्विंश
 शरूपमिति औपासनप्रकरणे पूर्वमुक्तमेव अश्वलायनानां नस्छडिलस्य कुंडस्य वावश्यकता आ

येणानुक्तत्वात् प्रायश्चित्तहोमादौ नचुल्यानायसेपात्रेनभूमौनचखर्परे वैश्वदेवंप्रकुर्वतेति अत्रचु
ल्यायसपात्रखर्परनिषेधात्कुंडस्थंडिलासंभवेअपक्वमृन्मयपात्रकुंडाकृतिरहिततामादिपात्रपक्वमृ
न्मयपात्राणामप्यनुज्ञागस्यतइतिसंस्काररत्नमालायां बुल्लानिषेधोभांडोपेतचुल्लीपरः तथाचो
क्तंपचनाग्नौस्थितेभांडेवैश्वदेवंकरोतियः ब्राह्मणीजायतेचांधाद्विजोगच्छेदति संस्काररत्नमालायां
तु यत्रुवैश्वदेवंप्रकृत्यउपरिष्ठात्स्थितेपात्रेक्रियाचुल्यामपिस्मृतेतिकेचित्संग्रहनाम्नावचनंपठवि
तन्निर्मूलमापत्परंवाबोध्यमित्युक्तं अथदेशःस्मृतिमंजरीं गृहस्थदिग्भागेवैश्वदेवंसमाचरेदिति
अथाधिकारिनिर्णयः तत्रव्यासः होमाग्रदानरहितंनभोक्तव्यंकदाचन अविभक्तेनसंस्पृष्टेष्टेकेन
पिकृतंकृतं एकेनमुख्येनज्येष्ठेनेतियावत् स्मृत्यंतरेपि सर्वैरनुमतिकृत्वाज्येष्ठेनैवतुयत्कृतं
इव्येणचविभक्तेनसर्वैरेवकृतंभवेत् आश्वलायनः वसतामेकपाकेनविभक्तानामपिप्रभुः एक
लुचनुरोयज्ञान्कुर्याद्वाग्यज्ञपूर्वकान् वाग्यतोब्रह्मयज्ञः एतत्सर्वमेकगृहावासविषयं गृ

आचाण्डु

१०४

हांतरेतु स एव विशेषमाह अविभक्ताविभक्तावा एथ क्वाकादिजातयः कुर्युः पृथक्पृथग्यज्ञानभोजनात्प्राग्निनेति
न इति न चैतदप्येकगृहविषयमस्त्विति वाच्यं यद्येकस्मिन्काले पुनः पुनरन्नं पच्यते सकृदेव बलिं कुर्वीत य
॥ ६ ॥ येकस्मिन्काले बहुधानं पच्यते गृहपतिमहानसादेवैकं बलिं कुर्वीतेति गोभिलवचना न विरोधापत्ते
अविभक्तानां पाकभेदे पृथग्वैश्वदेवस्य कृताकृतत्वं बोध्यमिति भट्टोजीयै आश्वलायनः एकपाकाशि
नः पुत्राः संसृष्टाभ्यातरोपि च वैश्वदेवं न ते कुर्युरेकः कुर्यात्स्मितैव हि स्मृतिसमुच्चये वैश्वदेवः स्या
हश्च महालयविधिस्तथा देशांतरोप्य कार्यो दर्शश्चाहुंतथैव चेति एतच्च ज्येष्ठकनिष्ठभ्रातृसाधार
णं पुत्रेणापि ग्रामे ग्रामांतरे वा एथ क्वाके सति पृथक् कार्य एव यदि स्याद्भिन्नपाकाशी ग्रामे ग्रामांतरेपि च
वैश्वदेवं पृथक् कुर्यात्पितर्यपि च जीवतीति शाकलोक्तेः यस्य तु ज्येष्ठे नाकृते वैश्वदेवे न्नं सित्येतेन तूष्णीम
भो किं चित्सिद्धाभोक्तव्यं तथा च पृथ्वी चंद्रोदये गोभिलः यस्य त्वेषामग्रतो न्नं सित्येत्स न्युक्तमग्रे व न्नोक्ति
चिधुत्वा श्रीयादिति इदं च कदाचित्कनिष्ठभ्रातुः पाकभेदे ज्ञेयमिति पृथ्वी चंद्रः न्युक्तं भोज्यमन्नं किं

धृतसारंचपनसाम्नोहरतकी पिप्पलीजीरकंचैवनागरंचैवतितिणी कदलीलवलीधात्रीफलान्यगुह
मैक्षवं अतैलपक्कं मुनयो हविष्याणि प्रचक्षत इति हैमंतिकंधान्यं कलमास्तदपिसितं अस्त्विन्नं च
हविष्यामिति व्रतार्कं हविष्यमपिसितास्त्विन्नं स हविष्यं भवतीति भोजनकुट्टहले धान्यं ब्रीहयः
कलायाः मठर इति प्रसिद्धाः कुलित्या इति केचित् कंगुकांग इति प्रियंगुर्वा नीवारादेव धान्यं
वास्तुकं चाकवत इति ह्रील मोचिका गोडेपुतिलासा इति पत्रशाकः षष्टिकाः षष्टिदिनैर्यदुत्पद्य
ते धान्यं तत् कालशाकः पर्वतदेशे प्रसिद्धः शाकः केमुकं गोडेपुतिलासा इति पत्रशाकः षष्टिकाः के
बु इति प्रसिद्धं मूलकं कंदः स्मरणः नागरं शुभी तितिणी चिंचा लवली हरपरेवडी अतैलपक्कमि
ति सर्वेषां विशेषणं हविष्याभावे निषिद्धं वर्जयित्वा यावना लादयो ग्राह्याः यदन्नः पुरुषो लोके त
दन्नास्तस्य देवता इत्याचारप्रदीपोदाहृतवचनात् अत्राग्निमाह शौनकः औपासने तु होतव्यं
शालाग्नौ वा विजानता विकल्पस्विच्छया कार्येनास्त्येवात्र व्यवस्थितिः अत्र शालाग्निर्लौकिकः सो

आचा० दु

१०५

श्वशुरोमातुलोवापि वैश्वदेवाहुतिंसदेति सकृत्कृतेन वैश्वदेवेन पक्कः पक्ष्यमाणश्च सर्वोपि पाकः संस्कृतो भवतीत्याह गोभिलः यद्येकस्मिन्काले बहुधा अन्नं पच्यते गृहपतिर्महान सादेवैतद्धलिं सकृदेव कृत्वातेति अथ होममंत्रानाहाचार्यः सिद्धस्य हविष्यस्य जुहुयाद् अग्निहोत्रदेवताभ्यः सोमाय वनस्पतये ग्रीषोमाभ्यामिन्द्राग्निभ्यां द्यावापृथिवीभ्यां धन्वंतरय इन्द्राय विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे स्वाहेति अग्निहोत्रदेवताः सायमग्निं प्रजापतिश्च प्रातः सूर्यः प्रजापतिश्च सोमाय वनस्पतये इत्यादयोष्टौ मन्त्राः इत्थं दशाहुतयः परिशिष्टं अथ वैश्वदेवो दिवा स्य प्रारंभो नात्र पाकयज्ञतंत्रं अग्निमोषासनं च पनंचापरिसमूह्य पर्युक्ष्याय तनमलेकृत्य सिद्धं हविष्यमधिश्चित्याद्भिः प्रोक्ष्याद्गुहा स्याग्नेः प्रत्यग्दर्भेण निधाय सर्पिषाभ्यज्य सव्यं पाणिं तलं हृदये न्यस्य सकृद्वदान पाणिना जुहुयात् सोमाय वनस्पतये इत्येकाहुतिर्विश्वेभ्यो देवेभ्य इति च दिवा चारिभ्य इति सर्वभूतानां विशेषणं प्रजापतेरुक्तिरिष्यते प्राधान्यबले रुद्रकपुरुषबलिस्तदिदमन्नाभावे तंडुलादिभिः कुर्यादिते च परिसमूह्य पर्युदेकेनात्र तंत्रमि

१०५

तिपर्युह नोक्षणे अपि न कुर्वति केवलं कृत्वा प्रतिष्ठंते विश्वे देवास्तद्देवत्यमितीदं वैश्वदेवमिति शौनकः
आदौ च कर्मणो ते च वक्त्रेः परिसमूहनं पर्युक्षणं च कर्तव्यं तत्राधिश्रित्य पावके हविरद्भिश्च संप्रोक्ष्य समु
दास्य च तत्पुनः विधाविभज्य सिद्धान्नं त्रिः प्रोक्ष्य पुरतः स्थितं पर्यन्तिकरणं कुर्यात् सिद्धान्नस्याप्ययं विधिः
कृत्वा चादिमभागेन देवयज्ञमतः परं अभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैरादायादाय पाणिना अपसव्येन जुहुयात्स
व्यं हृदि निधाय च अपसव्येन दक्षिणहस्तेनेत्यर्थः कारिकायां औपासनाग्निमन्त्रं वा समिध्याथ हवि
र्भुजं पर्युक्ष्य परिषिच्याग्निमलंकृत्य च पूर्ववदिति अत्र परिशिष्टे च पर्युक्षणानंतरं मेवाग्न्यलंकरणमु
क्तं शौनकेन तु हविरासादनोत्तरमुक्तं तत्र कारिका शौनकपरिशिष्टविरोधे परिशिष्टे क्तं प्रबलमित्युक्तं प्रा
क् शौनकः मध्यभागस्थितान्नेन भूतयज्ञं समाचरेत् पात्रस्योत्तरदेशस्य भागं चैव तृतीयकं अंगुष्ठप
रिमाणान् परिगृह्य प्रयत्नतः आग्नेय्यभिमुखो भूत्वा प्राचीनाचीत्यतः परं चक्रस्याग्नेयभागे तु पितृभ्योऽथ
बलिं हरेत् प्रत्यग्दक्षिणदेशे तु श्यामाय च बलिं हरेत् चक्रस्य वायुभागे तु शबलाय बलिं हरेत् भ

आ-चा० दु

१८६

द्वौ जीये आश्वलायन स्मृतिः सूर्यादिभ्योऽङ्गुनेपूर्वमग्न्यादिभ्यस्ततः परं ङ्गुत्वाव्याहृतिभिः पश्चाद्भूतयज्ञौ त
थैव चेति अत्रानेन व्याहृतिर्होमोर्वैकल्पिके इत्याह्निकचंद्रिकायां तथा शब्दस्तु देवयज्ञसहत्ववद्भू
तयज्ञपितृयज्ञक्रियासहत्वार्थः एवकारस्तु देवयज्ञादीनां परस्परं सहत्वनिश्चयार्थः चकारस्तु पितृ
यज्ञद्यौतनार्थ इति अत्रावदानवत्योः प्रमाणं स्मृत्यर्थसारे अंगुष्ठपर्वमात्रं स्यादवदानं ततोपि च ज्या
यस्विष्टकृदाज्यंतु चतुरंगुलसंमितं कुक्कुटांडप्रमाणं तु बलिरित्यभिधीयते कुंदोगपरिशिष्टटीकायां
प्राणाङ्गुतिंबलिंचैव आर्द्रमलकमानतः पारिजाते व्यासः कुशपुंजसमासीनः कुशपाणिः समाहितः वै
श्वदेवस्तु कर्तव्यो देवयज्ञः स वै स्मृतः अत्र प्राङ्मुखत्वं मुपस्थासनं च सूत्रपरिभाषासिद्धमविस्मर्तव्यं अ
द्यंतयोराचमनं परिशिष्टोक्तं सकृदेव आर्द्रैर्द्विर्वासा ध्याप्रकरणलिखितदेविपुणवचनात् अत्र रुक्मकना
माग्निः वैश्वदेवे तु रुक्मक इति वचनात् अग्नेर्ध्यानमपि कर्तव्यं वचनं तु औपासनप्रकरणे प्रागुक्तं अथ भूतयज्ञः
तमाश्वलायनः स्यात् हेत्यथ बलिहरणमेताभ्यश्चैव देवताभ्योऽप्योष्णधिवनस्पतिभ्यो गृहा यज्ञहृदेवताभ्यो
वास्तुदेवताभ्यश्चायं द्रुवरुषेभ्यो यमाय यमपुरुषेभ्यो वरुणाय वरुणपुरुषेभ्यः सोमाय सोमपुरुषेभ्य इति प्र

१८६

द्वासमात्रं तथाच स्मृत्यंतरे वैश्वदेवाभावे तु कुकुडांडप्रमाणं यासमग्नौ संप्रहृत्य किल्बिषा तु विमुच्यत इति
 एतदपि प्रथममन्नसिद्धौ ज्येष्ठेन कृते वैश्वदेवे पश्चात्कनिष्ठस्य पाकभेदे तेनाहुर्त्वेव भोक्तव्यं अयंचान्न
 प्रक्षेपस्तृष्णीमेवेति निबंधकाराः स्त्रीणामप्येवं स्त्रियो यासमात्रं अन्नं घृतप्लुतं अग्नौ प्रास्य भुंजीयुरिति
 स्मृत्यंतरोक्तेः इदंच विधवापरमित्याचाररत्ने यस्या गृहे रकोप्यस्ति तादृशविधवापरमित्याचारदर्प
 जु णि नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञः न स्त्रीकुड्यादिति निषेधौ समं च कवैश्वदेवपरो दृष्टव्यौ स्त्रीबालांश्च का
 रयेदिति प्रयोज्य कर्तृत्वं यदुक्तं तदपि समं च वैश्वदेवपरं दृष्टव्यं मुख्यस्य करणाशक्तावाहात्रिः पुत्रो
 भ्राता अथवा ऋत्विक् शिष्यः स्वश्रुरमातुलौ पत्नी श्रोत्रियया ज्याश्च दृष्टास्तु बलिकर्मणि दृष्टा इत्यत्र
 प्रतिनिधित्वेनेति शेषः अत्र बलिपदं वैश्वदेवोपलक्षणमिति पृथ्वीचंद्रः एते प्रतिनिधयः प्रवासादि विषये
 इति चंद्रिका वस्तुतस्तु गृहेऽपि स्वयं कर्तृत्वविकल्पः स्वयंत्वे वैतान्यावद्धलिं हरेदपि वान्यो ब्राह्मण इति गो
 भिलोक्तेः पुत्रादेयपि मुख्यानुज्ञयेव कुर्युः तथाच कश्यपः पुत्रो भ्राता तथा ऋत्वि कुर्याज्येष्ठाभ्यनुज्ञया

आचा०दु

१८७

ष्टजयंतौ ब्रह्मादिभिश्चतुर्भिश्च अंतराले बलीन्हरेदिति जयंतवचनात् अस्मिन्पक्षे दिवारिभ्य
इति सर्वभूतविशेषणं स्मृतिरूपेनापि नराकारमाहाचार्यः एताभ्यो देवताभ्यो रुद्रगद्याद्वलिंभु
वि प्राक्संस्थानंतरालं स्यादध्यइत्यादितः क्रमात् एता एव तथैव स्युः स्तत्रोक्ता देवता इह प्रा
गादिषा कुती द्वे द्वे इंडायेत्यादितः क्रमात् प्राक्संस्थे वापुदक्संस्थे चतुर्दिक्षु यथाक्रमे अग्रे
भागेंतरालस्य दक्षिणे मूलउत्तरे दिग्देवता कुतीनां च समयायतनं स्मृतं ब्रह्मादयोंतरालस्य
मध्ये शिष्टाश्च देवताः प्राक्संस्थाश्चापि वैतास्युरक्षोभ्य इति चोत्तरे अयं नराकार आश्वलाय
नानामुख्यः स्वाचार्योक्तेः प्राक्कन्यात् कृष्णभट्टीयेष्वेवं शौनकस्तुप्रकारांतराण्याह प्राक्सं
स्थपरिषि० व्यापः परिशुद्धमहीतले आयुष्कामो दिवारिं सुचाकारं बलिहरेत् आयुरारोग्य
कामस्तु ध्वजाकारं बलिहरेत् मृत्युरोगविनाशार्थं नराकारं बलिहरेत् जनवश्यकर्तकामो वा
ल्मीकारव्यबलिहरेत् आयुरारोग्यसौभाग्यपुत्रानूपोत्रान्पशून्बहून् कामश्रीधर्म

१८७

मोक्षार्थं चक्राकारं बलिं हरेत् पंचस्वेतेषु विप्राणां मुख्या चक्राकृतिर्भवेत् चक्राकारमथाष्टारं कु
र्यादग्निसमीपतः प्रागादीशानपर्यंतं अंगुल्यष्टैः महीतले बदरीफलमात्रान्नमंगुल्यग्रातुविहि
तेत् सूर्यादिवास्तुपर्यंतं नैरंतर्येण तोहरेत् इंद्रायेंद्रपुरुषेभ्यः प्राच्यां प्राक्संस्थितं बलिं उदक्सं
स्थं प्रकुर्वीत दक्षिणेतरयोर्दिशोः प्रतीच्यावरुणायेति बलिं प्राक्संस्थितं हरेत् नमोवरुणपुरु
षेभ्यो तस्मात्प्राक्तु बलिं हरेत् सोमाय सोमपुरुषेभ्यो बलिमुत्तरतो हरेत् चक्रांतरे मध्यदे
शे ततो ब्रह्मणे बलिं हरेत् प्राच्यां ब्रह्मबले ब्रह्मपुरुषेभ्यो वाचिं हरेत् विश्वेभ्यो वैश्व
देवत्या ब्रह्मदक्षिणदेशे ब्रह्मणः पश्चिमे देशे सर्वभूतेभ्य एव च ब्रह्मणा उत्तरदेशे तु दिवाचारिभ्य एव च
सूर्यायेति पदस्थाने रात्रावग्निपदं वदेत् दिवाचारिपदस्थाने नक्तं चारिपदं वदेत् रक्षोभ्यः स्वाहेति बहिः
कस्येशानतो हरेत् चक्रस्याग्नेयभागे तु पितृभ्योश्च बलिं हरेत् प्रत्यग्दक्षिणदेशे तु श्यामाय च बलिं हरे
त् चक्रस्य वायुभागे तु शबलाय बलिं हरेत् चक्राकारेण यो विप्रः सदाभूत बलिं हरेत् सर्वपापविनि

१८३

3-9

तिदिशं ब्रह्मणे ब्रह्मपुरुषेभ्य इति मध्ये विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो दिवा चरिभ्य इति दिवानं चरिभ्य इति
नक्तं रक्षोभ्य इत्युत्तर इति एताभ्यः पूर्वोक्ताभ्यो दशभ्य इत्यर्थः इदं बलिहरणं सूत्रवृत्तौ नकारेणोक्तं त
त्रकारिका भूतयज्ञंततः कुर्यादग्नेरुत्तरदेशतः एतेर्भुवि बली नृत्वा प्राक् संस्थांश्च निरंतरात् मु
क्त्वांतरालं प्राक्संस्थान् इत्यादिभिर्हरेत् इहापि भवति स्वाहाकारो नपितृयज्ञैके अद्भ्यो हताद्ब
लेः प्रत्यगिंशयेति बलिं हरेत् उदगैर्द्वाद्वलेरिंद्रपुरुषेभ्यो बलिं हरेत् यमायेत्यंतरालस्य हरेदक्षि
णतो बलिं याम्याद्वले रुद्रग्याम्यपुरुषेभ्यो बलिं हरेत् प्राग्ब्रह्मणो बले हृत्वा वरुणायेति मंत्रतः
तस्मादुदगत् वरुणपुरुषेभ्यो बलिं हरेत् सोमायेत्यंतरालस्य हरेदुत्तरतो बलिं सौम्याद्वले रुद्रक्सो
मपुरुषेभ्यो बलिं हरेत् जयंतस्त्वाह वास्त्वतैर्बली नृत्वा निरंतरान् मुक्त्वांतरालमिंद्रादिदिग्देवा
नां बलिं हरेत् ऐंदादिबलितः प्राच्यां यद्वास्या तौरुषो बलिः अंतराले बली नृत्वा शिष्टैर्मंत्रैरतः प
रं रक्षोभ्य इति सर्वासां बलिमुत्तरतो हरेत् अंतरालस्य मध्येति पंक्तिरुपाश्च तस्य एवेति परिशि

आचा०दु

१८९

त्रप्रातरेवद्विरावृत्तिपक्षे प्रातर्वैश्वदेवंसंकल्पप्रभृतिपितृयज्ञांतं कृत्वा पश्चात्संकल्पप्रभृतिपितृयज्ञं
तं सायं वैश्वदेवं कुर्यात् ततो मनुष्ययज्ञादि सहत्वपक्षेऽपि प्रातः सायं वैश्वदेवौ समानतंत्रेण कुरि
ष्यदिति संकल्प्य सहपशूनालभत इति वत्पूर्वहोमौ ततो बलीततः पितृयज्ञाविति रामकृष्णभट्टा
स्तु प्रातरेवद्विरावृत्त्या कुर्याद्वासहतं द्विजः सायं वा यदि भुंजीत तत्कृत्वा जातृपि स्वयमित्याश्वला
यनवाक्ये यदि भुंजीयादित्युक्तेः सायं वैश्वदेवो द्वितीयभोजने सत्येव प्रातर्द्विरावृत्तिरपि प्रातः पा
केनैव सायं पुनर्भोजने यदि भुंजीयादित्यस्य तत्रापि संधानादित्याहुः इदं वैश्वदेवस्य पुरुषार्थत्वे
नैकादश्याद्युपवासादावपि कर्तव्यतोक्तेर्नातीवरमणीयं प्रातर्वैश्वदेवकर्मणोद्देवा हि स्मृतौ यज्ञ
पार्श्वे अकृतैर्वैश्वदेवे चेदस्तमेति गभस्तिमान् वैश्वदेवं ततः कृत्वा सायं होमं समाचरेदिति होमोत्त
रस्मरणे तु स्मृतिभास्करे अकृतौ वैश्वदेवश्चेति वागत्रोत्तमाचरेत् पृथगेव प्रकुर्वीत न तु तंत्रमि
ह्येतदिति दिवा वैश्वदेवो न कृतश्चेन्न दातमं रितं रात्रौ पृथगेव कुर्यादित्यर्थोऽप्युच्यते सायं वैश्वदे
वस्याप्यग्निमवैश्वदेवा त्वाक्स्मरणं चेत्तदा पृथगेव कर्तव्यता अकृतौ वैश्वदेवश्चेत्युदाहृतवाक्यात्

१८९

रात्रौ वैश्वदेवो न कृतश्चेत्तदा तमंतरितं पृथगेव कुर्यादित्येव योजनास्मिन्विषये दृष्टव्या यदित्व
स्मिन् वैश्वदेवोत्तरं स्मरणं तदा तदग्निमदिने प्रायश्चित्तमात्रं कार्यं अथ श्राद्धदिने वैश्वदेवस्य कालः
तत्र बहुचैः राहितान्निभिरनाहितान्निभिरनग्निकैश्च सर्वैः सर्वश्राद्धेषु श्राद्धांते श्राद्धशेषे
ण वैश्वदेवस्य कालः तत्र बहुचैरादिकार्यद्वितिवृत्तिकारप्रभृतयो बहवः केचि बहुचैराहिता
ग्निभिः सर्वेषु श्राद्धेषु श्राद्धादौ पृथक्पाकेन वैश्वदेवः कार्यद्वयाहुः अस्मिन्पक्षे दर्शकममाहलौ
गाग्निः पक्षांतं कर्म निर्वर्त्य वैश्वदेवं च साग्निकः पिंडयज्ञंततः कुयन्नितो न्वाहार्यकंबुध इति प
क्षांतं कर्म न्वाधानं अन्वाहार्यकं दर्शश्राद्धं अवैश्वदेवस्यान्वाधानपिंडपितृयज्ञयोर्मध्ये विधाना
देवसाग्निककर्तृत्वे सिद्धे साग्निकपदोपादानं श्रौतान्निमत एव ग्रहणार्थमिति हेमाद्रिमदनपारिजात
दयः नवीनास्तु उक्तरीत्यैवाविशेषेण श्रौतस्मार्तान्निमतोरुभयोरपि वैश्वदेवकर्तृकत्वावगतेः सा
ग्निकपदस्यानुवादकत्वमेव न तु स्मार्तान्निमन्निवर्तकत्वं श्रौतान्निमत एव निवर्तकत्वमिति वैपरीत्य

स्यापिमुवचनात् अतोनुवादकत्वमेवयुक्तमित्याहुः अथवैश्वदेवशेषान्नेनवायसादिबलिः तत्रपरि
 शिष्टं अथनिष्कम्यभूमावपआसिच्य श्वचांडालपतितभूतवायसेभ्योन्नंभूमौविकिरेद्येचेन्नक्तंब
 लिमितिब्रूयात् अथप्रक्षालितपाणिपादआचम्यशांताष्टथिवीशिवमंतरिक्षमितिजपित्वान्य
 निचस्वस्त्ययनानिततोमनुष्ययज्ञपूर्वकंभुंजीतेति अत्रविशेषमाहभगवान्छौनकः देवयज्ञ
 न्नशेषंतुगृहद्वारादिषुक्षिपेत् चंडालपतितादिभ्योभूतयज्ञान्नशेषतः पितृयज्ञान्नशेषेणव
 यसेभ्योबलिंहरेदिति गृह्यसूत्रपरिशिष्टखंडेषुऐंदावरुणेतिकाकबलिः वैवस्वतेतिमंत्रेणश्व
 बलिः येभूताइतिमंत्रेणभूतबलिरितिबलत्रयंगृहांगणेदेयमित्युक्तं आचाररत्नेआचारसारेचै
 वं तत्रयेभूतादिइतिमंत्रेप्रातर्नक्तशब्दस्यरात्रौदिवाशब्दस्योत्थारः सहत्वपक्षेयथाश्रुतमंत्रेणै
 कएकबलिः अयंवायसबलिर्नित्यश्राद्धोत्तरकार्यः अदत्त्वावायसबलिर्नित्यश्राद्धं समाचरेदिति
 काशीखंडात् वायसादिबलीदानोत्तरं कृत्यं गृह्यसूत्रपरिशिष्टे गोदोहो न मात्रं तत्र स्थित्वातिथि

स्यात्पितृभ्यो बलिरथापि वेति कात्यायनवचनात् अत्र सच्योत्तर्युपस्थासनं विधेयं पैतृकत्वात् स्मृत्यंते
रे देवयज्ञान्नं प्रकृत्य तैरेवान्नैर्बलिं दद्याच्छेषणमाप्ताव्यवारिणा कृपां पसव्यः स्वधया कव्यं दक्षिणतो हरे
दिति पित्र्यबलेः परिषेक उक्तो जयंतेन परिषेके ततः कुर्याद्वैश्वदेवं समापयेत् स्मृत्यंतरे द्विजोगृ
हबलीन्दत्वा नैव पश्येत्कदाचन स्वयं नैवोत्थरेन्मोहादुत्थारं श्रीर्विनश्यति पृथ्वी चंद्रोदये अनुधृत्य
बालीनश्मन्प्राणायामान्पडाचरेत् स्वयं तदुत्थरणे चैव प्राजापत्यं समाचरेत् वैश्वदेवबलिदर्शने नु प्रा
यश्चित्तविशेषानुक्तेः गायत्र्यष्टशतं चैव प्राणायामत्रयं तथा प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तं नियमातिक्रमे सती
तिसामान्यप्रायश्चित्तमेव विष्णुस्मरणमेव स्यात्सर्वदोषनिबर्हणमिति वचनात् विष्णुस्मरणमात्रं चेति
बलिप्रतिपत्तिमाह कात्यायनः पिंडवच्चबलिप्रतिपत्तिरिति यथा पिंडप्रतिपत्तिर्गोजविप्राग्न्यंबुषु तथा श्व
दिबलिभिन्नबलीनामित्यर्थः चंडिकायां वैश्वदेवं च पित्र्यं च बलिमग्नौ विनिक्षिपेत् शेषं भूतबले विप्र
स्यत्वाकाकबलेः समं अग्निस्मृतौ वैश्वदेवबलेः शेषं नाश्नीयाद्वात्मणो गृही काकादिभ्यस्तु तद्देयं विप्र
भ्यो वा विशेषत इति सायं प्रातः पृथग्वैश्वदेवानुष्ठानासंभवे प्रातरेव द्विगवत्यास हवाकार्य इति पूर्वमुक्तं त

र्यायस्वाहा सूर्यायेदं० एवमग्रेपि प्रजापतये स्वा० सोमाय वनस्पतये ३ अग्नीषोमाभ्यां ४ इन्द्राग्निभ्यां ५ घ्रा
 वाष्टयिवीभ्यां ६ धन्वंतरये ७ इंद्राय ८ विश्वेभ्यो देवेभ्यः ९ ब्रह्मणे १० इति दशाहुतीर्हुत्वा सायं वैश्वदे
 वाहुतीर्हुत्वा पुनः परिसमूहं जुहुयात् तत्र मंत्राः अग्रे यस्वाहा अग्नये इदं० ततः प्रजापतये स्वाहेत्या
 दि ब्रह्मणे स्वाहेत्यंताः पूर्ववन्वाहुतीर्हुत्वा पुनः परिसमूहं न पुरुक्षणे कृत्वा च मद्युपस्थाय विभूतिं धा
 रयेदिति देवयज्ञः अथ भूतयज्ञः अग्रे रुत्तरतोऽह्मिं प्रीक्ष्य बदरीफलमिति मन्त्रमादाय सूर्याय स्वाहा
 सूर्यायेदं नम म इत्यादि ब्रह्मणे स्वाहेत्यंतदुशभिर्मंत्रैर्नैरंतर्येण प्राक्संस्थां पंक्तिं कृत्वा तदग्रे समाहुति
 प्रक्षेपयोग्यमंतरालं मुक्त्वा तदग्रेपि प्राक्संस्थां मेव पंक्तिं कुर्यात् अथ्यः ओषधिवनस्पतिभ्यः गृहाय० गृ
 ह देवताभ्यः० वास्तुदेवताभ्यः अथ्योऽहुताद्वले० प्रत्यक् इंद्राय ऐंदादुत्तरे इंद्रपुरुषेभ्यः० अंतरालस्य द
 क्षिणे यमाय० यमोत्तरे यमपुरुषेभ्यः० अंतरालस्य पश्चिमे वरुणाय० तदुत्तरे वरुणपुरुषेभ्यः० अंतराल
 स्योत्तरे सोमाय० तदुत्तरे सोमपुरुषेभ्यः० अंतरालस्य मध्ये वारुणं बलेः प्राक् प्राक्संस्थां ब्रह्मणे० ब्रह्मपु

षेभ्यः० विश्वेभ्यो देवेभ्यः० सर्वेभ्यो भूतेभ्यः० दिवाचारिभ्यः० सोमपुरुषबले रुतरेरक्षोभ्यः अपउपसृ
श्यरक्षोबलिं परिषिच्य तदुत्तरतो भूमिं प्रोक्ष्य सायंकालीनं भूतयज्ञं कुर्यात् तत्र सूर्यपदस्थाने निपद
दिवापदस्थानेन क्तमिति विशेषः अन्यत्पूर्ववत् इति भूतयज्ञः अथ पितृयज्ञः प्राचीनावीत्याग्नेय्यभि
मुखः सव्योत्तर्युपस्थः अंगुष्ठपर्वमात्रान्नं सजलमादाय स्वधापितृभ्य इति मंत्रेण पितृतीर्थे नयमबलेः
किंचिदाग्नेय्यं निनयेत् पितृभ्य इदं नममेति त्यक्त्वा परिषिच्य यज्ञोपवीत्यपउपसृश्य द्वितीयबलि
हरणयमबलेः किंचिदाग्नेयभागे तथैव दद्यात् अथ शौनकोक्ताष्टारचक्राकारबलिहरणप्रयोगः
तत्र सिद्धमन्नमुदक्संस्थं त्रैधाविभज्य दक्षिणभागेन देवयज्ञं कृत्वाग्नेरुत्तरतो भूमिं संप्रोक्ष्य मध्यभागाद्
दरीफलमितान्नमादाय प्राचीमारभ्यैशानीपर्यंतं चक्राकारं नैरंतर्येण सूर्याय स्वाहेत्यादिवास्वंतान्वली
हृत्वा चक्राद्बहिः प्राच्यां प्राक् संस्थं इंद्राय० इंद्रपुरुषेभ्यः० दक्षिणत उदक् संस्थं यमाय० यमपुरुषेभ्यः०
पश्चिमतः प्राक् संस्थं वरुणाय० वरुणपुरुषेभ्यः० उत्तरस्यामुदक्संस्थं सोमाय० सोमपुरुषेभ्यः० चक्रम

आचा०दु

१९२

ध्ये ब्रह्मणे० तस्याच्या ब्रह्मपुरुषेभ्यः० ब्रह्मदक्षिणे विश्वेभ्यो देवेभ्यः० ब्रह्मपश्चिमे सर्वेभ्यो भूतेभ्यः०
ब्रह्मोत्तरे दिवाचारिभ्यः० चक्रस्यैशान्यां बहिरक्षोभ्यः० एवं अस्योत्तरतः सूर्यपदस्थानेऽग्निपदस्थ
दिवापदस्थानेन क्तशब्दमुच्चार्य पूर्ववत् द्वितीयं भूतयज्ञं विधाय आग्नेय्यभिमुखः प्राचीनावीती
तृतीयभागादंगुष्ठपर्वमात्रान्नेन पराचीनपाणिना स्वधापितृभ्य इति चक्राग्नेयभागे दत्त्वा तथैव द्वि
तीयचक्राग्नेये दत्त्वा उपवीती पितृयज्ञान्नशेषेणैव चक्राह्निर्नैऋतकोणेश्यामाय० चक्राहरण
प्रयोगः अभवाय सादिबलिः वैश्वदेवशेषमन्नं पिंडुप्रमाणं जलपात्रं चादाय गृहां गणे गत्वोप
विश्य भूमौ जलमासि च्यश्वचांडालपतितं भूतवायसेभ्यो न्नं भूमौ विकिरेत् तत्र मंत्रः ये भूताः प्रच
रन्ति दिवानक्तं बलिमिच्छन्तो विदुरस्य प्रेष्यः एतास्तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो हरा मिमयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्द
दातु स्वाहेति गोदोहनकालं तत्रैव स्थित्वा तिथिमाकांक्षेत् हस्तोपादौ प्रक्षाल्या चम्य गृहं प्रविश्य
शांताष्ठिवीशिवमंतरिक्षं घौर्नो देव्यभयनो अस्तु शिवादिशः प्रदिश उद्दिशो न आपो विद्युतः परिपा

१९२

कांक्षेदिति मार्कंडेयपुराणेपिआचम्यचततः कुर्यात्वाज्ञोद्वारावलोकनं मुद्गुर्तस्याष्टमं भागं मुद्गु
ह्योत्थतिथिर्भवेदिति अतिथिलक्षणं त्वग्रेवस्थते अथ प्रातः सायं वैश्वदेवयोः सहत्वपक्षमाश्रि
त्यप्रयोग उच्यते गृहमध्ये कुंडस्य स्तंडिलस्य वा पश्चात्कुशासनेन प्राङ्मुख उपविश्य पवित्रपा
णिराचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य ममोपात्तदुरितक्षयहा श्रीपर० प्रातः सायं वैश्वदे
वौ समानतंत्रेण करिष्ये इति संकल्प्य जुष्टोदमृना एह्यम इति मंत्राभ्यामक्षतैः पंचनाग्निमावाह्य
ॐ भूर्भुवः स्वः रुक्ष्मकनामानमग्निं प्रतिष्ठापयामीति कुंडे स्तंडिले वाग्निं प्रतिष्ठाप्य वेणुधमन्या
प्रबोध्य च त्वारिष्टं गेति मंत्रैर्ध्यात्वा परिसमृद्धपर्युक्षप्रविश्वानिन इत्यलंकृत्य सिद्धं हविष्यान्नं
पृथक्पात्रे उत्थृत्य तत्पात्रमग्नावधिश्रित्याग्निः प्रोक्ष्योदगुह्यास्याग्नेः पश्चिमतोर्ध्वं पुनिधा
यसर्पिषाभ्यज्य स व्यं पाणितलं हृदये न्यस्य सकृदवदानेनाद्दीमलकमितमन्नमादाया गुष्टाग्ने
ण पीडितं संहता गुलिनोतानपाणिना प्रणवादि वर्जितैर्वक्ष्यमाणमंत्रैर्जुहुयात् तत्र मंत्राः स्त

र्ववद्रूतयज्ञद्वयंपितृयज्ञद्वयंच कृत्वा आभ्यां वैश्वदेवाभ्यां परमेश्वरः प्रीयतामितीश्वराय कर्मसमर्पयेदिति
केवलसूत्रोक्तवैश्वदेवः इति माटे इत्युपनामकनारायणात्मजत्र्यं कविरचिते आचार्येण वैश्वदेवप्रकर
णसमाप्तं अथ मनुष्ययज्ञः मनुः अतिथिभ्यो न्नदानंतु नृयज्ञः स तु पंचमः श्रुतिरपि मोघमन्नं
विंदते अप्रचेताः सत्यं ब्रवीमि वधदूतस्य नार्यमणं पुण्यतिनो सखायं केवलाघोभवति केवलादी
अचार्यमसखिशब्दाभ्यामुपलक्षितदेवमनुष्ययज्ञाभ्यां स दंशेन पंचानामप्यकरणे निंदयानित्यकर्तव्य
ता कल्प्यते अतिथिलक्षणमुक्तं मार्कंडेयपुराणे आज्ञातकुलनामानंतत्काले समुपस्थितं बुभुक्ष
मागतं श्रांतं चाचमानमकिंचन ब्राह्मणं प्रादुरतिथिं पूज्यं स्वशक्तितो बुधैः अत्र ब्राह्मणग्रहणाक्षत्रि
त्रादेर्नातिथित्वं नैकग्रामीणमतिथिं कुर्यान्ना ब्राह्मणं तथेति विष्णुधर्मोत्तरे क्लेश्व किंत्वभ्यागतत्वमा
नं सचातिथिर्दधा ब्रह्मचारियतिभेदात् यदुक्तं वायुपुराणे बालखिल्यो यतिश्चैव विज्ञेयो ह्यति
थिः सदा अभ्यागतः पचानः स्यादतिथिः स्यादयाचक इति बालखिल्यो ब्रह्मचारी पचानः पचमानो गृ
हस्थो बानप्रस्थश्चेत्यर्थः आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्नमुमूयमोप्याह तिथिपूर्वोत्सवाः सर्वे त्यक्ता ये

आचा०दु

१९४

नमहात्मनां सोतिथिः सर्वभूतानां शेषान्भ्यागताच्चिदुः प्रतीयतिश्चैकरात्रं निवसन्मुच्यतेतिथिः यस्माद
नित्यं वसति तस्मात्सोतिथिर्विदुरिति पुनरप्यतिथिर्द्विविधः मध्याह्नागतः सायंकालागतश्चेति यदाह
योगियाज्ञवल्क्यः दिनेतिथौ तु विमुखे गते यत्प्रातः कम्भवेत् तदेवाष्टगुणं प्रोक्तं सूर्योदये विमुखे गते इति
सूर्यस्तंगते प्राप्नोति तिथिः सूर्योदः मनुः अप्रणोद्योतिथिः सायं सूर्योदो गृहमेधिना काले प्राप्तस्त्व
कालेवानारथानश्च नृहेवसेत् नारसिंहे नपरीक्षेन्नरितं न विद्यानकुलं तथा नशीलं न च देशादीनां
तिथेरागतस्य हि कुरूपं वा सुदृपं वा कुचैलं च सुवाससं विद्यावंतमविद्यं वा सगुणं वाथ निर्गुणं मन्ये
तविष्णुमेवेतं साक्षान्नारायणं हरिं अतिथिं समनुप्राप्तं विचिकित्सं न कर्हिचित् व्यासः पथि श्रांत
मविज्ञातमतिथिं क्षुत्पिपासितं यो न पूजयेद्भक्ष्यात्तमाङ्गब्रह्मघातकं अयंच ब्रह्महत्यादुल्लेखः प्रत्य
वायः सत्यांशक्तावत्यंतपात्रीभूतस्यातिथिरतिक्लमणहेमाद्रिः आदित्यपुराणे येन येन चतुष्येत
नित्यमेव यथातिथिः अतिथिः संप्रसीदेत तत्कुर्याद्विचक्षणः अथ मनुष्ययज्ञार्थमभ्यागता

१९४

तु सर्वतः शान्तिः शान्तिः शान्तिः इक्षिजपेदिति वायसादिबलिः यजमाने बहिर्द्धारिगते पत्न्या न्येन वाभू
त यज्ञाद्युत्थत्वास्तु गोविजाग्न्यतिथिभ्यो वा प्रतिपादयेदिति कृष्णभट्टीकारः अथ सूर्यः प्रजापतिश्चै
व प्रजापतिः च तस्मात् आहुतीं कृत्वा शेषं तत्र समापयेदिति स्मृतिरत्नाकरवचनाद्भोजनं कृत्वा हलोक्तन्याय
विन्मताच्च प्रकारांतरेण सहरत्पक्षमाश्रित्योच्यते पूर्ववत्संकल्पादि हविरासादनांतं कृत्वा सूर्याय स्वा
हा प्रजापतये स्वाहेति प्रातस्तनाहुतीं कृत्वा अग्नये स्वाहा प्रजापतये स्वाहेति रात्र्याहुतीं च कृत्वा सोमाय वन
स्पतये स्वाहेत्यादी शेषा अष्टाहुतीः सकृज्जुहुयात् एवं बलिहरणे पितृत्रिदिवाचारिभ्यो नक्तचारिभ्य इत्ये
ते आहुतीक्रमेण पृथक् इति प्रकारांतरं सहरत्पक्षप्रयोगः अथ वैश्वदेवानुक्त्यो विश्वप्रकाशे अन्नेन
तंडुलैर्वापि फलेनादिरथापि वा वैश्वदेवं प्रकुर्वीत जपे मंत्राजपे तथापि वा संग्रहे अन्नेन तंडुलैर्वाग्नौ जलेना
श्वपि वा चरेत् वैश्वदेवं फलेर्वापि मंत्राजप्यासंभवे इति वैश्वदेवानुक्त्यः अथ विधुरस्य वैश्वदेवे विशेष
पठको वृत्थवसिष्ठेन अनग्निकस्तु योविप्रः सोमं व्याहृतिभिः स्वयं कृत्वा शाकलमंत्रैश्च शिष्टादनाद्बलिह

आचा०६

१९५

येतुमनुः यदित्वतिथिधर्मेणक्षत्रियोगृहमात्रजेत् भुक्तवत्सुतुविषेषुकामंतमपिभोजयेत् वैश्यशूद्रा
वपिप्राप्तौकुटुंबेतिथिधर्मिणौ भोजयेत्सहभृत्यैस्तावानुशंस्यप्रकल्पयन् तथा इतरानपिसख्यारीन्
संप्रीत्यागृहमावगतान् प्रकल्प्यान्यथाशक्तिभोजयेत्सहभार्ययेति किंबहुनापतितादयोपिवै
श्वदेवकालागताभोजनार्हाः यदाहपराशरः पापीवायदिचांडालोविप्रघ्नःपितृघातकः वैश्व
देवेतुसंप्राप्तःसोतिथिःस्वर्गसंक्रमः बह्वृतिथिभ्योदातुमशक्तौशंखः यदिबहूनांशक्रुयादेक
स्मैशीलवतेदद्यात्तथमुपागताः स्याद्धोत्रियेस्तस्मादिति अत्रब्राह्मणभोजनशक्त्यभावेअनुकल्प
माहाश्वलायनः यस्तुभोजयितुंविप्रंनैकमप्यशकनृही सचान्नादंनमुत्थृत्यब्राह्मणायप्रकल्पये
त् भगवानपि पितृयज्ञइतिप्रोक्तोनरयज्ञस्तथोच्यते पुष्कलाख्यप्रमाणान् मन्यपात्रेसमुत्थरे
त् अक्षतोदकहस्तेनचोपवीतीनिवेदयेत् योगिभ्यःमनकादिभ्यःइदमन्नंनममेतिच दद्यात्तदन्नंवि
प्रायकुर्याद्बृहबलितथा अन्नशुद्धिर्भवेदाशुत्यन्नदोषैर्नलिप्यतइति अत्रमनुष्ययज्ञानंतरंगृहब

१९५

लिरुक्तः गृह्यपरिशिष्टे तु गृह्यबल्यनंतरं मनुष्ययज्ञ उक्तः उभयोर्विरोधे आचार्योक्तेः प्राबल्यादाश्व
लायनैर्गृह्यत्वत्पनंतरं मनुष्ययज्ञः कर्तव्यः प्रयोगपरिजातेष्वेवं बौधायनः अहरहर्ब्राह्मणेभ्यो न
दद्यात्मूलफलशकानि वेत्यर्थे न मनुष्ययज्ञं समाप्नोतीति काष्ठाजिनिरपि भिक्षां चापुष्कलोवापि ह
तकारमथापि वा असंभवेन रोदद्यादुदपात्रमथापि वेति एषां स्वच्छं पराशरेणोक्तं ग्रासमात्राभवेद्भि
क्षापुष्कलं तु चतुर्गुणं पुष्कलानि तु चत्वारि हतकारं विदुर्बुधा इति ग्रासपरिमाणस्मृत्यर्थसारे अंगुष्ठ
पर्वमात्रा तु आहुतिः परिकीर्तिता आहुतिद्वितयं ग्रासो मयूरांडाहुतिस्तथेति परिजाते आचार्यः
तस्माच्छ्रुत्वा न्नपानाभ्यां आसने नोदकेन वा वाचा स्मृतया वापि पूजयेदतिथिं गृहीतृणानि भूमि
दकं वा कृचतुर्थं च स्मृता अशक्तानां सतांगे हतोच्छिद्यं ते कदाचनेति स्मृतिदर्पणे अतिथिभ्यो देय
मन्नं गोभ्यो वा तदलाभतः मनुष्ययज्ञविधिमाह नारायणः नियुज्यैकमनेकं वा श्रोत्रियं प्राश्नु रवं स
दा निवीतीत द्रुतमना ऋषीन्ध्यात्वासमाहितः ऋषीन्सनकादीन् तेषां मनुष्यत्वात् आश्वलायनः अतो

आचा०दु

१९६५

मनुष्ययज्ञार्थं दद्याद्दिशायवानप्रस्ते सनकादिभ्य इत्युक्ताहं तकारेण वै हविः कात्यायनः स्वधाकारः पि
तृणां तु हंत कौ ~~करो~~ नृणां तथेति शौनकेन योगिभ्यः सनकादिभ्य इदमन्नं न ममेति मंत्र उक्तः आश
लायनेन तु सनकादिभ्यो हत इति मंत्र उक्तः उभयोर्विरोधे स्वाचार्योक्तेः प्राबल्यावचनां तरेकवाक्य
त्वात् चाश्वलायनैः स्वस्मृत्युक्त एव मंत्रो - ग्राह्यः अतिथिपूजा मंत्र माह पराशरः अतिथेभरदेहं स्वमु
त्थरार्थमिहागतः संसारपंकमग्नमासुत्थरस्वाघनाशन अत्रोक्तनारायणादिस्मृतिषु मनुष्ययज्ञे नि
वीतत्वमुक्ते तदाश्वलायनैर्नादत्तं यत्र निवीत प्राचीना वीते विधीयेते तत्रैव ते भवतः न तु भानुषं
पेटकं कर्मदृष्ट्वेति सूत्रवृत्तावुक्तेः शौनकेन उपवीतित्यविधानाच्च अतिथ्यभावे कर्तव्यमुक्तं आचा
र्येण अतिथिनामभावे तु वैश्वदेवांति के द्विजः गोदोहमात्रमाकांक्षंस्तिष्ठेदेव गृहांगणे ततोऽग्रमंन्ना
दुत्थत्यपात्रे निक्षिप्य भागशः यत्यादीनां च दृत्यर्थं स्वयं भुंजीत वाग्यतः अतिथिपूजाफलं विष्णुधर्मोत्तरे
सततमिह नरोयः पूजनं चातिथीनां तृणजलमृदुवाक्यैः सर्वशक्त्या विदध्यात् सुरसदसि सप्तज्योदेव

१९६५

चनमनुजानातिआश्वलयनाचार्यः मध्यंदिनेसमायातंदेशकालाद्यवेदितं अतिथितंविजानीयातंप्रय
त्वेनपूजयेत् ज्ञात्वासमागतोयस्तुसोभ्यागतइतिस्मृतः तंचापिपूजयेत्स्मृत्यागृहीनावत्समागतं अ
तिथ्यभ्यागतार्चानुवृत्तयज्ञः स्याद्गृहेसतां तेनातीवभवेद्दृढिः कीर्तिधर्मश्चपुष्कलः सामान्यतोब्राह्म
णसंप्रदानकान्नदानस्यैवमनुष्ययज्ञत्वमाहश्रुतिः यद्ब्राह्मणेभ्योन्नंददातितन्मनुष्ययज्ञः संतिष्ठत
इति हीनोतमातिथिसमवायेविशेषमाहमनुः आसनावसथोशय्यामनुब्रज्यामुपासनंउत्तमेष्टुत्त
मंकुर्यात्हीनेहीनंसमेसममिति भोजनेत्युनवैषम्यं यदाहवसिष्टः यद्येकपंकौविषमंददातिस्नेहा
द्भयाद्यायदिवपिहेतौः वेदेषुदृष्टंमुनिभिश्चगीतंताब्रह्महत्यामुनयोवदंतीति विषमंकस्योत्तमं
अन्यस्यहीनमित्यर्थइतिपारिजाते नस्य०का०चिदपवादमाहवैद्यः निम्नोन्नतंतरेद्वारेमार्गेस्तंबेच
चांबुना अग्निनाभस्मनावापिपंक्तिदोषोनविद्यते अत्रापवादोभावेतुप्रायश्चित्तमुक्तंऋग्विधानेप्रधा
न्यस्यजपेत्सूक्तंविज्येशतंनैवकल्माषं भूस्मरेभ्योभुक्तिकालेपक्तिभेदंकरोतिचेदिति हीनवर्णविष

धाम विनेतिश्रीविषुखगतये यत्पानकं मधुमे न देवाद्युपायोकं सद्यो विमुखागते इति योग्यादावल्क
 समुत्तौ सायं मतिश्रुत्वा नेब ऊटोष अथ वपाञ्चैति अथ मधुवल्कलयोगः गृहगतं मतिश्रुत्वा मन्त्रागतं
 वा प्राञ्ज्य वीठादोषवृक्षस्य यमुदेगानः उपस्त्रासने नोपविश्या च मन्त्राणां यन्मन्त्रेण कोलौ स
 कीर्त्यं मन्त्राणां इति ० अथ मधुवल्कलस्य कतिपयं इति मन्त्रकल्प्य अतिशय मन्त्रे देहं सति मन्त्रेण ॐ अ
 ति श्रुत्वा न मन्त्रेति नाम मन्त्रेण वागवादि नाम वृक्ष्य हि जन्मान्नम ॥ श्रीस मन्त्रेण वस्त्रिहि जन्मि धाय ॐ
 मनकादिभ्यो देव इति मन्त्रेण साधनोदकं मुक्तेज्य मनकोदिभ्यो देव न मन्त्रेण मन्त्रेण कोलेना लोचनमो गेय
 त् अत्रातिश्रुत्वा गतामावृत्त इति जन्मोपाया जन्मोपाया उपायान्तरा कोन्यतमया सपरिभित मन्त्रे निधा
 य पूर्वोक्तं मन्त्रेण वल्कलकोदिभ्यो देव इति मन्त्रेण देवत इति हि जन्माभावे गोभ्यः तामासा मन्त्राभावे यो होतव्यं य
 क्षादेवोभ्यो न देव इति न मन्त्रेण यज्ञः सति जन्म इति श्रुत्वा वल्कलवचनोक्तं सोपाय न मन्त्रेण अथा
 कोटिकोत्प्रेषणमोजनं अस्मिन् क्षेपि मनकादिभ्यो देव न वल्कलवचनं वल्कलवचनं कोटो नाम देवत्वान् दृक्कमे
 वेति इति मन्त्रे इत्युपनामकं नामाध्यात्मजन्मवल्कलविरचिते आचार्ये होमो मन्त्रेण यज्ञः अथ वल्कलवचनं

दक्षिणारूपभिक्षादानविधिः तत्रमनुः भिक्षांचभिक्षवेदद्याद्विधिवद्ब्रह्मचारिणे भिक्षमाणं ब्राह्म
णं ब्रह्मचारिणं सोपिविधिगौतमेन दर्शितः स्वस्तिवाच्यभिक्षादानं अपूर्वमिति स्वस्तीति वाचयित्वा
हस्तेजलं प्रदाय भिक्षामादाय भिक्षादानं कार्यमित्यर्थः तत्र वाद्यंतयोरुदकदानं कार्यं तथा च व्यास
यतिहस्तेजलं दद्याद्भैक्ष्यं दद्यात्पुनर्नर्जलं भैक्षं पर्वतमात्रं स्यात्तज्जलं सागरोपमं अकरणे प्रत्यवाय उक्त
कूर्मपुराणे अपूजयंहिकाकुत्क्षुतपस्विनमुपागतं दुःस्वार्तश्च परेलोके श्वमांसा निचरवादति व्यासे
पि यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान् स्वामिनावुभौ तयोरन्नमदत्वा तु भुक्त्वा चांशायणं चरेदिति अत्र
पराशरः दद्याच्च भिक्षावितयं परिब्राह्मणचारिणां इच्छया च ततो दद्याद्विभवे सत्यवारितमिति एतद्
पित्रताध्यायनादियोगविषयं सकृद्य भिक्षवे भिक्षादातव्या सव्रताय चेति याज्ञवल्क्यस्मरणात् अ
व्रताद्यनधीयानाय च भैक्षचराद्विजाः तं ग्रामं दंडयेद्वा जाचोरभक्तप्रदो हि स इति वसिष्ठस्मरणाच्च यद्वा
तवैश्वदेवाद्याविमक्षरागच्छति तदा व्यासेनोक्तं अकृते वैश्वदेवे तु भिक्षुके गृहमागते उद्धृत्य वैश्वदेवा
भिक्षां दत्वा विसर्जयेदिति गौतमः वैश्वदेवाकृते दोषं शक्तो भिक्षुर्य पाहितुं न हि भिक्षुकृतान् दोषान्वैश्व

आचा० दु

६९८

देवोव्यपोहति वैश्वदेवस्य पश्चात्करणेन प्रसक्तो यो दोषो स भिक्षादानेन विवर्त्यते भिक्षापरिहारेण तु यो दो
षः नासौ पूर्वकृतवैश्वदेवेन विवर्त्यते ते च भिक्षवो व्यासेन दर्शिताः यतिश्च ब्रह्मचारी च विद्याथः श्रृंगुरूपे
षकः अध्वगः क्षीणवृत्तिश्च षडेते भिक्षुकाः स्मृताः पुराणेषु व्याधितस्यार्थहीनस्य कुटुंबात्पच्युतस्य
च अध्वाने वा प्रपन्नस्य भिक्षाचर्या विधीयत इति पाराशरः सांतानिकं यक्ष्यमाणं अध्वगं सर्ववेदसंगु
र्वश्रपितृमात्रार्थं स्वाध्यायार्थ्युपतापितं सांतानिकः संतानाय विनियुक्तः इव्यार्था सर्ववेदसः सर्वस्वदक्षि
णं यागं कृत्वानिःस्वत्वं मापन्नः स नूद्व्यार्थं मातृपितृशुश्रूषार्थं इव्यार्थं स्वाध्यायप्रवचननिर्वाहाय
इव्यार्थं उपतापी रोगी स्वाध्यायार्थं सहतः उपतापी स्वाध्यायार्थ्युपतापीति मध्यमपदलोपी समासः
एतान् विचार्य भिक्षादद्यादिति शेषः भिक्षाप्रमाणं पूर्वपूर्वमुक्तं एवं कुर्वतः फलमाह्वयमः सकृद्य भिक्षु
वे भिक्षां यः प्रयच्छति मानवः गोप्रदानं समं पुण्यं तस्याह भगवान्यमः ब्रह्मपुराणेषु यः पात्रद्वरणी भिक्षा
यतिभ्यः संप्रयच्छति विमुक्तः सर्वपापेभ्यो नासौ दुर्गतिमाप्नुयदिति अत्र भिक्षान्नाशिनां फलमाहात्रि
शाकभक्षाः पयोभक्षाः ये चान्ये पवनान्निनः सर्वे ते भैक्षभक्षस्य कलां नार्हन्ति षोडशी तत्र विशेषमाहस

१९८

तानांसदास्याद्भवतिचनरलोके जायमानः समृत्त्यः राजन्याविप्रदैवत्याभार्याश्चपतिदेवताः गृहस्तेतिथिदैव
त्यस्तस्मात्तं पूजयेत्सदानारदीयपुराणेपि पुनंतिगृहिणांगेहान्तदीयाः पादपांसवः शालयत्यखिलं पापं य
त्पादक्षालनोदकं सत्कृतिः प्रणतिः र्येषां यज्ञादपिविशिष्यते येषां मनोदकं दत्तं तारयत्यखिलं कुलं
अतिथिभ्यः परं तेभ्यः किमस्ति भुवनत्रये अपूजने प्रत्यवाय महापराशरः अतिथिर्यस्य भग्नाशो गृ
हात्पतिनिवर्तते पितरस्तस्य शनाशनंतिदशवर्षाणि पंचच काष्ठभारसहस्रेण घृतकुंभशतेन च अ
तिथिर्यस्य भग्नाशस्तस्य होमो निरर्थकः मार्कंडेये अतिथिर्यस्य भग्नाशो गृहात्परिनिवर्तते सदत्वा
दुद्धृतं तस्य पुण्यमादाय गच्छति अयंचमनुष्ययज्ञो नित्यश्राद्धात्पूर्वमेवेति दिवोदासः नित्यश्राद्धोत्तर
मित्याचारादर्शः सायं स्यात्पितृयज्ञांतं ब्रह्मयज्ञविवर्जितमिति शाकल्यवचने पितृयज्ञांतमित्युक्त्या रा
त्रौ मनुष्ययज्ञस्यापि निवृत्तिः प्रतियत इत्याचाराकैर्दिवाकरेणोक्तं तन्न समंजसं कृत्वा मनुष्ययज्ञां
तं उपस्था यंचमेश्वरः हविर्भुजं नमस्कृत्य गोत्रनामपुरःसरं जप्त्वा चैव तु गायत्रीधारयेद्धोममस्मच
स्मृत्वा यज्ञपतिदेवं कुतंतस्मै निवेदयेत् एवं चापि दिवा कृत्वा सायंचापि तथैव चेत्याश्वलायनस्मृतिविरो

आचा० दु

१९९

त्येव एतदनापविषयं तदाहामिः महायज्ञस्याकरणेविप्रमापदिभोजयेत् अनापन्नस्तूपवसेद्विप्रं
भक्त्यातुभोजयेत् अन्यच्च पंचयज्ञस्याकरणात्स्वस्त्यस्तूपवसेद्विजः अस्वस्त्योविप्रवाक्येन पूयते गो
श्वतर्पणादिति कूर्मपुराणेतुपंच यज्ञानकृत्वातुयोभुंक्तेप्रत्यहंगृही अनातुरः त्यतिधनेरुद्धादे
नविश्रुत्यतीति इतिपंचमहायज्ञाकरणेप्रायश्चित्तं अथनित्यश्राद्धं तदाहहेमाद्रौव्यासः अह
न्यहनियक्त्वात्थंतनित्यमिति कीर्तितमिति मार्कंडेयपुराणे कुर्यादहरहः श्राद्धमन्नाद्येनोदकेनव
पितृनुद्दिश्येचिप्रांस्तुभोजयेद्विप्रमेववा इदंषडद्वैवत्यंदैवादिहीनंच तदुक्तंपुराणे नित्यश्राद्धंतु
यन्नामदैवहीनंतदुच्यते तत्तुषाद्वैरुषंजेयदक्षिणापिंडवर्जितं प्रचेताअपि नामंत्रणंनहोमश्चना
हानंनविसर्जनं नपिंडदानंनमुरानित्येकुर्याद्विजोत्तम उपवेश्यासनंदद्यात्संपूज्यकुसुमादिभिः नि
र्दिश्यभोजयित्वातुकिंचिदुत्वाविसर्जयेत् अत्रदक्षिणायाविहितप्रतिषिद्धत्वाद्विकल्पः शक्ताशक्त
त्वेनव्यवस्थितोवाध्यः अत्रदातुभोक्तेर्नियमानसंति भोक्तारंप्रतिदातारं ब्रतंतत्रनविद्यतइतिदे
वलोक्येः अत्रातुकल्पमाहकात्यायनः एकमप्याशयेद्विप्रपितृयज्ञार्थसिद्धयेअदैवंनास्तिचे

१९९

रन्नं भोक्ता भोज्यमथापि वा अभ्युत्थत्ययथाशक्ति किंचिदन्नं यथाविधि पितृभ्य इदमित्युक्ता स्वधा
कारमुदाहरेदिति तत्प्रतिपत्तिमाह विष्णुः तदन्नं भिक्षवे दद्यात्तदलाभे गोभ्यो दद्यात् श्वे वा क्षिपेदि
ति अत्राप्यसामर्थ्यमनुनोक्तं दद्याद्दहरहः श्राद्धमन्नाद्येनोदकेन वा पयोमूलफलैर्वापि पि
तृभ्यः प्रीतिमाचरन् बोधायनेन तर्पणेनापि नित्यश्राद्धसिद्धिरुक्ता अपि वापः स्तत्पि
तृयज्ञः संतिष्ठत इति वैश्वदेवांतःपातिस्वधापितृभ्य इति पित्र्यबलिनैव वानित्यश्राद्धसिद्धि
रिति पूर्वमुक्तं इदं दिवा संभवे रात्रावपि प्रहरपर्यंतं कार्यमिति चंद्रिकायां दिवा संभवे लोप एवेति
पृथ्वीचंद्रः अस्मिन्क्षेत्रे पित्र्यबले नित्यश्राद्धप्रतिनिधित्वेऽपि न रात्रौ निषेधः प्रतिनिधौ निषेधा
प्रवृत्तः समुच्चयपक्षे स्थापत्यभावाच्च तथा स्वल्पद्वादश्यां अपरत्रात्रेऽपि नित्यश्राद्धं अपकर्षवि
धेर्बलीयस्त्वात् आचारसारे आचाररत्ने चैवं नित्यश्राद्धेन देशकालनियमो नास्तीति स्मृत्यर्थ
सारे उत्तमान्नसंभवे तु जघन्येन दद्यादिति चंद्रिकायां एतद्वर्षपर्यंतमावश्यकमूर्ध्वं तु कृतारुतं

आचा०दु

२००

नित्यश्राद्धं प्रकम्य एवं संवत्सरमित्युक्तं कृताकृतमतउर्ध्वमित्यापस्तंबोक्तेरिति श्रुद्धाचारश्चिरोमणि
हेमाद्रौ चंद्रिकायां च देवलः अनेन विधिना श्राद्धं कुर्यात्संवत्सरं कृत् द्विष्वत्तुर्वासकृद्वा कार्यमिति
हेमाद्रिचंद्रिश्चंद्रिका च नित्यश्राद्धाकरणे प्रायश्चित्तमुक्तमृग्विधाने आर्चनत्रयजपेनमंत्रं दशवा
रं जपे बुधः नित्यश्राद्धं यदान्यूनं कुरुते नात्र संशयः इदं दर्शादिषट्दैवतादिश्राद्धे प्राप्ते प्रसंगसि
द्धिर्न पृथक् कार्यं नहुक्तं च मत्कारखंडे नित्यश्राद्धं न कुर्वीत प्रसंगाद्यत्र सिध्यति श्राद्धांतरे कृते न्य
त्र नित्यत्वात् न ह्यपयत् प्रसंगसिद्ध्यभावे हेमाद्रौ मार्कंडेयः ततो नित्यक्रियां कुर्याद्भोजयेच्च तताति
थीन् ततस्तदन्नं भुंजीत सहभृत्यादिभिर्नरैः ततः श्राद्धशेषौ न् नित्यक्रियां नित्यश्राद्धं तत्र पृथक्
केन नैत्यकमिति तेनैवोक्तेः पाकैक्यविकल्पः इदं च मनुष्ययज्ञोत्तरं कर्तव्यं तत्र वशिष्ठः श्रोत्रियाया
ग्रं दद्याद्ब्रह्मचारिणे चानंतरं पितृभ्यो दद्यादिति एतबल्युत्तरं श्रोत्रियादेरुपस्थितौ ज्ञेयं अनुपस्थि
तौ तु मनुष्ययज्ञात्प्रागेव नित्यश्राद्धमित्याचारादर्शः बहुचानां स्तत्र क्रमानुरोधादिदमेव युक्तं कमा

स

२००

एव माधुकरीं समादाय ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति भिक्षुकाद्यभावे अन्नं गोभ्यो दद्यादन्नौ प्रक्षिपेदिति
इत्याचारैर्दौ भिक्षादानविधिः अथ पंचमहायज्ञप्रशंसा तत्रहारीतः देवान्पितॄन्मनुष्यांश्च भूतानि ब्राह्म
णां तथा तर्पयन्विधिना विप्रो ब्रह्मभूयाय कल्पते शंभुरपि यत्फलं सोमयागेन प्राप्नोति धनवान्द्विजः
सम्यक्पंचमहायज्ञैरिदं स्तुदवानुयात् अकरणे प्रायश्चित्तं ऋग्विधाने द्वाविंशतिजपेत्सूक्तं त्रिवा
रं तु यदा द्विजः वेश्वदेवं विनाभुंक्ते तदा पापात्त्वमुच्यते बौधायनस्तु बौधायन इदं ग्राहलोपे पंचमस्य
ष्टुत एतेभ्यः पंचयज्ञेभ्यो यद्येकोपि तु हीयते मनस्वत्याहुतिस्तत्र प्रायश्चित्तं विधीयते द्वाहं वापि प्रमा
दादकृतेषु च तिस्रस्तनुमतीकृत्वा च तस्मै वारुणीर्जपेत् दशाहं द्वादशाहं वा निवृत्तेषु च सर्वशः चत
स्रो वारुणीकृत्वा कार्यस्तनुमतश्चरुरिति अवते हेळ उदुत्तमभिमंत्रै वरुणतत्वायामीति च तस्मै वारुण्यः
स्मृत्यंतरे तु अकृतान्यतमयज्ञपंचानामधिकारतः उपवासेन शुद्धिः स्यात्पाकसंस्थासु चैव हीति अकृ
त्यान्यतमयज्ञमित्येकत्वस्य गृहसंमाष्टृतिवदविवक्षितं त्वात्तद्विद्यादियज्ञलोपे चेतत्प्रायश्चित्तं भव
सयातिनरकं चोरैर्भोक्ताभुंक्ते तु फिल्लिचं पक्वान् भिक्षानि नातेनेव वेश्वदेवः कर्तव्यतरति पूर्वमुक्तं भिक्षुकालाभे विष्णुः ५१०

आचा० दु

२०१

ननमरुत इत्युचोदशवारंजपः नित्यश्राद्धे तर्पणं ब्रह्मचर्यादिनियमश्च नास्ति इति शांडिल्यकुलसंभवा
नारायणात्मजं त्र्यंबकधिरचिते आचारं दौ नित्यश्राद्धं अथ प्रयोगः अयं च शिष्टाचारापंचयज्ञोत्तर
मिति मदनरत्ने प्रभासरखंडे तृणान्नाद्यपरागावः कर्तव्याभक्तितो न्वहं अकृत्वा स्वयमाहारं कुर्वन्
मोतिदुर्गतिं आत्माहारप्रमाणेन प्रत्यहंगोषु दीयते आत्माहारप्रमाणान्नाशकौ ब्रह्मांडे सौरभेय्यः
सर्वहिताः पवित्राः पुण्यराशयः प्रतिगृह्णतु मे आसंगावस्त्रैर्लोक्यमातरः दद्यादन्नेन मंत्रेण गवां आसं
सर्देवहि सर्देवेत्युक्त्या अकरणे प्रत्यवायश्रवणाच्चायं नित्य इत्याचारादर्शः प्रभासरखंडे मंत्रांतरं
सौरभेयी जगत्पूज्यादेवि विष्णुपदे स्थिता सर्वदेवमयी आसं मया दत्तं प्रतीच्छतु काम्यश्च तृणोदके
न संयुक्तं यः प्रदद्याद्भुवः कं कपिलाशतदानस्य फलं न विद्यान् संशय इति चंद्रोदये भविष्यात् इत्या
चारं दौ गोआसः अथ प्रसंगादन्नदानस्य फलमाह व्यासः आसमप्येकमन्नस्य यो ददाति दिने दिने
स्वर्गलोकमवाप्नोति नरकं न च गच्छति द्वाविमौ पुरुषौ लोके स्वर्यस्योपरि तिष्ठतः अन्नप्रदाता दुर्भिक्षे सुभि

२०१

८

सोहेमवस्त्रदः अश्वमेधविधानेनयत्पुण्यं पलमाप्यते तेन तुल्यं विशिष्टं वा ब्राह्मणे तर्पिते फलं
विष्णुरपि कृत्वा हि पापकर्मयोद्घादनमर्थिने ब्राह्मणाय विशेषेण न स पापेन युज्यते ब्रह्मवैव
र्तेपि अन्नं प्रजापति साक्षादन्नं विष्णुः शिवः स्वयं तस्मादन्नसमं दानं न भूतं न भविष्यति बृहन्ना
रदीये भूणहाप्यन्नदानेन शुद्धो भवति भूपते नान्नतोयसमं दानं न भूतं न भविष्यति अन्नदः प्रण
दः प्रोक्तः प्राणदश्चापि सर्वदः सर्वदानफलं यस्मादन्नदस्य नृपोत्तमः अन्नदो ब्रह्मसदनं याति वंश
शतान्वितः न तस्य पुनरावृत्तिरिति शास्त्रस्य निश्चयः अन्नदानसमं दानं न भूतं न भविष्यति सद्यस्तु
ष्टिकरं ज्ञेयं जलदानं ततो धिकं महापातकयुक्तो वा युक्तो वा सर्वपातकैः शृणुष्व चित्रं भूपाल शुल्यत्य
न्नजलप्रदः शरीरमन्नजं प्राहुः प्राणमन्नं प्रचक्षते तस्मादन्नप्रदो ज्ञेयः प्राणदः पृथिवीपते सद्यस्तु
ष्टिकरं दानं सर्वकामफलप्रदं तस्मादन्नसमं दानं न भूतं न भविष्यति अन्नदस्य कुले जाता आसहस्रकु
लानृप नरकं तेन पश्यन्ति तस्मादन्नप्रदो नरः पात्रापात्रं विचार्य अन्नं दद्यादिति व्यतिरेकेणोक्तं मनु

आचा० दु

२०२

ना परान्तेनोदरस्थेन यः करोति शुभाशुभं अन्नदस्य त्रयोभागाः कर्ताभागेन लिप्यते तस्मात्पापप्राप्ति
हेतुभूतं दुष्टं परित्यज्य शिष्टाय दद्यादित्यर्थः तदुक्तं कूर्मपुराणे सभुक्तमपि विद्वांसं धार्मिकं भोज
येद्विजं न तु मूर्खमवृत्तं दशरात्रमुपोषितमिति विद्याधिकविषये विशेष उक्तस्तेनैव विद्यात्र
त्सु समित्थेषु दुर्गुते विप्रमुखाग्निषु संतारयति दुर्गाच्च महतश्चैव किल्बिषादिति शातातपोपि वेद
विद्यात्र तस्नाते श्रोत्रिये गृहमागते कीडं त्योषधयः सर्वायास्यामः परमांगतिं नष्टच शौचे ब्रतम्
ष्टे विप्रे वेदविसर्जिते दीयमानं रुदत्यन्नं किं मया दुष्कृतं कृतमिति इदं वै धहव्यकव्यविषयं अतए
व शातातपेन उक्तवचनानंतरं यावत्प्रसते ग्रासान् हव्यकव्येष्वमंत्रवित् तावतो यत्प्रसते प्रेत्य दीप्ता
न्तूलानयो मयानित्युक्तं दद्यामुद्दिश्य तु यस्य कस्यापि अन्नाच्छादनादिसर्वदेयं तथा च महाभार
ते अन्नदः प्राप्नुते राजन् दिवि चेह महत्सुखं नावमन्येदं भिगतं न प्रणुद्यात्कदाचन अपिश्वपाके
शुनिदानवानं विप्रणश्यति तथा ब्राह्मणेष्वरूपं दानं अन्नं शूदेमहाफलं अन्नदाने च शूदे च ब्राह्मणे

२०२

लाकराहिकेतु मनुष्ययज्ञार्थं नित्यश्राद्धार्थं चेति ब्राह्मणद्वयमुपवेश्य उभयोस्तंत्रेण पाद्यादिपूजां विधा-
य तंत्रेणान्नदानं तत्रादौ श्राद्धीयस्य पश्चान्मनुष्ययज्ञार्थं स्येत्युक्तं अथ नित्यश्राद्धप्रयोगः उदङ्मुखं
ब्राह्मणमुपवेश्य स्वयमाग्नेय्यमिमुखः सच्योतर्युपस्कृष्टः आचम्य प्राणानायम्य तिथ्यादिसंकीर्त्य प्राचीना
वीथीं अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानां अमुकगोत्राणां वसुरुद्रादित्यस्वर्गणां सपत्निकानां अस्मन्मा-
तामहमातुः पितामहमातुः प्रपितामहानां अमुकगोत्राणां अमुकशर्माणां वसु० नित्यश्राद्धं करिष्ये इ-
ति संकल्प्य पितृणां मिदमासनं नित्यश्राद्धं क्षणः कियतां पूर्वोच्चारिताः पितरः अयं वोगंधः इत्येव
पुष्पादिभिर्विप्रं अभ्यर्च्य वर्तुले चतुरश्रे वामंडले पात्रे न्नं परिविष्ये पृथ्वीति पात्रमित्यादि ब्रह्मार्पणो तं दश-
वत् भोजनं ते दक्षिणां दत्त्वा न वा दत्त्वा न मस्कारेण विसर्जयेत् एतदशक्तौ स्वपंक्तौ पितृद्वैशेन ब्राह्म-
णमात्रं भोजयेदित्याह्निकरत्नमालायां विप्रस्यान्नं देवाभावे यथाशक्त्यन्नमुत्सृज्य एतदन्नं पितृभ्यः स्वधा-
नमः इत्युक्त्वा ब्राह्मणाय दद्यात् तदलाभे गोभ्यो गौ वा जलादौ वा ह्यजेत् अन्नत्यागस्यापि लोपे आच-

आच० दु

२०३

ब

मः ब्राह्मणातिक्रमो नास्तीति प्रवेदविवर्जिते ज्वलंतमग्निमुत्सृज्य नहि भस्मनि दूयते इति सूख्यति
क्रमदोषाभावश्चेन्न प्रतिपादकबोधाय न वचनानर्थक्यापत्तेः हेमाद्रवप्येवं श्रीमद्भागवते स
नकादीन्प्रतिभगवता श्रीकृष्णेनोक्तं नाहं तथाद्रियजमानहविर्वितानि श्वोतदृतसु तमदद्रुत
भुञ्जुरेन यद्ब्राह्मणस्य मुखतश्चरतो नु घासंतुष्टस्य मय्यवहितैर्निजपाकैरिति इत्याचारैर्दौर्जन्य
दानमहिमा अथ भोजनविधिरभिधीयते तस्य कालमाह मनुः सायं प्रातर्दिजातीनामशनं श्रुति
चोदितं नांतरा भोजनं कुर्यादग्निहोत्रसमो विधिः अत्र प्रातःशब्दः अष्टधा विभक्तदिनपंचमभागप
रः सायंशब्दो घटिकात्रयोर्ध्वरात्रिपरः दिवसपंचमेतु भागे भोजनमाचरेदिति कात्यायनोक्तेः च
त्वार्येतानि कर्माणि संध्यायां परिवर्जयेत् आहारं मैथुनं निद्रां स्वाध्यायं च चतुर्थकमिति शातातपो
क्तेश्च सायं भोजनस्योत्तरावधिमाहुः शौनकः निशायाः प्रथमेयामेजपयज्ञार्चनादिकं स्वाध्यायो
भाजनं प्रोक्तं वर्जयित्वा महानिशां महानिशाशब्देन मध्ययामद्वयमुच्यते सार्धप्रहरयामांत इति छं

२०३

दोगपरिशिष्टात्सार्धग्रहणानुज्ञापविषयेत्याचारसारः अत्रमनुवाक्येसायंप्रातर्भुजीतैवेतिनियमविधिः ते
नसतिभोज्येसत्यांचभोजनशक्तौद्वेषादिनाभोजनमकुर्वन्त्यवैतीतिमिताक्षरसंहितायांविज्ञानेश्वरः अ
स्मिन्यक्षे शक्तस्यदिर्भोजनमावश्यकं अशक्तौतुयत्किंचिदल्पमस्थं औपवस्तमेवकालांतरेभोजनमि
त्यापस्तंबोक्तैः औपवस्तंउपवासस्तुतुल्यमितिहरदत्तः तदशक्तौअद्विर्वीयमितिबोधायनोक्तंज्ञेयं नात
रेतिफलमूलान्यपरं दिवाचनानंतराभुजीतान्यत्रमूलफलेभ्य इत्यापस्तंबोक्तैः इदमपिआर्द्रस्थभर्जितस्यच
धन्यास्योपलक्षणंआर्द्रधान्यफलवद्भास्यमिति भर्जितंफलवद्भवेदितिवचनादितिभोजनकुतूहले हरद
त्तस्तुसायंप्रातरेवेतिपरिसंख्या साचयद्यपिदोषत्रयवतीतथाप्येकवाक्यतालाभात्सोढव्या एवहिनातरे
त्यादिरनुवादएवेतिलाघवं अन्यथातुवाक्यभेदोभवेत् गृहस्थएकवारंतुभुजीताल्युक्तमहितत् अ
शक्तस्तुद्विरश्रीयादिति सूतसंहितासूत्रवचनविरोधश्चस्यादिति साम्भिकब्रह्मचारिणोस्तुनियमविधि
र्नापिपरिसंख्या आहितोग्निरनङ्गांश्चब्रह्मचारिचतेत्रयः अश्नंतएवसिद्ध्यंतितेषांसिद्धिरनश्नतामि
तिवचनादित्याचारसारे आश्वलायनः अष्टभ्योश्चचतुर्दश्योरात्रावश्नातिनित्यशः एकादश्यामुपव

आचा०५

२०५

सेकु रूपक्षविशेषतः वर्तयेदेकमक्तेनपंचदश्योर्विचक्षणः अनंतराशनान्नित्यंनिषिध्वान्नस्यवर्जनात्
गृहीतदोषवासीत्यात्मकर्मकरणादपीति अर्कहिपर्वरात्रौचतुर्दश्यष्टमीदिवा एकादश्यामहोरात्रंभु
क्ताचाद्यायणंचरेत् अत्रार्कशब्देनतिथिसाहचर्याद्वादश्याग्रहणमिति केचित् तन्नश्र्वात्वाहेपर्व
कालेचरविचारेचपर्वसु रात्रिभुक्तिर्नकर्तव्येतिस्मृत्यंतरानुरोधेनरविचासरग्रहणस्यैवोचितत्वादिति
अत्रकृष्णाष्टमीकृष्णचतुर्दश्योः पर्वत्वादष्टमीचतुर्दशीपदंकृष्णाष्टमीकृष्णचतुर्दशीपरंतेनतयो
वदिवाभोजनंनेत्युक्तंनिर्णयामृते गृह्यपरिशिष्टेतु अष्टमीचतुर्दशीभानुवारंश्राद्धदिनेतत्पूर्वदिनंचव
र्जयित्वावशिष्टरात्रिषुनियमेनामात्यैःपरिवृतोलघुभोजनंकृतेत्याद्युक्तं अत्राश्वलायनस्मृत्यौचतुर्दश्य
ष्टभ्योर्दिवाभोजननिषेधउक्तः परिशिष्टेतुरात्रिभोजननिषेधउक्तःएवंचविकल्पएवश्रेयान्अतएवस्मृ
त्यर्थसारे अष्टमीचतुर्दश्योर्नक्तंकार्यंएकमक्तंवेत्युमितिकेचित् अन्येतुमाश्वलायनानांस्मृत्यपेक्षयाप
रिशिष्टस्यप्रबलत्वान्नैःपरिशिष्टमेवांगीकर्तव्यं तदितरेषुस्मृतिरंगीकर्तव्येतिव्यवस्था माङ्गः बङ्गशिष्ट
चारानुरोधादिदमेवयुक्तं अत्राष्टम्यादौदिवारात्रौवाभोजननिषेधमात्रपरिपालनंनतुकिंचिद्गतंतत्र

२०५

चविशिष्यते संवर्तः दानान्येतानिदेयानितथान्यानिचसर्वशः दीनांधरूपणार्थिभ्यः श्रेयस्कामेनधी
मता व्यासः दद्यामुद्दिश्ययदानंअपात्रेभ्योपिदीयते दीनांधरूपणेभ्यः श्वतदानंत्यापकल्पते नंदीपु
राणे अपिकीटपतंगानांशुनांचंडालयोनिनां दत्त्वानंलोकमाप्नोतिप्राजापत्यंशतंसमाः महाभार
ते पग्वंधबधिरामूकाव्याधिनोपहृताश्चये भर्तव्यास्तेमहाराजनतुदेयंप्रतिग्रहः भर्तव्यास्तेम
हाराजनतुदेयंप्रतिग्रहः भर्तव्याअन्नवस्त्रेणतदुपयोगिद्व्येणवावैधप्रतिग्रहस्तुनकारणीयइति
फलितोर्थइति समीपस्थब्राह्मणातिक्रमोनकार्यस्तबुक्तंभविष्ये यस्त्वासन्नमतिक्रम्यब्राह्मणप
तितादृते दूरस्थंभोजयेन्मूढोगुणाढ्यंनरकंब्रजेत् तस्मान्नातिक्रमेत्वाशौब्राह्मणान्प्रातिवेशकान्
प्रातिवेश्यकान्त्समीपस्थान् संबंधिनस्तथासर्वान्दोहित्रंविद्वतितथा भागिनेयविशेषेणतथाबंधून्गृ
हाधिपः नातिक्रामेत्तस्त्वेतान्स्मृत्सर्वानपिगोपते अतिक्रम्यमहारौद्रंरौरवंनरकंब्रजेत्इति इदं
भोजनविषयं यस्यचेवगृहेमूर्खेहिरस्थश्चबहुश्रुतः बहुश्रुतायदानव्यंनास्तिमूर्खेव्यतिक्र

आचा० दु

२०५

मेव निषिद्धमिति पुरुषार्थचिन्तामणौ विस्तरेण प्रपञ्चितं एकादश्याद्युपवासाशक्तौ वा यधीये न तं हविष्यान्
मन्नोदनं वा फलं तिलाः क्षीरमथां च चाज्यं यत्पञ्चगव्यं यदि वा पिवायुः प्रशस्तमत्रोत्तरं च हेमाद्रौ भविष्यत्पुराणे
सतांबूलमतांबूलं सभोजनमभोजनं त्याहारं च निराहारं चतुर्विधमुपोषणं यावत्कृतान्त्रिको न स्याद्वाव
न्नार्चयते हरिं गृहीतांबूलहीनः स्यात्तत्सतांबूलमुच्यते षडजयित्वा च्युतं पूर्वपूर्णाभुक्त्या भुनक्ति यः भडा
भुक्त्या पुनर्भुंक्ते तत्सभोजनमुच्यते पूर्वदिने दशमीमध्ये एव मुक्त्वा द्वितीये दिने एकादशीमति क्रम्य द्वाद
श्यां प्राप्तायां पुनर्भुंक्ते इत्यर्थः तृणधान्याशनं मूलपयसाज्येन वा फलैः हरि रन्हुपुवासंचतत्साहारमुदा
हृतं यदेतैरहितं शुद्धमुपायैः समुपोषणं अतांबूलमनाहारं सभोजनमत्रोहितमिति तृणधान्यं
तृणधान्यानि नीवारादित्यमरः अत्र बद्धवचनाच्छा मोकादीनां ग्रहणमिति तद्दीकायां वाराहपुराणे या
वं तस्त्रिषु लोकेषु विद्यंते पापराशयः अन्नमाश्रित्य तिष्ठति संप्राप्ते हरिवासरे अतस्तस्मिन्दिने गंधलेशम
थ्यत्र वर्जयेत् तंडुलोग्न्यंबुसंयोगात्पिष्टकलवणयोगतः फलं चितय संयोगात् अन्नं भवति तत्क्षणात् इ

२०५

क्षोर्विकारास्त्रयस्युर्यावंतः केवलस्यच खर्जूरं नारिकेलं च प्रियालं पनसादिकं आम्रं च कदली द्राक्षाक्षी
रंदधिघृतं तथा अनिषिद्धानि मूलानि तथा कैदादिकं च यत् विनोदकेन यत्पक्वं धान्यं यच्च घृतादिना
एतानि फलसंज्ञानि योऽष्टशक्तौ दिने मम पादशोश्नाति यस्तु मेः संपूर्णफलमाप्नुयादिति हेमाद्रौ मार्कं
डेयः एकभुक्तेन न क्तेन तथैवायाचितेन च उपवासेन शनेन न निर्द्वादशिको भवेदिति तिथितत्वे ब्रह्म
वैवर्ते उपवासा समर्थश्चेदेकं विप्रं तु भोजयेत् तावद्धनादिवादद्याद्यद्भक्ताद्विगुणं भवेत् सहस्रं
संमितां देवीं जपेद्वा प्राणसंयमान् कुर्याद्वादशसंख्याकान् यथाशक्ति व्रतेन रः स्वाशक्तौ प्रतिनिधि
ना व्रतं कारयेत्तदा ह हेमाद्रौ वाराहः असामर्थ्ये शरीरस्य व्रते तु समुपस्थिते कारयेद्धर्मपत्नीं वा पुत्रं वा
विनयान्वितं भगिनीं वा तं वापि व्रतमस्य न कुप्यते माधवीये पैठनसिः भार्यापत्युव्रतं कुर्याद्भार्याया
श्रपतिव्रतं असामर्थ्ये परस्त्राभ्यां व्रतमंगेन जायते हेमाद्रौ वायुपुराणे उपवासे त्वशक्तस्तु आहिता
ग्निरथापि वा पुत्राद्वा कारयेद्वा मा ब्राह्मणादपि कारयेत् अथवा विप्रमुखेभ्यो दानं दद्यात्स्वशक्ति

आचा०दु

१०६

तः उपवासपलंतस्य समग्रं समवाप्यते तत्र भोजनदोषोपितक्षणादेवनश्य हेमाद्रौ कात्यायनः पितृभ्रातृ
मातुरर्थे आचार्यार्थे विशेषः उपवासप्रकुर्वाणः पुण्यं शतगुणं भवेत् यमुद्दिश्य कृतः सोऽपि संपूर्णं भूते फ
लं इव्यसंप्रतिपन्नौवा एकादश्यामुपोषितः इव्यदातोपवासस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयं कर्तान्नमवाप्नोति
नत्र कार्यविचारेति एकादश्यादौ श्राद्धपाते देवतः उपवासो यदानित्यः श्राद्धं नैमित्तिकं भवेत् उप
वासं तदा कुर्यादाघ्रायपितृसेवितं धर्माब्धिसारे उपवासदिने श्राद्धप्राप्तौ श्राद्धशेषसर्वान्नैकं पात्रं
परिविष्य तत्सर्वान्नावघ्राणं कृत्वा पात्रं गवादिभ्यो दद्यात् कंदमूलफलाहाराद्यनुकल्पेनोपवासकर्त्तुस्त
भक्ष्यस्यैव फलादेः पितृभ्रातृणपात्रेषु परिवेषणपूर्वकं तलेषु भक्षणं कार्यमिति चतुर्थ्यादि रात्रि व्रतेषु दि
वा शेषाघ्राणं कृत्वा रात्रौ पूजां विधाय मूलफलादिकं भक्षयेत् रात्रौ भोजनस्य तस्मिन्दिने उपवासस्य च निषेध
त् उपवासनिषेधेतु भक्ष्यं किंचित्कल्पयेदिति वचनेन फलमूलादिभक्षणस्य विहितत्वाच्च केचिद्वात्रा
वपिशेषाघ्राणमाहुरिति संस्काररत्नमालायां दशमीनियमानाह कूर्मः कास्यमसूराश्च पुनर्भोजनं मेथुनं

१०६

निषेधस्तु निवृत्त्यात्माकालमात्रमपेक्षत इति देवलवचनाद्भोजनकालव्यापिनी मष्टम्यादितित्यक्ता भोक्तव्य
मिति धर्माब्धिसारेष्वेवं एकादशीविषये तु उपवासयोग्यदिने भोजन एव पूर्वोक्तं चांशायणं प्रायश्चित्तमि
ति पुरुषार्थचिन्तामणौ सविस्तरं प्रपञ्चितं एवं जन्माष्टमी शिवरात्र्यादौ अष्टमी चतुर्दशी प्रयुक्त भोजन निषे
धपरिपालितं निर्णीतं व्रतदिन एवेति तुल्यन्यायेनेति भाति एकादश्यां भोजन निषेधः अष्टवर्षादूर्ध्वं अशी
तेः प्राग्ज्ञेयः तदुक्तं नारदीयपुराणे अष्टवर्षाधिको मर्त्यो ह्यशीते न्यूनवत्सरः यो भुङ्क्ते मामके राष्ट्रे विष्णो
रहनि पापमाकू समे च ध्यश्च दंध्यश्च निर्वस्यो देशतः समे एकादश्यादि व्रतोपासे तु पूर्वोत्तरदिने यो रेक
भक्तं सायमाद्यंतयोरहोः सायं प्रातश्च मध्यमे उपवासफलं प्रेक्षुर्जत्याद्रक्तचतुष्टयं अत्र फलं प्रेक्षु
रित्युक्ते। एरिदं काम्येकादश्यादि व्रतविषयमिति हेमाद्र्यादयः चंद्रिकायां तु नित्येऽपि फलसत्वादिति वि
ज्ञायकृता वश्यमेकादशीव्रतं विशेषनियमाशक्तो होरात्रं भुजि वर्जित इति ब्रह्मवैवर्त्तचिन्तित्यपरत्वम
पीत्युक्तं एकादश्यां न भुंजीतेत्यादौ भोजन निषेध उक्तस्तत्र भोजनशब्दं नौदनकर्मकलोकप्रसिद्धभोजन

नपारणं कार्यं तदुक्तं माधवीये देवलेन संकरे विषये प्राप्ते द्वादश्यां पारयेत्कथं अद्भिश्च पारणं कुर्यात्
 तु न भुंक्तं न दोषकृत् श्रुतिरपि आपो वा शितमनशितं चेति यत्र चतुर्दश्यम्यष्टादौ दिवा भोजननि
 षेधः व्रतांतरपारणाच्च प्राप्तातत्र भोजनमेव कार्यं पारणाय विधिप्राप्तत्वात् निषेधस्तु रात्रिप्राप्तभोज
 नपरः रविवारादौ संकष्टचतुर्थ्यादि व्रते रात्रिभोजनमेव कार्यं अत्राष्टम्यादौ दिवा भोजननिषेधो रा
 त्रीतुरविवादि प्रयुक्तभोजननिषेधस्तत्रार्थप्राप्त उपवासः यत्र तु पुत्रवद्गृहस्थस्य संक्रांत्यादावुपवा
 सेऽपि निषिद्धो भोजनस्याप्यष्टम्यादि प्रयुक्तनिषेधस्तत्र किंचिद्दृश्यं प्रकृत्यो वा स एव कार्य इत्यलं प्रसक्ता
 नुप्रसक्त्या प्रकृतमनुसंगमः चंद्रिकायां व्यासः ॥ जीर्णभोजनं कुर्यात्कुर्यान्नतिबुभुक्षितः वैद्ये तु
 अहारकाले संप्राप्ते यो न भुंक्ते बुभुक्षिते तस्य सीदति सद्यो नि निरिन्धन इवानलः आदित्यपुराणे न सं
 ध्ययोर्न मध्याह्ने नार्धरात्रौ कदाचन विज्ञानेश्वरीये बालस्ववासिनी वृत्त्यगर्भिण्या तुरकन्यकाः
 संभोज्यातिथिभृत्यांश्च दंपत्योः शेषभोजनं परिणीतापितृगृहे स्थितास्ववासिनी शेषाः प्रसिद्धाः स्म

सायणीमेधर्मसारे एकः संपन्नमश्नातिवस्तुवासश्चशोभनं योसंविभज्यभृत्यानांकोनृशंसतरस्ततः
व्यासेपि विघसाशीभवेन्नित्यंनित्यंचामृतभोजनः विघसंभुक्तशेषंतुयज्ञशेषंतथामृतं इतिभोजनकालः ए
वंकालंविचार्यचित्रशुल्यर्थंशुल्यद्वयकृतानंभुजीत तथाचव्यासः अभक्ष्यस्यनिवृत्तौतुविशुल्यहृदयंभवेत्
अहारशुल्यौचित्रस्यविशुद्धिर्भवतिस्वतः अभक्ष्यभक्षणाच्चित्रमशुल्यंभवतिस्वतः अशुल्यत्वात्तांतिविज्ञानंजा
यतेसुदृढंनृणां तस्मादभक्ष्यंयत्नेनदूरतःपरिवर्जयेदिति तात्पर्यद्विधमुक्तमपरार्के जातिदुष्टक्रियादुष्टंका
लाश्रयविदूषितं संसर्गाश्रयदुष्टंचसंहृल्लेखंस्वभावतः कालाश्रयदूषितंचिरकालमाश्रित्यदुष्टंपर्युषितमि
त्यर्थः तेषालक्षणंसंग्रहेणोक्तंतत्रैव लंशुनंगृजनंचैवपलांडंकवकाभिच वृताकंनालिकालाबुल्यवेयान्जा
तिदूषितं नभक्षयेत्क्रियादुष्टंयदुष्टपतितैः पृथक् कालदुष्टंतुविज्ञेयंअदृशचिरसंस्थितं दधिमक्ष्यविका
रांश्चमधुवर्ज्यंतदिष्यते सुरालशुनसंसृष्टपीयूषादिसमन्वितं संसर्गादुष्यतेतत्स्थिशूद्रोच्छिष्टवदाचरेत् अ
भोज्यान्विजानीयादंनमाश्रयगर्हितं अभोज्याः कदर्यबल्यचोरादयःविचिकित्सातुहृदयेअन्नेयस्मिन्प्र
जायते संहृल्लेखंतुविज्ञेयंपीयूषंतुस्वभावतः पीयूषेभिन्नवंपयःपीयूषोभिन्नवंपयइत्यमरसिद्धेनाभिधा

आचा० दु

२०८

नात् अभिनवंपयईति प्रसवानंतरंदशदिवसपर्यंतं यत्पयः तस्य नाम रसदुष्टविकारात्पिरसस्येति नि
दर्शितमिति उदाहृतमित्यर्थः अथ जातिदुष्टविशेषा उच्यन्ते माधवीयेपराशरे अलाबुं गृजनं चैव पलां
डुं कवकानि च घृताकं नालिकाशाकं जानीयाज्जातिदूषितमिति अथाबुं वर्तुलं अलाबुवर्तुलं त्यजेदिति वि
ष्णुस्मृत्यैः वराहपुराणे तु अभक्ष्यं प्रक्रम्य दीर्घालाबुं श्वेतमूलं भूमिजं लवणं तथेति गृजनं लशुनाकारः
कंदविशेष इति विज्ञानेश्वरः यदीयं चूर्णं गायकाः कंठशुद्धये विदोश्च मदार्यं मश्नन्ति स पत्रविशेष इति माध
वः माधवीयेऽप्युपकरणे तु श्वेतकंदः पलांडुविशेषो गृजनं गृजनो यवनेऽप्युपलांडोर्दशजातय इति सु
श्रुतेनोक्तत्वादित्युक्तं बाग्वद्गीतायामपि गंधवर्णनसंस्तुत्या गृजनस्तु पलांडुना स्तुक्ष्ममालाग्रपत्रत्वाद्भिद्य
ते सौ फलोत्तम इति विषदिग्धेन शलेन यो मृगः परिहन्यते अभक्ष्यं तस्य तन्मांसं तथि गृजनमिष्यत इत्यपराकः
मूलविशेषो गाजरापरपर्यायो गृजनमिति केचित् तन्न गृजनं चक्रिकां चुक्रं गाजरं पोतिकां तथेति ब्राह्मणेऽथ
क्रिदेशानुपपत्तेः चुक्रिका अंबरवेलचुक्रमत्यम्लं दधि पोतिवोयीति गृजनं न गाजरापरपर्याय इति आचार
रत्ने आचारसारेऽपि विस्तरेण प्रपञ्चितं पलांडुं प्रमिदुं केचित् पलांडुं श्वेतपलांडुं तथा च जयसिंहकल्पदु

२०८

चूतमल्यं वृषानं च दशम्यां समसं सजेत् द्वादशीनियमानाह बृहस्पतिः दिवानि जां परान्नं च पुनर्भोजन
मैथुने क्षौद्रं कांस्त्यामिषं तैलं द्वादश्यामष्टवर्जयेत् एते च नियमाः काम्यव्रत एवावश्यका इत्युक्तं सिंधो
पारणं तु निव्रतेऽप्यावकमिति पुरुषार्थचिंतामणौ तच्च द्वादश्यत्याचेद्वा त्रिन्त्रोष एव आमध्याह्नाः क्रियाः
सर्वा अपरुष्यानुष्ठाय द्वादशीमध्य एव कार्यं तदाह हेमाद्रौ पद्मपुराणं यदा भवति स्वल्पापि द्वादशी पार
णादिने उषः काले द्वयंकुर्यात्वा तर्माध्याह्निकं तत्र नारदीयेऽपि अल्पायामथ विभेदं द्वादश्यामर
णोदये स्नानार्चनक्रियाकार्यादानहोमादिसंयता इति अग्निहोमस्य नापकर्ष इति कचित् एवं श्राद्ध
स्य नापकर्षो रात्रौ श्राद्धनिषेधात् नित्यश्राद्धं तु भवत्येवेति पूर्वमुक्तं द्वादश्यां पारणे विशेषो नारदीये पं
चासृतेन संस्काराणां एकादश्यां जनार्दनं द्वादश्यां पयसा स्नाप्य हरिमातृप्यमश्रुते ब्राह्मणान् भोजयेत्
क्त्या द्वादशप्रयतैर्द्वयः शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्दूस्त्राण्याभराणि चेति माधवीये स्कादे एकदश्यामुपोष्या
थ योऽन्नाति द्वादशीदिने नैवेद्यं तुलसीमिश्रं हत्वा कोटिविनाशनं संकटे श्राद्धप्रदोषादिग्रते च तीर्थजले

आचा० दु

२०९

श्वेतपदंलंशुनं वृंताकाभ्यामपि संबध्यते तेन रक्तलशुनकृष्णवृंताकभक्षणेन प्रायश्चित्तमिति माधवः शुनं
लोकेटेदू याज्ञवल्क्यः देवतार्थं हविः शियुं लोहितान् ब्रश्चनानां तथा अनुपाकृतमांसानि विडजानि कवका
निच देवतार्थं बल्युपहारनिमित्तं साधितं हविः हवनार्थं सिद्धं प्रायेण होमात् शियुः रक्तशियुः उपादेकी
लतांचैव वर्जयेद् रक्तशियुकमिति पारिजातधृतसंग्रहवचनात् माधवोपि लोहितपदमुभयत्रान्वितं तेन
रक्तशियुर्निषिद्ध इति स्मृत्यर्थसारेष्वेवं लोहितान् वृक्षनिर्यासान् लाक्षादीन् ब्रश्चनप्रभवान् वृक्षछेद
जातान् अलोहितानपि लोहितग्रहणादिगुर्कपूरादीनां निषेध इति ज्ञानेश्वरः पातिजातश्च अनुपा
कृतमांसानि यज्ञे अद्भुतस्य पशोर्मांसानि विडजानि मनुष्यादिजग्धबीजपुरीषोत्पन्नानि पुरीषरु
ने उत्पन्नानि च तंडुलीयकप्रभृतीनि वर्जयेदिति प्रत्येकं संबध्यते विष्णुः वार्ताककृतकालिंगबिल्वौ
दुंबरभिः सटाः एतौ सुसेवते यस्तु तस्य दूरतराः श्रियः वार्ताकं वृंताकं विशेषं कृतभोकर कालिंगं क
लिंगं बिल्वं बिल्वफलं उदुंबरं प्रसिद्धंभिः सद्य दधानं विष्णुः लशुनं गृजनं चैव उद्भिजं चासुरं तथा

२०९

उद्भिजंठवाकं आसुरंमोहरीफलव आहोशनाः बीजान्युपयुंजीतरोगापतिमृतेद्विजः फलान्येषाम
नंतानिबीजानां हि विनाशयेदिति एषां बीजानां नंतानि फलानि यस्मादुपयुंजानो विनाशयेत् तस्माद
नापदि बीजानि नोपयुंजीतेत्यर्थः धर्मसारमुधानिधौ उत्पलंवटकं चैव शणशाकं तथैव च उदुंबरं नखा
देच भवार्थपुरुषः क्वचित् वटकं वटांकुरास्तत्फलं वा शणशाकं शणस्तागः बौधायनः अमेध्यभू
स्थाये चक्षुः उप्ताः पुष्पफलैर्युताः तेषां नैव प्रदुष्यति पुष्पाणि च फलानि च अनेन चार्थाद्दृक्षव्यतिरिक्ता
नि अमेध्यप्ररूढानि वर्जयेदिति पारिजाते धर्मसारमुधानिधौ अलाबुं गृजं चैव पलांडुं पिंडमूलकं
गांधारकं करं भाणिलवणान्मूषाणि च आरक्तांश्चैव निर्यासात्प्रत्यक्षलवणानि च पिंडमूलकं गोडु
मुळा गांधारकं तंदुलीयमिति चंद्रिकाकरं भाणिनेसीफलानि उखराणिलवणानि उखरसृक्तिका भवा
निलवणानि प्रत्यक्षलवणानि सैंधवसामुद्रमानसभिन्नानि द्वयांतरेणामिश्रितानि सैंधवं लवणं चैव
यच्च मानससंभवं पवित्रे परमेष्ठे ते प्रत्यक्षे अपि नित्यश इति मयूख धृतब्राह्मवचनेन ग्राह्ये सैंधवसा

मुडे प्रत्यक्षे अपि। शनित्यश इति वचनांतरेण च त्रयाणां प्रतिप्रसवात् चतुर्विंशतिमते मूलकं मान्दमूलं च श्वेत
रक्तौ च सूरणो चत्वार्यभोज्यमूलानि पंचमी चाई मूलिका मूलकं प्रसिद्धं तच्च रक्तमेव निषिद्धं तदुक्तं वारा
हे रक्तमूलमलाबुचवर्तुलंगं जनंतथा जंबीरचकलिंगं च मसुराः शुक्तिचूर्णकं राजमांसं संरक्तलशुनं शु
नकंच वलीमपि मतिपूर्वद्विजोशित्वादिनमेकमुपोषणं चातुर्मास्ये दशगुणं एतेषां भक्षणे स्मृतमिति मा
तृमूलकं मायिणमूलकमिति प्रसिद्धं आइमूलिका आइकमूलकं हारितः नवटपुष्पाश्च दधित्य
मातुलंगानि भक्षयेदिति दधित्यं कपित्थं मिताक्षराया वृहद्यमः खट्वावार्ता कुंभीकप्रश्नप्रभवाणि
च भूतृणं शिशुकंचैव सुखं डेकवकानि च एतेषां भक्षणं कृत्वा प्राजापत्यं च रेद्विजः खट्वा खट्वाख्यः पक्षी
कुसुंभमित्यग्रे कुंभिकः कुंभा भूतृणं काश्मीरदेशे प्रसिद्धं कवकं कृष्णसर्षपाख्यं शाकं सुखं डंतद्विजो
षः गोबलीवर्दन्यायेन निर्दिष्ट इति विज्ञानेश्वरः भक्ष्याभक्ष्यत्वेन संदिग्धानि कंदमूलादीनि न भ
क्षयेदिति स एव तिथिविशेषेण वर्ज्या न्याहसुमंतुः कृष्णमांडं बृहती चैव तरुणी मूलकं तथा श्रीफलं

मिपराशरः पलांडुश्वेतचुंताकं सुभंवनकंदकं नालिकावालपुष्पंचभुक्तादिनमभोजनं अत्रपलांडुमिति
श्वेतपलांडावेवोपसंक्षिप्तं द्वितीयतद्वतिमाधवः देहलीदीपन्यायेनतथैवयुक्तमिति तदाशयइत्याहुः तन्न
एवव्याख्यानस्यमाधवीयेअदर्शनात् समस्तपदेदेहदीपन्यायादर्शनाच्च कवकंछत्राकं चुंताकंश्वे
तं वर्जयेच्छ्वेतचुंताकमिति विष्णुक्तेः कंडरंश्वेतचुंताकं कुंभाडंच विसर्जयेदिति देवलोकेश्च कल्पतरो
मदनरत्ने माधवीये शूलपाणौ चैवं अपरः श्वेतचुंताकः कुकुटांडफलोपमइति मदनविनोदोक्तेर्जात्यन
रमेवश्वेतचुंताकमित्याचाररत्ने स्मृत्यर्थसारेपि शुद्धश्वेतकंदकिंचुंताकानि वर्जयेदिति तत्रैवयतिव्रतिभ्यां
सदालाबुशियुचुंताकानि जातिमात्रेण वर्ज्यानीति नालिकाशाकं शाकविशेषं पैठीनसिः चुंताकनालिकापोत
कुसुभाश्मंतकानि च वर्जयेदिति शेषः पोतउपोदकीवेळबोडीनीलोके अश्मंतकः अपटेति प्रसिद्धः कुसुभ
कडीतीलोके प्रयोगपासिजातेशातातपः लशुनं गृजं नंजग्ध्वापलांडुंच तथांबुनं उपनायं पुनः कुर्यात्तत्त
रुद्धंतथैवच लशुनः प्रसिद्धः सचश्वेतएवनिषिध्यः तथाचपराशरः पीयूषेश्वेतलशुनंचुंताकफलगृजने

लप्रसविनी एवमजामहिष्योरनिर्दशयोः पयोवर्जयेत् गोमहिष्यजानामनिर्दशानां पयो न पेयमिति वसि
ष्ठस्मरणात् पयो ग्रहणात् द्विकाराणामपि दध्यादीनां निषेधः क्षीराण्यन्यभक्ष्याणितद्विकाराशने बु
धः सप्तरात्रं व्रतं कुर्यात्पयस्त्रेन समाहित इत्यपरा केशं स्वस्मरणात् पयो निषेधाच्छकम्बूत्रादेरनिषेधः
उष्ट्राज्जातमौष्ट्रं पयो मूत्रादि एकशफावडवादयः तेभ्यो भवमैकशफं स्त्री भवं स्त्रैणं स्त्री ग्रहणमजा
व्यतिरिक्तसकलद्विस्तनीनामुपलक्षणार्थं सर्वासां द्विस्तनीनां क्षीरममोज्यमजावर्ज्यमिति शंखस्मर
णात् आरण्यभवा आरण्यकास्तदीयमारण्यकं क्षीरं महिषव्यतिरिक्तं आरण्यांच सर्वेषां मृगाणां म
हिषं विनेति वचनात् अवेज्यातमाविकं वर्जयेदिति प्रत्येकं संबध्यते आचारचंद्रोदये बृहत्पराश
रस्तु गर्भिण्यवत्सासूतिक्या गवादेर्वर्जयेत्पयः इदमेव वचनमनसि निधाय स्पृदिनीयमस्तु संधिनीन
विवत्सायाश्चेति गौतमस्मृतिव्याचक्षाणो न विवत्सा गवादि रित्यादि पदं हरदत्तैर्न दत्तं एवं च विवत्सा
या गौरे वनतु महिष्यादे रित्याचारमयूखोक्तं चित्यं अत्रिः न्यूनाधिकस्तनीया तु याचान्याभक्ष्यह

रिणी तयोर्दुग्धं न पातय्यं न होतव्यं कदाचन पराशरः दुर्बला व्याधिसंयुक्ता पुष्पितायादिवत्समः
सासाधुभिर्न होग्धव्यावणिभिः सुखमीशुभिः नंदीपुराणि कपिलायस्य गोश्रस्यादनने ब्राह्मणस्य तु स
याति नरकं घोरं दुस्तरं तु तमो मयं आपस्तंबः क्षत्रियश्चैव वृत्तस्थो वैश्यः शूद्रोऽथ वा पुनः यः पिबेत्का
पिलाक्षीरं न वनीतं तथा दधि उपजीवन्ति ये शूद्रास्ते याति नरके शुचौ चंद्रिकायां कापिलं यः पिबेत्तु
नरके स विपच्यते द्रुतशेषं पिबेद्दिप्रो विप्रः स्यादन्यथा पशुः अन्यथा द्रुतशेषा पाने इति मयूरवः के
पिलालक्षणमुक्तं प्राक् इति जातिदुष्टानि अथ क्रियादुष्टान्याह व्यासः ओदनं तु पुनः फक्कं नोरिकेल
रसं तथा पक्कं तोयमभूयिष्ठं ब्राह्मणो नैव भक्षयेत् याज्ञवल्क्यः घृतात्फेनं घृतान्मंडं पीयूषं दधि चार्द्र
गोः समुद्रमरिचाक्तं तु तथा पर्युषितं दधि घृतादुघृतं फेनमात्रं मंडमात्रं वानभक्ष्यं आर्द्रगोऽसवानं न
रमनिर्देशगोः दीर्घतकमपेयं च नष्टत्वादुच फेनवत् वृथा कृसर संयाव पायसापूपशकुलीः दीर्घं स्फु
टितं वृथा देवब्राह्मणाद्युद्देशमंतरेण साधिताः कृसरं सखितिलमु ऊपक्क ओदनः संयावः क्षीरघृतं

उ
 घृतगुडादिसाधितोत्कारिकारव्यः गोधूमचूर्णविकारः संजाइतिप्रसिद्धोवापायसं पयसाशृतओदनः अ
 पूपंसस्नेहपक्वो गोधूमविकारः मंडकाइतिकैचित् न पचेदन्नमात्मनइतिकुसरादीनां निषेधेसिद्धेपि पु
 नरभिधाने प्रायश्चित्तगोचरार्थं गौतमः उत्प्लुतस्नेहविलयनपिण्याकमथितप्रभृतीनिनाशनीयादिति वि
 लयनं घृतकिट्टं मथितं जलं विना लोडितं दधीति मदनरत्ने इतिक्रियादुष्टानि अथ कालदुष्टानि अ
 थ कालदुष्टानि आह वृहस्पतिः अत्यम्लं शुक्लमाख्यातं निंदितं ब्रह्मवादिभिः अनम्लं ईषदम्लं वायद्व
 त्तु तत्कालांतरेण इव्यांतरसंसर्गणवात्यम्लं भवति तच्छुक्तं न तु स्वभावतोत्यम्लं शुक्लप्रतिषेधोदध्या
 दिव्यतिरिक्तविषयः तथा च शंखः दधिमक्ष्यविकारेषु सर्वचदधिसंभवं ऋबीषपक्वं मक्ष्यं स्यात्सर्पि
 र्युक्तमिति स्थितिः अनग्निकर्तृभावेन संतेन पक्वं कदलीफलादिशुक्तं पर्युषितमपि मक्ष्यं स्यात् क
 काजिकाविषये विशेषमाह स्मृतिसंग्रहकारः त्रिफलीमिश्रितान्दूर्भांकाजिकायां विनिक्षिपेत् तस्मादे
 काजिकायाख्यानेतरास्यात्कदाचनेति दैवलः अभोज्यं प्राकुराहारं शुक्तं पर्युषितं च यत् यदग्निपक्वं स

चक्रलिंगचर्चाप्रतिपदादिषु शिरःकपालमंत्राणि नखचर्मकतंफलं उदुंबरफलं चैव तिलानपितथै
वच यदीच्छेत्सर्गगमनमष्टम्यादिषु वर्जयेदिति कूश्मांडं कोवाह्वा बृहतीडोलं तरुणीं मूलकंप्रसि
द्धं श्रीफलं बिल्वफलं कलिंगकलिङ्गं धात्रीं आमलकीं शिरःनारिकेलफलं कपालं भोपळा अंत्राणि
पटोलानि नखं चाल चर्ममस्त्रिका कतं भोकर उदुंबरं प्रसिद्धं तिलाः प्रसिद्धाः वार्ताकाणि वा एतानि
पंचदशशानि प्रतिपदातिथिषु क्रमेण वर्जयेत् अपरार्कं दिवा कपित्थलायायां रात्रौ दधिशमीषु च धा
त्रीफलेषु सप्तम्यामलक्ष्मीर्वसते सदा धर्मसारे धात्रीफलं भानुवारे श्रीफलं शुकवासरे शमीफलं मंद
वारे श्रीकामीपरिवर्जयेत् याज्ञवल्क्यः संधिन्यनिर्देशावत्सगोपयः परिवर्जयेत् औष्ट्रमेकफलं
स्त्रिणमारण्यकमथाविकमिति यादृषेण संधीयते सा संधिनी याच एकां वेलामतिक्रम्य दुह्यते याच व
त्सांतरेण संधीयते सा च संधिनी प्रसवानंतरमनिष्क्रान्तदशाहा अनिर्देशा मृतवत्सा अवत्सा एतासां
पयः परिवर्जयेत् संधिनी ग्रहणं स्यंदिनी यमसुबोरुपलक्षणार्थं स्ववत्पयः स्तनी स्यंदिनी यमस्तु यम

श

भक्ष्याः पृथुकापूपादय इतिहरदत्तः विज्ञानेश्वरीये अन्नं पर्युषितं भोज्यं स्नेहा कंचिदसंस्थितं अस्नेहा अपि गोधूमयवगोरसविक्रियाः अन्नमदनीयं पर्युषितं मपि घृतादिस्नेहसंयुक्तं चिरकालसंस्थितं मपि भोज्यं गोधूमयवगोरसविक्रियाः मंडसक्तुकीलाटकूर्चिकाद्याः अस्नेहा अपि चिरकालसंस्थिता अपि भोज्याः यदि विकारांतरमनापन्नाः कीलाटलक्षणमाह वैद्यः बद्धतक्रोत्पदुग्धोयः पाकेन घनतांगतः कीलाटः स तु विज्ञेयः पुंस्त्वनिद्राबलप्रदः कूर्चिकालक्षणमाह स एव दध्नातकेण वा पाकाक्षीरं भिन्नघन इव कूर्चिकासादिधाप्रोक्ता दधितक्रोपसर्जनात् आह शंखः न पापीयसो न मन्त्रीयान् न द्विः पक्वं न शुक्लं न पर्युषितं मन्यत्र रागषाडवतक्रगुडगोधूमयवविकारेभ्य इति द्विः स्विन्नं यत्सत्कृत्या केन भिन्नमपि हिं गुजीरकादिसंस्कारार्थं पुनः पच्यते तद्भोज्यं यत्तु त्रिकशाकान्नविकारादिः पाकेनैव भक्षणार्हं तन्न निषिद्धमिति सिद्धौ कमलाकरः रागषाडलेखणं विज्ञानेश्वरीये पिप्पलीमुंभीयुक्तं तु मुंजयुषस्तुषाडवः रागषाडवतां याति शर्करा सहितं च यत् अकालप्रसूदानि वर्ज्यानीत्याह याज्ञवल्क्यः तथा क

लप्रद्वानिपुष्पाणिचफलाचिच विकारवच्चयत्किंचित्प्रयत्नेनविसर्जयेदिति इतिकालदुष्टानि अथसंसर्गदु
ष्टद्वयाण्याहदेवलः विशुद्धमपिचाहारंमक्षिकाकृमिजंतुभिः केशरोमनखैर्वापिदूषितंपरिवर्जयेत् अ
त्रमक्षिकाकृमिजंतवोमृताविवक्षिताइतिमाधवः एतैःकेशादिभिश्चदूषितंसति संभवेवर्जयेत् असंभ
वेतु केशादिकमुत्थृत्यसंश्लिष्टहिरण्यस्पर्शकृत्वाभुंजीत तथाचमुमंतुः केशकीटक्षुतवचावहतंश्वभिरा
घातपक्षेडतंचादधिपर्युषितंपुनःसिद्धंचंडालाद्यवेक्षितमभोज्यंअन्यत्रहिरण्यादकैःस्पृष्टेतिक्षुतवाचा
जनितोध्वनिः प्रचेतास्तु अन्नेभोजनकालेतुमक्षिकाकेशदूषिते अनंतरंस्पृशेदापस्तच्चान्नंभस्मनास्पृ
शेत् याज्ञवल्क्यः गोघातान्नेतथाकेशमक्षिकाकूटदूषिते सलिलंभस्ममृदापिप्रक्षीप्तव्यंविशुद्धये इदं
कोत्तरंकेशादिपाते केशादिनासहैषपाकेत्याज्यमेवतदुक्तंगोतमेन नित्यमभोज्यंकेशकीटवपुन्रमिति
आपद्यपिश्वादिभिरवलीढंनभुंजीततथाचदेवलः अक्लीढंश्वमार्जारध्वांक्षकु कूटमूषकैः भोजनेनोप
भुंजीततदमेध्यंहिसर्वतः भविष्यत्पुराणेषु सुरालक्षनसंस्पृष्टंपीयूषादिसमन्वितं संसर्गादुप्यतेतदि
मृदोच्छिष्टवहाचरेत् अत्रादिशब्देनछत्राकादिदुष्टद्वयंपरिगृह्यते शंखः अमेध्यपतितंचंडालयुक्त

सरजसलाकुनखीं कुष्टिसंस्पृष्टान्नंचवर्जयेदिति विज्ञानेश्वरीये अनर्चितं दृथा मांसं केशकीटसमन्वि-
तं शुक्लं पर्युषितोच्छिष्टं श्वस्पृष्टं पतितेक्षितं उदक्यास्पृष्टं घृष्टं पर्यायान्नं विसर्जयेत् गोघ्रातं शकुनोच्छि-
ष्टं पदास्पृष्टं च कामतः अनर्चितं अर्चाहाय पदयया दीयते दृथा मांसं आत्मार्थमेव यत्साक्षितं भुक्तोद्भि-
तं उच्छिष्टं कोभुं केदुतियदा घृष्टं दीयते तत्संघुष्टं अन्यसंबध्यन्यस्यापदेशेन यदीयते तत्पर्यायान्नं यथा
ब्राह्मणान्नं देहद्वयः श्वदान्नं ब्राह्मणो ददत् उभावेतावभोज्या नौ भुक्ता चांदायणं चरेत् बुद्धिपूर्वपा-
देन स्पृष्टं वर्जयेदिति उच्छिष्टापवाद आदित्यपुराणे मातापित्रोरथोच्छिष्टं कलौ भुजं भवेत्सुधी आपस्तंबे
पि पितुर्मातुर्ज्यैष्ठ्यस्य च भ्रातुरुच्छिष्टं भोज्यमिति वसिष्ठः उच्छिष्टमगुरोरभोज्यमिति श्वादिस्पृष्टापवाद-
माह यमः देवदोष्यां विवाहेषु यज्ञेषु प्राकृतेषु च काकैः श्वभिश्च संस्पृष्टं अनंतं न विवर्जयेत् अनंतं
भ्रात्रमुत्थृत्य शेषं संस्कारमर्हति यतानां प्रोक्षणा कुडिडवाणामतितापनात् संस्पर्शाच्च भवेच्छिरपाम-
ग्नैर्घृतस्य च अग्नेन मुखसंस्पृष्टं श्रुचि चैव हितं द्रवेदिति परिजातस्मृतिः क्षीरे तु लवणं दत्त्वा उच्छिष्टेषु
च यद्भुतं स्नानं रजकतीर्थेषु तान्मे गव्यं मुरासमं लवणविषये व्यवस्था चोच्यते तत्रैव अजामाहिष

इच्छन्तरितं तत्पर्युषितमिति माधवः विज्ञानेश्वरश्च शुक्तं पर्युषितं वा यदि प्रक्षालितं भोज्यं तदा हयमः शु-
क्तानि हि द्विजोन्नानि न भुंजीत कदाचन प्रक्षालितानि निर्दोषाः ५ प्यापद्धर्मो यथा भवेत् मस्तरमांष-
संयुक्तं तथा पर्युषितं च यत् तत्प्रक्षालितं कृत्वा भुंजीत ह्यभिधारितं पर्युषितनिषेधो वटकादिव्यतिरि-
क्तविषयः तथा च यमः अपूपश्चरकं मध्वधाना वटकसक्तवः शाकं मांसापूपकं च स्तपंकुसरमेव च
यवागूः पायससंचैयच्चान्यत्स्नेहसंयुतं सर्वपर्युषितं भोज्यं शुक्तं चेत्परिवर्जयेत् करंभः दधिमिश्रधाना-
पिष्टं करंभो दधिसक्तव इति कोशात् धानालक्षणं वैद्यके यवाद्यस्तु भ्रष्टास्ते धानाश्च परिकीर्तित इति
वटकाः माषादिपिष्टमयाः प्रसिद्धाः सक्तवो धानापिष्टं धानापिष्टं सक्तवः स्युरिति कोशात् पुनरपूप-
ग्रहणं ब्रीह्यादिपिष्टविकारोपादानार्थं अन्यदोदनाधिकं स्नेहसंयुतं घृतेन दध्ना वा विधारितं एतत्
विपर्युषितं मशुक्तं भोज्यं मनुः यत्किंचित्स्नेहसंयुक्तं मक्ष्यं भोज्यमगर्हितं तत्पर्युषितमप्याद्यं हविः शो-
षं च वर्जयेत् गौतमः पर्युषितमशाकमक्ष्यस्नेहमांसमधूनि दिवापकं रात्रौ रात्रिपक्वं दिवा पर्युषितं

मानं तथा चोक्तं सायणीये उक्तमेतत्सर्वेषां भक्ष्याभक्ष्यविशेषतः वर्णानां सानुलोमानां तद्वीणां चाविशेष-
तइति इति निषिद्धद्वयनिर्णयः एवमुक्तनिर्णयवर्जयित्वा वशिष्टेषु वैद्योक्तगुणतारतम्यं विचार्य
शरीरस्य हितकरद्वयकृतान्नं भुंजीयात् अन्यथा शरीरोपघातप्रसंगात् भोक्तव्यं सद्यतं सोष्णं हि
तं पश्यं मितं तथेति व्यासस्मरणाच्च काले सात्म्यं लघुस्निग्धमुष्णसिप्रं रसोत्तमं रं बुभुक्षितो न्नम-
श्रीयान्मात्रा तावद्वितागमइति वचनांतराच्च तस्माद्वान्यादिजलानां भोज्यद्रव्याणां गुणाः क्रमेणो-
च्यंते तत्र व्रीहीणां गुणमाह वैद्यः व्रीहिर्गौरो मधुर रसकः पित्तहारी कषायः सिग्धो वृष्यः कृमिकफहरस्त-
परक्तापहश्च पुष्टिं धत्ते शमशमनरुद्दीर्यवृद्धिं विधत्ते रुच्योत्थं तं नयति जठरे वातकृद्दोषकौ न्यः अ-
थ यावनालगुणाः धवलो यावनालस्तु स्निग्धो वल्पस्त्रिदोषजित् वृष्णो बलप्रदो शोष्णः पथ्यो गुल्मव-
णापहः शारदो यावनालश्चैव श्लेष्मलः पिच्छलो गुरुः शैशिरो मधुरो वृष्णो दोषघ्नो बलपुष्टिदः जौध-
का अथ श्यामाकगुणाः श्यामाको मधुरः स्निग्धः कषायो लघुशीतलः वातकृत् कफपित्तघ्नः सां ग्राही च

वदोषवत् सावे अथविषयगुणाः मयसंज्ञानकनत्रिष्वगुर्वेदलोचनः कथाद्योमयुगोक्तलोचनविषय
 कोपनः गते अथगोषमगुणाः गोषुमस्मिन्मयमयुगोक्तनमः पिमसोमदेन गुरुमेषमदेवलोचने
 कुर्वीत्यवर्धनः गते अथयवगुणाः यवः कथाद्योमयुगः सुशीतलः यमहेतिविनककापदोक्तः अ
 द्यकमुदसिपयोवलप्रदेवव्यश्चवर्णावर्द्धवर्धुष्टिदः अथसुकागुणाः सुकास्तववगः सार्द्धकथायाः
 कर्तव्याकिनः गहिणोत्यवलाकलोरोवनालपयोहिमाः मुदोसपिनश्चेषद्यावल्याद्विषमसादनाः
 यग मर्कटकगुणाः मर्कटकः कथायः स्यामयुगोक्तपित्तजित् अरदोदहेदः पथ्योक्तविकसर्तदोष
 देते मर्क अथमाषगुणाः माषः लिम्प्योवर्द्धमलकतः शोषणः अथकायोदीर्घलोणासिदिनिर्कुनेने
 कपिचप्रकोप सतोवालोचनवलकरोदोचकोमध्यमाणः सार्द्धनिच्यमसुखववतासेवनीयानगणा उदेत
 अथवणकगुणाः वणकोमयुगोक्तलोचनकनत्रेष्वापिचजित् दीक्षवणकोवलोक्तश्चश्वाभानका
 रकः हेरमरे अथादकीगुणाः आदकीककपिनद्यागहिणोक्तलोचनला कथायामयुगोक्तज्यगनी
 सादनागिनी यमहेदीष्टोसिद्धाविदोषयामनीलवृ ज्यो अथकुल्लगुणाः कथायाः सार्द्धकलोणा

आचा० दु

२१६

कुलित्यास्तुपित्तजित् ग्रहिणोलघवस्तीक्ष्णाविपाके म्लाविदाहिन्ः कुलो अथनिष्ठावगुणाः रुच्यो
नेष्ठावकस्तिकः कटुकासप्रदोगुरुः पावटे अथराजमाषगुणाः राजमाषोगुरु भूरिशरुद्रुक्षोतिष
तलः कषायानुरसः स्वादुरवृष्यः श्लेष्मपित्तजित् चवक्या कचिदकसंद अथकृष्णतिलगुणाः क
ष्णतिलः प्रमेहार्शः शोफघ्नोदंतराह्यकृत् काळेतीक अथशुक्रतिलगु शुक्रतिलः श्लेष्मपित्तबलव
र्णकरोगुरुः पांढरेतीक अथजवसगुणाः स्निग्धोमास्वादुरिक्षोष्णाकफपित्तकरीगुरुः जवस अथ
सुंभबीजगुणाः दृक्शुक्रदृक्कटुः पाकेतद्वर्द्धजंकुसुंभजं कडर अथव्रीहिलक्ष्म लाजगुणाः येकेचि
व्रीहयोभ्रष्टास्तेलाजाइतिसंज्ञिताः लाह्या अथधानागुणाः यवादयस्तुभ्रष्टास्तेधानास्तेपरिकीर्तिताः
धानाः लाजाश्चयवधानाश्चतर्पणाः पित्तनाशनाः अथयावनालगोधूमलाजगुणाः गोधूमयावनालोत्था
किंचिदुष्णाश्चदीपनाः रसैरपक्वगोधूमा अकुलाः परिकीर्तिताः जौधक्याचालाह्या गक्काचालाह्या
अथपृथुकगुणाः व्रीहयस्त्वर्धपकाश्चतसास्तेपृथकास्मृताः अकुलागुरवोवृष्यामधुराबलकारिणः
पोहे इतिधान्यगुणाः अथमक्ष्यगुणाः क्षरिकारुहणाः स्निग्धावृष्याः पित्तानिलापहाः मधुरास्ते

२१६

गोक्षिप्रं माविकं चकाम्यजो व सा मुदं सैवं वा खं च कं लव पां हि जइति स्मृति सागरे नाति के रोद
 कं को स्येतां च पात्रां चिन्तं मयु गयं च गो म पात्रं च मयु वलं मयु वलं च विना कृष्ण मदीये को दे आ ज्य
 पात्रं चिन्तं न कं मयु सिद्धं च यद्वं गो म पात्रां चिन्तं क्षिप्रं क्षिप्रं च यद्वं गो म पात्रां चिन्तं क्षिप्रं क्षिप्रं च यद्वं
 दे रं तया नाति के लर स को स्ये दैवां स मि अतो गुहः मयु वरि लयः च यु क थि लं षड् शि मने ज्ञान तय
 पादा ने यु ग सै ग यं न दु व्यति हो म का चै र्ये न था दै र्हे पा के च परि वे षणे शिष्ट विगीतं मात्रे मा चि मं ग
 दि दं व्य वि शो ष ल प क ग के म र दौ जः शिष्ट ना ज्यति या किं वि द न म् ल क ज्य दि क न न दौ ज्य दि ज्यो गी ना
 मुक्ता सो प व से दं हि ति इति स म र्ग दु दं व्यति अत्र व क व्या श्र य दु दं व्य न र व प य न म् यो ज न वि
 क्षो व क्ष्यो ने म् दं सै सवु वि च किं का वि दं द ये अ न ये य मि अ ज्य ते म् दं सै सवु वि च किं का वि दं द ये अ न ये य मि अ ज्य ते
 क वि लो म म वा ग दु दं स कं यु ग ल म् द्य ल म् द्य वा को न य दै वा दौ ष प म् नः गु रो पि न म् यो क य वा ग दु दं न
 म सो प दि त था क्षि प्रं अ न को उं के मा म कं ल न मे व दौ ति इति यो ज्य म् यो ज्य दं व्य नि र्ग यः ए त सै र्वा ष

रोचनो बृंहणः स्वादुर्वर्ण्यो दृष्टिप्रसादनः कनकाभाश्च जायंते त एते कटुकार्णकाः बृंहणाः मधुराः स्नि-
ग्धाः सोष्णा कटुविपाकिनः तमेतैलघृतपात्रे गोलं कान्तिस्तृप्तान् निषेत् उत्तानपाक संतिद्धाः मृध्यः सं-
हारिकाः स्मृताः एतावल्या विराहिन्यः श्लेष्मघ्न्यः पित्तलापरं हृद्याः पथ्यत मास्तेषां लवः फेनकाद-
यः फेण्या चंद्रमंडलसंकाशावर्तुलाभ्राष्टपाचिताः पैष्टकागुरवो बल्या रोचनाः कफकारिणः स्वर्प-
रष्ट्रेपाचिताः पोलिकाः स्तूपान्नविहता भक्ष्या वातलारुक्षशीतलाः सकटुस्नेहलवणाभक्षये दस्तु-
त्पशस्तुतान् वरणातीलमुद्गा श्लेष्मलं गुर्वभिष्यदिप्रायशस्तिलसंस्कृतं तिलमिश्राष्टपाः हृद्याः सुगं-
धिने भक्ष्या लघवो घृतपाचिताः वातपित्तहरा बल्या दृष्ट्या दृष्टिप्रसादनाः घृतपाचितभक्ष्याः विदा-
हिनस्तेलकृतागुरवः कटुपाकिनः उष्णामारुतपुष्टिघ्नाः पित्तलास्त्वक्प्रदूषणाः तैलपाचिताभक्ष्याः
भक्ष्याः क्षीरकृतावल्या दृष्ट्या हृद्याः सुगंधिनः विराहिनः पुष्टिकरा दीपनाः पित्तनाशनाः क्षीरपाचि-
तभक्ष्याः रोचनो दीपनः स्वर्ग्यः पित्तघ्नः पवनापहः गुरुमष्टतमश्चैव कटुकः प्राणवर्धनः लाडू श

कुलीमधुरास्निग्धारुच्याश्लेष्मामवर्धिनी वातघ्नी बृंहणी गुर्वी वीर्येणोष्णाविदाहिनी गोधूमशक्नु
लीहृद्या समर्तेंद्रियपोषिणी मधुराबृंहणी वृष्यादीपनी कांतिवर्धनी बृंहणा वातपित्तघ्नी भक्ष्या
बल्यास्तु सामिधा करंजी गुरवः पैष्ठिका भक्ष्या वीर्येणः कफपित्तलाः सर्वपिष्टमय मोदक इति भ
क्ष्यगुणाः अथ स्त्र्यादिगुणा उच्यन्ते विशेषान्मुद्रगुल्मासोगुरुरुच्यो विबन्धकृत् वातः श्लेष्मपित्त
घ्नः प्रमेहगलरोगिणः मुगाचेवरण विशेषादादकी स्त्रपः स्वादुविष्टं भरुजुरुः तुरीचेवरण अथ गु
डगुणाः स्निग्धोगुरुरभिष्यं दीवृष्यः श्लेष्माग्निमांघकृत् वातपित्तहरः स्निग्धः पिच्छलश्च न वो
गुडः अथ शर्करागुणाः शुक्लस्पटिकसंकाशानिर्मला सितशर्करा शर्कराज्वरपित्तामृदू मूर्च्छां
दिविषापहा अथ घृतगुणाः वातपित्तविषोन्मादशोषालक्ष्मीज्वरापहं स्नेहानामुत्तमं शीतं वेयसां
स्थापनं घृतं अथ तैलगुणाः तैलं स्वयोनिवत्तत्र मुख्यं तीक्ष्णव्यायि च त्वग्दोषकृदचक्षुष्यं सूक्ष्मो
ष्णकफकृन्न च अथ फलशाकादिगुणाः बालङ्गरिकं स्वादुशीतं तृट्दाहपित्तजित् रुच्यं संतर्पणं

वलयं वृष्योजस्यं श्रमापहं कोवकीकाकडी तदीतपुष्पं स्वादूष्णं पित्तदाहासकं डुरु जुनकाकडी शीर्णरुतं
 तु सक्षारं पित्तलंकफवातजित् पिकलीकाकडी कंठकोवरीकफलं रुच्यं श्लेष्मासकृत्थितं कांटेका
 कडी स्वादुहृद्यं स्निग्धं लघुकोशातकीफलं दोड़का स्त्रोत्पचृष्णं कुमिहरं महम्महतिकाफलं रि
 गणी कोमलं नीलवृताकं मधुरं बृहणंगुरु काळीबागी बालं पथ्यं विदोषघ्नं मध्यमं पित्तवर्धनं फ
 कं श्लेष्मकरं विद्यात्समस्तं बृहतीफलं डोली शूलघ्नं कदलीशाकं तत्पुष्पं कटुपाकतः कषायतिक्त
 ग्राह्यं मिश्रकृत् कुमिश्लेष्मपित्तजित् केळीवकेळफूल तद्वदं भागर्भकांडं श्लेष्मलं वद्वि सादनं के
 लीचेकाल कारवेलंसकटुकंदीपनं कफपित्तजित् कार्ले वातपित्तहरं गुल्मशूलघ्नं दंतदाह्यं कृत्
 विट्पकफलं रुच्यं लघुदीपनं पावनं स्वादुबिंबीदलं शीतं वातपित्ताश्रपित्तजित् तत्पत्रवत्फलं मेध्यं रु
 च्यं भक्ष्यं हिमंगुरु तोडली पत्रं स्वरणजंती क्षणं रुक्षमुष्णं विकर्षिच तत्कंदं विशदं रुच्यं दृश्यं बल्यं सर
 लघु स्वरण मध्वालुवं स्वादुशीतं रुच्यं श्लेष्मकृत् मिश्रदं तामडीरताळी पनसस्यफलं बालं कषाय
 मधुरंगुरु बीजं पनसजं स्निग्धं वातश्लेष्मकरंगुरु फणसवअटोळ्या कृष्णाविषहरं पुष्पं डुडुकस्य

स्तैलपालिन्यो गुर्व्यस्तेष्वनिलापहाः पुर्या मंडकास्तु परं तृष्णामधुरागुरवः सराः पित्तमारुतकोपघ्नाः प्री
णनाबलवर्धनाः मांडे गुरवो बृंहणा वर्या मोदकाश्च सुदुर्जराः मधुराश्चेष्टलाः किञ्चित्समीरणकराः
स्मृताः मोदकअंगारपोलिकाः शस्तानिर्धूमांगारपाचिताः लघ्वो बलकरा वृष्या दोषघ्ना वक्रिदीपनाः
अंगारपोलिकारोदस्या अत्कृष्टितास्तु गोधूमगोलकाः परिपाचिताः वातघ्नमधुरास्निग्धा वृष्या बलव
तांहिताः गोधूमचूर्णरोट मुद्गादिवेसवारैस्तु चूर्णा विष्टं भिनोमताः मृदुपाकाश्च ये भक्ष्याः स्तुलाश्च
कटिनाश्च ये पुरणाचेकानवले रुच्या वातहरा बल्यामाषा पूपास्तु बृंहणाः शुक्रवृद्धिकरास्निग्धाः शस्ता
व्यायामशीलिनो वडे माषमुद्गादिचूर्णैश्च शापिष्टैश्च संभृताः जलौघ्योपरि संपक्वा अपूपाः स्युरवंति का
फके अथ वा पातकानवले दोषकाः स्तेष्मला बल्या गुरु रुच्याश्च बृंहणाः स्तुलाः सवर्तुलाः कुञ्जाः मल्लि
डाः स्नेहपाचिताः पिष्टा पूपारुचिकरा गुरवः कफप्रुष्टिदाः घागे गोधूमचूर्णे सुसंक्षेपक्षीरे पक्वा पचे
त्येते एष भक्ष्यः परवृष्यो मेरुबृंहणो गुरुः क्षीरापूपाः भक्ष्यः सुधापरो नो म्ना वृष्यः पिता निलापहः

शीतवातकफापहं राजगिरा चिल्लीवास्तुकस्त्रेयालघुपत्राविशेषतः माठपोककाभूक गोलीसराम्ल
मधुरापिठलाश्लेष्मलागुरुः पाथरी पानीयालुस्त्रिदोषघ्नः कृष्णालुः पित्तराहजित् कासाकुउयकं
इतिवातश्लेष्मारुचिप्रणुत् अकू गागेरुकदलंशीतकषायंमधुरंगुरुं मेथी उपोदकीसरास्त्रिगुधा
वैल्योश्लेष्मकरीहिसा बेलबोडी विदाहिसर्वनिष्यावफलंस्वादुकषायकं कटुपाकं सररुक्षं गुरुश्लेष्म
समीरकृत् घेवड्याचाशेंगा जीवंतीचूहिणीकं व्या गुर्वीचुष्यारसायनी चक्षुष्पासर्वदोषघ्नीस्तन्य
कृत् स्तृष्टस्त्रिदोषघ्नः मूत्रविट् शाकाग्न्यामाङ्कुरन्येतुवातलायहिणीलघु हरणदोडी अदृश्यंरोचनंरु
क्षं बृहणं कफवातजित् पित्ताग्निं कृत् शातपुष्पं स्वादुष्णं गुल्मशूलजित् बाकंतशेष बृह्ममूनीस
राफंजीगुर्वीविष्टंभ्यजीर्यति फांज ह्वांताकफघ्नीचक्षुष्पापथ्यास्वादुकषायका डोलर मत्स्याक्षीस्वा
दुपाकेतुतिक्ता रुक्षाहिमालघु होनगुंदा पत्तूरोदीपनस्तिकः फीहार्शः कफवातजित् पतंग कषाय
कटुतीक्ष्णोष्णक्षारोरुक्षोन्निद्रुत्तरः रुच्यः पुनर्नवोनेत्र्योवातश्लेष्मशिरोर्त्तिजित् वसुधेदुकी स्वादु

कषायास्त्र्याक्कारुच्या मेध्या हि मागुरुः कर्दु कुणंजोमधुरोरुच्योदीपनः पाचनो लघुः कुंजः वै
कुं उंतिक्तमधुरं कटुतिक्तोष्णमग्निजित् अथसंभारगुणाः रसेपाके कटुस्तिक्तः सारोष्णः सर्षपः पर-
माहरिया स्वादुपाकार्दमरिचंगंध्यमिकफरुद्धुरुः नातिपित्तोष्णकटुच्यंतलुक्कंकटुतिक्तं ओ-
लीमिर्ये अथवावोल्यामिर्या तदुक्तं वाग्भटीकायां मरीचैद्विविधप्रोक्तं वल्लिजं वृक्षजंतथेति
एलातिक्तोष्णकटुकालघ्नीवातकफापहा वेलदोडे यवानीकटुतिक्तोष्णावातश्लेष्मद्विजाम-
यात् हंतिगुल्मारुचिंदीपयत्याशुचानलं ओवा जीरकंकटुकं रुच्यं दीपनं पाचनं लघु जिरे हिंगु
वातकफानाह शूलघ्नपित्तकोपहं हिंग सामुद्रमधुरं पाके भूतघ्नश्लेष्मकंगुरु मीठ कफवातारुचि-
हरं जाड्यघ्नचिर्भिदंसरं चिबुड त्रपुसंतिक्तकटुकं रुद्धनं वस्तिशोधनं वायुक अहिंसाफलमत्यु-
ष्णंकफमारुतनाशनं वाघंटी अर्कपुष्पंतथामेदोदुर्मीसारुविषापहं रुबीचेकूल इतिसंभारगुणाः
रुच्यंचूतफलोद्भूत हरितं वातजिदुरु आम्रफलकल्क हरितं मूलकोद्भूतं लघूष्णं स्वादुपाकतः मू-
लकल्कनारिकेलफलं हृद्यं पित्तश्लेष्मानिलापहं नारक रुच्यं सुगंधकैडर्यपत्रंगर कफानिलात् क

दीनिंब रमणोरामणः कालशाकः कैडर्यएवचेत्यभिधानात् आर्डकुस्तुंबरीपत्रं रुच्यं बल्यं चिदोषविजि
 त् ओलीकोथिंबीर कटुष्ण आर्डकं रुच्यं रुच्यं पाके हिमं लघु अले शृंगिवेरं सलवणं स्रग्धशोपानिलाप
 हं जिन्हाजाज्य हरं रुच्यं रोचनं दीपनं लघु सलवणं आले सगुडाई बल्यं मध्यं वातश्लेष्मघ्नमग्निजित्
 गुडाईकं गजकण्ठं भवं कंदं तीक्ष्णोष्णं शीतिकापहं कासाळू रुक्षान्तरं पलं वंरुक्षं कपायान्तरं कफानिलो
 रक्तदोषव्यथाहंति रुच्यं मेध्यं प्रदीपनं चिंचेचाकोवकापाला श्रीवल्ली कटुका सोष्णावातशोफकफापहा
 तत्फलं तैललेपघ्नं रुच्यं मत्स्यं म्लमग्निहृत् शिकेकायी पलं लं मधुरं रुच्यं पितास्रबलं पुष्टिदं तिलकूट
 इतिहरितगुणाः अथक्षीरादिगुणाः प्रायः पयोत्रगव्यं तु जीवनीयं रसायनं सतक्षीणहितं मेध्यं बल्यं तन्य
 करं सरं गायीचेदूध महाभिष्यं दिमधुरं माहिषं वह्निनाशनं निद्राकरं शीतलं च गव्यात्तिग्धतरंगुरु म
 हिषीदुग्धं प्रसूतिदोषाद्यक्षीरं पाके तु ग्रथितं भवेत् तत्पीयूषमितिख्यातं स सर्वदोषकरं गुरु वि
 डेदि मूत्रलं रुच्यं मधुरं वह्निमाद्यकृत् खर्वस अव्यक्ता म्लघनीभूतं दधित्वं प्राप्येत चयः यज्जातं मधुरं
 बल्यं वातघ्नं गुरुमुक्लं दही तक्के घुदश्विन्मथितं पादंबधी बुनिर्जलं तत्रमथितगुणाः हिमकुंदश

हिमंलघु दुंदुकस्यफलंबालंकषायंमधुरंलघु बढरक्षुद्रफणस बल्यं हिमंस्वाद्गस्यंभूतकासविदोषजित्
हृद्ग्रा तस्युष्पतरुणंरुच्यंलालापित्तकफंरुमीन् हंतिचक्षुर्व्रणेशस्तंमध्यमंकुसुमंलघु अगस्तिपुष्प
शियुशाकंकदुस्वादुरिक्तस्निग्धं हिमंगुरु शियुपुष्पंगुरुहिमंपित्तश्लेष्मकृमिप्रणुत् शीतंशियुफलंघृ
ष्यंपिच्छलंश्लेष्मलंगुरु शियुफलवपुष्पफलानि अलावुशाकंमधुरंपित्तघ्नंमूत्रशोधनं भोपळा कू
ष्मांडशाकंवातघ्नमामघ्नंदीपनंपरं कोवाङ्का वातपित्तहरंस्वादुपटोलंपिच्छलंगुरु पट्टक काको
इलफलंस्वादुरुच्यंभिष्टंभिमाषवत् क्षुद्रदेतीफलंस्वादुकषायंरसपाकयोः भूयदाती कुरुटः कदु
तिकोष्णःक्षारलघ्वमिकल्लघु कर्दू चुचुत्तिककदुर्मेदास्त्रिघ्नोस्वेदनोगुरुः एरंडफलं कदुष्णःकिं
सुकोरुच्योदीपनःपाचनोलघुः कासरोचकमेहघ्नंमहत्पुष्पंचपल्लवं पालोशपुष्पं रुच्यंतर्जितकृष्णो
डं दीपनंवातपित्तजित् त्रिदोषघ्नोमिकृत्ग्राहीचक्षुष्योमधुरोलघुः रुधोराजक्षवःपथ्योयहृण्यशी
विदारणः मोहशीपाळा सक्षारः सर्वदोषघ्नोवास्तुकोरोचनःसरः चाकवत् बाष्पंरुक्बलपित्तघ्नं

आ-चा०दु

२२१

प्रशस्तभूमिभागस्थप्रतिवर्षं नवांबुभिः पूरितं तटसंरुद्धं ताराकं पित्तजिदुरु तज्याचेउदक शैलतनू
इवंशीतं स्पृष्टं वर्षहिमातपैः ॥ जलं प्राप्त्वं स्वदुलघुपथं विदोषजित् शर्पाचेउदक नारीकेला
बुधक्तात्वाक् गुल्मानि सदादिकृत् अनोपराणेष्वेयस्यात्सेन्दुतलीतलं हितं क्षयोपवासाध्वगमा
तिभाष्यव्यवायवातातपपीडितानां व्यायामिनां चाल्पकफोतराणां च नारीकेलादुदकप्रशस्तं नारी
केलोदक अथदुष्टजलशुद्धिः अथदुष्टसलिलाभावे व्यापन्नस्यास्य युक्तितः शुद्धं जलं भिदुष्टस्य घ
नवस्त्रेण शोधनं लवंगोशीरकर्षूरकोष्ठैः कर्षूरचंदनैः चूर्णितैर्वीक्षितं वारिसुगंधं सर्वदोषजित्
पुष्पैरनिष्टगंधं वा पाटलाद्यैश्च वासितं अथ जलपाने कालः भुक्तस्याद्यौ जलं पीतं अग्निमाद्यं रुशं
गतां अंतरेति स्थूलत्वमूर्ध्वमाशयात्कफं मध्यममध्यगतां सात्त्विकधातूनां चरणं सुखं पिवे
दुष्टसहस्राणि यावत् स्तमयेत्तरेः अस्तंगते पुनः स्वर्गो विदुरे को घटा यते निश्य भोजनवेलायां स्त
त्पमपुदकं विषं गडूषमाचरेद्वात्रौ तृष्णावान्शीतलैर्जलैः क्षुधात्तो न पिवेत्तो यंतदागुल्मं भवे ध्रुवं

२२१

अन्यच्च अत्यंबुपानान्नविषयतेन मंबुपानाच्च स एव दोषः तस्मान्नरो वह्निविवर्धनाय मुहुर्मुहु
र्वारिर्नपिबेदभूरि इति जलविधिः इति वैद्योक्तं भोजनद्रव्यगुणविधिः एवंद्रव्यगुणागणोविचा
र्यगुणोत्तरद्रव्यसंपाद्यपाकं कारयित्वा शुद्धस्थाने विहितासन उपविश्य विहितं भोजनपा
त्रे विधिवद्भुजीत अन्यथा वैद्यहानिप्रसंगात् भोजने निषिद्धस्थानान्याहव्यासः नांधकारेन चा
काशेन च देवालयादिषु शून्यालये देवगृहे विहावचल जलाशये देवलः उपलिप्ते शुचौ देशे पा
दौ प्रक्षाल्य चाग्यतः प्राञ्जुरैर्नानिभुंजीत शुचिः पीठमवस्थितः पीठमासनं तत्प्रागुक्तं मंडल
माहबोधायनः उपलिप्ते समे स्थाने शुचौ श्लक्ष्णसमन्विते चतुरश्रं त्रिकोणं वा वर्तुलं चार्धचंद्रं इकं
कर्तव्यमानुपूर्व्येण ब्राह्मणादिषु मंडलमिति स एव भस्मना चारिणा वापि मंडलं कारयेत्ततः मंड
ले परिमाणविशेषानुक्तत्वात्पात्रसमकार्यं अर्थात् परिमाणमिति कात्यायनोक्तेः अथ भोजनपात्राण्यु
क्तानि माधवीये पराशरे सोवर्णे राजतैताम्बे पद्मपत्रपलाशयोः भोजने भोजने चैव त्रिरात्रफलमश्नु

आचा०दु

२२२

ते सौवर्णादिपात्रमानंकमलाकराहिके पंचाशत्फलमात्रंतु महाभाजनमिष्यते नातिदीर्घनातिद्वस्वरत्नि
मात्रप्रमाणकं अशक्तं प्रत्याह पलविंशतिमारण्य अतर्द्धस्वशक्तितः पलषोडशकां न्यूनं न तद्भाजनं
मिष्यते धृतार्थं लघुपात्रं च दधि दुग्धार्थमेव च लघुपात्रं वाटिकापत्रपुत्रादि च पैंगीनसिः ब्रह्मपत्रेषु
योभुंक्ते मासमेकं निरंतरं त्रिभिश्चांशयणे स्तुल्यं महापातकनाशनं यदुच्छत्यूर्ध्वगमित्यपरं स्थाने च
शाश्वतं पद्मपत्रेषु भोक्तव्यं मासमेकं निरंतरं चंद्रिकायां पुराणं पालाशेषु च पत्रेषु मध्यमेषु विशेष
तः यः करोत्यशनंतस्य प्राजापत्यं दिने दिने यत्तु पलाशपद्मपत्रेषु गृहीभुक्ते इवंचरेत् ब्रह्मचारी य
तीनां च चांशयणफलं भवेदिति तद्वलीपलाशस्तुलपौष्करविषयं तथा चोक्तं तत्रैव वल्लीपलाशपत्रेषु
स्तुलैजे पौष्करे तथा गृहस्थश्चेत्तु नाश्रीयाद्बुद्ध्या त्कांशयणंचरेत् पारिजाते कदलीगर्भपत्रे
च पद्मपत्रे जलास्पृशि वल्लीपलाशपत्रेषु च भुक्त्वा चांशयणंचरेत् पलाशमध्यपत्रविधिः श्रुदेतरप
रः श्रुदं प्रक्रम्य मध्यपत्रेन भुंजीत ब्रह्म गृहस्थ भामिनीति स्कांदोक्ते सौवर्णादिपात्रेषु विशेषमाह व्या

२२२

शिप्रभशंखनिर्मपरिपक्वकपित्थसुगंधिरसं तदिदंभुविसर्वरुजापहरंयुवतीकरनिर्मथितंमथिनं अथक
रमथितगुणाः करमथितंगुरुदृढंवल्यंवृथं अमानिलघ्नं च पथ्यदीपनमग्नेःपादुरवासप्रमेहरुद्ध
हरं अथलवणशाकगुणाः लवणाम्बफलंरुच्यंदीपनंवातघ्नोशनं अमरुमहरंरुच्यंमदमूर्च्छाप्रलापजि
त् अंब्याचेलोणचे अम्लंकटुष्णनिबूकंगुल्मश्लेष्मामवातजित् लिंबाचेलोणचे त्वक्विपन्नकटु
कास्निग्धामातुरुगस्यवातजित् माहाकुंठाचेलोणचे अथजलगुणाः नादेयंवातलंरुसंदीपनंलघु
लेपने स्वादीपदुष्णतृष्णाघ्नंस्वल्पपथ्यंचपाचनं नदीजल स्नानात्पानाद्दर्शनाच्चमेध्यंवृथ्यंरसायनं
अमरुमभ्रमहरंस्वर्ग्यंभागीरथीजलं भागीरथीजलं नर्मदावारिमधुरंरुच्यंपथ्यंहिमंलघु समस्तरोग
जित्श्लेष्मपित्तकोपविलोपकृत् नर्मदोदकं भागीरथीजलसमंगुणैः गोदावरीजलं गोदावरीजलं कार्ण
स्वाह्निपितास्रजाड्यदृढत्वक्यपावनं रुष्णावेणीजलं कौपंस्वादुत्रिदोषघ्नंलघुपथ्यंचसर्वदा कूपज
लं तृष्णाकृमहरंवल्यंकषायमधुरंलघु सारसंजलमारव्यातमिति सरोवराचंजल अथताटाकमुच्यते

आचा०दु

२२३

कोविदारः कांचनारः अपटेतिप्रसिद्धः करंजेतिप्रसिद्धः प्रचेताः मृन्मयेपर्णपृष्ठेवाकार्पासेतांत
वेतथा नाश्रीयान्नपिबेचैबनरकेनतथा मणौ वाराहे वटार्काश्वत्थपत्रेषु नाश्रीयात्सर्वथा
द्विजः अनापद्येषु भुंजीत गायत्रीशतकं जपेत् जपेदापदि गायत्रीदशकं भोजनात्सकृत् व्यास
कंचादायणंतु अभ्यासविषयं आनेये वटार्काश्वत्थधवजसर्जभस्मातकः विधीसाग्रकदलीप
त्रं निषिद्धमिति रत्नमालायां भोज्यपत्राणि वाराहे पलाशस्तिंदुकः कुञ्जः प्रियालः पनस
स्तथा पद्मिनीप्लक्षजं ताम्रकदलीचंपकादयः भोज्यपत्राः स्मृता वृक्षान दोषो भोज
नाद्भवे तिंदुकस्य विहितप्रषिद्धत्वादित्यः कुञ्जः अघाडा प्रियालः चारद्विति प्लक्षः पिंप
ण्डपायीरोवा कुरुजमधुकोदुंबरपत्राणि प्रशस्तानीति धर्माधिसारः पत्रावलीविधिः संश्र
हे अल्लिन्नं तं ल्लिन्नायं केमिविष्टादिदूषितं अस्फोटकमिदं पत्रं पत्रावल्याविवर्जयेत्
अधः पत्रविहीने तु भोजने पत्रभाजने गोमोससदृशं चान्नं स इत्युरयासमं एकपर्णेन द्विपर्णे

२२३

वामध्यपर्णे तथैव च कदलपद्मपत्रे च अधः पत्रविसर्जयेत् नमूलं मूलतो योज्यं नाग्रमग्रेण योजये
त् नान्तरादर्शयेद्ग्रंथं नष्टं मेलयेत् क्वचित् पर्णस्थमूलं पर्णाग्रे योज्यं न तु विपर्ययः विपरीतेन प
त्रेण मुक्ताचांदायणं चरेत् निमंत्रितब्राह्मणेः पत्रावलीर्न कारयेत् तदुक्तं नारदीये निमंत्रिते
र्द्विजवरैः पत्रावलीः कारयेत्तु यः अन्नदानं कृतं तस्य तत्सर्वं निष्फलं भवेत् अथ परिवेषणं तत्र
पात्रोपस्तरणं दानधर्मे आज्याहुतिं विना चैव यत्किंचित्परिविष्यते उपचारैस्तु यद्भुक्तं ते भागं रक्ष
तां विदुः इदं शिष्टाचारानुरोधे धातुस्थैकविषयमिति केचित् अविशेषाद्भोजनमात्रविषयमित्यस्य
परिवेषणक्रमः पारिजाते भक्ष्यादिशिशुमारभ्यभोज्यं देयं प्रयत्नतः परिवेषणसाधनमुक्तं स्मृति
रत्नावल्या अपक्वं तिहपक्वं च हस्तेनैव प्रदापयेत् यत्किंचिदितरद्भक्ष्यं दद्विमुक्ता न्यपात्रतः मात्स्न्ये
उभाभ्यामपि हस्ताभ्यामाहृत्य परिवेषयत् आपस्तंबः घृते तैलं च लवणं पानीयं पायसं तथा भि
क्ष्य च हस्तदत्ता हि न यात्यायत्रकुत्रचित् तस्मादंतर्हितं चान्नं पर्णेन चरणेन वा प्रदद्याज्जातु हस्ते

ननायसेनकदाचन दर्व्यादियंशृतान्नं च समस्तव्यं जनानि च उदकं च यच्च पकान्नं यो दर्व्यादा तु मिच्छति
 सुमृणहासुरापश्च सस्तेनो गुरुतप्यगः शातातपः हस्तदत्तानि चान्नानि हस्तदत्तानि चान्नानि प्र
 त्यक्षलवणं तथा मृत्तिकाभक्षणं चैव गोमांसाशनवत्स्मृतं प्रत्यक्षमपिलवणं हस्तदत्तमेव निषिद्धं
 तथाच पैठीनसिः लवणं व्यंजनं चैव घृतं तैलं तथैव च लेह्यं पेयं च विविधं हस्तदत्तेन भक्षयेत् सैधवं
 सामुद्रमानसानि तु प्रत्यक्षाण्यपि ग्राह्याणीति पूर्वमुक्तं बृहवशिष्टः घृतं वायदिवा तैलं विप्रो नाद्यान्न
 खच्युतं यमस्तदश्वत्थिं ब्राह्मणं तुल्यं गोमांसभक्षणैः पराशरः मांसिकं फाणितं शाकं गोरसं लवणं घृतं
 हस्तदत्तानि भुक्त्वा तु दिनमेकमभोजनं मांसिकं मधु पाणितं काकी फाणितं देहस्तेन दातुः प्रा
 यश्चिश्चितं काशीखंडे फाणितं गोरसं चैवं लवणं मधु कानि च हस्तेन ब्राह्मणो दद्यात्कुक्षं चाशयणं च
 रेत एकपक्तौ विषमान्दाने दोषस्तदपवादश्चातिथिभोजनप्रकरणे पूर्वमुक्तः परिवेषणस्थानविशे
 षः स्मृत्यन्तरे शाकादीभ्युरन्नः स्थाप्यं भक्ष्यं भोज्यं च वामनः अन्नं मध्ये प्रतिष्ठाप्य दक्षिणे धृतपायसे

सः सौवर्णराजतंताम्रपात्रंशुक्तिजशंखजे अश्मजंस्फटिकंचैव न भेदो दोषमर्हतीति कांस्थपात्रेभो
जनविधिरुक्तः पराशरे एकएवतुयोभुंक्तेविमलेकांस्थभाजने चत्वारितस्यवर्धेतेत्यायुः प्रज्ञायशो
बलं चंद्रोदये पंचाशत्पलकंकांस्थंयधिकंभोजनायवे गृहस्थेऽथ सदाकार्यमभावेहेमनूप्ययोः
तत्रैवप्रचेताः पलाद्विंशतिकान्नार्वाकुअतर्ध्वंयदृक्तया एतच्चगृहस्थैकविषयं तथाचप्रचेताः
तांबूलाभ्यंजनंचैवकांस्थपात्रेचभोजनं मतिश्चब्रह्मचारीचविधवाचविमर्जयेत् ताम्रविधिर्गृहस्थैत
रपरः ताम्रपात्रेनभुंजीतभिन्नकांस्थेमहाबिले पलाशपद्मपत्रेषुगृहीभुत्कैंदवंचरेदिति वृद्धमनूक्ते
रितिष्टथीचंद्रः ताम्रविधिः श्राद्धपरइत्यन्ये यत्पराके सप्तम्यानेवकुर्वतताम्रपात्रेचभोजनमि
तितत्पूर्वेक्तनिषेधोपसंहारार्थंवाताम्रवत्येतलेपिनिर्णयइत्याचारसारे यत्तुनायसान्यपिकार्या
णिपैतलानि नतु कचिदिति श्राद्धहेमाद्रौवाराहंतत्प्रकरणाच्छ्राद्धपरं निषिद्धपात्रण्याहव्यासः वराह
श्वत्थपर्णेषुकुंभातिंदुकपत्रयोः कौविदारंकरंजेचभुत्काचाशयणंचरेत् कुंभीकुंभा तिंदुकःट्टरू

आचा०दु

२२५

गेरजोदृष्टौ तत्संस्पृष्टान्नस्य त्यागः अन्नाधारे चंडालसूतको दक्यापतितो छिष्टसृष्टेत्याग एवेति इति परिवे
षणविधिः अथ भोजनविधिरुच्यते तत्र गृह्यपरिशिष्टं अथ भोजनविधिर्गार्हपादपाणिचांतः पवित्र
पाणिः शुचौ देशे प्रत्यङ्मुखो वोपविश्य चतुरश्रमंडले पात्रं स्थमन्नं प्रणवव्याहृतिपूर्वया सावित्र्या
भ्युक्ष्य स्वादोपितो मधोपितो इत्यभिमंत्र्य सत्यं त्वर्तेन परिषिंचामीति रात्रावथ दक्षिणे तो भुवि भूपतये
भुवनपतये भूतानां पतये नम इति नमो तेन मंत्रेण प्राक्संस्तुं प्रत्यक्संस्तुं वा बलीन्विकीर्य समाहि
तो मृतोपस्तरणमसीत्यापोशनं प्राश्य सव्येन पाणिना पात्रं मालभ्य तर्जनीमध्यमांगुष्ठैः प्राणायाम
ध्यमामिकांगुष्ठैरपानायामिकाकनिष्ठिकांगुष्ठैर्व्यानायकनिष्ठिका तर्जन्यंगुष्ठैरुदानाय सर्वाभिरं
गुलीभिः समानाय च मुखे जुहुयात् सर्वाभिरववा सर्वेभ्यो जुहुयाद्देववाग्यतो भुक्त्वा मृतापिधानम
सीत्यपिधानं प्राश्य शोधितं मुखं पादपाणिर्हिर्गामे देवं भुंजानो मिहोत्रफलमश्नुते बलवृद्धिमान् भ
वति सर्वमायुरेतीति पारिजाते व्यासः पंचार्द्धभोजनं कुर्यात्वाङ्मुखो मौनमास्थितः हस्तौ पादौ तथे

२२५

वास्यमेषुपंचाईमतामता शातातपः आचम्यैवतुभुंजीतमुक्ताचोपस्पृशेद्विजः आनाचांतःपिबेद्य
स्तुप्रायश्चित्तीभवेततः अत्रपानंभक्षणस्यायुपलक्षणार्थं तथाचसएव अनाचांतःपिबेद्यस्तुभ
क्षयेच्चापिकिंचन गायत्र्यास्त्रिशतंप्रोक्तंप्रायश्चित्तंविधीयते इदंचादौद्विः भोक्ष्यप्राणः प्रायतोद्वि
राचामेदित्यास्तंबस्मरणात् अंतेपिद्विः स्नात्वापीत्वास्तुते सुतेमुत्कारथ्योपसर्पणे अचांतःपुनरा
चामेदितियाज्ञवल्क्योक्तेः पानेआदौसकृदाचमनमिति विज्ञानेश्वरः यद्वापरिशिष्टमृताद्भोजनस्य
घंतयोःसकृदेवाचमनं अत्रमंत्रविशेषउक्तः पारिजाते तदोकारेचामनंयद्वाव्याहृतिभिर्भवेत्
सावित्र्यावापिकर्तव्यंयद्वाकार्यममत्रकं सर्वत्राचमनंपादशौचादिनियमपूर्वकर्तव्यं तथाचशा
तातपः अकृत्वापादयोःशौचंतिष्ठन्मुक्तशिखोपिवा विनायज्ञोपवीतेनआचांतोप्यशुचिर्भवेत्
भोजनांगमनाचमनंभोजनशालायाबहिःकर्तव्यंउक्तंचंद्रिकायां यस्तुभोजनशालायांभोक्तुका
मउपस्पृशेत् आसनस्थोपिवान्यत्रसविप्रःपंक्तिदूषकइति पवित्रधारणमाहापस्तबः पर्वेनधार
त्वे

आचा० दु

२२६

येदिप्रः पवित्रदक्षिणेकरे भुंजानस्तु विशेषेणात्मानं दोषैर्न लिप्यते अस्मिन्वतुल्यग्रंथिः पूर्वमुक्तः अत्र
दिङ् नियमो ब्राह्मे प्राञ्जलौ दक्षिणो वापीति यतु न कदाचिदुदञ्जलौ इत्यत्रिबचनं पुत्रवता मेव उक्तं
च स्मृतिमग्रहे पुत्रवान्त्व गृहे नित्यं नाश्रीयादुन्नरामुखः मनुः आयुष्यं प्राञ्जलौ भुंक्ते यशस्यं
दक्षिणामुखः श्रियं प्रत्यञ्जलौ भुंक्ते ऋतं भुंक्ते उदञ्जलौ आयुषेहितं आयुष्यं श्रियं ऋतं चेच्छन्ति
तिशेषः सकृदनुष्ठानेतापि फलमिति केचित् यावाज्जीवननियमः फलाय विधीयत इत्यन्ये जीव
त्पितृकस्य दक्षिणामुखनिषेधः स्मृतिमंजरीं पितरौ जीवमानौ चेन्नाश्रीयादक्षिणामुखः तयो
स्तु जीवचानेकस्तथैव नियमः स्मृतः विज्ञानेश्वरश्च अनिशं मातृहीनानां यशस्यं दक्षिणामुखं
भोजने उदञ्जलौ त्वादिनिषेधो निका मपर इत्याचारादर्शः उपवेशने विशेषः पारिजाते दक्षिणे न प
दाभूमिं स्पृशेद्वाभ्यामथापि वेति अस्य विशेषस्य परिशिष्टे नुक्तत्वाद्ब्रह्मत्वं वेति न्यायेनाश्वलाय
नानां यथाकथंचिदुपवेशनमात्रं वेति ब्रह्मपुराणे अन्नं दृष्ट्वा प्रणम्यादौ प्राजक्तिः कथयेत्

२२६

जातृकर्ण्यः ओदनस्यापराधेतुदद्यादुपरिस्त्रपकं स्त्रपकं स्त्रपस्वार्थकः पारिजातेवैद्यः भक्ष्यंचदक्षिणे
पार्श्वे पेयंलेह्यंचवामतः संग्रहेतु पायसंदक्षिणेत्वाज्यं वामेभक्ष्यादिचावपेत् मुख्यभोजनपात्र
स्य समंताल्लघुपात्राणिसंस्थाप्यतेषुआज्यपयआदिपरिवेषयेत् तदुक्तंमदनपारिजाते लघ्नी
यास्यपिपात्राणिभूमौस्थाप्यानिभारतः पयःशाकादिभुक्त्यर्थंनमहाभाजनोपरि आचारार्कं
स्मृत्यंतरे ओदनेपरमानेचआज्यपात्रयदिस्थितं तदाज्यंचभद्रंतदन्नंमासमुच्यते अत्रा
वांतरपरिवेषणकालेउच्छिष्टस्पर्शनेकर्तव्यमाहहारीतः इव्यहस्तस्तु संस्पृष्टउच्छिष्टेनकदाच
न भूमौनिक्षिप्यतइव्यंअपःस्पृष्टाततः शुचिः अद्भिरभ्युक्ष्यतइव्यंवनरादायदापयेत् भोक्तव्य
मितिमन्यतेमनुः स्वायंभुवोब्रवीत् स्मृत्यर्थंसारेतु अनपानादिहस्तउच्छिष्टश्चेतंनिधायचम्य
प्रोक्षयेत् परिवेषणंकुर्वन्उच्छिष्टस्पृष्टेननिधायचम्यपरिविष्यात् परिवेषणंकुर्वन्मूत्राद्युच्छि
ष्टश्चेदन्नादिकंनिधायशौचाचमनं कृत्वा न्नादिकं प्रोक्ष्याग्निमर्कंवासंस्पृश्यपरिविष्यात् परिवेष

आ-चा० दु

२२७

तानां तृप्तये क्षय्यमिदमस्तु यथा सुखं स्कांदे प्रदद्याद्भुवः पतये भुवनपथे तथा भूतानां पतये स्वाहेत्यु-
क्ता भूमौ बलित्रयं ब्राह्मे ब्रह्मणे नम इत्येकं ब्रह्मादिति स्मृत्यर्थसारे यमायनमश्वित्रगुप्ताय
नमः सर्वेभ्यो नम इति बलित्रयं दद्यादिति धर्माधिंसारे चित्राय चित्रगुप्ताय यमाय यमधर्माय
सर्वेभ्यो भूतेभ्यश्चेति पंच व्यस्तसमस्तव्याहृतिभिर्वाचित्वारइति स्वाहाकारांतैर्मन्त्रैरिति श्रौतपरि-
भाषया स्वाहांतमेव बलिदानमाश्वलायनानामित्याचारसारः तन्न बलिदानस्य सूत्रोक्त्या
भावात्परिशिष्टे बोधायनसूत्रे च नमो तत्त्वोक्त्या आकांक्षाभावाच्चेति एतानि बलिदानानि यथाशा-
खं व्यवस्थितौ नीत्याचारसारे आचाररत्ने च बलिमानं वैश्वदेवप्रकरणे प्रागुक्तं कृष्णभट्टीये भो-
जनादौ बलिमुक्तस्तमुत्थृत्य तु भोजनं अनुत्थृत्य तु योभुंक्ते प्राणायामाष्टकं चरेत् अत्रोत्थृत्य भोज-
नमिति समानकर्तृकत्वे निर्देशात् स्वकर्तृकमेवात्थरणमिति ब्रह्मवः रत्नमालायां तु भोजनादौ ब-
लिमुक्तं समुत्थार्यैव भोजनं अनुत्थार्य तु योभुंक्ते प्राणायामाष्टकं चरेदिति पाठांतरं स्वीकृत्य समुत्था-

२२७

येति णिच् प्रयोगादन्य कर्तृकमुत्थरणं न स्वकर्तृकमिति उत्थरणं च बलिनिवपनस्थानात्स्थानां
तरे निष्कामेन न भोजनशालाया बहिरेवेति नियमः ॥ तदा ह च षिकायां शातातपः भोजनादौ ब
लेरनं यावद्भूमौ च तिष्ठति अभोज्यं तद्भवेदन्नं तत्स्थानात्संत्यजेद्बुधः बलिदानाकरणप्रायश्चित्
तमाह जातु कर्ण्यः अकृत्वा यश्चित्रबलिं भुंक्ते विप्रस्त्वनापदि प्राणायामत्रयं कृत्वा गायत्र्य
ष्टशतं जपेत् स्मृत्यर्थसारे पायसेन तथा ज्येन माषान्नेन न श्यैव च न कुर्याद्बलिदानं तु ओद
नेन प्रकल्पयेत् ओदनविधाने नैव पायसादि निवृत्तिसिद्धौ पायसादिनिषेधनं कचिदोदनाला
भेभक्ष्यादीनां प्रापणार्थमिति अत्राज्यनिषेधः केवलाज्यस्य तथा च भविष्ये अन्नेनैव घृतात्
क्षेपेन नमस्कारेण वैभुवि तिस्र एवाङ्गुलीर्दद्याद्भोजनादौ तु दक्षिणत इति ततो हस्तप्रक्षालनं आ
हव्यासः दत्वा यच्चित्रगुप्ताय हस्तं प्रक्षालयेद्द्विजः अक्षालितकरो भुंक्ते द्विजश्चांदायणं चरेत्
अथापोशनं याज्ञवल्क्यः अपोशानेनोपरिष्ठादधस्तादश्नता तथा अनन्नममृतं चैव कार्यम्

नन्दिजन्मना वृत्थशातातपोपि परिधानमपोनानं हर्षमाच्छादनं परं भवत्यन्नमनसं हि सोत्तरीयं
 तथा वृतं अत्र यद्यपि अद्यतेति च भूतानि तस्मादन्नं तदुच्यते इति श्रुतौ सर्वमविशेषेणान्नत्वेन
 प्रतीयते तथापि जलादावपितदापत्तेः भिस्सास्त्रीभक्तमंधोन्नमितिकोशादन्नमोदनः अतए
 वान्नाश्वितानि पापानि यत्राप्येदनवर्जनं तेन भक्ते एवापोशानं नान्यत्रेति क्वचित् अन्येतु
 सस्य क्षेत्रगतं प्राहुः स तुषधान्यमुच्यते आमं वितुषमित्युक्तं स्विन्नमन्नमुदाहृतमिति तिथित
 त्ववशिष्टोक्तेः स्विन्नमन्त्रे आपोशानं न चैवंगुडादावपितदापत्तिः अन्नेन व्यंज्य जनमित्यादिषु श्री
 धादिविकार एवान्नपदप्रयोगो गुडादेश्वरसत्त्वादतो गुडादौ नापोनानं एवमेव चित्राहुतिप्राणा
 हुत्योरपि निर्णयः तत्राप्यन्नपदप्रयोगात् गृहीतमौनत्यागे अपोशानाकरणे च प्रायश्चित्तमाह सं
 वर्तः अपो नानमरुत्वा तु भुंक्ते यो नापदिद्विजः भुंजानस्तु यदा ब्रूयाद्वायव्यं पृथक् तं जपेत् अत्र पा
 त्रधारणं पारिजाते मनुराह धारयेत्स व्यहस्तेन पात्रं तद्वाग्यतो द्विजः अमृतोपस्तरणमसीत्यपोश

तः अस्माकं नित्यमस्त्वेतदिति भक्त्याथ वंदयेत् पात्राद्द्रासं समुत्थृत्य शभे पात्रांतरेक्षिपेत् जलमा-
दाय मंत्रेण त्रायासं विनिवेदयेत् अयंच गोत्रासः पूर्वपृथगकरणे ज्ञेयः पारिजाते वैद्यः निधाय
मध्ये भोज्यं च प्रोक्षितं प्रोक्षणादकैः निवेद्या भीष्टदेवेभ्यो निःशब्दो पोशयेन्नतः इष्टमिष्टैः सहा श्री-
यालुचिभक्तं जनाहृतं गीतायामपि यत्करोषियदन्नासियज्जुहोषिददामियत् यत्तपस्यसि
कोतेय तत्कुरुष्वमदर्पणं ततः सजलदक्षिणहस्तेन प्रदक्षिणं पात्रपरिषेक ईशान्यारभ्य कार्यः
सर्वदिक् संबलं कर्मेशानीमारभ्य कार्यमिति गृह्यसूत्रावुक्तैः अथ बलयः ते च भोजनपात्रस्य दक्षि-
णतः दशांगुलपरिमितं पंचांगुलपरिमितं वा स्थूलं ह्यल्पं तत्कार्या इति रत्नमालायां बोधायनः द-
क्षिणे उदकधारायां बलिं दद्याद्भूतये नमो भुवनपतये नमो भूतानां पतये नम इति पुनरुपर्युदकधा-
रां दत्वा भोक्तारमीश्वरं ह्यात्मानं चिंतयेदिति भविष्यपुराणे भोजनात्किंचिदन्नाद्यंधर्मराजाय वै-
बलिं दत्वाथ चित्रगुप्ताय प्रेतेभ्यश्चेदमुत्तरन् यत्र कचन संस्थानं क्षुत्तृष्णोपहतात्मनां प्रेता

बोधायनाद्यैरुक्तं तत्र दीयानामेव नाश्वलायनानां पूर्वोक्तपरिशिष्टे तथानुक्तत्वात् अथ प्राणाङ्गुति
 कल्पः शौनकः स्वाहाताः प्रणवाद्याश्च नाम्नामंत्राश्च वायवः जिह्वेयैव ग्रसेदन्नं न संस्पृशेत् अ
 श्वमेधिके यथारसं न जानाति जिह्वा प्राणाङ्गुतौ नृप तथा समाहितः कुर्यात्प्राणाङ्गुतिमर्तद्वितः
 आङ्गुतिग्रहणे विशेषमाह च हृत्पराशरः तर्जनीमध्यमाङ्गुष्ठलया प्राणाङ्गुतिर्भवेत् मध्यमाना
 मिकाङ्गुष्ठैरपानायाङ्गुतिस्मृतिः कनिष्ठानामिकाङ्गुष्ठैर्व्यानायापरिकीर्तिता तर्जनीतुंबहिः कृत्वा
 उदाने जुहुयात्पविः समाने सर्वहस्तेन समुदायाङ्गुतिर्भवेत् मध्यमममिकाङ्गुष्ठे पारिजाते
 स्मृत्यंतरे कनिष्ठातर्जनीभ्यां वै उदाने जुहुयाद्बुध इति उदानसमुद्राप्रकारद्वय आश्वलायनैर्नाद
 र्त्तव्यपरिशिष्टविरोधात् नागदेवीये तु च हृत्पराशरवचनं शौनकवचनत्वेन लिखित्वा तथैव पष्ठी
 दद्यात्तु सचैतन्ये सुखात्मनीत्युक्तं पश्चाद्भूतो ब्रह्मणे स्वाहेति मंत्रः कमलाकरेणोक्तः अत्र जुहो
 ति चोदनायाः सत्यादुद्देशत्यागो भवतः चंद्रिकाचारार्कयोरप्येवं त्यागे विकल्प इति गोपीनाथदी
 क्षिताः धर्मप्रदीपे दृष्टहीनं तु यो भुंक्ते न रत्नाङ्गुतिपंचकं पश्चाद्भूतेन यो भुंक्ते दिजश्चां दायणं च

रेत् पारिजाते आश्वलायनः नाज्याभिधारणादन्नं प्राक्स्पृशेन्मतिमान्नरः कमलाकराद्रिके घृ
ताभावे तु संस्कार्यं दध्नाथपयापि वा प्राणाङ्गतिमद्भुत्वा तु यच्चान्नं परिमर्दयेत् तदन्नं भोजने तस्य
प्राजापत्यं विशुद्धये आङ्गतिमानं प्रागुक्तं संस्काररत्नमालायां तु प्राणाङ्गत्यनंतरं बल्युत्तर
णमुक्तं तत्तच्चित्राङ्गतीरनुधृत्य यो भुंक्ते यासपंचकं अघंसकेवलं भुंक्ते ज्ञानतो ज्ञानवोपि चेति
चंद्रिकाधृतस्मृत्यंतरविरोधाद्विचारणीयं अत्र मौननियममाह व्यासः स्नास्य तो वरुणः शक्तिं शु
द्धतोऽग्निः श्रियं हरेत् भुंजतो मृत्युं राघुष्यं तस्मान्नौ न विप्रुस्मृतं अत्रिः मौनव्रतं महाकष्टं
कुंकारेण विनश्यति एतत्पंचयासपरं पंचयासान् महामौनं प्राणाद्याप्यायनं हितं दिति विष्णुपुराणा
दिति माधवः महामौनं काष्ठमौनं तथा च स्मृतिमंजरीं काष्ठमौनेन भुंजीत प्राणादि यासपंचकं
प्राणाङ्गत्यनंतरं मौननियमः मौनी वाप्यथ वा मौनी प्रहृष्टः संयतेन्द्रियः भुंजीत विधिवद्विप्रो न चोच्छि
ष्टानि चावपेदिति व्यासोक्तेः वाग्यमनेकचिदपवादः स्मृतिरत्नावल्यां यवीयान्तमभिनायश्च सु

मुक्ताश्रादिकमोजनं प्राणग्निहोत्रादन्यत्रनासौमौनंसमाचरेत् यवीयान्कनिष्ठः अतोभ्रातृमते
 मोननिषेधः पूर्वोक्तः जीवज्येष्ठभ्रातृकपरः ततः सव्यपाणिं प्रक्षालयेदिति चंडिका स्वदक्षिणतो
 जलपात्रं स्थापयेदिति रामार्चनचंडिकायां मुक्तं एतदकरणे प्राणायामत्रयमष्टशतं गायत्रीज
 पश्चततो विमुक्तशिखोभुंजीयावचनंतु प्रागुक्तं अत्र भूमौ पात्रस्थापनं प्राणाहुतिपर्यंतं त
 दुक्तं पारिजाते न्यस्तपात्रस्तु भुंजीत पंचग्रासान्महामुने शेषमुत्थृत्य भोक्तव्यं श्रूयतामत्र
 कारणं विष्णुषां दोषसंस्पर्शः पादचेलरजस्तथा सुखेन भुंक्ते विप्रोपि पित्रर्थं तु न लुप्यत इति
 पितृकभोजने भूमौ पात्रस्थापनं न लोपनीयमित्यर्थः स्मृत्यर्थसारेपि प्राणाहुत्यूर्ध्वं मुक्षिप्य
 पात्रं यंत्रे विनिक्षिपेत् इदं क्षत्रियादिपरं नासंदीभोजने शस्ता विप्राणां तु कदाचनेत्यग्निस्मृता
 बुक्तेः अथ भोजनक्रमः बुक्तेः अथ भोजनक्रमः स्मृतिरत्नावल्ल्या अश्रीयतामना
 भूत्वा पूर्वतु मधुरं रसं लवणान्नोत्थामध्ये कटुतिक्तादिकांस्ततः प्राग्द्वं पुरुषोऽश्रीयान्मध्ये च

नक्रियांचरेत् पात्रधारणेविशेषः स्मृतिचिंतामणौ अंगुष्ठानामिकांचैव मध्यमाचतुर्थीयका तिस्रोद्देवां
गुलीचैव प्रशस्ताः पात्रधारणे बृहन्नारदीये यावद्विजोन्नमन्नीयात्पात्रं नैव परित्यजेत् अंगुष्ठाना
मिकाचैव आपस्तम्बः नायजिहीतापजिहीतवेति अपजिहीतत्यजेत् अतः पात्रधारणे विकल्पः
सोपि प्राणाद्भुत्युत्तरमिति मदनरत्ने प्राणाद्भुत्युत्तरं पात्रं धृत्वा भोजनमध्ये न मुंचेदन्यथा मुंचेदिति
कल्पतरुः यत्तु षड्विंशन्मते समुत्थितस्तु यो भुंक्ते मुक्तभाजने एवं चैव स्थितः प्राह भुक्त्वा सांतपनं
चरेदिति तद्भोजनोपक्रमे पात्रं धृत्वा तन्मध्यत्यागे जीवन्मृतकस्य प्राणाद्भुतिपर्यन्तमेव पात्रधारणं न
तूर्ध्व आचारसारे अत्रिः अपोशानं चामभागे सुरापानसमंभवेत् दक्षभागे तु यः कुर्यात्सोमपानफ
लंभवेत् पुनराहुर्यापोशानं सुरापानसमंभवेत् इदं श्राद्धे कविषयमिति केचित् पारिजाते मार्कंडेय
अपोशानं सर्वतीर्थयावदन्नं न लघयेत् बाहुना ध्लेधितं त्वन्नमभोज्यं मनुरब्रवीत् अथाचारप्रका
शे ब्राह्मे अन्नं ब्रह्मरसो विष्णुर्भोक्ता देवो महेश्वरः एवं ध्यात्वा तु यो भुंक्ते अन्नदोषैर्न लिप्यते अ
पोशाने गोकर्णकृतिना हस्तेन माषपरिमिते जलमादायेति रत्नमालायां अपोशानमंत्रे स्नातत्वं

वसिष्ठः नमु खशब्दंकुयात्सर्वाभिरंगुलीभिरश्रीयात्पाणिंचनावधुनुयादिति अन्यथादोषउक्तो मा
 कंडेये यस्तुपाणितलेभुंक्तेयः सवायुसमश्नुते अंगुलीचोत्थरेद्यस्तुगोमांसाशनवत्स्मृतं सवायुसम
 श्नुते सशब्दमश्रातीत्यर्थः अत्रिरपि आसते पादमारोप्ययोभुंक्ते ब्राह्मणकचित् मुखेन चान्न
 मश्रातितुल्यं गोमांसमक्षणे रिति मुखेन पशुवत्केवलं मुखसाधनेन स्मृतिसंग्रहे नादत्वा मृत
 मश्रीयाद्वहिर्जानुकरस्तथा नाश्रीयुर्बहवश्चैव न तत्रैकस्य पश्यतः अश्रातियोभूरिजनस्य
 मध्ये मृष्टान्नमेकोरसलुब्धबुद्धिः दीने कटाक्षैः रपि वीक्ष्यमाणो व्यक्तं विषं हालहलं भुनक्ति यमः
 भुंजीतोऽत्युतसाराणि न कदाचिदपि द्विजः न शेषं पुरुषो श्रीयादन्यत्र जगतीपत्नेः न कुर्यात्स्फंदनं
 शब्दं क्रोधमन्यत्र चिंतनं शिशूनां दर्शने चापि श्वचां डाल्यदिदर्शने अशुचीनां तथा मध्ये प्रोक्षतामप्य
 न श्रातां अकाले विषयुक्तं तु नाश्रीयादद्भुतं तथेति जगतीपतिः परमेश्वरः ब्रह्मपुराणेपि ग्रासशेष
 न चाश्रीयात्पीतशेषं पिबेन्न तु शाकमूलफलेक्ष्णिदंतछेदैर्न भक्षयेत् अन्नभोजनमध्ये जलपानं

विशेषमाहमनुः नपिबैलचभुंजीतद्विजःसव्येनपाणिना नैकहस्तेनचजलंशूदेणावर्जितंपिबेत्
नैकहस्तेनेतिआवर्जितमित्यनुषज्जनेआक्षारितमितिचतदर्थः तथाचहस्तद्वयेनादद्यादितिफलि
तमितिहरदत्तः शूदेणेत्यत्रनेत्यनुषज्जसेइतिभट्टोजीये आहशातातपः उत्थत्यवामहस्तेन
यतोयंपिबतिद्विजः सुरापानेनतत्तुल्यंमुनिराहप्रजापतिरिति केवलपाण्यादिनाजलपाननि
षेधमाहात्रिः तोयंपाणिनखाग्रैस्तुब्राह्मणोनपिबेक्कचित् सुरापानेनतत्तुल्यमित्येवंमनुरब्र
वीत् पाणिनाचनखाग्रैश्चपाणिनखाग्रैः तत्रविशेषेमाहमनुः पिबतोयत्यतेतोयंभाजनेमुख
निसृतं अभोज्यंतद्रवेदन्नंभोक्ताभुंजीतकिल्बिषं पीतावशेषितंतोयंब्राह्मणोनपुनःपिबेत्
पिबेद्यदिहिनंतोयंद्विजश्चांद्रायणंचरेत् आश्वमेधिके पानीयानिपिबेद्येनतत्पात्रंद्विजश्चांद्र
यणंचरेत् आश्वमेधिके पानीयानिपिबेद्येनतत्पात्रंद्विजसत्तमं अनुलिष्टंभवेत्तावद्यावद्भूमौ
निक्षिपेत् यत्पराशरप्रायश्चित्तकांडेयमवचनं अदुष्टाः संतधारावातोत्प्लूताश्चरेणवः स्त्रिया

आचा०दु

२३२

चुद्धाश्रबालाश्वनदुष्यतिकदाचन कमंडल्वादिभ्योनिर्गत्यसुखं पर्यंतं मविच्छिन्नाअप्युदकधारानोच्छि
ष्टाः नानाविधादशुचिप्रदेशादुद्धृताअपिरेणवः स्पर्शाहाः पुरुषवत्यः स्त्रियोचुत्थाबालास्तेस्नाना
द्यभावेऽशुत्थाः एतद्भोजनव्यतिरिक्तकालेदक्षिणहस्तेनकमंडल्वादिनाउदकपानविषयं भोजन
कालेतुदक्षिणपाणेरनुच्छिष्टस्याप्रसक्ते तत्रापिचामपाणिनाजलपानं करोति चेन्नपिबेन्नभुंजीतद्वि
जः सव्येनपाणिनेतिमनुवचनविरोधात्तन्नादरणीयं एतदुक्तंभवति एतद्वचननिकरपर्यालो
चनयौभोजनमध्यजलपानेयावदपेक्षितंतन्मात्रजलंमुपपात्रेअन्येनब्राह्मणेनोभाभ्यांहस्ता
भ्यामासेचयित्वादक्षिणेनहरतेनैवनिःशेषंजलपानंकुर्यात् भोजनव्यतिरिक्तकालेकमंडल्वा
ख्यभृंगारनालेनदक्षिणहस्तेनजलपानंकुर्यादिति तत्राप्यैहिकदोषमाहवैद्यः नालेननपिबे
दूर्ध्वंश्रोत्रनेत्रार्तिकृत्ययः प्रयोगपारिजातेष्वेवं भोजनकालेजलपानेप्रकारांतरंविधानपारि
जातेस्मृतिसंग्रहे जलपात्रंतुनिक्षिप्यमणिबंधेचदक्षिणे विप्रोभोजनकालेतुपिबेद्वामेनपा

२३२

कठिनंतथा अंते पुनर्द्वाशीच बलारोग्येन मुंचति वैद्यके त्वादौ भक्ष्यं पश्चात्पायसं मंते ओदन इति वि
ष्णुपुराणे जठरं पुरयेदर्धं अन्नैर्भागं जलस्य च वायोः संचारणार्थाय चतुर्थं मवशेषयेदिति पारि
जाते धर्मोद्योते सा काले सात्क्यं लघुस्तिग्धमुष्णं क्षिप्रं रसोन्नरं बुभुक्षितोन्नमश्रीयान्मात्रावधित
गमं तस्य कारणमुक्तं तत्रैव काले प्रीणयते भुक्तं सात्क्यं मन्नं न बाधते लघुमजीर्यते क्षिप्रं स्निग्धो
ष्णंबलवृद्धिदं क्षिप्रं भुक्तं तथा चान्नं धातुसात्क्यं करोति तत् मात्राशी सर्वकालं स्यान्मात्राद्यग्नेः प्र
दीपिकेति अत्यशनभक्षणे दोषमाह मनुः अनारोग्यमनायुष्यमस्वर्गं चातिभोजनं अपुण्यं लो
कविद्धिष्टं तस्मात्परिवर्जयेत् व्यासस्तु सदा चात्यशनं नाद्यान्नातिहीनं च कर्हिचित् यथान्ने
न व्यथान स्यात् तथा भुंजीत नित्यशः अष्टौ ग्रासामुनेर्भक्ष्याः षोडशारण्यवासिनः द्वात्रिंशत्तु गृहस्थ
स्य त्वमात्रं ब्रह्मचारिणः वक्तुप्रमाणपिंडांश्च यस्मै देकैकशः पुनः वत्काधिकस्तु यः पिंडं आत्मो
च्छिष्टः स उच्यते पिंडावशिष्टमन्नं च वत्कृत्तिः सृष्टमेव च अभोज्यं तद्विजानीयाद्भुक्त्वा चाद्वायणं

पापैर्विलिप्यते शेषं गृहीतशेषं पुनरन्तर्गृहीतं दिवापि दीपसान्निध्ये फलविशेषः स्मृत्यन्तरे वा
 मेतु दीपकं स्थाप्य दक्षिणे जलभाजनं दीपस्य सन्निधौ भुंक्ते तस्य श्रीः सर्वतो मुखी पराशरः केशकीटा
 वपन्ने च मुखमारुतधीजितं अन्नं तद्भाक्षसंविद्यात् स्मात् तत्परिवर्जयेत् पारिजाते संग्रहे यो भुं
 क्ते नुपनीतेन यो भुंक्ते च स्त्रिया सह यो भुंक्ते कन्यया सार्द्धं द्विजः सांतपनं चरेत् अत्र भार्यया स
 ह भोजने क्वचित्प्रतिप्रसवमाहव्यासः ब्राह्मण्या भार्यया सार्द्धं क्वचिद्भुंजीत चाध्वनि क्वचिदि
 ति देशकालाद्यसंभवविषयं विवाहविषयं चेति विज्ञानेश्वरः प्रायश्चित्तहेमाद्रौ गालवोपि ए
 कयानसमारोह एकपात्रं च भोजनं विवाहे पथि पात्रायां कृत्वा विप्रो न दोषभाक् याज्ञवल्क्यः
 न भार्यादर्शने श्रीयान्नैकवासानसंस्थितः अत्र श्रुतौ कारणमुक्तं तथा सत्यवीर्यवदपत्यं भवतीति
 तस्मात्परिवेषणोत्तरकालं तथा पुरतो न स्थातव्यं असावपि भुंजानो नैक्षेतेत्यर्थ इति पारिजाते इ
 दमसवर्णभार्यविषयमित्याचाररत्ने मदनरत्ने च हस्पतिः अथैकपंक्तौ नाश्रीयाद्ब्राह्मणः स्व

जनैरपि कोहिजानाति किंकस्य प्रयच्छन् पातकं भवेत् एकपञ्चपविष्टानां पातकं यदुरात्मनां
सर्वेषां तत्समं तावद्यावत्पञ्क्तिर्न विद्यते अग्निनाभस्मना वापि स्तंभेन सलिलेन वा द्वारेण चोपमा
र्गेण पञ्क्तिर्भेदो बुधैः स्मृतः आह शातातपः अग्न्यासनोपविष्टश्च यो भुङ्क्ते प्रथमं द्विजः बहूनां प
श्यतां सोऽजः पञ्क्त्या हरति किल्बिषं एतच्च त्रियुक्तविषयं तथा च शंखः नानियुक्तौ अग्न्यासनस्थः
प्रथममग्नीयान्नाधिकं दद्यान् प्रतिगृहीयादिति गोभिलः एकपञ्चपविष्टानां विप्राणां सहभो
जने यद्येकोपित्यजेत्यात्र नानाश्रीयुरिति रेयेवं नु मोहात्तु भुङ्क्ते यस्तत्र तत्समांतपनं चरेत् एतच्च प
रोद्देशात्संगत्याग उच्छिष्टस्यापि वर्जनमिति कलिनिषिद्धेषु गणितत्वाद्युगांतरविषयं बोध्यमिति म
हो जीये एकपञ्चपविष्टानां मे कस्मिन्नपि आचान्ते उत्थिते वा भोज्यं तदा ह गौतमः आचमनोत्था
नव्यपेतानीति अपेतभिन्नानिव्यपेतानि सहितानीत्यर्थ इति हरदत्तः एतदपि गुरुभिन्ने आचो
ति उत्थिते वा भोज्यं तदा होत्राणां अगुरुभिराचमनोत्थानं चेति आह व्यासः उदक्यामपि चंडालं

आचा०दु

२३४

श्वानंकुक्कुटमेवच भुंजानोयदिपश्येततदन्नंतुपरित्यजेत् कात्यायनः चंडालपतितोदक्यावाक्यं
त्वादिजोत्तमः भुंजीतयासमात्रंतुदिनमेकमभोजनं गौतमः कहलानांमहायाव्याचकस्यालख
स्यच एतेषांनिनदोयावतावत्कालमभोजनं अत्रभोजननिषेधः कर्मांतरस्याप्युपलक्षणार्थः त
थाचकात्यायनः तैलंयंतेष्वेष्टुयंत्रादेः शब्दोयावत्प्रवर्तते तावत्कर्मनकर्तव्यंश्रुद्रांत्यपतितस्य
च दृढमनुः पीत्वापोशानमश्रीयात्तावदन्नमगर्हितं भार्याभृतकदासेभ्यउच्छिष्टशेषयेतत
उच्छिष्टशेषंचघृतादिव्यतिरिक्तविषयं तदाहपुलस्त्यः भोजनंतुननिःशेषंकुर्यात्वाज्ञः कथंचन
अन्यत्रदधिसत्काज्यपललक्षीरमध्वपइति पललंतिलमिश्रोदनः तथाभुत्कापीत्वाअयत्किंचिन्न
न्यपात्रंसमुत्सृजेत् सनरः क्षुत्पिपासार्तोभवेत्जन्मनिजन्मनि कमलाकराह्निके अनिधायपृथ
स्वान्नं प्रवेयच्चाभिमंत्रितं अन्यदन्नंनगृह्णीयाद्यदिगृह्णेतदोषमाकू तस्मात्पूर्वगायत्र्यभि
मंत्रितसंस्तुतान्नस्यकिंचिद्भागंस्वपुरतः स्थापितेसतिपुनर्यहणेनदोषइतिभावः इदंचभोजनं

२३४

णिना धारयानोदकं पेयं पीत्वा दोषमवाप्नुयादिति यावद्भोजनं वामेन भोजनपात्रान्वारंभपूर्व
प्रकार एवादर्णीयः इति जलपाननिर्णयः इति भोजनविधिः एतद्भोजनस्य नियमपूर्वकं कर्त
व्यत्वा तन्नियमाव्यतिरेकेणोच्यते तत्र सायणीये पराशरः यो वेष्टितशिरा भुंक्ते यो भुंक्ते दक्षिणा
मुखः वामपादकरः स्थित्वा तद्वैरक्षांसि भुंजते दक्षिणामुखनिषेधो नित्यभोजनविषयः कामे
तद्विधानात् वामपादे करोयस्येति बद्धुर्ब्रूहिः बद्धूनां भुंजतां मध्येन चाश्रीयत्वरान्वितः वृथा
न विकिरेदन्नं नोच्छिष्टः कुत्रचिद्भुजेत् बृहस्पतिः न स्पृशेद्द्वामहस्तेन भुंजानोन्नं कदाचन न पा
दौ न शिरो वस्तिन पदाभाजनं स्पृशेत् नोच्छिष्टो ग्राहयेदाज्यं जग्धशिष्टं न संत्यजेत् शृङ्गमुक्ताव
शिष्टं तु नाद्याद्वा द्वाण्डं स्थितं त्वपि न भिन्नकांस्यं संध्यायां पतितानां च संनिधौ पर्णष्टेन भुंजीया
द्वात्रौ दीपं विना तथेति कात्यायनः नृणां भोजनकाले तु यदि दीपो विशश्यति पाणिभ्यां पात्र
मादाय भास्करं मनसा स्मरेत् पुनश्च दीपिकां कृत्वा तच्छेषं भोजयेन्नरः पुनरन्नं न भोक्तव्यं मुक्ता

आच०दु

२३९

णानिहोत्रे पवित्रं ग्रंथिमुत्सृज्य मंडलेभुविनिक्षिपेत् पात्रे विनिक्षिपेद्यस्तु सविप्रः पंक्तिदूषकः उत्तरापोशनाकरणे प्रायश्चित्तमुक्तं महाभारते यद्युतिष्ठत्यनाचांतो भुक्तवासनातनः सद्यः स्नानं प्रकुर्वीत सोऽन्यथा प्रयतो भवेत् शातातपः आचम्य पात्रमुत्सार्य किंचिदार्द्रेण पाणिना भोजनपात्रे यदि लवणं शिष्टं भवेत् दातव्यं तत्र मसृशं वा महस्तेन जलेन स्लावयेद्यदि न स्लावयेत् प्राणायामत्रयं अष्टोत्तरशतं गायत्रीजपश्च उत्तरापोशनानंतरं भोजनपात्रस्पर्शं स्नानं प्राणायामश्चेति संस्काररत्नमालायां पारिजाते आचार्यः न भुक्तभाजने कुर्यात्करप्रक्षालनं नरः नोत्थाय क्षालयेद्भस्त्रं पीत्वा भुक्त्वा कदाचैनेति गद्यव्यासः ततस्तुतः सन्नमृतापिधानमसीत्यपः प्राश्य तस्माद्देशान्मनागपस्त्यविधिवदाचामेदिति सचाचमनप्रकारो देवलेन दर्शितः भुक्त्वाचामेदं शोक्तेन विधानेन समाहितः शोधयेन्मुखहस्तौ च मृदद्विर्घर्षणैरपि तच्च घर्षणं तर्जन्यान्कार्यं तदा ह गौतमः गंडूषस्थाथ समये तर्जन्यावक्रचालनं कुर्वीत यदि मूढात्मारौ रवेन रकेपते

२३९

तु देवलः आचम्यततः कार्यं दंतकाष्ठस्य भक्षणं भोजने दंतलग्नांश्च निहृत्या च मनंचरेत् दं
तलग्नमसंहार्य लेपं मन्येत दंतवत् नतत्र बड्गशः कुर्याद्यत्नमुत्थरणं प्रतिभवेदाशौचमत्यर्थं
तृणवेद्याद्वेष्टते दंतलग्ने कालांतरमच्यते तु बौधायनः तत्पत्नैव शुचिर्न पुनस्त्यागानत
रमाचामेदिति याज्ञवल्क्ये न तु निगिरन्नेव तदुचिरिति चोक्तं अतः परित्यागनिगिरयोर्विक
ल्पः हस्तप्रक्षालनोत्तरं हस्तादौ स्नेहशेषेऽपि न दोषः तथा च वृत्त्यपराशरः द्वावेवौष्ठौश्मश्रुक
शौमस्नेहौ भोजनदनु अदुष्टान्छक्तिजः प्राहः बालवृत्त्यस्त्रियोमुखं गंडुषप्रक्षेपश्च कांस्यभा
जनेन कार्यः तथा चांगिराः गंडुषपादशौचं च कृत्वा वैकांस्यभाजने भूमौ निक्षिप्य षण्मासा
नृपुनराहारमादिशेत् पुनराहारं पुनः करणं गंडुषसंख्या गंडुषदेशश्च प्रागुक्तः एतद्भोजन
स्थाने हस्तप्रक्षालनं ब्रह्मचारिव्यतिरिक्तविषयं तथा चोक्तं सायणीये अनूढस्तुनकुर्वीतमुक्त्वा
तत्रविशोधनं पादुकारौहणं चैव तिलैश्च पितृतर्पणं अनूढः अविवाहितः ब्रह्मचारीत्यर्थ इति

आचा० दु

२३६

पारिजाते वस्तुनस्तु सर्वेषामविशेषेण भोजनशालाया बहिः प्रांगणादौ हस्तादिशालमंतथैव शिष्टसमाज
रात् अस्वर्ग्यलोकविद्विष्टं घर्ममप्याचरेन्न त्विति वचनाच्चेति हेमाद्रौ न बहिर्जानु राचामेनासनस्थो
न चोत्थितः भुक्त्वा सनस्थोऽप्याचामेन्नान्यकाले कदाचन ददं च द्विराचमनमिति प्रागुक्तं ततः कि
कर्तव्यमित्यन आह त्रिः आचं तोप्यश्रुचिस्तावद्यावत्पात्रमनुसृतं उत्सृतं प्यश्रुचिस्तावद्यावन्नो
मृज्यते मही भूमावपि हिलिप्तायां तावत्स्यादश्रुचिः पुमान् आसनादुत्थितस्तस्माद्यावन्नस्पृश्य
ते महीति स्मृतिरत्नावल्यां हस्तौ निघृष्ट्यां गुष्ठाभ्यामक्ष्णोरंबुविनिक्षिपेत् तत्र मंत्रः शर्यातिं च
सुकन्यां च च्यवनं शक्तमश्विनौ भोजनान्ते स्मरन्क्ष्णोरंगुष्ठाग्रंबुनिक्षिपेत् आचारसारे आश्वत्थाय
नः ततः शतपदंगत्वा दृष्ट्वादित्यं शनैः शनैः पाणिनोदरमालभ्य मंत्रमेतं समुच्चेत् शातातपः स्व
स्थः प्रशान्तचित्तस्तु कृतासनपरिग्रहः अभीष्टदेवतानां च कुर्वीत स्मरणं ततः स्मृतिरत्नावल्यां आ
गस्तिरभिर्वडवानलश्वभुक्तं मयैतज्जरयत्वशेषं सुखं ममेतत्परिणामसंभवं फलत्वगैंगममचास्तु

२३६

रहसिकार्यं आहारं तुरहः कुर्याद्विराहं चैव सर्वदेति आदित्यपुराणेऽपि एकवस्त्रोऽनभुंजीत कपार
मपि धाय वेति इति भोजननियमाः अथ भोजनान्ते कर्तव्यमाह देवलः भुक्तो छिष्टं समादाय स
र्वभूतान् किंचिदावपन् उच्छिष्टभागधेयेभ्यः सोदकं निर्वपेद्भुवीति तत्र मंत्रो माधवीये रौरवे
यनिलये पद्मार्बुदनिवासिनां प्राणिनां सर्वभूतानां मक्षय्यमुपतिष्ठतां आचारार्के तु मंत्रांतरमुक्ते
तत्प्रयोगे वक्ष्यते ततः किं कर्तव्यमित्यत आह यमः अमृतापिधानमसीत्यपश्चात्तेऽपि वेदिजः
तत्र विशेषमाह देवलः अर्धपीत्वा तु गंडुषमर्धं त्याज्यं महीतले रसातलगतानागास्तेन ग्रीष्मं
नित्यशः गंडुषमुत्तरापोशनं इदं चाप्रक्षालितहस्तेन कार्यं तदुक्तं तेनैव हस्तप्रक्षाल्य गंडुषं
यः पिबेत्पापमोहितः सदैवं चैव पित्र्यं च आत्मानं चैव घातयेत् काशीखंडेऽपि अमृतापिधान
मसीत्येवं प्राश्योदकं सकृत् पीतशेषं क्षिपेद्भूमौ तोयं मंत्रमभिमं पठन् अप्रक्षालितहस्तस्य दक्षि
णागुष्ठमूलतः रौरवे पुण्यनिलये पद्मार्बुदनिवासिनां अर्थिनामुदकं दत्तमक्षय्यमुपतिष्ठतां

आचा० दु

२३७

भवेरत्नहिरण्यपाणिर्गंधाक्षतमाल्यवान्पात्रपरिमितचतुरश्रमंडलंजलेनविधायतत्रसौवर्णरौप्यपत्रा
शपत्राद्यन्यतमंप्रक्षालितंपात्रं संस्थाप्यपरितोद्यताद्यर्थंलघुपात्राणिचस्थाप्यद्यताभिघारितपा
त्रेपरिवेषणंकारयित्वातस्मादन्नाद्गोत्रासार्थमन्नंपात्रांतैरैकृत्वासौरभेय्यःसर्वहिताःपवित्राः
पुण्यराशयः प्रतिगृह्णंतुमेशासंयावस्त्रैलोक्यमातर इतिमंत्रेणगवेत्रासंदत्वाजलं सृष्ट्वा
इष्टदेवताभ्योन्नंनिवेद्यप्रांजलिरन्नंप्रणम्य अस्माकंनित्यमस्वेतदितिप्रार्थ्य ॐ भूर्भुवः स्वः तत्स
वितु० प्रचोदयादित्यन्नमभ्युक्ष्य ॐ स्वादोपितोमधोपितोवयंत्वावहमहे अस्माकमविताभवद्
त्यभिमंत्र्य ॐ सत्यंत्वर्तेनपरिषिंचामीतिरात्रौ ईशानीमारभ्यप्रदक्षिणमन्नंपरिषिंच्य भोजनपा
त्रस्यदक्षिणतःपंचांगुलंस्थूलंत्यक्त्वा तत्रोदकधारांप्राक्संस्थांवाकृत्वातत्रादीमलकमितद्यत
कृतान्नेन ॐ भूपतयेनमः ॐ भुवनपतयेनमः ॐ भूतानांपतयेनमः ॐ धर्मायनमः ॐ

* × दिवा ॐ ऋतं त्वासत्येनपरिषिंचामीति × ३

२३७

चित्रगुप्ताय नमः ॐ यत्र कचन संस्थानं क्षुत्तृष्णोपहतात्मनां प्रेतानां तृप्तये क्षय्यमिदमस्तु यथा मुखं
इति प्रेतबलिं च एवं बलिं षट्पारिशिष्टमतादाद्यान्त्रीनेव वा कृपाकृ संस्तु प्रत्यक्संस्तु वादत्वा तथैवोप
र्युदकधारांदत्वा तत्स्थानाद्वलीनुत्थत्यहस्तं प्रक्षाल्य स्वदक्षिणे गोकर्णकृतिहस्ते वामेन माषपरिमितं
जलमादाय वामहस्तमध्यमानामिकांगुष्ठैर्भोजनपात्रमालभ्य ॐ अन्नं ब्रह्मरसो विष्णुर्भोक्ता देवो
महेश्वरः एवं ध्यात्वा तु यो भुंक्ते अन्नदोषेर्न लिप्यते इति ध्यात्वा समाहितमनाः मौनी ॐ अमृतोप
स्तरणमसीति निःशब्दं पीत्वा घृताक्तमन्नं वदरीफलमितं पूर्वोक्ततत्रदंगुलीभिः सर्वाभिर्वा दाय षट्
प्राणाकुतीर्जुं कुर्यात् तत्र मंत्राः ॐ प्राणाय स्वाहा प्राणायैदं नमः ॐ अपानाय स्वाहा अपाना
यैदं ॐ व्यानाय स्वाहा व्यानायैदं ॐ उदानाय स्वाहा उदानायैदं ॐ समानाय स्वाहा समानायैदं
ॐ ब्रह्मणे स्वाहा ब्रह्मणे इदं ॐ नवात्यागाः ततः सव्यहस्तं प्रक्षाल्य शिखां विमुच्य हस्तं प्रक्षाल्य यथे
ष्टं लौकिकवाक्यान्यनुच्चारयत्कवले कवले दृष्टदेवतां स्मरन्भोजनं कुर्यात्प्राणाकुत्स्यै मौनपात्रधा

रणेयोरनित्यता जीवत्पितृकस्य जीवज्येष्ठभातृकस्य च प्राणादुत्तिष्ठत्यंतमेव मौनपात्रधारणे नोर्ध्वं भो
 जनांतेशिखांबधोभुक्तशेषा सर्वस्मादन्नाकिंचिदादाया प्रायस्मत्कुले मृताये च पितृलोकविवर्जिता
 भुंजतु मम चोच्छिष्टं पात्राच्चैवं भुवि क्षिपेत् इति पात्रदक्षिणे भूमौ विसृज्य अपक्षालित एव पाणौ
 उत्तरापोशनार्थं जलं पूर्ववदादाय ॐ अमृतापिधानमसीत्यर्धं पीत्वा र्धं शौरवेष्टुण्यनिलये पद्म
 बुदनिवासिनां अर्थिना मुदकंदत्तमक्षय्यमुपतिष्ठत्विति मंत्रेण पितृतीर्थेन भूमौ निषिच्य पवित्र
 यथिं विस्वस्य भूमौ त्यक्त्वा गणादावागत्य मृदङ्गिपाणिमुखं संशोध्य वामभागे षोडशगंडुषान्कृत्वा
 हस्तौ पादौ च प्रक्षाल्य भोजनपात्रनिष्काशनं तद्देशमार्जनं च कारयित्वा पूर्ववद्विराचम्य मार्जितभूमि
 संस्पृश्य जलेन हस्तौ विष्टुष्य तज्जलमंगुष्ठाभ्यां अक्ष्णोर्निषिंचे तत्र मंत्रः शर्यानिंच सुकन्यांच च्यवनं
 शक्रमश्विनौ भोजनांतस्मरन्नक्ष्णोरंगुष्ठाग्रं बुनिक्षिपेत् इत्येवमपि तत्रान्यसंभिकोच्छिष्टभोजनां
 अविमस्त्रीस्वर्णकारस्त्रीजिवयामयाजिनां शस्त्राविक्रयिकर्मांतरं तु वायश्चरुतिनां नृशंसराजरज

देहे विष्णुः समस्तेन्द्रियदेवदेहि प्रधानभूतो भगवान्यथैकः सत्येन तेनान्नमशेषमन्नमारोग्यमेतत्परिणा
ममेतु इत्युच्चार्य स्वहस्तेन परिमृज्यात्थोदरं अनायासप्रदायी नि कुर्यात्कर्मण्यतं इति आश्वला
यनाचार्यः भुक्तानधावेन हस्तेनोच्चैः संभाषणं चरेदिति वैद्येतु भुक्ता चम्यविधानेन कृतासनपरि
ग्रहः अलोलः सुखमासीत्तया बद्धं प्रतिष्ठितमिति पुराणांतरे अगस्तिकुंभकर्णचशनिचवडवा
नलं आहारपरिपाकार्थं स्मरामि च वृकोदरं आतापी भक्षितो येन वातापी च महाबलः अगस्त्यस्य
सादेन भोजनं समजीर्यतां ऋग्विधाने यस्य भुक्तं न जीर्येत न तिष्ठेद्वा कदाचन ध्यात्वा सोत्तारमन्नस्य
अग्निरस्मीत्युचं जपेत् अन्नस्य सोत्तारं अग्निं एवं कुर्वतः फलमाहाचार्यः सर्वेषामेव यागानां आत्मा
त्मयागः परस्मृतः योनेन विधिना कुर्यात्सयाति ब्रह्मणः पदं इति भोजनोत्तरकृत्यं अथ प्रयोगः
पाणिपादौ प्रक्षाल्य भोजनशालाया बहिरेव परिशिष्टोक्तप्रकारेण व्याहृतिभिर्बाहिराचम्य शौचौदे
शौ श्रीपर्ण्यादिश्लक्ष्णचतुष्पात्तीठे प्राप्नुस्वः प्रत्यङ्मुखो वोपविश्य वर्तुलं ग्रंथियुतपवित्रं धत्वा सति स

यश्चित्तांतरप्रसक्तावप्यनुसरणीयः यथा भोजनसमये उच्छिष्टपात्रमधोपहतं चेत्तत्पात्रमुत्थृत्य
 भूमिगोमयेनोपलिप्यान्यपात्रं पूर्ववदासाद्य तस्मिन्सर्वान् पूर्ववत्सिद्धाविप्रं भोजयेदिति परिजते
 पराशरः उच्छिष्टोच्छिष्टसंस्पृष्टः शूनाशूदेणवाहिजः उपोष्य रजनीमेकापंचगव्येन शुष्यति रज
 नीमुपोष्येति रात्रिभोजनं परित्यजेदित्यर्थः बृहस्पतिः स्त्रियो वृद्धाश्च बालाश्च मक्षिकामशकादयः
 मार्जारश्चैव दध्नुश्च मारुतश्च सदा शुचि उच्छिष्टसमये अनुष्ठानसमये च मार्जारस्पर्शे स्नानमिति
 मिताक्षरायां इदं वनमार्जारविषयमिति केचित् भोजनसमये मार्जारपुच्छस्पर्शे आचमनमिति
 मायश्चित्तमजयीं भुञ्जानस्य क्षुज्जृम्भणयोस्त्वाहविष्णुः विप्रभोजनकाले तु क्षुते वा जृम्भेत
 था अन्योजलं गृहीत्वा तु तस्य मूर्धनि विन्यसेत् एष्टेतं जन्मसदनं दिवा वायदिवादिवा सं
 ग्रहेषु क्षुतं भोजनमध्ये च जायते यस्य कस्यचित् आदित्यं जन्मभूमिं च स्मरेत् सोऽस्ति मरुत्कः
 शिंकापतनजृम्भासु जीवोत्तिष्ठान्गुलिध्वनि शत्रोरपि कर्तव्यमन्यथा ब्रह्महा भवेत् ज्योतिर्निबन्धे

सुतस्तुवलनजंभातुनृणामायुः प्रहीयते तदेतरेणकर्तव्योजीवधूरंगुलिध्वनिः मदनरत्नेविष्णुपुरा
णेच ॥ जीवेतिशुबतोब्रूयाज्जीवेत्युक्तः सहेतिच आश्वलायनगृह्येण सुताजृभित्वा मनोसं ह
स्वापापकंगधमाघ्रायस्त्रिदनेकर्णध्वननेच सुचक्षाअहमक्षीभ्यां भूयासंसुवर्चासुखेनसुश्रुत्कर्णा
भ्यामयिरक्षकत्वंइतिजपेदिति अत्रमननिर्णयः पारिजाते अश्वभुक्काईपाणिर्वावांतोनस्वान
माचरेत् अन्यदावमनेस्नायातथाश्लोकाश्रुपातने अन्यदापरेद्यु अपरान्नभोजनं निषेधउच्य
ते तत्रसायणीयेमनुः उपासतेयेगृहस्थाः परपाकंलब्धुद्वयः तेनतेप्रेत्यपश्रुतांब्रजंत्यनाद्यदा
यिनां पाप्मे परान्नं परपाकंचनित्यंधर्मरतस्यजेत् सर्वतःपरिगृह्णीयाद्भोजनंसमाचरेत् नरा
कंदारुणंश्रुत्वापरान्नेचमतिंत्यजेत् योयस्यान्नंसमश्नातिसतस्याश्नातिकिल्बिषं इदंचनिहित
निमंत्रणादिविषयंअनिहितेनामंत्रितोनापका मेदितिआचारप्रकाशलिखितश्रुतेः प्रशस्तानां
स्वकर्मसुद्विजातीनांब्राह्मणोभुंजीतेतिगौतमोक्तेः परपाकरुचिर्नस्यादनिद्यामंत्रणादृतइतिया

शवल्कीयवचनाच्च अत्रनिंद्या उक्ताविज्ञानेश्वरीये कदर्यवद्वचौराणां क्लीबरांगावतारिणां वैष्णभिषा
 स्तवार्धुष्यगणिकागणदीक्षिणां चिकित्सकातुरकुड्डपुंश्चलीमनविहिषां क्रूरोग्रपतितब्राह्मसंभिक्षे
 छिष्टभोजिनां अवीरास्त्रीवर्णाकारस्त्रीजितयामयाजिनां शस्त्रविक्रयिकर्मांतरंतुवायश्चवृत्तिनां
 नृशंसराजकुरुतघ्नवधजीवितां चेलधावसुराजीवसहोपपतिवेश्मनां एषामन्नेनभोक्तव्यं सोमवि
 क्रयिणस्तथेति अन्येपिनिंद्यास्तत्रैवज्ञेयाः विस्तरभियानेहोच्यंते अनग्निगृहेभोजननिषेधः कु
 त्बहले गृहीत्वाभिसमारोप्ययः परान्ननिषेवते अभोज्यानांगृहस्थोसौवेदवादिषुगर्हितः वरंकंद
 फलाहारोवरंवायोश्चभक्षणं पुत्रमांसंवरंतातनानग्निगृहभोजनमिति आहलिखितः भुक्त्वावा
 र्धुषिकस्यान्नमव्रतस्यासुतस्यच शूद्रस्यचतथाभुक्त्वात्रिरात्रंस्यादभोजनमिति शूद्रान्नविषयेति
 शेषमहपराशरः शूद्रान्नंशूद्रसंकल्पः शूद्रेणचसहासने शूद्राज्ञानागमश्चापिज्वलंतमपिपातयेत्
 अंगिराः आमंवायदिवापक्वंशूद्रान्नमुपसादयेत् किल्बिषंभजतेभोक्तायश्चविप्रःपुरोहिताः आचा

ततः शतपदानि गत्वा स्वासने उपविश्य अगस्तिं कुंभः १ आतापी २ इति श्लोकद्वयं पठन्नुदरं परिमृज्य अग्निरस्मीति मंत्रस्य गायत्रिनो विश्वामित्रो मरुतस्त्रिष्टुप् भुक्तान् प्राशनार्थं जपे वि० ॐ अग्निरस्मिन्मना जातवेदा घृतमेव स्फुरमृतं मभासन् अर्कस्त्रिधा दूरजसो विमानो जस्रो घर्मो हविरस्मिन्नाम । इति उदरमालम्बन् जपेत् इति माठे इत्युपनामकं श्रीनारायणमहात्मजत्र्यंबकविरचिते आचारे दौ भोजनविधिः
अथ भोजनविषये किंचिदुच्यते तत्र भोजने परस्परं स्पर्शस्मृतिसारे यदि भोजनकाले तु ब्राह्मणो ब्राह्मणं स्पृशेत् त्यक्त्वा तदन्नमुत्थाय प्राणायामत्रयं चरेत् प्रयोगदर्पणे तु यदि भोजनकाले तु ब्राह्मणो ब्राह्मणं स्पृशेत् तदन्नमत्यजभुक्ता गायत्र्यष्टशतं जपेदित्युक्तं उच्छिष्टान्नेन स्पर्शेत् पाराशरीयशंखः उच्छिष्टलेपसंस्पर्शं प्रक्षाल्यान्त्येन वारिणा भोजनान्ते नरः स्नात्वा गायत्री त्रिशतं जपेत् अत्रापि भोजनान्तावतोलस्यैवेति चंद्रिकाकारः भोजनपात्रस्योच्छिष्टसंस्पर्शं त्वाहव्यासः उच्छिष्टोच्छिष्टसंस्पर्शं स्पृष्टपात्रं विहृत्य च सर्वान् पूर्ववत्स्निग्ध्वा भोजयेत्तु द्विजोत्तममिति अयमेव न्यायः प्रा

कंदुभाष्टं श्लपाणावंगिराः स्वपात्रेयत्तुविन्यस्वदुग्धं यच्छन्ति नित्यशः पात्रांतरगतं यावत् श्लपात्स्वगृहमा
गतं शातातपः घृतं तैलं रक्षिरीरंतथैवेक्षुरसो गुडः श्लड्भांडस्थितं तक्रंतथा मधुन दुष्यति आपस्त
बः आममन्नं मधुघृतं धानाक्षीरंतथैव च गुडमां सरसायाद्या निवृत्तेनापि श्लडतः एतच्च संप्रोक्ष्य
संगृहीयात् संप्रोक्षयित्वा गृहीयाच्छूद्रान्नं गृहमागतमिति विष्णुपुराणात् अन्नपार्श्वे यदन्नं वासि
हीनं च पक्कं केवलपावके तदन्नं फलवद्वाह्यं श्लडादपि न दुष्यति लवणांबुविनायच्च पाचितं जातवेद
सि तदन्नं फलवद्वाह्यं श्लडादपि न दुष्यति तंडुलोऽन्यंबुसंयोगात्पिष्टं लवणयोगतः शाकं चितय संयोग
दन्नमित्यभिधीयते अपराकं शातातपः गोकारुकंदुशालायां तैलयं त्रेक्षुयं त्रयोः अमीमांस्यानिशो
चानिस्त्रीपुबालातुरेषु च कंदुपक्कादिचकलौ निषिद्धं श्लडेषु दासगोपालकुलमित्रार्धसीरिणां भोज्या
न्नता गृहस्थस्येत्याद्युक्त्वा एतानि लोकगुप्त्यर्थं कलेरादौ महात्मभिः निवर्तितानि कर्माणि व्यवस्थापूर्वं
कंबुधैरिति शातातपोक्तेः शंखः नापणीयान्नमद्यादिति अस्यापवादः आचारसारे अपूपाः सक्त

बोधनाः सूक्तं दधि घृतं मधु एतत्स्वर्णगतं भोज्यं भांडले पोतयेद्भवेत् इति निंद्यानिंद्यविवेकः एवं च
चार्यानिंद्यागृहेषु भोक्तव्यं तत्रोपवेशनविषये विशेषमाहर्षेयीनसिः नानियुक्तोऽय्यासनं गच्छेदिति भो
क्तुमिति शेषः शाखः नाय्यासनस्तुः पूर्वमश्रीयदिति गोभिलः एकपक्त्युपविष्टानां विप्राणां सह भो
जने यद्येकोपित्यजेत्यात्रं नाश्रीयुरितरेष्वनु मोहातु भुक्तवांस्तत्र कुरुंसातपनं चरेत् एतज्जलादि
नापत्तिभेदाकरणविषयं तदाहानिः स्मृतिरूपेण यदिकश्चितुर्विस्तृतस्य पंक्तिं गणद्विजः प्राक्
विश्यजलं स्मृत्या गंगां वायुमुनां च वा आसनादुत्थाने विशेषमाहमएव एकपक्त्युपविष्टानां भुंजता मास
नाद्विजः यद्येकः कश्चिदुतिष्ठेच्छिष्टानाश्रीयुरेव ते यद्यप्यज्ञस्तदेतिष्ठत्यापन्नस्तु यदा भवेत् तस्य
चोभयतः स्मृत्या नदीं संस्वावयेज्जलं अनिंद्यभोजनेपि निषिद्धकालमाह शातातपः वनस्पतिगते सो
मे परान्नं ये तु भुंजते तेषां मासगतं पापं दातारमनुगच्छति इति परान्नभोजनविधिः अथ परान्नापवा
दः पारिजाते संग्रहे मात्रापि त्रैगुण्ये रत्नं यदन्नं मातुलस्य च श्वश्रूश्च श्रुरयो रत्नं न परान्नं प्रकीर्ति

आचा०दु

२४२

तं धर्मप्रक्षेपे पितुः पुत्रस्य यच्चान्नं भ्रातृगुर्वेति तथैव च श्वशुरान्नं मातुलान्नं परान्नं प्रकीर्तितं गुरुव
श्रोक्ताः शूलपाणिना आचार्यस्तु पिता ज्येष्ठो भ्राता चैव महीपतिः मातुलः श्वशुरश्चैव माता महपिताम
हो वर्णश्रेष्ठः पितृव्यश्च पुंस्येते गुरवो मताः उपनीतान्न दाता यमयत्राता धनप्रदः धर्मशास्त्रोपदे
ष्टा च गीताशास्त्रोपदेशकः बुद्धिप्रद उपाध्यायश्चैते पि गुरवो मता इति वाराहेचातुर्मास्यमाहात्म्ये
अनापदितु योश्चाति परान्नं द्रव्यलोभतः अवश्यं तु भवेत्तस्य धर्महानिर्नमंशयः बांधवानां तु सौहा
र्यो नि संबंधतोऽपि वा भुंजीतास्य परान्नानि नैव धर्मो विहीयते पितुर्भ्रातुः पितृव्यादेः सपिंडस्य गुरो
रपि दौहित्रश्वशुरादीनां स्वस्त्रीसंबंधिनां तथा मातामहस्य तत्कनो मातृषस्त्रादिकस्य च यद्यत्वा
त्यान्नमश्नाति परान्नं दोषकृन्हीति अथ निंद्यान्नभोजनप्रायश्चित्तमाह ऋग्विधाने शौनकः प
र्जन्यवातावर्गचशतवारं जपेज्जले स्नतकस्य गृहे भुंक्ते तदा पापाव्यमुच्यते इदं नमोजपे नमं च
सहस्रं चैव न कल्मषं शानतो ज्ञानतो दृष्ट्वा भुक्ति काले रजस्त्रियां अभिनमोजपे नमं च दशवारं विश

२४२

रप्रकाशे उपेक्षणधर्मेण श्रुदान्नं यः पचेद्विजः अभोज्यं तद्भवेदन्नं सच विप्रः पुरोहितः उपेक्षणं श्रुद्भीयात्
मान्नस्य विप्रगृहे पाकार्थं समर्पणमित्यर्थः यत्तु पराशरः शुक्लान्नं गोरसं स्नेहश्च द्रव्यं मन आगतं पक्वं वि
प्रगृहे चेत्त्याजद्रोज्यं मनुरब्रवीदिति तदापदिष्यं यदाह मनुः नाद्या कूडस्य पक्वान्नं विद्वानश्चादिनो द्विजः
आददीताममेवास्मादवृतावेकरात्रकं अवृतौ आपतौ अंगिराः गोरसं चैव सक्तुश्च तैलं पिण्याकमेव च
अपूपान्मक्षये कूडाद्यच्चान्यत्पयसा कृतं तथा मांसं दधियुतं धान्यं क्षीरमाज्यं महौषधं गुडोरसस्तथोद
धि विद्रोज्या न्येतानि नित्यशः यत्तु उदाहृतं मनुवचस्याश्चादिन इति श्रुद्विशेषेण महिम्ना त कूडस्य पक्वा
न्नमपि ग्राह्यमिति प्रतीयते तस्य स्नेहपक्वादिविषयता दृष्टव्या यदाह हरितः कंदुपक्वं स्नेहपक्वं पा
यसं दधिसक्तवः एतानि श्रुदस्यान्नानि भोज्यानि मनुरब्रवीत्तद्विजैरेतानि भोज्यानि श्रुदैरेव कृतान्यपि
त्युत्तरार्धपाठ आचारसारे एतेन स्वदासो नापितो भृत्यः कुंभकारः रुषीबलः ब्राह्मणैरेपि भोज्यान्नाः
पंचैते श्रुदयो न यदिति देवलवचनमपि व्याख्यातं सक्तुपदमनादपक्वस्यापलक्षणमिति मदनस्ते

आचा० दु

२४३

विधुरोत्रापुत्रवानसपुत्रविधुरोगृहिवदिति सिंधावुक्तेः ईळे अभिजपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा पंचयज्ञविही-
नस्य गृहे भुंक्तेन पातकं चंद्रिकायां बृहस्पतिः नवश्राद्धस्य यच्छिष्टं ग्रहपथुषितं च यत् दंपत्यो भुंक्ते
शेषं तु भुक्त्वा चाश्रायणं चरेत् पारिजाते परपाकनिवृत्तस्य परपाकरतस्य च अपचस्य च मुत्वा
नं द्विजश्चाश्रायणं चरेत् एतेषां लक्षणं उक्तं तत्रैव गृहीत्वा ग्रीन्तमारोष्य पंचयज्ञान्निर्वपेत्
परपाकनिवृत्तौ सौ मुनिभिः परिकीर्तितः पंचयज्ञान्त्संयं कृत्वा परान्नमुपजीवति सततं प्रातरुत्था-
य परपाकरतस्तु सः गृहस्थधर्मवृत्तौ यो ददाति परिवर्जितः ऋषिभिर्धर्मतत्त्वज्ञैरपचः परिकी-
र्तितः ददाति परिवर्जितः दानवर्जितः पराशरः दुराचारस्य विप्रस्य निषिद्धाचरणस्य च अन्नं भु-
क्त्वा द्विजः कुर्याद्दिनमेकमभोजनं एतदशक्नोस एव सदाचारस्य विप्रस्य तथा वेदांतवेदिनः भुक्त्वा
नं मुच्यते पापाद्द्विजो रात्रांतरान्नरः एकस्मिन्दिने सकृत् सकृद्वा दुर्बलान् गृहे भोजनेन यत्कृतं पापं तु
स्य वेदांती गृहे भोजनेन श्रुद्धिः यद्वा एकस्मिन्दिने संप्राप्तं यत्पि पीलिकावधादिस्तु पापजातं तत्सर्वं

२४३

शिष्टान्नभोजनेन श्रुत्यतीति माधवः बौधायनस्तु साधारणं प्रायश्चित्तमाह अभोज्यानां च सर्वेषां
अभोज्यान्नस्य भोजने ऋग्भिस्तरत्समंदीभिर्मर्जितं पापशोधनं आश्वलायनमुक्तं साधारणं
प्रायश्चित्तं तु अग्रे शयनप्रकरणे वक्ष्यते ऋग्विधाने सप्तजन्मार्जितं पापं कृत्वा चाभक्ष्यभक्षणं
तद्विष्णोरित्यपांमध्ये सरुज्जत्वा विश्रुत्यति इत्याचारे दौर्निद्यान्नभोजनं प्रायश्चित्तं इति माटे
इत्युपनामकनारायणात्मजत्र्यंबकविरचिते आचारे दौर्निद्यान्नभोजनस्य पंचमभागकृत्यं स
माप्तं अष्टषष्ठसप्तमभागकृत्यमाह दक्षः भुक्त्वा तु सुखमास्थाय तदन्नं परिणामयेत् इति
हासपुराणाद्यैषष्ठसप्तमकोनयेत् अत्र यद्यपि षष्ठसप्तमभागयोः अन्नपरिणामोपयोगीति
हासादिश्रवणकर्मणि आदिशेषेणोक्ते तथापि क्रमश्च देशसामान्यादिति न्यायबलेन षष्ठेन परि
णामोपयोगिकर्मकर्तव्यं सप्तमे त्विति हासश्रवणमहेशादयोप्येवं तयोर्मार्कंडेयपुराणे भूयो
याचम्यकर्तव्यं तांबूलस्य च भक्षणं श्रवणं चेति हासस्य ततः कुर्यात्समाहितः तत्र तावन्तांबूलदानं

आचा० दु

२४४

विधिर्मूर्द्धतचिंतामणिटीकायां स्मृतौ तांबूलसुष्ठुयोदद्याद्वास्त्रणेभ्योतिभक्तिः मेधावी सुभगः प्र
ज्ञो दर्शनीयश्च जायते पलेन तृप्यते ब्रह्मापत्रेण भगवान्हरिः चूर्णमीश्वरतृप्तैः स्थातांबूलाशनदा
नतः वसिष्ठः सुपूगचमुपत्रंचचूर्णेन च समन्वितं अदत्वा द्विजदेवेभ्यस्तांबूलं वर्जयेद्बुधः तत्र
रातव्यपूगफलं ख्यामाह स एव एकपूगं सुखारोग्यं द्विपूगं निष्फलं भवेत् अतिश्रेष्ठं त्रिपूगं तु अ
धिकं नैव दुष्यति अन्यच्च एकद्वित्रिचतुःपंचषड्भिः पूगफलैः कमात् लाभो लालभः सुखं दुःखं
आयुर्मरणमेव च तांबूलभक्षणे फलपत्रप्रमाणमुक्ते स्मृतिमजर्या पूगद्वयेन तांबूलं न दद्यान्न
च स्वादयेत् दानं तु निष्फलं प्रोक्तं स्वादनं पुण्यनाशनं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन द्विपूगं वर्जयेत्सुधीः एक
पूगं त्रिपूगं वा दानं स्वादनमुत्तमं वत्सरार्धात्परं पूगं कठिनं च सुपाचितं लाक्षावदंतरैर्यस्मिन्तस्य
गं स्वादयेत्सुधीः वल्लीमध्ये च संभूतं पश्चात्पाकलूनपत्रकं चूर्णपापाण संभूतं तांबूलं स्वादयेत्सुधीः
वल्लीमध्ये च संभूतं पश्चात्पाक प्रातः पूगस्य पर्णानि त्रीणि त्रीणि च स्वादयेत् मध्यं दिने तु चत्वारि

२४४

षतः अंत्यजानां ध्वनिं श्रुत्वा पश्चाद्भुंक्तेन कल्मषं अज्येष्ठा सो जपेन्मंत्रं दशवारं न कल्मषं श्वानादि
दर्शनं कृत्वा पश्चाद्भुंक्ते यदा तदा आयेत स्फुर्जपेन्मंत्रं दश वै विष्णुमंदिरे हस्तदत्तं यदा भुंक्ते तदा पा
पात्प्रमुच्यते ते अज्येष्ठा जपेन्मंत्रं शतं विष्णुबालये तदा दिवा द्विर्भोजनं कृत्वा तस्मान्मुच्येत कल्मषात्
हयोनप्रजपेन्मंत्रं शतवारं जले तथा रात्रौ द्विर्भोजनं कृत्वा कल्मषाच्च प्रमुच्येत त्वं सुमेध
जपेन्मंत्रं दशवारं शिवालये अष्टम्यां वा चतुर्दश्यां दिवा भुंक्तेन कल्मषं सपर्वतो जपेन्मंत्रं संक्रांतौ
दशचेज्जले पर्वद्वये भावुवारे रात्रौ भुंक्तेन दुष्कृतं सहिद्वरो जपेन्मंत्रं शतं वै विष्णुसंनिधौ एकाद
श्यामहोरात्रं भुंक्ते यदि न पातकं अपः प्रणीतमंत्रं च शतवारं न किल्बिषं रात्रौ भुंक्ते वत्सरे तु मन्वादि
षु युगादिषु वत्सरे प्रति संवत्सरे अस्ते वसुजपेन्मंत्रं सहस्रं वै न किल्बिषं प्रमादाज्ञानतो भुंक्ते ग
णान्नं तु यदा यदा यज्ञायज्ञा जपेत्सत्कृतं एकरात्रं जलेपि वा गणकान्नं यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते
गणकौ नक्षत्रस्त्री अष्टाह्नं इदं सत्कृतं तु एकवारं जले जपेत् विधुरान्नं यदा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते

आचा० दु

२४५

कनिष्ठानामिकामध्यातर्जन्यंगुष्ठयांगतः शोकोहानिस्तथा मूल्युरनैश्वर्यायुषीतथा स्मृत्यन्तरे अंगुष्ठचूर्णसंयुक्तं पर्णपृष्ठे तु लेपनं तत्पत्रं खादयेत्तेन सोमपानं दिने दिने यथांतरं तु मध्यमांगुलिना दायचूर्णं पर्णस्य लेपयेत् अत्र कनिष्ठानामिका तर्जन्योनिषिद्धाः मध्यमाया विधिनिषेधोभयक्षपत्वा न्मध्यमत्वं अंगुष्ठः प्रशस्तः आचारप्रकाशे व्यासः पर्णायं पर्णपृष्ठं वा चूर्णपर्णं द्विपर्णकं रात्रौ खदिरतांबूलं शकस्यापि श्रियं हरेत् पारिजाते वसिष्ठः अरुत्वा तु मुखे पर्णं पूगं खादति मोनरः सप्तजन्महरिद्री स्यादंते विष्णुं न संस्मरेत् अत्र यदा तांबूलभक्षणं क्रियते तदा पूर्वमेव मुखे पूगं क्षित्वा पश्चात्पर्णादिपदार्थक्षेपणं न कार्यं किंतु पर्णस्य मुखे निधानोत्तरं पूगादिभक्षणयेत् सहवासर्वपदार्थक्षेपणकार्यमित्यर्थमिति तांबूलाभावेपि केवलपूगं न भक्षणीयं किंतु लवंगादिना पूगं खंडं संमिश्र्य भक्षयेत् क्षीरमध्ये यल्लवणं उच्छिष्टोद्यतभोजनं केवलं लवणं पूगं तु ल्यंगोमांसभक्षणे मित्याचारप्रकाशधृतवचनकेवलपूगभक्षणे दोषदर्शनात् शिष्टाचारेष्वेवं अत्र कमुकचूर्णयोः पाकदोषो नास्तीत्युक्तं कमुकग्राहिके हरिदागोरसं चूर्णपूगं कौशेयमेक्षवं नैतेषां पाकदोषोस्ति वीरं लवणमौषधं चूर्णस्थं पर्णं

२४५

तंचजलंनदुष्टं तदुक्तंसंग्रहयच्चपर्णगतंतोयंयत्तैलेयच्चवागुडे चूर्णेपयसियेध्वैवतज्जलंनैवदोष
कृत् तांबूलसेवनगुणमाहवैद्यः तांबूलंकटुतिक्तमुष्णविशदंक्षारंकेषायान्चितंवातघ्नंरुमिनाश
नंकफहरंकोमाग्निसंदीपनं स्त्रीणांभाषणभूषणरतिकरंशोकस्यविच्छेदनंतांबूलेविहितास्त्रयो
दशगुणाःस्वर्गेपितैर्दुर्लभाः पारिजातेआश्वलायनः विद्याकामोनिशांरात्रौतांबूलंनतिभक्षये
त् तत्रैववसिष्ठः यतिश्चब्रह्मचारीचविधवाचरजस्वला प्रत्येकंमांसतुल्यंस्यान्मेलनंसुरयास
मं क्रमुकादेःप्रत्येकंभक्षणंमांससमं समुदितंतुसुरयासममित्यर्थः जाबालिःदंतधावना
तांबूलंक्षौराभ्यंगमभोजनं रत्नौषधिपरान्नंचश्राद्धकृतसमवर्जयेत् अत्रापवादःरुष्णभक्ष्ये नि
त्यश्राद्धेत्वमाश्राद्धेश्राद्धेचापरपक्षिके तांबूलचर्वणेदीपोनेतिशातातपोब्रवीत् इदंवचनंनिर्मूल
जाबालिविरोधादितिकेचित् तन्न जाबालिनाश्राद्धसामान्यतोनिषिद्धस्यतांबूलस्यवचनांतरे
णकेषुचिच्छाद्धेषुप्रतिप्रसवेनविरोधाभावात् अन्यत्रापि मृताशौचेतथाश्राद्धेमातापित्रोर्मृते

आचा०दु

२४६

हनि उपवासे च तांबूलं दिवारात्रौ च वर्जयेत् पक्षश्राद्धे तथा दर्शयुगमन्तरादिषु श्राद्धं निर्वर्त्य भुक्त्वा
तु तांबूलं खादयेद्बुध इति इत्याचारेण दौ तांबूलभक्षणविधिः तांबूलभक्षणोत्तरं कर्तव्यमाह वैद्यः
समास्तादित तांबूलो भुक्तमात्रैरितं कफं धूमेनापास्य स्वाद्यैर्वा कषायकटुतिक्तकैः ततः शत
पदंगत्वा वामपार्श्वेन संविशेत् वामे तु मात्राद्वा त्रिंशद्दक्षिणे पंचविंशतिः मध्ये द्वादश चेत्येषका
लः संवेशने स्मृत इति मात्रालक्षणं प्राणायामप्रकरणे उक्तं आयुर्वेदे भुक्तोपविशंतस्तु दंब
लमुत्तानशायिनः आरोग्यं वामकुक्षौ स्यान्मृत्युर्धावति धावतः वैद्यः आसनं शयनं वापि नेछेद्भु
क्त्वा द्वौत्तरं पीत्वा भुक्त्वा तपवन् हिंयान् कृवन् वाहनं अतिहास्यासनस्वप्नधावनंच विसर्जयेत्
शब्दं पंचगंधं च स्पर्शयन् मनसः प्रियं भुक्तवानुपसेवेत तेनानंसाधुतिष्ठति न भुक्तमात्रं आय
स्येन्न निषिद्धं लभेत्सुखं धर्मोत्तराभीरस्थामिः कथाभिस्त्रिगुणात्मभिः मध्यं दिनस्य गमयेद्विष्ट
शिष्टसहायवान् सुजनैः संगतं कुर्यात्धर्माय च सुखाय चेति अत्रैमुजना नाहमएव बुद्धिर्वि

२४६

रिपर्णानि क्रमुकस्य च रात्रौ पूगस्य पर्णानि पंच पंचयथा क्रमात् ज्योतिर्निबन्धे द्वात्रिंशत्पर्णकंचैव दद्यात्
त्सर्वमहीभुजे चतुर्विंशतिपर्णं च सामंतानामनुस्मृतं दशाष्टपर्णकंदेयं जामातृणां विशेषतः द्वाद
शपर्णविदुषे बंधूनां दशपर्णकं अष्टपर्णं च सर्वेषां सामान्येन प्रकीर्तितं त्रिपर्णं तु न दातव्यं एकपर्
णं तथैव च षट्पर्णं चैव दातव्यं रिपूणां च विशेषतः ग्रंथांतरे पंच सप्ताष्टपर्णानि दश द्वादश एव
वा दद्यात्स्वयं च गृह्णीयादिति कैश्चिदुदीरितं ज्योतिर्निबन्धे प्रातःकाले फलाधिक्यं चूर्णाधिक्यं
तु मध्यतः निशि पर्णाधिकं भस्मे तस्य लक्ष्मीर्विवर्धते स्मृतिमंजरीं पूगं च शकलीकृत्य इव संस्मृ
ज्य पर्णकं पिठलं चूर्णं संयुक्तं तांबूलं वा दयेत्सुधीः अन्यच्च पारिजाते क्रमुकं पंचनिकं स्यातां बू
ल्याश्च पलद्वयं गुंजाद्वयं चूर्णमानेतां बूलं क्रममुत्तमं जांभी तालवंगकं कौलकर्पूरकरुकैः सह रु
चिवैशद्यसौगंध्यमिच्छन् चक्रेण धारयेत् वेसिष्ठः पर्णमूले भवेच्छाधिः पर्णग्रे पापसंभवः चूर्णपर्ण
हरेदायुः शिरा बुद्धि विनाशिनी तस्मादग्रं च मूलं च शिरां चैव विशेषतः चूर्णपत्रं वर्जयित्वा तांबूलं भ
क्षयेत्सुधीः व्यासः तर्जन्या चूर्णमादाय तांबूलं न तु रवा दयेत् यदि वा रवा दयेन्मूढो रौरवं न रकं ब्रजेत्

आचा० दु

२४७

दोषष्ठसप्तमभागकृत्यं अथाष्टमभागकृत्यमाह दक्षः अष्टमेलोकयात्रातु बहिः संध्याततः पुनः व्यासः
संछात्रादिविनोदेन सन्मार्गस्याविरोधिना दिनं नयेत्ततः संध्यामुपतिष्ठेत्समाहितः तत्र सायं संध्याका
लमाह पारिजाते स्मृतिसंग्रहकारः दृश्यमाने रवौ चैकं अदृश्येद्दिमुद्धर्तकं संध्याकालः सविज्ञेयः स्त
त्र सर्वं समाचरेत् दक्षस्तु रवेरस्तमयात्पूर्वं घटिकैकावदाभवेत् सायं संध्यामुपासीत कुर्याद्दोमं
च पूर्ववत् सायं स्नानं गृहस्थभिन्नस्यैव तदुक्तं संध्यारत्ने प्रातर्नित्यं शुचिभिर्दुकैः स्नानमुक्तं द्विजा
नां मध्याह्नेऽपि स्मृतमिह बटोर्दृश्यते शक्ता चेत् सायंकाले मुखं करपदक्षालनं स्यात्तदर्थं स्नानं कै
श्चिन्मुनिभिरुदितं गेहिवर्जं द्विजातेरिति अग्निहोत्रिणस्तु त्रिकालं स्नानमावश्यकं तदुक्तमाश्वलाय
केनेन स्नानं त्रिषणवणं कुर्युर्यज्ञादेवाग्निहोत्रिण इति सायं संध्यायां विशेषोलिख्यते तत्राश्वलाय
घटिकैकावशिष्टास्या इवेरस्तमितस्य च प्रक्षाल्य पाणिपादं च द्विराचांतः शुचिर्भवेत् प्राडासीनः स
माचम्य प्राणायामपुरःसरं पूर्वोक्तविधिना चैव सायं संध्यां समाचरेत् प्राक् प्राङ्मुखः सूर्यास्तोत्तरं
गौणकाले सायं संध्याकरणे उदङ्मुखः तैव रात्रौ उदङ्मुखः कुर्याद्देवकार्यं सदैव होति गौतमोक्तेरि

२४७

तिकैचित् तदसमंजसं आश्वलायनस्तत्रगृह्यपरिशिष्टाश्वलायनस्मृत्यादिविरोधात् आच-
मनाद्युपसंग्रहणात् प्रातः संध्याविधिमुक्तात्मेवविधिं सायं संध्यां यामतिदिशत्याचार्योगृह्यपरि-
शिष्टे एवं सायंविशेषस्तु सूर्यश्चेति मंत्रे सूर्यस्थानेग्निपदमावपेदहश्चरात्रिपदे सत्येज्योतिषीत्यंतै-
ब्रूयाज्जपश्चार्धास्तमितेमंडलं आनक्षत्रदर्शनादासीनेनेति आश्वलायनानां तिष्ठतामेवार्घ्यं दा-
नेमिति पूर्वप्रातः संध्याप्रकरणे प्रपंचितं अत्रजलसामीप्येपिभूमावेर्घ्यदाने सायंतूपविशभुवी-
तियमवचनात् अर्घ्यदाने प्रत्यङ्मुखता आदित्याभिमुखः स्थित्वेतिपरिशिष्टोक्तेः अंजल्या-
अपआदाय गायत्र्यात्यभि मंत्रितं रवेरभिमुखस्तिष्ठन्निरुद्धं संध्ययोः क्षिपेदिति शौनकोक्ते-
श्च वायव्यपश्चिमसंध्यभिमुखोर्घ्यं दद्यादिति चंडिकायां जपेविशेषाः कारिकायां अर्धास्तमि-
त आदित्ये पश्चिमस्य यउत्तरतः भागस्तन्मुखः आसीनः सावित्रीं वाग्यतो जपेदिति उत्तरतः प्रती-
त्या अष्टमोभाग इत्यर्थः अत्र भगवान् धृत्वा पवित्रं संप्रोक्ष्य जपस्थानं कुशोदकैः आधारादी-

नमस्कृत्यकुशाग्रैः सनंततः ब्रह्मापस्मासनं वापि स्वस्तिकं वा यथाविधि दिशोऽष्टधा विभक्तायाः प्र-
 तीच्यामागसप्तकं हित्वा दक्षिणतो न्यस्तु योऽष्टमो भाग उत्तरतः अस्याभिमुखतो विप्रो भूत्वा प्रयत-
 मानसः जपन्नासीत् सा वित्री संध्या कृत्य मतं दित इति यत्तु प्रातर्मध्याह्नयोस्तिष्ठन्नायेत्री जप-
 माचरेत् उर्ध्वजानुस्तु सा यान्हे ध्यानालोकनतत्पर इति व्याघ्रनाम्ना पठ्यमान वचनमाह-
 त्य धर्माधिसारकारेण सा यमूर्ध्वजानुरुपविश्य जपं कुर्यादित्युक्तं तत् शौनकस्मृतिस्वस्मृत-
 परिभाषाविरोधाद् व्याघ्रवचनस्य प्राचीनाधुनिकैः द्वाप्यलेखनाश्च विचारणीयं जपांगं प्रा-
 णायामन्यासध्यानादि सर्वजपदि अनुस्वमेव कर्तव्यं उक्तं शौनकवचो नुरोधात् पारिजातप्रयो-
 गे तथैव लेखनाच्च यद्वा यावद्वचनं वाचनिकमिति न्यायेन जपमात्रे प्रत्यनुस्वता प्राणायामा-
 दिजपाद्यंगे तु पारिभाषिकी प्राप्नुयतेति आचारार्के तु न्यासांते प्रत्यनुस्वा र्वो भूत्वा ध्याना-
 दि कुर्यादित्युक्तं तदर्धजरतीयत्वापत्त्या विचारणीयं स्मृत्यंतरे हस्तौ नाभिसमौ धृत्वा प्रा-

घायशः शीलधैर्यस्मृतिसमन्वितान् त्यागविज्ञानसत्त्वाढ्यान् महापक्षान्त्रियंवदान् वृद्धोपसेवि
नः स्निग्धान् स्वभावज्ञान् गतव्यथान् सुमुखान् सर्वभूतेषु प्रशान्तान् छंसितव्रतान् धीरांस्तन्मार्ग
निरतान् पुण्यश्रवणदर्शनात् महंशजानान् देष्यान् सहायान् परिकल्पयेदिति अत्र दुष्टानाह स
एव पापवृत्तयः वयः सत्त्वात्स च कान्कलहाप्रियान् धर्मोपाहासिनो लुब्धान् च पलान् रिपु
सेविनः परापवादनिरतान् परवृद्धौ द्विषः स्वलात् पारखंडिनो विकर्मस्थात् वैडालव्रतिनः षठान्
लोकभूपतिविद्विष्टान् निर्घृणान् धर्मदूषकान् हेतुकान् च कवृत्नीन् उर्जानान् दूरतस्त्यजेदिति आ
त्रिः इति हासपुराणानि धर्मशास्त्राणि चाभ्यसेत् वृथा विवादवाक्यानि परिवादोश्च वर्जयेत् दिव
स्वापन्नकुर्वीत स्त्रियं चैव विसर्जयेत् आयुः क्षीणं दिवानिद्रादिवास्त्रा पुण्यनाशिनीति व्यासोपि
इति हासपुराणभ्यां छंदोर्थमुपबृंहयेत् ततः संध्यामुपासीत पूर्वोक्तविधिना द्विजः विज्ञानेश्वरीये
अहः शेषं समासीत शिष्टैरिष्टैश्च बंधुभिः इति माटे इत्युपनामकनारायणात्मजं च कविरचिते आचारे

लोचनं गृहेष्वपि निविशानमपि गच्छति निपतरं न स्थायुस्तरणी नरं आहोमममासेर्वह्निर्गमम विषं धानं
 अतएव केदारोऽवधौ रवि विहरणी नरं विहरं मध्याह्नं ज्ञानमार्गं स्यात् अथमायं स्या
 मधोराः अक्षमयात्पूर्ववृष्टि कादृश्यावशिष्टे काले देसपादं मृगानि पक्ष्याण्यवाकपाजानमंत्रका
 नं वा विधायादि गवस्यममत्रिपुडं विधायाभिं ग्राडुं कृत्य वहिर्जलाशये समग्रं हे विहो ग्रादिं श्रुतिवै
 श्वेमागं यदभ्युदयं कथारण्यमज्युष उपविष्य हि रात्रं स्यामाणा नोयम्य देशकालो मकीर्त्यं ममापातर्दु
 सायं संध्या मुपासित्वा देति संकल्य ज्ञानवृत्त्ययममाजने कलाजलमादोय आशुं श्वेत् स्य ५ इकं
 विः अथ मय्युपनयो देवताः प्रकृति श्रुतः मंत्राचमने विनिर्गोः ॐ अथि अथमा मय्युपनयन
 यश्च मय्यु कतेभ्यः पापेभ्यो रक्षतां यदं पापमकार्णं मनसा वा वाहलाभ्यां पद्मां स देवेण शिञ्जा अहं
 स देववृत्तं यत्किंचिदुत्ति न मयि इदं महेमा मम देवो नो मय्युपनि विजु हो मि स्वाहो देति प्राश्ना च स्यादि
 नोयमाजनास्ये परिषेका यमर्षणा च मनानि केला दक्षिणा देयान् अथमा मयि मुखनिष्ठं नोयमि न भूमावेवमा

तर्वदर्थ्यत्रयंदद्यात् तत ॐ असावादित्यो ब्रह्मेति सजलहस्तः आत्मानं प्रदक्षिणं परियन्परिषिच्यो
पविश्याप उपस्पृश्याचम्यदर्भोदकेन जपस्थानमभ्युक्षतत्रदर्भासनं प्रसार्यतदुपरिव्याहृत्यावायव्यं सं
लग्नपश्चिमभागाभिमुखं कधारणयोपविश्य प्राणायामत्रयकरणादिदिग्बंधनांते मंत्रदेवतांध्यायेत्
यथा वृत्तां वृत्तादित्य मंडलमध्यस्थां श्यामवर्णां श्यामांबरानुलेपनस्रगाभरणां एकवक्त्रां शंखच
क्रगदापद्मांकचतुर्भुजां गरुडासनादूढां विष्णुदेवत्यां सामवेदमुदाहरंतीं स्वर्लोकाधिष्ठात्रीं सरस्वती
नामदेवतां ध्यायामीध्यात्वा ॐ आगच्छ वरदेत्यावाह्यवस्त्राच्छादितमुखसमो अधोमुखो करौ धारय
न्मंत्रार्थानुसंधानपूर्वकं अर्धास्तमितमंडलकालादारभ्य नक्षत्रदर्शनपर्यंतं अक्षमालया वा जपंगणय
न् गायत्रीं जप्त्वा पुनः षडंगं विधायोत्थाय पश्चिमाभिमुख एव कृतांजलिः जातवेदसे तच्छंयोर्नमो ब्रह्मण
इति त्रिभिः प्रातर्वदादित्यमुपस्थाय इमं मेव रुणतत्वायामीत्युचोराजीगर्तिः शुनः शेषऋषिः वरुणो दे
वता आद्या गायत्री द्वितीया त्रिष्टुप् आदित्योपस्थाने ॐ इमं मेव रुण ३० तत्वायामि० इति चादित्यमुपस्था
य ॐ सेंद्रायै प्राच्यै दिशेन मइत्यादि साधिपदिङ् मस्कारादिविष्णुस्मरणांते सकृदाचम्यानेन कृतेन सा

यं सं शोपासनेन शीघ्रमेवेतः शीघ्रतां ॐ तस्मै ह्योपासने इति कर्मैश्वराय समर्पयेत् इत्याचारो दो
 शास्त्रसंख्याविधिः इति माह इत्युपनामकनामगणालाभजनञ्चकविचित्रे आचारो दो अष्टधाविमर्कदि
 नस्याष्टमभागकृत्यसमाप्तः अथ सायमपासनेन सर्वभूतैश्चैव चोदित आभिकार्थकृत्वात् साय
 भानः समिधमाहत्यादित्याचारो दो नैः अभिकार्थकृतनः कुर्यात्संश्रयोक्तमद्योदयं धीनिवचनञ्च
 सायमेव वा अभिकार्थं तदुक्तं लोकादिगणालाभमयमेव वा निमित्तं धीनिसेक इति इदं च मेधाजनेन पदार्थेन
 विपनयमाद्यो न दत्तं तदुक्तं किं को यो तदुक्तं मयना आसेधाजनमाह क्षेत्रमेव नयना तत् तत्रैव स
 यप्रानश्च समिधं यजुः कृत्वा देसी सर्वदा लोकि कायावेवाभिकार्थमिति स्रज्जद्वत्याभिमयः कारिकाया
 अभिकार्थं च भिक्षायाः मार्गद्वैवातिरिच्यते पश्येदेनोक्षेयस्यानामादायनेचकर्मणः तद्वादेत्यामिध
 वमाहत्यादि शोभादेयसंमिता एतद्यजोश्वाहत्यादेयं समिधं धत्ति स्रज्जद्वत्याभिमयः त्रिः स
 माहृतं गोमुखं यष्टाल्पदं त्रिमनजमुपसृष्टयावमाहृतं ओषानलोमकोकलासद्वैतौ तानि माहा
 न एव विरचयन्त्यामिधमुपस्थायमधीत्यर्थेति तद्व्यामिधोमपक्षेपि यजोपति मनसा व्याधात्तद्व्या

तः संध्याजपंचरेत् दृत्तमौतुकरोमथ्ये सायं मुखसमौकरो उपस्थाने विशेषमाहशौनकः इमं मेव
रुणतत्वेति सायंकाले विशेषतः अत्र यद्यपि वारुणीभ्यां वरुणोपस्थानलिंगबलात्प्राप्तं तथापि वा
रुणीभिरथ्यादित्यमुपस्थायप्रदक्षिणमिति श्रुतेः प्राबल्यादादित्योपस्थाने वारुण्येर्विनियोगः
एतयोर्न चो जातवेदस इत्यादिपरिशिष्टे कौपस्थानानंतरं निवेश इति न्यायात् पारिजातप्रयो
गेप्येवं आचारार्केतु वारुण्यनंतरं जातवेदस इत्याद्युक्तं तद्विचारणीयं अत्र दिग्गमिवादेने
प्रतीच्यादिक्रम इति चंद्रिका प्राच्यादिक्रम इति रत्नमाळा इदमेव युक्तं तद्विचारणीयं विशेषा
नुपलंभात् सायंसंध्याबहिर्देशो कार्यः सायंसंध्याबहिर्जले इति वचनात् न च सामिकेन बहिः
कथंगंतव्यमिति शक्यं उत्थरणोत्तरं बहिर्गमननिषेधाभावात् अतएव शुचिराचान्तो ग्निं प्रज्वा
ल्यजलाशये गत्वा गृहे वा देवद्विजगोष्ठतुलस्यादिशुचिस्थले संध्योपासनं कुर्यादित्याह्निकचंदि
कायामुक्तं यदि विहरणमन्यकर्तृकं तदा बहिरेवेति कमलाकरेणाप्युक्तं उभे संध्येतु कर्तव्ये ब्रा
ह्मणेन गृहे वापि कार्या कुतूहले संध्यानुष्ठानस्य बहिर्देशाशस्त्यपि उभे संध्येतु कर्तव्ये ब्राह्म

स्मृते इति ततो वैश्वदेवं कुर्यात् तत्र विशेष उक्तौ विष्णुपुराणे पुनः पाकमुपादाय सायमप्यनीषते वैश्व
देवनिमित्तं तु पत्न्या सार्धं बलिं हरेत् अतिथिं चागतं तत्र स्वशक्त्या पूजयेद्बुधः वैश्वदेवविधिस्तु प्रागु
क्तं ततो द्वितीयभोजनमाहयाज्ञवल्क्यः उपासपश्चिमांसांध्यां कृत्वा ग्रीत्समुपास्य च भृत्यैः परिवृतो
भुक्तानाति तृप्तोऽथ संविशेत् पूर्वोक्तेन विधिना पश्चिमासंध्यामुपास्याग्निं पुद्गुत्वा तानुपास्याथ खलु भू
त्यैः स्ववासिन्यादिभिः पूर्वोक्तैः परिवृतेनाति तृप्तो भुक्त्वा च कारादाय व्ययादिग्रहचिंतां निर्वर्त्य नंतरं संवि
शेदिति विज्ञानेश्वरो व्याचख्ये भोजनं च संध्याकालेन कार्यं चत्वारि मानि कार्याणि संध्यायां परिवर्ज
येत् आहारं मेषु न निद्रां स्वाध्यायं च चतुर्थकमिति यमोक्तेः संध्या तु सायं संध्यात्रिघटिका द्यस्तादु
परिभास्वतः एवं चास्तात्यदीत्रयोर्ध्वं भुंजीत तिसिद्धं उत्तरावधिमाह शौनकः निशायाः प्रथमे या मे जपयज्ञ
र्चनादिकं स्वाध्यायो भोजनं प्रोक्तं वर्जयित्वा महानिशां महानिशां तु व्यास आह महानिशां तु विविशे
यामध्ययो मध्यं निशि सार्धं प्रहरया मां तदतिष्ठं दोगपरिशिष्टात् सार्धं प्रहरानुशा आपदिषयेत्यालं चार
सारः वेद्यस्तु घटिका दशकादवर्जं निशि भुंजीत नित्यशः स एव अस्त्वंगतैर्के ते जस्तु तमसा बाधते भृशं

कोष्ठाग्निर्वर्धते तस्माद्रात्रौ भुंक्तं प्रजीर्यति विदाहिन्यन्नपानानि दिवा भुंक्ते हि मानवः तद्विदाहप्रशांत्यर्थं रात्रौ क्षीरप्रशस्यते अन्यतुरात्रौ क्षीरं न भुंजीत यदि भुंजीत न स्वपेत् सुप्तस्य च्यवते वीर्यं दिवा क्षीरं हितं ततः इति केचन शंसन्ति देहप्रकृतिमात्मनां प्रादोषिकं दिवा क्षीरं रात्रौ क्षीरं तदौषसं इति व्याख्यावदंत्येके रात्रौ क्षीरोपदेशतः रात्रिभोजने निषिध्य इव व्याख्याह स एव श्रुतीं दधिक्षौद्रतिलंचतैलं सर्वाणि शाकानि च तिलं वंति रात्रौ न भुंजीत विदाहि चान्नं आयुः क्षयं क्षीणबलं करोति रात्रिभोजननिषेधकालमाह शौनकः आदित्ये पर्वसंक्रांतौ व्यतीपाते पितुर्दिने अभ्यंगचोपवासंचन कुर्यान्निशि भोजनं गृह्यपरिशिष्टे अष्टमी चतुर्दशी भानुवारं श्राद्धदिनं तत्पूर्वदिनं च वर्जयित्वा च शिष्टरात्रिषु नियमेनास्यैः परिवृतौ लघुभोजनं कृत्वेति कमलाकरान्हिके जीवत्पितृकस्या माया एकभक्तशीतोदकस्नानविशेषस्तथापि पुण्यतीर्थस्नानं नैमित्तिकमेकभक्तं च कर्तव्यमेव च तथा चोक्तं प्रयोगपारिजाते पुण्यतीर्थपुण्यकाले निमित्ते च तथा सति एकभक्तं प्रकुर्वीत स्नानं शीतेन वारिणेति सर्वोपि भोजनविधिः प्रागुक्त एवानुसंधेयः रात्रिभोजने पात्राद्योर्मण्डलं न कार्यमिति विशेष आङ्गिकचंद्रिकायां इत्याचारं दौहितीयभोजनविधिः ततः कर्त

होमेषु सर्वत्रेति सूत्रपरिभाषया प्रजापतिध्यानं प्रतीयत इति कारिकाभाष्ये उक्तं तच्च त्रुष्णींशब्दविशिष्टे
होमश्चोद्यते तत्र प्रजापतिपदं चतुर्थ्यंतं ध्यात्वा स्वाहेत्युक्ता जुहुयादिति वृत्तावुक्तेः समिधध्याधानेऽपि
परिभाषाया अप्राप्तत्वादिचारणीयं यमः ततो भिवादये हृद्धान्निकार्यान्तरं बृहन्नारदीये श्राव
व्रतं तथा दानं देवताभ्यर्चनं तथा यज्ञं च तर्पणं चैव कुर्वन्तं नाभिवादयेत् तत्राभिवादनं प्रत्यभिवादनं
ज्ञाना मेव कार्यं तदनभिज्ञानां तु न मस्त्रिक्रियामात्रं यज्ञशालादौ सर्वान्युगपदेव न मस्कुर्यात् तदुक्तं बृह
न्नारदीये सभायां यज्ञशालायां देवतायतनेऽपि प्रत्येकं तु न मस्कारो हंति पुण्यं पुराकृतं संध्यात्तरं
अकृतं स्यान्निकार्यस्य यावद्भोजनं गोणकालमाह याज्ञवल्क्यः कृताम्निकार्यो भुंजीत वाग्यतो गुर्वनु
ज्ञयेति ऋग्विधाने मानस्तोके जपे न्मंत्रं शतं संख्यं शिवालये अभिकार्यं विना भुंक्ते न पापं ब्रह्म चापि
ण इति अथ प्रयोगः आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य ममोपातदुरितक्षयद्वारा श्री० सायं स
मिधानं करिष्ये प्रातस्तु प्रातः समिधानं करिष्ये इति संकल्प्य परिसमूहन पर्युक्षणे कृत्वा विश्वानि न इत्य
र्चयित्वा ॐ अग्नये समिधमा हा र्षं बृहते जातवेदसे तया त्वमग्ने वर्धस्व समिधा ब्रह्मणा वयं स्वाहेति

आचा० दु

२५३

नरोधान्योशयनेपंचदारुजे नचदंतमयीमित्यत्रनतुजंतुमयीतित्यपिक्वचित्पाठः पंचदारुणीतुपा
रिजाते उदुंबरवटाश्वत्थचूतजंबूदुमांतथा अश्मपीठेत्यितांचैवघटसिक्ततरुंस्त्यजेत् करिभग्न
कृतेचैघनशयीतक्वचिन्नरः शय्याप्रमाणमुक्तंशिल्पशास्त्रे चतुराशीतिपर्वाणिदैर्घ्येणपरिक
ल्पयेत् षष्ठ्यंगुलानिविस्तारंमंचकंहस्तसंमितं उच्चमितिशेषः एवशय्याविधातव्यासर्वेषां
शयनोचिता मानाधिक्येदरिद्रः स्यान्मानहीनेसुखक्षयः पर्यकोप्युक्ततत्रैव आयामःसमताल
स्याच्चतुस्तालेचविस्तृतं द्वितालेउन्नतंज्ञेयंएतत्पर्यंकलक्षणं तालादिप्रमाणंचोक्तंस्मृत्यंतरे अं
गुष्ठादिकनिष्ठांतंभवेन्मानचतुष्टयं प्रादेशतालगोकर्णचितस्तिस्तुयथाक्रममिति परशय्यानिषेध
माहबौधायनः आत्मशय्यासनंवस्त्रंजायापत्यंकमंडलुः शुचीन्यात्मनएतानिपरेषामशुचीनिवेति
एतदनुज्ञातविषयंतथाचथाज्ञवल्क्यः परशय्यासनोद्यानगृहयानानिबर्जयेत् अदतान्बग्निहीन
स्यनान्मद्यादनापदि शय्याकशिषुः आसनंपीठादि उद्यानमाम्बवनादिगृहंप्रसिद्धंयानंरथादि
परसंबन्धीन्येतान्यदतान्यननुज्ञातानिबर्जयेन्नोपभुंजीतेतिविज्ञानेश्वरोव्याचरव्यो निर्णयामृत

२५३

स्तु स्वीयशय्यालाभेतुपरकीयांशुडेनकंचलादिनांतर्धायोपभोक्तव्येति अत्रविशेषमाहपरिजा
तेत्यासः श्रुतिदेशविविक्तंतुगोमयेनोपलेपयेत् प्रागुदग्रवर्णं चैवसंविशेतुतदाबुधः कल्या
तरौकात्यायनः पौर्णमास्याममावास्यामधः शय्याविधीयते अनाहिताग्नेरप्येषपश्चादग्ने
र्यथाविधि स्कांदे उपानद्वेणवंदंडंअंबुपात्रंतथैवच तांबूलादीनिसर्वाणिसमीपेस्थाप
येद्गृही यानिकानिचपुण्यानियत्किंचिदनुलेपनं अलक्ष्मीपरिहारार्थं नित्यंकुर्याद्विचक्षणः
आचारप्रकाशेगार्ग्यः मगल्यंपूर्णकुंभंचशिरस्थानेनिधापयेत् अभीष्टदेवतांस्मृत्वासंविशे
न्मंगलध्वनौ स्कांदे रात्रिस्तुक्तेजपेत्स्मृत्वासर्वांश्चसुखशायिनः नमस्कृत्वाव्ययंविष्णुं समाधि
स्थः स्वपेन्निशि सुखशायिनोदेवागोभिलेनदर्शिताः अगस्तिर्माधवश्चैव मुचकुंदोमहामुनिः
कपिलोमुनिरास्तिकः पंचैतेसुखशायिनः परिजातेवैद्यः युक्तोपधानंस्वास्तीर्णंविस्तीर्णंवि
षमंसुखं जानुतुल्यंमृदुशुभंसेवेतशयनासनं श्रमानिलहरंवृष्यंतुष्टिनिद्राधृतप्रदं सुखश

आचा० दु

२५४

य्यासनंतच्चततद्व्यगुणानुगं सहितं व्यजनाद्यैश्च शयनं चासनं तथा वैदिकैर्गोरुडैर्मन्त्रैरक्षांकृत्वा स
पेन्निशि तेचमंत्राः सर्पपसर्पभद्रंतद्व्यादयः हारितस्तु मुत्रामाणमिति पठनकुयामधिष्ठयति
अथ शयनविधौ गृह्यपरिशिष्टं अमाल्यैः परितोलघुभोजनं कृत्वा पत्न्या सह तं ब्रूलादिसेवनं कृत्वा स
ध्यायांश्च न्यालये श्मशाने चैकचक्षुक्षेत्रतुष्पथेशिवमातृकायक्षणागस्कंदभैरवाद्यग्निगृहेषु धान्यगोदेव
त्रिविधं गुह्यं मुपरिचाशुचो देशे शुचिरार्द्रवस्त्रपादोनयः शयनं न कुर्याद्वात्री व्यस्यदायतीति स्मृतं
जपित्वा प्राक् शिरादक्षिणः शिरावेष्टदेवतानां नत्वा स्मरणं च कृत्वा वैष्णवं दंडपात्रं च शयनं च शयनसमीपे
निधाय प्रक्षालितपादः शयनं कुर्यादिति पारिजाते आचार्यः स्वपेत्तु दक्षिणशिराः प्राक् शिरावास्त्ववेश्म
नि विष्णुपुराणे स्वगृहे प्राक् शिरः कुर्याद्वा शूर्ये दक्षिणे तथा प्रत्यक्षिराः प्रवासे स्याद्द्वने कुर्यादुदक् शि
रा इति इदं प्रवासादौ पश्चिमशिरादिविधानं आश्वलायनेतरविषयं आश्वलायने स्तु प्राक् शिरादक्षिण
शिरावेति परिशिष्टस्यैव सर्वत्र विशेषेण गृहीतुमुचितं हरितः नतिर्यगुदक् प्रत्यक्षिरा इति कोणशिरा

२५४

अमाहरेष्टः यदोषपक्षिभ्योऽप्यासीवेदोभ्यामेनवेनयेन आसद्वयशायानसिञ्जस्वपुत्रायकल्पने अत्रवेदे
 यद्वेदमगीर्णायकपक्षपातं तद्वैकचतुर्विंशतिष्वने वेदेवेदोभ्यामेनवेदोऽप्यासीत्याद्यदर्थेन इतिहे
 मयुगोर्णचयमृगोर्णोभ्यामप्येते अत्रदर्थेनातः पुराणान्तरमप्यदोहद्वैः वेदोनामनाउपनिष
 द्वाताः पृथक्वेदपानं प्राप्यायोननाथं ब्राह्मणाज्यानाः वसिष्ठोपायानेतिवतः अथशायन
 विधिर्गोमयीयतं चंद्रिकायां कृतपादविशोचश्चमुक्तामायनो गृहीतः गच्छेदस्फुटितोशब्दानोदो
 कमयीचपूति गच्छेत्तथाशायनाथमिति शेषः विष्णुपुराणे गच्छेत्तथासफुटितोमकदोमयीचप
 नाविशालानवेमप्रांनोसमासमिति नोतथा नचदेनमयीशायामिति छेदनासंगो ऐकदोकमयी ऐक
 दक्षस्य दोकणोक्तोदस्याचानमातं नत्रविशेषमाह वेगोद्वेगमिहैः ऐकद्वैमप्यस्यद्वैवविजिनि
 तंयन्यतरं त्रिमिमासजवृद्धिकं च त्रिमिमासज्ज् पंचवनस्पतिरिति नंपंचनंयानिनत्रयः शोले
 षदेसमाष्टनकाणांकाष्टवृद्धितकृद्धेतीति शंभुः मशीर्णायां पदोयां नान्यवर्गीपसंविनायामनस्युद्धे
 ति देनमयीसुतद्वैतिदेनमयीमित्यर्थः तथाचतत्रैव सतदेनमयेतिवृद्धेयदेमप्युपाशने नशायीति

आचा०दु

२५५

तिविज्ञानेश्वरः यस्तु हेमाद्रौ शिवरहस्य दिवा जन्मदिने चैव न कुर्यान्मैथुनं व्रती श्राद्धं दत्वा च भुक्त्वा च श्रेयो
श्च न च पर्वसु इति श्राद्धदानभोजनदिवसे स्त्रीगमननिषेधः सोऽनृतविषयः दर्शद्वौ तु न भवत्येव पर्वणां प
रुदत्तत्वात् इदं च श्राद्धैकादश्यादावष्टुतुगमनविधानं अन्यकाले प्रतिबन्धादिना गमनासंभवे ज्ञेयमि
ति हेमादिनिर्णयसिंधुकोस्तुभादयः अत्र प्रमाणं चिंत्य मिति मयूखः माधवीयेतु ऋतुकालनियुक्तौ
पिनैव गच्छेत्त्रियं क्वचित् तत्र गच्छन्समाप्नोति ह्यनिष्टफलमेव त्विति श्राद्धप्रकरणसूत्रेण मनुक्तैः
श्राद्धे ब्रह्मचर्यं नियतमित्युक्तं पृथ्वीचंदोदयेऽप्येवं ऋतावगमने प्रायश्चित्तमाह बृहस्पतिः
आहिताग्निरुपस्थानं न कुर्याद्यस्तु पर्वणि ऋतो न गच्छेद्द्वार्यायः सोऽपि रुद्धार्धमाचरेत् एत
च्च समानदेशविषयं ऋतुस्नातो तु यो भार्यासंनिधौ नोपगच्छति घोरायां भूषणहत्यायां युज्यते नात्र
संशय इति पराशरोक्तेः सन्निधावित्युक्त्या सन्निहितस्य न दोष इत्युक्तं भवति देवलः यः स्वदारानृत
स्नातान्त्वस्वच्छः स नोपगच्छति भूषणहत्यामवाप्नोति प्रजाप्राप्ताविनश्यति स्वच्छ इति वचनादस्वच्छ

२५५

स्यनदोष इत्युक्तं भवति सूतकादौ ऋतावगच्छतो न दोषः तथा च मनुः सूतके बंधने विप्रो हव्यक
व्यादि वर्जितः नैनं सालिष्यते तद् दृष्टावगमनादपीति एनसा पापेन व्याधितो बंधनस्त्विवा प्रवा
सेष्य पर्वसु ऋतुकाले तु नारीणां भ्रूणहत्या न युज्यते ऋतुकाल इत्यनंतरं अगमन इति शेषः
यो यं ऋतौ भार्या गमन नियमः सो जातपुत्रं प्रत्येव जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जायते ब्रा
ह्मचर्ये णर्षिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्यः इति श्रुतिमूलकत्वेनास्योपपत्तेः श्रुत्यंतरकल्पनाया
अन्याय्यत्वात् तथा च मनुः ज्येष्ठेन जातमात्रेण पुत्री भवति मानवाः पितृणामप्येव सत
स्मात्सर्वमर्हतीति कूर्मपुराणमपि ऋतुकालाभिगाभीस्याद्यावत्पुत्रोभिजायते एवं चैकपु
त्रोत्पादनोऽशास्त्रार्थस्य कृतत्वादानृण्ये च जातेन पुत्रोत्पादनमावश्यकमिति एतदपरेन क्षमते
यद्यपि पुत्रित्वमानृण्यं चैकेन पुत्रेण संपद्यते तथापि न हि पुत्रजननमात्रेण पितुरानृण्यं किंतर्हि
सम्यगनुशिष्टेन पुत्रेण शास्त्रीयेषु कर्मस्वनुष्ठितेषु पश्चादानृण्यं संपद्यते अतएव वाजसनेपि ब्रा

ह्यने पुत्रानुशासनविधिः समाप्तातः तस्मात्पुत्रमनुशिष्टं लोक्यमाहुतिरिति एवं सति बहूनां मध्ये यथा
 चानुशासनं प्रज्ञा मांघादिप्रतिबंधबाहुल्यात्कस्यचिदेव संपद्यते अनुशिष्टपिबहुषु यथावदनुष्ठानं
 कस्यचिदेव अनोज्येष्ठः कनिष्ठो वा यस्तादृशः स एवानुप्यहेतुः अतएव पुराणेभिहितं यष्टव्या बहू
 वः पुत्रायद्येकोपि गयां ब्रजेत् यजेत वाश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्तरे जेत् दशास्यां पुत्रानाधेहीत्यादि
 मंत्राश्चैवं सति बह्वपुत्रत्वविधिमुपोद्धलयेति तस्माज्जाते पुत्रे पि कृतावुपेयादेवेति ऋतुकाले भा
 र्याया अपि भर्तारं नातु मन्यते सा मृता तु भवेन्नारी सूकरी च पुनः पुनरिति यमोपि ऋतुस्नाता तु
 यानारी भर्तारं नोपगच्छति तां ग्राममध्ये विख्याप्य भूषणधूम्रमिति वासयेत् भूषणधूम्रमिति तं
 स्त्रियं ग्राममध्ये विख्याप्य प्रकटीकृत्य एथ ग्वायसेदिति नृत्तरार्थार्थः अत्रापि संक्षिप्तिधा वविति ज्ञेयं
 प्रायश्चित्तं तु पादकृच्छ्रं स्त्रीणामर्धप्रदातव्यमिति वचनात् व्याधितादीनां स्त्रीणामपि भर्तारं प्रत्युता
 वगमने दोषाभावः अनंतरां दाहृतव्यासवाक्ये पुल्लिङ्गस्याविवक्षितत्वात् विरक्तस्य तु कृतावगमने

राः पश्चिमशिरा उदशिराश्च न शयीतेत्यर्थः पारिजाते व्यासः नोत्तराभिमुखः स्वय्यापश्चिमाभिमुखो न च त
त्रैवाचार्यः नदशांपादयोः कृत्वा प्रोर्णयाद्वाससा बुधः नोर्वोर्निधाय हस्तं च स्वपेन्मध्ये त्वधोमुखः उक्ता
नवक्षानशयेन्नाघो वक्षाश्च कर्हिचित् एवं नीत्वा निशोद्यं शंशिष्टं कालमथ स्वपन् पूर्वोक्तकर्मणा स
म्यक्षपेदेवं विचक्षणः एवं स्वपित्वा मध्यरात्रांते स्त्रियमुपेयात् तदुक्तमाश्वलायनेन पत्नीमृतु
मतीक्ष्ण्वा तृप्ता भोगविवर्जिता उपेयान्मध्यरात्रांते जीर्णेनेष्टमानसः पारिजाते वैद्यस्तु ततोर्ध्वया
ममात्रे तु विहारार्थं समुत्थितः तांबूलपूरितमुखस्तन्वच्छिद्रमलांबरः रतिंकुर्यादिति शेषः ऋतुकाल
माह्वयाज्ञवल्क्यः षोडशर्तुनिशा स्त्रीणां तस्मिन् युग्मासु संविशेत् युग्मासु पुत्रा जायंते स्त्रियो युग्मासु
रात्रिषु ब्रह्मचार्ये व पर्वाण्याद्याश्च तस्यैव वर्जयेत् स्त्रीणां षोडशनिशा ऋतुर्गर्भग्रहणयोग्यः कालः
तत्र सर्वासु अप्रतिषिद्धासु युग्मासु गमनमावश्यकं युग्मास्त्विति बह्वचननिर्देशात् यत्र श्राद्धादौ ब्रह्म
चर्यं विहितं तत्राप्यृतौ गच्छतो न ब्रह्मचर्यं सवलनदोषः पर्वाणीति बह्वचनान्दर्ष्टमी चतुर्दशोर्ग्रहणमि

आचा० दु

२५७

पर्वण्येतानिराजेंद्रविसंक्रांतिरेवच तैलस्त्रीमांसभोगीचसर्वेष्वेतेषुवैपुमान् विष्मृत्तभोजनं नाम
प्रयातिनरकं नृपेति अत्र सामान्यतश्चतुर्दश्यष्टम्युपादानेपिकृष्णपक्षस्थिते एव निषिद्धे कृष्ण
ष्टमीचतुर्दश्योः पूर्णिमादर्शसंक्रमादिति स्क्रादात् धारस्तु षष्ठ्यष्टमीपंचदशीचतुर्थीचतुर्दशी
मध्युभयत्र हि स्वा शेषाः शुभाः स्युस्तिथयो निषेके वाराः शशांकार्यसितेन्दुजानामिति नच नि
षेकशब्दश्रवणादेतद्गर्भाधानमाविषयमिति वाच्यं अष्टम्यांचचतुर्दश्याषष्ठ्यांचद्वादशीति
थौ अमावास्यांचतुर्थ्यांचमैथुनं योनगच्छति निर्यग्येनिनगच्छेत्समलोकं सगच्छतीति वा
राहे सामान्यतोमैथुननिषेधात् वामनपुराणे बुधेचयेषां न समाचरेत्तथा पूर्णासुयोषित्पु
वर्जनीया शिवरहस्ये दिवा जन्मदिने चैव न कुर्यान्मैथुनं व्रती श्राद्धं दत्वा च मुक्ता च श्रेयोर्थी न
च पर्वसु वर्ज्यं न क्षत्राण्याहयाज्ञवल्क्यः एवं गच्छन्त्रियं क्षामां मघां मूलं च वर्जयेत् सुरथ इदं
सकृत्पुत्रलक्ष्मणं जनयेत्कृतं मघां पौष्णं च वर्जयेदिति क्वचित्पाठः क्षामाचतस्मिन्काले रजस्य

२५७

लावते नैव भवति अथ न भवति तदा कर्तव्या क्षामा पुत्रोत्पत्त्यर्थं अल्पास्निग्धभोजनादिना पुमान्मुं सो
धिके शुक्ले स्त्री भवत्यधिके स्त्रियाः समे पुमान्मुं स्त्रियौ चाक्षीणेत्येव विपर्यय इति मतवचनात् अत्र
मान्मुं सकः पुंस्त्रियौ वा यदि बीजविभागः तदा हयमः यदि सभोगकाले तु पुरुषो रागमोहितः द्विधा
समुत्सृजे लुक्कं यमकं तत्र जायते क्षीणे निःसारे अत्येव विपर्ययः गर्भाग्रहणं यदा युग्मायामपि
रात्रौ श्रोणितधिक्यं तदा न्येव भवति पुरं तु पुरुषार्थकृतिः अयुग्मायामपि शुक्राधिक्ये पुमाने वभ
वति परं तु रूपाकृतिः कालस्य निमित्तकारणापेक्षयोपादानकारणीभूतस्य रजसः शुक्रस्य वा प्रा
बल्यात् मघां मूलं चेति चकारः शास्त्रांतरोक्तवर्ज्यनक्षत्राणां समुच्चयार्थः रत्नमालायां विष्णुप्रज्ञे
शरविमित्रसमीरपोष्णमूलोत्तरावारुणभानिनिषेककार्ये पूज्यानि पुष्पवस्तु शीतकराणि चित्रा
दित्याश्च मध्यमफलाविफलाः स्युरन्या इति मूलरेवत्योर्विहितप्रतिषिद्धत्वाद्विकल्पः पारिजाते
वृहस्पतिः श्राद्धं पित्र्यं चिकित्सां च मेषुनाभ्यं जने तथा चैलोपनयनादीनि वर्जयेत्तु त्रिजन्मसु

त्रिजन्मानिजन्मनक्षत्रं दशमेकोनविंशे च जन्मनक्षत्रं तत्पूर्वोत्तरेण क्षत्रे चेति केचित् सुस्थे शुभस्थानस्थिते
 इदौ सकृदेकस्यां रात्रौ न द्विस्त्रिर्वेत्यर्थः ततो लक्षणे युक्तं पुत्रनयनि पुमानहतपुंस्त्वः श्राद्धकर्तृ
 भोक्तोः श्राद्धपूर्वदिवसोपिवर्ज्य इत्युक्तं बृहस्पतिना द्विनिशं ब्रह्मचारी स्याद्वाद्धरुद्रात्मणः सह
 शंखौपि निमंत्रितस्तु यः श्राद्धे मेथुनं सेवते द्विजः श्राद्धं दत्त्वा च भुक्त्वा च युक्तः स्यान्महत्तै न सा
 निर्णयसिंधौ अश्वलायनः श्राद्धं करिष्यन् कृत्वा वा भुक्त्वा वापि निमंत्रितः उपोष्य च तथा भुक्त्वा नोपेय
 श्वक्त्वा वापि ज्योतिर्वसिष्ठः उपप्लवे वैधृतिपातयोश्च विष्टादिके वारिघपूर्वभागे संध्यामुपर्वस्त
 पिमातृपित्रोर्मृते ह्यपत्नीगमनं हि वर्ज्यं ज्योतिर्निबंधः व्रतीयोगी मिताशी च रोगी व्यायामकृत्तथा
 न सेवेत स्त्रियतेषां बीजरोधो न बाधकः अत्र तिथिनक्षत्रादिकं तात्कालिकमेव वर्ज्यं तदुक्तं स्का
 दे अभ्यंगे जलधिस्नाने दंतधावनं मेथुने जाते च निधने चैव तत्कालव्यापिनी तिथिः तिथिशब्दे
 न क्षत्रयोगादीनामुपलक्षकः तथा च देवलः निषेधस्तु निवृत्यात्मा कालमात्रमपेक्षित इति अनु

दोषाभावः तदुक्तं श्रीमद्भागवते लोके व्यवयामिषमद्यमेवानित्यास्तु जंतोर्न हितत्रयोदना व्यवस्थि
तितत्र विवाहयज्ञसुराग्रहैरासुनिवृत्तिरिष्टेति अत्र गमने निषिद्धकालः तत्र मनुः तामा माघा
श्वतस्वस्तु निघा एकादशी च या त्रयोदशी च शेषाः स्युः प्रशस्ता दशरात्रयः एकादशी त्रयोदश्या
वृत्तोर्न पक्षस्येति मदनपारिजाते यत्तु हारीतोक्तं चतुर्थे हनि स्नातायां युग्मासु च गर्भाधानमिति त
इजो निवृत्तौ ज्ञेयं स्नानं रजस्वलायास्तु चतुर्थे हनि शस्यते तस्या निवृत्ते रजसि नानि वृत्ते कथंचने
त्यापस्तंबोक्तेः रजस्युपरते साध्वी स्नानेन स्यूरजस्वलेति मनुक्तेश्च कृत्यकल्पतरुस्तु स्नानां
चतुर्थे दिवसे रात्रौ गच्छेद्विचक्षण इति भारतोक्तिः गंतुः प्रत्यवायाभावमात्रपरेत्याह सप्तमीन
वम्यारपि निषेध उक्तौ गयादासनिबंधे सप्तम्या मप्रजायोषित अष्टम्या मीश्वरः सुतः नव
म्या दुर्भगा कन्येति आचारप्रकारेण ता मा माघाश्वतस्वश्च सप्तम्येकादशी च या त्रयो
दशी च नवमी शेषाः शस्तास्तुरात्रयः ब्रह्मपुराणे चतुर्दश्यष्टमी चैव अमावास्या च पूर्णिमा

यदिदः कः पुनरेषां भेदः अत्यन्ता प्राप्तप्रापणविधिः यदग्निहोत्रं ङ्क्यात् अष्टकाः कर्तव्या इत्यादिः पक्षे
 प्राप्तस्याप्राप्तपक्षांतरप्रापणनियमः यथात्रीहिनिवहतीत्यादिः कश्चमस्य पक्षे प्राप्तप्रापकत्वमिति
 चेदित्ये अनेन ह्यवद्योतस्य वैतुष्यार्थत्वं न प्रतिपाद्यते अन्वयव्यतिरेकसिद्धत्वात् किंतु नियमः स
 चाप्राप्तांशपूरणः वैतुष्यस्य हि नानोपायसाध्यत्वाद्यदावघातं परित्यज्योपायांतरं गृहीतुं आरभ्यते
 तदावघातस्याप्राप्तत्वेन तद्विधाननामकमप्राप्तांशपूरणमवानेन विधिना क्रियते अतश्च नियम
 विधौ अप्राप्तांशपूरणात्मको नियम एव वाक्यार्थः पक्षप्राप्तावघातविधानमिति यावत् तथाप्रा
 ऋत्विगानि भुञ्जीतेतीदमपि स्मार्तमुदाहरणं पूर्वेण व्याख्यातं एकस्यानेकत्र प्राप्तस्यान्यतो निवृ
 त्यर्थ एकत्र पुनर्वचनं परिसंख्यायथा पंचपंचनखाभक्ष्या इति इदं हि वाक्यं न पंचनखभक्षणप
 रं तस्य रागतः प्राप्तत्वात् नापि नियमपरंपंचनखापंचनखभक्षणस्य युगपत्प्राप्तेः पक्षे प्राप्त
 स्याभावात् अत इदमपंचनखभक्षणनिवृत्तिपरमिति परिसंख्याविधिः इदंच त्रिदोषवतीश्रु

तार्थस्यपरित्यागादश्रुतार्थस्यकल्पनात् प्राप्तस्यबाधइत्येवंपरिसंख्याविदूषणेति एवंचनिय
मेसतिऋतावृतावितिबीजालभ्यते निमित्तावृत्तौनैमित्तिकमप्यावर्ततइतिन्यायात् यथाकामी
भवेद्वापिइत्ययमपिनियमएषानृतावपिस्त्रीकामनायांसत्यायांस्त्रीभिरमयेदेवेति ऋता
वुपेयात्सर्वत्रवाप्रतिषिद्धवर्ज्यमित्यपिगौतमीयं सूत्रद्वयंनियमस्मन्मृतावपिरमेवऋतावुपे
यादेवानृतावपिस्त्रीकामनायांप्रतिषिद्धवर्जमुपेयादेवेति विज्ञानेश्वरीयेत्येवं श्रीमद्भागव
तस्तुलोकेव्यवायेतिपद्यव्याख्यायांश्रीधरस्तुऋतावुपेयादित्यभ्यनुज्ञाद्वारापरिसंख्येव न
नुयद्यभ्यनुज्ञामात्रमेतत्भवेत् तर्हिऋतुस्नानांतुयोभार्यासन्निधौनोपगच्छति घोरायां
भूणहत्यायांपच्यतेनात्रसंशयइत्यादिदोषश्रवणंनस्यात् नैषदोषः मनसिकासेमत्यपि
तस्यामरुच्यादेषादिनावातामऋतुपगच्छतोदोषश्रवणोपपतेरितिसर्वमनवद्यमित्याह ऋता
वुपेयात्सर्वत्रवाप्रतिषिद्धवर्ज्यमितिगौतमस्तुत्रव्याख्यायांहरदत्तैपिनियमःपरिसंख्यावेतिवि

आचा०दु

२६०

कल्पमुक्तवानित्यलं प्रपञ्चेन व्यासः नास्नात्तां तु स्त्रियंगुष्ठे न्नातुरां न रजस्वलां नातिष्ठां न प्रकुपितां न
प्रशस्तां गर्भिणीं वृथां वंध्यामसदृतां कृतापत्यामपुष्पिणीं बद्धपुत्रवतिं चैव गमने परिवर्जयेत्
छन्नवत्वादिदोषरहिता प्रशस्ता तद्भिन्ना अप्रशस्ता तां वर्जयेदित्यर्थः वृथां सरजस्वलां अपि अशक्तां
गर्भधारणे पुष्पिणीं कृतुमतीं तदन्या अपुष्पिणीं अप्रासार्तवा अगतार्तवा च मने निषिध्यते
बद्धपुत्रवतीमित्यत्र बद्धपुत्रशब्देनैकादश प्रभृतिरिव संख्या ग्राह्या दशास्यां पुना धेहीति मंत्रलि
गात् गर्भिणीनिषेधः षण्मासादूर्ध्वं तदुक्तमंत्रिणा षण्मासान्कामयेन्मर्त्ये गर्भिणीं स्त्रियमेव हि
आदंतजननादूर्ध्वं मेवंधर्मे न हीयते एवकारः षण्मासानित्यनंतरमन्वेति न चैवं काममाविज
नितोः संभवंतीत्यनेयाश्रुत्या प्रसवपर्यंतं गमनस्याभ्यनुज्ञात् तत्वादानेन विरोध इति वाच्यं त
त्र प्रसवा परपर्यायविजनशब्देना तर्द्धं प्रसूतिरित्यादिति पारिभाषिकस्यैव विजनस्य ग्रहणान्न
विरोधः आदंतजननादूर्ध्वं बालके जाते तस्य दंतजननादूर्ध्वं गच्छेन्न तु ततः पूर्वमित्यर्थः मात्सक

२६०

नवविगमनमाहयवल्क्यः यथाकामीभवेत्पिच्छाणावरमवसरव
युतद्व्यापनः स्यात्तदति गीतमपि नृणां विषयवत्समि लहस्यतिरपि
भवेत्कालाभिगमनं वृत्तिः कार्यमयत्नः सदैववापर्ववृत्त्यामपि मनहिरत अतिरपि
नमृत्तुवत्तद्व्यापनमहेत्कालावित्तमहेत्काममपि जनिनीः समवाप्तितस्मादतिथि
यः प्रजाविदति काममपि जनिनीः समवति वरुनरक्षामपि न कलियात् भवेत्कालिकान्त
कषमबध्नात् आविजनिनीः मरुतिवर्धनं समवति मिथुनीभवति विष्णुवर्धपि रतिमलात्
दोषभवेत्भवेत्सुनरोवज्जल वृद्धीकरोषहीनेषु सकासेषु नोवपीति यत्तुभूतोनापति यामाया
नृनोयश्चगति तुल्यमाहुस्तयोः पापंअयो नोयश्चसिचनीति नोपायनेनानृगमननेषुपञ्चकः
मन्त्रियः कामाभावेदेयः अत्रकिंचिद्व्यते भूतोभायासुषयादितिकिमयविहितमपापमि स्यात्
उच्यते नगावद्विषः प्रमाथ्यत्वात् नापिपरिमित्यादोषत्रयसमासकेः अतोनिषममनिषदोष

आचा० वु

२६१

वेदित्यन्वयः रतिसमीपे दीपसांनिध्यमुक्तं रतिप्रकाशे दीपसमीपेरतिंकुर्यादिति योतिर्निबन्धेऽपि दीपे
प्रलुप्येयः संगं करोति मनुजो यदि यावज्जन्म दरिद्रत्वं लभते नात्र संशयः इदं च समर्थविषयं दीपे स
त्यसति वापत्नी गच्छेदिति धर्माब्धिसारोक्तेः अयं च दीपो भार्ययैव प्रज्वालनीयः तदुक्तं योतिर्निबन्धे
भार्यैव दीपं प्रज्वाल्य प्रत्युश्चितानुवर्तिनी न मस्कृत्य तु भर्तारं रमयेत् सह तेन तु तत्रैव कुंकुमं
चांजनं चैव तांबूलं सिंदूरं तथा धौतवस्त्रं च कुंकुमं संयोगे च शक्रभावहं स्त्रीकृत्य माह तत्रैव
न मस्कृत्य भर्तृपादौ पश्चाच्छ्रव्यां समाविशेत् नारी सुखमवाप्नोति न चेदुःखस्य भागिनी दीपेना
त्मतनुश्छायां भर्तुस्तौ परिचल्यजेत् तौ दंपती दरिद्रत्वं नाप्नुवीतां विनिश्चितं भर्तुच्छिष्टसदाभो
ज्यं अन्नं तांबूलमैव वा कंचुकेन समं नारी भर्तुः संगं समाचरेत् त्रिभिर्वर्षश्च मध्ये वा विधवान्
वतिः श्रवं तौ दुपचमिलकर्णायदि मैथुनमाचरेत् पंचमेससमेव वर्षे वैधव्यमिह जायते कामा
तुरेण पतिना संयोगे यदि याचिता निवारयति तं नारी बालरंडा भवेत् श्रवं प्रदोषकाले या नारी पति

२६१

संगं समाचरेत् आयुष्यं हरते भर्तुः सनारी नरकं व्रजेत् अथ पुरुषकृत्यमाह ज्योतिर्निबंधकारः
तांबूलमादौ चर्वित्वा भार्यासंगं समाचरेत् तांबूले विशेषस्तत्रैव वामहस्तेन खादेन स्त्रीहस्तेन त
थैव च यदि वा खादयेन्मूढस्तस्य लक्ष्मीर्विनिश्यति मनुः तांबूलचर्वणं कुर्यात्सकामो भार्याया स
ह तांबूलेन मुखं पूर्णं कुकुमादिसमन्वितं पीतमाल्यादिसंयुक्तं कृत्वा योगं समाचरेत् विना
तांबूलवदनं नान्नामा कंदरोदनां दुर्मुखांस्तदध्यायुक्तां संयोगे परि वर्जयेत् ज्योतिर्निबंधे उल्लि
ख्यते तु भुंजीत गृहस्थो ह्यधरं विना अत्र निवीत माहात्रिः ऋषिर्तर्पणचांडालभाषणेशववाहने
विष्णुत्रोत्सर्जने स्त्रीणां रतिसंगे विषीत यः दूदमनृतविषयं ऋतौ तु यज्ञोपवीतमव भार्यासंभो
गसमये पुष्यकालं विनान्यदा ब्रह्मसूत्रं द्विजः कुर्यान्निवीतं पृष्ठभागत इति परिजातधृतवच
नात् सर्वदा उपवीतमेवेत्याह्निकचंद्रिका संभोगकाले स्त्रियमकंचुकां कृत्वा संभोगं कुर्यात् स
कंचुकरति कृत्वा सचैलं स्नानमाचरेदिति प्रकाशे प्रायश्चित्तस्मरणात् तर्जन्यां रोप्यं चेत्तन्निष्काश्यं

आचा०डु

२६२

शिखाचविसर्जनीया तर्जनीरौप्यसंयुक्तांब्रह्मयंत्रियुतांशिखां भोजनेमैथुनेमूत्रेकुर्वन्कृत्वेण
शुल्यतितीतिसंयहेप्रायश्चित्तश्रवणात् उपगमनप्रकारमाह मनुः स्वयेत्स्त्रीं प्राक् शिरांकृत्वा प्र
त्यक्पादौ प्रसारयेत् भुक्तवानुपविष्टस्तु शय्यायामभिसंमुखः संस्मृत्यपरमानंपत्याजंघेप्रसार
येत् येनिंस्पृष्टाजपेत्सूक्तं विष्णुर्येनिंप्रजापतेः रेतःसिंचेत्ततोयेन्यातस्मादूर्ध्वं विभर्ति सा
पादलग्नतनुश्चैव उच्छिष्टं ताडनं तथा कोपं रोपंच निर्भत्सं संयोगे च न दोषभाक् उपगमने मंत्र
विधिः बह्वचानां कृताकृतः नैक उपगमने मंत्रविधिर्मिहंतीति परिशिष्टोक्तेः बादरायणसु
यज्ञोद्दर्शनोत्तरं प्रथमं चतुर्थ्यादि रात्रिषूपगमनं गुणा तदेव समं च कं नान्यदिति मन्यते अ
त्रैयस्तु सर्वाण्युपगमनानि समं चाणि भवंतीति मन्यते प्रतिप्रधानं गुणावृत्तिरिति तदाशयः
अथ संभोगोत्तरकृत्यं तत्र पराशरः ऋतौ तु गर्भशंकित्वात्तन्नामं मैथुनिनस्मृतं अनृतौ तु यदाग
च्छेद्यौ च मूत्रपुरीषवत् एतच्च स्नानं अशिरस्कं ऋतुगमननिमित्तकत्नानं प्रकृत्याशिरस्कमेव

२६२

श्य पाभ्यां वर्षद्वादशकादूर्ध्वमुत्तोरप्राप्तावपि गमनमुक्तं वर्षद्वादशकादूर्ध्वयदि पुष्पं बहिर्नहि अंतःपु
ष्पं भवत्येव न सोढुं बरादिवत् अतस्तत्र प्रकुर्वन्तस्त्रीसंगबुद्धिमान्नर इति वर्षद्वादशकादिति
श्रवणात्पूर्वगमननिषिद्धमिति ज्ञेयं आश्वलायनः दीक्षितस्तु महायज्ञे पित्रोः प्राग्वत्सराद्विजः ने
याद्भार्या प्रयत्नेन कृतावप्यर्थितो बुद्ध इति अर्थितः प्रार्थितः भोगार्थं भार्ययेति शेषः क्रतुविशे
षिण संभोगनियमकामशास्त्रे पक्षान्निदाघे हेमन्ते नित्यमन्यर्तुषु च्यहात् स्त्रियं कामयमान
स्य जायते न बलक्षयः यत्तु वाग्भट्टीये च्यहाद् संतशरदोः पक्षादूर्ध्वनिदाघयोः सेवेत कामतः का
मं हेमन्तेशि शिरे बलीत्युक्तं तत्र बलीत्यभिधानेन दृष्टार्थत्वे क्लेशथा बलं व्यवस्थेति इत्यर्थं भिन्ना मे
व शय्यां प्रकल्पयेत् तदुक्तमाचारमयुखे पूर्वरात्रे व्यतीते तु संगच्छेत्तु मंदिरमिति पैटीनसिरपि
संवृत्ते देविशे मैथुनाया द्दयीतेति संवृत्ते परिश्रिये देशविशेषनिषेधो विष्णुपुराणे देवद्विजगुरूणां
च व्यवायीनां श्रमे भवेत् चैत्यचत्वररसीरेषु चैव चतुष्पथ इति देवद्विजगुरूणामाश्रमे व्यवायीनां

आवाण्डु

२६३

कं किं चित्संनिहितमर्तकायाः पृथक् शयनस्य दंडपत्न्यात् वर्ज्यकाले मैथुने प्रायश्चित्तं मयूखे अ
ष्टम्या च चतुर्दश्यादिवापर्वणि मैथुनं कृत्वा सचैलं स्नात्वा तु वारुणीभिश्च मार्जयेत् गृह्यकारि
कायां गत्वारजस्वलां भार्यां निषिध्य दिवसे थवा अयाज्यं याजयित्वा तु विषादिप्रतिगृह्य च अप्र
तिग्राह्य पुरुषद्वयं वा प्रतिग्राह्य च स्पृष्ट्वाग्निचयनस्थं च दूपां वा भोज्यभोजने समस्वेषु निमित्तेषु
भवेदन्यतमं यदि पर्युह्याग्निं परिस्तीर्य पर्युह्य च ततः परं पुनर्मामेति मंत्राभ्यां जुहुयात्संस्कृतं य
त् एताभ्यामेव मंत्राभ्यां समिधा वा दधात्यथ पर्युहनोक्षणे स्यातां अन्यतंत्रं तु नेष्यते स्वाहाकारवि
निर्मुक्तौ यद्वा मंत्रौ जपेदिहेति अत्राभोज्यपदेन लभुनादिगणिकान्नादिचेति वृत्तिः वर्ज्यतिथिषु मै
थुने उपवास इति प्रायश्चित्तमज्यां उपवासाशक्तौ एकविप्रभोजनं उपवासासमर्थश्चेदेकं विप्रं तु
भोजयेदिति वचनात् मैथुनोत्तरं शौचकरणात्पूर्वं क्रतुकाले मैथुने स्नानात्पूर्वं च मूत्रौत्सर्गेषु शौचोत्स
र्गवात्रिंशत्तमुपवास इति तत्रैव अथ शयनविधिप्रयोगः वेदाभ्यासादिनारात्रिप्रथमयाममतिवा

२६३

ह्य पादप्रक्षालनाचमनादिनाशुचिर्भूत्वाशुचिदेशे शय्यां प्रकुल्यान्तत्र गत्वा पत्न्या सह तांबूलदिसे
वनं कृत्वा उपानहौ वणवंदं उंच शय्या समीपे निधाय जलपूर्णकुंभं शिरोदेशे स्थाप्य सुत्रामाणं पृथिवीमि
ति मंत्रेण शय्यामधिष्ठाय रात्री व्यस्यदायतीति पक्वं सूक्तं जप्त्वा आगस्तये नमः माधवाय नमः सु
खकुंदाय नमः महामुनये कपिलाय० आस्तिकाय मुनये० इति सुखशायिनो देवान् स्मृत्वा दृष्टदेवांश्च
नत्वा प्राकृशिरादक्षिणाननो दक्षिणाशिराः प्रागाननो वा स्वपेत्ततः सार्धया मानंतरं मध्यरात्र्यनंतरं
वोत्थाय पर्वदिनिषिद्धातिरिक्ते काले रतिमंदिरं गत्वा चंदनपुष्पादिभिः स्वशरीरमलं कृत्य सुगंधानुले
पनपुष्पाद्यलं कृत्य तथा पत्न्या सह तांबूलसेवनं कृत्वा पत्न्या सह शय्यामारुह्य ऋतुकाले यथास्थितौ
पवीतः अनृतौ निवीतं पृष्ठतः कृत्वा तर्जन्यां रौप्यं चे निष्काशयति शिखां च विमुच्य वाग्यतो न्मथ गृ
हं स्पृष्ट्वा विष्णुर्योनिमिति सूक्तं जप्त्वा ईश्वरं स्मृत्वा सकृदेत्यस्त्रियमतिरीक्षतु त्याय निवीति चे

आचा० दु

२६६

द्य शोपवीती भूत्वा शिखां बध्वा निष्काशितं रौप्यं पुनस्तर्जन्या धृत्वा अशिरस्कं स्नानं विधाय आचमनं प्राणायामौ कृत्वा विष्णुं संस्मरेत् ऋतुव्यतिरिक्ते काले गमने तु पादप्रक्षालनां गप्रोक्षणे एव न स्नानं लेपप्रक्षालनमुभयत्रापि सूत्रवत् ततः पृथक् शयनो भवतः अप्रबोधकालात् भार्यायास्तु ऋतौ अनृतौ वा अशुचितानैवास्ति इत्याचारं दौ शयनविधिप्रयोगः अथ प्रसंगात् स्त्रीसंभोगमंतरारेतः स्नाने प्रायश्चित्तानि तत्र स्वप्नेरेतो विसर्गे काश्यप आह सूर्यस्य निर्गमस्कारं स्वप्ने सित्का गृहीचरेत् वानप्रस्थो यतिश्चैव त्रिः कुर्यादघमर्षणं ब्रह्मचारिणं प्रति मनुराह स्वप्नेति क्त्वा ब्रह्मचारी द्विजः शुक्रमकामतः स्नात्वा कर्मचर्यित्वा त्रिः पुनर्मामित्युचं जपेत् भयादौ प्रजापतिं राह भये रोगे तथा स्वप्ने सित्का शुक्रमकामतः आदित्यमर्चयित्वा तु पुनर्मामित्युचं जपेत् कामतस्त्वाह पराशरः गृहस्थः कामतः कुर्यादेतत्सर्वं लनं भुवि सहस्रं तु जपेद्देव्याः प्राणायामैः सह त्रिभिः अकामकृते याज्ञवल्क्य आह यन्मेघरेत इत्याभ्यां स्कन्धं नरेतो भिमंत्रयेत्

२६७

मज्जनकुर्व्यादिति बृहद्वशिष्ठेकैः इदं स्नानमुत्तरकर्मिणं न तु स्त्रीसंगेन किञ्चिदप्रायत्नं जन्यते ते
न प्रातरेव स्नानमित्याचारादर्शः अनृतौ तु धर्मसूत्रे लेपात्प्रक्षाल्य पादौ चाचम्य प्रोक्षणमंगानामि
ति स्त्रीणां तु न स्नानपादप्रक्षालनं तासामशुचित्वाभावात् तथा च वृद्धशतातपः उभावप्यशुची
स्यातां दंपती शयनंगतौ शयनादुत्थितानारीशुचिः स्यादुशुचिः पुमान् ततः पृथक् शयनो भवतः
तदुक्तं विष्णुना निद्रासमयवेलायां तांबूलं वदनात्यजेत् पर्यं कात्प्रमदांभालात्पुंड्रं पुष्पाणि म
स्तकात् प्रक्षारयति तांबूलं प्रमदावलहारिणी सर्पाद्रयंतु पुष्येभ्य आयुर्हरति पुंड्रकः बोधोयनेपि याव
त्सन्निपातं च सहशय्या ततो नानेति सन्निपातः संयोगः नाना पृथक् न तु पृथक् शय्या च नारीणामशु
स्त्रविधिमुच्यते इति वचनस्य कागतिरिति चेत् अत्र पृथक् शय्याशब्देनोपगमनाभाव उपलक्ष्यते
यथा प्रभूतदोषे यदि दृश्यते तत्पुष्पं तदा शांतिककर्मकार्यं विवर्जयेद्देवततदेकशय्यायावद्विजोद
र्शनमुन्नमेहि आचारसारे तु मैथुनानंतरं सहशय्यानिषेधात् तदभावे एकशय्यायामपि न बाधकं

आचाण्डु

२६५

जातमपवर्गफलप्रदं नास्तिक्यादथवालस्यात्ब्राह्मणोमकरोतियः सयातिनरकान्
घोरान्काकयोनौतुजायते नान्योपिमुक्तयेपंथा मुक्ताश्रमविधिंस्वकं तस्मात्क
र्माणिकुर्वीततुष्टयेपरमेष्ठिने स्मृत्यर्थसारे नास्तिक्यात्कर्महानौतुमासेनप
तितः स्मृतः द्वादशाब्दव्रतेनैव तथाशुद्धिस्तनान्यथा तंनिरीक्ष्यार्कमीक्षेतस्य
शरीरास्नायात्सचैलकं तेनसंभाषणं हास्यं कुर्वन्भवेनतत्समः तदन्नभुक्तौसद्य
स्तुसहशय्यासनेषुच गोभिलः योविप्रः कृतनित्यस्तुससर्वान्कृतवान्मखान्
सस्नातः सर्वतीर्थेषुतप्तंतेनारिखलं तपः आन्हिकचंद्रिकायां अनेनविधिनावस्तु
नैत्यकंचुक्तेदिक्कः विप्रः संध्याहोमादिकंचरन् सर्वपापेषुमुच्येतजीवेच्चशरदांश

२६५

तं सर्वकर्मस्युग्योसौभवतीत्याहशौनकः आश्वलायनः अनेनविधिनायस्तु
नैत्यकंकुरुतेद्विजः सयातिपरमंस्थानंपुनरावृत्तिदुर्लभं एवमावश्यककर्तव्यं
बहुविधविधिनिषेधाकुलेआह्निककर्मणिन्यूनाधिकदोषविधिनिषेधातिक्रमदो
षपरिहारार्थंप्रायश्चित्ताज्ञानेनतत्सांगतार्थंप्रायश्चित्तसांगतार्थंचश्रीविष्णुना
मोक्षारणादिकंकार्यंतथास्मर्यते प्रायश्चित्तान्यशेषाणितपःकर्मत्मकानिचै
यानितेषामशेषाणांरुष्णानुस्मरणंपरं यस्यस्मृत्याचनामोक्षयातपोयस्तत्रि
यादिषु न्यूनंसंपूर्णतांयातिसद्योवंतैतमच्युतं श्रीमद्भागवते नाम्नेस्ति याव
तीशक्तिः पापनिर्दहनेहरेः तावत्कर्तुंनशक्नोतिपातकंपातकीजनः प्रभासरवं

आवाण्डु

२६६

उेश्रीमद्भगवद्वाक्यं नाम्नां मुख्यतमं नाम कृष्णारख्यं यत्परंतप प्रायश्चित्तमशेषाणां पापा
नां मोचकं परं लौकिकं वैदिकं च सर्वकर्मेश्वरे समर्पणीयं तदुक्तं भगवतार्जुनं प्रति गीता
यां यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् यत्तपस्यति कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्थं
णमिति अत्र कुरुष्वेत्यात्मनेपदेन परमेश्वरार्पितकर्मफलस्य कर्तृगामित्वोक्त्यार्पयि
तु रर्पणजन्यफलाधिगमोऽस्त्येवेति सूचितं तत्र युगपत्सर्वकर्मर्पणे मंत्रः कामतोका
मतो वापि यत्करोमि शुभाशुभं तत्सर्वं त्वयि सन्त्यस्तं त्वत्प्रयुक्तः करोम्यहमिति इति मा
टे इत्युपनामकनारायणात्मजस्यैव कविरचिते आचारे दौसायमोपासनादिशयनांतरा
त्रिकृत्यं समाप्तं चित्तपावनकुलेति निर्मलेशांडिलो हरिरभूद्विजवर्यः माटका द्वउपशि

२६६

स्नानांतरं भुवोर्मध्यं ते नानाभिकया स्पृशेत् यन्मेघरेतः पृथिवी पुनर्ममैन्द्रियमित्युपनिषमंत्राभ्यामि
ति माधवः कामतः सुक्ष्मपल्लीदर्शनस्पर्शनसंभाषणादिनारेतः स्फुटने स्नात्वा कर्मसंपूज्यत्रिवारं न मस्कृत्य
पुनर्ममैन्द्रियमिति जपित्वा षोडशरसहस्रं गायत्रीं जपेत् अकामतस्त्वष्टांतरशतं जपेति
प्रायश्चित्तमंजरीं अथ प्रयोगः स्वमादिनिमित्तकरे तो विसर्गोत्तरं स्नात्वा च मयदेशकालौ स्मृत्वा
प्रमस्वप्नावस्थायां जातरे तो विसर्गदोषपरिहारार्थं सूर्यार्चनं पुनर्ममित्युक्त्वा जपत्वा प्रायश्चित्तं करि
ष्ये सूर्यगंधादिना संपूज्यत्रिवारं न मस्कृत्य ॐ पुनर्ममैन्द्रियं पुनरायुः पुनर्भगः पुनर्ब्राह्मण
मेतु मा इति मंत्रं जपेत् अनेन स्वप्नावस्था जातरे तो विसर्गदोषप्रायश्चित्ताख्येन कर्मणा परमेश्व
रः प्रीयतामिति एवमेव भयरोगादिनिमित्ते प्रयोगर्तुः तदेतदुक्तं मान्हिकं एतस्य करणे
त्रेयोकरणे प्रत्यवायश्च तदुक्तं कौर्मे इत्येतदखिलं प्रोक्तं महान्यहनि द्वैदिजाः ब्राह्मणानां कृत्य

आचार्य संख्या सप्तसाहस्री ७००० श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॐ ॥ ॐ ॥
२६७

२६७

क्षितलोकोरामपादकृतसर्वनिर्वहः १ तद्भ्रातानारायणजनुराचारेन्दुनामकंतनोत्
राजन्वतिशाङ्गपुरेऽम्बकशर्मा मुद्देरमेशस्य २ शकेशस्यत्यष्टौतिथिभितदिनेका
र्तिकसितेऽक्षपूर्णेयं चेंदुर्बुधजनमनःकंजविसकः कलंकांकोपीष्टारसिकमुदमाधा
तुमसकृच्चकास्ताडाधेशैष्टशिवधृतपूणेंदुरिवयः ३ इमंयंथंभूयोबुधजनव
राःपश्यतसदामदीयादौषान्वैचिनुतदययैकाग्रमनसः यतोयूयंसर्वेपकृतिधु
तदेहाः स्थंचततोममयेविज्ञासिर्भवतुसफलासर्वसुखदा ४ अनेनग्रंथनेनैव
श्रीमानूरघुपतिः स्वयं प्रीणातुजानकीशानः कर्मपूर्तिविधायकः ५ इति
माटेइत्युपनामकनारायणात्मज्ञम्बकविरचितआचारेन्दुः समाप्ताः ग्रंथ

इति आच रेवः रामायण

